திருவாதவூரடிகள்

புராணம்.

மாணவர் பதிப்பு.

சண்முகநாதன் புத்தகசாலை
யாழ்ப்பாணம்.

உ

கணபதி துணை

கடவுள்மாமுனிவர் அருளிச்செய்த

திருவாதவூரடிகள்

புராணம்;

இஃது

ஆசிரியர், ஸ்ரீமத். ம. க. வேற்பிள்ளை

அவர்கள் செய்த

விருத்தியுரையிலிருந்து

ஷை ஆசிரியரது சிரேஷ்டபுத்திரர்

ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை

மாணவர் பொருட்டு வகுத்த

பதவுரையுடன்.

வண்ணார்பண்ணை

சண்முகநாதன் புத்தகசாலை அதிபர்

சி. சி. சண்முகம்பிள்ளையால்

தமது

ஸ்ரீ சண்முகநாத யந்திரசாலையில்

அச்சிடப் பெற்றது.

பிரசோற்பத்திவருஷ ஆடி மீ

1931.

(Copy right reserved.)

உ

சிவமயம்

உரைப்பாயிரம்.

"மலைமுனி சொலத்தண் டமிழ்மொழி வகுத்த
வுலகுயி ரீன்ற சிலைநுதல் கொழுநன்
பதம்பணிந் தேத்தி யிதந்தரு பனுவல்க
ணம்மனோர் நற்கதி செம்மையிற் புகுமா
நவிற்றிய நல்ல நாவல ராதியாம்
புவிப்பெருங் குரவரெம் புந்திவிட் டகலாச்
செல்வர்கண் மூவரைத் திருவடி வணங்குதும்
நாதமூர் வாய்மை வாதவூ ரடிகள்
பொலமலி சிவனருள் புராணத்
தெளிவிரி வுரைநனி திகழ்தாற் பொருட்டே.

இத்திருவாதவூரடிகள் புராணம், அதிபா[illegible] சிவபிரான் அருளிச்செய்த வேதசிவாகமமென்னும் முதனூலிரண்டனுள் வேதத்திற் குபாங்கமாகிய பதினெண்புராணங்களுக்குட் சிறந்த காந்தபுராணத்துள்ள சங்கரசங்கிதையி[illegible] ஓர் கூறாகிய ஆலாசிய மான்மியத்தின் ஓர் பாகமாயுள்ளது. பல அற்புதங்களினாலே சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்று தாபித்தருளிய உண்மைநாயன்மார்களாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகண் முதலிய சமயகுரவர் நால்வருட் பரமகிருபாலுவாகிய திருவாதவூரடிகளது திவ்வியசரித்திரத்தை விரித்துணர்த்துவது. தமிழிலே, அதிநுட்பமாகிய சிருங்கார வருணனைகளையுடைய காவிய நடைபற்றிவரும் ப[illegible]நடை போலாகாது, இருடிகள் வாக்காகிய சமஸ்கிருத [illegible]டை பற்றிப்பெரும்பாலும் வருணனைகளும் பிறசொற்[illegible]யாகமுமின்றி இயற்சொற் பிரயோகமே கொண்டு, சிவபத்தியே தமக்கொருவடிவமாகிய கடவுண்மாமுனிவரால் அருளிச்செய்யப்பட்டது. சிவமூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் சிவசின்னங்களாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷங்கள் திருவாசகம் திருக்கோவை

யாரொன்றும் இவைகளின் மகிமைகளை விளக்கி ஞாபகங்கூட்டுவிப்பது. சிதம்பர ரகசியங்களை விளக்குவது. வேதாந்தத்தெளிவாகிய சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார்முதலிய சைவசித்தாந்தசாத்திரங்கட்குப் பெரிதும் இலக்கியமாயுள்ளது. சரியைமுதலிய நான்குபாதங்களையுந் தனித்தனி விவகரிப்பது. சிவபத்தி அடியார்பத்திகளை வளர்ப்பது; சைவசித்தாந்திகட்கு நெறிகாட்டியாயுள்ளது, சிவாலயம் விக்கினேசுவராலயம் குகாலயம் முதலிய சைவாலயங்களினும், புண்ணியநதிதீரங்களினும், திருமடங்களினும், சுத்தகிருகங்களினும், வருடந்தோறும் மார்களிமாசத்துத் திருவாதிரை அந்தமான முற்பத்துத்தினங்களினும் பெரும்பாலும் நியமமாக அன்போடு பூசிக்கவும், வாசிக்கவும், அர்த்தஞ்சொல்லவும், கேட்கவும் படுவது. ஆதலின் அவ்வாலயங்கட் கின்றியமையாதது. ஆரம்பத்திலே, செய்யுணடையிற் சிறுவர்கள் வாசிக்கப் பழகுதற்கும் பொருள்சொல்லப்பழகுதற்குஞ் சிறந்ததென்றும், சுருங்கியதென்றும், சிறிதும் காம சிருங்கார வருணனைகள் இன்மையினாலே கற்கும் மாணுக்கர்கட்கு உள்ளத்தில் ஒரு சிறிதேனும் சிற்றின்பஞாபகம் உதிக்கச் செய்யாததென்றும், எல்லாராலும் விசேஷமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டமையின், வித்தியாசாலைவித்தியார்த்திகட்கு இன்றியமையாதது. வேறும் இன்னோரன்ன பல குணநிசயங்களை யுடையது."

இத்துணைப்பெருஞ் சிறப்பினதாகிய இப்புராணத்திற்கு எமது தந்தையார் செய்துள்ள பதவுரை விருத்தியுரைகள் இங்குவழங்குகின்றன. இவற்றுள் பதவுரையை மாத்திரம் தொகுத்து மூலபாடத்துடன் அச்சிட்டேம்; பள்ளிக்கூட மாணுக்கருக்குப் பெரிதும் பயன்படுமெனவும், அவர்கள் அற்பவிலைகொடுத்துப் பிரதிகளை ஒவ்வொருவரும் வாங்குதலாகுமெனவும் உ[illegible]த்தியாபர்கள் பலர் எம்மைக் கேட்டுக்கொண்டமையி[illegible] [illegible]வுங்ஙனம் தொகுத்து மாணவர் பதிப்பாக இதனை வெளியி[illegible]னோம். வி[illegible]ருத்தியுரையின் அடுத்த பதிப்பும் காலகதியில் வெ[illegible]ளிவரும்.

வண்ணார்பண்[illegible]
இந்துசாதனுலயம்,
20 - 7 - 31.

ம. வே. தி. ச.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதவூரடிகள் புராணம்,

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

பவளமால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற்
பரந்தநீற் றழகுபச் சுடம்பிற்
றிவளமா துடனின் றாடிய பரமன்
சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
தவளமா மருப்பொன் றொடித்தொரு கரத்திற்
றரித்துயர் கிரிப்புறத் தெழுதுங்
கவளமா களிற்றின் றிருமுகம் படைத்த
கடவுளை நினைந்துகை தொழுவாம்.

இதன்பொருள்: மால் பவள வரையில் நிலவு எறிப்பது போல் பரந்த நீற்று அழகு - பெரிய பவளமலையின்கண்ணே சந்திரிகை பிரகாசிப்பதுபோலச் செம்பவளத் திருமேனியிலே பரவப்பூசிய வெண்மையாகிய விபூதியினது சோலமானது.—மாது பச்சு உடம்பில் திவள - உமையம்மையினது பசுமையாகிய திருமேனியிலேதுவளாநிற்ப,—உடன் நின்று ஆடிய பரமன் சிறுவனை - அவ்வம்மையுடனின்று திருநடனஞ் செய்தருளுகின்ற சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரனை,—தவள மா மருப்பு ஒன்று ஒடித்து ஒருகரத்தில் தரித்து - வெண்மையாகிய பெரிய ஒரு திருக்கொம்பை முரித்து ஒரு திருக்கரத்தில் எழுத்தாணியாகக் கொண்டு—பெரும் பாரதப் போர் உயர் கிரிப் புறத்து எழுதும் -மகாபாரதயுத்தசரித்திரத்தை உயர்ந்த மேருகிரியாகிய ஏட்டின்கண் ணெழுதியருளிய,—கவளமா களிற்றின் திருமுகம் படைத்த கடவுளை - கவளவுணவையுடைய கரிய களிற்றியானையினது திருமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளை,—நினைந்து - யாம்சுண்டு

டுத்துக்கொண்ட இலக்கியம் இடையூறின்றி இனிது முடியும்பொருட்டு மனத்தினாலே தியானித்து,—கைதொழுவாம் - கைகளினாலே அஞ்சலி செய்வாம் என்றவாறு.

சபாபதி.

வேறு,

இதந்தரு மடந்தையொ டியைந்துயி ருடம்புபோல்
விதம்படுல கங்களின் விரிந்தொளி விளங்குவார்
மதங்கமொடு துந்துபி வளங்கெழ முழங்கவே
சிதம்பர நடம்பயில் செழுங்கழ லிறைஞ்சுவாம்.

இ.—ள். இதம் தரு மடந்தை ஒடு இயைந்து - ஆன்மாக்கட் கின்பத்தைத்தருஞ் சிவகாமியம்மையோடுகூடி,-விதம்படு உலகங்களின் உடம்பு உயிர்போல் விரிந்து ஒளிவிளங்குவார் - பலவகைப்பட்ட உலகங்களினெல்லாம் உடம்பின்கண்உயிர்போல வியாபித்துநின்று அறிவுருவாய்விளங்குஞ் சபாநாயகரது.—மதங்கம் ஒடு துந்துபி வளம் கெழ முழங்க - மிருதங்கத்தோடு தேவதுந்துபிகள் வளம்பொருந்த ஒலிக்க,--சிதம்பர நடம்பயில் செழும் கழல் இறைஞ்சுவாம் - சிதம்பரத்தின்கண்ணே திருநடனஞ்செய்தருளுகின்ற செழுமையாகிய திருவடிகளை யாம் வணங்குவாம் எ-று. (க)

சிவகாமியம்மை.

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலா
நாடக னனந்தசுக நன்குபுனை பங்கினள்
ஏடக மணம்பொருவ வெங்கணு மியைந்துளாள்
பாடக மிலங்குசிறு பங்கய மிறைஞ்சுவாம்.

இ—ள்: ஏடு அகம் மணம் பொருவ எங்கணும் இயைந்துளாள் - மலரின்கண் மணம்போல் உலகெங்கும் வியாபித்துநிற்பவரும்,—அணங்கு இலா நாடகன் அனந்த சுகம் நன்குபுனை பங்கினள் - உள்ளவாறே தரிசித்த ஆன்மாக்கட்குப் பிறவித்துன்பத்தை இனிதாக அனுபவிக்கும் (அவரது) வைபவத்தையுடையவரும்,—சிதம்பர ஆடக அணங்கு உமை- சிதம்பரத்தின்கணுள்ள கனகசபையிலே நிருத்தசாக்ஷியாய் நின்றருளுபவருமாகிய அழகையுடைய சிவகாமியம்மையினது,—பாடகம் இலங்கு சிறு பங்கயம் இறைஞ்சுவாம் - வேதமாகிய பாதகடகங்கள் விளங்குஞ் சிறிய திருவடித்தாமரைகளை யாம் வணங்குவாம். எ-று. (உ)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

துங்கமத கும்பவுயர் தும்பிமுகர் தம்பிசீர்
தங்குநெகி ழுஞ்சிறு சதங்கைகள் புலம்பவே
மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவு கின்றதாள்
அங்கைமலர் கொண்டுமிகு மன்புட னிறைஞ்சுவாம்.

இ—ள்: துங்க மத உயர் கும்ப தும்பிமுகர் தம்பி - சுத்தமாகிய மதம் பில்கும் உயர்ந்த மத்தகத்தையும் யானைமுகத்தையுமுடைய விநாயகக்கடவுளுக்குத் தம்பியாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளது,—சீர் தங்கு நெகிழும் சிறுசதங்கைகள் புலம்ப - அழகிய சிலம்புகளும் சிறுசதங்கைகளும் சத்திக்கவும்,—மங்கை உமை கண்குளிர வந்து உலவுகின்றதாள் - நித்திய கன்னிகையாகிய உமையம்மையினது திருக்கண்கள் குளிரவும் அவர்முன் வந்துலாவிவிளையாடியருளுந்திருவடிகளை,—அங்கை மலர் கொண்டுமிகும் அன்பு உடன் இறைஞ்சுவாம் - அகங்கையிற் பூக்களைக்கொண் டருச்சித்து மிக்க அன்போடு யாம் வணங்குவாம் எ-று. (ரு)

தென்பொதிய மாமுனி சிறக்கவரு ளெண்ணெண்
ணின்பவிளை யாடல தெனுங்கட லுளடியேன்
மின்பயிலு மாமதுரை மேவுதமிழ் மாறன்
றுன்பமற நல்குகதை சொல்லலுறு கின்றேன்.

இ—ள்: தென் பொதிய மாமுனி சிறக்க - தெற்கின்கணுள்ள பொதியமலைவாசராகிய அகத்தியமாமுனிவர் வாயிலாக உலகம் படிடு[illegible]யானேகேட்டு முத்தியடைய,—அருள் - சுப்பிரமணியக்கடவுள் அம்முனிவருக்குத் திருவாய்மலர்ந் தருளிய,—எண் எண் இன்ப விளையாடலது எனும் கடலுள் - இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடன் முதல் வன்னி[illegible] கிணறு மிலிங்கமு மழைத்த திருவிளையாடலீறாக மதுரைச் சோமசுந்தரக் கடவுள் செய்தருளிய நிரதிசய வின்பந்தரும் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களை யுடையதாகிய ஆலாசிய மான்மியமென்னுஞ் சமுத்திரத்தினுள்ளே,—மின்பயில் உ-மீனாக்ஷியம்மை வலப்பாகத்திற் பொருந்துஞ் சோமசுந்தரக்கடவுளானவர்,—மா - நரிப்பரிகளை,—மதுரை மேவுதமிழ் மாறன் துன்பம் அற நல்குகதை - மதுரையாகிய இராசதானியிலே அரசு வீற்றிருந்த அரிமர்த்தனபாண்டியனது பிறவித்துன்பம் பற்ற[illegible] அவ்வரசனுக்குக் கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலை,—நாயேன் [illegible]சொல்லலுறுகின்றேன் - நாயினுங்கடையேனாகிய தமியேன் தமிழ்மொழியிற் பத்தியரூபமாகக் கூறத்தொடங்கினேன். எ-று. உ - [illegible]வன். (சு)

அற்புத னிருந்தருள் பெருந்துறை யடைந்தே
சிற்பர முணர்ந்துதிரு வாசக முரைப்பார்
முற்பக லருந்தவ முயன்றுபெறு மன்பால்
உற்பவ மொழிந்தமை மொழிந்திட ரொழிப்பாம்.

இ—ள்: அற்புதன் இருந்தருள் பெருந்துறை அடைந்து - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய ஜனவன்னாதசுவாமி எழுந்தருளி யிருக்கப்பெற்ற திருப்பெருந்துறையென்னும் ஸ்தலத்தை யடைந்து ஞானோபதேசம் பெற்று,—சித்பரம் உணர்ந்து திருவாசகம் உரைப்பார் - சூக்குமசித்தாகிய சிவத்தைத் திருவருளானறிந்து திருவாசகம் அருளிச்செய்பவராகிய திருவாதவூரடிகள்,—முன்பகல் அரும்தவம் முயன்று பெறும் அன்பால் - பூர்வசன்மங்களிலே அரிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்து பெற்ற விசேட சிவபத்தி வாயலாக,—உற்பவம் ஒழிந்தமை மொழிந்து - பிறவியொழிந்துய்ந்த சரித்திரத்தைப் புராணமாகப்பாடி,—இடர் ஒழிப்பாம் - நாமும் நமது பிறவித்துன்பத்தை நீக்கிக்கொள்வாம் எ-று. (ரு)

கொண்டலன கண்டனருள் கொண்டுதமிழ் பாடித்
தொண்டுபடு மன்பர்செயல் சொன்னநெறி தன்னால்
வண்டமிழ் தெரிந்தவர்கள் மற்றெனுமை குற்ற
முண்டெனினு நன்கிதென வுள்ளுவர்க ளெள்ளார்.

இ—ள்: கொண்டல் அன கண்டன் அருள் கொண்டு தமிழ் பாடி - முகில்போலுங் கரிய திருக்கண்டத்தையுடைய கைலாசபதியினது திருவருள்பெற்றுத் தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப்பாடி,—தொண்டுபடும் அன்பர்செயல் சொன்ன நெறி தன்னால் - அடிமைத்திறம்பூண்ட திருவாதவூரடிகளது திவ்வியசரித்திரத்தைத் தமியேன் புராணமாகக்கூறியமுறைமையினால்,—என் உரை குற்றம் உண்டு எனினும் - எனது இந்நூலின்கண் குற்றமுளதாயினும்,—வண் தமிழ் தெரிந்தவர்கள் இது நன்கு என உள்ளுவர்கள் - வளவிய தமிழ்நூல்களை ஓதியுணர்ந்த கவிஞர் இது குணமுடைய தேயாமென்று நன்குமதிப்பர்,—எள்ளார் - அஃதொழிந்திகழார். எ-று. (சு)

இந்தவள நற்கதை யியம்பினர் நயந்தே
சிந்தையி னினைப்பவர் செவிப்புல நிறைப்போர்
புந்தி[illegible] ழுப்புவி புரப்பருடல் விட்டால்
அந்தவு[illegible] கந்தனி லரன்சபையில் வாழ்வார்.

இ—ள்: இந்தவள நல் கதை நயந்து இயம்பினர் - இந்த வளவிய நல்ல சிவபுராணத்தை அன்புகூர்ந்து வாசிப்பவர் பொருள் சொல்பவர்களும்,—செவிப்புலம் நிறைப்போர் - செவிமடுப்பவர்களும், —சிந்தையில் நினைப்பவர் - மனத்தாற் சிந்திப்பவர்களும்,—புந்தி மகிழப் புவி புரப்பர் - இம்மைக்கண் மனமகிழப் பூமியைப் பாதுகாப்பர்,—உடல் விட்டால் அந்த உலகத்தினில் அரன் சபையில் வாழ்வார் - தேகநீக்கத்தின் கண் அந்தச் சிவலோகத்திலே சிவசந்நிதியில் வாழ்வார்கள். எ-று. (எ)

பாயிரமுற்றிற்று.

உ

மந்திரிச்சருக்கம்.

முக்கணொரு நான்குபுய வைந்துமுக முன்னோன்
சொக்கனரு ணன்மைபெறு தொன்மை திகழ்நன்னா
டக்கடு விடத்தையர னுக்கருள்வ தென்றே
மைக்கடலின் வைகலொழி வைகைவள நாடு.

இ—ள்: முக்கண் - சோமசூரியாக்கினிகளாகிய மூன்றுதிருக்கண்களும்,—ஒரு நான்கு புயம் - ஒப்பற்ற நான்கு திருப்புயங்களும்,—ஐந்துமுக முன்னோன் சொக்கன் - ஈசானம் தற்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதமென்னு மைந்து திருமுகங்களுமுள்ள முதல்வராகிய சொக்கநாத சுவாமியினது,—அருள் நன்மைபெறு தொன்மை திகழ் நல்நாடு - திருவருளாகிய நன்மையைப்பெறும் பழமைவிளங்காநின்ற நல்லநாடாவது,—அக்கடுவிடத்தை அரனுக்கு அருள்வது என்று - அந்தக் கொடிய ஆலகாலவிஷத்தைச் சிவபெருமானுக்கு உணவாகக் கொடுத்த தென்று வெறுத்து,—மைக்கடலில் வைகல் ஒழி வைகை வளநாடு-கரிய சமுத்திரமாகிய தன்னாயகனிடத்துச் சென்று தங்குதலொழிந்த வைகைநதி பிரவாகிக்கும் பாண்டிவள நாடேயாம். எ-று. (க)

நீண்டகயி லைக்கிறை நிகழ்த்தவரு ளாலே
பூண்டமுனி மெய்த்தமிழ் புகன்றதிரு நாடு
மூண்டபகை செற்றுலக முற்றுமர சாளும்
பாண்டிய னலங்குலவு பாண்டிவள நாடு.

இ—ள்: நீண்ட கயிலைக்குஇறை அருளால் மெய்க் தமிழ் நிகழ்த்த-நெடிய கைலாசகிரிக்குத் தலைவராகிய ஸ்ரீகண்ட பரமசிவனானவர் உலகங் கடைத்தேறல்வேண்டுமென்னுந் திருவருளினாலே மெய்ம்மையாகிய தமிழ் மொழிக் கிலக்கணத்தைப் போதித்தருள,—பூண்டமுனி புகன்ற திரு நாடு - அதனைக்கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்துகொண்ட அகத்தியமாமுனிவர் அதனை நன்மாணாக்கர்களுக்குக் கற்பித்துப் பரப்பிய நாடாவது,—மூண்ட பகை செற்றுஉலகம் முற்றும் அரசாளும் - முயன்றுவந்த பகைவரைக்கொன்று உலகமுழுவதையு மரசுசெய்த,—பாண்டியன் நலம் குலவு பாண்டி வளநாடு - சோமசுந்தர பாண்டியரது நன்மை எஞ்ஞான்றும் விளங்காநின்ற பாண்டிவளநாடேயாம். எ-று. (உ)

வேறு.

மேவுமூர் வளம்பலவு மிருந்துளநா டதனிலம்
பாவுமூர் பழமறைதே ரந்தணர்கள் பயின்றுளவூர்
தாவுமூர் விடையேறி தங்கியவூ ரங்குறையுந்
தேவரூ ரினுமேன்மை சிறந்ததிரு வாதவூர்.

இ—ள்: வளம் பலவும் மேவும் ஊர் மிருந்துள நாடு அதனின்-பலவளங்களும் பொருந்திய ஊர்கண் மிகப்பெற்றுள்ள அப்பாண்டிநாட்டின்கண்ணே,—நலம் பாவும் ஊர்—பலதிற நன்மைகளும் மிக்கவூரும்,—பழ மறை தேர் அந்தணர்கள் பயின்றுள ஊர் - பழையவேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்யும் பிராமணர்கள் மிக வசிக்கப்பெற்றவூரும்,—தாவும் ஊர் விடையேறி தங்கிய ஊர் - தாவுகின்ற விட்டுணுவாகிய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண் டிவர்ந்தருளுஞ் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கப்பெற்ற ஊருமாயுள்ளது,—அங்கு உறையுந் தேவர் ஊரினும் மேன்மை சிறந்த திருவாதவூர் - அங்கே வசிக்குந் தேவர்களது அமராவதியினும் மகிமை சிறந்துள்ள திருவாதவூரானது. எ-று. (௩)

அந்நகரின் மறையோரி லருள்புனைமாத் தியர்குலத்தீற்
றன்னிகரில் சைவநெறித் தலைவனவன் றனித்தேவி
மின்னனையா டிருவயிற்றின் மென்கொடிபங் கினனருளாற்
றென்னவன்செங் கோன்முதல்வர் திருவவ தாரஞ்செய்தார்.

இ—ள் அந்நகரில் - அந்தத்திருவாதவூரிலே,—மறையோரில் - பிராமணவருணத்திலே,—அருள்புனை மாத்தியர் குலத்தில் - பாண்டியர்களது அருளைப்பெறும் ஆமாத்தியாது குடியிலே,—தன் நிகரில் சைவ

நெறித்தலைவன் - தனக்கு நிகரில்லாத சைவசமயத்தை மேற்கொள்ளும் தலைவராகிய சம்புபாதாசிரயர் என்னும் ஒருவருளர்,—அவன் தனித் தேவியின் அலையாள் திருவயிற்றில் - அவருக்கு அவரது ஒப்பற்ற மனைவியாராகிய மின்போலும் சிவஞானவதியாரது திருவயிற்றினின்றும்,—மென் கொடிபங்கினன் அருளால் - உமாசமேதராகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே,—தென்னவன்செங்கோன் முதல்வர் திருவவதாரஞ் செய்தார் - அரிமர்த்தனபாண்டியனது செங்கோலை நடத்தும் முதன்மந்திரியாகுமோர்சற்புத்திரர் பிறந்தார். எ-று. (ச)

பொய்மையா முலகின் மாயப் பொங்கிரு ளகலவன்னோர்
தம்மையாழ் நரகிற்றள்ளுஞ் சமயதா ரகைமழுங்க
எம்மையா ளுடையானன்ப ரிதயதா மரைகளெல்லாஞ்
செம்மையாய் மலரஞான தினகர ருதயஞ்செய்தார்.

இ-ள்: பொய்ம்மை ஆம் உலகின் மாயப் பொங்கு இருள் அகல - பொய்ப்பொருளாகிய உலகின்கணுள்ள அஞ்ஞானமாகிய மிக்க அந்தகாரமானது ஓட்டெடுக்கவும்,—அன்னோர் தம்மை ஆழ் நரகில் தள்ளும் சமயதாரகை மழுங்க - அவ்வந்தகாரத்து ளகப்பட்ட நம்போலிகளை ஆழ்ந்தநரகமாகிய படுகுழியின்கண் வீழ்த்துக் கெடுக்கும் உலோகாயதம் முதலிய பரசமயங்களாகிய நட்சத்திரங்கள் ஒளிமழுங்கவும்,—எம்மை ஆள் உடையான் அன்பர் இதய தாமரைகள் எல்லாம் செம்மையாய் மலர - பசுக்களாகிய எம்மை அநாதியே அடிமையாகவுடைய பதியாகிய சிவபெருமானது அடியார்களுடைய இருதயகமலங்களெல்லாஞ் செவ்வையாய் விகசிக்கவும்;—ஞான தினகரர் உதயஞ்செய்தார் - அச்சற்புத்திரராகிய ஞானசூரியர் உதித்தார். எ-று. (ரு)

மருவாத நெறிபூண்ட மத்தனெனும் புத்தனுடன்
பெருவாது வென்றுசிவன் பெருநாம மிகவளர
வொருவாத பிறவியிற்சென் றொருநாம முறுதவர்க்குத்
திருவாத வூரரெனுந் திருநாமந் தரித்தார்கள்.

இ-ள்: சிவன் பெரு நாமம் மிக வளர - சிவமூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரம் உலகெங்குந் தழைத்தோங்க,—மருவாதநெறிபூண்ட மத்தன் எனும் புத்தன் உடன் பெருவாது வென்று - அளவைகட்குச் சிறிதும்பொருந்தாத பொய்ச்சமயாநுசாரத்தை மேற்கொண்ட உன்மத்தனாகிய புத்தகுருவுடனே பெரியவாதஞ்செய்து வென்று,—ஒருவாத பிறவியிற்சென்று ஒருநாமம் உறுதவர்க்கு - விட்டுநீங்காத பிறவியின்கட் பிரவேசித்து இனி

ஒரு நாமதேயமும் பொருந்தப் பெறாத அப்புதல்வருக்கு,—திருவாதவூரர் எனும் திருநாமம் தரித்தார்கள் - ஞாதியர் திருவாதவூரரென்னுந் திருநாமகரணஞ்செய்தனர். எ-று.

வேறு.

தவமெனும் பெரிய வித்துட் டங்கியே யங்கு ரித்துப்
பவமெனும் பங்க நீங்கிப் பயிலருட் குருத்துண் டாகி
யவமெனும் களைக ணீங்கி யாக்குவோ னருளா லுண்மைச்
சிவமெனும் விளைவுண் டாக வளர்ந்தது தெய்வச் சாலி.

இ—ள்: தவம் எனும் பெரிய வித்துள் தங்கி அங்குரித்து-தவமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் பெரிய வித்தினுள்ளே தங்கியிருந்து முளைத்து,—பவம் எனும் பங்கம் நீங்கி-பிறவியாகிய சேற்றினின்று நீங்கி,-பயில் அருள் குருத்து உண்டாகி - பொருந்திய திருவருளாகிய குருத்து வளரப்பெற்று,—அவம் எனும் களைகள் நீங்கி - நானாவித விக்கினங்களாகிய களைகளினின்று நீங்கி,—ஆக்குவோன் அருளால் - தம்மை உண்டாக்குபவராகிய சிவபெருமானென்னும் உழவரது திருவருளினாலே,—உண்மைச் சிவம் எனும் விளைவு உண்டாக - பரமுத்தியென்று விதந்து கூறத்தகும் விளைவு பின்னர் உளதாவதாக,—தெய்வச்சாலி வளர்ந்து - அச்சற்புத்திரராகிய தெய்வத்தன்மையையுடைய செந்நெற்பயிரானது வளர்ந்தது. எ-று.

வேறு.

தேனினொடு கரும்பினெழுஞ் செழும்பாகு முக்கனியு
மானினறும் பாலுமுட னளவியுளங் களிகூர
வீனமிகும் பலயோனிப் பிறவியெனும் பசிதீர
ஞானவமு துண்பார்க்கு நயந்தமுது நுகர்வித்தார்

இ—ள்: ஈனம் மிகும் பல யோனிப் பிறவி எனும் பசிதீர ஞான அமுது உண்பார்க்கு - இழிவுமிகுந்த பலயோனிகளிற் சென்று பிறக்கும் பிறவியாகிய பெரும்பசிநீங்கச் சிவஞானமாகிய திருவமுதை இனி உண்பவராகிய அப்புதல்வருக்கு,—தேனின் ஒடு கரும்பின் எழும் செழும்பாகும்-தேனும் கரும்பினின்று முளதாகுஞ் செழுமைபொருந்திய சருக்கரையும்,-முக்கனியும் -மா வாழை பலா என்னுமிவற்றின் முப்பழங்களும்,—ஆனின் நறும் பாலும் உடன் அளவி - பசுவினது நல்ல பாலுமாகிய இவற்றை அன்னத்துடன்கலந்து,— உளம் களிகூர - மனங்களிப்புமிக,— நயந்து - விரும்பி,—அமுது நுகர்வித்தார் - அன்னப்பிராசனஞ்செய்வித்தனர் எ-று.

காயமுட னுயிர்முயலுங் கருமமெலாம் பானருளாற்
றாயமனத் துணர்ந்துவினைத் தொகையெழுதி நாடோறு
மாயதுயர் சுகமளிக்கும் யமன்கணக்கி லரும்பாவத்
தீயசிகை யில்லார்க்குச் சிறந்தசிகை வருவித்தார்.

இ—ள்: காயம் உடன் உயிர் முயலும் கருமம் எலாம் - உடம்போடுயிர் கூடிநின்று செய்யுங் கன்மபேதங்களையெல்லாம்;—பரன் அருளால் தூய மனத்து உணர்ந்து - சிவபெருமானது திருவருளினாலே சுத்தமாகிய மனத்தினாலறிந்து,—வினைத் தொகை நாள் தோறும் எழுதி - அக்கன்மபேதங்களாகிய நல்வினை தீவினைகளின் றொகைகளை நாடோறுமெழுதி,—ஆய சுகம் துயர் (நாள் தோறும்) அளிக்கும் யமன் கணக்கில் - அந்நல்வினை தீவினைகளுக்கீடாகப் பொருந்திய இன்பத்துன்பங்களை நாடோறும் அநுபவிக்கும்படி கொடுக்கும் யமனது அக்கிரசந்தானி என்னும் கணக்கேட்டிலே,—அரும் பாவத் தீய சிகை இல்லார்க்கு - அநுபவித்தற்கரிய கொடிய தீவினையை எழுதிய பிடி இல்லாத அப்புதல்வருக்கு,—சிறந்த சிகை வருவித்தார் - அழகிய குடுமிவைத்தலாகிய சௌளகன்மஞ் செய்வித்தனர். எ-று. (௯)

குவலயமங் கையைநீடு கோலஞ்செய் தரும்பொன்னு
நவமணியுங் குவைசெய்து நன்குடன்மங் கலநாளிற்
றவமணமுந் திருநீற்றின் றன்மணமுந் தவறாத
சிவமணமும் பெறக்கல்விச் செல்விமணம் புணர்வித்தார்.

இ—ள்: குவலய மங்கையை நீடு கோலஞ் செய்து - பூமிதேவியை மிக அலங்கரித்து,—அரும் பொன்னும் நவமணியும் குவை செய்து - அரிய பொன்னையும் நவரத்தினங்களையுங் குவித்து,—மங்கல நாளில் - ஓர் சுபதினத்திலே,—தவமணமும் - தவசம்பந்தமும்,—திரு நீற்றின் மணமும் - விபூதி சம்பந்தமும்,—தவறாத சிவமணமும் பெற - தவறற்ற சிவசம்பந்தமுமாகிய புத்திரர்களைப் பெறும்பொருட்டு,—நன்கு உடன் கல்விச் செல்வி மணம் புணர்வித்தார் - நன்மையோடு அப்புதல்வருக்குக் கல்வியாகிய பெண்ணை விவாகஞ் செய்வித்தனர். எ-று. (௧௦)

இதுநூன்மற் றல்லது நூ லில்லையெனு மறுசமய
விதநூலுந் தலநூலும் விரிந்தபுரா தனநூலும்
பொதுநூலென் றுலகனைத்தும் புகழ்மறைநூ லுஞ்சைவ
முதுநூலுந் தரிப்பார்க்கு முந்நூலுந் தரித்தார்கள்.

இ—ள்: இது நூல் அல்லது மற்று நூல் இல்லை எனும் அறு சமயவிதநூலும் - இதுவே மெய்ச்சமயநூல் இதுவல்லது மெய்ச்சமயநூல் பிறிதில்லையென்று தனித்தனி வாதிக்கும் அறுசமயநூலையும்—தல நூலும்- தலபுராணநூலையும்,—விரிந்த புராதன நூலும் - பரந்த பதினெண்புராண நூலையும்,—பொது நூல் என்று உலகு அனைத்தும் புகழ் மறை நூலும் - சாமானியசுருதியென்று உயர்ந்தோரனைவருந் துதிக்கும் வேதநூலையும்,— முது சைவ நூலுந் தரிப்பார்க்கு - விசேடசுருதியாகிய பழைய சிவாகம நூலையும் கற்று அவைகளின் பொருளை மனத்திலே நன்கு தரித்துக்கொள்பவராகிய அப்புதல்வருக்கு,—முந்நூலும் தரித்தார்கள் - முப்புரிநூலைத் தரித்தலாகிய உபநயனமுஞ் செய்தார்கள். எ-று. (௧௧)

மிக்கலையுஞ் செழுநீரு மதிக்கலையு மிலைக்குமவ
ரக்கலையுந் தோளர்புலி யதட்கலையர் நல்லருளா
லொக்கலையும் பிறக்கலையு மொழித்திடுமா கமகலையு
மெக்கலையுங் கற்றுணர்ந்தா ரீரெட்டாண் டெல்லையினில்.

இ—ள்: மிக்கு அலையும் செழு நீரும் மதிக்கலையும் மிலைக்குமவர்- நதிகளுட்சிறந்த அலைமறிகின்ற செழுமையாகிய கங்காசலத்தையும் ஒரு கலையாகிய பிறையையுந் தரித்தவரும்,— அக்கு அலையும் தோளர் - பிரமவிஷ்ணுக்களது எலும்புமணிமாலைகளசையுந் திருப்புயங்களையுடையவரும்,—புலி அதள் கலையர் நல் அருளால் - புலித்தோலாகிய வஸ்திரத்தையுடையவருமாய சிவபெருமானது நல்ல திருவருளினாலே,—ஒக்கலையும் பிறக்கலையும் ஒழித்திடும் ஆகம கலையும் - தேகபந்துக்களையும் சனன மரணங்களையும் பக்குவான்மாக்கட்கு நீக்குஞ் சிவாகம கலைகளையும்,—எக்கலையும் - மற்று மெவ்வித கலைகளையும்,—ஈர் எட்டு ஆண்டு எல்லையினில் கற்று உணர்ந்தார் - அப்புதல்வர் பதினாறு வயசினுள்ளே கற்றுத் தெளிந்தார். எ-று. (௧௨)

உழைக்கரனுக் கன்பாகி யுண்மையறிந் துலகமெலாம்
பிழைக்கவருட் கவிபாடும் பெரியவர்தஞ் செயலெல்லாந்
தழைத்தகலைத் தமிழ்மாறன் றக்கோர்க ளுரைக்கவறிந்
தழைத்துரிமைத் திறநல்கி யகலாநண் பாயினான்.

இ—ள்: உழைக் கரனுக்கு அன்பு ஆகி - மான் கன்றையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமானிடத் தன்புகொண்டு,—உண்மை அறிந்து - வேதசிவாகமங்களின் மெய்ப்பொருளைத் திருவருளாலுணர்ந்து,—

உலகம் எலாம் பிழைக்க - எதிர்காலத் திவ்வுலகின்கணுள்ளவரெல்லாம் கடைத்தேற,—அருள் கவி பாடும் பெரியவர் தம் செயல் எல்லாம் - அம் மெய்ப்பொருளைத் திருவாசகமாகிய அருட்பாவாகப் பாடியருளும் பெருந் தகைமையையுடைய திருவாதவூரடிகளது நற்குண நற்செய்கைகளையெல் லாம்,—தழைத்த கலைத் தமிழ் மாறன் தக்கோர்கள் உரைக்க அறிந்து - பரந்த கலைகளையுடைய தமிழைவளர்க்கும் அரிமர்த்தனபாண்டியன் ஆப் தர்களாகிய பெரியோர்கள் சொல்லக்கேட்டறிந்து,—அழைத்து - அவரைத் தன்மாட்டு வருவித்து,—உரிமைத் திறம் நல்கி - அவருக்குத் தன்னோடு உரிமைத்திறங்கள் சிலவற்றைச் செய்து,—அகலா நண்பு ஆயினன் - தான் அவரோடு பிரியாநட்பையுடையனாயினன். எ-று.உரிமைத்திறம்-அதிகாரம்

சங்கோல மிடும்பழனத் தடம்புடைசூழ் வாதவூ
ரெங்கோவின் செய்கையறிந் தியல்புடையா ரெனநாடிப்
பொங்கோத வேலைநிலம் புரந்துபெரும் பகைதுரந்து
செங்கோலை முறைநடத்துஞ் செழுந்தலைமைத் திறநல்கி.

இ—ள்: சங்கு ஓலம் இடும் பழனம் தடம் புடை சூழ் வாதவூர் எம் கோவின் செய்கை நாடி - சங்குகள் சத்திக்கின்ற வயல்களுந் தடாகங் களும் இடங்கடோறுஞ் சூழப்பெற்ற திருவாதவூரிலே திருவவதாரஞ் செய்த நந்தலைவரது நற்குண நற்செய்கைகளைப் பாண்டியராசன் பரீக்ஷித் து,—இயல்பு உடையார் என அறிந்து - தகுதியுடையவரென்று நன்றாக அறிந்து,—பொங்கு ஓத வேலை நிலம் புரந்து - மோதரிக்கும் அலைகளை யுடைய கடல்சூழ்ந்த பூமியைப் பாதுகாத்து,—பெரும் பகை துரந்து - பெரிய பகைவர்களை ஓட்டி,—செங்கோலை முறை நடத்தும் செழும் தலை மைத் திறம் நல்கி - தனது செங்கோலை நீதிவழுவாமற் செலுத்தும் மாட் சிமைபொருந்திய முதன்மந்திரியாகிய உத்தியோகத்தை அவருக்குக் கொ டுத்து. எ-று. (கச)

வேறு.

தென்னவன் பிரம ராய னென்றருள் சிறந்த நாம
மன்னவர் மதிக்க நல்கி வையக முய்வ தாக
மின்னவ மணிப்பூ ணுடை வெண்மதிக் கவிகை தண்டு
பொன்னவிர் கவரி வேழ மளித்தனன் பொருநை நாடன்.

இ—ள்: பொருநை நாடன் - தாமிரபர்ணிநதி பிரவாகிக்கும்நாட் டையுடைய பாண்டியராசன் (அதன் பின்னரும்).—வையகம் உய்வதாக-

உலகங் கடைத்தேறுவதாக,—தென்னவன் பிரமராயன் என்று அருள் சிறந்த நாமம் - தென்னவன் பிரமராயனென்றழைக்கப்படும் ஓர் சிறப்புப் பெயரை.—மன்னவர்மதிக்க நல்கி - மற்றை அரசர்களும் நன்குமதிக்கும் வண்ணம் அவருக்குக் கொடுத்து,—மின் நவ மணிப் பூண் - ஒளி பொருந்திய நவரத்தினுபரணம்,—ஆடை - பீதாம்பரம்,—வெள் மதிக் கவிகை - சந்திரன்போலும் வெண் கொற்றக்குடை,—தண்டு-முத்துச்சிவி கை,—பொன் அவிர் கவரி - பொற்காம்புவிளங்குஞ் சாமரம்,—வேழம் அளித்தனன் - யானைகளாகிய இவைகளையுங் கொடுத்து மிகவுஞ் சந் மானித்தனன். எ-று. (கரு)

இந்திரச் செல்வம் போல வியைந்துள வின்ப மெய்தி
மந்திரத் தலைமை பூண்ட வண்புகழ் வாத வூரர்
தந்திரத் தொகுதி சூழத் தாரகா கணங்க ளோடு
மந்தரத் திழிந்து மண்மே லமர்ந்த வெண்மதிய மொத்தார்.

இ—ள்: மந்திரத் தலைமை பூண்ட வண்புகழ் வாதவூரர் - முதன் மந்திரியாய வுத்தியோகத்தைப் பெற்ற வளவிய புகழையுடைய திருவாத வூரடிகள்,—இந்திர செல்வம் போல இயைந்துள இன்பம் எய்தி - இந்தி ரசம்பத்தைப்போலத் தமக்குக் கிடைத்த பெருஞ் செல்வத்தினாலே தாம நுபவித்தற்குரிய விஷேச இன்பங்களை அநுபவித்து,—தந்திரத் தொகுதி சூழ - சேனு சமூகங்கள் சூழ, (மேலுலகத்தினின்று மவதாரஞ்செய்து விபூதியை உத்தாளனஞ்செய்த திருமேனியுடையவராய் அரசனது அத் தாணியின்கண் நடுநாயகமாக வீற்றிருத்தலால்)—தாரகா கணங்களோடும் அந்தரத்து இழிந்து மண்மேல் அமர்ந்த வெள் மதியம் ஒத்தார் - நக்ஷத்திர சமூகங்களோடு ஆகாயத்தினின்று மிறங்கிப் பூமியின்கண் வந்திருக்கும் வெண்மையாகிய ஒரு பூரணசந்திரனை ஒத்தனர். எ-று. (கசு)

பெருங்கட ஞாகீர்த்தி பெருக்கியே தருக்கு நல்கி
யிருங்கட கத்தோண் மேல்வைத் தீண்டருள் பூண்ட கோவுங்
கருங்கட நாக மெட்டுங் காளமா நாக மெட்டும்
பரங்கெட வுலக பாரம் பரித்தனர் திருத்த மிக்கார்

இ—ள்: இரும் கடகத் தோள் மேல் வைத்து ஈண்டு அருள் பூண்ட கோவும்-பெரிய கங்கணமணிந்த புயங்களின்மீது வைத்துத் தாங்கி மிக்க சீவகாருண்ணியத்தை மேற்கொண்ட பாண்டியராசனும்,—கரும் கடநாகம் எட்டும் - கரிய மதத்தையுடைய அட்டயானைகளும்,—காளமா

நாகம் எட்டும் பரம் கெட - நஞ்சையுடைய அட்டமாநாகங்களும் தாம் மேற்கொண்ட பூமிபாரத்தினின்று நீங்கியின்பமடைய,—திருத்தம் மிக்கார் - சீர்திருத்த மிகுந்த திருவாதவூரடிகள்,—பெருங்கடன் ஆக நீதி பெருக்கி - தமக்கு முக்கியகடமையாக இராசநீதியை விருத்திசெய்து,— தருக்கு நல்கி - அரசனுக்கும் பிரசைகட்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்து,— உலக பாரம் பரித்தனர்-பூமிபாரம்முழுதுந் தாமே தாங்கினர். எ-று. (கஎ)

காதலித் தறஞ்செய் வோர்க்குக் கவசமுங் கண்ணு மாகி
யேதிலர்க் கிடும்பை யாகி யிறைஞ்சினர்க் கின்ப மாகி
யாதுலர்க் கன்னை யாகி யரனடிக் கன்பு மிக்கார்
பூதலத் திறைவ னாணை பொதுவற நடத்து நாளில்.

இ-ள்: அரன் அடிக்குஅன்புமிக்கார் - சிவபெருமானுடைய திருவடிகளுக்கன்புமிகுந்த திருவாதவூரடிகள்,—காதலித்து - விருப்பங்கூர்ந்து —அறம் செய்வோர்க்குக் கவசமும் கண்ணும் ஆகி - தருமஞ்செய்பவர்களுக்கு வச்சிரகவசமும் கண்களுமாகியும்,—எதிலர்க்கு இடும்பை ஆகி - அத்தருமத்துக்கும் அரசனுக்கும் பகையாயினர்க்குத் துன்பமாகியும்,—இறைஞ்சினர்க்கு இன்பமாகி - தம்மரசனை வழிபடுகின்றவர்க்கின்பமாகியும்,—ஆதுலர்க்கு அன்னை ஆகி - ஏழைகட்கு மாதாவாகியும்,— இறைவன் ஆணை பூதலத்துப் பொது அற நடத்துப் நாளில் - அவ்வரசனது ஆஞ்ஞாசக்கரத்தைப் பூமியின்கண்ணே (அது) பலர்க்கும் பொதுமைநீங்க நடத்திவருங்காலத்தில். எ-று. பொதுவற-சிறப்பாக.

பற்பல பொருளா யுள்ள பாசமு மதனை மேவி
யுற்பவ பேத மான வுடம்புயி ரொடுங்கு மாறு
மற்புத புத்தி முத்தி யளித்தரு ளாலே மேலாந்
தற்பர னடத்து மாறு முணர்ந்தனர் சைவ நூலின்.

இ—ள்; பற்பல பொருளாய் உள்ள பாசமும்—ஜநகம் தாரகம் போக்கியம் என நாலுபேதமாய் விரிந்த பாசத்தையும்,—அதனை மேவி உற்பவபேதம் ஆன உடம்பு உயிர் ஒடுக்கும் ஆறும் - அநாதியே அப்பாசத்தாற் பந்திக்கப்பட்டு நால்வகைத்தோற்றம் எழுவகைப்பிறப்பு எண்பத்துநான்குநூறாயிர யோனிபேதமாகிய உடம்புகளோடு கூடி உயிர்கள் பிறந்து பின்னர் இறக்குந் தன்மையையும்,—மேலாம் தற்பரன் - சமயக்கடவுளரெவரினு மிக மேலாகிய சிவபெருமான்,—அருளால் - தமது கைம்மாறற்ற திருவருளினாலே,—அற்புத முத்தி புத்தி அளித்து நடத்தும் ஆறும் - அவற்றுள் அபக்குவான்மாக்கட்கு இருவினைக்கீடாகத் தனுகரண புவனபோகங்களையும், பக்குவான்மாக்களுக்கு ஞானம்வாயிலாக மோக்ஷத்

தையும் கொடுத்துப் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நடத்தியருளுந் தன்மையையும்,—சைவநூலின் உணர்ந்தனர் - திருவாதவூரடிகள் சைவாகமங்களை ஓதி, அவைகளிலே சந்தேகவிபரீதமற நன்குதெளிந்தனர். எ-று. (கசு)

அவ்விய மனத்தி னாலே யனைத்துரு வங்கள் கூடி-
யிவ்வுயிர் பிறந்து மீள விறந்திடு மென்றி ரங்கி
வெவ்வெயில் வருத்த முற்றார் மென்னிழல் விரும்பு மாபோ
னவ்வியு மழுவு மேந்து நம்பனுக் கன்பு மிக்கார்.

இ—ள்: இவ்வுயிர் - இந்த உயிரானது,—அவ்வியமனத்தினாலே அனைத்து உருவங்கள் கூடிப் பிறந்து மீள இறந்திடும் என்று இரங்கி - மித்தியாஞானத்தையுடைய மனங் காரணமாக எல்லாவுடம்புகளோடுங் கூடிப் பிறந்து மீள இறந்துவிடுமென்று திருவாதவூரடிகள் ஆன்மவிசாரங் கொண்டு இரங்கி—வெவ்வெயில் வருத்தம் உற்றார் மெல் நிழல் விரும்பு மா போல் - கொடிய வெய்யிலின்கட் சுடுண்டு வருந்தினவர் விருக்ஷத்தினது மெல்லிய நிழலை விரும்புமாறுபோலப் பிறப்பிறப்புப் பிணி மூப்புக்களாகிய இடும்பைகட்கஞ்சி,—நவ்வியும் மழுவு மேந்தும் நம்பனுக்கு அன்பு மிக்கார் - மானையும் மழுவையுந் தாங்கும் சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்புடையராயினர். எ-று. (உக)

தீத்திற வினையி னாலே சிறைப்படு முயிரை யெல்லாம்
பார்த்தன ருலக வாழ்விற் பயனிலை யென்று தேர்ந்து
கூத்தினர் தன்மை வேறு கோலம்வே றாகு மாபோ
னீத்தனர் மனத்தின் முன்போ னிகழ்த்தினர் வழுதி நீதி.

இ—ள்: தீத்திற வினையி னாலே சிறைப்படும் உயிரை எல்லாம் பார்த்தனர் - கொடிய இருவினைகளினாலே சரீரமாகிய சிறையின் கண் அகப்பட்டுப் பிறந்திறந்துழலும் ஆன்மகோடிகளையெல்லாம் திருவாதவூரடிகள் உற்று நோக்கி,—உலக வாழ்வில் பயன் இலை என்று தேர்ந்து - மாயாகாரியமாகிய இந்தப் பிரபஞ்சவாழ்விலே ஒருபிரயோசனமுமில்லையென்று நன்கு தெளிந்து,— கூத்தினர் தன்மை வேறு கோலம் வேறு ஆகுமா போல் - கூத்தாடிகளது உண்மைத்தன்மைவேறு அவரது புறவேஷம் வேறாயினாற்போல,—மனத்தின் நீத்தனர் - தமதுமனத்தினின்றும் இப்பிரபஞ்சப்பற்றை முழுதும் நீக்கிவிட்டனர், (அங்ஙனம் நீக்கிய வழியும்)—வழுதி நீதி முன்போல் நிகழ்த்தினர் - பாண்டியனது இராசநீதியை முன்போலப் புறத்தே நடத்திவந்தனர். எ-று. (உக)

வரமுடன் புவியிற் றோன்று மறையவர்க் கிறைவ ருண்மை
தருமுணர் வென்னு நாலாஞ் சத்திநி பாத மெய்தி
பரமவஞ் செழுத்து மொன்றும் பராபர முணர்த்து ஞான
குருபரன் றிருத்தாள் சென்று கூடுதல் வேண்டு மென்று.

இ—ள்: வரம் உடன் புவியில் தோன்றும் மறையவர்க்கு இறைவர் - சிவாநுக்கிரகத்தினாலே இப்பூமியின்கண் வந்து அவதாரஞ்செய்த பிராமணோத்தமராகிய திருவாதவூரடிகள்,—உண்மை தரும் உணர்வு என்னும் நாலாம் சத்திநிபாதம் எய்தி - உண்மைப்பொருளைத் தவறாது தரும் மெய்யுணர்வின் காரியமாகிய நான்கு சத்திநிபாதங்களுள் இறுதிக் கண்ணதாகிய அதிதீவிர பக்குவத்தை அடைந்து,—பரம அஞ்சு எழுத்தும் ஒன்று ஆம் பரா பரம் உணர்த்தும் - சத்தகோடி மகாமந்திரங்களைவற்றினு மிக மேலாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமும் ஏகாக்ஷரமாம் பரமசிவத்தைப் போதிக்கும்,—ஞான குருபரன் திருத் தாள் சென்று கூடுதல்வேண்டும் என்று - எனைக் கிரியாபாத ஆசாரியரின் மேம்பட்ட ஞானசாரியரது திருவடிகளை ஒரு தலையாக தாம் தேடிச்சென்று தலைப்படுதல் வேண்டுமென்று தம்முட் சிந்தித்து. எ-று. (உஉ)

மற்கட விலங்கு தன்னால் வளங்கெழு விளவின் மேவு
நற்கனி கொள்ள வேண்டி நயந்துகல் லெறிவார் போலச்
சற்குரு வுளனோ வென்று நாடுவார் தர்க்கமெல் லாஞ்
சொற்கலை ஞான சைவர் தம்முடன் சொல்ல லுற்றார்.

இ—ள்: வளம் கெழு விளவின் மேவும் நல் கனி கொள்ள வேண்டி - அயலாரது வளம்பொருந்திய விளாமரத்தின்கண்ணுள்ள நல்ல பழங்களைக் கவர உள்ளே விரும்பி,—நயந்து - அதனைப் புறத்தே மறைக்கக் கருதி,—மற்கடவிலங்கு தன்னால் கல் எறிவார் போல - அவ்விளாமரத்திலிருக்குங் குரங்காகிய விலங்கின்மேல்வைத்துப் பழங்களை உதிர்க்கும் பொருட்டுக் கல்லால் எறிபவர்போல,—சற்குரு உளனோ என்று நாடுவார் - திருவாத வூரடிகள் சற்காரியவாதகுரு உண்டோ என்று ஆராய்பவராகி,—தர்க்கம் எல்லாம் சொல் கலை ஞான சைவர் தம் உடன் சொல்லலுற்றார் - தருக்கங்களையெல்லாம் இலக்கணம்முதலிய நூல்களில் வல்லஞானசாரியர்களோடு பேசுவாராயினார். எ-று. (உ௩)

வளங்கெழு புவியி னுள்ள வாவியுங் காவுமோடி
விளங்கிசை வண்டு தண்டேன் மிகுமலர் தேடுமாபோ

லுளங்கொள நிமல னன்னூ லோதின ருண்மையெல்லா
மளந்தறி வுணர்ந்த நீரர் யாவரென் றுயு நாளில்.

இ—ள். விளங்கு இசைவண்டு - விளங்காநிற்கும் இசையினையுடைய வண்டு,—வளம் கெழு புவியில் உள்ள வாவியும் காவும் ஓடி - வளம்பொருந்திய பூமியின்கண்ணுள்ள தடாகங்களினும் சோலைகளினும் விரைந்துபோய்,—தண் தேன் மிகு மலர் தேடு மாபோல் - தண்ணிய தேன்மிக்க பூவைத் தேடுமாறுபோல,—உளம் கொள நல் நிமலன் நூல் ஓதினர் - மனங்கொள்ள நல்லசிவாகமங்களை ஓதியுணர்ந்த திருவாதவூரடிகள்,—உண்மையெல்லாம் அளந்து அறிவு உணர்ந்த நீரர் யாவர் என்று ஆயும் நாளில் - அச்சிவாகமங்களிலுள்ள மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் அளவைசெய் தநுபூதியினும் வைத்தறிந்த ஞானசாரியர் யாவரோ என்று இங்ஙனம் ஆராயுங்காலத்தில். (உச)

வேறு.

மேதகு வனிதைய ரெங்கணும் வீசிய கவரி யசைந்தெழ
மாதவ முனிவர்க ளந்தணர் மாசறு கவிஞர் செறிந்திட
வேதமின் மதிகுல புங்கவ னேர்கெழு மணிமுடி யின்றிர
ளாதவன் மிசையெழ வந்தரி யாசன மதனி லிருந்தனன்.

இ—ள்: மேதகு வனிதையர் எங்கணும் வீசிய கவரி அசைந்து எழ - மேன்மைபொருந்திய நடனஸ்திரீகள் இருமருங்கினும் இரட்டுகின்ற சாமரங்கள் தாழ்ந்தெழவும்,— மாதவமுனிவர்கள் அந்தணர் மாசு அறு கவிஞர்செறிந்திட—பெரியதவத்தையுடைய இருடிகளும் பிராமணர்களும் கசடற்ற புலவர்களும் தற்சூழவும்,—ஏர் கெழு திரள் மணி முடி இன் ஆதவன் மிசை எழ—அழகுபொருந்திய திரண்ட இரத்தினமகுடமாகிய இனிய சூரியனை சிரசிலே உதயமாகவும்,—ஏதம் இல் மதிகுல புங்கவன் வந்து- குற்றமற்ற சந்திரகுலத் தரசனாகிய அரிமர்த்தனபாண்டியன் ஒரு தினம் அத்தாணியின்கண் வந்து,—அரி ஆசனம் அதனில் இருந்தனன் - சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தான் எ-று (உரு)

தாதகி மார்ப னெடும்புவி சார்தரு மாழ்கட லின்கரை
தீதில மாபுர கங்கொடு சீர்கெழு மாரியர் வந்தன
ரேதமி லாயது கண்டனம் யாமென வேதொழு தன்பொடு
மேதினி காவலன் முன்சில மேதகு தூதர்வி ளம்பினர்.

இ—ள்: மேதகு சில தூதர் - அத்தருணத்து மேன்மை பொருந்திய சில தூதுவர்,—மேதினி காவலன் முன் அன்பொடு தொழுது- இந்நிலவுலகவரசனாகிய பாண்டியனுக்கு முன்வந்து அன்போடு வணங்கி,— ஏதம் இலாய் - ஒரு குற்றமுமில்லாத நம்மரசனே,—சீர் கெழும் ஆரியர் - செல்வத்தையுடைய ஆரியதேசவர்த்தகர்;—தாதகி மார்பன் நெடும் புவி சார்தரும் ஆழ் கடலின் கரை - ஆத்திமாலையையணிந்த மார்பையுடைய சோழனது நெடிய நாட்டைச்சூழ்ந்த ஆழமாகிய கடலினது கரையிலே,— தீது இல மாதுரகம் கொடு வந்தனர் - குற்றமற்ற நல்ல குதிரைகளைக் கொண்டுவந்திறங்கினர்,—அது யாம் கண்டனம் என விளம்பினர் - அதனை நாம் நேரே கண்டேமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். எ-று.(உசு)

ஏவல்செய் வார்களி லிங்கிவ ரேபரி வானவ ரென்றிகன்
மேவிய தூதரை வன்றிறன் மீனவர் கோனு மகிழ்ந்துபின்
வாவுநன் மாதுர கங்கொடு வாருமெ னவுட லுந்தன
தாவியு மாயர னன்புடை யார்முக நாடி மொழிந்தனன்.

இ—ள்: வல் திறல் மீனவர் கோனும் - இங்ஙனந் தூதுவர்கூறக் கேட்ட மிக்க வலிமையையுடைய பாண்டியராசனும்,—ஏவல் செய்வார் களில் இங்கிவரே பரிவானவர் என்று - நம்பணி செ[illegible]ளுள் இவர் களே எம்மிடத் தன்புள்ளவர்களென்று நன்கு மதி[illegible]—இக[illegible] மேவிய தூதரை மகிழ்ந்து - சொல்வன்மையையுடைய அ[illegible]வர்களை மன மகிழ்ந்துநோக்கி, —பின் - அதன்பின்பு,—தனது உட[illegible] ஆவி புமாய் அரன் அன்புடையார் முகம் நாடி - தனதுடம்பு முயிரும[illegible] அதன மேற் சிவபத்திமானுமாகிய திருவாதவூரடிகளுடைய முகத்தைப்[illegible]பார்த்து,— வாவும் நல்மா துரகம் கொடு வாரும் எனமொழிந்தனன் - [illegible] தாவுகின்ற நல்ல பெரிய குதிரைகளை இவர்கூறிய இடத்துச் செ[illegible]வ விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டுவாருமென்று கூறினன். எ-று. (உஎ)

மீனவர் கோன்மொழி யின்படி வேணிய னேச ரிசைந்தபி
னனைய சோதி யுடன்புவி யாள்பவன் வாசி கொளும்படி
வானவி மான மெனுந்திரு வாழ்வுள கோயில் புகுந்துதன்
னீனமி லாநெறி வந்தபொன் னேழெழு கோடி வழங்கினன்.

இ—ள்: மீனவர் கோன் மொழியின் படி வேணியன் நேசர் இசைந்தபின் - பாண்டியராசனது சொல்லின்வண்ணம் சடையையுடைய

சிவபெருமானது அன்பராகிய திருவாதவூரடிகள் உடம்பட்டபின்னர்,—புவி ஆள்பவன் ஆனன சோதியுடன் - அவ்வரசன் முகமலர்ச்சியோடு,—வாசி கொழும்படி - குதிரை கொள்ளும்பொருட்டு,—வான விமானம் எனும் திரு வாழ்வு உள தன் கோயில் புகுந்து - தேவவிமான மென்று சொல்லத்தகும் திருமகள்வாழுந் தனது திரவியசாலையுட் புகுந்து,—ஈனம் இலா நெறி வந்த பொன் ஏழ் எழு கோடி வழங்கினன் - தருமநெறியா னீட்டிய திரவியத்தில் நாற்பத்தொன்பதுகோடி பொன் கொடுத்த னன். எ-று. (உஅ)

விற்படை வெற்றி மடந்தையு மிக்க மலர்த்திரு வும்பயின்
மற்புய வெற்பின னங்கயல் வைத்த வலத்தன் வழங்கிய
பொற்பு மிகுத்த தனங்கொடு பொற்க வனப்பரி கொண்டிட
நற்பய ணத்தை முயன்றனர் நக்கனை நெக்குணர் கின்றவர்.

இ—ள்: நக்கனை நெக்கு உணர்கின்றவர் - திகம்பரராகிய சிவ பெருமானை மனம் நெக்குநெக்குருகித் தியானிக்கும் திருவாதவூரடிகள்,—வில் படை வெற்றி மடந்தையும் மிக்க மலர்த் திருவும் பயில் மல்புய வெற்பினன் - வில்லாகியபடையோடு வீரலக்குமியும் செந்தாமரையாசனி யாகிய ம[illegible]லக்குமியும் வசிக்கும் மல்யுத்தஞ்செய்யும் புயகிரிகளையுடைய வனும்,—அம் கயல் வைத்த வலத்தன் வழங்கிய - அழகிய மீனக்கொடியை யுயர்[illegible] வ[illegible]த்தை யுடையவனுமாகிய பாண்டியன் கொடுத்த,—பொற்பு மி[illegible] தனம் கொடு பொற்க வனப்பரி கொண்டிட - பொலிவு மிக்க திர[illegible]த்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, அழகிய வேகத்தையுடைய குதிரை க[illegible] [illegible]ள்ளும்பொருட்டு,— நல் பயணத்தை முயன்றனர் - நல்ல பிரயாண[illegible] முயன்றனர். எ-று. (உக)

மெய்த்த[illegible] [illegible]ற்ற பெருந்துறை வித்தக ரைக்குறு கும்படி
யித்தகு [illegible]ற்பொருள் கொண்டுநி ரிப்படி யிற்செலு மென்றனி
னத்தகு பு[illegible]தி யொழிந்துயி ரற்புத முத்தி பெறும்படி
யுய்த்துள [illegible]த்தி யுடன்பொரு வொத்தன னுத்தம பஞ்சவன்.

இ—ள்: மெய்த்தவர் உற்ற பெருந்துறை வித்தகரைக் குறுகும் படி - மெய்ம்மையாகிய தவத்தையுடைய பெரியோர்கள் வாழும் திருப் பெருந்துறையிலே சாதுரியராகிய ஞானதேசிகரை யடையும்படி,— இத் தகு நல் பொருள் கொண்டு - இந்தத் தகுதியாகிய நல்ல பொன்னைக் கைக்

கொண்டு,— அத் தகு புத்தி ஒழிந்து - அம்மந்திரி உத்தியோகத்துக்கு வேண்டும் சூழ்ச்சிகளை இதுபொழுது மிகவுந் தவிர்ந்து,— நிர் இப்படியில் செலும் என்றலின் - நீர் இந்நெறியானே செல்லுமென்று திருவாதவூரடிகளைச் செலுத்துதலினால்,— உயிர் அற்புத முத்தி பெறும் படி உய்த்துள சத்தி உடன் - பக்குவான்மாவைப் பாமுத்தி பெறும்படி செலுத்தும் பிரேரகசத்தியோடு,— உத்தம பஞ்சவன் பொருவொத்தனன் - உத்தம புருஷனாகிய பாண்டியன் உவமை பொருந்தினன். எ-று. (௬௦)

பற்றிலர் பெற்ற சிவன்கழல் பற்றின ரைக்கலை வண்டமி
ழுற்ற மலைக்கிறை வன்றனை யொக்க மதித்தருள் கொண்டலை
விற்றுவ சத்த னெடும்படை மிக்க புலிக்கொடி யன்படை
மற்றுள கொற்றவர் தம்படை வர்க்கமு முற்கொ டெழுந்தன.

இ—ள்: பற்று இலர்பெற்ற சிவன் கழல் பற்றினரை - இருவகைப் பற்றுமற்ற மெஞ்ஞானிகள் அத்துவிதமாய்க்கலக்கப் பெறும் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை இறுகப்பற்றினவரும்,—கலை வண் தமிழ் உற்ற மலைக்கு இறைவன் தனை ஒக்க மதித்தருள் கொண்டலை - கலைகளையுடைய வளவிய தமிழ்மொழி இருந்து பரவப்பெற்ற பொதியமலைக்குத் தலைவனாகிய பாண்டியன் தன்னைப்போல நன்கு மதித்த திருபாமேமுமாகிய திருவாதவூரடிகளை,—வில் துவசத்தன் நெடும்படை (வர்க்கமும்)-விற்கொடியையுடைய சேரனது தொகைமிக்க சேனை சமூகமும்,—புலிக்கொடியன் மிக்க படை (வர்க்கமும்)-புலிக்கொடியையுடைய சோழனது தொகைமிக்க சேனைசமூகமும்,—மற்றுள கொற்றவர் தம் படை வர்க்கமும் முன்கொடு எழுந்தன - மற்றுமுள்ள சாமந்தர்களது சேனைசமூகங்களும் தமக்கொரு முதலாகக்கொண்டெழுந்தன. எ-று. (௬௧)

உக்கிர நச்சுர கங்களி னுச்சி பனிப்ப வசைந்தடி
வைக்கு முரத்தன வெங்கய மைக்கிரி யொக்க மலி[illegible]
பக்கமு முற்பிற குந்துடி பற்பல கொட்ட வியங்கு[illegible]
தக்க மனத்தில் விரைந்துள தத்து பரித்திரள் வந்த[illegible]

இ—ள்: உக்கிர நச்சு உரகங்களின் உச்சி பனிப்ப அசைந்து அடி வைக்கும் உரத்தன வெம் கயம் - கொடிய நஞ்சையுடைய சேஷன் முதலிய பாம்புகளின் முடிகள் சுமக்கலாற்றாது நடுங்க, உடம்பு தள்ளாடிக் கால்களைப் புடைபெயர்த்து வைக்கும் வலியையுடையனவாகிய வெவ்விய

யானைகள்,—மைக்கிரி ஒக்க மலிந்தன - தோற்றத்தாற் கரிய மலைகளைப் போல நிறைந்தன,—துடி பற்பல கொட்ட பக்கமும் முன் பிறகும் இயங்குவ - உடுக்கைகள் மிகப் பலவற்றை இயம்ப இருபக்கங்களினும் முன்னரும் பின்னரும் அவற்றின் முளகதிக்கேற்ப இயங்கி நடிப்பனவும்,—தக்க மனத்தில் விரைந்துள - தகுதியாகிய மனோகதியைப்போல விரைந்து செல்வனவுமாகிய,—தத்து பரித்திரள் வந்தன - தாவுகின்ற குதிரைக் கூட்டங்கள் சென்றன. எ-று. (௩உ)

வேறு.

கொங்கணர் கலிங்கரொடு கொங்கர்துளு நாடர்
சிங்களர்க ளொட்டியர் தெலுங்கரொடு சீனர்
தங்குதிறன் மாளவர் மலாடர்தமி லொன்று
மெங்கணு மிடைந்தவர்க ளெண்ணமுடி வில்லார்.

இ—ள்: கொங்கணர்களும் கலிங்கர்களும் கொங்கர்களும் துளுவர்களும் சிங்களர்களும் ஒட்டியர்களும் தெலுங்கர்களும் சீனர்களும் மாளவர்களும் மலாடர்களும் தம்முட்கலந்து எவ்விடத்தும் நெருங்கிய பதாதி வீரர்கள் இவ்வளவின ரென்றெண்ணக் கடைபோகாதவர். எ-று. (௩௩)

இத்திற மெழுந்தபடை யெங்கணு நெருங்கத்
தத்து[illegible]துள தமிழ்க்கவிஞர் சூழச்
சித்தி[illegible]டந்தையர் திரண்டிரு மருங்கு
மொ[illegible]ந்துவர வீணைகுழன் முன்னரிசை கொள்ள.

இ— இத்திறம் எழுந்த படை எங்கணும் நெருங்க - இந்தப் பிரகாரமெ[illegible]மூவகைச் சேனைகள் எவ்விடத்தும் நெருங்கவும்,— தத்துபரிமீது உ[illegible]மிழ்க் கவிஞர் சூழ - தாவுகின்ற குதிரைமேலிவர்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் த[illegible]மச் சூழவும்,—சித்திர மடந்தையர் திரண்டு இரு மருங்கும் மொய்த்துவர - அழகையுடைய நடனஸ்திரீகள் தம்முட் கூடி இருமருங்கினும் நெருங்கி வரவும்,—வீணை குழல் முன்னர் இசை கொள்ள - யாழ்களும் குழல்களும் எதிரே ஒலிக்கவும். எ-று. (௩௪)

கட்டுமபா கத்தினர் கனத்துள தனத்தார்
பட்டுடை மருங்கினர் பனிக்கவரி வீச

வட்டமதி வெண்குடை வயங்கமுரசெங்குங்
கொட்டவுயர் காளமொடு கோடுகள் கறங்க.

இ—ள்; கட்டும் அளகத்தினர் - கைசெய்து முடிக்கப்பட்ட கூந்தலையுடையவரும்,—கனத்துள தனத்தார் - கனத்த தனங்களையுடையவரும்,—பட்டு உடை மருங்கினர் - பட்டு வஸ்திர முடுத்த இடையை யுடைய வருமாகிய நடனஸ்திரீகள்,—பணிக் கவரி வீச - குளிர்ச்சிபொருந்திய சாமரங்களை இரட்டவும்,—வட்டமதி வெண் குடை வயங்க - பூரணசந்திரன் போலும் வெண் கொற்றக்குடை பிரகாசிக்கவும்,—முரசு எங்கும் கொட்ட - பேரிகைகள் எவ்விடங்களினும் மொத்துண்ணவும்,—உயர் காளம் ஒடு கோடுகள் கறங்க - உயர்வாகிய சிறுசின்னங்களோடு சங்குகள் சத்திக்கவும். எ-று. (ருடு)

மிண்டியுள பாடகர் வியந்துகர வாரங்
கொண்டுபுடை சூழவெழில் சேர் குழலர் பாடத்
தண்டரள மல்கிய தனிச்சிவிகை மேல்கொண்
டெண்டிசை மிகப்புகழ் கயற்கொடி யிலங்க.

இ—ள்: மிண்டி உள பாடகர் கரவாரம் கொண்டு வியந்து புடை சூழ - தம்முணெருங்கி நிற்கும் மாதர் கைகொட்டுதல் கொண்டு துதித்துப் பக்கத்தே சூழவும்,—எழில் சேர் குழலர் பாட - அழகுபொருந்திய கூந்தலையுடைய விறலிகள் பாடவும்,—எண் திசை மிகப் பு[illegible]யல் கொடி - அட்ட திக்கினரும் மிகவும் புகழும் பாண்டியனது மீன[illegible]டி,—தண் தாளம் மல்கிய தனிச் சிவிகை மேல் கொண்டு இலங்க - [illegible] குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒப்பற்ற முத்துச்சிவிகையிலே உயர்த்தப்[illegible] விளங்கவும். எ-று. (ருசு)

மங்கல தினத்திநெடு மாளிகை யகன்றே
துங்கமணி யக்கையணி சொக்கரை வணங்கி
யங்குவிடை பெற்றுமறை யந்தணரின் மிக்கா[illegible]
திங்கண்மர பிற்குரிசில் கோயிலுழை சென்ற[illegible].

இ—ள்: மறை அந்தணரில் மிக்கார் - வேதங்களை அத்தியயனஞ் செய்யும் பிராமணர்களுக்குள்ளே சிரேட்டராகிய திருவா[illegible]தவூரடிகள்,—மங்கல தினத்தில் நெடு மாளிகை அகன்று - பிரயாணத்துக்கேற்ற ஒரு சுப

தினத்திலே தமது நெடிய திருமாளிகையை விட்டகன்று திருவாலவாயின் கட் சென்று,—அங்கு துங்க மணி அக்கை அணி சொக்கரை வணங்கி விடை பெற்று - அங்கே உயர்வாகிய உருத்திராக்கமணியையும் எலும்பையு மணிந்த சொக்கநாதசுவாமியை வணங்கி அநுமதி பெற்றுக்கொண்டு,— திங்கள் மரபில் குரிசில் கோயில் உழை சென்றார் - சந்திரகுலத்தரசனாகிய அரிமர்த்தனபாண்டியனது மாளிகையின்கட் சென்றார். எ-று. (கள)

சென்றுதமிழ் மாறனருள் பெற்றெழில் சிறக்கும்
வென்றிவள வன்புவியின் மேன்மையொடு செல்வார்
குன்றனைய மாடமொடு கோபுர நெருங்கு
நன்றிமது ரைப்பதியை நன்கொடுகடந்தார்.

இ—ள்: சென்று தமிழ் மாறன் அருள் பெற்று - திருவாதவூரடிகள் அங்ஙனஞ்சென்று தமக்கினிய பாண்டியனது அருட்பிரசாதம் பெற்று,— வென்றி வளவன் புவியில் எழில் சிறக்கும் மேன்மையொடு செல்வார் - வெற்றியையுடைய சோழனது புனனாட்டின்கண்ணே மேற்கூறிய இராசோபசாரங்களோடு செல்பவராகி,—குன்று அனைய மாடம் ஒடு கோபுரம் நெருங்கும் நன்றி மதுரைப் பதியை - மலைகளையொத்த மாடங்களோடு கோபுரங்கள் நெருங்கப்பெறும் நல்ல மதுரையாகிய இராசதானியை,— நன்கொடு கடந்தார் - நன்மையோடு நீங்கினார். எ-று. (கஅ)

நெடு[illegible] திசைக்கட னிறைந்தொலி சிறந்தே
யுடை[illegible]துதய நற்றிசையி லுற்றுவரு மாபோன்
மிடை[illegible]தி யுங்கடமும் வெற்புமிவை யெல்லாங்
கட[illegible]தி சென்றுபல காவத மகன்றார்.

இ—[illegible] நெடும் குட திசைக் கடல் - நெடிய மேற்றிசைக் கடலானது,—நிறை[illegible]து ஒலி சிறந்து உடைந்து - முன்னையினும் நீர் நிறைந்து ஒலி மிகுந்து [illegible]ணையுடைந்து,—நல் உதய திசையில் உற்று வருமாபோல் - நல்ல பூருவதிக்கிலே புரட்டெடுத்துப் பாய்ந்து வருமாறுபோல,—வதி சென்று - திருவாதவூரடிகள் சேனைகளோடு வழிக்கொண்டு சென்று,— மிடைந்த பதியும் கடமும் வெற்பும் இவை எல்லாம் கடந்து - நெருங்கிய ஊர்களும் காடுகளும் மலைகளுமாகிய இவைகளையெல்லாங் கடந்து,— பல காவதம் அகன்றார் - பல காவததூரம் போனார். எ-று. (கக)

என்றுமுள பொன்றுமுட லென்னுநகர் தோறுஞ்
சென்றவழி மாறியொரு தெய்வவழி செல்வார்
நன்றியுள முத்திபெற நம்பர்தம தன்பா
லன்றுயர் பெருந்துறை யடைந்தபடி சொல்வாம்.

இ—ள்: என்றும் உள பொன்றும் உடல் என்னும் நகர் தோறும் சென்ற வழி மாறி - எஞ்ஞான்றும் காரணத்தின்கணுளவாகிக் காரியப்பட்டுப் பிறந்திறக்கும் சரீரங்களாகிய நகரங்கடோறு மிதுகாறுஞ் சென்ற வினைச் சமயவழி தப்பி,—ஒரு தெய்வவழி செல்வார் நன்றி உள முத்தி பெற - இதுபொழுது ஒப்பற்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சித்தாந்த சைவவழியிற் செல்பவராகிய திருவாதவூரடிகள் பரமுத்தி பெறும் பொருட்டு,—தமது அன்பால் - அவரது பத்திமை காரணமாக,—நம்பர் அன்று உயர் பெருந்துறை அடைந்தபடி சொல்வாம் - கைலாசபதி அத்தினத்தின்கண் உயர்வாகிய திருப்பெருந்துறையை அடைந்த சரித்திரத்தை இனி யாங் கூறுவாம். எ-று. (௪0)

மந்திரிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

௨

திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம்.

வேறு.

பழமறை முழுதுண ரந்தணர் பலர்தொழ நடமுயல் கின்றவர்
மழுவுழை கரமிசை கொண்டிட மருவிய கவுரி மகிழ்ந்திட
விழைதகு மிரசித பொங்கொளி விடுமுயர் கயிலை விலங்கலி
னழகுறு தபனிய மண்டப மதனிடை யருள்கொ டிருந்தனர்.

இ—ள்: பழ மறை முழுது உணர் அந்தணர் பலர் தொழ நடம் முயல்கின்றவர் - பழைய நான்கு வேதங்களையு மோதியுணர்ந்த மகா பண்

டிதர்களாகிய தில்லைவாழந்தணர்கண் மூவாயிரவர் தரிசித்து வணங்கக் கனகசபையிலே பஞ்சகிருத்திய நிருத்தஞ் செய்தருளும் சிவபெருமானை வர்,—மழு உழை கர மிசை கொண்டு - மழுவையும் மானையும் திருக்கரங் களிற் கொண்டு,—இடம் மருவிய கவுரி மகிழ்ந்திட - தமது வாமபாகத்திற் பொருந்திய உமையம்மை திருவுளம் மகிழாநிற்ப,—விழை தரும் இரசித பொங்கு ஒளி விடும் உயர் கயிலை விலங்கலில் - எவரும் விரும்பத்தகும் வெள்ளியினது மிக்க ஒளியை வீசும் உயர்ந்த கைலாசகிரியின்கண்ணே,— அழகு உறு தபனிய மண்டபம் - அழகுபொருந்திய சுத்தமாயாமயமாகிய செம்பொற் றிருக்கோயிலொன்றுண்டு,—அதன் இடை அருள் கொடு இருந்தனர் - அதன்கண் மந்திர சிங்காசனத்தின்மீதே ஆன்மாக்களது தியானநிகட்குத் தாம் அகப்படுதல் வேண்டுமென்னும் திருவருளினாலே சத்திகாரியமாகிய உருவத்திருமேனி கொண்டு ஸ்ரீ க ண் ட சரீரியாய் வீற்றிருந்தருளினார். எ-று. (க)

மதுமலர் கரமிசை கொண்டுநின் வழிவழி யடியவ ரென்றுதம்
முதுமறை தெரிய மொழிந்தெதிர் முறைமுறை முனிவர் வணங்கி
ரிதுபர னருளை வழங்குவ தெனவரி பிரமரெ ழுந்துநம் [ன
பதநிலை பெறவரு ளென்றிரு பரிபுர கழல்கள் பணிந்தனர்.

இ-ள்: முனிவர் மது மலர் கர மிசை கொண்டு நின் வழி வழி அடியவர் என்று - அப்பொழுது இருடிகள் தேன்பொருந்திய நறுமலர்க ளைக் கையிற்கொண்டு அடியேங்கள் தேவரீருக்குப் பரம்பரையாக வழித் தொண்டரென்று விண்ணப்பஞ்செய்து அருச்சித்து,—தம் முதுமறை தெரிய மொழிந்து எதிர் முறைமுறை வணங்கினர் - தமக்குரிய பழைய வேதங்களை பொருடோன்றப் பாராயணஞ்செய்து துதித்துச் சந்நிதி யிலே பலமுறை நமஸ்காரஞ் செய்தனர்,—அரி பிரமர் பரன் அருளை வழங் குவது இது என எழுந்து - அது கண்ட விஷ்ணு பிரமா என்னு மிருவரும் சிவபெருமான் நமக்குத் திருவருள் செய்தற்கு இதுவே உசித சமைய மென்று நினைந்தெழுந்து,—நம் பத நிலை பெற அருள் என்று பரிபுர இரு கழல்கள் பணிந்தனர் - நம்பதவிகள் நமக்கெஞ்ஞான்றும் நிலைபெறத் தேவ ரீர் திருவருள் செய்யுமென்று பிரார்த்தித்து வேதங்களாகிய சிலம்புகள் தரித்த உபயதிருவடிகளை வணங்கினார். எ-று (உ)

பரவரு மணிகள் விளங்கிய பணவர வணியர னங்கமு
மருவிய தரள வடந்திகழ் மதிநுதன் மலைமகளங்கமு

மிரவியு மதியு மிருந்தென வெதிரெதி ரிலகுதல் கண்டன
ராகர சிவசிவ வென்றுள மயர்வுற வழுதன ரன்பினர்.

இ—ள்: பரவு அரும் மணிகள் விளங்கிய பண அரவு அணி அரன் அங்கமும் - விலைசொல்லுதற்கரிய இரத்தினம் விளங்கும் படத்தையுடைய பாம்பை ஆபரணமாக வணிந்த சிவபெருமானது திருமேனியும்.—மருவிய தரள வடம் திகழ் மதி நுதல் மலை மகள் அங்கமும் - வாமபாகத்திற்பொருந்திய முத்துவடம் விளங்கும் மதிபோலும் நெற்றியையுடைய பார்ப்பதியம்மையினது திருமேனியும்,—இரவியும் மதியும் இருந்து என எதிர்எதிர் இலகுதல் கண்டனர் - சூரியனுஞ்சந்திரனுமொருங்கியைந்திருப்பதுபோல ஒன்றற்கொன்று சமீபமாகத் தமக்கெதிரே விளங்குதலைத் தரிசித்து,— அன்பினர் அரகர சிவசிவ என்று உளம் அயர்வு உற அழுதனர் - சிவபத்தர்கள் அரகர சிவசிவவென் றுச்சரித்து மனோலயம் பொருந்த விம்மி அழுதார்கள். எ-று. (௩)

அடியொழி மரமென நொந்துபி னவனியில் விழுவ
தொழிந்துநின், னுடனுறை பெருமை வழங்குவ துளதுகொ
லெனநினை நெஞ்சொடு, மடலவிழ் கடிகம ழைந்தரு மலர்பல
முறைமுறை சிந்திமுன், னிடமிஃ தெனமகி ழிந்திர னிமையவ
ரெவரு மிறைஞ்சினர்.

இ—ள்: இஃது இடம் என மகிழ் இந்திரன் நிலையவர் எவரும்- நாம் பெறற்பாலனவற்றைச் சிவபெருமானிடத்துப் பெறுவதற் கிதுவே நல்லசமையமென்று மனமகிழு மிந்திரன் முதலிய தேவர்களனைவரும்,— பின் - முன்னை நல்வினைக்கீடாகிய இன்ப மீண்டனுபவிக்கப்பட்டு முடிந்த பின்னர்,—நொந்து - இன்னும் நெடுங்கால மீண்டிருந் தின்பங்களை அநுபவித்தற் கேதுவாகிய நல்வினைகளை முன்னர் மிகவுஞ் செய்திருந்தேமில்லையென்று மனம்நொந்து,—அடி ஒழி மரம் என அவனியில் விழுவது ஒழிந்து - இனி அடியற்ற மரம்போல இப்போகபூமியினின்றுங் கன்மபூமியின்கண் வீழ்வதைத் தவிர்ந்து,—நின் உடன் உறை பெருமை வழங்குவது உளது கொல் என நினை நெஞ்சு ஒடு-தேவரீரோடிருக்குஞ் சாமீபமாகிய பதமுத்தியை எமக்குத் தந்தருளுவது மொருகாலத்துண்டு கொல்லோவென் றிங்ஙனம் பலதலையான் மேல் விளைவு கருதும் மனத்தோடும்,- மடல் அவிழ் கடி கமழ் ஐந்தரு மலர் பல சிந்தி முன் வணங்கினர் - இதழ் விரிகின்ற நறுமணங்கமழும் பஞ்சதருக்களின் மலர்கள் பலவற்றைப் பல முறை தூவிச் சந்நிதியில் வணங்கினார்கள். எ-று. (௪)

வேறு.

திண்டிறன் மிகுஞ்சுரிகை யுந்திகழ் பிரம்புங்
கொண்டருகு நின்றருரு நந்தியருள் கூரப்
புண்டரிக மாதுபுவி மங்கையெழில் சிங்கா
வண்டர்மட வார்களுல கன்னைபுற மன்ன.

இ—ள்: குருநந்தி - சைவசித்தாந்த பிரதம சிவாசாரிய சுவாமிகளாகிய திருநந்திதேவர்,—திண் திறல் மிகும் சுரிகையும் திகழ் பிரம்பும் கொண்டு அருகு நின்று அருள் கூர - திண்ணிய வலிமிக்க உடைவாளையும் பொற்றகடு மருவிவிளங்கும் பிரம்பையும் திருக்கரங்களிற்கொண்டு ஒதுக்கித் திருமருங்கினின்று சந்நிதியை அடைந்தோர்க்குத் திருவருள் சுரக்கவும்,—புண்டரிக மாது புவி மங்கை எழில் சிங்கா அண்டர்மடவார்கள் - செந்தாமரை யாசனியாகிய இலக்குமியும் பூமிதேவியும் அழகு குன்றாத ஏனைத் தேவமகளிரும்,—உலகு அன்னை புறம் மன்ன - உலகமாதாவாகிய உமையம்மைக்கருகே சேவித்து நிற்கவும். எ-று. (ரு)

துன்னுபல பூதகண நாதர்புடை சூழக்
கின்னரர்கள் கந்தருவர் கீதவிசை பாட
மின்னுமுடி மன்னுநதி வீசுதிரை நன்னீ
ரென்னவொளிர் சாமரை யெழுந்தழகு செய்ய.

இ—ள்: துன்னு பல பூதகணநாதர் புடை சூழ - நெருங்கிய பல பூதகணநாதர்கள் பக்கத்தே சூழவும்,—கின்னரர்கள் கந்தருவர் கீத இசை பாட - கின்னரர்களும் கந்தருவர்களும் சாமவேதகீத இசைகளைப்பாடவும்,—மின்னு முடி மன்னு நதி வீசு நல் நீர் திரை என்ன - மின்போலும் சடாமுடியிற் பொருந்திய கங்காநதி வீசும் நல்ல நீர்த்திரைகளைப்போல,—ஒளிர் சாமரை எழுந்து அழகு செய்ய - விளங்குகின்ற வெண்சாமரங்கள் இரட்டப்பட்டுச் சபையை அலங்கரிக்கவும். எ-று. (சு)

இந்தவள மல்குசபை யின்னல்கெட மன்னுந்
தந்தைமணி மன்றிலுறை தாண்டவ பதத்தோன்
செந்தமிழில் வந்தசிவ ஞானவமு துண்டா
னந்தமி லருட்கடலை யாண்டருள வேண்டி.

இ—ள்: இந்த வளம் மல்கு சபை - இங்ஙனம் நாம்கூறிய வளங்கணிறைந்த தேவசபையின்கண்ணே,—இன்னல்கெடமன்னுந் தந்தை - ஆன்மாக்களது பிறவித்துன்பம் நீங்கும்பொருட்டு உருவத் திருமேனிகொண்டு வீற்றிருந்தருளும் பரமபிதாவும்,—மணி மன்றில் உறை தாண்டவபதத்தோன்-அழகிய கனகசபையின்கண்ணே தங்கும் அநவரததாண்டவஞ் செய்தருளுபவருமாகிய சிவபெருமான்,—வந்த சிவ ஞான அமுது செந்தமிழின் உண்டாம் அந்தம் இல் அருள் கடலே - தம்மினின்றும் ஆரிய மொழிவடிவில் வெளிவந்த சிவஞானமாகிய அமுதம் அத்தியற்புத அதிமதுரச் சுத்தச் செந்தமிழ் மொழிவடிவில் உண்டாகப்பெறும் கரையற்ற கிருபாசமுத்திரமுமாகிய திருவாதவூரடிகளே,—ஆண்டருள வேண்டி - அடிமைகொண்டருளத் திருவுளங்கொண்டு எ-று. (எ)

மைத்தகடன் மண்ணவர்க டம்முருவில் வம்மென்
றத்தகைய பத்தர்கண நாதரை யழைத்தே
சித்திதரு தேசிக சிறந்தவடி வங்கொண்
டுத்தம நெடுங்கயிலை யோங்கலது நீங்கி.

இ—ள்: அத் தகைய பத்தர் கண நாதரை அழைத்து - நாம் முற்கூறிய அத்தகுதிபொருந்திய அன்பர்களாகிய கணநாதர்களை விளித்து,—மைத்த கடல் மண்ணவர்கள் தம் உருவில் வம் என்று - நீங்கள் கரியகடல் சூழ்ந்த மண்ணுலகவாசிகளாகிய மனிதரது வடிவமாக நம்முடன் வாருங்களென்று பணித்து,—சித்திதரு சிறந்த தேசிக வடிவம் கொண்டு-தாமும் பக்குவான்மாக்கட்கு முத்திகொடுக்கு மழகிய ஞானதேசிகத் திருமேனிகொண்டு,—உத்தம நெடும் கயிலை ஓங்கல் நீங்கி - தமது வாசஸ்தானங்களைவற்றினும் மிக முக்கிய ஸ்தானமாகிய நெடிய கைலாயகிரியை விட்டு நீங்கி. எ-று. (அ)

கொன்னெறுழி தன்னுருவு கொண்டொருவர் தேடும்
பொன்னடி யெனுஞ்சலச மண்மிசை பொருந்தப்
பன்னுமறை வல்லவர் பரிந்தழல் வளர்ப்பார்
மன்னுமொரு தெய்விக வளம்பதியில் வந்தார்.

இ—ள்: கொன் எறுழி தன் உருவு கொண்டு ஒருவர் தேடும் பொன் அடியெனும் சலசம் மண்மிசை பொருந்த - பெரிய பன்றியினது வடிவங்கொண்டு விஷ்ணுதேடி அறிதற்கரிய பொன்போலுந் திருவடித்

தாமரைகள் பூமியிற்பொருந்த நடந்தருளி,—பன்னும் மறை வல்லவர் - ஓதப்படும் வேதங்களில் வல்லவரும்,—பரிந்து அழல் வளர்ப்பார் மன்னும்-உலகத்தவர்மீது அன்புகூர்ந்து நித்தியாக்கினி வளர்ப்பவருமாகிய பிராமணர்கள் மிக்கிருக்கும்,—ஒரு தெய்விக வளம் பதியில் வந்தார் - தெய்வத் தன்மைபொருந்திய வளத்தையுடைய ஓர் திருப்பதியின் கண் வந்து சேர்ந்தருளினார். எ-று. (௧)

வெம்பிறவி வேலைதனில் வீழ்பவர்க ளெல்லா
நம்புசிவ நாமமெனு நற்புணை பிடித்தா
லெம்பர னருட்கரையி லேறுதுறை யாமா
லம்புவி மொழிந்துள பெருந்துறை யதன்பேர்.

இ—ள்: அதன்பேர்-அத்திருப்பதியின்பெயர்,—வெம்பிறவி வேலை தனில் வீழ்பவர்கள் எல்லாம் - கொடிய பிறவியாகிய சமுத்திரத்தின் கண் வீழ்ந் தழுந்துகின்ற நம்பேராலிகளெல்லாம்,—நம்பு சிவ நாமம் எனும் நல் புணை பிடித்தால் - மெஞ்ஞானிகள் நம்புகின்ற சிவமூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமென்னும் நல்ல தெப்பத்தைத் தமக்கு ஆதாரமாகப் பற்றிக் கொண்டால்,—எம்பரன் அருள் கரையில் ஏறு துறை ஆம் ஆறு - எம்முடைய சிவபெருமானது திருவருளான் வரும் முத்திக்கரையில் அவர் ஏறுமிடமாயிருக்குமவ்வேதுவினால்,—அம்புவி மொளிந்துள பெருந்துறை-அழகியபூமியின்கண்ணுள்ள அறிஞர்கூறியதிருப்பெருந்துறையென்பதாம். எ-று.

ஈனமில் பெருந்துறை யெனும்பதியின் ஞாங்கர்
கானமிகு புன்னைவளர் கந்தமுள சந்தம்
வானமுயர் சண்பக மரந்திகழ் நாரந்
தேனின முரன்றெழு செருந்திகள் பொருந்தி.

இ—ள்: ஈனம் இல் பெருந்துறை எனும் பதியின் ஞாங்கர் - குற்றமற்ற அத் திருப்பெருந்துறையென்னும் ஸ்தலத்தின்கண்ணே,—கானம் மிகு புன்னை - வாசனை மிகுந்த புன்னைமரங்களும்,—வளர் கந்தம் உள சந்தம் - வளராநின்ற மணத்தையுடைய சந்தனமரங்களும்,—வானம் உயர் சண்பகமரம் - ஆகாயத்தின்கணுயர்ந்த சண்பகமரங்களும்,—திகழ் நாரந்தம்-சேய்மைக்கண் விளங்கும் நாரத்தைகளும்,—தேன் இனம் முரன்று எழு செருந்திகள் பொருந்தி - வண்டுக்கூட்டங்கள் ஒலித்தெழுகின்ற செருந்திமரங்களும் பொருந்தி. (௧௧)

கோடுகவி னும்பெரிய கோங்குமிக வோங்கும்
பாடல நெடும்பலவு பைங்கமுகு தெங்கு
நீடளி யிரைத்தெழு நிரைக்குரவு சூத
மேடவிழ் செழுங்கவி ரிலஞ்சிகண் மலிந்து.

இ—ள்: கோடு கவினும் பெரிய கோங்கு - கொம்பர்கள் விளங்கும் பெரிய கோங்கமரங்களும்,—மிக ஓங்கும் பாடலம் - மிகவுயர்ந்தபாதிரி மரங்களும்,—நெடும் பலவு - நெடிய பலாமரங்களும்,—பைங் கமுகு - பசிய கமுகுகளும்,—தெங்கு - தென்னைகளும்,—அளி இரைத்து எழு நிரை நீடு குரவு - வண்டுகளொலித்தெழும் வரிசையாகிய நெடிய குராமரங்களும்,—ஏடு அவிழ் செழும் கவிர் - இதழ்விரிகின்ற செழுமையாகிய முருக்குக்களும்,—இலஞ்சிகள் மலிந்து - மகிழமரங்களும் நிறைந்து. எ-று.

மாக்கவின் மிகுங்கலப மஞ்ஞைசிறை யன்னங்
கூக்குரல் செயுங்கரிய கோகில நெருங்க
மீக்குலவு மந்தியின முந்துதொறு மேன்மே
லார்க்குஞிமி றெங்கணு மடர்ந்திசை தொடங்க.

இ—ள்: மா கவின் மிகும் கலப மஞ்ஞை - நீலநிறம்பொருந்திய அழகுமிக்க தோகையினையுடைய மயில்களும்,—சிறை அன்னம் - சிறகுகளையுடைய அன்னங்களும்,—கூக்குரல் செய்யும் கரியகோகிலம் நெருங்க - காமிகளைக் கூவிக்கலகஞ் செய்யுங் கரிய குயில்களும் நெருங்கவும்,—மீக் குலவும் மந்தி இனம் உந்துதொறும் - மரங்களின்மீது சஞ்சரிக்குங் குரங்குக் கூட்டங்கள் பாயுந்தோறுமெழுந்து,—மேல் மேல் ஆர்க்குஞிமிறு எங்கணும் அடர்ந்து இசைதொடங்க - மேலும் மேலும் சத்திக்கும் வண்டுகளெவ்விடத்தும் பரந்து இராகங்களைப் பாடும்படி தொடங்கவும். எ-று.

வீழ்ந்தநற வத்துளி விழிப்புனல தாகச்
சூழ்ந்துமுரல் வண்டினிசை தோத்திரம தாகத்
தாழ்ந்துமல ரேந்தியிறை தன்றிருமு னின்றே
வாழ்ந்துருகு மன்பரென மன்னுமொரு பூங்கா.

இ—ள்: வீழ்ந்த நறவத் துளி விழிப் புனல் ஆக - பூங்கொத்துக்களினின்றும் வீழ்ந்த தேன் துள்ளிகள் கண்ணீராகவும்,—சூழ்ந்து முரல் வண்டின் இசை தோத்திரம் ஆக - அவைகளைச் சூழ்ந்து சத்திக்கும் வண்டு

களினது கீதம் தோத்திரமாகவும்,—மலர் எந்தித் தாழ்ந்து - மலர்களைத் தாங்கிப் பணிந்து,—இறை திருமுன் நின்று - சிவசந்நிதியினின்று,—வாழ்ந்து உருகும் அன்பர் என - பேரானந்தப்பெருவாழ்வடைந்து மனம் நெக்குநெக்குருகுஞ் சிவபத்தர்களைப்போல,—ஒரு பூங்கா மன்னும் - ஒரு பூஞ்சோலை தங்கும். எ-று. (கச)

வாய்த்தவள மிவ்வகை வயங்குமத னப்ப
ணேத்தரு தவச்சினைக ளெங்கணு நெருங்க
மீத்திக ழறக்குழை தழைத்துமிளிர் மெய்ம்மை
பூத்தறிஞர் போன்றெழில் பொருந்துமோர் குருந்தம்.

இ—ள்: வாய்த்த வளம் இவ்வகை வயங்கும் அதன் நாப்பண்-சிறந்தவளங்கள் இங்ஙனம் விளங்கும் அதன்மத்தியிலே,—ஏத்து அருதவச் சினைகள் எங்கணும் நெருங்க - சொல்லுதற்கரிய தவமாகிய கிளைகள் எவ்விடத்தும் நெருங்க,—மீத் திகழ் அறக்குழை தழைத்து - மேலாக விளங்கும் தருமமாகிய இலைகள் பொதுளி,—மிளிர் மெய்ம்மை பூத்து - இருவகைக் குற்றமுமற்று விளங்கும் மெஞ்ஞானமாகிய பூக்களைப் பூத்து,—அறிஞர் போன்று - அறிஞர்களையொத்து,—ஒரு குருந்தம் எழில் பொருந்தும் - ஓர் குருந்தமரம் அழகுடன் நிற்கும். எ-று. (கரு)

ஆர்வமுடன் வந்தின மகப்பட வழைக்கும்
பார்வையென மாந்தர்படி வங்கொடு நடந்தார்
ஏர்வரு குருந்தமொ டிலங்குமுயர் காவிற்
சேர்குவ மெனத்திரு வுளத்தருள் சிறந்து.

இ—ள்: ஆர்வமுடன் வந்து இனம் அகப்பட அழைக்கும் பார்வை என - பிறர் குறிப்புடன் வந்து தன்னினம் அவர்கை அகப்படும்படி அதன் குரலால் அழைக்கும் பார்வை மிருகத்தைப்போல,—மாந்தர் படிவம்கொடு நடந்தார் - மேற்கூறியபிரகாரம் திருவாதவூரடிகளை அடிமைக் கொள்ளும்பொருட்டு அவர்போலும் மானுடவடிவங்கொண் டெழுந்தருளி வந்த சிவபெருமானனவர்,—ஏர் வரு குருந்தம் ஒடு இலங்கும் உயர்காவில் சேர்குவம் எனத் திரு உளத்து அருள் சிறந்து - அழகுபொருந்திய அக் குருந்த மரத்தோடு சேர்ந்து விளங்கும் உயர்வாகிய அப்பூஞ்சோலையின் கண்ணே நாமடைவோமென்று திருவுள்ளத்தின்கட்கிருபைகூர்ந்து. எ-று.

வந்துதிகழ் தொண்டர்புடை சூழமகிழ் வெய்திக்
கொந்தலர் மலர்ப்பொலி குருந்தடி பொருந்தி
யந்தமுத லில்லவ ரருட்டமி ழுரைப்பார்
பந்தமறு மெல்லையது பார்த்தினி திருந்தார்.

இ—ள்: முதல் அந்தம் இல்லவர் - ஆதிமத்தியாந்தரகிதராகிய பரமாசாரியர்,—திகழ் தொண்டர் மகிழ்வு எய்திப் புடை சூழ வந்து - திருத்தொண்டர்கள் மனமகிழ்ச்சிகொண்டு தம்பக்கத்தே சூழ இங்ஙனம் வந்து,—கொந்து அலர் மலர்ப் பொலி குருந்து அடிபொருந்தி - கொத்துக்களின்மலர்ந்த பூக்களினாற் பொலியும் அக்குருந்தமரத்தினடியை அடைந்து,—அருள் தமிழ் உரைப்பார் பந்தம் அறும் எல்லை இனிது பார்த்து இருந்தார் - அருட்பாவாகிய திருவாசகத்தைப் பாடியருளும் திருவாதவூரடிகளது பாசக்கட்டறுங் காலவரையறையை முற்பிற்பாடற எதிர்நோக்கி இருந்தருளினார். எ-று. (௧௭)

பொங்குபுனல் யாறுபல போய்விழு கடற்போ
லெங்குமுள நல்லுயிர்க ளெய்துமொளி யாருந்
திங்களணி வேணிய ரிருப்பவடி சேருந்
துங்கமறை யாளர்பலர் துன்றுநெறி சென்றார்.

இ—ள்: பொங்கு புனல் யாறு பல போய் விழுகடல் போல் - மிக்க நீரையுடைய ஆறுகள் பலபோய் வீழ்கின்ற ஒரு சமுத்திரத்தைப் போல,—எங்கும் உள நல் உயிர்கள் எய்தும் ஒளி ஆரும் திங்கள் அணி வேணியர் இருப்ப - உலகெங்குமுள்ள பக்குவான்மாக்களனைத்தும் சென்று மீளாது கலக்கும் நின்மலவொளிவடிவாகிய பாலசந்திரனையணிந்த சடையையுடைய பரமாசாரியர் இங்ஙனம் வீற்றிருப்ப,—அடி சேரும் துங்க மறையாளர் - அவருடைய திருவடிகளை இனி அடையப் பெறும் பிராமணோத்தமராகிய திருவாதவூரடிகள்,—பலர் துன்றும் நெறி சென்றார் - பலரும் போக்குவரவு செய்யும் அந்நெறிக்கட்போயினார். எ-று. (௧௮)

வேறு.

செம்மனத்து வாதவூர்ச் செல்வர்தமைப் புல்லாத
பொய்ம்மயக்கந் தரும்பாசம் போலமலர்ந் தனபூவை
யெம்மயக்கு மொழிப்பவருக் கினிப்பிறவி யில்லையெனக்
கைம்மறிக்கு மவர்போல மலர்ந்தனவங் குளகாந்தள்.

இ—ள்: செம் மனத்து வாதவூர்ச் செல்வர் தமைப் புல்லாத பொய்ம் மயக்கந் தரும் பாசம்போல - சித்தசுத்தியையுடைய அருட்செல்வராகிய திருவாதவூரடிகளை இனிப் பந்தியாத பொய்யாகிய மயக்கத்தை விளைவிக்கும் பாசங்களைப்போல,—அங்கு உள பூவை மலர்ந்தன - அந்நெறியின்கணுள்ள காயாக்கள் கரிய பூக்களை மலர்ந்தன,—எம் மயக்கும் ஒழிப்பவருக்கு இனிப்பிறவி இல்லை எனக் கைமறிக்குமவர்போல - பெண் பொன் மண்ணென்னும் எவ்வகை மயக்கங்களையும் ஒருசேர நீக்கியருளு மவ்வடிகளுக்கு இனிச் சனனமில்லையென்று கையமைத்துத் தடுத்துக் காட்டுபவரைப்போல,—காந்தள் மலர்ந்தன - அங்குள்ள காந்தட் செடிகள் மலர்ந்தசைந்தன. எ-று. (கக)

விற்காட்டுங் காத்துமத னம்பாகி வெம்பிறவி
யிற்காட்டி யாவரையு மாகுலஞ்செ யெம்பாவ
நிற்காட்டி லொழிப்பவர்யார் நீயருள்க வெமக்கென்று
பற்காட்டி நிற்பவர்போன் மலர்ந்தனமென் பனிமுல்லை.

இ—ள்: மதன் காத்து வில்காட்டும் அம்பு ஆகி - நாம், மன்மதனது கையின்கணுள்ள வில்லானது தன்கட்கொண்டு காட்டும் புஷ்பபாணங்களாகிய,— யாவரையும் வெம் பிறவி இற்கு ஆட்டி - ஆடவர்மகளிர் அனைவரையும் கொடிய பிறவியைத்தரும் இல்லறத்தின்கட் கூத்தாட்டி,— ஆகுலம் செய் எம் பாவம் - வியாகுலஞ்செய்யு மெமது பாவத்தை,— நின் காட்டில் ஒழிப்பவர் யார் - தேவரீரினும்பார்க்க நீக்கவல்ல பரமாசாரியர் வேறு யாவருளர் (ஒருவருமிலர் ஆகலான்),—நீ எமக்கு அருள்க என்று பல்காட்டி நிற்பவர்போல் - நீரேயெமக் கருள்செய்கவென்று பல்லைக்காட்டிக் கெஞ்சி நிற்பவரைப்போல,—மெல் பனி முல்லை மலர்ந்தன - மென்மையாகிய பசிய முல்லைச்செடிகள் மலர்ந்தன. எ-று. (உ௦)

பொற்புடைய தமிழ்பாடும் புண்ணியரெப் பொருளினுமாஞ்
சிற்பானுண் மையில் விழிக்குந் திருநயனஞ் சேர்தலினு
னிற்பதாம் பிறவியிது வென்றிரங்கி நீண்மரங்கள்
கற்பனையை யுணர்த்துமலர்க் கண்ணீர்கள் பொழிந்தனவால்

இ—ள்: நீள் மரங்கள் - அந்நெறியின்கணிற்கும் நெடியமரங்கள்,—பொற்பு உடைய தமிழ் பாடும் புண்ணியர் - அழகையுடைய தமிழ் வேதமாகிய திருவாசகத்தைப் பாடியருளும் புண்ணிய புருஷராகிய

திருவாதவூரடிகளது,—எப்பொருளினும் ஆம் சித் பரன் உண்மையில் விழிக்கும் திரு நயனம் சேர்தலினால் - சகல பிரபஞ்சப்பொருளினும் வியாபித்துநிற்கும் சூக்குமசித்தாகிய சிவபெருமானது சத்தியநிர்வாணம்போலும் மலர்ந்த திருக்கண்ணோக்கம்பெற்ற விசேடத்தினால்,—இது பிறவி நிற்பது ஆம் என்று (உணர்ந்து) - எம்முடைய இப்பிறவி நிலையியற்பொருளாகிய தாவரப்பிறவியென்றறிந்தும்,—கற்பனையை உணர்ந்து இரங்கி - அது முத்திக்கருகமற்றதென்னும் ஆகமவிதியை அறிந்தும் இரக்கங்கொண்டு,—மலர்க் கண் கள் நீர் பொழிந்தன-மலர்களாகிய கண்களினின்றுந் தேனாகிய நீரைப்பொழிந்தனபோலும். எ-று. (உக)

முன்னைவினைப் பெருங்காடு மூடுறவைம் புலவேடர்
துன்னியலைத் திடர்செய்யுந் துன்பவழி செல்லாம
லுன்னருநற் சிவஞான வுபதேசந் தமிழ்செய்வா
ரின்னவகைத் துளகான மெய்தியவந் நெறிநீங்கி.

இ—ள் உன் அரும் நல் சிவஞான உபதேசம் தமிழ் செய்வார் - இத்தன்மைத்தென்று நம்மனோரா னினைத்தற்குமரிய சிவஞானோபதேசத்தைத் தமிழிலே திருவாசகமாக மொழிபெயர்த்துச் செய்பவராகிய திருவாதவூரடிகள்,—முன்னை வினைப் பெருங் காடு மூடுற - பழைய இருவினையாகிய பெரிய காடு மூட,—ஐம்புல வேடர் துன்னி அலைத்து இடர் செய்யும் துன்பவழி செல்லாமல் - ஐம்புலன்களாகிய வேட்டுவர் அதனுண் மறைந்து நின்று ஆறலைத்துப் பலதிறத்தனவாகிய இடும்பைகளைச்செய்யும் பிறவி நெறிக்கட் பிரவேசியாமல்,—இன்ன வகைத்து உள கானம் எய்திய அந் நெறி நீங்கி - இத்தன்மைகளையுடைய வனத்தின்கட் சென்ற அந்நெறியை விட்டுநீங்கி. எ-று. (உஉ)

வேறு.

விரிந்தகட லுக்கிடை விழுந்திட ருழந்தே
திரிந்தவர் நயந்துகரை சென்றணுகு மாபோல்
வருந்தவுழல் வித்தவினை யொத்தருள் வசத்தா
லருந்தவர் பெருந்துறை மருங்கினி லணைந்தார்.

இ—ள்: விரிந்த கடலுக்கு இடை விழுந்து இடர் உழந்து திரிந்தவர் - பரந்த சமுத்திர மத்தியின் கண் வீழ்ந்து துன்பத்தையநுபவித்துத்

திரையான் மொத்துண்டு அச்சமுத்திரமெங்கும் அலைந்து திரிந்தவர்கள்,— கரை நயந்து அணையு மா போல் - பின்னர்க் கரையையடையுங் கான் மிக விரும்பியடையுமாறுபோல,—அரும் தவர் - அரிய தவத்தையுடைய திருவாதவூரடிகள்,—வருந்த உழல் வித்த வினை அருள் வசத்தால் ஒத்து - இதுகாறும் சனனமரணங்களில் வருந்தும்படி மூன் றுலகினு முழலச் செய்த தமதிருவினைகளும் இதுபொழுது திருவருள்வாயிலாகத் தம்மு ளொத்துவரப்பெறுதலான்,—பெருந்துறை மருங்கினில் (நயந்து) அணைந் தார் - திருப்பெருந்துறையின் சமீபத்தில் அதனை மிக விரும்பியடைந் தார். எ-று. (உ௬)

இந்தவுல கஞ்சிவ னிருக்குமுல காகச்
சிந்தையருள் கொண்டு திருவாசக முரைப்பார்
பந்தமற வந்தமில் பரங்குறுக வென்றே
வந்துள பெருந்துறையின் வண்மையுரை செய்வாம்.

இ—ள்: சிந்தை அருள் கொண்டு திருவாசகம் உரைப்பார் - உல கங் கடைத்தேறும்பொருட்டுத் திருவுள்ளத்திற் கிருபைகூர்ந்து திருவாச கம் பாடியருளுந் திருவாதவூரடிகள்,—பந்தம் அற அந்தம் இல் பரம் குறுக என்று - பாசக்கட்டறுக, மீளாத பரமுத்திபெறுக எனத் திருவுளத்த டைத்து,—இந்த உலகம் சிவன் இருக்கும் உலகு ஆக வந்துள - இப்பூலோ கஞ் சிவலோகமாகச் சிவபெருமான் நேரே எழுந்தருளி வந்து வீற்றிருக் கப்பெற்ற,—பெருந்துறையின் வண்மை உரை செய்வாம் - திருப்பெருந் துறையின் வளத்தைச் சிறிது சொல்வாம். எ-று. (உ௪)

மாத்தியர் குலத்தலைவர் வன்பிறவி யெவ்வந்
தீர்த்துலக வையருள் செய்யுமிட மென்றே
தோத்திர முரைத்துமிசை வந்துசுரர் சிந்தும்
பூத்திர ளுதிர்ந்தவகை போன்றதலர் பொங்கர்

இ—ள்: அலர் பொங்கர் - நாம் மேலே சுட்டிய அப்பூஞ்சோலை யானது,—மாத்தியர் குலத்தலைவர் வல்பிறவி எவ்வம் தீர்த்து - ஆமாத்திய குல முதல்வராகிய திருவாதவூரடிகளது வலிய சனனதோஷத்தையொ ழித்து,—உலக ஐயர் அருள் செய்யும் இடம் என்று - விச்சுவாதிகராகிய சிவபெருமான் திருவருள்செய்யுமிட மிஃதென்று கருதி,—சுரர் மிசை வந்து தோத்திரம் உரைத்துச் சிந்தும் பூத்திரள் உதிர்ந்த வகை போன்

றது - தேவர்கள் ஆகாயத்தில் வந்துநின்று தோத்திரஞ்செய்து சொரியும் பூவினது கூட்டம் உதிர்ந்து கிடந்ததை ஒத்தது. எ-று. (௨௫)

வேறு.

பேறறிந்து தவமுயல்வோ மென்றுபெருந் துறைநாடி
யாறியங்கி யிளைக்கும்வர்க் களிக்கவெதிர் நிற்பவர்போற்
கூறுமின்ப நிழல்செய்து குறையாத பத்தியுட
னீறணிந்து சோறேந்தி நின்றனதுன் றியகைதை.

இ—ள்: பேறு அறிந்து தவம் முயல்வோம் என்று - பெறற்பால தின்னதென்றறிந்து அதனைப் பெறும்பொருட்டுத் தவஞ்செய்வோமென்று கருதி,—பெருந்துறை நாடி ஆறு இயங்கி இளைக்குமவர்க்கு அளிக்க எதிர் நிற்பவர்போல் - திருப்பெருந்துறையை நோக்கி வழிநடந்து பசிதாகங்களான் மெலியுந் திருவாதவூரடிகளுக்கு அம்மெலிவுநீங்க வேண்டுவகொடுத்துபசரிக்கும்படி எதிர்வந்து நிற்கும் அடியார்க்கடியவனைப்போல,—துன்றிய கைதை - நெருங்கிய தாழைகள்,—கூறும் இன்ப நிழல்செய்து - விதந்து கூறத்தகும் இன்பம் பொருந்திய நிழலைச்செய்து,—குறையாத பத்தி உடன் - நிறைந்த பத்தியுடனே,—நீறணிந்து சோறு ஏந்தி நின்றன - நீற்றையணிந்து சோற்றைத்தாங்கி நின்றன. எ-று. (௨௬)

நிலந்தனில்வந் தொருகுருந்த நீழலிலே யெவ்வுலகுங்
கலந்தபொரு ளிருந்தபடி கண்டுமனங் களிப்பெய்தித்
துலங்கியதங் கண்ணீருஞ் சொரிந்துகரங் குவித்துமுக
மலர்ந்தபெருந் தவர்போல மலர்ந்தனபுண் டரிகங்கள்.

இ—ள்: எவ் உலகும் கலந்த பொருள் - சர்வலோகங்களினும் மணியு மொலியும்போல வியாபக வியாப்பியமாய்க் கலந்திருக்கும் பரம் பொருளாகிய சிவபெருமான்,—நிலந்தனில் வந்து ஒரு குருந்த நீழலில் இருந்த படி கண்டு - இந்நிலவுலகத்தின்கண் வந்து திருப்பெருந்துறையில் ஓர் குருந்தமரநிழலில் எழுந்தருளியிருந்தமையைத் தரிசித்து,—மனம் களிப்பு எய்தி - மனங்களிகூர்ந்து,—துலங்கிய தம் கண் நீரும் சொரிந்து - தம்மனத்தின்கணுள்ள அன்பைப் புறத்தே விளக்கும் கண்ணீரையும் பொழிந்து,—கரம் குவித்து - கைகுவித்து,—முகம்மலர்ந்த பெருந்தவர் போல - முகமலர்ச்சியடைந்த பெரிய தபோதனரைப்போல,—புண்டரிகங்கள் மலர்ந்தன - தடாகங்களிலுள்ள செந்தாமரைகள் விகசித்தன. எ-று.

ஆன்றபயன் பிறர்நுகர வகத்தினிமை யுளதாகத்
தோன்றியநல் லறிவினர்போற் றுவன்றியெழுந் தனகன்ன
லேன்றகுல மாதர்தம திறைவர்முக நாடிலவர்
வான்றகைய நிலைபோல விளைந்துவிளைந் தனசெந்நெல்.

இ—ள்: ஆன்ற பயன் பிறர் நுகர - மிக்க தம்பிரயோசனங்களைப் பிறரனுபவிக்க,—அகத்து இனிமை உளதாகத் தோன்றிய நல் அறிவினர் போல் - அதுகொண்டு மனத்தின்கண் வெறுப்புத்தோன்றாது மகிழ்ச்சியே நிலைபெறத் தோன்றப்பெறும் நல்ல அறிவையுடைய மேன்மக்களைப்போல-கன்னல் துவன்றி எழுந்தன - வயல்களிலே கரும்புகள் தம்பயனைப் பிறா நுபவிக்கத் தாம் மதர்த்து வளர்ந்தன,—என்ற குலமாதர் தமது இறைவர் முகம் நாடில் - பயின்றுவரும் குலமகளிர் தங்காதலர் தம்முகத்தைநோக்கியவழி,—அவர் வான் தகைய நிலை என்ன - நாணியொல்கும் அவரது பெருந்தகைமை நிலையைப்போல,—செந் நெல் விளைந்து விளைந்தன - செந்நெற்கள் விளைந்து தலைவணங்கின. எ-று. (உஅ)

முலைக்கிரியுங் கருங்கூந்தன் மொய்வனமு மாணாகக்
கொலைப்புருவ வெஞ்சாபங் குனித்துவிழிக் கணையேவி
நிலைப்படுநற் பொருடேட நினைந்துதவ நீணெறியிற்
றலைப்படுவார் தமைவருத்துந் தன்மையினர் வயன்மாதர்.

இ—ள்: முலைக் கிரியும் கரும் கூந்தல் மொய் வனமும் அரண் ஆக - தம்முலையாகிய மலையும் கரிய கூந்தலாகிய நெருங்கிய காடும் முறையே மலையரணும், காட்டரணுமாக, (அவற்றைப் பொருந்தி நின்று),-கொலைப் புருவ வெம் சாபம் குனித்து - சாக்காடென்னு மவத்தையைச் செய்யும் புருவமாகிய கொடிய வில்லை வளைத்து,—விழிக் கணை ஏவி - கண்ணாகிய அம்பைத் தொடுத்துச் செலுத்திக் காமயுத்தஞ்செய்து,—நிலைப் படு நல் பொருள் தேட நினைந்து தவம் நீள் நெறியில் தலைப்படுவார் தமை - நித்தியப்பொருளாகிய நல்ல முத்தியைத் தேடும்படி கருதித் தவமாகிய மேனெறிக்கணொழுகும் முனிவர்களையும்,—வருத்தும் தன்மையினர் - அம்மேனெறியினின்றும் தம்மாட்டு மீட்கும் பேரழகையுடையவர்,-வயன் மாதர் - அத்திருப்பெருந்துறைக்கட் கடைசியர்களும். எ-று. (உகூ)

வேறு.

இன்னவகை மன்னிவளர் காவுமெழின் மேவுங்
கன்னல்வய லுந்திகழ்தல் கண்டுவகை கொண்டே
யின்னலுட லம்பெற வினிப்புவியில் வாரா
மன்னவர் பெருந்துறை வளம்பதியில் வந்தார்.

இ—ள்: இன்ன வகை மன்னி வளர் காவும் - இத்தன்மைகள் பொருந்தி வளராநின்ற சோலையும்,—எழில் மேவும் கன்னல் வயலும் திகழ்தல் கண்டு உவகை கொண்டு - அழகுபொருந்திய கரும்புகளையுடைய வயலும் விளங்குதலைக் கண்டு மகிழ்ந்து,—இன்னல் உடலம் பெற இனிப் புவியில் வாரா மன்னவர் - துக்கமயமாகிய சரீரத்தை யெடுத்தற்பொருட்டு இனிப் பூமியின்கண் வாராத திருவாதவூரடிகள்,—பெருந்துறை வளம்பதியில் வந்தார் - திருப்பெருந்துறையாகிய வளவிய சிவக்ஷேத்திரத்தில் வந்து சேர்ந்தார். எ-று. (௩0

மாதவர் மிகும்பதி புகுந்துழி மருங்கே
நாதனுறை தண்டலையி னன்குபுனை தொண்ட
ரோதுறு சிவாகம வொலிப்பொலிவு கேளா
யாதிஃ தறிந்துரைமி னேவலர்க ளென்றார்.

இ—ள்: மாதவர் மிகும் பதி புகுந்துழி-திருவாதவூரடிகள் பெரிய தபோதனர்கண் மிக்கிருக்கும் அத்திருப்பதியின்கட் சென்றருளியபொழுது,—மருங்கே நாதன் உறைதண்டலையில் - பக்கத்தே பரமாசாரியர் வீற்றிருக்கும் பூஞ்சோலையில்,—நன்கு புனை தொண்டர் ஓதுறு சிவாகம ஒலிப் பொலிவு கேளா - எண்வகைப் பத்திகளையுடைய திருத்தொண்டர்கள் ஓதுகின்ற சிவாகமத்தினது சிறந்த ஒலியைக் கேட்டு,—ஏவலர்கள் இஃது யாது அறிந்து உரைமின் என்றார் - ஏவலாளர்களே இவ்வொலி யாது அறிந்து சொல்லுங்களென்று பணித்தருளினார். எ-று. (௩க)

சென்றவர்கள் வந்துசிவ பத்தர்பலர் சூழக்
கொன்றைமுடி வைத்தகுண வெற்பைநிக ரொப்பார்
நின்றதொர் குருந்தமர நீழலி லிருந்தா
ரென்றலு மகிழ்ந்தன ரினிப்பிறவி யில்லார்.

இ—ள்: அவர்கள் சென்று வந்து - அவ்வேவலாளர்கள் உடனே போய்மீண்டுவந்து,—சிவ பத்தர் பலர் சூழ - சிவனடியார் பலர் சூழ்ந்து சேவிக்க,—கொன்றை முடி வைத்த குண வெற்பை நிகரொப்பார் - கொன்றை மாலிகையைத் திருமுடியிலே தரித்த குணமலையாகிய சிவபெருமானை முழுவதுமொத்த ஒருசிவயோகியார்,—நின்றது ஓர் குருந்த மர நீழலில் இருந்தார் என்றலும் - அங்கே நிற்கின்றதொரு குருந்தமரநிழலில் வீற்றிருக்கின்றாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்தலும்,—இனிப் பிறவி இல்லார் மகிழ்ந்தனர் - இனிப் பிறவாத திருவாதவூரடிகள் அவ்வுரை முடிவதன் முன்னரே பரமானந்தமடைந்தார். எ-று. (௩௨)

ஏவல ருரைத்தமொழி கேட்டரனை யெய்து
மாவலொடு காவினை யணைந்தக மலர்ந்து
மேவிய மணிச்சிவிகை விட்டினி திழிந்தே
தேவர்பர வும்பரமர் தெய்வசபை கண்டார்.

இ—ள்: ஏவலர் உரைத்த மொழி கேட்டு - ஏவலாளர்கள் கூறிய வார்த்தையைத் திருவாதவூரடிகள் பின்னர் முழுவதுங்கேட்டு,—அரனை எய்தும் ஆவல் ஒடு காவினை அணைந்து - பக்குவான்மாக்களது பாசத்தை யரிக்கும் சிவபெருமானை அடைய வேண்டுமென்னும் வேணவாவோடு அச்சோலையையடைந்து,—அகம் மலர்ந்து - பின்னரும் மனமகிழ்ந்து,—மேவிய மணிச்சிவிகை விட்டு இழிந்து - தாமிவர்ந்துவந்த முத்துச்சிவிகையை விட்டிறங்கி,—தேவர் பரவும் பரமர் தெய்வசபை இனிது கண்டார் - அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களும் வழிபடும் பரமாசாரியரது தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மகாசபையை நேரேகண்டார். எ-று. (௩௩)

வேறு.

அண்டமெலாங் கடந்தபொருள் பகரு நூலி
னளவுரைப்பார் தெளிந்தயர்வா ராய்வா ராகித்
தொண்டுபடு மடியார்க ணூற்றெண் பான்மேற்
றெண்ணூற்றென் பானென்னுந் தொகுதி சூழ
வொண்டொடிபங் கினனிருப்ப விருப்பா லெய்தி
யுடனுரைதுச் சிவஞான முணர்வா ரன்பு
மண்டியநெஞ் சினில்வணங்கி வணங்கார் போல
மந்திரியா மேன்மையுடன் வந்து நின்றார்.

இ—ள்: அண்டம் எலாம் கடந்த பொருள் பகரும் நூலின் அளவு உரைப்பார் - சகல வண்டங்களையும் தமது வியாபகத்து ளடக்கித் தாம் அவற்றுளடங்கி வியாப்பியமாகாத அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த ஆகமங்களி னளவைகளைக் குருசந்நிதியில் ஓதுபவர் சிலரும்,—ஆய்வார் - சிந்திப்பவர்சிலரும்,—தெளிந்து அயர்வார் ஆகி - தெளிந்து தம்வயமழிவார் சிலருமாகி,—தொண்டுபடும் அடியார்கள் ஒன்பான் நூற்று மேல் தொண்ணூற்று ஒன்பான் என்னும் தொகுதி சூழ - அடிமைத்திறம்பூண்ட திருக்கூட்டத்தினர் தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மரென்னுந் தொகையினையுடையவர் தம்மைச்சூழ்ந்து சேவிக்க,—ஒள் தொடி பங்கினன் இருப்ப - ஒளிபொருந்திய வளையலைத் தரித்த உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்க,—விருப்பால் எய்தி - திருவாதவூரடிகள் விருப்பத்தோடு சமீபத்திற் போய்,—உடன் உரைத்துச் சிவஞானம் உணர்வார் - அவரோடு சம்பாஷித்து அதிசூக்குமமாகிய சிவஞானத்தை அநுபூதியின் வைத்துணருங்கருத்தினராகி,—அன்பு மண்டிய நெஞ்சினில் வணங்கி - அன்பு நிறைந்த மனத்தினால் அவரைவணங்கி,—வணங்கார்போல - காயத்தான் வணங்காதார்போன்று,—மந்திரி ஆம் மேன்மை உடன் வந்து நின்றார் - தம்மதிகாரத்துக்கேற்ற பெருமிதத்தோடு பின்னும் அதி சமீபத்திற் சென்று நின்றனர். எ-று. (௩௪)

உருத்திர நற்றிருமணியை யிலங்கு காதி
லொண்சிரத்திற்கந்தரத்தி லொளிகொண் மார்பிற்
கரத்திலணிந் திலகுதிரு முண்ட மங்கிக்
கண்கரந்த நன்னுதன்மேற் கவினச் சாத்தித்
திருத்திகழும் வேதியனா ரம்பொன் மேனி
திகழ்வதுகண் டகமகிழ்வார் செங்கை மீது
பொருத்தமுறும் புத்தகமே தையா வென்னப்
பொய்மையிலாச் சிவஞான போதமென்றார்.

இ—ள்: நல் உருத்திரமணியை - நல்ல உருத்திராக்கமணியை,—இலங்கு காதில் - விளங்கா நின்ற திருச்செவிகளினும்,—ஒண் சிரத்தில் - அழகிய சிரசினும்,—கந்தரத்தில் - திருக்கழுத்தினும்,—ஒளிகொள் மார்பில் - ஒளிபொருந்திய திருமார்பினும்,—கரத்தில் அணிந்து - திருக்கரங்களினுந் தரித்தும்,—இலகு திருமுண்டம்-வெள்ளொளி விளங்குந் திரிபுண்

டரத்தை,—அங்கிக் கண் கரந்த நல் நுதல் மேல் கவினச் சாத்தி - அக்கினிக்கண்ணை மறைத்த நல்ல திருநெற்றியிலே சிவாகமவிதி விளங்கத் தரித்தும்.—திருத் திகழும் வேதியனார் அம்பொன்மேனி திகழ்வது கண்டு அகம் மகிழ்வார் - குருலக்ஷணம் விளங்கும் அநாதிசைவாராகிய சிவபெருமானது மாற்றுயர்ந்த பொன்போலும் ஞானதேசிகத் திருமேனி பேரொளிசெய்வதைத் தரிசித்து மேலும் மனம் களிகூரும் திருவாதவூரடிகள் அவரை நோக்கி,—ஐயா செங்கைமீது பொருத்தம் உறும் புத்தகம் ஏது என்ன - சுவாமீ உமது சிவந்த திருக்கரத்திற் பொருந்தும் திருமுறை யாதென்று வினவ,—பொய்ம்மை இலாச் சிவஞான போதம் என்றார் - அதற்கு அவர் இது மெய்ம்மையாகிய சிவஞானபோதமென்று கூறியருளினார். எ-று. (கூ௫)

என்றலுமே சிவமேது ஞான மேதிங்
கிலங்கியிடும் போதமே தியம்பு வீரே
லன்றுவட நீழலில்வந் திருந்தார் நீரே
யடியேனுமுமக்கடிமை யாவே னென்ன
நின்றசிவ மொன்றதனைத் தேர்தல் ஞான
நிகழ்போதந் தேர்ந்ததனைத் தெளித லாமென்
றொன்றியநற் பொருள்வினவி நிற்பார் சிந்தை
யுருகும்வகை யுரைசெய் தாருவமை யில்லார்.

இ—ள்: என்றலும் - என்றிங்ஙனம் உத்தரமளித் தருளலும்,—சிவம் ஏது - அதுகேட்ட திருவாதவூரடிகள் சுவாமீ சிவஞானபோதமென்னும் அம்மும்மொழித் தொடரினுண் முதற்கணின்ற சிவமாவதியாது,—ஞானம் ஏது - இடைக்கணின்ற ஞானமாவதியாது,—இங்கு இலங்கியிடும் போதமேது - இறுதிக்கண் விளங்கும் போதமாவதியாது,—இயம்புவீரேல் - இம்முத்திற வினாக்கட்கும் பிரதியுத்தரமளித் தருளுவீராயின்,—அன்று வட நீழலில் வந்து இருந்தார் நீரே - சனகர் முலிய முனீந்திரர் நால்வருக்கும் வேதார்த்தங்களிற் சமுசயம் பிறந்த அக்காலத்துக் கைலாசகிரியின் தக்ஷிணசிகரத்தினிற்கும் கல்லாலவிருக்ஷ கிழலி லெழுந்தருளிவந்திருந்துகொண்டு அச் சமுசயம் தீர்த்த தக்ஷிணாமூர்த்தியுந் தேவரீரே,—அடியேனும் உமக்கு அடிமை ஆவேன் என்ன - தமியேனுந் தேவரீருக்கு மீளாவடிமை யாவேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,—உவமை இல்லார் - அதற்குச் சமானரகிதராகிய பரமாசாரியர்,—நின்றசிவம் ஒன்று - அவ்

வாசக முதற்கணின்ற சிவமாவது நித்த முத்த சுத்த சித்தாகியஒருவஸ்து,- அதனைத் தேர்தல் ஞானம் - அவ்வஸ்துவைச் சந்தேக விபரீதக் காட்சிக ளின்றி அதனருள் வழிப்பட்டு நின்று உள்ளவாறு அறிதலே இடைநின்ற ஞானமாவது,—நிகழ்போதந் தேர்ந்ததனைத் தெளிதல் ஆம் என்று - இனி இறுதிக்கண் விளங்கும்போதமாவது அங்ஙனம் ஆகமவளவையின் வைத் தறிந்ததனை அநுபூதி நிலையில் வைத்து நிச்சயஞ்செய்தலேயாமென்று,— ஒன்றிய நல் பொருள் வினவி நிற்பார் சிந்தை உருகும்வகை உரைசெய் தார் - சிவஞானபோதமென்னும் அவ்வாக்கியத்திற் பொருந்திய உண்மைப் பொருளை ஐவகை விஞக்களுள் "அவனறிவு தான் கோடல்" என்னும் விஞவான் வினவிநிற்குந் திருவாதவூரடிகளுடைய மனம் நெக்குநெக்கு ருகும்வண்ணம் பிரதியுத்தரமளித்தருளினர். எ-று. (௫௯)

வேறு.

உத்கம ரின்ன வாறிங் குரைத்தலு முவந்து நாலாஞ்
சத்திநி பாத மெய்துந் தன்மைய ராத லாலே
யத்திரு மன்று ளாடு மையரிங் கென்னை யாள
வித்திரு மேனி கொண்டா ரென்பது மனத்தி லெண்ணி,

இ—ள்: உத்தமர் இன்ன ஆறு இங்கு உரைத்தலும் - தேசிகோத் தமராகிய சிவபெருமான் இந்தப்பிரகாரந் திருவாய்மலர்ந்தருளுதலும்,— உவந்து - திருவாதவூரடிகள் அதுகேட்டு மிகவும் மனமகிழ்ந்து,—நாலாஞ் சத்திநிபாதம் எய்துந் தன்மையர் ஆதலால் - அவர் சத்திநிபாதம் நான்க னுள் இறுதிக்கண்ணதாகிய அதிதீவிர பக்குவம் பொருந்தப்பெற்ற திரி கரண சுத்தியை யுடையராதலினால்,—அத்திரு மன்றுள் ஆடும் ஐயர் - அக் கனகசபையின்கண்ணே பஞ்சகிருத்தியநிருத்தஞ்செய்தருளுஞ் சபாநாய கரே,— என்னை ஆள இத்திருமேனிகொண்டார் என்பது மனத்தில் எண்ணி-தமியேனை அடிமைகொண்டருளும் பொருட்டு இத்தேசிகத் திரு மேனி கொண்டெழுந்தருளினரென்பதைத் தம்மனத்திற்சிந்தித்து. எ-று.

பின்னினு நிலைமை யில்லா விழுப்பொருள் யாவும் வேண்டே
னுன்னடி யடைந்து நாயே னுறுபவ மொழித்தல் வேண்டு
மென்னையின் றடிமைக் கொள்வா யெம்முயிர்க் கிறைவா வென்று
முன்னுற வணங்கி நின்றார் முகமெலாங் கண்ணீர் வார.

இ—ள்: எம்முயிர்க்கு இறைவா-எமதான்மநாயகரே,—நாயேன்-புழுத்த நாயினுங்கடையேனாகிய தமியேன்,—மின்னினும் நிலைமை இல்லா விழுப்பொருள் யாவும் வேண்டேன் - தோன்றியாங்கழியும் மின்னலினும் விரைந்தழிதன் மாலையவாய விழுமிய பிரபஞ்சப் பொருள்களினுள் ஒன்றையும் விரும்பமாட்டேன்,—உன் அடி அடைந்து உறுபவம் ஒழித்தல் வேண்டும் - தேவரீருடைய திருவடிகளையே புகலிடமாகவடைந்து அநாதியே சகசித்த பிறவியை நீக்குதல்வேண்டும் ஆதலினால்,-என்னை இன்று அடிமை கொள்வாயென்று - தமியேனை இது பொழுது அடிமைக்கொண்டருளுமென்று,—முகம் எலாம் கண் நீர் வார முன் உற வணங்கிநின்றார்-முகமுழுவதுங் கண்ணீரொழுகக் குருசந்நிதியிலே மறித்தும் வணங்கி நின்றனர். எ-று. (௫அ)

இவ்வகை புகன்று முன்னோன் முன்னுற விரங்கி நிற்பத்
திவ்விய தரமே யான செய்திய ரென்று நாடி
யவ்வடி யவரின் மிக்கா ரொருவரிவ் வடிமை தன்னை
வெவ்வினை யகற்றி யாள வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றார்.

இ—ள்: இவ்வகை புகன்று முன்னோன் முன்னுற இரங்கி நிற்ப-திருவாதவூரடிகள் இந்தப்பிரகாரம் விண்ணப்பஞ்செய்து பரமாசாரியரது சந்நிதியிலே இரக்கமுற்றுநிற்ப,—அவ் வடியவரின் மிக்கார் ஒருவர்நாடி - அத்திருத்தொண்டர்களுக்குட் சிறந்தவரொருவர் அதுகண்டு,—திவ்விய தரம் ஆன செய்தியர் என்று - இவர் தீவிரதரமான பக்குவத்தையுடையவ ரென்றனுமானித்து,—வெவ்வினை அகற்றி இவ்வடிமை தன்னை ஆள வேண்டும் என்று - கொடிய வினைகளை நீக்கி இவ்வடியவரைத் தேவரீர் அடிமைகொண்டருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து,—இறைஞ்சி நின்றார் - வணங்கி நின்றார். எ-று. (௫௯)

கருப்புக நினையார் தம்மேற் கண்ணருள் செய்து நெஞ்சிற்
பரப்பற மிதித்தல் வேண்டி யெடுத்தபொற் பாதங் கொண்டு
திருப்புனை மறையோர் போற்றத் தில்லையம் பலத்தே நின்ற
வருட்பரா னந்த வாரி யாதலி னதற்கி யைந்தார்.

இ—ள்: கருப்புக நினையார் மேல் கண் அருள் செய்து - கருப்பாசயத்தின்கட் பிரவேசிக்க விருப்பமில்லாத பக்குவான்மாக்கண்மீது கிருபாநோக்கஞ்செய்து,—எடுத்த பொன் பாதம் கொண்டு நெஞ்சில்

பரப்பு அற மிதித்தல் வேண்டி - தூக்கிய திருவடியைக்கொண்டு அவாது சித்தவிருத்தி குன்றும் வண்ணம் சிரசில்வைத்துத் தீக்ஷைசெய்யத் திரு வுளம்பொருந்தி,—திருப்புனை மறையோர்போற்றத் - திருவுடையந்தணர் துதித்து வழிபட,—தில்லை அம்பலத்து நின்ற அருள் பா ஆனந்த வாரி ஆதலின் - சிதம்பரத்திலே கனகசபையின்கண்ணே அநவாதமும் நின்றரு ளுகின்ற சிவகாருண்ணியத்தையுடைய சிவானந்த சமுத்திரமாகலின்,— அதற்கு இயைந்தார் - பிரோரகாசாரியரது வேண்டுகோளுக்குப் பரமாசா ரியர் உடம்பட்டருளினர். எ-று. (சo)

அத்தரு பகலோன் முன்ன ரலர்செயு மம்பு சாத
மொத்தவர் தம்மை நாடி யுன்னையின் றடிமை கொள்ள
வித்தலத் தணைந்தோ நீமுன் னியற்றிய தவத்தி னாலே
சித்தம திரங்கல் வேண்டா வெனத்திரு வாய்ம லர்ந்தார்.

இ—ள்: அத்தரு பகலோன் முன்னர் அலர் செயும் அம்புசாதம் ஒத்தவர் தம்மை நாடி - அத்தருதியையுடைய சூரியனது சந்நிதிமாத்திரை யிலே அலருதல் செய்யுந் தாமரைமலரையொத்த திருவாதவூரடிகளைப் பரமாசாரியர் நோக்கி,—நீ முன் இயற்றிய தவத்தினாலே இன்று உன்னை அடிமைகொள்ள இத் தலத்து அணைந்தோம் - அன்பனே நீ பூர்வசன்மங் களிற் செய்த நிஷ்காமிய புண்ணிய வசத்தினாலே இத்தினம் உன்னை அடி மைகொள்ளும்பொருட்டு நாம் இப்பெருந்துறையின்கண் வந்தேம் ஆத லால்,—சித்தம் இரங்கல் வேண்டா எனத் திருவாய் மலர்ந்தார் - இனி மனமிரங்குதலை ஒழிவாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ-று.(சக)

வந்துநான் வறுமை யுற்றேன் மாற்றெனு திலம்பா டென்று
சிந்தையா குலமுற் றுன்கைச் செழும்பொரு ளீதல் செய்வாற்
கிந்தநா ளளிக்க வேண்டு மெனவிதி யின்மை யாலே
யந்தநா ளிந்நா ளாக வடிமைகொண் டருள வெண்ணி.

இ—ள்: வந்து - தன்னைநாடி வந்து,—நான் வறுமை உற்றேன் - நான் மிகவும் வறுமையடைந்தேன்,—எனது இலம்பாடு மாற்று என்று - எனது வறுமையை நீக்குகென்று யாசித்து,—சிந்தை ஆகுலம் உற்றான் கைச் செழும் பொருள் ஈதல் செய்வாற்கு - மனோவியாகுலமடைந்த ஒரு நித்திய தரித்திரன் கையிலே செழுமையாகிய திரவியத்தைக் குறைவறக் கொடுக்குந் தாதாவுக்கும்,—இந்தநாள் அளிக்கவேண்டும் என விதி இன்

மையால் - இன்னநாள்களின்மாத்திரங் கொடுத்தல் வேண்டும் அல்லுழிக் கொடுக்கலாகாதென்னும் விதியில்லாமையினாலே,—அந்த நாள் இந்நாள் ஆக அடிமைக்கொண்டு அருள எண்ணி - அந்நாளே இதற்கும் நாளாகப் பரமாசாரியர் திருவாதவூரடிகளை அடிமைகொண்டருளத் திருவுளங் கொண்டு. எ-று. (சஉ)

அத்தகு தொண்டர்க் கெல்லா மதிபரா மவரை நோக்கி
யித்தவ முடையோ னெய்து மிடரொழித் தாள்வ திந்நாள்
வித்தக விதற்கு வேண்டுங் கருமநீ விரைவிற் செய்கென்
றுத்தம வடிவங் காட்டு முண்மையா ருரைத்தல் செய்தார்.

இ—ள்: உத்தம வடிவம் காட்டும் உண்மையார் - ஞானதேசிகத் திருமேனியைத் தரிசிப்பித்தருளும் மெய்ப்பொருளாகிய சிவபெருமானவர்,—அத் தகு தொண்டர்க்கு எல்லாம் அதிபராம் அவரை நோக்கி - அத் தகுதியையுடைய திருத்தொண்டர்களுக்கெல்லாம் முதல்வராகிய அப் பிரோகாசாரியரைப் பார்த்து,—வித்தக - சாதுரியனே,—இத்தவம் உடையோன் எய்தும் இடர் ஒழித்து ஆள்வது இந்நாள் - தவத்தையுடைய இவ்வன்பன் பொருந்தும் பிறவித்துன்பத்தை நீக்கி நாம் அடிமைகொள்வது இத்தினமே,—இதற்கு வேண்டும் கருமம் நீ விரைவில் செய்கு என்று உரைத்தல் செய்தார் - இதற்கு வேண்டுங் காரியங்களை நீ ஒரு சிறிதுங் காலநீட்டமின்றிப் பிரயத்தனஞ்செய்யக்கடவை யென்று பணித்தருளினார். எ-று. (சங)

முன்னவன் புகன்ற வாறு முயல்குவ மென்றே யந்த
மன்னிருந் தவத்தின் மிக்கார் வகைமலர்த் தெரிய லானும்
பொன்னிடை யழுத்தி முத்தம் புனைந்தபல் பட்டி னானு
மந்நெடுங் காவி னாடங் கானபூங் கோயில் செய்தே.

இ—ள்: அந்த மன் இரும் தவத்தின் மிக்கார் - நிலைபெற்ற பெரியதவத்தான் மேம்பட்ட அந்தப் பிரோகாசாரியர்,—முன்னவன் புகன்ற ஆறு முயல்குவம் என்று - முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளாகிய பரமாசாரியர் பணித்தருளியபிரகாரஞ் செய்யக்கடவோமென்று,—வகை மலர்த் தெரியலானும் - நானாவிதமாகிய பூமாலைகளினாலும்,—பொன் இடை அழுத்தி முத்தம் புனைந்த பல் பட்டினானும் - பொன்னிழைகளை இடையிடையே செறித்து முத்துக்களைக்கொண்டு

விளிம்பிழைத்த நானாவிதமாகிய பட்டுவஸ்திரங்களினாலும்,—அங்கு அந்நெடும் காவின் ஊடு ஆன பூங்கோயில் செய்து - அங்கே உயர்வாகிய அச்சோலையின்கண்ணே தீக்ஷைக்கியைந்த ஒரு பூங்கோயிலைச் செய்து. எ-று.

செய்தநற் கோயி லூடு சிறந்தவா சனமுஞ் சேர்த்து
மெய்தரு தொண்டர்க் கெல்லா மிக்கவ ரிறைவற் சார்ந்து
கைதவ முடையார் நெஞ்சிற் கனவிலுங் காண நில்லா
மைதரு களத்தாய் கோட்டஞ் சமைந்தது வாய்ப்ப வென்றார்.

இ—ள்: மெய் தரு தொண்டர்க்கு எல்லாம் மிக்கவர் - மெய்யறிவையுடைய திருத்தொண்டர்களுக்கெல்லாம் அதிபர்,—செய்த நல்கோயில் ஊடு சிறந்த ஆசனமும் சேர்த்து - இங்ஙனஞ் செய்யப்பட்ட நல்ல கோயிலினுள்ளே திவ்விய ஒருஆசனத்தையு மமைத்து,-இறைவற் சார்ந்து-பரமாசாரியரை யடைந்து,—கைதவம் உடையார் நெஞ்சில் கனவிலும் காண நில்லா மைதரு களத்தாய் - கபடிகளது மனத்தின்கணிகழுஞ் சொப்பனத்தினும் அவர் காணுதற் கொருசிறிது வெளிவில்லாத காளகண்டத்தையுடையவரே,—கோட்டம் வாய்ப்பச் சமைந்தது என்றார்-கோயில் தீக்ஷாமண்டபத்திலக்கணம் பொருந்தச் செய்யப்பட்டு முடிந்தது என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ-று. (சரு)

ஆயிடைக் குடபால் வெற்பி லாதபன் கரந்து ஞாலம்
பாயிருள் பரந்த பின்பு கடிகையோர் பதினைந் தாகி
மேயநல் லுயிர்க ளெல்லாம் விழித்துயில் பயிலுங் காலைத்
தூயதொண் டர்க்கு மாயை தொலையுநல் லமையந் தோன்ற.

இ—ள்: ஆயிடைக் குடபால் வெற்பில் ஆதபன் கரந்து - அப்பொழுது மேற்குத் திக்கிலுள்ள அஸ்தமயனகிரியிலே சூரியன் மறைதலால்,—ஞாலம் இருள் பரந்த பின்பு - பூமியிலே இருள் பரந்தபின்னர்,—கடிகை ஓர் பதினைந்து ஆகி-அத்தயாமமாகப்பெற்று,—மேய நல் உயிர்கள் எல்லாம் விழித்துயில் பயிலுங்காலை - பகற்காலத்து வேண்டுமிடங்களிற் சஞ்சரித்த நல்ல ஆன்மவர்க்கங்களெல்லாம் கண்களை முகிழ்த்து நித்திரை செய்யும்போது,—தூய தொண்டர்க்கு மாயைதொலையும் நல் அமையம் தோன்ற - சித்த சுத்தியையுடைய திருவாதவூரடிகளுக்கு மாயாமலம் சத்திகுன்றும் நல்லதருணம்வந்து சம்பவிக்க. எ-று. (சகா)

இங்கிவன் றன்னை யாளுங் காலமீ தென்று தெய்வ
சங்கம தகன்று முன்னோன் மஞ்சனச் சாலை சார்ந்து
குங்குமம் புழுகு சாந்தங் குழைத்துமெய்ம் முழுதும் பூசிக்
கங்கையி னன்னீர் வாசங் கலந்தமென் பனிநீ ராடி.

இ—ள்: முன்னோன் இங்கு இவன்றன்னை ஆளும் காலம் ஈது என்று-பரமாசாரியர் இங்கே இவ்வன்பனை நாம் அடிமைகொள்ளுங்காலம் இதுவேயென்று திருவுளத்தடைத்து,—தெய்வசங்கம் அகன்று மஞ்சனச் சாலை சார்ந்து - அத்தேவசபையை விட்டுநீங்கி ஸ்நானமண்டபத்தை அடைந்து,— குங்குமம் புழுகு சாந்தம் குழைத்து மெய்முழுதும்பூசி - குங்குமத்தையும் நாவிப்புழுகையுஞ் சந்தனத்தையுங் குழைத்துத் திருமேனி யெங்கும் அர்ப்பணஞ்செய்து,—நல் வாசம்கலந்த கங்கையின் நீர் மெல் பனி நீர் ஆடி - நல்ல வாசனையூட்டிய கங்காதீர்த்தத்தினாலும் நொய்ம்மை யாகிய பனிநீரினாலும் ஸ்நானஞ்செய்தருளி. எ-று. (சஎ)

மெய்ப்புன றுகிலான் மாற்றி விலைமதிப் பில்லா நல்ல
வொப்பருஞ் செம்பட் டாடை யுடுத்துயர் கோட்ட மெய்திச்
செப்பிள முலையாள் பாகன் றென்றிசை யதனை நோக்கி
யப்பெருந் தவிசின் மேலங் கழகுற விருந்த பின்னர்.

இ—ள்: செப்பு இள முலையாள் பாகன் - கடைந்த நீலரத்தினச் செப்பை நிகர்த்த இளமையாகிய ஸ்தனங்களையுடைய உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமான்,—மெய்ப்புனல் துகிலான் மாற்றி - திருமேனியிற்பொருந்திய நீரைத் திருவொற்றாடையினாலே ஒற்றி நீக்கி,—விலை மதிப்பு இல்லா நல்ல ஒப்பு அரும் செம்பட்டு ஆடை உடுத்து - விலை மதித்தற்கரிய நல்ல ஒப்பற்ற செம்மையாகிய பட்டுப் பரிவட்டத்தைத் திருவரையிலே சாத்தி,- உயர் கோட்டம் எய்தி - உயர்ச்சிபொருந்திய தீக்ஷாமண்டபத்தை அடைந்து,—பெருமை அத்தவிசின் மேல் தென்திசையதனைநோக்கி அங்கு அழகு உற இருந்தபின்னர் - பெருமைபொருந்திய அவ்வாசனத்தின்மீதே தெற்குத்திக்கை நோக்கி அங்கே யோகாசனமாக வீற்றிருந்தருளிய பின்னர். எ-று. (சஅ)

அண்டரு மலர்தூ யேத்து மன்பருந் தூநீ ராடி
வெண்டுகில் புனைந்து நீறு விளங்கிய மெய்யராகி
முண்டக மலர்த்தாள் வைத்து முத்திதந் தருள மேனி
கொண்டவர் திருமுன் சென்று குறுகியங் குவகை கூர்ந்து.

இ—ள்: அண்டரும் மலர் தூய் எத்தும் அன்பரும் - தேவர்களும் புஷ்பாஞ்சலிசெய்து துதிக்கத் தகும் சிவபத்திமானாகிய திருவாதவூரடிகளென்னுஞ் சீடரும்,—தூநீர் ஆடி - சுத்தமாகியநீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து,—வெண் துகில் புனைந்து - வெண்மையாகிய இரண்டு வஸ்திரங்களைத் தரித்து,—நீறு விளங்கிய மெய்யர் ஆகி - விபூதிபிரகாசிக்கின்ற திருமேனியையுடையவராகி,—முண்டக மலர்த்தாள் வைத்து முத்திதந்தருள மேனிகொண்டவர் திருமுன் குறுகிச் சென்று - செந்தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளைச் சிரசின்மீது சூட்டித் திருவடிதீக்ஷைசெய்து தமக்குப் பரமுத்தி பிரசாதித்தருளும்வண்ணங் குருமூர்த்தங்கொண்டெழுந்தருளிய சிவபெருமானது சந்நிதியிலே அதி சமீபத்திற்சென்று,—அங்கு உவகை கூர்ந்து - அங்கே மகிழ்ச்சி மிகுந்து. எ-று. (௪௯)

விண்ணவ ரதிபன் பொற்றாள் விளக்கியர்ச் சனைமுன் செய்து
தண்ணறும் பனிநீர் தோய்ந்த சாந்தமெய்ம் முழுதுஞ் சாத்தி
வண்ணமென் கழுநீர் மாலை வளம்பெற வணிந்து பின்னர்க்
கண்ணுறு பரிவு தீரக் கண்டுள மகிழ்ச்சி கொண்டு.

இ—ள்: முன் விண்ணவர் அதிபன் பொன் தாள் விளக்கி அர்ச்சனை செய்து-முன்னரே தேவநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய பொன்போலுந் திருவடிகளை அபிஷேகஞ்செய் தருச்சித்து,—தண் நறும் பனிநீர் தோய்ந்த சாந்தம் மெய் முழுதுஞ் சாத்தி - தட்பமாகிய நறிய பனிநீர் கலந்த சந்தனக்குழம்பைத் திருமேனி முழுவதுஞ் சாத்தி,—வண்ணம் மெல் கழுநீர் மாலை வளம்பெற அணிந்து - அழகிய மிருதுவாகிய செங்கழுநீர்மாலையை அதி அழகுபெறத் தரித்து,—பின்னர் - அதன்பின்னர்,—கண் உறு பரிவு தீரக் கண்டு - கண்களைப்பெற்று இதுகாறும் பாதுகாத்த துன்பந்தீரத் தரிசித்து,—உளம் மகிழ்ச்சிகொண்டு - அதனான் மனத்திலே பேரானந்தங்கொண்டு. எ-று. (௫௦)

பருப்புட ளைரி கோப் பழச்செழுந் துருவல் சேர்த்துச்
சருக்கரை கலந்து பாலிற் சமைத்தநல்லமுது தன்னை
…ருத்திய கனகக் கான்மேவிலங்குபொற் கலத்தின் மீது
வி…ப்பொடு படைத்து நெய்யு மிக்கமுக் கனியும் பெய்து.

இ—ள்: பருப்பு உடன் செழும் நாளிகேரப் பழத்துருவல் சேர்த்து - பருப்போடு செழுமையாகிய தேங்காய்த்துருவலைச் சேர்த்து,—

சருக்கரை கலந்து பாலில் சமைத்த நல் அமுது தன்னை - சருக்கரையைக் கலந்து பால்கொண்டு சமைத்த நல்ல திருவமுதை,—இருத்திய கனகக் கால்மேல் இலங்குபொன் கலத்தின் மீது விருப்பொடு படைத்து - வைக்கப்பட்ட சுவர்ண முக்காலியின்மீது விளங்குகின்ற பொற்பாத்திரத்தின் கட் பிரீதியோடு படைத்து,—நெய்யும் மிக்க முக்கனியும் பெய்து - அதன் மீது அன்னசுத்தியாகிய நெய்யையும் முப்பழங்களையும் விதியோகித்து. எ-று. (ருக)

மாலயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க முன்னா
ளாலமுண் டவனே நல்ல வமுதமுண் டருளா யென்று
சீலமா மகிழ்ச்சி பொங்குஞ் சிந்தையி னுரைப்பக் கால
காலனு முண்டு நீராற் கரமலர் கழீஇய பின்னர்.

இ—ள்: மால் அயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க முந்நாள் ஆலம் உண்டவனே - அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் உய்யும் பொருட்டு முன்னோர்காலத்திற் கொடிய் ஆலகாலவிஷத்தையுண்டவரே,—நல்ல அமுதம் உண்டருளாய் என்று - இந்த நல்ல திருவமுதையுண்டருளுமென்று,- சீலமா மகிழ்ச்சி பொங்கும் சிந்தையின் உரைப்ப - ஞானசாரசம்பந்தமான பெருமகிழ்ச்சி பொலிகின்ற மனவிருப்பத்தோடு திருவாதவூரடிகள் பிரார்த்திக்க,—காலகாலனும் உண்டு நீரால் கரமலர் கழீஇய பின்னர் - கால காலராகிய சிவபெருமானும் திருவமுதுசெய்து நீரிலே திருக்கைமலர் சுத்திசெயப் பெற்றபின்னர். எ-று. (ருஉ)

வெள்ளிலே பழுக்காய் நல்கி விரைதரு தூப தீபங்
கொள்ளுநற் றேசு காட்டிக் கோலநன் னீறு சாத்தித்
தெள்ளொளி விளங்கு மாடி திருந்தமுன் றிகழ்வித் தெங்கு
முள்ளவர் முடிமே லோங்க வொண்குடை கவித்தல் செய்து

இ—ள்: வெள்ளிலே பழுக்காய் நல்கி - வெற்றிலை பாக்குகளை நிவேதித்து,—விரை தரு தூப தீபம் கொள்ளும் நல்தேசு காட்டி - அகின் முதலிய சுகந்தவர்க்கப் பொடிதூவிய தூபத்தையும் தீபத்தையும் ஞானசஞ்சுக பாவனையாகக் கொள்ளப்படும் நல்ல கர்ப்பூர தீபசோதியையும் திருமுகம் முதலிய அங்கங்கடோறுந் தந்து பிரணவாகிருதியாகச் சுற்றி ஆராதித்து,—கோல நல் நீறு சாத்தி - உத்தமாங்கம் முதலிய அவயவங்களிலே அழகிய நல்ல விபூதியைச் சாத்தி,—தெள் ஒளி விளங்கும் ஆடி

திருந்தமுன் திகழ்வித்து - தெளிவாகிய ஒளிவிளங்குங் கண்ணாடியைத் திருத்தமுற அபிமுகத்திற் பிரதிவிம்பித்து,—எங்கும் உள்ளவர் முடிமேல் ஓங்க ஒண் குடை கவித்தல் செய்து - சிதசித்துப் பிரபஞ்ச மெங்கும் வியாபகமாகிய சிவபெருமானது திருமுடிமேல் உயர ஒளிபொருந்திய குடையைக் கவித்து. எ-று. (௫௩

கற்றைவெண் கவரி செம்பொற் காம்புநீ டால வட்டம்
பற்றியன் புடனே வீசிப் பரிவுட னடியார் சூழப்
பொற்றவி சிடையே மேவும் புண்ணியன் றிருமுன் பைம்போ
துற்றகை யுடனே வாத வூரரங் கிருந்த பின்னர். (௫௪)

இ—ள்: கற்கை வெண் கவரி - தொகுதியாகிய வெள்ளிய சாமரத்தையும்,—செம்பொன் காம்பு நீடு ஆலவட்டம் அன்பு உடனே பற்றி வீசி - மாற்றுயர்ந்த பொன்மயமாகிய காம்புநெடிய ஆலவட்டத்தையும் அன்போடுபற்றிப் பணிமாறி,—அடியார் பரிவுடன் சூழப் பொன் தவிசு இடைமேவும் புண்ணியன் திருமுன் - திருத்தொண்டர்கள் அன்போடு திருமருங்கிற் சூழப் பொன்னாசனத்தின்மீது வீற்றிருக்கும் புண்ணியவடிவினராகிய பரமாசாரியரது திவ்விய மகாசந்நிதியிலே,—வாதவூரர் பைம்போது உற்ற கைஉடன் அங்கு இருந்தபின்னர் - திருவாதவூரடிகள் பசிய மலர்பொருந்திய திருக்கரத்துடனே அபிமுகத்திற் சுகாசனமாக விருந்த பின்னர். எ-று.

மந்திரம் பதங்கள் வன்னம் புவனங்க டத்து வங்க
ளைந்து நற் கலைக ளென்னு மறுவகை யகற்றி யந்தச்
சிந்தனைக் கரிய மேலைச் சிவத்துட னறிவு சேரப்
பந்தனை யொழிவார் தம்மேற் பரிந்தருட் பார்வை செய்து.

இ—ள்: தவப்பெரு வடிவங் கொண்டார் - நங்கவிநாயகராகிய திருவாதவூரடிகளது அனந்தகோடி பூர்வசன்ம தவத்தானே மிகு மகத்துவம் பொருந்திய ஞானதேசிகத் திருமேனி கொண் டெழுந்தருளிய கைலாசபதியாகிய பரமாசாரியரானவர்,— மந்திரம் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கள் தத்துவங்கள் ஐந்து நல் கலைகள் என்னும் அறுவகை அகற்றி - மந்திராத்துவா பதாத்துவா வர்ணத்துவா புவனத்துவா தத்துவாத்துவா நல்ல பஞ்சகலாத்துவா என்னும் சடத்துவாக்களினுங் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றபேரகங்களனைத்தையும் ஏககாலத்திலேபுசிப்பித்துத் தொலைத்தலாகிய

அத்துவ சுத்தியைச் செய்து,—சிந்தனைக்கு அரிய சிவத்துடன் அந்த அறிவு மேலைச்சேர - மனோதீதமாகிய சிவசைதன்னியத்தோடு அந்த ஆன்ம சைதன்னியம் துவாதசாந்த பரியந்தம் பொருந்த யோசித்து,— பந்தனை ஒளிவார் தம்மேல் பரிந்து அருட்பார்வை செய்து - பாசக்கட்டவிழும் பக்குவராகிய அச்சீடர்மீது அன்புகூர்ந்து கிருபாநோக்கஞ்செய்தலாகிய சக்ஷு-தீக்ஷையைச் செய்தருளி. எ-று. (௫௫)

எவர்க்குமெய்ஞ் ஞான மாமஞ் செழுத்தையு முணர்த்த வேண்டி
யவத்தொழி லகற்றி யாளுஞ் சிவத்தை முன்னாக மாறித்
தவப்பெரு வடிவங் கொண்டார் தண்டமிழ் பாடு மன்பர்
செவிப்புலன் வழியே சிந்தை யுறத் திருவாய் மலர்ந்தார்.

இ—ள்: தவப்பெரு வடிவம் கொண்டார் - பரமாசாரியர் அதன் பின்னர்,—எவர்க்கும் மெய்ஞ்ஞானம் ஆம் அஞ்செழுத்தையும் உணர்த்த வேண்டி - எவர்கட்கும் மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தரும் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை உபதேசித்தலாகிய வாசிக தீக்ஷைசெய்யத் திருவுளங்கொண்டு,— அவத் தொழில் அகற்றி - சூக்குமபஞ்சாக்கரத்திலே இறுதிக்கண்ணிற்கும் கேட்டைத்தரும் திரோதாயி யக்கரமாகிய நகரத்தையும் மலவக்கரமாகிய மகரத்தையும் நீக்கி,—ஆளும் சிவத்தை - யகரவக்கரப் பொருளாகிய ஆன்மாவை அடிமைகொண்டருளும் பதியக்கரமாகிய சிகரத்தையும் பரையக்கரமாகிய வகரத்தையும்,—முன் ஆக மாறி -அவ்யகரத்துக்கு முன்னாக அம்முறைமாறி—தண் தமிழ் பாடும் அன்பர் செவிப்புலன் வழியே சிந்தை உற - தண்ணிய தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப் பாடியருளும் சமயாசாரியராகிய அத்திருவாதவூரடிகளது செவிப்புலனாகிய சத்தவிடயத்தின் வழியே மனஞ்சென்றொடுங்க, திருவாய் மலர்ந்தார் - உபதேசித்தருளினார். எ-று. (௫௬)

வேறு.

விரவு மன்பொரு வடிவுகொண் டணைவார்
விழித்த பார்வையின் விளக்கின் முன்னிருள்போற்
சுருதி செந்தமி ழாக்கிய மொழியார்
தொலைவி லாதவெந் துயர்ப்பவ மொழிந்து
பரவி மென்பதம் பணிபவர் படிமேற்
படிய வீழ்ந்தனர் வாழ்ந்தனர் பரிவான்
மருவு மிங்கிவர் சென்னியி லிருதாண்
மகிழ வைத்தனர் மதிநதி முடிப்பார்.

இ—ள்: விரவும் அன்பு ஒரு வடிவு கொண்டு அணைவார் விழித்த பார்வையின் - திருவாதவூரடிகளிடத்துப் பொருந்திய திருவருளையே தமக்கோர் வடிவமாகக்கொண் டெழுந்தருளிய பரமாசாரியர்செய்த சட்சுதீக்ஷையினலே, சுருதி செந்தமிழ் ஆக்கியமொழியார் தொலைவு இலாத வெம் துயர்ப்பவம் விளக்கின் முன் இருள்போல் ஒழிந்து - வடமொழி வேதத்தைத் தென்மொழி வேதமாக்கும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் இதுகாறுந் தம்மை விட்டு நீங்காத கொடிய துன்பத்தைத் தரும் பிறவி இது பொழுது விளக்கின் முன் னிருள்போல விட்டு நீங்கப்பெற்று— பாவி மெல் பதம் பணிபவர் படிமேல் படிய வீழ்ந்தனர் வாழ்ந்தனர் - துதித்து மென்மையாகிய திருவடிகளை வணங்குபவர் பூமியிலே எட்டுறுப் புந்தோயச் சந்நிதியில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்துப் பெருவாழ்வை அடைந்தனர்,— மதி நதி முடிப்பார் மருவும் இங்கிவர் சென்னியில் இருதாள் மகிழப் பரிவால் வைத்தனர் - அதுபொழுது அக்குருமூர்த்திகள் தீவிரதா பக்குவம் பொருந்திய இவ்வடிகளது சிரசிலே தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளாகிய இரண்டு திருவடிகளையும் அவர் மனமகிழுமாறு ஆதாவோடு சூட்டுதலாகிய திருவடிதீக்ஷை செய்தருளினர். எ-று. (ருள)

மன்னு முன்னுள வுயிர்க்கர ணங்கண்
மாய்ந்து பொய்ம்முத லறிவிழந் தருளாற்
றுன்னு மின்னருட் சிவகர ணங்க
டோன்ற லாற்சுக வறிவதிற் றோன்றிச்
சென்னி யின்மிசை மேவிய பாதந்
திருந்து கண்ணிணை சேர்த்திரு கரத்தா
லுன்னல் செய்திடு மிதயமே லணைவித்
துவகை கூர்ந்துமெய் யுணர்ச்சியி னெழுந்தார்.

இ—ள்: மன்னும் முன் உள உயிர்க் கரணங்கள் மாய்ந்து - மிகவும் முன்னுள்ள பசுகரணங்கள் தந்தன்மை மறையப்பெற்றும்,—முதல் பொய் அறிவு இழந்து - பழைய மித்தியா ஞானமாகிய சந்தேக விபரீதங்கள் தவிரப்பெற்றும்,—அருளால் இன் அருள் துன்னும் சிவ கரணங்கள் தோன்றலால் - திருவருளினலே இனிய சிற்சத்திபதியுஞ் சிவகரணங்களாகத் தோன்றுதலினலே,—சுக அறிவு அதில் தோன்றி - கைவல்லிய சுகத்தைத் தரும் சிவஞானம் அக்கரணங்களினின்றுந் தோன்றப்பெற்று, —சென்னியின் மிசை மேவிய பாதம் இரு கரத்தால் திருந்து இணை கண்

சேர்த்து - சிரசிற்பொருந்திய திருவடிகளை இரண்டுகைகளினாலுந் திருந்திய இருகண்களினு மொற்றி,—உன்னல் செய்திடும் இதயமேல் அணைவித்து - தியானித்தற் கருவியாகிய இருதய ஸ்தானமாயுள்ள மார்பி லணைத்து,—உவகை கூர்ந்து மெய் உணர்ச்சியின் எழுந்தார் - திருவாத வூரடிகள் சிவானந்தக் களிகூர்ந்து திருவடிஞானத்தோ டெழுந்தார். எ-று.

மேலை யத்தலத் திந்திர னிமையோர்
மீதெ லாம்பொழி விரைமலர் மழையே
போல வித்தலம் புதையவந் துதிரப்
பூத ருங்கண நாதரு ம்புகழச்
சால நற்குணம் புனையுநல் லடியார்
தங்கள் செங்கையி லொலிய லுந் தயங்கு
மால வட்ட முங் கவரியு மிருபா
லசைய மாமுனிக் கணமடி வணங்க.

இ—ள்: மேலைப் தலத்து இந்திரன் இமையோர் மீது பொழி விரைமலர் எலாம் - அத்தருணத்து மேலுலகின் கண்வசிக்கும் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் ஆகாயத்திலிருந் திறைக்கும் வாசனைபொருந்திய பூக்களெல்லாம்,—மழையே போல இத்தலம் புதைய வந்து உதிர - விடா மழையே போலத் திருப்பெருந்துறையென்னு மிந்தச் சிவஸ்தலம் மறையும் படி வந்துதிரவும்,—பூதருங் கணநாதரும் புகழ - பூதர்களுங் கணநாதர் களும் புகழவும்,—சால நல் குணம் புனையும் நல் அடியார் தங்கள் செம் கையில் ஒலியலும் தயங்கும் ஆலவட்டமும் கவரியும் இருபால் அசைய - மிகவும் நற்குணங்களைத் தமக்கணிகலமாக மேற்கொள்ளும் நல்ல திருத் தொண்டர்களுடைய சிவந்த கைகளிலுள்ள பீலிக்குச்சங்களும் பிரகாசிக் கின்ற ஆலவட்டங்களும் சாமரங்களு மிருபக்கங்களினும் இரட்டப் படவும்,—மாமுனிக் கணம் அடி வணங்க - முனிபுங்கவர்கள தூ கூட்டங்கள் திருவடிகளை வணங்கவும். எ-று. (நிகூ)

இருந்த வப்பெருங் கருணைய னெதிரே
யெய்தி யன்புடை யியல்பின ரிறைஞ்சிச்
சிரந்தனிற் றம திருகரங் குவியாச்
சிறந்தபேரரு ணிறைந்த சிந்தையராய்

வருந்தி யித்தல மகழ்ந்துமேற் பறந்து
மால யன்றொழ வரியநீ யடியே
னருந்து யர்ப்பவ மகற்றவிங் குருவ
மாவ தேயென வழுதுநெஞ் சழிந்தார்.

இ—ள்: இருந்த அப் பெருங் கருணையன் எதிரே அன்பு உடை இயல்பினர் எய்தி இறைஞ்சி - வீற்றிருக்கின்ற அந்தப் பரமகருணாநிதியாகிய பரமாசாரியரது சந்நிதியிலே இயற்கை யன்புடைய திருவாதவூரடிகள் வலம்வந்து வணங்கி,—தமது சிரந்தனில் இருகரங் குவியா - தம்முடைய சிரசிலே இரண்டுகைகளையுங் குவித்துக் கும்பிட்டு—சிறந்த பேர் அருள் நிறைந்த சிந்தையர் ஆய் - சீரிய பெரிய திருவருணிறைந்த மனத்தையுடையராகி,—மால் அயன் வருந்தி இத்தலம் அகழ்ந்தும் மேல் பறந்தும் தொழ அரிய நீ - விஷ்ணுவும் பிரமாவும் முறையே பன்றியுமன்னமுமாகி வருத்தமுற்று இப்பூமியை அகழ்ந்தும் ஆகாயத்திற் பறந்தும அடிமுடிகளைத் தரிசித்து வழிபடுதற்கரிய பெருந்தகைமையுடைய தேவரீர்,—அடியேன் அருந்துயர்ப்பவம் அகற்ற இங்கு உருவம் ஆவதே என அழுது நெஞ்சு அழிந்தார் - புழுத்த நாயினுங் கடையேனாகிய தமியேனது நீக்குதற்கரிய பிறவியை நீக்கும்பொருட்டு மானுடச்சட்டை சாத்திக் குருமூர்த்தங்கொண்டு இங்கெழுந்தருளுவதா ஐயையோ இஃதென்னே தகவின்மையென்று பிரலாபித்து மனோலயமடைந்தார். எ-று.

ஐய னேயெனை யாண்டருள் புரியு
மாதி யேயுழை யணிமழு விருக்குங்
கைய னேகொடுங் காலனை முனியுங்
கால னேயிரு கண்ணினுண் மணியே
செய்ய னேயடி போற்றியென் பெரிய
செல்வ மேயடி போற்றிபொய் யினர்தம்
பொய்ய னேயடி போற்றியெவ் வுயிர்க்கும்
போத மேயடி போற்றியென் றழுதார்.

இ—ள்: ஐயனே - பரமபிதாவே,—எனை ஆண்டு அருள் புரியும் ஆதியே - தமியேனை அடிமைக்கொண் டநுக்கிரகஞ் செய்தருளும் முதல்வரே,—உழை அணி மழு இருக்கும் கையனே - தாருகாவனத் திருடிகள் அபிசார வோமாக்கினியினின்று மெழுப்பிக் கொல்லும்

பொருட்டனுப்பிய மானும் மழுவுந் தங்கிய திருக்கரங்களை யுடையவரே;— கொடும் காலனை முனியும் காலனே - கொடிய யமனை வெகுண்டுதைத்த திருவடியை யுடையவரே,—(என்) இரு கண்ணின் உள் மணியே - என திருகண்மணியா யுள்ளவரே,—செய்யனே அடி போற்றி - சிவந்த திரு மேனியையுடையவரே தேவரீருடையதிருவடிகள் அடியேனாற் றுதிக்கற் பாலன,—என் பெரிய செல்வமே அடி போற்றி - எனது பெருஞ்செல்வ மாயுள்ளவரே தேவரீருடைய திருவடிகள் அடியேனாற் றுதிக்கற்பாலன,— பொய்யினர்தம் பொய்யனே அடி போற்றி - நாஸ்திகருக்கு நாஸ்திகரா யுள்ளவரே தேவரீருடைய திருவடிகள் அடியேனாற் றுதிக்கற்பாலன,— எவ்வுயிர்க்கும் போதமே அடி போற்றி என்று அழுதார் - சர்வான்மாக் கட்கும் அறிவுக்கறிவாயுள்ளவரே தேவரீருடைய திருவடிகள் அடியேனாற் றுதிக்கற் பாலனவென்று திருவாதவூரடிகள் புலம்பினார். எ-று. (௬௬)

அற்றை ஞான்றிருள் வைகறை யெனும்போ
  தணைத லும்பர னருட்குரு வடிவந்
துற்ற சாந்துடன் முயங்குசெங் கழுநீர்த்
  தொடைய லின்சுமை பொறுதெனத் துளங்கிக்
கற்று மான்கரத் தேந்திய விறைவன்
  கவின்கொண் மார்பணி மலர்த்தொடை கழித்தங்
குற்ற வான்றுய ரகன்றுநல் லடியா
  ருடன் விளங்கினர் களங்கமொ ன்றில்லார்.

இ—ள்: அற்றை ஞான்று இருள் வைகறை எனும்போது அணை தலும் - அத்தினத் திருள்கழிகின்ற புலரிக்காலஞ் சமீபித்தலும்,— களங்கம் ஒன்று இல்லார் - காமவெகுளிமயக்கம் என்னும் முக்குற்றங் களுள் ஒருகுற்றமுமில்லாத திருவாதவூரடிகள்,—பரன் அருள்குருவடிவம் துற்றசாந்து உடன் முயங்கு செங்கழுநீர்த் தொடையலின்சுமை பொறுது எனத்துளங்கி - சிவபெருமானது சத்திகாரியமாகிய தேசிகத் திருமேனி யானது செறியப்பூசிய சந்தனக்குழம்போடு புரளுகின்ற செங்கழுநீர்மாலை யினது பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாதென்று மனம் விதிர்விதிர்த்து,— கற்று மான் கரத்து ஏந்திய இறைவன் கவின்கொள் மார்பு அணி மலர்த் தொடை கழித்து - மான்கன்றைத் திருக்கரத்திலே தாங்கிய அச்சிவ பெருமானது அழகு பொருந்திய திருமார்பிலணிந்த பூமாலையைக் கழித்து,—அங்கு உற்றவான் துயர் அகன்று-அங்ஙனம் பொருந்திய பெரிய

மனவருத்தத்தை ஒழிந்து,—அடியார் உடன் விளங்கினர் - திருத்தொண்டர்களோடு கூடி விளங்கினர். எ-று. (சுஉ)

வேறு.

வாத வூருறை யிறைவர் தம் பெரிய
மாயை போலிருண் மாய்ந்துபின் னவர்பாற்
போத மாகிவந் துறுசுடர் விளக்கம்
போல வேயினன் புணரியிற் றோன்ற
வேத நாதர்த மிருபத மிறைஞ்சு
மெய்ம்மை யாளரை வேறுகொண் டிருந்தங்
கோது மாகமத் தறிவரும் பொருளை
யுரைக்க வேநினைந் தாரற முரைத்தார்.

இ—ள்: வாதவூர் உறை இறைவர் தம் பெரிய மாயை போல் இருள் மாய்ந்து - அப்பொழுது திருவாதவூரடிகளுடைய பெரிய மாயா மலத்தைப்போல இருண் மறைய,—பின் - அதன்பின்னர்,—அவர்பால் போதம் ஆகி வந்து உறுசுடர் விளக்கம் போல இனன்புணரியில்தோன்ற- அவ்வடிகளிடத்துச் சிவஞானமாகிவந்து பொருந்துகின்ற தீபத்தின் பிரகாசத்தைப்போலச் சூரியன் கிழக்குச் சமுத்திரத்திலே உதிக்க,—வேத நாதர் அறம் உரைத்தார் - வேதமுதல்வராகிய சிவபெருமான் முன்னரும் தருமோபதேசஞ் செய்தார் ஆதலின்,—தம் இருபதம் இறைஞ்சும் மெய்ம்மையாளரை வேறு கொண்டு இருந்து - தம்முடைய உபயதிருவடிகளை வழிபடும் அம்மெய்யன்பரைத் தனியிடத் தழைத்துக்கொடு சென்றிருந்து,—ஓதும் ஆகமத்து அறிவு அரும் பொருளை அங்கு உரைக்க நினைந்தார் - தாமருளிச்செய்த மூலாகமங்களிலே எளிதில் அறிந்து கோடற்கரிய சித்தாந்தப்பொருளை அங்கே போதித்தலாகிய சாத்திர தீக்ஷைசெய்யத் திருவுளங் கொண்டருளினர். (அஃதெங்ஙனமெனின்) எ-று. (சுரு)

களிம்பு தோய்ந்தசெம் பெனவுநீ மருவுங்
கருமை கூர்மலங் கண்டது கலக்கும்
பளிங்கு போன்றதுன் றன்மையம் மலத்தின்
பற்றி னுலுடல் பலவெடுத் துழன்றாய்

வளங்கு லாம்புவ னந்தொறுஞ் செயுமுன்
வல்வி னைப்பயன் வருமுறை நெறியே
யளந்து நாந்தர நுகர்ந்துமே னுகர்வு
மாக்கி யேதிரிந் தனைமன வழுக்கால்.

இ—ள்: செம்பு தோய்ந்த களிம்பு என கருமை கூர் மலம் உனை மருவும்—செம்புள்ளதொன்றே அதனோடு சகசித்த களிம்பைப்போல இருண்மயமாகிய மலமானது ஆன்மாவாகிய உன்னை அநாதியே சகசித்திருக்கும்,—உன் தன்மை கண்டது கலக்கும் பளிங்கு போன்றது—ஆதலான் உன்னியல்பானது சார்ந்ததன்வண்ணமாய் நிற்கும் படிகம் போல நின்றோற் சாரப்பட்ட கருவிகளின் வண்ணமேயாய் நின்றது,—அம்மலத்தின் பற்றினால் உடல் பல எடுத்து வளங் குலாம் புவனந் தொறும் உழன்றாய்—அம்மல வாசனையினாலேயே உடம்புகள் பலவற்றை யெடுத்துப் பிறந்திறந் திதுகாறும் வளம்பொருந்திய சுவர்க்க மத்திய பாதலங்களிற் சுழன்று திரிந்தாய்,—செயும் முன் வல் வினைப்பயன்—அப்புவனங்கடோறும் நீ முன் செய்து கொண்ட இருவினைப்பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களை,—வரு முறை நெறியே நாம் அளந்து தர நுகர்ந்தும் - நுகரவரும் வினைவிளைவின் கிரமந் தவறாமலே நாம் நியதி செய்துதர நீ அநுபவித்தும்,—மன அழுக்கால் மேல் நுகர்வும் ஆக்கியே திரிந்தனை-அங்ஙன மநுபவிக்குமிடத்து யானென தென்னும் முனைப்பாகிய மனக்குற்றங்களினாலே மேல் உடம்பெடுத் தநுபவித்தற் கேதுவாகிய ஆகாமியவினைவிளைவுகளையும் நின்கருத்து வகையாற் செய்துதிரிந்தனை. எ-று. (சுச)

செய்து ளோர்பெறும் வினைப்பய னொருவர்
சேர்க்க வேண்டுவ தில்லெனி னிதுமே
லெய்து மேலிது நுகர்வதென் றறிவ
தில்லை நீவினை யெனிற்சட மறியா
வுய்த லாகிய நன்னெறி யுணரா
வுனையு முன்வினைப் பயனையு முணர்ந்து
மைத வாமல மொழித்தரு ளகலா
வாழ்வு நல்குவம் யாமென மதிப்பாய்.

இ—ள்: செய்துளோர் பெறும் வினைப் பயன் ஒருவர் சேர்க்க வேண்டுவது இல் எனில் - தம்மைச் செய்துகொண்டவர் தாமே அநுபவிக்

கத்தரும் வினைப்பயன்களை மற்றொரு கடவுள் இடையே நின்று கூட்ட வேண்டுவதில்லை அவரும் அவையுந் தாமேகூடுதல் பெறப்படுமெனின்,— நீ இது மேல் எய்தும் இது மேல் நுகர்ந்து என்று அறிவது இல்லை,—நீ முற்றறிவுடையையல்லை யாகலின், அவ்வினைப்பயன்களுள் இவ்வினை மேல்வரற்பாலது அதற்கீடாக இன்னபயன் மேல் அநுபவிக்கற்பாலது என்றறியமாட்டாய், வினை எனில் சடம் அறியா—அவ்வினைப்பயன்க டாமறிந்து கூடாவோவெனின் அவை அசேதனப்பொருளாகலின் அறியவுங்கூடவுமாட்டா,—நாம் உய்தல் ஆகிய நல் நெறி உணரா உனையும் உன் வினைப் பயனையும் உணர்ந்து,—இங்ஙனமாகலின் முற்றறிவையுடைய நாமே கடைத்தேறும் நன்னெறியை யறியாத உன்னையும் உன்வினைப் பயன்களையும் காலக்கிரமத்தோடு பொருந்த அறிந்து கூட்டிப் புசிப்பித்துத் தொலைத்து,—தவா மை மலம் ஒழித்து - உன்னை விட்டுநீங்காத கரிய மலவலியைக் குன்றுவித்து,—அகலா அருள் வாழ்வு நல்குவம் என மதிப்பாய்—நித்தியமாகிய நிரதிசயவின்ப வாழ்வை உனக்குத் தருவோ மென்று நீ யறிந்துகொள்வாயாக. எ-று. (சுரு)

எவர்க்கு மிம்மலஞ் சேரவிங் கொழியா
திருப்ப தென்னெனி னின்னல்கொள் பிறவித்
துவக்கெ னுந்தம திருவினைப் பயனுந்
துலைபு கும்பொரு ளெனநிறை நிகர்த்தா
லவர்க்கு நம்பதங் கொடுத்திட ரொழிப்போ
மதுவி லாதவ ரழுங்கியவ் வளவும்
பவப்பெ ருங்கடல் வீழ்வர்தம் பருவம்
பார்க்கு மெம்மையுந் தம்மையும் பாரார்.

இ—ள்: எவர்க்கும் இம் மலம் சேர இங்கு ஒழியாது இருப்பது என் எனில் - சமஸ்தருக்கும் இம்மலத்தை ஒருசேர இங்ஙனம் நாம் நீக்காதிருப்பதென்னையெனின்,—இன்னல் கொள் பிறவித் துவக்கு எனும் தமது இரு வினைப்பயனும் துலை புகும் நிறை பொருள் என நிகர்த்தால் - துன்பத்தையுடைய சனனபந்தத்துக்கேதுவாகிய தமது இருவினைப் பயன்களுந் தராசுகோலின் இருதட்டுக்களினுமிட்ட சமநிறையுடைய பொருள்போலத் தம்முளொக்குமாயின்,—அவர்க்கு நம் பதம் கொடுத்து இடர் ஒழிப்போம் - அவ்வொப்புமையுடைய பக்குவர்களுக்கு நமது திருவடிதீகை செய்து மலத்தை நீக்குவோம்,—அது இலாதவர் அவ்வளவும்

அழுங்கி பெரும் பவக் கடல் வீழ்வர்—அவ்விருவினை யொப்பில்லாத அபக்குவரெல்லாம் அஃதடையுங்காறும் வருந்திப் பெரிய சனனசாகரத்தில் வீழ்வர்,—தம் பருவம் பார்க்கும் எம்மையும் தம்மையும் பாரார் - அஃதொழிந்து தமதிருவினையொப்பு மலபரிபாகங்களைத் தம்பொருட்டு எதிர்நோக்கியிருக்கும் பதியாகிய நம்மையும், சனனமரண வேதனைப் பட்டுழலும் பசுக்களாகிய தம்மையும் விசாரியார்; ஆகலின் எவர்க்கு நிம்மலஞ்சேரவிங்கொழியேம் என்பது அறிவாயாக. எ-று. (சுசு)

என்று கூடுமிப் பருவமென் றியம்பில்
யாமி ருந்துள விடந்தொறு மிறைஞ்சி
நன்றி சேர்சிவ புண்ணியம் புரியு
நன்மை யாலிது நணுகுமென் றறிநீ
மன்றி லானவெம் மியல்புனக் குரைக்கின்
மாசி லாவுரு மூன்றவற் றருவ
மொன்று பேரொளி யொன்றரு வுருவ
மொன்று தானரு ளுருவமென் றுணர்வாய்.

இ—ள்: இப்பருவம் என்று கூடும் என்று இயம்பில் - இம்மல பரிபாக மொருவற்கெஞ்ஞான்று வந்து பொருந்துமென்றுநீவினவின்,— யாம் இருந்துள இடம் தொறும் இறைஞ்சி — நாம் வீற்றிருக்கும் ஸ்தலங்கடோறும் சென்று நம்மைத் தரிசித்து வணங்கி.—நன்றி சேர் சிவபுண்ணியம் புரியும் நன்மையால் இது நணுகும் என்று நீ அறி - நன்மைபொருந்திய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யும் விசேஷத்தினலே இது வந்து பொருந்துமென்று நீ அறிவாயாக, அதுநிற்க,—மன்றில் ஆன எம் இயல்பு உனக்கு உரைக்கின் - கனகசபையின்கட்பொருந்திய நமது தடத்தலக்கணமாகிய பொதுவியல்பை உனக்குச்சொல்லப்புகின்,—மாசு இலா உரு மூன்று—நமக்குக் குற்றமற்ற வடிவங்கள் மூன்றுள்ளன:—அவற்று ஒன்று அருவம்—அம்மூன்றனுள் ஒருவடிவம் அருவமாகும்,—ஒன்று பேரொளி அருவுருவம்—மற்றொருவடிவம் தேசோமயமாகிய அரூபரூபமாம்,— ஒன்று தான் அருள் உருவம் என்று உணர்வாய் - ஒழிந்த மற்றொன்றுதான் அருண்மயமாகிய உருவம் என்று நீயறிவாயாக. எ-று. (சுஎ)

இந்த மூன்றினி லுருவுனக் கறிய
    விசைந்த பேரரு ளியம்புமிவ் வுருவம்
வந்தி யாவரும் பணிவதற் கெளிதாய்
    வரமெ லாந்தர வருமரு வுருவம்
பந்த மாகிய மலவிரு ளகற்றும்
    பரிதியாயுள பல்லுயிர்க் குயிரா
யந்த மாதிக ளளப்பரு மொளியா
    யமல மாகுமவ் வருவெனு முருவம்.

இ—ள்: இந்த மூன்றினில் உரு இசைந்த உனக்கு அறிய பேர் அருள் இயம்பும் இவ் உருவம்-மேலே தொகுத்தும் வகுத்துங் கூறிய இம்மூவகைவடிவங்களுள்ளும் உருவடிவமாவது பக்குவத்தையுடைய உனக்கு விளங்குமாறு பெருங்கருணையினாலே சாத்திரதீக்ஷை செய்கின்ற இக்குருவடிவமேயாம்,—அருவுருவம் யாவரும் வந்து வணங்குதற்கெளிது ஆய் வரம் எலாம் தரவரும்—அருவுருவவடிவமாவது சகலரும் வந்து தரிசித்து வணங்குதற் கெளிவந்ததாய்ச் சகலவரங்களையுங் கொடுக்குஞ் சிவலிங்கவடிவமேயாம்,—அவ் அரு எனும் உருவம்-அவ்வருவடிவமாவது,—பந்தம் ஆகிய மல இருள் அகற்றும் பரிதி ஆய்- அநாதிபந்தமாகிய ஆணவமலவிருளை நீக்கும் ஞானபானுவாய்,—உள பல் உயிர்க்கு உயிர் ஆய்-அநாதியாயுள்ள பலதிறத்தான்மாக்களுக்கும் அந்தரான்மாவாய்,—ஆதி அந்தங்கள் அளப்பு அரும் ஒளி ஆய் -ஆதிமத்தியாந்தரகிதமாகிய பேரொளியாய் ,—அமலம் ஆகும் -நிருமலமாயிருக்கும். எ-று. (சுஅ)

ஆவ லாலெமக் காமலர் மாங்க
    ளாக்க லம்மலர் பறித்தலம் பலாற்
றுவி லாவகை தார்பல சமைத்த
    றணப்பி லெம்புகழ் சாற்றலன் புடனு
மேவு மாலய மலகிடன் மெழுகல்
    விளங்க நல்விளக் கிடுதலெம் மடியார்க்
கேவ லானவை செய்தலிச் சரியை
    யியற்ற வல்லவர்க் கெம்முல களிப்போம்.

இ—ள்: ஆவலால் எமக்குஆம் மலர் மாங்கள்ஆக்கல் - அவாவினுலெமக்கருகமாகிய பத்திரபுட்பங்களையுடைய விருக்ஷங்களை வைத்து

வளர்த்தலும்,—அம்மலர் பறித்தல் - அப்பத்திரபுட்பங்களைக் கொய்தலும்,- அம்மலரால் தா இலா வகை பல தார் சமைத்தல் - அம்மலர்களிலே விதிப்படி இண்டை, தொடை, கண்ணி, பந்து, தண்டு, பிணையன் முதலிய பலவகைத் திருமாலைகளைக் கட்டுதலும்,—தணப்பு இல் எம் புகழ்சாற்றல்- இடையறாது எமது கீர்த்திப்பிரதாபமாகிய தோத்திரங்களைப் பாடுதலும்,- நாம் மேவும்ஆலயம்அன்பு உடன் அலகிடல் மெழுகல்-நாம் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களை அன்போடு திருவலகிடுதலுந் திருமெழுக்குச் சாத்துதலும்,— விளங்க நல் விளக்கு இடுதல் - அவ்வாலயங்களிற் பிரகாசிக்கும்படி நல்ல தீபமேற்றுதலும்,—எம் அடியார்க்கு ஏவலானவை செய்தல் -நம்மடியவர்க் கவரேவியதொண்டுகளைச் செய்தலுமாகிய,—இச்சரியை இயற்ற வல்ல வர்க்கு - இச்சரியாபாதத்தை அநுட்டிக்கவல்லவர்களுக்கு,—எம் உலகு அளிப்போம் - எம்முடைய சிவலோகத்திருத்தலாகிய சாலோகபதத் தைக்கொடுப்போம். எ—று. (சுகூ)

கந்த வர்க்கமுங் கிளர்மணப் புகையுங்
கவின்கொ டீபமும் புனிதமஞ் சனமுங்
கொந்த விழ்ந்தநன் மலருமற் றுளவுங்
கொண்டு மாயையின் குணங்களொன் றிலரா
யைந்து சுத்திசெய் தகம்புற மிறைஞ்சி
யங்கி யின்கடன் கழித்தருள் வழிநின்
றிந்த நற்பெருங் கிரியையன் புடனே
யியற்ற வல்லவ ரெம்மரு கிருப்பார்.

இ—ள்: கந்தவர்க்கமும் - வாசனுதிரவியவர்க்கங்களும்,—மணம் கிளர் புகையும் - நறுமணம் கமழும் தூபமும்,—கவின்கொள் தீபமும் - பிரகாசம்பொருந்திய தீபமும்,—புனித மஞ்சனமும் - பரிசுத்தமாகிய திரு மஞ்சனமும்,—கொந்து அவிழ்ந்த நல் மலரும் - கொத்துக்களின் மலர்ந்த சுகந்தபுஷ்பமும்,—மற்று உளவும் கொண்டு - மற்றுமுள்ள பூசோபகரணங் களையுங் கைக்கொண்டு,—மாயையின் குணங்கள் ஒன்று இலர் ஆய் - மாயா காரியமாகிய காமம்முதலிய துர்க்குணங்களுள் ஒன்றுமில்லாதவராய்,— ஐந்து சுத்தி செய்து - பூதசுத்தி, தானசுத்தி, திரவியசுத்தி, மந்திரசுத்தி, இலிங்கசுத்தியென்னும் பஞ்சசுத்திகளையுஞ் செய்து,—அகம் புறம் இறை ஞ்சி - அகப்பூசை புறப்பூசைகளைச்செய்து,—அங்கியின் கடன் கழித்து - அக்கினி காரியமுஞ்செய்து,—அருள் வழி நின்று - திருவருளைமுன்னிட்டு

தின்று,—பெரும் நல் இந்தக்கிரியை இயற்ற வல்லவர் எம் அருகு இருப்பார் - பெரிய நன்மையையுடைய இந்தக் கிரியாபாதத்தை அநுட்டிக்க வல்லவர் எமது சமீபத்திலிருத்தலாகிய சாமீபபதத்தையடைவார். எ-று.

முக்கு ணம்புல னைந்துட னடக்கி
மூல வாயுவை யெழுப்பிரு வழியைச்
சிக்கெ னும்படி யடைத்தொரு வழியைத்
திறந்து தாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன் போய்த்
தக்க வஞ்செழுத் தோரெழுத் துருவாந்
தன்மை கண்டரு டரும்பெரு வெளிக்கே
புக்க ழுந்தின ரெமதுருப் பெறுவார்
புவியில் வேட்டுவ னெடுத்தமென் புழுப்போல்.

இ—ள்: முக்குணம் புலன் ஐந்து உடன் அடக்கி - சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதமென்னு முக்குணங்களையும் சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தங்களாகிய ஐம்புலன்களோடு சேர அடக்கி,--மூல வாயுவை எழுப்பு இருவழியைச் சிக்கெனும்படி அடைத்து - மூலாதாரத்தினின்றும் பிராணவாயுவை மேலெழுப்புகின்ற இடைபிங்கலையாகிய இருநாடிகளையுஞ் செவ்வே யடைத்து,—ஒரு வழியைத் திறந்து - சுழிமுனையாகிய நடுநாடியைத் திறந்து,—தாண்டவச் சிலம்பு ஒலி உடன் போய் - தியானத்தானமாகிய புருவமத்தியிற் சூக்கும வகையாற் செயப்படும் அநவரததாண்டவச் சிலம்பொலியோடு போய்,—தக்க அஞ்செழுத்து ஓர் எழுத்து உருவாம் தன்மை கண்டு-தகுதியாகியஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரங்களும் ஏகாக்ஷரமாந்தன்மையை ஞானக்கண்ணிலேலே தரிசித்து,—அருள் தரும் பெரு வெளிக்கே புக்கு அழுந்தினர்-திருவருள் சுரக்கும் பரவெளியின்கட் புகுந்து லயித்த சிவயோகிகள்,-புவியில் வேட்டுவன் எடுத்த மென் புழுப்போல் எமது உருப்பெறுவார் - இப்பூமியின்கண் வேட்டுவனென்னுஞ் செந்துவினு லெடுக்கப்பட்ட புழுப் பின்னர் அவ்வேட்டுவனுருவைப் பெறுதல் போல எமதுருவைப் பெறுதலாகிய சாரூபத்தையடைவர். எ-று. (எக)

பாந்த வான்கலை முழுதுமா கமநூற்
பகுதி யும்பல சமயசாத் திரமுந்
தெரிந்து தேர்ந்ததில் வாய்ந்தமுப் பொருளின்
செய்தி யேபொரு ளெனமனந் தெளிந்து

புரிந்து போந்துள சிற்றறி வனைத்தும்
போக்கி யவ்வறி வெனச்சிவ போதம்
விரிந்து தோன்றுநெஞ் சுடையவித் தகரே
மேன்மை யானநம் மெய்ப்பதம் பெறுவார்.

இ—ள்: பரந்தவான் கலை முழுதும் - மிகவும் விரிந்த பெரியகலைகளனைத்தையும்,—ஆகமநூல்பகுதியும் - ஆகமநூற் பாகுபாட்டையும்,—பலசமய சாத்திரமும் - பல திறத்தனவாகிய சமயநூல்களையும்,—தெரிந்து தேர்ந்து - ஓதியுணர்ந்து,—அதில் வாய்ந்த முப்பொருளின்செய்தி எ பொருள் என மனம் தெளிந்து - அந்நூல்களிற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட பதி பசுபாசமென்னுந் திரிபதார்த்த லக்ஷணமே முக்கியப்பொருளென்று மனத்தினிச் சயித்து,—புரிந்து போந்துள சிற்றறிவு அனைத்தும் போக்கி - முன் செய்துபோந்த சிற்றறிவு சிறுதொழில்களனைத்தும் பயனிலவென்று கண்டு கழித்து,—அவ் அறிவு எனச் சிவபோதம் விரிந்து தோன்றும் நெஞ்சு உடைய வித்தகரே - முன்னர் அச்சிற்றறிவின் விரிவைப்போலப் பின்னர்ச் சிவஞானம் விரிந்து தோன்றப்பெறும் மனத்தையுடைய சாதுரியர்களாகிய சிவஞானிகளே,—மேன்மையான நம் மெய் பதம் பெறுவார் - அப்பத முத்தி மூன்றுக்கும் மேலாகிய எமது சத்திய முத்தியைத் தலைப்படுவார். எ-று. (எஉ)

உருப்பொ லாதவ ரிழிகுலத் தவர்நல்
லொழுக்க மில்லவ ரென்றுநம் மளவில்
விருப்பி லாதவ ரெனினுமெய்ந் நீறு
மிக்க சாதன வேடமுங் கண்டாற்
றரிப்பி லாதுசென் றெதிருற வணங்கித்
தக்க போனக மளித்தவர்க் கெளிதா
விருப்பர் தாமவ ரடியவர்க் கடியா
ரென்பர் யானென தெனுஞ்செருக் கறுப்பார்.

இ—ள்: உருப்பொல்லாதவர் - சரீரக்குற்றமுடையவர்,—இழிகுலத்தவர் - தாழ்ந்தவருணத்தவர்,—நல் ஒழுக்கம் இல்லவர் - துராசாரமுடையவர்,—என்றும் நம் அளவில் விருப்பு இலாதவர் எனினும் - எக்ஞான்றும் நம்மிடத்து அன்பில்லாதவர்களேயாயினும்,—மெய்ந்நீறும் மிக்க சாதன வேடமும் கண்டால் - அவருடைய சரீரத்திலே விபூதியையும்

ஒழிந்த சமயசாதனத்தோடு கூடிய திருவேடத்தையுந் தரிசிக்கப்பெறின்,— தரிப்பு இல்லாது சென்று எதிர் உற வணங்கி - சிறிதுந்தடைப்படாதெதிர் கொண்டு வணங்கி,— அவர்க்குத் தக்க போனகம் அளித்து - அவர்களுக் குத் தம்மாலியன்ற திருவமுது படைத்து,— அவர்க்கு எளிது ஆ இருப்பர் தாம் அடியவர்க்கு அடியார் என்பர் - இங்ஙனமவருக்கடிமை யாக வழிபட் டொழுகுபவரே நம்மடியவர்க் கடியவரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படு வர்,— யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பார் - அவர் யானென்னும் அகங்காரமாகிய தனுகரணங்களும் எனதென்னும் மமகாரமாகிய புவன போகங்களுமாகிய மயக்கத்தை ஒழிப்பார். எ-று. (எரு)

விரிந்த சஞ்சித வினைகளன் புடனும்
 விழிக்க வெந்தன விரவுமிப் பிறப்பிற்
பொருந்தும் வல்வினை யுடலுட னகலும்
 புந்தி சேரருள் வருவினை போக்கு
மருந்து யர்ப்பொரு ளுயிருடம் புனவே
 யல்ல நம்மன வாகுமிங் குனைப்போ
லிருந்த நங்குரு வடிவைநின் கருத்தி
 லிருத்து வாய்பொரு ளிதுவென மொழிந்தார்.

இ—ள்: விரிந்த சஞ்சித வினைகள் அன்பு உடன் நாம் விழிக்க வெந்தன - புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிலே பரந்து கிடந்த நின்சஞ்சித கன்மங்களெல்லாம் நாம் முன்னரே நின்னிடத்தன்புகொண்டு நயனதீக்ஷை செய்யவே ஞானக்கினியினாலே தகிக்கப்பட்டொழிந்தன,— விரவும் இப்பிறப்பில் பொருந்தும் வல் வினை உடல் உடன் அகலும் - எடுத்த இப்பிறப்பின்கண் முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மங்கள் இச்சரீர நீக்கத்து அதனோடு அநுபவிக்கப்பட்டுத் தொலையும்,— புந்தி சேர் அருள் வருவினை போக்கும் - உன்மனத்திற் பதிந்த நம்மருளானது இனி ஆகாமிய கன்மங்கள் ஏறவொட்டாது தடுக்கும்,— உடல் பொருள் உயிர் உனவே அல்ல நம்மன ஆகும் - உடல் பொருளாவியென்னு மிம்மூன்றும் இனி உன்னுடையவைகளல்ல, நம்முடையனவாகும், அது நிற்க,— இங்கு உனைப்போல் இருந்த நம் குரு வடிவை நின் கருத்தில் இருத்துவாய் - இங்கே உன்னைப்போல மானுடச் சட்டைசாத்தி யெழுந்தருளி வந்திருக் கின்ற நங் குருவடிவத்தை உன்மனத்திற் பதிப்பாய்,— இது பொருள் என மொழிந்தார் - இதுவே ஆகமங்களினறிந்து கோடற்கரிய சித்தாந்தப்

பொருளாமென்று பரமாசாரியர் வாதவூரடிகளாகிய சீடருக்குப் போதித்தலெனப்படும் வாசிகதீக்ஷை செய்தருளினர். எ-று. (எச)

அத்த னார்திரு வாய்மலர்ந் தருளு
மமல வாசகங் கேட்டக மகிழும்
பத்த னார்தமக் கெழுபிறப் பறுக்கும்
பாத மீதுறப் பணிந்தெதி ரெழுந்து
பித்த னனென் பிழைதனக் கிரங்கும்
பிஞ்ஞ காமிகப் பேதைமை யுடையேன்
முத்த னாகமெய் காட்டினை யெனவே
மொழிந்த ழிந்துகைம் முடிமிசைக் குவித்தார்.

இ—ள்: அத்தனார் திருவாய் மலர்ந்தருளும் அமலவாசகங்கேட்டு அகம் மகிழும் பத்தனார் - பரமபிதாவாகிய சிவபெருமான் இங்ஙனந் திருவாய்மலர்ந்தருளிய நிருமலமாகிய உபதேசவாக்கைக்கேட்டு மனமகிழுஞ் சிவபத்திமானாகிய திருவாதவூரடிகளானவர்,—தமக்கு எழு பிறப்பு அறுக்கும் பாதம் மீது உற எதிர் பணிந்து எழுந்து - தமக்கெழுவகைப் பிறப்பையும் பற்றறச்செய்து உபகரித்த திருவடிகளிற் சிரசுதோயச் சந்நிதியிலே வீழ்ந்து வணங்கியெழுந்துநின்று,—பித்தன் ஆன என் பிழை தனக்கு இரங்கும் பிஞ்ஞகா - பிரபஞ்ச பிராந்தியையுடையேனாகிய தமியேனது குற்றத்திற்குத் திருவுளமிரங்கியருளுங் கருணாநிதியே,—மிகப் பேதைமை உடையேன் முத்தன் ஆக மெய் காட்டினை என மொழிந்து - மிகவும் அஞ்ஞானத்தையுடைய த மி யே ன் மலமுத்தனாகும்படி ஆகமங்களின் மெய்ப்பொருளாகிய சித்தாந்தநெறியைச் சந்தேகவிபரீதமறப் புலப்படுத்தியருளினீரென்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—அழிந்து - தம்வசமழிந்து,—கை முடிமிசைக் குவித்தார் - பயிற்சிவயத்தாற் கைகளைச் சிரசிலே குவித்துக் கும்பிட்டார். எ-று. (எரு)

என்ன வாகமுன் னினைந்துள பொருளு
மில்ல தாகிய வுடலமும் யானு
நின்ன வாகநின் னருள்கொடு நினைக்கே
னின்ம லாவென நின்றுநின் றுருகா
மன்னு தாளைதம் மேலணி கலன்கண்
மதுரை மீனவன் வான்பொரு ளிறையோன்
முன்ன தாகவைத் திறைஞ்சின ரறஞ்சேர்
முதல்வ னார்முக மலர்வுகொண் டிருந்தார்.

Jeganathan

இ—ள்: முன் என்ன ஆக நினைந்து உள பொருளும் - தமியேன் பெத்தகாலத்து என்னுடையனவாகக் கருதியிருந்த பொருளும்,—இல்லது ஆகிய உடலமும்-யானல்லாததாகிய இந்தச்சரீரமும்,—யானும் - ஆன்மாவாகிய யானும்,—நின்மலா - மலரகிதரே,—நின்ன ஆக நின் அருள் கொடு நினைந்தேன் என - இதுபொழுது,—தேவரீருடையனவாகத் திருவருளானறிந்து சமர்ப்பித்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்து—நின்றுநின்று உருகா - ஆன்மபோதமொழிந்துநின்று மனம் நெக்குநெக்குருகி,—தம் மேல் மன்னுதானை அணிகலன்கள் மதுரைமீனவன் வான்பொருள் - தம் முடம்பின்மீது புனைந்த வஸ்திராபரணங்களையும், மதுரையை இராசதானியாகவுடைய அரிமர்த்தனபாண்டியனது திரவியத்தையும்,—இறையோன் முன் ஆக வைத்து இறைஞ்சினர் - குருசந்நிதியிற் பொருந்த வைத்துத் திருவாதவூரடிகள் வணங்கினர்,— அறம் சேர் முதல்வனர் முகம் மலர்ய கொண்டு இருந்தார் - ஈண்டுத் துறவறத்தைப்பொருந்திய யோகமூர்த்தியாகிய பரமாசாரியர் சீடரது பக்குவ முதிர்ச்சியைக் கண்டு முகமலர்ச்சி கொண்டு வீற்றிருந்தருளினர்- எ-று. (௭௬)

பெருந்துறை யுறைவா ரன்பு பெறுந்திரு வடிய ராகி
யிருந்தவர் தம்மின் மேன்மை யெய்தினர் முகத்தை நாடித்
திருந்திய பொருளி தெல்லாந் திருப்பணிக் களியு மேலா
மருந்தவர்க் குதவு மில்லா தலந்தவர்க் கருளுமென்றார்.

இ—ள்: பெருந்துறை உறைவார் - இச்சமயத்துத் திருப்பெருந்துறையின்கண் வீற்றிருக்கின்ற கைலாசபதியானவர்,—அன்பு பெறும் திரு அடியார் ஆகி உறைந்தவர் தம்மின் மேன்மை எய்தினர் முகத்தை நாடி - அன்பையுடைய திருத்தொண்டர்களாகி அங்கேயிருக்கின்றவர்களுள் மகிமையையுடைய ஒருவரது முகத்தைப்பார்த்து,—திருந்திய பொருள் இது எல்லாந் திருப்பணிக்கு அளியும் - திருத்தமாகிய இப்பொருள்களையெல்லாந் திருப்பணிக்குக் கொடுங்கள்,—மேலாம் அரும் தவர்க்கு உதவும்- மேலாகிய அரிய தவத்தையுடைய சற்பாத்திரங்கட்குக் கொடுங்கள்,—இல்லாது அலந்தவர்க்கு அருளும் என்றார் - நுகரப்படும்பொருள் ஒன்றுமின்றிச் சுழலுகின்ற வறியவர்களுக்குக் கொடுங்களென்று பணித்தருளினர். எ-று. (௭௭)

தம்பெரு முதல்வர் சொல்லுந் தருமொழிப் படியே யுள்ள
செப்பொருள் யாவு மன்பின் றிறத்துளார் தொலைத்த பின்னை

ரம்பர னளித்த ஞான மருந்தினை யருந்திப் பாச
வெம்பிணி யகற்று மிந்த வித்தகர் முத்தரா னார்.

இ—ள்: அன்பின் திறத்துளார் - பத்திவலியையுடைய திருத்தொண்டர்கள்,—தம்பெரு முதல்வர் சொல்லும் தகு மொழிப்படியே - தம் முழுமுதலாகிய பரமாசாரியர் பணித்தருளிய திருவாக்கின் வண்ணமே.- உள்ள செம் பொருள் யாவும் தொலைத்தபின்னர் - அங்குள்ள செல்விய பொருள்களையெல்லாங் கொடுத்து முடித்தபின்னர்,—அம்பரன் அளித்த ஞான மருந்தினை அருந்தி - அச்சிவபெருமானாகிய அநாதிவைத்தியர் கொடுத்தருளிய சிவஞானமாகிய பரமௌஷதத்தை உட்கொண்டு,—பாச வெம் பிணி அகற்றும் இந்த வித்தகர் முத்தர் ஆனார் - ஆணவமுதலிய பஞ்சபாசமாகிய மகாரோகத்தை நிவிர்த்திசெய்த சாதுரியராகிய இத்திருவாதவூரடிகள் சீவன்முத்தராயினார். எ-று. (எஅ)

திருத்திகழ் கவிகைக் கீழுஞ் சிறந்தபொற் சிவிகை மேலும்
வரத்திரு மேவு தானை மன்னவ னென்ன வந்தா
ருருத்தெரி யாத நீறுங் கோவண வுடையுங் குஞ்சி
விரித்துள சிரமுந் தாநீர் மிகப்பொழி விழியு மானார்.

இ—ள்: திருமேவு தானை வர - வெற்றிபொருந்திய சேனை பக்கத்தே சூழ்ந்துவர,—திருத் திகழ் கவிகைக் கீழும் சிறந்த பொன் சிவிகை மேலும் மன்னவன் என்னவந்தார் - அழகு விளங்குகின்ற தவளச்சத்திரத்தின் கீழும் அழகிய முத்துச்சிவிகையின் மேலும் பாண்டியராசனைப்போல மகாலங்காரத்தோடு முன்வந்த திருவாதவூரடிகள்,—உருத் தெரியாத நீறும் - இதுபொழுது திருமேனி மறையப்பூசிய விபூதியும்,—கோவண உடையும் - கௌபீனவுடையும்,—குஞ்சி விரித்துள சிரமும் - மயிர் விரிக்கப்பெற்ற சிரசும்,—தா நீர் மிகப் பொழி விழியும் ஆனார் - ஆனந்த பாஷ்பம் மிகவும் பொழிகின்ற கண்களுமுடையராயினார். எ-று. (எகூ)

அன்புட னேக்கி நிற்ப ரழுவர்கை தொழுவர் வீழ்வ
ரின்புற வெழுவர் பின்பா லேகுவ ரிரங்கி மீள்வர்
நன்பகல் மங்குல் காணார் ஞானநல் லறிவே கண்டு
கொன்புனை பித்தர் பாலர் பிசாசர்தங் கொள்கை யானார்.

இ—ள்: அன்பு உடன் நோக்கி நிற்பர் - திருவாதவூரடிகளாகிய சீடர் தமது ஞானதேசிகரை அன்போடு நெடிதுநோக்கி நிற்பார்,—அழுவர் - பின்னழுவார்,—கைதொழுவர்-கைகளைக் குவித்துக் கும்பிடுவார்,—வீழ்வர் - வீழ்ந்து வணங்குவார்,—இன்புற எழுவர் - இன்பம் மிக மறித்தெழுவார்,—பின்பால் ஏகுவர்-குருசந்நிதிக்குப் புறங்காட்டலாகாமையின் முன்காட்டிப் பின்னுக்கு நடப்பார்,—இரங்கி மீள்வர் - பிரிவாற்றாமையிற் பரிதபித்து மீண்டு வருவார்,—ஞான நல் அறிவே கண்டு நல் பகல் கங்குல் காணார் - இங்ஙனம் சிவஞானமாகிய நல்லபேரறிவையே பார்த்து நல்ல பகலையும் இராவையும் பாராதவராகி,—கொன் புனை பித்தர் பாலர் பிசாசர் தம் கொள்கை ஆனார் - பிறர்க்கச்சத்தை மிகுவிக்கும் உன்மத்தர் பாலர் பிசாசரென்னு மிவரது கோட்பாட்டை யுடையராயினார். எ-று. (அ௦)

மன்னுமிந் நிலைமை யுற்றார் வன்படைச் சுற்ற மாகித்
துன்னின ரெல்லாம் வந்து தோன்றலைத் தொழுது நோக்கித்
தென்னவன் முனியா முன்னஞ் செழும்பரித் திரள்கொண் டேக
லென்னுமத் தொன்றுந் தேரா விதுபழு தென்றி ரங்கி.

இ—ள்: மன்னும் இந் நிலைமை உற்றார் - திருவாதவூரடிகள் இவ்வாற்றானே பெத்தநிலையொழிந்து நித்தியமாகிய முத்திநிலையை அடைந்தார்,—வன்படைச் சுற்றம் ஆகித் துன்னினர் எல்லாம் வந்து - வலிய சேனைவீரராகிய சுற்றமா யுடன்சென்றவரெல்லாம் அதிசமீபத்திற்சென்று,—தோன்றலைத் தொழுது நோக்கி - அவ்வடிகளை வணங்கி அவரது நிலைமையை உற்றுநோக்கி,—தென்னவன் முனியா முன்னம் செழும் பரித் திரள் கொண்டு ஏகல் என்னும் அது ஒன்றும் தேரா இது பழுது என்று இரங்கி - பாண்டியராசன் நம்மைக் காலநீட்டம்பற்றி வெகுள்வதன் முன்னமே செழுமையாகிய குதிரைக்கூட்டங்களை நாம் கொண்டு போதலாகிய அச்செயலை நீர் ஒரு சிறிதுஞ் சிந்தியாமையாகிய இது குற்றமாமென்று மிகவும் பரிதபித்து. எ-று. (அக)

ஐயநீர் வருதல் வேண்டு மென்றவ ரழைத்த போதிற்
றெய்வநீ றணிவார் தானைத் திறத்தினர் தம்மை நோக்கி
மையலா முணர்வின் மிக்கீர் யாவர்நீர் மாயாபேதப்
பொய்யெலா முரைத்தல் வேண்டாம் போமினி யகல வென்றார்.

இ—ள்: ஐயர் நீர் வருதல்வேண்டும் என்று அவர் அழைத்த போதில் - சுவாமீ நீர் எம்மோடு வருதல்வேண்டுமென்று அவரழைத்த சமையத்தில்,-தெய்வ நீறு அணிவார் தானைத் திறத்தினர் தம்மை நோக்கி- தெய்வத்தன்மைபொருந்திய விபூதியை உத்தூளனமாகத் தரித்த திருவாதஆரடிகள் சேனைவீரரைப்பார்த்து,—மையல் ஆம் உணர்வின் மிக்கீர் நீர் யாவர் - மயக்கமாகிய அறிவான் மேம்பட்டவரே நாமும்மோடு வருதற்கு நீவிர் யாவர்,—மயா பேதப் பொய் எலாம் உரைத்தல் வேண்டாம் - மயா காரியமாகிய இப்பலதிறப் பொய்களையெல்லாம் நீரிங்கே பிதற்றுதல் வேண்டாம்,—இனி அகலப்போம் என்றார் - இனி அகலப் போய்விடுமென்று கடிந்து கூறினார். எ-று. (அஉ)

என்னிவர் புகல்வ தென்றே யாவரு நின்றி ரங்கித்
துன்னுநற் றானை வீரர் தம்முளே துயர மெய்திப்
பன்னுநம் மொழியுங் கேளார் பரிவில ரென்று நீங்கித்
தென்னவற் கின்ன வாறு செப்புவோ மென்று சென்றார்.

இ—ள்: துன்னும் நல் தானை வீரர் யாவரும் - அதுகேட்ட நெருங்கிய நல்ல சேனைவீரர்களனைவரும்,—இவர் புகல்வது என் என்று நின்று இரங்கித் தம்முள் துயரம் எய்தி - நம்மொடு நீர் வருகவென்று நாம் வினயதற்கு இவர் உத்தரமாகக் கூறியது எத்தன்மையதென்று சிறிது நின்று பொருமித் திகைத்துத் தம்முள் அநுதாபப்பட்டு,—பன்னு நம்மொழியும் கேளார் பரிவு இலர் என்று நீங்கி - கூறுகின்ற நமது சொல்லையும் பொருட்படுத்துகின்றிலர் அதன்மேல் நம்மிடத்துப் பழைய பற்றுமிலராயினார்என்று நொந்து அவ்விடத்தை விட்டுநீங்கி,—தென்னவற்கு இன்ன ஆறு செப்புவோம் என்று சென்றார் - நமது பாண்டியராசனுக்கு இந்தச் சமாசாரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்வோமென்று போனார். எ-று. (அங)

சென்றவர் வைகை நாடன் றிருந்தவை முன்ன ரெய்தி
வன்றிறன் மன்ன போற்றி மாமது ரேச போற்றி
யென்றுபின் வாத வூர ரெய்திய செய்தி யெல்லா
மொன்றிய கவற்சி கூரு முளத்தொடு மோத லுற்றார்.

இ—ள்: சென்றவர் வைகை நாடன் திருந்து அவை முன்னர் எய்தி - இங்ஙனஞ்சென்ற சேனைவீரர்கள் வைகைநதி பிரவாகிக்குஞ் செந்தமிழ்நாட்டையுடைய பாண்டியனது நீதிதிருந்தியசபைக்கெதிரே போய்,—

வன்றிறல் மன்ன போற்றி மா மதுரா ஈச போற்றி என்று - மிகு பராக்கிரமத்தையுடைய மகாராசாவே போற்றி, மதுரைக்கரசனே போற்றி என்று துதித்து,—பின் - அதன் பின்னர்,—வாதவூரர் எய்திய செய்தி எல்லாம் - திருவாதவூரடிகளிடத்து நிகழ்ந்த விருத்தாந்தங்களை யெல்லாம்,—ஒன்றிய கவற்சி கூரும் உளத்தொடும் ஓதல் உற்றார் - அவ்வடிகள் வாயிலாக வந்து தம்மாட்டுப்பொருந்திய கவலை ஒருகாலைக்கொருகால் மிகப்பெறும் மனத்தோடும் விண்ணப்பஞ்செய்வாராயினர். எ-று. (அச)

நின்பெயர் புனைந்தோ ராகி நின்பெருங் கருமஞ் செய்வா
ரென்பவர் செய்கை தம்மை யெங்ஙனம் யாங்கள் சொல்வோம்
பொன்பொலி மௌலி யாய்நின் புடைவிடை கொண்டு போந்து
மன்பெருந் துறையா மந்த வளநகர் புகுந்தபின்னர்.

இ—ள்: பொன் பொலி மௌலி ஆய்-பொன்னாற்செய்து இரத்தின கசிதமாகிய ஜவகையுறுப்புக்களாற் பொலிந்த முடியையுடைய நம்மரசனே,—நின்பெயர் புனைந்தோர் ஆகி நின் நெடும் கருமம் செய்வார் என்பவர் செய்கை தம்மை யாங்கள் எங்ஙனம் சொல்வோம் - தென்னவன் பிரமராயனென்னும் நின் சிறப்புப்பெயர்பெற்றவராகி நின் முதன்மந்திரியாய உத்தியோகத்தைச் செவ்வே நடத்துபவரென்று நின்னால் விசுவசிக்கப்பட்ட திருவாதபுரேசரது செயல்களை யாமெவ்வாறு நினக்கு வாயாற் சொல்வோம்,—நின்புடை விடைகொண்டு போந்து மன்பெருந்துறை ஆம் அந்த வள நகர் புகுந்த பின்னர் - அவர் நின்மாட்டனுமதி பெற்றுக் கொண்டு சென்று திருப்பெருந்துறையாகிய வளவிய அந்நகரத்தை யடைந்த பின்னர். எ-று. (அரு)

அந்நகர் மருங்கோர் காவி லணைந்துள குருந்தி லீசன்
றன்னடி யார்க ளாகுந் தாபதர் பலருஞ் சூழ
மன்னியங் கொருவர் மேலா மாதவ வேடம் பூண்டு
முன்னுற விருத்தல் கண்டு முடிவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு.

இ—ள்: அந்நகர் மருங்கு காவில் அணைந்துள ஓர் குருந்தில் - அந்நகரத்தின் பக்கத்துள்ள சோலையின்கணிற்குமோர் குருந்தமரநீழலில்,—ஈசன் அடியார்கள் ஆகும் தாபதர் பலரும் சூழ - சிவனடியார்களாகிய சைவமுனிவர்களெல்லாம் பக்கத்தே சூழ்ந்து சேவிக்க,—மன் இயங்கு

ஒருவர் - தலைமைப்பாட்டையுடைய ஒரு பெரியவர்,—மேலாம் மாதவ வேடம்பூண்டு முன் உற இருத்தல்கண்டு - அவர்களைவரினும் மிக மேலாகிய தவவேடங்கொண்டு எவரும் நன்குமதிக்க நடுநாயகமாக வீற்றிருத்தலைத் தாங்கண்டு,— முடிவு இலா மகிழ்ச்சிகொண்டு - முடிவற்ற பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு. எ-று. (அசு)

அங்கவர் தாமுந் தாமு மன்பொடு சிலசொற் கூறிச்
சங்கர சிவனே போற்றி யென்றவர் தாளில் வீழ்ந்து
செங்கரங் குவித்துச் சென்னி சேர்த்துவந் தனைகள் செய்து
பொங்கொளி மணிப்பூ ணுடை பொருளெலா முவந்து நல்கி.

இ—ள்: அங்கு அவர் தாமும் தாமும் அன்பு ஒடு சிலசொல் கூறி- அங்ஙனம் அப்பெரியவருந் தாமும் ஒருவர்மாட்டொருவர் அன்போடு சில சொற்களைக்கொண்டு சம்பாஷித்து,— செம் கரம் குவித்துச் சென்னி சேர்த்து அவர் தாளில் வீழ்ந்து வந்தனைகள்செய்து சங்கரசிவனே போற்றி என்று - பின்பு தாம் சிவந்த கைகளைக்கூப்பிச் சிரசின்மேல் வைத்துக் கும்பிட்டு அவருடைய பாதங்களிற் சிரசுதோயும்படி நிலத்தில் வீழ்ந்து பலமுறை வணங்கிச் சங்கரசிவனே போற்றி என்று துதித்து,—பொங்கு ஒளி மணிப்பூண் ஆடை பொருள் எலாம் உவந்து நல்கி-மிக்க வொளியையுடைய இரத்தினாபரணம் வஸ்திரம் நின் றிரவியங்களை யெல்லாம் மனமுவந்தவருக்குக் கொடுத்து. எ-று. (அஎ)

குறைவிலா வாடை நீத்துச் கோவண முடுத்துச் சென்னி
நறைமயிர் விரித்து நீற்றை மெய்யெலா நயந்து பூசி
முறைமையன் றிவைதா மென்று மொழிந்தவெம் முகமும் பாரார்
நிறையழி பித்த ராஞர் நிருபவென் றிறைஞ்சி நின்ருர்.

இ—ள்: குறைவு இலா ஆடை நீத்துக் கோவணம் உடுத்து-விலையுயர்ந்த வஸ்திரத்தைக் களைந்து கௌபீனமாத்திரந் தரித்து,—சென்னி நறை மயிர் விரித்து - சிரசின்கணுள்ள நறுமணமூட்டிய மயிரைமுடித்த குடுமியை விரித்து,—நீற்றை மெய் எலாம் நயந்து பூசி - விபூதியை உடம்பெங்கும் விரும்பி உத்தூளனமாகப்பூசி,—இவை தாம் முறைமை அன்று என்று மொழிந்த எம் முகமும் பாரார்-இச்செயல்கடாம் சிரேட்ட மந்திரியாகிய உமக்கு நீதியன்றென்று கூறிய எம்முகத்தையும் நோக்காதவராய்,—

நிறைஅழி பித்தர் ஆனுர் நிருப என்று இறைஞ்சி நின்றார் - நிறையென்னு மாடு உக்குணமழிந்த பித்தராயினுர் மகாராசாவே அவரது விரு த்தாந்தங் கள் இவை தாமென்று சேனுவீரர் விண்ணப்பஞ்செய்து மறித்தும் வண ங்கி நின்றார். எ-று.　　　(அஅ)

கேட்டலு மதுரை மாறன் கிளர்ந்தமெய்ம் முழுதும் வேர்வு
காட்டிட வெகுளி பொங்கிக் கண்கனல் வடிவமாகி
வாட்டிறன் மன்னர்க் கின்ன வண்மைய ருளரேல் வைய
மீட்டுறு செல்வந் தானை யெவையில வென்று நக்கான்.

இ—ள்: மதுரை மாறன் கேட்டலும் - மதுரைமாநகரத்துக் காச ஞகிய பாண்டியனிவற்றைக் கேட்டலும்,—கிளர்ந்த மெய்ம் முழுதும் வேர்வு காட்டிட வெகுளி பொங்கிக் கண் கனல் வடிவம் ஆகி - விளங்கு கின்ற சரீரமெங்கும் வெயர்வை தன்னைப்பிறர்க்குக் காட்டுமாறு கோபம் வீறிக் கண்கள் அக்கினிமயமாய்ச் சிவந்து,—வாள் திறன் மன்னர்க்கு இன்ன வண்மையர் உளரேல் - வாள் வலியையுடைய அரசருக்கிப்படிப் பட்ட கொடையையுடைய மதிமந்திரிகள் உளராயின்,—வையம் ஈட்டுறு செல்வம் தானை எவை இல என்று நக்கான் - நாடும் ஈட்டப்படுஞ் செல்வ மும் சேனையும் முதலிய ஆறங்கங்களுள் எவைதா முளவாகா என்று அட் டகாசஞ்செய்தான். எ-று.　　　(அகூ)

அடுபரி கொள்வா னீந்த வரும்பொருள் கவர்வ தாகக்
கெடுமதி யுரைப்பார் தஞ்சொற் கேட்டுமா லெய்தி னுனைக்
கொடுமைகொ ளிந்த வோலை கொடுத்தொ ருதினத்து நம்பாற்
கடுநடைத் தூத ரேகிக் கைக்கொடு வம்மி னென்ருன்.

இ—ள்: அடு பரி கொள்வான் ஈந்த அரும்பொருள் கவர்வது ஆகக்கெடு மதி உரைப்பார் தம் சொல் கேட்டு மால் எய்தினுனை-போரிலே பகைவரைக்கொல்லும் குதிரைகளைக் கொள்ளும்பொருட்டு நாங் கொடுத்த அரிய திரவியங்களைக் கவர்ந்துகோடலே கருத்தாகக் கெடுபுத்தி கூறிய வேஷதாரிகளது கபடவார்த்தைகளைப் பொருட்படுத்திக் கேட்டு மதி மயங்கிய நம் மந்திரியை,—கடுநடைத்தூதர் ஏகிக் கொடுமைகொள் இந்த ஓலை கொடுத்து ஒரு தினத்து நம்பால் கைக்கொடு வம்மின் என்ருன் - வேகம்பொருந்திய நடையையுடைய தூதுவர்கள் சென்று காடின்னிய வசனங்களையுடைய இந்த ஓலையைக்கொடுத்து இவ்வொருதினத்தினுள்ளே நம்மாட்டு உடனழைத்துக் கடுகவருகவென் றரசன் ஆஞ்ஞாபித்தான். எ-று

ஏவலிற் சென்ற தூத ரெழிற்பெருந் துறையி லெய்தி
யாவலிற் சிவன்ற ளேத்து மண்ணலைக் கண்டி றைஞ்சி
மேவலர்க் குருமே றன்ன வெங்தொழில் வேந்தன் வாய்மைக்
காவலர்க் கதிபன் மாறன் றிருமுகங் காண்க வென்றார்.

இ—ள்: ஏவலிற் சென்ற தூதர் எழில் பெருந்துறையில் எய்தி - அரசனது ஆஞ்ஞையினலே சென்ற தூதுவர்கள் அழகிய திருப்பெருந்துறையை யடைந்து, ஆவலில் சிவன் தாள் ஏத்தும் அண்ணலைக் கண்டு இறைஞ்சி - பேரவாவினேடு சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து வழிபடும் பெருமையிற் சிறந்த திருவாதவூரடிகளைக்கண்டு வணங்கி,—மேவலர்க்கு உருமேறு அன்ன வெங் தொழில் வேந்தன் - பகைவர்களாகிய சர்ப்பங்கட் கிடியேறுபோலுங் கொடுங்தொழிலையுடைய நெடுநிலவரசனும்,—வாய்மைக் காவலர்க்கு அதிபன் மாறன் திருமுகம் காண்க என்றார் - சத்தியத்தையுடைய அரசர்க்கரசனுமாகிய அரிமர்த்தன பாண்டியனது திருமுகம் இதனைக் காணுக என்றனர். எ-று. (கூக)

அற்றமில் கொள்கை மிக்கா ரான்றிரு முகம தன்றி
மற்றொரு முகமுங் காண மனமில ரிதன்மே லன்பு
பற்றிலர் பிறிதோ ரோலைப் படியெடுத் துரைமி னென்ன
வுற்றத னியல்பு வல்லா னெழுதிய துவந்து சொல்வான்.

இ—ள்: அற்றம் இல் கொள்கை மிக்கார் அரன் திருமுகம் அது அன்றி மற்று ஒரு முகம் காண மனம் இலர் - பரமுத்திபெறுதற்கண் விடாமுயற்சியையுடைய திருவாதவூரடிகள் பக்குவான்மாக்களது பாசத்தை யரிக்குஞ் சிவபெருமானது திருமுகமாகிய அஃதொன்றை யல்லது மற்றொரு திருமுகத்தையுங் காண மனமில்லாதவ ராகலின்,—இதன்மேல் அன்பு பற்றிலர் பிறிது ஓர் ஓலைப்படி எடுத்து உரைமின் என்ன - இது அரசனது திருமுகமென் றொருசிறிதும் அன்புகூராதவராய்ச் சாமானியமாகிய பிறிதோர் முடங்கல் போலக் கொண்டு அதனை எடுத்து வாசியுங்களென்று கூறியருள,—அதன் இயல்பு வல்லான் உற்று எழுதியது உவந்து சொல்வான் - அவ்வாசித்தற்றொழிலில் வல்ல காரணனொருவன் சமீபத்திற் போய் அதன்கணெழுதிய பாசுரத்தை மகிழ்ந்து வாசிப்பானாயினன். எ-று. (கஉ)

தென்னவ னெழுது மோலை தென்னவன் பிரமராய
னென்னுநம் மமைச்சர் காண்க வெல்லையி றனங்கொண் டேகிக்
கொன்னுறு பரிகொ ளாமற் கோவணங் கொண்டீ ரீது
மன்னர்தங் கருமஞ் செய்வார் வண்மையென் றுவகை யுற்றேம்.

இ—ள்: 'தென்னவன் எழுதும் ஓலை தென்னவன் பிரமராயன் என்னும் நம் அமைச்சர் காண்க - 'அரிமர்த்தனபாண்டியனாகியநானெழுது மிவ்வோலையைத் தென்னவன்பிரமராயன் என்னும் நம் முதன்மந்திரியானவர் காணுக,—எல்லை இல் தனம் கொண்டு ஏகிக் கொன் உறு பரி கொளாமல் கோவணம் கொண்டீர் - நீர் எமது திரவியசாலையிலிருந்து அளவற்ற திரவியங்களைக் கொடுசென்று மாட்சிமைபொருந்திய குதிரைகளைக் கொள்ளாமல் அதற்குப் பிரதியாக ஒரு கௌபீனம் கொண்டீர்;— ஈது மன்னர் தம் கருமம் செய்வார் வண்மை என்று உவகை உற்றேம் - இதுவே இராசதருமத்தை நடத்தும் பிரதான மதிமந்திரிகட் கிலக்கணமென்றறிந்து நாம் மனமகிழ்ச்சியடைந்தேம். எ-று. (கூங)

வையக மன்ன ராகி வாழ்தலின் மனைக டோறு
மெய்திய வுதாத் தீயா லிரப்பது பெருமை யென்று
மெய்தகத் தம்மை யாண்ட வேந்தரைப் பிழைத்து வேறு
செய்வது பலிக்கு மென்றுந் தேர்ந்தநூற் றுணிவுங் கண்டேம்.

இ—ள்: வையக மன்னர் ஆகி வாழ்தலின் - இந்நிலவுலகவாசராகி மகிமையோடு நீர் வாழ்தலினும்,— எய்திய உதாத் தீயால் மனைகள் தோறும் இரப்பது பெருமை என்றும் - சுவாலிக்கின்ற உதராக்கினி தணிக்கும் பொருட்டு வீடுகடோறும் யாசிப்பது மகிமையென்றும்,— மெய் தகத் தம்மை ஆண்ட வேந்தரைப் பிழைத்து வேறு செய்வது பலிக்கும் என்றும் - உறுதிபெற உள்ளன்பானே தம்மைச் சம்ரக்ஷணை செய்த அரசர்க்குத் துரோகஞ்செய்துவிட்டு அவர்க் கநிஷ்டமாகிய பிறிதொன்றைச் செய்வது அநுகூலமாகுமென்றும்,—தேர்ந்த நூல் துணிவும் கண்டேம் - நீரோதிய நீதிநூற்றுணிவையும் நாங்கண்டேம். எ-று. (கூச)

மன்னரை யடைந்து வாழ்தல் வஞ்சநஞ் சுமிழு நாகந்
தன்னுடன் மருவி வாழுந் தன்மையென் றுணர்தி ராயிற்
றுன்னுமிவ் வோலை காணும் பொழுதுநந் தூதர் தம்மோ
டிந்நகர் வருக மாற னெழுத்தென வியம்பினின்றான்.

இ—ள்: மன்னரை அடைந்து வாழ்தல் வஞ்ச நஞ்சு உமிழும் நாகம் தன்னுடன் மருவி வாழும் தன்மை என்று உணர்திர் ஆயின் - மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகி அவர்கீழ் அதிகாரஞ்செய்தல் வஞ்சகம் பொருந்திய நஞ்சையுடைய பாம்போடு கூடிவாழுந் தன்மைபோலுமென்று நீரறிதிராயின்,— துன்னும் இவ் ஓலை காணும் பொழுது நம் தூதர் தம்மோடு இந்நகர் வருக - நம்மால் விடுக்கப்பட்டு வரும் இவ்வோலை நுங்கட் பொறிக்கு விடயமாகுமக்கணமே நந்தூதுவர்களோ டிந்நகரத்தின்கட் கடுகவருக,— மாறன் எழுத்து என இயம்பி நின்றான் - இங்ஙனம் அரிமர்த்தனபாண்டியன்' என்று கையெழுத்தையும் வாசித்துக் கரணன் நின்றான். எ-று. (கூடு)

மீனவ னெழுது மோலை கேட்டபின் மின்பா லன்ப
ரானவ ரடியா ரெம்மை யடிமையா வுடைய ரல்லாற்
றனெனக் கண்ண லென்றுந் தன்னையான்பிழைத்தேனென்று
மாநில மன்னன் சொன்ன தென்னென மனத்தி லெண்ணி

இ—ள்: மீனவன் எழுதும் ஓலை கேட்டபின் - இவ்வாறரிமர்த்தன பாண்டியன் எழுதிய ஓலையின் பாசுரத்தைத் திருவாதவூரடிகள் கேட்ட பின்னர்,-மின்பால் அன்பர் ஆனவர் அடியார் எம்மை அடிமை ஆ உடையர் அல்லால் - துவளுகின்ற மின்போலும் உமாதேவிமாட் டன்புடைய சிவபெருமானுக் கடியவர் தமக் கெம்மை அடிமையாகவுடையரல்லது,— தான் எனக்கு அண்ணல் என்றும் தன்னை யான் பிழைத்தேன் என்றும் - தான் எனக்கதிபதியென்றும் தனக்கு யான் குற்றஞ்செய்தேனென்றும்,— மாநில மன்னன் சொன்னது என் என மனதில் எண்ணி - இந்நெடு நிலவரசன் கூறிய தென்கொலோவென்று மனத்தின்கட் சிந்தித்து. எ-று.

அந்தக னெழுது மோலை கொண்டவன் றூதர் தாழும்
வந்தெமை யணுக மாட்டா ருடையவர் மதுகையாலே
வெந்தொரு கணத்தில் வீழ மேவலர் புரங்கள் செற்றார்
தந்தம ரொருவர்க் கஞ்சத் தகுவரோ வென்று சாற்றி.

இ—ள்: உடையவர் மதுகையாலே-எம்மை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமானது சர்வவல்லமையினாலே.— அந்தகன் எழுதும் ஓலை கொண்டு அவன் தூதர் தாழும் வந்து எமை அணுக மாட்டார்-யமனெழு

தும் மாணவோலையைக் கொண்டு அவனது தூதுவர்தாமும் வந்தெம்மைச் சமீபிக்கமாட்டார்,—மேவலர் புரங்கள் ஒரு கணத்தில் வெந்து வீழச் செற்றார் தமர் - தாரகாக்கன் கமலாக்கன் வித்தியுன்மாலி யென்னும் பகைவரது பொன் வெள்ளி இரும்பாலாய முப்புரங்களும் ஓர் கணப்பொழுதில் எரிந்து துகள்பட்டு விழும்வண்ணம் திருப்புன்னகையக்கினியினு லழித்த சிவபெருமானுடைய அடியவர்,—ஒருவர்க்கு அஞ்சத்தகுவரோ என்று சாற்றி - மற்றெத்திறத்தினர்க்கு மஞ்சற்பாலரோவென்று தம்முட்கூறி. எ—று. (கூஎ)

போயரன் றிருத்தா ளேத்திப் புண்ணிய வடிவே போற்றி
யாயிரஞ் சுடிகைப் பாம்பை யலரென முடித்தாய் போற்றி
மாயிரு ஞாலங் காக்கு மன்னவ னெழுது மோலைப்
பாயிர மிதுகே ளென்று மொழிந்தனர் பழுதி லாதார்.

இ—ள்: பழுது இலாதார் போய் அரன் திருத் தாள் ஏத்தி - நிர்த்தோஷராகிய திருவாதவூரடிகள் அதிசமீபத்திற்போய்த் தம்பாசங்களை யரித்த பரமாசாரியாது திருவடிகளை வணங்கி,—புண்ணிய வடிவே போற்றி - தருமஸ்வரூபரே காத்தருளுக,—ஆயிரம் சுடிகைப் பாம்பை அலர் என முடித்தாய் போற்றி என்று ஏத்தி - ஆயிரந்தலைகளையுடைய பெரும் பாம்பை மலர்மாலைபோல இனிது சூடினவரே காத்தருளுக என்று துதித்து,—மா இரு ஞாலம் காக்கும் மன்னவன் எழுதும் ஓலை இது பாயிரம் கேள் என்று மொழிந்தனர் - மிகவும் பெரியபூமியைப் பாது காக்கும் பாண்டிய னெழுதிய ஓலையாகிய இதனது வரலாற்றை திருச் செவிசாத்தியருளுக வென்று பிரார்த்தித்து அதனை வாசித்தனர். எ-று.

கேடிலா வியல்பி னருங் கேட்டிள முறுவல் பூத்துப்
பாடலா லேத்துந் தெய்வப் பான்மையர்க் குவந்து சொல்வார்
பீடிலா தவர்போ லுள்ளம் பேதுற லொழிநியிந்த
நாடெலா மதிக்க நாமே நற்பரித் திரள் கொண் டேகி.

இ—ள்: கேடு இலா இயல்பினரும் கேட்டு இள முறுவல் பூத்து - நிர்விகாரமாகிய திருவருட்குணங்களையுடைய பரமாசாரியரும் அதனைக் கேட்டருளித் திருப்புன்னகைசெய்து,—பாடலால் ஏத்தும் தெய்வப்பான் மையர்க்கு உவந்து சொல்வார் - திருவாசகந் திருக்கோவையாராகிய

செந்தமிழ்ப்பாடல்களினுலே தம்மைத் துதிக்குந் தெய்வப்புலமையை யுடைய திருவாதவூரடிகளுக்குத் திருவுளமகிழ்ந்து அருளிச்செய்வா ராயினுர்,—பீடு இலாதவர் போல் உள்ளம் பேதுறல் ஒழிதி - அறிவாகிய உள்ளீடற்ற மக்கட் பதடிகளைப்போல மகனே நீ இனி மனமயங்குதலை யொழிவாயாக,—இந்த நாடு எலாம் மதிக்க நாமே நல் பரித்திரள் கொண்டு எகி - இத்தேசவாசிகளெல்லாம் நன்குமதிக்கும்படி இனி நாமே நல்ல குதிரைக்கூட்டத்தைக் கொடுசென்று. எ-று. (கக)

தென்னவற் களித்து மீள்வோஞ் செழுந்திறத் றாத ரோடு
மன்னனைக் குறுகி யென்பால் வரவிடு மோலை தன்னுன்
முன்னுறக் கடிது வந்தே னுவணித் திங்கண் மூல
மென்னுமத் தினத்தி லிங்கே யெய்துநற் பரிக ளென்பாய்.

இ—ள்: தென்னவதற்கு அளித்து மீள்வோம் - அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்குக் கொடுத்துத் திரும்புவோம்,—செழும் திறல் தூதரோடு மன்னனைக் குறுகி - நீ இப்பொழுதே மிக்கவலியையுடைய இத்தூதுவர் களோ டவ்வரசனையடைந்து,—என்பால் வரவிடும் ஓலை தன்னுல் முன் உறக் கடிது வந்தேன் - அரசனே நீ என் மாட்டு வரவிடுத்த ஓலையினுன் முன்னுக விரைந்துவந்தேன்,—ஆவணித் திங்கள் மூலம் என்னும் அத் தினத்தில் இங்கே நல் பரிகள் எய்தும் என்பாய் - ஆவணிமாசத்து மூல மென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நக்ஷத்திரத்தையுடைய அவ்விசேட தினத்தில் இங்கே நல்ல குதிரைகள் வருமென்று சொல்லக்கடவை. எ-று.

தொன்மதிக் குலத்து மன்னன் றுயர்செய்வா னென்று சற்று
நின்மனக் கவற்சி கொள்ளா தொழிகென நீறு சாத்திப்
பொன்மணிக் கலன்கண் மிக்க பூந்துகில் பிறவு நல்கி
மன்மனத் துவகை கூர மந்திரிப் பான்மை செய்து.

இ—ள்: தொல்மதிக் குலத்து மன்னன் றுயர்செய்வான் என்று சற்றும் நின்மனக் கவற்சி கொள்ளாது ஒழிக என நீறு சாத்தி - பழைய சந்திரவம்மிசத் தரசனுகிய பாண்டியன் நின்னை வருத்துவானென்று நீ சிறிதும் மனத்தின்கட் கவலைகூராதொழிகவென்று பரமாசாரியர் தம தருமைத்திருக்கரத்தினுலே நெற்றியில் விபூதிசாற்றுதலெனப்படும் சிவ கஸ்தமத்தகசம்யோகமாகிய பரிசதீக்ஷையுஞ் செய்தருளி,—பொன்மணிக்

கலன்கள் மிக்க பூம் துகில் பிறவும் நல்கி - பொன்னுபரணம் இரத்தினு பரணம் விலைமிக்க பொலிவாகிய பீதாம்பரங்களோ டொழிந்தன பிறவற் றையுங் கொடுத்து,—மன் மனத்து உவகை கூர மந்திரிப்பான்மை செய்து- அரசனது மனத்தின்கண் மகிழ்ச்சிமிகும்படி மந்திரிக்கோலங் கொள்வித்து. எ-று. (கூக)

தென்றிசைக் கதிபன் றன்பாற் சென்றிது கொடுத்துக் காண்டி
யென்றுமா மணியு நல்கி யேகென விடுத்த பின்னர்க்
கன்றகல் புனிற்று வென்னக் கசிந்திரு கண்ணீர் வார
நின்றுநின் றிறைஞ்சி யையா நீத்தியோ வென்று நொந்து.

இ—ள்: தென் திசைக்கு அதிபன் பால் சென்று இது கொடுத்துக் காண்டி என்று மாமணியும் நல்கி - தெற்கின்கணுள்ள தமிழ்நாட்டுக் கரசனுகிய பாண்டியனிடத்துச் சென்று இதனைக் கையுறையாகக் கொடுத்துக் காண்பாயாகவென்று ஒருமாணிக்கமணியையுங் கொடுத்து,— ஏகு என விடுத்தபின்னர் - இனிச் செல்வாயாகவென்று விடைகொடுத் தருளியபின்னர்,—கன்று அகல் புனிற்று ஆ என்னக் கசிந்து இரு கண் நீர்வாரநின்று நின்று இறைஞ்சி - இளங்கன்றைவிட்டு நீங்குந் தலையீற்றுப் பசுவைப்போல மனம் நெக்குநெக்குருகி இருகண்களினின்று நீரொழுக இடையிடையே நின்று நின்று அடிக்கடி வணங்கி,—ஐயா நீத்தியோ என்று நொந்து - சுவாமி தமியேனைக் கைவிடுகின்றீரோவென்று மனம் வருந்தி. எ-று. (கoஉ)

விழிப்புனல் சிந்தச் சிந்த விண்ணவன் விடைபெற் றேகிச்
சுழிப்புனல் கொழிக்கும் வாவி சூழ்பெருந் துறையைநீங்கி
வழிக்குறு துணையா யுள்ள வள்ளலைந் தெழுத்து மோதிப்
பழிச்சுறு தூத ரோடு மதுரையம் பதியிற் போனுர்.

இ—ள்: விழிப் புனல் சிந்தச் சிந்த விண்ணவன் விடை பெற்று ஏகி - திருவாதவூரடிகள் இடையறுதொழுகுந் தைலதாரைபோலக் கண்களினின்றும் நீர் ஒழுகவொழுகச் சிதாகாசப்பொருளாகிய கைலாச பதியினது செலவுபெற்றுச்சென்று,—சுழிப் புனல் கொழிக்கும் வாவி சூழ்பெருந்துறையை நீங்கி - சுழிக்குமியல்புபொருந்திய நீர் முத்துக்களைக் கொழிக்குந் தடாகங்கள்சூழும் திருப்பெருந்துறையைவிட்டு நீங்கி,—

வழிக்கு உறு துணை ஆய் உள்ள வள்ளல் ஐந்து எழுத்தும் ஓதி - வழிக்குயிர்த்துணையாயுள்ள சிவமூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரங்களையுஞ் செபித்துக்கொண்டு,—பழிச்சுறு தூதரோடு மதுரை அம்பதியில் போனார்- தம்மைத்துதிக்குந் தூதுவரோடும் மதுரைமாநகரத்திற் சென்றார். எ-று.

மதுரைமன் னவன்முன் னேகி மனமிலா வணக்கஞ் செய்து
கதிர்மதிற் சடையோ னீந்த கவின்கொண்மா மணிகைந் நல்கி
யெதிருற நின்ற போதி லின்புற வழுதி நோக்கி
விதிமுறை யிருமிங் கென்ன விருந்தனர் விரிந்த நூலார்.

இ—ள்: விரிந்த நூலார்-பரந்தநூல்களிலே மகா பாண்டித்தியத்தையுடைய திருவாதவூரடிகள்,—மதுரை மன்னவன் முன் ஏகி மனம் இலா வணக்கம் செய்து - அம்மதுரையை இராசதானியாகவுடைய பாண்டியனுக்கெதிரே போய்ப் பிரீதியற்ற வணக்கஞ்செய்து,—கதிர் மதிச் சடையோன் ஈந்த கவின்கொள் மாமணி கை நல்கி எதிர் உற நின்ற போதில்,—ஒருகலையாகிய பாலசந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் கொடுத்தருளிய அழகிய மாணிக்கமணியைக் கையிற்கொடுத்தெதிரே நிற்கும்போது,—வழுதி இன்பு உற நோக்கி விதிமுறை இங்கு இரும் என்ன இருந்தனர் - பாண்டியன் இனிதாகப் பார்த்து இங்கே யிருமென்று விதிப்படி சொல்ல இருந்தார். எ-று. (கoச)

விலைமதிப் பில்லா வந்த மேதகு மணியைப் பல்கா
னிலையுற வியந்து நோக்கி நெஞ்சினு ளுவகை யெய்தித்
தலைவனைச் சிந்தை யுள்ளே தரிப்பவர் தம்மை நாடிச்
சிலைமுகக் கரத்து மன்னன் செய்ததே துரைமி னென்றான்.

இ—ள்: சிலை முகக் கரத்து மன்னன் - விற்றழும்புபொருந்திய கையையுடைய பாண்டியராசன்,—விலை மதிப்பு இல்லா அந்த மேதகு மணியைப் பல்கால் நிலை உற நோக்கி - விலைமதித்தற்கரிய மகிமை பொருந்திய அம்மாணிக்கமணியைப் பலகால் உற்றுநோக்கி,—நெஞ்சினுள் வியந்து உவகை எய்தி - தன்மனத்தினுள்ளே அதிசயித்துமகிழ்ச்சி கூர்ந்து,—தலைவனைச் சிந்தை உள் தரிப்பவர் தம்மை நாடி - ஆன்மநாயகராகிய சிவபெருமானை இருதயத்து ஞானக்கண்ணாற் றரிசிக்குந் திருவாதவூரடிகளை நோக்கி,—செய்தது எது உரைமின் என்றான் - குதிரை

கொள்ளுமாறு சென்றபின் இதுகாறும் நீர்செய்ததென்னை கூறு மென்றான். எ-று. (கO௫)

மலக்கொடும் பகையை வெல்வார் மன்னவன் முகத்தைநோக்கி
நிலத்தொளிர் புகழின் மிக்காய் நீதரு நிதிகொண் டேகி
யிலக்கணக் குறைபா டின்றி யீரிரு கதியு முண்டாங்
குலப்பரி யினங்கள் யாவும் விலைக்குறக் கொண்ட பின்னர்.

இ—ள்: மலக் கொடும் பகையை வெல்வார் மன்னவன் முகத்தை நோக்கி - மும்மலமாகிய கொடியபகையை வெல்பவராகிய திருவாத வூரடிகள் இங்ஙனம் வினவிய அவ்வரசனது முகத்தை நோக்கி,—நிலத்து ஒளிர் புகழின் மிக்காய் நீ தரு நிதி கொண்டு ஏகி - தமிழ்நிலத்தின்கண் மிக்கொளிரும் புகழான் மேம்பட்ட அரசனே நீதருதிரவியத்தை நாங் கொண்டுசென்று, — இலக்கணக் குறைபாடு இன்றி ஈரிரு கதியும் உண்டாம் குலப் பரி இனங்கள் யாவும் விலைக்குறக் கொண்ட பின்னர் - அசுவலக்கணநூலிற் கூறிய இலக்கணங்களுளொன்றானுங் குறைவற்று நான்குகதிகளையுமுடையனவாகிய உயர்ந்தசாதிக் குதிரைக்கூட்டங்களை யெல்லாம் நாம் விலைக்குத்தகக் கொண்டபின்னர். எ-று. (கOசு)

அரும்பரித் தொகுதி யெல்லா மணிதிகழ் மதுரைக் கேகப்
பொருந்திய தினமே தென்னப் பூசுரர் விதியிற் றேர்ந்து
திருந்துமா வணியாந் திங்கண் மூலநற் றினமா மென்ன
விருந்தன னதனை நாடிப் பெருந்துறை யென்னு மூரில்.

இ—ள்: அரும் பரித்தொகுதி எல்லாம் அணிதிகழ் மதுரைக்கு ஏகப்பொருந்து நல் தினம் எது என்ன - பெறுதற்கரிய குதிரைக்கூட்டங்களெல்லாம் அழகிய மதுரைமாநகரத்திற் செல்லுதற்கேற்ற சுபதினம் யாதென்று வினவ,—பூசுரர் விதியில் தேர்ந்து திருந்தும் ஆவணி ஆம் திங்கள் மூலம் நல்தினம் ஆம் என்ன - பூசுரராகிய கணிதர் சோதிடநூல் விதியானாராய்ந்து திருத்தமாகிய ஆவணி மாசத்து மூலநக்ஷத்திரதினம் அதற்குத் தக்கதென்றுகூற,—அதனைநாடிப் பெருந்துறை என்னும் ஊரில் இருந்தனன் - அம்மூலநக்ஷத்திரதினத்தை எதிர்நோக்கித் திருப்பெருந்துறை யென்னுமூரில் இதுகாறுமிருந்தேன். எ-று. (கO௭)

நின்படைச் சுற்ற மெல்லா நீடுமிந் நகருக் கெய்து
மன்பினிற் கடிது மீண்டா ரவர்பெரும் படிறுகூற
மன்பெரு முனிவா லோலை வரைந்தனை யதனால் வந்தேன்
கொன்பரித் திரளிங் கெய்துங் கூறுமந் நாளி லென்றார்.

இ—ள்: நின்படைச் சுற்றம் எல்லாம் நீடும் இந்நகருக்கு எய்தும் அன்பினில் கடிது மீண்டார் - அச்சமையத்து நின் சேனைவீரராகிய சுற்றத்தவரெல்லாரு முயர்வாகிய இவ்விராசதானிக்குத் தாம் வருதல்வேண்டு மென்னும் வேணவாவினாலே விரைவாக மீண்டுவந்தனர்—அவர் பெரும் படிறு கூற - அவர் தம்மைத் தப்புவித்தற்பொருட் டென்னைக் குறித்துப் பெரும் பொய்களை வகுத்துக்கூற,—மன் பெரு முனிவால் ஓலை வரைந்தனை அதனால் வந்தேன் - அரசனே நீ பெருங் கோபங்கொண்டு திருமுக மெழுதி விடுத்தனை அதுபற்றி முன்வந்தேன்;—கொன் பரித் திரள்கூறும் அந்நாளில் இங்கு எய்தும் என்றார் - மாட்சிமைபொருந்திய குதிரைக்கூட்டம் மேற்கூறிய மூலநக்ஷத்திர தினத்தில் இங்கே தப்பாது வருமென்று திருவாதவூரடிகள் கூறினார். எ-று. (கoஅ)

என்பது கேட்டு மாற னும்மிடை யெமக்குண் டான
மன்பெரு நண்பு நீங்க நினைத்துள மனத்தார் சொல்லா
லன்பிலர் போல வோலை யெழுதின மதுகொண் டின்னே
துன்புற லொழிவீ ரென்று நன்மையாத் தொன்மை கூறி.

இ—ள்: என்பது மாறன் கேட்டு - என்றிங்ஙனந் திருவாதவூரடிகள் கூறுவதைப் பாண்டியன் கேட்டு,—உம்மிடை எமக்குண்டானமன் பெரு நண்பு நீங்க நினைத்துள மனத்தார் சொல்லால் - உம்மிடத்தெமக் குளதாகிய நிலைபெற்ற அந்தரங்க நட்புத் தானே நீங்கும்வண்ணம் உபாயஞ் சூழும் மனத்தையுடைய சிலர் வார்த்தையை விசுவசித்தலினால்,—அன்பு இலர் போல ஓலை எழுதினம் - உம்மிடத் தன்பில்லாதவர்போலத் தீட்சண்ணிய வசனங்களைப் பிரயோகித்து உமக்கோரோலை யெழுதியனுப்பினோம்,—அதுகொண்டு இன்னே துன்பு உறல் ஒழிவீர் என்று நன்மை ஆத் தொன்மை கூறி - அதுபற்றி இங்ஙனந் துன்புறுதலை யொழிதிரென்று சமாதானமாகப் பழைய நட்புரிமைகளை யெடுத்துப்பாராட்டி. எ-று.

கொன்னெடுங் கோயி லூடு கொடுபுகுந் துரிமை கூரத்
தன்னரு கிருத்தி மேன்மை தக்கநற் கலைக ணல்கிப்

பொன்மணிக்கலன்கள் யாவும் புனையுமென் றளித்து முன்போன்
மன்னுள கருமங் கூறி மனையிடை யேகு மென்றான்.

இ—ள்: கொன் நெடும் கோயில் ஊடு கொடு புகுந்து உரிமை கூரத் தன் அருகு இருத்தி - பிறர்க்கச்சந்தரும் மற்றோர் நெடிய அந்தரங்க மாளிகையின்கண் உடனழைத்துக் கொடுசென் றுரிமைமிகத் தன்பக்கத் திருத்தி,—மேன்மை தக்க நல் கலைகள் நல்கி - மாட்சிமைபொருந்திய நல்ல வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுமென்று கொடுத்து,—பொன் மணிக்கலன்கள் யாவும் புனையுமென்று அளித்து-வேண்டும் பொன்னுபா ணம் இரத்தினுபாணங்களையெல்லாம் அணிந்துகொண்ணுமென்று கொடு த்து,—முன்போல் மன் உள கருமம் கூறி மனை இடை ஏகும் என்றான்- முன்னரேபோல இராசதருமங்களைக் குறித்துப்பேசி இனி நீர் நும்மில் லின்கட் செல்லுமென்று பாண்டியன் கூறினன். எ-று. (கக0)

தம்பெரு மனையிற் சென்று தாபதர் வைகப் பின்னர்
நம்பரிச் சமூக மெய்து நாளிரண் டென்னு முன்னர்
வெம்படைச் சுற்ற நீங்கி யிருந்துழி விரிந்த நேமி
யம்புவிக் கரசன் றன்மு னமைச்சரி லொருவன் சென்று.

இ—ள்: தாபதர் தம் பெரு மனையிற் சென்று வைக - சைவமுனி வராகிய திருவாதவூரடிகள் தந்திருமாளிகையின்கட்சென்று தங்க,—பின் னர்-அதன் பின்னர்,—நம்பரிச் சமூகம் எய்தும் நாள் இரண்டு என்னும் முன்னர் - நமது குதிரைக்கூட்டம் வருமென் றவ்வடிகள் அாசனுக்கு வரையறுத்துக் கூறிய தினத்துக்கு இன்னுமிரண்டு தினங்களுள வென்று சொல்லப்படுவதன்முன்னர்,—விரிந்த நேமி அம் புவிக்கு அரசன் வெம் படைச் சுற்றம் நீங்கி இருந்துழி - பரந்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த அழகிய பூமிக் கரசனுகிய பாண்டியன் வெவ்விய படைஞராகிய தன் பரிவாரத்தைத் தவிர்ந்து ஏகாந்தஸ்தானத்தில் இருக்கும்பொழுது,—அமைச்சரில் ஒரு வன் முன்சென்று-மந்திரிகளுள் ஒருவன் அவ்வரசனுக்கெதிர்சென்று. எ-று

போற்றியெம் பொருநை நாட போற்றியென் றிறைஞ்சிக் கூறு
மாற்றமுண் டொன்று நின்பேர் புனைந்துள வரிசை பெற்றோர்
சாற்றருந் தாகங் கொள்ள நேரியன் றலத்திற் சார்ந்து
நீற்றின னடியார் கையி னின்பொருள் யாவு மீந்தார்.

இ— ள்: எம் பொருநை நாடபோற்றி போற்றி என்று இறைஞ்சி—தாமிரபர்ணிநதி பிரவாகிக்கும் நாட்டையுடைய எமதரசனே பாதுகாக்கப் படுக பாதுகாக்கப்படுக வென்று வணங்கி,—கூறும்மாற்றம் ஒன்று உண்டு-இங்ஙனந் தமியேன் விண்ணப்பஞ் செயத் தகும் வார்த்தையொன் றுள்ளது அதுதான் யாதெனின்,—நின்பேர் புனைந்துள வரிசை பெற் றோர் - தென்னவன் பிரமராயனென்னு நின் சிறப்புப்பெயர் புனையப் பெற்ற மதிப்பையுடைய முதன் மந்திரியானவர்,—சாற்றரும் துரகம் கொள்ள நேரியன் தலத்திற் சார்ந்து - சொல்லுதற்கரிய குதிரைகளைக் கொள்ளும்பொருட்டுச் சோழதேசத்தையடைந்து,—நீற்றினன் அடியார் கையில் நின் பொருள் யாவும் ஈந்தார் - விபூதியை யணிந்த சிவபெரு மானுடைய அடியார்கள் கையிலே உன்திரவியங்களையெல்லாங் கொடுத் தார். எ-று. (கசஉ)

நின்பெருந் தூதரேகி யெழுதுநின் னோலை காட்டும்
பின்புவந் துளது சீற்ற மொழித்துயிர் பிழைக்கவெண்ணி
யன்பினர் போல நின்முன் குறுகி யாவணி மூலத்தி
னன்பரித் திரளிங் கெய்து நானுனக் களிப்ப னென்றார்.

இ—ள்: நின் பெருந் தூதர் ஏகி எழுதும் நின் ஓலை காட்டும் பின்பு-நின் விசேட தூதுவர் சென்று நீயெழுதிய உன்திருமுகத்தைக்காட் டிய பின்னர் (அச்சங்கொண்டு),—வந்து உனது சீற்றம் ஒழித்து உயிர் பிழைக்க எண்ணி - இங்கேவந்து உன்வெகுளியைத் தணித்துத் தாமுயி ருய்யக் கருதி,—அன்பினர் போல நின் முன் குறுகி - நின்மாட்டன்புடை யவர்போல நடித்து நினக்கெதிர்வந்து,--ஆவணி மூலத்தின் நன் பரித்திரள் இங்கு எய்தும்-ஆவணிமாசத்து மூல நக்ஷத்திர தினத்திலே நல்ல குதிரைக் கூட்டங்கள் இங்கேவரும்,—நான் உனக்கு அளிப்பன் என்றார் - நானே யுனக்கவற்றைத் தருவேனென் றுறுதிகூறினார். எ-று (கசா)

மற்றவர் மொழிந்த வெல்லாம் பொய்யுரை மன்ன வென்னச்
சொற்றமிழ் வைகை நாடன் றூதரைச் சுழித்து நோக்கி
யற்றமில் சுருதி வல்லா ரருட்பெருந் துறையி லெய்தி
யுற்றவெம் பரிக ளுண்டே டொல்லைவந் துரைமி னென்றான்.

இ—ள்: மன்ன அவர் மொழிந்த எல்லாம் பொய் உரை என்ன - அரசனே அவ்வமைச்சர் இங்ஙனங் கூறியவைகளெல்லாம் பொய்வார்த்தையென் றம்மந்திரி விண்ணப்பஞ்செய்ய,—சொல்தமிழ் வைகை நாடன் தூதரைச் சுழித்து நோக்கி - மதுரை முச்சங்கத்தாசிரியர்களாலும் ஆராய்ந்து வழுஉக்களைந் தினிதாக்கஞ்செய்துகொளப்பட்ட செந்தமிழ் மொழியோடு வைகைநதி பெருகுந் தென்னாட்டையுடைய பாண்டியன் அதுகேட்டுச் சமீபத்தில் நிற்குந் தூதுவரை வெகுண்டு நோக்கி,—அற்றம் இல் சுருதி வல்லார் அருள் பெருந் துறையில் எய்தி - திருவாணதீக்ஷைபெற்றுச் சிவாகமங்களைப் போதப்பிரகாரநெறியானே குருமுகமாகக்கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மகான்களுக்கு மறைப்பற்ற வேதங்களிலே மகா பாண்டித்தியத்தையுடைய பெரியோர்கள் வசிக்கும் திருப்பெருந்துறையின் கீவிர்போய்,—உற்ற வெம்பரிகள் உண்டேல் ஒல்லை வந்து உரைமின் என்றான் - சமுத்திரதீரத்தினின்றுங் கொடுவரப்பட்ட வேகத்தையுடைய குதிரைகளுளவாயின் விரைவாகவந்திங் கெமக்கறிவியுங்களென்று பணித்தான். எ-று. (கக௪)

அருந்திறற் றூத ரேகி யத்தினங் கடிது மீண்டு
வருந்திமுன் புகுந்து மன்னர் மன்னனை வணங்கி நின்று
பெருந்துறை யென்னு மூரும் பிறவுள பதியுந் தேடிக்
கருந்தடங் களிற்று வேந்த கண்டிலம் பரிகளென்றார்.

இ—ள்: அரும் திறல் தூதர் ஏகி அத்தினம் கடிது வருந்தி மீண்டு - அரிய வேகத்தையுடைய தூதுவர் உடனே திருப்பெருந்துறைக்குப்போய் அத்தினமே விரைவாக மனவருத்தத்தோடு திரும்பிவந்து,—மன்னர் மன்னனை முன்புகுந்து வணங்கி - மகாராசாவாகிய பாண்டியனை அபிமுகத்திற் புகுந்து வணங்கி நின்று,—கரும் தடம் களிற்று வேந்த - கரிய மலைபோலும் யானைப்படையையுடைய அரசனே,—பெருந்துறை என்னும் ஊரும் பிற உள பதியும் தேடிப் பரி கண்டிலம் என்றார் - திருப்பெருந்துறையென்னுமூரினு மடுத்த பிறவூர்களினுந் தேடியுங் நாங்குதிரைகளைக் கண்டிலமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ-று. (கக௫)

பாங்குநின் றின்னவாறு பகர்தலும் வெகுட்சி யெய்தி
யீங்குநங் கருமஞ் செய்வ னென்றிடர் செய்வான் றன்னைத்
தாங்கருந் துயரஞ் செய்து தகைந்துநந் தனத்தை யெல்லாம்
வாங்குமின் றண்ட லாள ரென்றிகல் மன்னன் சொன்னான்.

இ—ள்: பாங்கு நின்று இன்னவாறு பகர்தலும் - தூதுவர்கள் ஒருமருங்கொதுங்கிநின் றிந்தப்பிரகாரம் விண்ணப்பஞ்செய்தலும்,— இகல் மன்னன் வெகுட்சி எய்தி - மாறுபாட்டையுடைய அரசன் கோபங் கொண்டு,—தண்டலாளர் - தண்டத்தலைவர்களே,—ஈங்கு நம் கருமம் செய்வன் என்று இடர் செய்வான் தன்னை - இங்கே நங்காரியங்களை அநுகூலஞ்செய்வேனென் றுடம்பட்டுப் பிரதிகூலஞ்செய்து நமக்குத் துன்பம் விளைக்குந் திருவாதபுரேசனை,—தாங்கு அரும் தண்டம் செய்து தகைந்து நம்தனத்தை எல்லாம் வாங்குமின் என்று சொன்னான்-சகித்தற்கரிய கொடுந் தண்டனைகளைச் செய்துஞ் சிறைசெய்தும் நந்திரவியங்களையெல்லாம் வாங்குங்களென் றஞ்ஞாபித்தான். எ-று. (கககூ)

மன்பெருந் தண்ட லாளர் மறையவர் குலத்தின் மிக்கார்
முன்புநின் றினைய சொல்வார் முனிவுடை முகத்தராகி
நன்பரித் தொகுதி கொள்ள நயந்துமக் கந்நா ளீந்த
தன்பொரு ளெல்லாம் வாங்கச் சாற்றினன் சீற்ற மன்னன்.

இ—ள்: மன் பெருந் தண்டலாளர் மறையவர் குலத்தின் மிக்கார் முன்பு முனிவு உடை முகத்தர் ஆகி நின்று இனைய சொல்வார் - அரசனது பெரிய தண்டத்தலைவர் பிராமணகுல சிரேஷ்டராகிய திருவாதவூரடிகளுக்கெதிரே போய் அவ்வரசனது கோபக்குறிப்புப்பொருந்திய முகத்தையுடையவராய் நின்றிவைகளைச்சொல்வார்,—சீற்ற மன்னன் நன்பரித் தொகுதி கொள்ள நயந்து உமக்கு அந் நாள் ஈந்த தன் பொருள் எல்லாம் வாங்கச் சாற்றினன் – கோபத்தையுடைய பாண்டியராசன் நல்ல குதிரைகளைக் கொள்ளும்பொருட்டு விரும்பி உம்மிடத் தன்றுதந்த தன்றிரவியங்களையெல்லாம் வலாற்காரஞ்செய்து வாங்கும்படி இன்றெமக்கு ஆஞ்ஞாபித்தனன். எ-று. (ககஎ)

மற்றிதன் பயன்யா தென்னின் மன்னவன் விடுப்ப வென்றி
யுற்றவன் றூதர் வல்லை யொண்பெருந் துறையி னெய்திக்
கொற்றவெம் பரிகள் காணார் மீண்டனர் கோவு நும்பாற்
பற்றிய நேசம் விட்டான் பாரினி யாள வொட்டான்.

இ—ள்: இதன் பயன் யாது என்னின் - அரசனிங்ஙனங்கூறிய கருத் தென்னையெனின்,—மன்னவன் விடுப்ப-அவ்வரசன் ஐயுற்றனுப்ப,--

வென்றி உற்ற வன் தூதர் வல்லை ஒண்பெருந்துறையின் எய்திக் கொற்ற வெம்பரிகள் காணார் மீண்டனர் - வெற்றியையுடைய வலிய தூதுவர்கள் விரைவாகத் திருப்பெருந்துறையிற்போய் வலிமை பொருந்திய வெவ்விய குதிரைகளைக் காணாதவர்களாய்த் திரும்பிவந்து கூறினர்,—கோவும் நம்பால் பற்றிய நேசம் விட்டான் - அரசனும் உம்மிடத் திறுகப்பற்றிய தன்னன்பை நீக்கிவிட்டான்.—இனிப் பார் ஆள ஒட்டான் - ஆகலின், முதன் மந்திரியாய் உத்தியோக நிலையோடு இனி நீர் பூமியை அரசாள ஒருபோதும் விடமாட்டான். எ-று. (௧௧அ)

தனமினித் தருதல் வேண்டு மென்றுவன் றண்ட லாளர்
சினமுடன் புகல வளா விருத்தலுந் தீமை கூரு
நினைவுட னமைச்சர் வாழ்வி னீக்கிமெய் வாக்கின் மன்னர்த்
தனியுற வலிதிற் காவற் சாலையி லாக்கி னார்கள்.

இ—ள்: வன் தண்டலாளர் தனம் இனித் தருதல் வேண்டும் என்று சினம் உடன் புகல - வலிய தண்டத்தலைவர்கள் இனி அரசனுடைய திரவியத்தை நீர் இப்பொழுதே தரல்வேண்டுமென்று சினக்குறிப்புடன் கேட்ப,—மெய் வாக்கின் மன்னர் வாளா இருத்தலும் - உண்மை வாக்குக் கரசராகிய திருவாதவூரடிகளானவர் அதற்குப்பிரதியுத்தரம் ஒன்றும் பேசாது வாளாவிருத்தலும்,—தீமை கூரும் நினைவு உடன் அமைச்சர் வாழ்வின் நீக்கி வலிதில் தனி உறக் காவல் சாலையில் ஆக்கினார்கள் - அவர்கள் தண்டனை செய்யுமெண்ணத்துடன் அவ்வடிகளை ஆமாத்திய வாழ்வினின்று நீக்கிப் பிடர்பிடித் துந்திக்கொடுபோய்த் தனித்திருக்கும்படி சிறைச் சாலையில் அடைத்தார்கள். எ-று. (௧௧௯)

சற்றுமுட் டளர்வி லாத தன்மையின் வாத வூரர்
மற்றவர் செலுத்தச் சென்று வன்சிறைச் சாலை யெய்த
நற்றவர் வருத்தங் காண நாணமுற் றொழிப்பான் போன்று
பொற்றடந் தேரின் வெய்யோன் போய்க்குட பான்மறைந்தான்.

இ—ள்: வாதவூரர் அவர் செலுத்தச் சற்றும் உள் தளர்வு இலாத தன்மையின் சென்று - திருவாதவூரடிகளானவர் அத்தண்டத்தலைவர் இங்ஙனஞ் செலுத்தாநிற்ப, அதற்குத் தாமொருசிறிதும் மனந்தளராத உதாசீனத்தன்மையோடு சென்று,—வன் சிறைச்சாலை எய்த - வலிய சிறைச் சாலையையடைய, அத்தருணத்திலே,—தடம் பொன் தேரின் வெய்யோன்-

விசாலமாகிய அழகிய தேரையுடைய சூரியன்,—நல் தவர் வருத்தம் காண நாணம் உற்று ஒளிப்பான் போன்று போய்க் குடபால் மறைந்தான் - நல்ல தவத்தையுடைய அவ்வடிகட்கெய்திய துன்பத்தைத் தான் காணுதற்கு வெட்கமுற்றொழிப்பவன்போலப் போய்ப் பச்சிமதிக்கின்கணுள்ள அஸ்தமயனகிரியிலே மறைந்தான். எ-று. (கஉ0)

கள்ளுலா மிதழி மாலே கவின்பெற முடித்த வேணி
வள்ளலா ரேவச் சென்று வழுதிமேல் வெகுட்சி கொண்டு
வெள்ளைவான் பிறைப்பற் றோன்ற விழுங்கவங் காந்தபேயின்
கொள்ளிவா யனைய வண்ணங் கொண்டது செக்கர் வானம்.

இ—ள்: செக்கர் வானம் - சூரியஸ்தமயனகாலத்திலே தோன்றிய செவ்வானம்,—கள் உலாம் இதழி மாலை கவின் பெற முடித்த வேணி வள்ளலார் வழுதி மேல் ஏவ - தேனொழுகுங் கொன்றைமாலிகையை அது அழகுபெற முடித்த சடையையுங் கொடையையுமுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள் தம்மெய்யன்பராகிய திருவாதவூரடிகளைச் சிறைசெய்து வருத்தும் பாண்டியனைக் கொல்லும்படி அவன்மேல்விடுக்க,—சென்று வெகுட்சி எய்தி-அவ்வேவலின்வழிச்சென் றரசன்மேற் கோபங்கொண்டு,—வெள்ளை வான் பிறைப் பல் தோன்ற விழுங்க அங்காந்த பேயின் கொள்ளிவாய் அனைய வண்ணங் கொண்டது - வெண்மையாகிய பெரிய பிறையென்னும் வக்கிரதந்தம் வெளியேதோன்ற அவ்வரசனை விழுங்கும்படி திறந்த கொள்ளிவாய்ப் பேயினது வாய்போலும் செந்நிறத்தையுடையது. எ-று.

தெண்டிரை யுலகி னல்ல திறத்தினர்க் குற்ற தீங்கு
கண்டுணர் சிறியோர் போல நகைத்தன கவின்கொண் முல்லை
யொண்டமிழ் வாதவூரர்க் குற்றதை யுணர்ந்து துன்பங்
கொண்டவ ரிதயம் போலக் குவிந்தன கமல மெல்லாம்.

இ—ள்: கவின் கொள் முல்லை - அம்மாலைக்காலத்தின்கண் அழகையுடைய முல்லைக் கொடிகளானவை,—தெள் திரை உலகின் நல்ல திறத்தினர்க்கு உற்ற தீங்கு கண்டு உணர் சிறியோர் போல நகைத்தன - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்நிலவுலகத்துள்ள நன்மக்கட்கெய்திய தீவினையை நேரே கண்டறிந்து நகைத்து மகிழுங் கீழ்மக்களைப்போல அரும்புகள் விரிந்து விளங்கின,—கமலம் எல்லாம் - தாமரைமலர்களெல்லாம்,—ஒள்

தமிழ் வாதவூரர்க்கு உற்றதை உணர்ந்து துன்பங்கொண்டவர் இதயம் போலக் குவிந்தன - செந்தமிழ்க் கொருவராகிய திருவாதவூரடிகளுக்கு எய்திய சிறைத் துன்பத்தைக் கேட்டறிந்து வருந்துகின்ற பெரியோர்களது வாடுகின்ற இதயபங்கயங்களைப்போலக் கூம்பின. எ-று. (கஉஉ)

தென்னவன் வைத்த காவற் சிறையினி லுறையுந் தெய்வ
மன்னவ ரொருவர் காணி னுணமுற் றயர்வா ரென்றே
யின்னல்கொண் மனத்தாள் போல விருட்கரங் கொண்டு கூடற்
பொன்னக ருள்ளார் கண்கள் புதைத்தனள் கங்குன் மங்கை.

இ—ள்: கங்குல் மங்கை - இராக்காலமாகிய பெண்ணானவள்,—தென்னவன் வைத்த காவல் சிறையினில் உறையும் தெய்வம் அன்னவர் - பாண்டியனால் வைக்கப்பட்ட காவலையுடைய சிறையின்கண் வைகும் ஒரு தெய்வத்தையொத்தவராகிய திருவாதவூரடிகள்,—ஒருவர் காணின் நாணம் உற்று அயர்வார் என்று இன்னல் கொள் மனத்தாள் போல - ஒருவர் தம்மைக் காணப்பெறின் வெட்கமுற்று வருந்துவரென்று அதற்குத்தான் மனத்திலே துன்பங்கொள்பவள்போல,—இருள் கரம் கொண்டு கூடல் பொன் நகர் உள்ளார் கண்கள் புதைத்தனள் - இருளாகிய கைகளைக் கொண்டு நான்மாடக்கூடலாகிய அழகிய மதுராநகரத்தின் கணுள்ளவர்களது கண்களைப் பொத்தினள். எ-று. (கஉங)

மன்பகை துரப்ப திந்த மந்திரித் தலைவர்க் குண்டா
மென்பது முளதோ வந்தோ வென்செய்து மென்றி ரங்கி
யன்பரை யகன்று நெஞ்சா லழலெழ வுயிர்த்து மாழ்குந்
துன்புடை மடவார் போலத் துயின்றிலர் மதுரை யுள்ளார்.

இ—ள்: மதுரை உள்ளார்-மதுரைமாநகரவாசிகளாகிய நன்மக்களெல்லாம்,—இந்த மந்திரித் தலைவர்க்கு மன் பகை துரப்பது உண்டாம் என்பதும் உளதோ - சூழ்ச்சித்தலைவராகிய இந்தத் திருவாதவூரடிகளுக்கு அரசனது பகைமையைநீக்கிக் கோடலுண்டென்பதும் இனியுளதோ,—அந்தோ என் செய்தும் என்று இரங்கி - ஐயகோ இதற்கு எளிவந்த யாங்கள் யாது செய்வோமென்று மனமிரங்கி,—அன்பரைப் பிரிந்து அழல் எழ உயிர்த்து நெஞ்சு மாழ்கும் துன்புடை மடவார்போல - தங்காதலரைப் பரத்தையிற் பிரிவுமுதலிய பிரிவின்கட் பிரிய விட்டிழந்து செய்வதொன்று

மறியாது அக்கினிப்பொறிசிதறத் தம்முள் கெட்டுயிர்ப்பெறிந்து மனமறு குந் துன்பத்தையுடைய மகளிரைப்போல,— துயின்றிலர் - நித்திரைசெய் யாதவராயினர். எ-று. (௯உச)

செம்மனப் புனிதர்க் குண்டாந் தீங்குதங் கிழமை யாலே
யைம்முகக் கடவு ளீன்ற வறுமுகற் குரைக்கு மாபோல்
விம்முசெஞ் சூட்டு முட்டாள் வியன்சிறைச் சேவ லெல்லாந்
தம்மனை யிடங்கடோறுந் தழங்கின புலரிக் காலை.

இ—ள்: புலரிக்காலை - அவ்விரவு விடியற்காலையில்,—விம்முசெம் சூட்டு முள் தாள் வியன்சிறைச் சேவல் எல்லாம் - விம்முகின்ற சிவந்த சூட்டினையும் முட்பொருந்திய கால்களையும் பெரிய சிறகுகளையுமுடைய சேவற்கோழிகளெல்லாம்,—செம் மனப் புனிதர்க்கு உண்டாம் தீங்கு - செவ்விய சித்தசுத்தியையுடைய திருவாதவூரடிகளுக் குளதாகிய சிறைத் துன்பத்தை,—ஐம்முகக் கடவுள் ஈன்ற அறுமுகற்குத் தம் கிழமையால் உரைக்குமாபோல் - ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோ சாதமென்னு மைந்து திருமுகங்களையுடைய சிவபெருமான் றந்தருளிய ஆறுதிருமுகங்களையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுட்குத் தம்முரிமையினலே விண்ணப்பஞ்செய்யுமாறுபோல,— தம் மனை இடங்கள் தோறும் தழங்கின- தமது வாசஸ்தானமாகிய இல்லங்கடோறும் கூவின. (௯உ௫)

சிற்பர முணர்ந்து ஞானச் செந்தமி ழோது நீதிப்
பொற்பினை யுடையோ ரின்னல் பொறுதுசென் றுரைப்ப போல
விற்பொலி சடிலன் சூல வேலவ னால வாயி
லற்புதன் கோயின் முன்றி லார்த்தன சங்க மெங்கும்.

இ—ள்: சிற்பரம் உணர்ந்து-சூக்குமசித்தாகிய பரமசிவத்தை அநுபூதியிற் கண்டுணர்ந்து,—ஞானச் செந் தமிழ் ஓதும் நீதிப் பொற்பினை உடையோர் இன்னல் பொறுது சென்று உரைப்ப போல - அவ்வனுபவ ஞானமே பொருளாகச் செந்தமிழ்மொழியினலே திருவாசகத்தைப் பாடியருளு முறைமையினையே தமக்கணிகலமாகவுடைய திருவாதவூரடிகளது துன்பத்தைக் கண்டு சகிக்கலாற்றாது சமீபத்திற் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வனபோல,—வில் பொலி சடிலன் சூல வேலவன் ஆலவாயில் அற்புதன் கோயில் முன்றில் எங்கும் - செவ்வொளியாற் பொலிகின்ற சங்

யையுடையவரும் சூலப்படையையுடையவரும் திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கின்ற ஞானமே திருமேனியாக வுடையவருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளது திருக்கோயிற் றிருமுன்றிலெங்கணும்,—சங்கம் ஆர்த்தன - சங்குகள் சத்தித்தன. எ-று. (கஉசு)

எம்மிறை பரியி லேறு நாளிதோ வென்று பார்க்குஞ்
செம்மலர் மடவா ளிட்ட திலகசிந் தூரம் போல
வம்மலை மிசையே வைகி யாடகக் கிரிசூழ் போந்து
மைம்மிகு கடன்மேல் வந்து முளைத்தது வால பானு.

இ—ள்: வால பானு - பாலசூரியன்,—அம் மலைமிசையே வைகி- அவ்வஸ்தமயனகிரியினின்று நீங்கி,—ஆடகக் கிரி சூழ் போந்து - பொன்மயமாகிய மேருகிரியைச்சுற்றிச் சென்று,—மை மிகு கடல் மேல் வந்து- கருமைமிகுந்த கிழக்குச்சமுத்திரத்தின்மீது வந்து,—எம் இறை பரியில் ஏறும் நாள் இதோ என்று பார்க்கும் செம் மலர் மடவாள் - எம்முழுமுதலாகிய சிவபெருமான் குதிரையிலேறியருளும் விசேடதினமிதுவோவென்றெட்டிநோக்கும் செந்தாமரைமலராசனியாகிய மகாலக்குமி,—இட்ட சிந்தூர திலகம் போல முளைத்தது - தன்னுதலின்கணிட்ட சிந்தூரதிலதத்தைப்போல உதித்தது. எ-று. (கஉஎ)

மண்கெழு செங்கோல் வேந்தன் வைகறை யெழுந்து நீராற்
கண்கழல் விளக்கி மூழ்கிக் கண்ணுதல் பூசை செய்து
தண்கதிர் முத்த மாலை தரித்துநற் கலன்க டாங்கி
விண்கிளர் செம்பொற் கோயின் முகப்பினில் வீற்றி ருந்தான்.

இ—ள்: மண் கெழு செம் கோல் வேந்தன் - மண்ணுலகெங்குந் தடையின்றிச் செல்லுஞ் செங்கோலையுடைய பாண்டியராசன்,—வைகறை எழுந்து - இங்ஙனஞ் சூரியனுதிக்க, அதன்முன்னமே, பிராமியமுகூர்த்தத்தின்கண் நித்திரைவிட்டெழுந்து,—நீரால் கண் கழல் விளக்கி - நீரினாலே கண் கால் முதலிய அவயவங்களைச் சுத்திசெய்து சிவத் தியானாதிகளை முடித்து,—மூழ்கிக் கண்ணுதல் பூசை செய்து - விதிப்படி ஸ்நானம் பண்ணி உதயகால சந்தியாவந்தனத்தோடு சிவபூசைமுதலிய நித்தியகருமங்களை முடித்துப் போசனஞ்செய்து,—தண் கதிர் முத்த மாலைதரித்து- குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்தாரங்களைத் தரித்து,—நற் கலன்கள் தாங்கி - ஒழிந்த நல்ல ஆபரணங்களையுந் தாங்கி,—விண் கிளர் செம்பொன் கோயில் முகப்பினில் வீற்றிருந்தான் - விண்ணின்கணுயர்ந்த செம்பொன்மயமாகிய அத்தாணியின் பூர்வபாகத்து வீற்றிருந்தான். (அதுநிற்க) எ-று. (கஉஅ)

வன்றிற லாள ரெல்லாம் வாம்பரித் திரள்கள் கொள்வான்
சென்றர னடியார்க் கீந்த செழும்பொரு டாரீ ராகி
லின்றுமை வருத்தஞ் செய்து மென்றெறி வெயிலி னூடு
நின்றிடு மென்ன நின்றார் நீள்பெரும் புகழி னிற்பார்.

இ—ள்: வல் திறலாளர் எல்லாம் வாம்பரித் திரள்கள் கொள்வான் சென்று - சூரியோதயத்தின்பின் வலிய தண்டத்தலைவர்களெல்லாஞ் சிறைச்சாலையிலிருக்குந் திருவாதவூரடிகளை நோக்கி நீர் தாவுகின்ற குதிரைக் கூட்டங்களைக் கொள்ளும்பொருட்டு இம்மதுரையை விட்டுச் சென்று,—அரன் அடியார்க்கு ஈந்த செழும் பொருள் தாரீராகில் - திருப் பெருந்துறையிலே சிவனடியார்களுக்குக் கொடுத்த அரசன் திரவியங்களை இதுபொழுது தாராதொழிதிராயின்,—இன்று உமை வருத்தம் செய்தும் என்று - இன்றைக்கும்மைத் தப்பாது தண்டிப்போமென்று முன்னரச் சுறுத்தி,—எறிவெயிலின் ஊடு நின்றிடும் என்ன - பின்னர் எறிக்கின்ற இவ்வெய்யிலின்கண் அசைவற நில்லுமென்று கூற,—நீள் பெரும் புகழின் நிற்பார் நின்றார் - நெடிதாகிய பெரிய புகழுடம்பான் எஞ்ஞான்றும் நிலை பெறுந் திருவாதவூரடிகள் அவ்வாறே நின்றார். எ-று. (கஉகூ)

அங்குநின் றிளைப்பார் தம்மை யாண்டவாண் டகையை யுன்னி
யிங்குணர்ந் திலையோ நாயே னிடும்பையென் றிரக்க மெய்திச்
சங்கவெண் குழையாய் மன்னன் றனக்குவாம் பரிக ளீத
னங்கட னுகு மென்று நவின்றசொற் பொய்ம்மை யாமோ.

இ—ள்: அங்கு நின்று இளைப்பார் தம்மை ஆண்ட ஆண்டகையை உன்னி - அங்கே வெய்யிற்கணின்று சூடுண்டிளைக்குந் திருவாதவூரடிகள் தம்மை ஆட்கொண்டருளிய சர்வவல்லமையினையுடைய பரமாசாரியரைத் தியானித்து,—இங்கு நாயேன் இடும்பை உணர்ந்திலையோ என்று இரக்கம் எய்தி - இங்கே புழுத்தநாயினுங் கடையேனுகிய தமியேன் படுந்துன்பத்தைச் சர்வஞ்ஞதையுடைய தேவரீர் அறிந்திலீரோ வென்று தம்முளிரக்கங்கொண்டு,— வெண் சங்கக் குழையாய் - வெண்மையாகிய சங்கக்குண்டலத்தையுடையவரே,—மன்னன் தனக்கு வாம் பரிகள் ஈதல் நம் கடன் ஆகும் என்று நவின்ற சொல் பொய்ம்மை ஆமோ - இனிப் பாண்டியாரசனுக்குத் தாவுகின்ற குதிரைகளைக் கொடுத்தல் நமது கடமையாகுமென்று தேவரீர் தமியேனுக் குறுதிகூறியருளிய திருவாக்குப் பொய்ப்படுமோ. எ-று. (கநய)

ஊனுடம் புடைய வாழ்க்கை யொழித்தனக் கடிமை யென்று
மாநிலம் புகலா நிற்ப வந்துனை யடைந்தேன் றன்னை
மீனவன் றன்பான் மீள விடுத்தனை வேலை நீரு
ளானபி னந்நீ ராற்று நீரென வாவ துண்டோ,

இ—ள்: ஊன் உடம்பு உடைய வாழ்க்கை ஒழித்து - தசைப்பொதி யாகிய இந்தவுடம்போடு கூடிவாழும் பிரபஞ்சவாழ்க்கையைப் பொய் யென்று கண்டுகழித்து,—மா இம் நிலம் உனக்கு அடிமை என்று புகலா நிற்ப வந்து உனை அடைந்தேன் தன்னை - பெரிய இந்நிலவுலகத்தவர் தேவரீருக்குத் திருவாதவூரன் அடிமையென்று தம்முட் பேசாநிற்பத் திருப் பெருந்துறையின்கண் வந்து தேவரீரையே புகலிடமென்று சரணடைந்த தமியேனை,—மீள மீனவன் தன்பால் விடுத்தனை - மீளவும் பாண்டியனிடத் தனுப்பியருளினீர்,—ஆற்றுநீர் வேலைநீர் உள் ஆனபின் அந் நீர் என ஆவது உண்டோ - அணைகோலித்தடுக்க ஆண்டுத் தடையுண்டு தேங்கி நின்ற ஆற்றுநீரானது அவ்வணைமுறிந்தவழிச் சமுத்திரநீருட் சென்று கலந்தொன்றுபட்டபின்னர் அது அச்சமுத்திரநீராவதல்லது ஆற்றுநீரெ னப்பட்டு வேறுபிரிந்து மீளுவதுமுண்டோ. எ-று. (௧௬௧)

அறத்தனிச் செல்வி பாக வன்பிலே னின்பா லென்று
வெறுத்திடி னடியேற் கிங்கு வேறொரு துணையு மில்லை
செறுத்தவர் புரங்களெல்லாஞ் செற்றவ ரடியான் றன்னை
நிறுத்தினர் வெயிலி னென்றா லின்புகழ்க் கேற்ற மாமோ.

இ—ள்: அறத் தனிச் செல்வி பாக - தருமபரிபாலனத்தையே தமக்கோர் செல்வமாகவுடைய பெருங்கருணைப் பிராட்டியாகிய உமையம் மையை வாமபாகமாக வுடையவரே,—நின் பால் அன்பு இலேன் என்று வெறுத்திடின் - தேவரீர்மாட்டுத் தமியேன் அவ்பத்தியுடையேனென்று தேவரீர் அடியேனை வெறுத்தல் செய்தொழியின்,—அடியேற்கு இங்கு வேறு ஒரு துணையும் இல்லை - தமியேனுக்குத் துணையாவார் வேறொருவரு மிங்கில்லை (அதுவுமன்றி),—செறுத்தவர் புரங்கள் எல்லாம் செற்றவர் அடியான் தன்னை வெயிலின் நிறுத்தினர் என்றால் - உலகை யொறுத்த பாசண்டதருமிகளது முப்புரங்களையுந் திருப்புன்னகையக்கினியினாலே எளிதினழித்த முடிவிலாற்றலையுடைய சிவபெருமானுக்கடியானொருவனை அரசன்றமர் வெயிலின்கணிறுத்தினர்களென்று லோகவதந்தி நிகழுமா

யின்,—நின் புகழ்க்கு ஏற்றமாமோ - தேவரீரது பிரபல்லிய மகாகீர்த்திக்குப் பெருமையாகுமோ. எ-று. (கௌ௨)

வானநா டவர்க்கு மேலோய் வந்துனக் கடிமை யிப்போ
தானநா னிடும்பை யுற்று லாருனக் கடிமை யாவார்
நானெனு மனத்தார் சொல்லு நல்லுரை யன்றி நின்ற
வீனனு மொருவன் சொல்வ தேறுமோ வுளத்தி லென்றார்.

இ—ள்: வானநாடவர்க்கும் மேலோய் - விண்ணுலகவாசிகளாகிய அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கட்கும் மேலானவரே,—இப்போது வந்து உனக்கு அடிமை ஆன நான் இடும்பை உற்றால் - இதுபொழுது திருப்பெருந்துறையின்கண் வந்து தேவரீருக்குப் புத்தடிமையாகிய தமியேன் அது நிமித்த மித்துன்பத்தை அநுபவித்தால்,—உனக்கு ஆர் அடிமை ஆவார் - இனித் தேவரீருக்கார்தாமடிமையாவார், ஒருவருமாகார்,—நான் எனு மனத்தார் சொல்லும் நல் உரை அன்றி - யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்ற சித்தசுத்தியையுடைய மகான்கள் உண்மையுணர்ந்து செய்யு மினிய விண்ணப்பவாசகமல்லது,—நின்ற ஈனன் ஆம் ஒருவன் சொல்வது உளத்தில் ஏறுமோ என்றார் - அவ்விருசெருக்கு மொருங்கு நிகழப்பெற்ற இழிவினனாகிய தமியேன் கூறு மினிமையற்ற விண்ணப்பமுந் தேவரீரது திருவுள்ளத்தில் ஏறுமோவென்றிவ்வாறு திருவாதவூரடிகள் குறையிரந்து பிரார்த்தித்தார். எ-று. (கௌ௩)

அவத்தொழில் புரியா மேன்மை யன்பருக் கன்பு செய்து
பவக்கட லிடைவி ழாமற் பரிந்தருட் பார்வை நல்கித்
தவப்பெரு வடிவங் கொண்டு தாளளித் தாளு மையர்
செவிப்புலன் புகுந்த வன்பர் செப்பிய மாற்ற மெல்லாம்:

இ—ள்: அன்பர் செப்பிய மாற்றம் எல்லாம் - மெய்யன்பராகிய திருவாதவூரடிகள் இங்ஙனஞ்செய்த விண்ணப்பவாசகங்களெல்லாம்,—அவத்தொழில் புரியா மேன்மை அன்பருக்கு பரிந்து அன்பு செய்து - பூர்வசன்மங்களிலே தமக்கும் பிறர்க்கும் நன்கு பயன்படாத பாவச்செயல்களிற் பிரவேசியாத மேம்பாட்டையுடைய அத்திருத்தொண்டர் பொருட்டிரங்கு யன்புகூர்ந்து,—பவக் கடல் இடை விழாமல் நல்கி தவப்பெரு வடிவம் கொண்டு - அவர் பிறவியாகிய கடலின்கண் வீழ்ந்தழுந்தாவண்

ணந் திருவுளத்தடைத்து மிகவு மாட்சிமையையுடைய ஞானதேசிக மூர்த்தங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து,—அருள் பார்வை தாள் அளித்து ஆளும் ஐயர் செவிப்புலன் புகுந்த - சாக்ஷுஷதீக்ஷையோடு திருவடிதீக்ஷை செய்தருளிய பரமாசாரியரது திருச்செவியின்கட்புக்கு நுழைந்தன. எ-று.

காம்படு தோளி பாகன் கண்ணுத லண்ண லென்பார்
தாம்படு துயர மெண்ணி யத்துயர் தணிக்க வேண்டித்
தேம்படு மலங்கன் மார்பிற் றென்னவன் றனக்குத் தெய்வ
வாம்பரி யளித்தல் சொல்வாம் வல்வினைப் பகையை வெல்வாம்.

இ—ள்: காம்பு அடு தோளி பாகன் கண் நுதல் அண்ணல் - பசிய இளைய மூங்கிலையும் வென்ற திருத்தோள்களையுடைய மீனாக்ஷியம்மை பாகரும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய எப்பொருட்கு மிறைவருமாகிய சொக்கலிங்கமூர்த்தியானவர்,—அன்பர் தாம் படு துயரம் எண்ணி அத்துயர் தணிக்க வேண்டி - தம்மெய்யன்பராகிய திருவாதவூரடிகள் படுந் துன்பத்தையறிந்து அதனை நீக்கியருளத் திருவுளங்கொண்டு,—தேம் படு அலங்கல் மார்பில் தென்னவன் தனக்குத் தெய்வ வாம் பரி அளித்தல் சொல்வாம் - தேன்பொருந்திய வேப்பமாலையையணிந்த மார்பையுடைய அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்குத் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய தாவுகின்ற குதிரைகளைக் கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலை யாமினிக் கூறுவாம்,—வல்வினைப் பகையை வெல்வாம் - அங்ஙனங் கூறுதலாகிய சிவபுண்ணியவலத்தானே இதுகாறும் வென்று கோடற்கரிய வலிய இருவினையாகிய பகையையும் இனி வெல்லாம். எ-று. (கூசு)

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் கஅரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨

குதிரையிட்டசருக்கம்.

தந்தை யென்பவர் மைந்தர் வாதை தவிர்ப்ப தேகட னாதலா
லந்த மின்றிய காத லன்ப ரழுங்கல் கண்டபி னரியெலாம்
வந்து வெம்பரி யாக வும்பரி வீரர் வானவ ராகவுஞ்
சிந்தை கொண்டன ரந்த மால்விதி தேடு வார்மதி சூடுவார்.

இ—ள்: தந்தை என்பவர் மைந்தர் வாதை தவிர்ப்பது கடனே ஆதலால் - பிதாவென்பவர்க்குத் தம்புதல்வரது துன்பத்தைநீக்கிக் காப்பது முக்கிய கடமையே யாகலான்,—அந்த மால் விதி தேடுவார் மதி சூடுவார் - அவ்விஷ்ணு பிரமாக்களான் முறையே அடிமுடிதேடி அறியப் படாதவரும் தக்கனுலிடருற்றுவந்த சந்திரனை அவ்விடர்நீக்கிச் சூடின வருமாகிய சிவபெருமான்,—அந்தம் இன்றிய அன்பர் காதல் அழுங்கல் கண்டபின் - முடிவற்ற சிரத்தையன்புடைய திருவாதவூரடிகளாகிய தம் புதல்வர் அரசனுல் வருந்துதலைக் கண்டருளியபின்னர்,—நரி எலாம் வந்து வெம்பரி ஆகவும் வானவர் (எலாம் வந்து) பரி வீரர் ஆகவும் சிந்தை கொண்டனர் - வனத்தின்கணுள்ள குறுநரிகளெல்லாம் வந்து வெவ்விய குதிரைகளாகவும் தேவர்களெல்லாம் வந்து குதிரைவீரர்களாகவுந் திருவுளங்கொண்டருளினர். எ-று. (க)

தேசிலா நரி வந்து வந்து திரண்டு வெம்பரி யானபின்
னாசி லாவிமை யோர்க டாமு மமைந்த சேவக ராயினர்
மாசி லாமணி மன்ற ராரிய வாசி வாணிகர் போலவே
யேசி லாவுரு மாறினர் மறை யிவுளி யின்புற மேறினர்.

இ—ள்: தேசு இலா நரி வந்து வந்து திரண்டு வெம்பரி ஆனபின் - அழகற்ற குறுநரிகளெல்லாஞ் சிவ சங்கற்பத்தான் மேன்மேல்வந்தொருங்கு திரண்டு வேகத்தையுடைய குதிரைகளாக உருத்திரிந்த பின்னர்,— ஆசு இலா இமையோர்கள் தாமும் அமைந்த சேவகர் ஆயினர் - குற்றமற்ற தேவர்களும் அழகமைந்த குதிரை வீரராயினர்,—பின் மாசு இலா மணி

மன்றர் ஆரிய வாசி வாணிகர்போல ஏசு இலா உரு மாறினர் - அதன் பின்பு களங்கமற்ற அழகையுடைய வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளானவர் ஆரிய தேசத்துக் குதிரைவர்த்தகரைப்போலப் புகழப்படுந் தந்திருமேனி பிறிதுபட்டவராகி,—மறை இவுளியின் புறம் ஏறினர் - வேதமாகிய குதிரையின்மீதிவர்ந்தருளினர். எ-று. (உ)

சேடு கொண்டு திரண்டு வீர ரிரண்டு ஞாங்கர் சிறக்கவே
யூடெ ழுந்துக ளிம்ப ரெங்கணு மும்ப ருங்கிளர் வெய்தவே
கோடு டன்றுடி விம்ம நீடிய கூடல் சூழ்மதில் வாயில்வா
யாடல் வெம்பரி கொண்டு சென்றன ராதியாருமை பாதியார்.

இ—ள்: ஆதியார் உமை பாதியார்-முதல்வரும் அர்த்தநாரீசுவரருமாகிய சிவபெருமானனவர்,—வீரர் சேடு கொண்டு திரண்டு இரண்டு ஞாங்கர் சிறக்க-குதிரைவீரர்கள் கையிற் சவுக்கைக் கொண்டு கூடி இருமருங்கிலும் வரிசையாகச் செல்லவும்,—ஊடு எழும் துகள் இம்பர் எங்கணும் உம்பருங் கிளர்வு எய்த—குதிரைக் குளம்புகளினிடையே யெழும் பூதூளிகள் இவ்வுலகெங்கும் மேலுலகெங்குங் கிளரா நிற்பவும்,—கோடு உடன் துடி விம்ம- கொம்புகளோடு உடுக்குகளொலிப்பவும்,—நீடிய கூடல் சூழ் மதில் வாயில் வாய் ஆடல் வெம் பரி கொண்டு சென்றனர் - நெடிய மதுரையைச்சூழ்ந்த மதிலின்கணுள்ள கோபுரவாய்தலிலே வெற்றியையுடைய வெவ்விய குதிரைகளைக் கொடுசென்றருளினர். எ-று. (ங)

அங்கு நின்றவர் சென்று நிம்ப வலங்க லானை வணங்கியே
யெங்க ணுந்துகள் பொங்கி விம்ம வெழுந்து காகள மார்ப்பவே
திங்கள் வெண்குடை மன்ன வாரிய தேச வெம்பரி யின்றுநந்
துங்க வன்மதி லின்பு றத்த துவன்றி வந்த வெனச் சொனர்.

இ—ள்: அங்கு நின்றவர் சென்று நிம்ப அலங்கலானை வணங்கி - அங்கே நின்றவர்கள் சென்று செம்பொற்கோயின் முகப்பினில் வீற்றிருக்கும் வேப்பமாலையையணிந்த பாண்டியனைக் கண்டு வணங்கி,—திங்கள் வெண் குடை மன்ன - பூரணசந்திரன்போலும் வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அரசனே,—எங்கணும் துகள் பொங்கி விம்ம காகளம் எழுந்து ஆர்ப்ப - எவ்விடங்களினும் பூதூளிகளெழுந்து நெருங்கவும், எக்காளங்கண் மிக்கொலிப்பவும்,—ஆரிய தேச வெம்பரி இன்று நம் துங்கவல்

மதிலின் புறத்த துவன்றி வந்த எனச் சொனார்—ஆரியதேசத்து வெவ்விய குதிரைகள் இத்தினத்து நமதுயர்ச்சிபொருந்திய வலிய மதிலின் புறத்தன வாய் நெருங்கி வந்தனவென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ-று. (௪)

வாசி யின்றிரள் வந்த வென்றலும் வாத வூருறையையர்மே
னேசம் வைத்தவர் தம்மை முன்ன ரழைத்து நீள்கலை யாதிதந்
தாசில் வெம்பரி காண வம்மினெ னாவெழுந் தெதிரடையலார்
௯௬ தன்படை சூழ வேயிறை கோயிலின்புற மெய்தினான்.

இ—ள்: வாசியின் திரள் வந்த என்றலும்-குதிரைக்கூட்டங்கள் வந்தனவென்று கண்டோர் கூறுதலும்,—இறை வாதவூர் உறை ஐயர் மேல் நேசம் வைத்து - அது கேட்ட பாண்டியராசன் திருவாதவூரடிகள் மீது பழைய அன்புரிமைகொண்டு, அவர் தம்மை முன்னர் அழைத்து நீள் கலை ஆதி தந்து - அவ்வடிகளைத் தனக்குமுன் வருவித்து உயர்வாகிய வஸ்திரமுதலியவைகளைக் கொடுத் துபசரித்து,—ஆசு இல் வெம் பரி காண வம்மின் என எழுந்து-குற்றமற்ற வெவ்விய குதிரைகளைக்காணும் பொருட்டு நீர் வருகவென்று கூறிக்கொண்டெழுந்து, எதிர் அடையலார் ௯௬ தன் படைசூழ கோயிலின் புறம் எய்தினான் - மேலெதிரும் பகைவர் களும் முன்னெதிர்த்தார்வாய்க் கேட்டஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய தன் சேனைகள்சூழ அவ்வரசன் கோயிலின் புறத்தே சென்றான். எ.று. (௫)

வேறு.

வண்டுபடி யலங்கனெடுந் தடந்தோண் மாறன்
மணிச்சிவிகை மீதேறி மதுரை மூதூர்
கண்டிருகண் களிக்கும்வகை யால வாயிற்
கடவுளிடும் பரிவரவு காண்பா னெண்ணிச்
செண்டு வெளி தனிற்போந்து பனிநீர் தோய்ந்த
செங்கழுநீர் மதுமாலை சிறந்து தூங்குந்
தண்டரள மணிப்பந்தர் நிழற்கீ ழம்பொற்
றவிசின் மிசை யினிதிருந் தான் றானைசூழ.

இ—ள்: வண்டு படி அலங்கல் நெடும் தடந் தோள் மாறன்-வண் டுகள் மொய்க்கின்ற வேப்பமாலையையணிந்த நெடிய அகன்ற புயங்களை யுடைய பாண்டியராசன்,—ஆலவாயில் கடவுள் இடும் பரி வரவுகாண்

பான் எண்ணி - துவாதசாந்தபுரமாகிய திருவாலவாயில் வீற்றிருக்குஞ் சோமசுந்தரக்கடவுள் கொடுவரும் குதிரைகளின் வரவைக் காணும்படி கருதி, மதுரை மூதூர் கண்டு இரு கண் களிக்கும் வகை மணிச் சிவிகை மீதுஏறிச் சென்று வெளி தனில் போந்து - மதுரையாகிய பழைய நகரவாசிகளெல்லாங் கண்டு தத்தம் இரு கண்களுங் களிகூரும்வண்ணம் முத்துச்சிவிகையின்மீதேறி வையாளி வீதியின்கட் சென்று,—பனிநீர் தோய்ந்த மது செங்கழுநீர் மாலை சிறந்து தூங்கும் தண் தரள மணிப் பந்தர் நிழல் கீழ் - பனிநீரிலே தோயப்பெற்ற தேனையுடைய செங்கழுநீர் மாலை வரிசையாகத் தூங்குந் தண்ணிய முத்துப்பந்தரின் கீழே,—அம் பொன் தவிசின் மிசை தானை சூழ இனிது இருந்தான் - அழகிய சுவர்ணாசனத்தின்மீது சேனைகள் சூழ இனிதாகவிருந்தான். எ-று. (௬)

முத்தமிழின் றிறநவிலும் புலவர் சூழ
 முதுமறையோர் மங்கலச்சொன் முறையிற் கூறக்
கைத்திகழும் வளைபுலம்பக் கலன்கண் மின்னக்
 கன்னியர்க ளிருமருங்குங் கவரி வீசக்
கொத்துலவும் பலமலரின் வாசந் தோய்ந்து
 குலவுமிளந் தென்றல்வர மாதர்பாட
மெத்துமணி முத்தமெனும் பணிகள் பூண்டு
 வெண்மதியின் றோற்றம்போல் வீற்றிருந்தான்.

இ—ள்: முத்தமிழின் திறம் நவிலும் புலவர் சூழ - இயலிசை நாடகமென்னும் முத்தமிழின்றிறத்தைக் கூறும் புலவர்கள் தற்சூழவும்,—முது மறையோர் மங்கலச் சொல் முறையின் கூற - பழைய வேதபாரகர்களாகிய பிராமணர்கள் மங்கலவாழ்த்துக்களை முறையானே கூறவும்,—கன்னியர்கள் கைத் திகழும் வளை புலம்பக் கலன்கள் மின்ன இரு மருங்கும் கவரி வீச-நடனஸ்திரீகள் கையின்கண் விளங்கும் வளையல்க ளொன்றோடொன் றுராய்த் தொலியா நிற்ப ஒழிந்த ஆபரணங்கள் பிரகாசியா நிற்ப இருமருங்கினும் வரிசையாக நின்று சாமரங்களை இரட்டவும்,—கொத்து உலவும் பல மலரின் வாசம் தோய்ந்து குலவும் இளந்தென்றல் வர-கொத்தின்கண் மலர்ந்த பலவகைப் புஷ்பங்களின் வாசனையோடளாவித் தவழும் மந்தமாருதம் வீசவும்,—மாதர் பாட - மதங்கியர் பாடவும்,—மெத்து முத்தம் எனும் மணிப் பணிகள் பூண்டு வெண்மதியின் தோற்

றம்போல் வீற்றிருந்தான் - அந்நாட்டின்கண் மிக்க முத்தென்னு மிரத்தின பாணங்களைத் தரித்துத் தன்குலமுதல்வனுகிய வெள்ளிய பூரணசந்திரனது தோற்றத்தைப்போலப் பாண்டியராசன் வீற்றிருந்தான். எ-று. (எ)

மங்குல்படி தடம்புரிசை வாதவூரர்
மனங்களிப்ப விழிகளிப்ப மறுவிலாத
திங்களெனுந் தன்மரபு விளங்க வென்றுந்
திருநீறு மஞ்செழுத்துஞ் சிறந்து மல்கச்
சங்கினுடன் காகளங்கண் முழவ மார்ப்பத்
தயங்கியெழுந் துகளுயர்வான் றன்மேற் செல்லத்
துங்கநெடுங் கடல்பரந்து வருதல் போலத்
துவன்றிவரு பரித்திரளின் ருேற்றங் கண்டான்.

இ—ள்: மங்குல் படி தடம் புரிசை வாதவூரர் மனம்களிப்ப விழி களிப்ப - முகில்கள்படிகின்ற விசாலமாகிய மதில்சூழ்ந்த திருவாதவூரில் அவதரித்த மாணிக்கவாசகசுவாமிகளது மனமுங்கண்ணும் களிகூரவும்,— மறு இலாத தன் திங்கள் எனும் மரபு விளங்க - மறுவற்ற தனது சந்திர வம்மிசம் ஏனையிருவம்மிசங்களினும் பிரகாசிக்கவும்,—என்றும் திருநீறும் அஞ்செழுத்தும் சிறந்து மல்க - எஞ்ஞான்றும் சிவசின்னங்களாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷங்களும் சிவமூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமும் ஏனைச் சமய சின்னங்களினும் கடவுள்நாமங்களினும் சிறந்தபிவிருத்தி யடையவும்,— வெண் சங்கின் உடன் காகளங்கள் முழவம் ஆர்ப்ப - வெண்மையாகிய சங்குகளும் எக்காளங்களும் மிருதங்கங்களு மொலிப்பவும்,—தயங்கி எழும்துகள் உயர் வான் மேல் செல்ல - பிரகாசித்தெழும் பூதூளிகள் உயர்ந்த ஆகாயத்தின்மீது செல்லவும்,— துங்க நெடுங் கடல் பரந்து வருதல்போலத் துவன்றி வரு பரித் திரளின் தோற்றம் கண்டான் - முன் வந்த உயர்ச்சிபொருந்திய நெடிய கடற்றிரை ஈண்டுப் பரந்துவருகின்றமைபோல ஒன்ருேடொன் றிடையீடின்றி நெருங்கிவருகின்ற குதிரைக் கூட்டங்களின் ருேற்றத்தை அரசன் கண்டான். எ-று. (அ)

வேறு.

அங்கிளர் மதுரையம் பதியி லாவணித்
திங்களின் மூலநாள் செறிதி னத்தினி

லெங்கணு நீறுமஞ் செழுத்து மோங்கிடச்
சங்கர னிடும்பரிச் சமூகம் வந்தவால்.

இ—ள்: அம் கிளர் மதுரைப் பதியில் ஆவணித் திங்களில் மூல நாள் செறி தினத்தினில் - அழகுவிளங்காநின்ற மதுரையாகிய இராசதானியிலே ஆவணிமாசத்து மூலநக்ஷத்திர தினத்திலே,—எங்கணும் நீறும் அஞ்செழுத்தும் ஓங்கிட - எவ்விடங்களினும் விபூதி பஞ்சாக்ஷரங்களிரண்டும் தழைத்தோங்கும்படி,—சங்கரன் இடும் பரிச் சமூகம் வந்த - சுகஞ்செய்பவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் கொடுவரும் குதிரைக்கூட்டங்கள் வந்தன. எ-று. (க)

தூத்திரண் மணிகெழு சோதி மாமுடிப்
பார்த்திபன் விழிநலம் பருக வீதியிற்
கூத்தினர் செயலெனக் குலாவு வாம்பரிச்
சாத்தினர் வரும்பெருந் தன்மை கூறுவாம்.

இ—ள்: தூத்திரள் மணிகெழு சோதி மா முடிப் பார்த்திபன் விழி நலம் பருக - சுத்தமாகிய திரண்ட ரத்தினங்குயிற்றிய பிரபையை வீசும் பெரிய மகுடத்தையுடைய பாண்டியராசனது கண்கள் நன்கு விருந்தயர,—வீதியில் கூத்தினர் செயல் எனக் குலாவு வாம் பரிச் சாத்தினர் வரும் பெரும் தன்மை கூறுவாம் - வையாளிவீதியிலே நாடகாது நடனத்தைப்போலத் தாளகதிக்கேற்ப விநோதநடைநடக்குந் தாவுகின்ற குதிரைராவுத்தர்கள்வரும் பெருந்தகைமையைச் சிறிதுகூறுவாம். எ-று.

வேறு.

கட்டிய சுரிகையர் கவின்கொள் வாளினர்
பொட்டணி நுதலினர் பொலன்செய் மேனியர்
பட்டுடை மருங்கினர் பவள நீள்வடம்
விட்டொளி விளங்கிய வியன்கொண் மார்பினர்.

இ—ள்: கட்டிய சுரிகையர் - அரையிலே தொங்கக் கட்டப்பட்ட உடைவாளையுடையவர்,—கவின் கொள் வாளினர் - கையிலே அழகிய வாட்படையையுடையவர்,—பொட்டு அணி நுதலினர்-சிறுபொட்டணிந்த நெற்றியையுடையவர்,—பொலன் செய் மேனியர் - பொன்மயமாகிய

சரீரத்தையுடையவர்,—பட்டு உடை மருங்கினர் - பட்டுவஸ்திரமுடுத்த அரையையுடையவர்,—நீள் பவள வடம் விட்டு ஒளி விளங்கியவியன் கொள் மார்பினர் - நெடிய பவளமாலைகள் விட்டுவிட் டொளிவிளங்குகின்ற பரந்த மார்பையுடையவர். எ-று. (௧௧)

புன்மயிற் பீலியர் புலியின் றோலினர்
பின்மலர்ப் பாசிலை பிணைத்த குஞ்சியர்
வன்மொழிக் குரலினர் வயங்கு தூணியர்
வின்மலி கரத்தினர் வெறித்த பார்வையர்.

இ—ள்: மயிற் புன் பீலியர் - மயிலினது நொய்தாகிய பீலிக்குடையையுடையவர்,—புலியின் தோலினர் - புலித்தோற்சட்டையையுடையவர்,—மலர்ப் பாசு இலை பிணைத்த பின் குஞ்சியர் - பூக்களோடு பச்சிலைகளை வைத்துப் பின்னிய பின்றூங்குங் குடுமியையுடையவர்,—வன்மொழிக் குரலினர் - அதிரப்பேசும் உரத்தகுரலையுடையவர்,—வயங்கு தூணியர் - முதுகில்விளங்கும் அம்புக்கூட்டையுடையவர்,—வில் மலி கரத்தினர் - விற்பொருந்திய கைகளையுடையவர்,—வெறித்த பார்வையர் - கண்டோரை அச்சுறுத்தும் கூர்த்தநோக்கையுடையவர். எ-று.

பொன்னியல் குழையினர் பொலன்கொண் மாலையர்
பன்னிறச் சாத்தினர் பணைத்த தோளினர்
சென்னியிற் கதிர்மணி யிலங்கு சேடனைப்
பின்னிவிட் டெனப் பிணைத்த குஞ்சியர்.

இ—ள்: பொன் இயல் குழையினர்-பொற்குண்டலங்களையுடையவர்,—பொலன் கொள் மாலையர் - பொன்னரிமாலைகளையுடையவர்,—பல்நிறச் சாத்தினர் - பலநிறம்பொருந்திய தலைச்சாத்துக்களையுடையவர்,—பணைத்த தோளினர் - பருத்த புயங்களையுடையவர்,—கதிர் சென்னியில் மணி இலங்கு சேடனைப் பின்னி விட்டது என - ஒளியையுடைய சிரோரத்தினம் விளங்குகின்ற சேஷனைப் பின்னித் தூங்கவிட்டது போல,—பிணைத்த குஞ்சியர் - தூங்கும்படி விட்ட பின்னிய மயிர்க்கயிற்றையுடையவர். எ-று. (௧௩)

தாங்கிய சுரிகையுந் தயங்கு வேல்களும்
வாங்கிய சிலைகளுங் கணையும் வாளுமாய்
ஞாங்கரி லிவர்வர நாப்பட் டோன்றினார்
தேங்கிய நதிமதிச் சென்னி யண்ணலார்.

இ—ள்: தாங்கிய சரிகையும் - அரையிலேதாங்குகின்ற உடைவாள்களும்,—சுடர் செய் வேல்களும் - ஒளிசெய்கின்ற வேற்படைகளும்,—வாங்கிய சிலைகளும் - வளைக்கப்பட்ட விற்களும்,—கணையும் - அவ்விற்களிலே அநுசந்திக்கப்பட்ட அம்புகளும்,—வாளும் ஆய் - கைகளிலே தாங்கிய வாட்படைகளுமாகி,—ஞாங்கரில் இவர் வர - பக்கங்களிலே இக்குதிரைவீரர்கள் வர,—தேங்கிய நதி மதிச் சென்னி அண்ணலார் நாப்பண்தோன்றினர் - ததும்புகின்ற கங்காநதியையும் பாலசந்திரனையும் அணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானனவர் இவர்கட்கு மத்தியிலே தோன்றியருளினர். எ-று. (கச)

வேறு.

நச்சுரக வுச்சிமணி நண்ணுமொரு வண்ணக்
கச்சிடை விசித்துள கவின்கொளுடை வாளும்
பச்சைமுழு நீலமொடு பன்னிற வடஞ்சேர்
செச்சைநிற மன்னிய திரண்டவிரு தோளும்.

இ—ள்: உச்சி மணி நண்ணும் நச்சு உரக வண்ணக் கச்சு இடை விசித்துள கவின் கொள் ஒரு உடைவாளும் - சிரோரத்தினம்பொருந்திய நஞ்சுகாலும் பாம்பாகிய அழகிய கச்சின்கண் இறுகக்கட்டித் தூங்கும் விசித்திரமாகிய ஒரு உடைவாளும்,—பச்சை முழு நீலம் ஒடு பல் நிற வடம் சேர் - பச்சையும் முழுத்த நீலமுமாகிய இவற்றோடு ஒழிந்த பல நிறங்களுமுடைய ரத்தினமாலைகள்பொருந்திய,—செச்சை நிறம் மன்னிய திரண்ட இருதோளும் - செந்நிறம்பொருந்திய திரண்ட இரண்டு திருப்புயங்களும். எ-று. (கரு)

ஒப்பரிய சட்டையு முடுத்திலகு பட்டுந்
தொப்பியு முகத்திடை துலக்கமுள ராகிச்
செப்பரு நலங்குலவு செண்டொருகை கொண்டே
யிப்படி யிலிப்படிவம் யாவருள ரென்ன.

இ—ள்: ஒப்பு அரிய சட்டையும் - உவமைகூறுதற்கரிய சட்டையும்,—உடுத்து இலகு பட்டும் - திருவரையின்கணுடுத்து விளங்கும் பட்டுவஸ்திரமும்,—தொப்பியும் - திருமுடிச்சாத்தும்,—முகத்து இடை துலக்கம் உளர் ஆகி - திருமுகத்திற் பிரபையு முடையவராகி,—செப்பு அரு

நலம் குலவு செண்டு ஒரு கை கொண்டு - இத்தன்மைத்தென்று நாங்கூறு தற்கரிய அழகுபொருந்திய சவுக்கை ஒரு திருக்கரத்திற்கொண்டு,— இப்படியில் இப்படிவம் யாவர் உளர் என்ன - இந்தப்பூமியில் இவ்வழகிய வடிவம் வேறியாவருளரென்று கண்டோர் தம்முள் வியந்து பேச. எ-று.

கட்டுப்படி மீதின்மணி கச்சைமணி முன்பி
னிட்டவிரு பக்கமணி யின்னொலி புலம்பப்
பட்டிலகு பக்கரை பனிக்கவரி யெட்டும்
விட்டொளி விளங்குமொரு வெண்பரி யிலேறி.

இ—ள்: படி மீது கட்டு மணி - அங்கவடியின்மீது கட்டிய மணியும்,—கச்சை (மீது கட்டு) மணி - கச்சையின்மீது கட்டிய மணியும்,—முன் பின் இட்ட மணி - முன்னும் பின்னுமட்ட மணிகளும்,—இரு பக்கம் (இட்ட) மணி-இருபக்கங்களினு மிட்ட மணிகளுமாகிய இவை,—இன் ஒலி புலம்ப - செவிக் கின்னிசையாகவொலிப்ப,—பட்டு இலகு பக்கரை பனிக் கவரி எட்டும் விட்டு ஒளி விளங்கும் ஒரு வெண் பரியில் ஏறி - பட்டினுற்செய்து விளங்குகின்ற கலணையின்சூழ லெட்டினு நிறீய குளிர்ச்சிபொருந்திய சாமரங்களெட்டும் அசையுந்தோறும் விட்டுவிட்டொளி விளங்கப்பெறும் வெண்மையாகிய ஒரு குதிரையின்மீ தேறியருளி. எ-று. (கஎ)

வீசுகவ ரித்திரண் மிடைந்தொளிர மீதே
தேசொடு கவித்துள செழுங்குடை வயங்கப்
பூசல்புரி வெம்பரி பொருந்துபடை யூடே
மாசில்குல வாரியரின் மன்னனென வந்தார்.

இ—ள்: வீசு கவரித்திரள் மிடைந்து ஒளிர - இரட்டுகின்ற சாமரக்கூட்டங்கள் நெருங்கி விளங்க,—மீது தேசு ஒடு கவித்துள செழுங் குடைவயங்க - திருமுடியின்மீது அழகோடு கவிக்கின்ற செழுமையாகிய குடை பிரகாசிக்க,—பூசல் புரி வெம் பரி பொருந்து படை ஊடே - யுத்தஞ்செய்கின்ற வெவ்விய நரிக்குதிரைகள்பொருந்திய சேனைகளின் மத்தியிலே,—மாசு இல் குல ஆரியரின் மன்னன் என வந்தார் - குற்றமற்றுயர்ந்த ஆரியதேசவாசிகளது தலைவனைப்போல வந்தருளினர். எ-று.

மன்னவனு மிங்கிவர் வருந்தகைமை கண்டே
தன்னுள மகிழ்ந்திரு தடங்கணிமை யாமே

யன்னமெனுமூர்திநெடு மாலரனை யல்லா
தின்னவெழில் யாவருள ரென்றதி சயித்தான்.

இ—ள்: மன்னவனும் இந்த இவர் வரும் தகைமை தன் தடம் இரு கண் இமையாமே கண்டு உளம் மகிழ்ந்து - பாண்டியராசனும் இங்ஙனம் இவர்வருந்தன்மையைத் தனது பெரிய இருகண்களுமிமையாமற் பார்த்து மனமகிழ்ந்து,—அன்னம் எனும் ஊர்தி நெடு மால் அரனை அல்லாது இன்ன எழில் யாவர் உளர் என்று அதிசயித்தான் - அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமாவும் நெடிய விஷ்ணுவும் அரனென்னுந் திருநாமத்தையுடைய சிவபெருமானுமல்லது இப்பேரழகை வேறியாவருளரென்றற்புதமடைந்தான். எ-று. (க௯)

பண்ணிய தவத்துள பயன்பரியின் மீதே
நண்ணியதெனத்தமி னயந்தனர் வியந்தா
ரெண்ணிய முடித்தன ரெனக்கருதி நின்றார்
புண்ணிய மறைத்தமிழ் புகன்றதிரு வாயார்.

இ—ள்: புண்ணிய மறைத் தமிழ் புகன்ற திரு வாயார் - சுத்தமாகிய வேதத்தைச் செந்தமிழ்மொழியினாலே திருவாசகமெனப் பெயர் தந்து பாடியருளிய திவ்விய வாக்கையுடைய திருவாதவூரடிகளானவர்,—பண்ணிய தவத்து உள பயன் பரியின் மீது நண்ணியது என - அனந்தகோடி பூர்வசன்மங்களிலே நாம் சிவார்ப்பணமாகச் செய்துகொண்ட தவப்பயனை இப்பொழுது கரசரணாதி அவயவங்களோடு பொருந்தி ஒரு குதிரையின்மீதிவர்ந்தெழுந்தருளி வந்ததென்று,—தமில் நயந்தனர் வியந்தார் - தம்முட் சிந்தித் தருட்டிறத்தைத் துதித்து,—எண்ணிய முடித்தனர் எனக் கருதி நின்றார் - நாமெண்ணிய இரண்டையும் நம்பாமாசாரியர் தப்பாது செய்து முடித்தருளினாரென உட்கொண்டு மகிழ்ந்து வாளா நின்றனர். எ-று. (உ௦)

தூயசுடர் வேல்பல சுழற்றியெதிர் செல்வார்
வாயொலி விளைப்பரிகல் வாளினை விதிர்ப்பார்
நேயமொடு தம்மிலணி நின்றுசமர் செய்வா
ராயின ரரன்புடையி லானபரி வீரர்.

இ—ள்: அரன் புடையில் ஆன பரி வீரர் - சிவபெருமானது திருமருங்கிலுள்ள குதிரைவீரர்கள்,—தூய சுடர் வேல் பல சுழற்றி எதிர்

செல்வார் - கறையற்ற ஒளியையுடைய வேற்படைகள் பலவற்றைச் சுழற்றி ஒருவர்க்கொருவர் எதிரேசெல்வாரும்,—வாய் ஒலி விளைப்பர் - வாயினாலே சிங்கநாதஞ்செய்வாரும்,—இகல் வாளினை விதிர்ப்பார் - வலிய வாட்படைகளை வீசுவாரும்,—நேயம் ஒடு தம்மில் அணி நின்று சமர் செய்வார் ஆயினர் - ஒருவர்மாட்டொருவர் அன்போடு தம்முளணிவகுத்து நின்று யுத்தஞ்செய்வாருமாயினர். எ-று. (உக)

நீறுசிவ நீதிநிலை நிற்கவுல காளு
மாறனு மகிழ்ந்துதவ மன்னரை யழைத்தே
கூறரிய வாரிய குலேசரொரு வீதி
யேறும்வகை சென்றுரையு மென்றினிது சொன்னான்.

இ—ள்: நீறு சிவ நீதி நிலை நிற்க உலகு ஆளும் மாறனும் மகிழ்ந்து - விபூதியும் நஞ்சைவசமயநீதியும் எஞ்ஞான்றும் நிலைபெற உலகத்தை அரசாளும் பாண்டியராசனும் மேன்மேன் மகிழ்ச்சியடைந்து,—தவமன்னரை அழைத்து - தவமுதல்வராகிய திருவாதவூரடிகளைத் தன் சமீபத்தில் வருவித்து, கூறு அரிய ஆரிய குல ஈசர் ஒரு வீதி ஏறும் வகை - தம்பெருமை கூறுதற்கரிய இவ்வாரியகுலாதிபர் ஒருவீதியிலே குதிரையேற்றஞ்செய்யுமாறு,—சென்று உரையும் என்று இனிது சொன்னான் - நீர்சென்றியம்புமென் றினிதாகக்கூறினான். எ-று. (உஉ)

என்னிவன் மொழிந்தன னெனத்தமி லிரங்கா
மன்னிய வருந்தவரும் வாண்முகம மலர்ந்தே
கன்னலை நலங்கொள்கனி யைக்குறுகி நெஞ்சான்
முன்னுற வணங்கிவிழி முத்துதிர நின்று.

இ—ள்: மன்னிய அரும் தவரும் - (அதுகேட்ட) நிலைபெற்ற அரியதவத்தையுடைய திருவாதவூரடிகளும்,—இவன் என் மொழிந்தனன் எனத் தமில் இரங்கா வாள் முகம் மலர்ந்து - இவ்வரசன்எதனைக்கூறும்படி பணித்தானென்று தம்முணர்ந்து புறத்தே முகமலர்ச்சி காட்டி,—நலம் கொள் கன்னலைக் கனியைக் குறுகி நெஞ்சால் முன் உற வணங்கி - தம்மெய்யடியவர்க்குத் தித்திக்குங் கரும்பினது சாறும் முக்கனியுமாகிய பரமாசாரியரை அடைந்து மனத்தான் முன்னர் வணங்கி - விழிமுத்து உதிர நின்று - பின் கண்ணீராகிய முத்துச் சொரிதரநின்று. எ-று (உந)

மன்றன்மல ரோனுநெடு மாலுமுரு வேறு
யன்றுமுத வின்றுமறி யாதவகை நின்றாய்

வென்றிவிடை யன்றியுயர் வெம்பரியின் மீதே
யின்றுனை வணங்கமுன மெத்தவ முயன்றேன்.

இ—ள்: மன்றல் மலரோனும் நெடு மாலும் உரு வேறாய் -மணங் கமழுந் தாமரை மலரை யாசனமாகவுடைய பிரமாவும் நெடிய விஷ்ணுவும் தத்தம் விபரீதஞானத்தினின்றும் வேறுபடாது வடிவுமாத்திரம் வேறுபட்டு,—அன்று முதல் இன்றும் அறியாத வகை நின்றாய் உனை - தாம்மமதையுற்ற அன்றுமுத லின்றுவரையுந் தேடி அறியாதபிரகாரம் அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப்பிழம்பாய் நின்றருளும் அத் துணை அரிய தேவரீரை,—வென்றி விடை அன்றி உயர் வெம் பரியின் மீது இன்று வணங்க - வெற்றியையுடைய விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனத் தின்மீதன்றி அதனினு முயர்ந்த வேதமாகிய வெவ்விய குதிரையின்மீது தரிசித்து இத்தினம் வணங்குதற்கு,—முனம் எத்தவம் முயன்றேன் - பூர்வசன்மங்களி லென்ன அருந்தவஞ் செய்தேனோ. எ-று. (உச)

வந்தபடி யிவ்வுரு வணங்குமிது வல்லா
லந்தவடி வாகிலுனை யாரறிய வல்லா
ரிந்தவகை கண்டடி யவர்க்கெளியை யென்றே
சிந்தைதனி லன்பொடு தெளிந்தவுல கெல்லாம்.

இ—ள்: வந்த படி இவ் உரு வணங்கும் இது அல்லால் - ஈண்டெழுந்தருளிவந்த பிரகாரம் இவ்வுருவத்திருமேனியைத் தரிசித்து வணங்கு மிஃதொன்றல்லது,—அந்த வடிவு ஆகில் உனை ஆர் அறிய வல்லார் - அவ்வுருவத்திருமேனியைத் தேவரீர் மேற்கொள்ளின், அங்ஙனம் தேவரீரை யாவரறியவல்லுநர்,—உலகு எல்லாம் இந்த வகை கண்டு - இவ்வுலகத்தினரெல்லாம் இப்பெருங்கருணைத்திறத்தை நேரே ஈண்டுக் கண்டறிந்து,—அடியவர்க்கு எளியைஎன்று சிந்தை தனில் அன்பு ஒடு தெளிந்த - தேவரீரை அடியவர்க் கெளியீரென்று முன்னையினுந் தம் மனத்தின் மிக அன்புகொண்டு நிச்சயித்தறிந்தனர். எ-று. (உரு)

என்றுமுக மன்பல வியம்பியரு ளாலே
வென்றிபுனை மீனவன் விளம்புமொழி சொன்னார்
கொன்றைமுடி யாருமதி சைந்துகொடை மாற
னன்றியொடு காணும்வகை நற்பரியு கைத்தார்.

இ—ள்: என்று முகமன் பல இயம்பி - என்றிவ்வாறு திருவாத ஆரடிகள் சற்காரவசனங்கள் பலவற்றைக் கூறி,—அருளால் - பரமாசாரிய ரது திருவருளினலே,—வென்றி புனை மீனவன் விளம்பு மொழி சொன் ஞர் - வெற்றிமாலையையணிந்த பாண்டியன் கூறியவார்த்தையை மெல்ல விண்ணப்பஞ்செய்தார்,—கொன்றை முடியாரும் அது இசைந்து - கொன் றைமாலிகையைத் தரித்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானும் அதற் குடன்பட்டு,—கொடை மாறன் நன்றி ஒடு காணும் வகை நல் பரி உகைத் தார் - கொடையையுடைய பாண்டியராசன் பூர்வ சன்மங்களிலே செய்து கொண்ட நல்வினையாகிய சிவபுண்ணிய வலத்தினலே நேரே காணும்படி வேதமாகிய நல்ல குதிரையைச் செலுத்தியருளினர். எ-று. (உசு)

> மன்னரவ பந்தமுடன் வட்டநெடு வீதி
> யென்னுமிவு ளித்தொழில்கள் யாவுமினி தேறி
> யுன்னுமன வேகமென வோடுமுயர் பாய்மா
> நன்னட மிடும்படி நடாத்தியெதிர் வந்தார்.

இ—ள்: மன் - பதியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள்,—அரவ பந்தம் உடன் வட்டம் நெடு வீதி என்னும் இவுளித் தொழில்கள் யாவும் இனிது ஏறி - நாகபந்தம், விருத்தம், தீர்க்கவீதி என்னும் பாகுபாட்டையுடைய குதிரையேற்றங்களையெல்லாம் இனிதாக வேறிக்காட்டி,—உன்னும் மன வேகம் என ஓடும் உயர் பாய்மா நல் நடம் இடும் படி நடாத்தி எதிர் வந்தார் - நினைத்தற்கருவியாகிய மனவேகம்போல விரைந்தோடும் வேத மாகிய குதிரை தாளகதிக்கேற்ப நல்ல நடனமிடும்படி செலுத்திக்கொண் டரசனுக் கெதிர்வந்தருளினர். எ-று. (உஎ)

> வெம்பரியி னண்ணலை வியந்துதமிழ் மாறன்
> கம்பமுடி யெய்தவொரு கைவிரல் சுழற்று
> வம்பொன்விலை யில்லதொ ரருங்கலை யளித்தா
> னெம்பரமர் செண்டின்மிசை யேற்றுநகை செய்தார்.

இ—ள்: தமிழ் மாறன் வெம் பரியின் அண்ணலை வியந்து - அப் பொழுது தமிழையுடைய பாண்டியராசன் அவ்வச்சுவபதியைப் புகழ்ந்து,—முடி கம்பம் எய்த ஒரு கை விரல் சுழற்று - சிரக்கம்பஞ்செய் தொரு கைவிரலைச் சுழற்றி,—விலை இல்லது அரும் அம் பொன் ஓர் கலை அளித்

தான் - விலைமதித்தற்கரிய அருமையாகிய அழகையுடைய பீதாம்பரமொன்றைப் பரிசாகக் கொடுத்தான், — எம் பரமர் சென்டின் மிசை ஏற்று நகை செய்தார் - எம்முடைய சிவபெருமான் அதனைத் தமது சவுக்கின் மீதேற்றுப் புன்னகைசெய்தருளினார். எ-று. (உஅ)

வேறு.

ஏற்றவொண் கலையை நேச மெய்தினெ னொருவன் சென்று
காற்றெனா விரைவி னெய்திக் கடிதுதன் கரத்தில் வாங்கிப்
போற்றிலன் முடியின் மீது புனைந்தில னென்று மாற
னீற்றினன் மறைப்பி னாலே நெஞ்சிடை வெகுட்சி கொண்டான்.

இ—ள்: மாறன் - அரிமர்த்தனபாண்டியன், — ஒருவன்-மிக ஏழையாகிய இக்குதிரைராவுத்தன், — ஏற்ற ஒண்கலையை - தான் ஏற்ற பீதாம்பரத்தை, — நேசம் எய்தினன் - விருப்பங்கொண்டு, — காற்று என விரைவில் சென்று எய்தி - காற்றைப்போல விரைந்துவந்து சமீபித்து, — கடிது தன் கரத்தில் வாங்கிப் போற்றிலன் - விரைவிலே தன்கையில் வாங்கிப் பேணிலன், — முடியின் மீது புனைந்திலன் என்று - சிரசின்மீ தணிந்திலனென்று கருதி, — நீற்றினன் மறைப்பினாலே நெஞ்சு இடை வெகுட்சி கொண்டான் - சிவபெருமான் தம்மை மறைத்தெழுந்தருளினமையினாலே தன்மனத்தின்கட் கோபங்கொண்டான். எ-று. (உக)

வெளிப்பட வரிய மேனி விண்ணவன் கண்ணு நெஞ்சுங்
களிப்புற வருதல் கண்டுங் கண்டிலன் கன்னிநாட
னொளித்துல கெங்கு நிற்போ னுறுபவ மொழித்து ஞான
மளித்திடி னன்றி யாவ ரவன்றிற மறியவல்லார்.

இ—ள்: மேனி வெளிப்பட அரிய விண்ணவன் கண்ணும் நெஞ்சும் களிப்புறவருதல் கண்டும்-தந்திருமேனி, ஊனக்கண்ணினாலே வெளிப்படக் காணுதற்கரிய சிதாகாசவடிவமாகவுடைய சிவபிரானனவர், கண்ணு மனமுங் களிகூர ஈண்டு வெளிப்படவெழுந்தருளிவருதலை ஊனக்கண்ணால் நேரேகண்டுவைத்தும், — கன்னி நாடன் கண்டிலன் - கன்னிநாட்டையுடைய பாண்டியராசன் ஞானக்கண்ணின்மையினால் உள்ளபடி காணப்பெற்றிலன், — உலகு எங்கும் ஒளித்து நிற்போன் உறு பவம் ஒழித்து ஞானம் அளித்திடின் அன்றி-உலகெங்கும் விறகிற்றீயைப்போல

மறைந்துநின்றருளும் அம்முதல்வன் அநாதியாய்வரும் பிறவிக்குநிமித்தமாகிய அஞ்ஞானத்தைப் பற்றறக் கழித்துத் தமது திருவடிஞானத்தைப் பிரசாதிக்கினல்லது,—யாவர் அவன் திறம் அறிய வல்லார் - யாவர்தாம் அக்கடவுளது உண்மைத்தன்மையைக் கண்டுணரவல்லவர். எ-று. (௬o)

எண்டிசை மன்ன ரன்பா லீந்தமென் கலைகள் யாவுஞ்
செண்டிடைக் கோட லன்னோர் தேயநல் லியற்கை யென்றே
வண்டமிழ் வாதவூரர் மாமது ரேச னெஞ்சிற்
கொண்டிடு முனிவு தீரக் குறைந்துமுன் னின்று சொன்னார்.

இ—ள்: வண்தமிழ் வாதவூரர் முன் நின்று - அரசனது வெகுட்சியைக் கண்ட செந்தமிழ்மொழிக்கதிபராகிய திருவாதவூரடிகள் அவ்வரசனுக் கெதிர்சென்று செவ்வேநின்று,—எண் திசை மன்னர் அன்பால் ஈந்த மென் நல் கலைகள் யாவும் செண்டு இடைக்கோடல் அன்னோர் தேய இயற்கை என்று - அட்டதிக்கினுமுள்ள அரசர்களெல்லாம் தம்மிட்டம் பற்றிப் பரிசுகொடுக்கும் மென்மையாகிய நல்ல வஸ்திரங்களையெல்லாஞ் சவுக்கின்மீ தேற்றுக்கோடல் அவரது தேசாசாரமென்று,—மாமதுராசன் நெஞ்சில் கொண்டிடு முனிவு தீரக் குறைந்து சொன்னார் - பெருமை பொருந்திய மதுரையை இராசதானியாகக்கொண் டரசுவீற்றிருக்கும் அரிமர்த்தனபாண்டியன் மனத்தின்கட்கொண்ட கோபந் தணியுமாறு குறையிரந்து கூறினார். எ-று. (௬௧)

நலத்தகு மிந்த நீர்மை கேட்டபி னயந்துமன்னன்
கலக்கமி லிவுளி நன்னூல் கற்றவர் தம்மை நோக்கி
யிலக்கண விதியா லுள்ள விரும்பரி யிழிவு மேன்மை
துலக்குற நம்மி னாடி யெம்முடன் சொல்லு மென்றான்,

இ—ள்: நலத்தகும் இந்த நீர்மை கேட்டபின் மன்னன் நயந்து - விரும்பத்தகும் இந்தச் சமாதானத்தைக் கேட்டபின்பு பாண்டியராசன் கோபந்தணிந்து,—நல் இவுளி நூல் கலக்கம் இல் கற்றவர் தம்மை நோக்கி - நல்ல அசுவலக்கணநூல்களைக் கலக்கமின்றிக் கற்றவர்களை நோக்கி,—உள்ள இரும் பரி மேன்மை இழிவு இலக்கண விதியால் துலக்குற நம்மில் நாடி - இங்குள்ள மகிமைபொருந்திய குதிரைகளின் குணகுணங்களை அசுவலக்கணநூல் விதிப்படி விளங்க நீவிர் பரீக்ஷித்து,—எம் உடன் சொல்லும் என்றான் - எமக்குக் கூறுமினென்று பணித்தான். எ-று. (௬௨)

சொற்றிகழ் துரக நூலின் றுணிபொரு ளுணர்ந்து ளோருங்
கொற்றவெம் பரிகட் குள்ள குற்றமுங் குணமு நாடிப்
பொற்றடங் கிரியின் மீது பொருகயல் பொறித்து மீண்ட
வெற்றிகொண் மன்னர் மன்னன் முன்னிவை விளம்ப லுற்றார்,

இ—ள்: சொல் திகழ் துரக நூலின் துணி பொருள் உணர்ந்துளோரும் - பொருள்செறிந்த சொற்கள் விளங்கும் அசுவலக்கண நூல்களின் நிச்சயப்பொருளையறிந்த பரீக்ஷகர்களும்,—கொற்ற வெம் பரிகட்கு உள்ள குணமும் குற்றமும் நாடி - வெற்றியையுடைய வேகம்பொருந்திய குதிரைகளிடத்துள்ள குணாகுணங்களைப் பரீக்ஷித்தறிந்து,—பொன் தடம் கிரியின் மீது பொரு கயல் பொறித்து மீண்ட வெற்றி கொள் மன்னர் மன்னன் முன் இவை விளம்பல் உற்றார் - பொன்மயமாகிய பெரிய மேரு கிரியின்மீது போருக்குரிய கயலை எழுதிய கொடியையெழுதித் திக்கு விசயஞ்செய்து முடித்த அத்துணை வெற்றியையுடைய அரசர்க்கரசனாகிய பாண்டியன் முன்னின் றிவ்வார்த்தைகளை விண்ணப்பஞ் செய்வாராயினார். எ-று. (௬௬)

வேறு.

தாவினைச்சந் திரசுழியா மண்டா வர்த்தந்
தண்டையடி யிற்சுழியா முடலின் பக்க
மேவுசுழி கௌவகமாங் காகா வர்த்த
மேன்மைதிகழ் முன்வளையச் சுழிதா னாகும்
பாவுசெழுங் கேதாரி யடியிற் சேர்ந்த
பயனில்கொடுஞ் சுழிகேசா வர்த்த மாகும்
பூவமருங் கச்சையிற்பட் டடையே யாகப்
புகன்றசுழி யிச்சுழிகள் புணரா வாகி.

இ—ள்: தண்டையடியிற்பொருந்திய கேட்டினைத்தரும் சந்திர சுழி அண்டாவர்த்தசுழிகளும் உடம்பின்பக்கத்துப் பொருந்திய கௌவக சுழிகாகாவர்த்தசுழிகளும் மகிமைவிளங்கும் முன்வளையச்சுழி பரந்த செழுமையாகிய கேதாரிச்சுழிகளும் அடியிற்பொருந்திய பயனற்ற கொடிய கேசாவர்த்தசுழியும் அழகமரும் கச்சைநிலையிற் பொருந்திய பட்டடைச் சுழியுமென அசுவலக்கணநூலுடையார் கூறிய இவ்வெண்வகைச்சுழிகளும் பொருந்தப்பெறாதனவாகி. எ-று.

கொம்புகன்னந் திருகுகன்ன நஞ்ச பாதங்
கொள்ளிக்கால் வெள்ளிக்கண் டீனி குன்று
வெம்புதழற் சுடலை முகம் பரனோர் கண்ட
மண்டப்பாழ் விலங்கிபல வண்ட மாதல்
செம்பொறியா மக்கினிசித் திரங்கண் மூன்று
சிறந்தினிய மட்டிற்பா லறுபா லென்றே
யம்புவியோர் மொழிந்தபழு திவையு மின்றி
யடிநாவிற் குரமிரட்டை யாகா வாகி.

இ—ள்: கொம்புபோல நீண்ட செவிகளும் முறுகிய செவிகளும் நஞ்சபாதமும் கொள்ளிக் காலும் வெள்ளிய கண்களும் தீனிகுன்றுத சுடுகின்ற அக்கினிசுவாலிக்கும் சுடலைபோலும் அழகற்ற முகமும் நீலகண்டமும் பீசமின்மையும் ஒன்றற்கொன் றேற்றக் குறைவாகிப் பருத்த பீசமுடைமையும் செவ்விய பதுமையும் அக்கினியும் சித்திரமுமாகிய இம் மூன்றையும்போலச் சிறந்து முகம் வால் நான்குகால்களாகிய இனிய இவ் வுறுப்புக்களிற் சுழியின்மையுமென் றிங்ஙன மழகிய பூமியின்கணுள்ள அறிஞர் கூறிய இகுற்றங்களும் இவைபோல்வன பிறவுமின்றிக் கழுத்தடியின் மார்க்கண்ட மிரட்டையாகப் பொருந்தப் பெறாதனவாகி. எ-று.

சிரமதனி லிரண்டுசெழுந் துளைப்பி னான்கு
சிறந்தவுரந் தனிலிரண்டு நுதன்மே லொன்று
குரவமிசை நின்றசுழி யொன்றி னோடு
குலவிய வீரைந்துசுழி குறையா வாகி
நரிவெருகு கருங்காக மலகை யோரி
ஞாளிசெழுங் கேழலெனுங் குரலின் றாகி
விரவுபெருந் திரைவேலை மங்குல் சங்கம்
விடைமுழவம் போன்முழக்க மிகவுண் டாகி.

இ—ள்: சிரமதனில் இரண்டு - தலையில் இரண்டுசுழிகளும்;—செழும் துளைப்பின் நான்கு - செழுமையாகிய நாபியினபின் நான்குசுழிகளும்,—சிறந்த உரந்தனில் இரண்டு - அழகிய மார்பில் இரண்டுசுழிகளும்;—நுதல் மேல் ஒன்று - நெற்றியில் ஒருசுழியும்,—குரவமிசை நின்ற சுழி ஒன்றினோடு - உதட்டின்கணுள்ள சுழியொன்றுடனே,— குலவிய

சர் ஐந்து சுழி குறையா ஆகி - விளங்காநின்ற இப்பத்துச்சுழிகளும் குறை யப்பெறாதனவாகி,—நரி வெருகு கரும் காகம் அலகை ஓரி ஞாளி செழும் கேழல் எனும் குரல் இன்று ஆகி - நரியும் வெருகும் கரியகாகமும் பேயும் ஓரியும் நாயும் கொழுத்த பன்றியுமென்னு மிவற்றின் சத்தமில்லாதனவாகி, —விரவு பெரும் திரை வேலை மங்குல் சங்கம் விடைமுழவம் போல் முழக் கம் மிக உண்டு ஆகி - ஒன்றன்பின்ஞென்முக வரும் பெரிய திரைகளை யுடைய சமுத்திரமும் முகிலும் சங்கும் இடபமும் மிருதங்கமும்போல மிகவுஞ் சத்தமுடையனவாகி. எ-று. (௬௬)

உருத்திகல்செய் புலியுளியங் கழுதை செந்நா
யொண்பூனை நரியினுடன் கரிய காகந்
தரித்தவழற் புகைநிறமும் புனையா வாகித்
தருக்கிமருத் தெனுங்கவனத் தன்மை யெய்தி
விரித்தகதிர் வெண்டாளந் திங்க ணீல
மென்கமலத் தாதுசெழுங் கனகங் காயா
வரத்தமலர் நல்லபசுங் கிள்ளை போல
வமைந்தவொளி தயங்கிய வங்கத்த வாகி

இ—ள்: உருத்து இகல் செய் புலி உளியம் கழுதை செந் நாய் ஒண் பூனை நரியின் உடன் கரிய காகம் அழல் தரித்த புகை நிறமும் புனையா ஆகி - வெகுண்டு யுத்தஞ்செய்யும் புலியும் கரடியும் கழுதையும் செந்நாயும் அழகிய பூனையும் நரியும் கரியகாகமும் அக்கினியின்கணுள்ள புகையுமாகிய இவற்றினிறம் பொருந்தாதனவாகி,—தருக்கி - வீராவேசங் கொண்டு,—மருத்து எனும் கவனத் தன்மை எய்தி-வாயுவேகம்பொருந் தி,—விரித்த வெண் கதிர்த் தாளம் திங்கள் நீலம் மென் கமலத் தாது செழும் கனகம் கயா அரத்த மலர் நல்ல பசும் கிள்ளைபோல - பரப்புகின்ற வெள்ளொளியையுடைய முத்தும் சந்திரனும் நீலரத்தினமும் மெல்லிய தாமரைப்பூவின் மகரந்தமும் செழுமையாகிய பொன்னும் காயாம்பூ வும் செவ்வரத்தமலரும் நல்ல பசிய கிளியுமாகிய இவற்றைப்போல,— அமைந்த ஒளி தயங்கிய அங்கத்த ஆகி - பொருந்திய ஒளி விளங்காநின்ற உடம்பையுடையனவாகி. எ-று. (௬௭)

நெற்றியகன் றுயர்குரவம் படைத்து வெண்மை
நிறைந்துதமி லொத்திலகு மெயிற்ற வாகித்

துற்றநறுங் கந்தமிகச் சிறந்து நாவுஞ்
சூதவிளந் தளிர்போலு மருணந் தோய்ந்தே
யுற்றவிரண் டிமைமயிருந் தொகையுண்டாகி
யுக்கிரமாம் விழிப்பார்வை யுடைய வாகி
முற்றுமெயிற் றசையின்றி யுள்வ ளைந்து
முக்கோண மெனத்திகழு முகத்த வாகி.

இ—ள்: நெற்றி அகன்று - நெற்றி விசாலித்து,—உயர் குரவம் படைத்து - உயர்ந்த மேலுதட்டைப் பொருந்தி,—வெண்மை நிறைந்து தமில் ஒத்து இலகும் எயிற்ற ஆகி - வெண்ணிறமிகுந்து தம்முட் கடையொத்து விளங்கும் பற்களையுடையனவாகி,—துற்ற நறும் கந்தம் மிகச் சிறந்து - இடையறாது கமழும் நறுமணத்தான் மிகவு மேம்பட்டு,—நாவும் சூத இளம் தளிர் போலும் அருணம் தோய்ந்து - நாக்கும் மாவினது இளந்தளிர்போலும் செந்நிறம்வாய்ந்து,—உற்ற இரண்டு இமை மயிரும் தொகை உண்டாகி - பொருந்திய இரண்டிமைமயிரும் தம்முளடரப்பெற்று,—உக்கிரம் ஆம் விழிப் பார்வை உடைய ஆகி - கண்டோரஞ்சி மெய்விதிர்க்கத்தகும் கொடிய கட்பார்வையை யுடையனவாகி,—மெயில் முற்றும் தசை இன்றி - உடம்பின்கண் மிகவுந் தசைப்பற்றின்றி,—உள் வளைந்து முக்கோணம் எனத் திகழும் முகத்த ஆகி - உள்வளையப்பெற்று முக்கோணமாகி விளங்கும் முகத்தையுடையனவாகி, எ-று. (ருஅ)

உளையினுடன் றலைமயிரு நிறமொன் றாகி
யுரத்தினுடன் கழுத்துரக படமே போன்று
வளைசிறந்த தொனிபரந்து குவிந்துள் வாங்கி
மண்டலமுண் டாயுரங்கொள் குரங்கள் சேர்ந்து
கிளைகொணரம் புகள்கரந்து தசைதா னொன்றிக்
கிளர்முழந்தா ளெளித்தபதங் கெழுமலின்றி
நெளிமுதுகு புனைந்தொடை திரண்டு தண்டை
நீண்டுடல நெய்த்தநிற நீர்மை யாகி.

இ—ள்: உளையினுடன் தலை மயிரும் நிறம் ஒன்று ஆகி - பிடர்மயிருந் தலைமயிரும் ஒரேநிறமாகி,—உரத்தினுடன் கழுத்து உரக படம் போன்று - மார்புங்கழுத்தும் ஆகிருதியாற் சர்ப்பபடம்போன்று,—வளை சிறந்த தொனி பரந்து - அவை சங்கைப்போலச் சிறந்த உள்ளொலி விர

வப்பெற்று,—குவிந்து உள்வாங்கி மண்டலம் உண்டாய் உரங்கொள் குரங்கள் சேர்ந்து - குவிந் துட்சுழித்து வட்டாகாரமாய் வலிமைபொருந் திய குளம்புகளையுடையனவாகி,—கிளை கொள் நரம்புகள் மறைந்து - கிளைத்த நரம்புகளெங்கும் மறையப்பெற்று,—தசை தான் ஒன்றிக் கிளர் முழந்தாள் நெளித்த பதம் கெழுமல் இன்றி-முன்னர் எனைய அவயவங்கட் காகாவென்று விலக்கிய அத்தசைப்பற்றுத் தான் செறிந்தொன்றிப் பருத் துக் கிளராநின்ற முழந்தாள்கள் உள்வளையப்பெற்ற கால்கள் பொருந்து தலின்றி,—நெளி முதுகு புனைந்து - நெளித்த முதுகுபொருந்தி,— தொடை திரண்டு - தொடைகள் கடைந்தெடுத்தாற்போலத் திரண்டு,— தண்டை நீண்டு - வால் நீண்டு,—உடலம் நெய்த்த நிற நீர்மை ஆகி - உடம்பு நெய்ப்புப்பொருந்திய நிறம்வாய்ந்த மெருகையுடையனவாகி. எ-று. (௯௧)

மிக்கசெழு மறைநாவிற் கமல நாதன்
விழிப்புனலில் விண்ணோர்க ளெண்மர் தம்பான்
மைக்கடன்மே லமிர்தத்தி லங்கி மீதின்
மல்குகருப் பையிலுலக வண்டந் தன்னிற்
றெக்கவெழு பேதமெனு மிவற்றிற் றோன்றுந்
தொன்மையவா யீரிரண்டு துணைத்தா ணெற்றி
யொக்கவெளுக் கும்பரிக ளுளவாய் வானி
லொண்புனலிற் செல்லுநெறி யுளவு மாகி.

இ—ள்: கமல நாதன் மிக்க செழு மறை நாவில் - செந்தாமரை மலரை யாசனமாகவுடைய பிரமாவினது வேதங்களுட் சிறந்த செழுமை யாகிய சாமவேதங் கூறும் நாவிலும்,—விழிப் புனலில் - அவர் யாகஞ்செய் கின்றுழிக் கண்களினின்று மொழுகிய நீரிலும்,—அங்கி மீதில் - அவரது யாகாக்கினியிலும், விண்ணோர்கள் எண்மர் தம்பால் - இந்திரன்முதலிய திக்குப்பாலக ரெண்மரிடத்திலும்,—மைக் கடல் மேல் அமிர்தத்தில் - கரிய சமுத்திரத்திற்றோன்றிய அமிர்தத்திலும்,—மல்கு கருப்பையில் - உரிய மாசம்நிரம்பிய கருப்பையிலும்,—உலக அண்டம் தன்னில் தொக்க எழு பேதமெனும் இவற்றில் தோன்றும் தொன்மைய ஆய் - இலக்குமி சாபத்தாற் கோட்டான்வடிவமைந்த பிரமா இட்ட முட்டையிலுந் தோன் றிய எழுவகையாகிய இக்குதிரைகளின் மரபிற்பிறந்த பழைய உற்பத்திக் கிரமத்தை யுடையனவாய்,—ஈர் இரண்டு துணைத் தாள் நெற்றி ஒக்க

வெளுக்கும் பரிகள் உள ஆய்-நான்குகால்களும் முகமும் ஒருசேர வெண்ணிறம் வாய்ந்திருக்கும் பஞ்சகல்யாணியென்னுங் குதிரைகளை இக்குதிரைச் சேனசமூகங்களுடையனவாய்,—வானில் ஒண்புனலில் செல்லும் நெறி உளவும் ஆகி - ஆகாயத்திலும் அழகிய நீரினுஞ்செல்லும் விசித்திரவிகற்ப கதிகளை உடையனவுமாகி. எ-று. (௬0)

மங்காளன் சாரங்கன் கங்கா நீலன்
மௌவழகன் கொங்காளன் சன்ன் சம்பான்
குங்குமச்சோ ரன்கரியா னீலன் சாரன்
குலவுமள்ளா னுரஞ்சிவந்தா னல்லான் பொல்லான்
றங்குகருங் காற்சம்பா னென்று கூறுந்
தன்மையுள பன்னிறமும் புனைந்த சாதித்
துங்கமிகும் பரியிவையென் றவற்றின் றன்மைத்
தொன்மையுரைத் தரசனைமுன் றொழுது நின்றார்.

இ—ள்: மங்காளன்......தன்மை உள - மங்காளனும் சாரங்கனும் கங்காநீலனும் மௌவழகனும் கொங்காளனும் சன்னசம்பானும் குங்குமச்சோரனும் கரியானும் நீலனும் சாரனும் விளங்குகின்ற மள்ளானும் உரஞ்சிவந்தானும் நல்லானும் பொல்லானும் பொருந்திய கருங்காற்சம்பானுமென்று கூறப்படும் பதினைந்து பாகுபாடுபொருந்திய இலக்கணங்களையுடைய,—பல் நிறமும் புனைந்த சாதித் துங்க மிகும் பரி இவை என்று - பலநிறவேறுபாடுகளையுமுடைய உயர்ந்தசாதிக்குதிரைகள் இவையென்று - அவற்றின் தொன்மைத் தன்மை உரைத்து அரசனை முன் தொழுது நின்றார் - அவைகளின்பழைய வரலாற்றுமுறைமைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து பாண்டியராசனை எதிரேவணங்கிப் பரீக்ஷகர் நின்றனர். எ-று. (௬க)

நற்பரியி னியல்புணர்ந்தோ ரின்ன வாறு
நவின்றமொழி கேட்டுமிக நயந்து வெள்ளி
வெற்பனைய விடையேறி யளிக்குந் தெய்வ
வெம்பரிகள் யாவும்விலை மதித்த பின்னர்ப்
பொற்புடைய தன்பொருண்மே லெண்ம டங்கு
போதுதலாற் பொங்குமகிழ் வெய்தி மாறன்
றற்பரனை முகநாடிக் கயிறு மாறித்
தருகதுர கத்தொகுதி தம்மை யென்றான்.

இ—ள்: நல் பரியின் இயல்பு உணர்ந்தோர் இன்னவாறு நவின்ற மொழி மாறன் கேட்டு - நல்ல அசுவலக்கண நூலை ஓதியுணர்ந்த பண்டிதர்களாகிய பரீக்ஷகர் இந்தப்பிரகாரங் கூறிய வார்த்தைகளைப் பாண்டியன் கேட்டு,—மிக நயந்து - முன்னையினும் மிக விருப்பங்கூர்ந்து,—வெள்ளி வெற்பு அனைய விடை ஏறி அளிக்கும் தெய்வ வெம் பரிகள் யாவும் விலை மதித்த பின்னர்-வெள்ளிமயமாகிய கைலாசகிரியைப்போலும் இடபத்தை வாகனமாகவூரும் சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய அச்சுவபதி கொடுக்கும் வெவ்விய குதிரைகளெல்லாம் விலைமதிக்கப்பட்டபின்னர்,—பொற்பு உடைய தன் பொருள் மேல் எண் மடங்கு போதுதலால் - பொலிவையுடைய தன் திரவியத்தின்மேல் எண் மடங்கு விலைமிகுதலினால்,—பொங்கு மகிழ்வு எய்தி - பெருமகிழ்ச்சியடைந்து,—தன் பரனை முக நாடி - ஆன்மாவுக்கு மேற்பட்ட சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய அவ்வச்சுவபதியை முகத்திற் பொருந்தப்பார்த்து,—துரகத் தொகுதி தம்மைக் கயிறுமாறித் தருக என்றான் - குதிரைக்கூட்டங்களை இனிக் கயிறுமாறித் தருகவென்று கூறினான். எ-று. (சஉ)

காத்துலக னைத்து முய்யக் கண்ணருள் செய்யு நீதிப்
பார்த்திவன் கருமஞ் செய்வார் பற்றியங் கரத்தில் வாங்கச்
சாத்தவர் தம்மி லாங்கோர் சால்பினர் கயிறு மாறி
யீத்தனர் பந்தி யூடு சேர்த்தன ரிவுளி யெல்லாம்.

இ—ள்: உலகு அனைத்தும் உய்யக் காத்துக் கண் அருள் செய்யும் நீதிப் பார்த்திவன் கருமம் செய்வார் அம் கரத்தில் பற்றி வாங்க - உலகங்களெல்லா முய்யும்வண்ணம் அவற்றைப் பாதுகாத்துக் கண் மரு தருள் செய்யு மனுநீதியையுடைய பாண்டியராசனது காரியதரிசிகள் அழகிய கையிற்பற்றி வாங்க,—சாத்தவர் தம்மில் ஆங்கோர் சால்பினர் கயிறு மாறி ஈத்தனர் - குதிரைராவுத்தர்களுக்குள்ளே தகுதியையுடைய ஒருவர் கயிறு மாறிக் கொடுத்தனர்,—இவுளி எல்லாம் பந்தி ஊடு சேர்த்தனர் - அப்பொழுது குதிரைகளையெல்லாம் அவர்கள் அரசனது பந்தியின்கட் கொடுசென்றுய்த்தனர். எ-று. (சந)

திண்டிறல் கெழுவு நேமித் தென்றிசைக் கிறையுஞ் செய்ய
வண்டமிழ்க் கிறையுங் காண வந்திடு திசையி னேகிப்
பண்டைநற் படிவ மாகிப் பணிந்துவிண் ணவர்கள் சூழக்
கொண்டலைப் பொருவு கண்டர் குலவுதங் கோயில் புக்கார்.

இ—ள்: கொண்டலைப் பொருவு கண்டர் - முகிலை நிகர்க்குங் கரிய கண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளானவர்,—திண் திறல் கெழுவும் நேமித் தென் திசைக்கு இறையும் வண் செய்ய தமிழ்க்கு இறையும் காண வந்திடு திசையின் ஏகி - திண்ணிய வலிமைபொருந்திய ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையுடைய தென்றிசைக்கதிபனாகிய பாண்டியராசனும் வளவிய செந்தமிழ்க்கதிபராகிய திருவாதவூரடிகளுந் தரிசித்து நிற்பத் தாம் முன்னெழுந்தருளிவந்த பூருவதிக்கை நோக்கிப் போய்,—பண்டை நல் படிவம் ஆகி விண்ணவர் பணிந்து சூழக் குலவு தம் கோயில் புக்கார் - பழைய நல்ல திருமேனிகொண்டு தேவர்கள் வணங்கிச் சூழத் தமது விண்ணிழி விமானமாகிய கோயிலின்கட் சென்றருளினார். எ-று. (சச)

வாய்ந்தன பரிக ணும்மா லென்றெழில் வாத வூரின்
வேந்தனை மனையி லேக விடுத்துள மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
சார்ந்தமெய்த் தகைமை யோருந் தானையுஞ் சூழ வேகி
யாய்ந்தநற் றமிழில் வல்ல வரச னுங் கோயில் புக்கான்.

இ—ள்: ஆய்ந்த நல் தமிழில் வல்ல அரசனும் - முதலிடைகடையென்னு முச்சங்கங்களா ராயப்பட்ட அந்நன்மையினையுடைய தமிழ்மொழியில் வல்ல பாண்டியராசனும்,—எழில் வாதவூரின் வேந்தனை உளமகிழ்ச்சி கூர்ந்து—அதன் பின்பு திருவாதவூரடிகளை மனமகிழ்ந்துபார்த்து,—நம்மால் பரிகள் வாய்ந்தன என்று மனையின் ஏக விடுத்து-நம்மாலெமக்குக் குதிரைகள் இனிது வாய்த்தனவென்று பிரிய வசனங்களைக்கூறி அவரைத் தந்திருமாளிகையிற் செல்லும்படி அனுப்பி,—சார்ந்த மெய்த் தகைமையோரும் தானையும் சூழ ஏகிக் கோயில் புக்கான் - தன்னைச்சார்ந்த உண்மைத்தன்மையுடைய பெரியோர்களுஞ் சேனையுஞ் சூழச் சென்று தன்மாளிகையிற் பிரவேசித்தான். எறு. (சரு)

அத்தின மகல மாலை யணைதலும் பரிக ளெல்லா
நித்தன தருளி னாலே நெடுங்குர னரிக ளாகி
மெய்த்தமிழ் மதுரை மூதூர் விழித்துயி லொழிந் திரங்கத்
தத்தமி லுடன்று கூடித் தனித்தனி களித்து நின்று

இ—ள்: அத்தினம் அகல மாலை அணைதலும் - அப்பகற்காலநீங்க இராக்காலம் வருதலும்,—பரிகள் எல்லாம் நித்தனது அருளினாலே நெடும் குரல் நரிகள் ஆகி - அக்குதிரைகளெல்லாம் அநாதி நித்தியராகியசிவபெரு

மானுடைய திருவருளினாலே உச்சவிசையினலுளே யிடுங் குறுநரிகளாகி,— மெய்த்தமிழ் மதுரை மூதார் விழித் துயில் ஒழிந்து இரங்க - மெய்ம்மை யாகிய தமிழையுடைய பழைய மதுரைமாநகரவாசிகளெல்லாம் கண்முகிழ்த்து நித்திரைசெய்தலையொழிந் திரங்காநிற்க,—தத்தமில் கூடி உடன்று தனித் தனி களித்து நின்று - தம்மிற்றாமே குழீஇப்பகைகொண்டு தனித் தனி செருக்குற்றுநின்று. எ-று. (சசு)

வேறு.

நின்ற நின்ற நெடும்பரி யாளர்மேற்
சென்று வெம்பகை செய்து வெருட்டியே
துன்று கின்ற துரங்க மொருங்கொடு
கொன்று நின்றுயர் கூவிளிக் கொண்டவால்.

இ—ள்: நின்ற நின்ற நெடும் பரியாளர் மேல்சென்று வெம்பகை செய்து வெருட்டி-அந்நரிகளெல்லாம் ஆங்காங்கு நிற்கின்ற நெடியகுதிரைப் பந்திக் காவலாளர்மீ தெதிர்த்துச் சென்று வெவ்விய பகை விளைத்தவரை யஞ்சவித் தோட்டி,—துன்றுகின்ற துரங்கம் ஒருங்கு கொன்று நின்று உயர் கூவிளிக் கொண்ட - நெருங்கிய பழைய குதிரைகளையெல்லா மொருசேரக் கொன்று, பின்பு கொல்லப்படுதற்குக் குதிரைகளின்மையினலே வாளாநின்று பெருங்கூச்சலிட்டன. எ-று. (சஎ)

வரைசெய் கோபுர மாட நெருங்கிய
வாச வீதியு மாவண வீதியு
முரசவோசை முழக்கொழிந் தேமிகக்
குரைசெய் வாய்நரிக் கூக்குர லானதால்

இ—ள்: வரை செய் கோபுரம் மாடம் நெருங்கிய அரச வீதியும் ஆவண வீதியும்-மலைபோலும் தோற்றப் பொலிவையுடைய கோபுரங்களும் மண்டபங்களுந் தம்முணெருங்கிய இராசவீதிகளினுங் கடைவீதிகளினும்,—முரச ஓசை முழக்கு ஒழிந்து குரை செய் வாய் நரிக் கூக்குரல் ஏ மிக ஆனது - மும்முரசுகளின் பேரொலி அடங்கக் குரைக்கின்ற வாயையுடைய நரிகளின் கூக்குரலே மிக்கது. எ-று. (சஅ)

பாடியாரணம் போற்ற மன்றிற்பயின்
றாடி யார்விளை யாட்டின் புதுமையா

வோடி யாரு மொளித்திட வென்றொரு
கோடி யானது கூவு நரிக்குழாம்.

இ—ள்: ஆரணம் பாடிப்போற்ற - வேதத்தின் ஞானகாண்டமாகிய உபநிஷத்துக்கள் தம் புகழைப்பாடி நின்று எட்டாமையினலே துதிக்க,—மன்றில் பயின்று ஆடியார்-விளையாட்டின் புதுமையால்.- வெள்ளியம்பலத்தின்கணின்று இராசசேகரபாண்டியன்பொருட்டுத் திருவடிமாறியாடியருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளது திருவிளையாட்டின் விசேடத்தினலே,—கூவும் நரிக் குழாம்-ஊளையிடுகின்ற நரிக்கூட்டம்,—ஓடி யாரும் ஒளித்திட வென்று ஒரு கோடி ஆனது - ஓடியெவருமொளிக்கும்படி அவரை வென்று ஒரு கோடியாகப் பெருகிற்று. எ-று. (சக)

துங்க மாறன் றொகுபடை வெங்கொலை
தங்கு மாயுதந் தாங்கி யெதிர்க்கவே
யெங்கு மான நரிகளெல் லாங்கொடுஞ்
சிங்க மாயமர் செய்யத் தொடங்குமால்

இ—ள்: துங்க மாறன் தொகு படை வெம் கொலை தங்கும் ஆயுதம் தாங்கி எதிர்க்க - உத்துங்கம்பொருந்திய அரிமர்த்தனபாண்டியனது தொகுதியாகிய சேனைகள் வெவ்விய கொலைத்தொழில் குடிபுகும் பலவகைப் படைக்கலங்களைத் தாங்கி யெதிர்க்க,—எங்கும் ஆன நரிகள் எல்லாம் கொடும் சிங்கம் ஆய் அமர்செய்யத் தொடங்கும் - அந் நகரெங்கும் பரந்த குறுநரிகளெல்லாம் கொடிய மிருகராசனாகிய சிங்கம்போன்று அச்சேனைகளோடு யுத்தஞ்செய்யத் தலைப்படும். எ-று. (ருo)

நீடு வாடை யிடந்தொறு நின்றணி
கூடு வார்மிகக் கூவி வெருட்டுவா
ரோடு வாரொளித் தோடிப் புகுமிடந்
தேடு வாரெதிர் சென்றமர் செய்குவார்.

இ—ள்: கூடல் உளோர் எலாம் - நான்மாடக் கூடலாகிய மதுரைமாநகரவாசிகளெல்லாம்,—நீடு வாடை இடம் தொறும் நின்று அணி கூடுவார்-நெடிய வீதிகடோறு நின்றுநின் றணியணியாகக்கூடுவாரும்,—மிகக் கூவி வெருட்டுவார் - அந்நரிகளினுந் தாமிகக் கூச்சலிட் டச்சுறுத்த வற்றை யோட்டுவாரும்,—ஒளித்து ஓடுவார் - தாமவற்றிற்கஞ்சி யொளித்

தோடுவாரும்,—ஓடிப்புகும் இடம் தேடுவார் - அங்ஙன மொளித்தோடிப் புகல் புகுமிடந் தேடுவாரும், எதிர்சென்று அமர் செய்குவார் - அவற்றிற் கெதிர் சென்று யுத்தஞ் செய்வாரும். எ-று. (ருக)

எங்க ளாருயிர் காத்தரு ளின்றணி
திங்க ளாவெனத் தெய்வம் பராவுவா
ரங்க பாட மடைத்தரண் செய்குவார்
மங்கு லாடு மதிற்றலை யேறுவார்.

இ—ள்: அணி திங்களாய் - திருமுடியின்கணணிந்த புனிற்றிளம் பிறையையுடையவரே,—இன்று எங்கள் ஆர் உயிர் காத்தருள் எனத் தெய்வம் பராவுவார் - இத்தினம் அடியேங்களது அரிய வுயிரைப் பாதுகாத் தருளுமென்று தங்குலதெய்வமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பிரார்த் தித்து,—அம் கபாடம் அடைத்து அரண்செய்குவார் - அழகிய கபாட பந்தனஞ்செய்து தம்மைக் காத்துக்கொள்வாரும்,—மங்குல் ஆடும் மதில் தலை ஏறுவார் - முகிலியங்கு மதிலுச்சியி லேறிக்கொள்வாரும். எ-று. (ருஉ)

நற்றவச் செய னன்கில தானதோ
கொற்றவன் செய்ய கோல்கொடி தானதோ
விற்றிதன் பய னென்னென வின்னண
முற்றிரங் கினர் கூட லுளோரெலாம்

இ—ள்: நல் தவச் செயல் நன்கு இலது ஆனதோ - நல்ல தவத் தொழிலானது நந்தேயத்து மிகவுமில்லாதொழிந்ததோ,—கொற்றவன் செய்ய கோல் கொடிது ஆனதோ - அல்லது வெற்றியையுடைய நம்மரச னது செங்கோல் கொடுங்கோலாயிற்றோ,—இற்றிதன் பயன் என் என இன்னணம் உற்று இரங்கினர் - பரி நரியாக உருத்திரிந்த இதனது தாற் பரிய மென்னையோ வென்று வியாகுலமுற்றிரங்கினார்கள். எ-று. (ருங)

தூயவன் றுரகத் தொழி லாளர்கள்
கோயிலின் கடைக் கூக்குரல் செய்துபோய்
மாயவெம் பரி வந்தவெ லாநரி
யாயவென் றர சற்கெதிர் கூறினார்.

இ—ள்: தூய வன் துரகத் தொழிலாளர்கள் கோயிலின்கடைக் கூக்குரல் செய்து போய் - சுத்தமாகிய வலிய குதிரைகளைக் காக்குங் காவ

லாளர் அப்பொழுதிராசமாளிகையின் வாய்தலில் அரசனை விளித்தாரவா ரஞ்செய்து போய்,—மாய வந்த வெம் பரி எலாம் நரி ஆய என்று அரசற்கு எதிர் கூறினர் - பகலில் இங்ஙனம் மாயமாகவந்த வெவ்விய குதிரைக ளெல்லாம் இப்பொழுது நரிகளாயினவென்றரசனுக் கெதிர்சென்றுநின்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ-று. (௫௪)

மாக்க ளோசையும் வாம்பரி யோசையுங்
கூக் குலாவு குறுநரி யோசையு
மீக்கொண் மாமுடி மீனவன் றன்செவித்
தீக்கொள் வேலைச் செருகிய தொத்தவே.

இ—ள்: மாக்கள் ஓசையும் - அந்நகரத்து மனிதர்களது ஆரவா ரமும்,—வாம் பரி ஓசையும் - தாவுகின்ற குதிரைகளின் ஆரவாரமும்,— கூக்குலாவு குறு நரி ஓசையும் - ஊளையிடுகின்ற குறு நரிகளினது ஆரவா ரமும்,—மீக்கொள் மாமுடி மீனவன் செவித் தீக் கொள் வேலைச் செருகி யது ஒத்த — சிரசின்மீது கவிக்கின்ற பெரிய முடியையுடைய பாண்டிய னது செவித்துவாரங்களிலே அக்கினியிற் பழுக்கக்காச்சிய வேலைச் சொருகியதுபோல மிக வருத்தின. எ-று. (௫௫)

இந்த வாரொலி கேட்டிரு கண்டழல்
சிந்த வாகஞ் சிறுவெயர்ப் பெய்திட
வந்த மாறன் வெகுட்சிகண் டண்ணலார்
வந்த மாய நரிப்படை மாற்றினர்.

இ—ள்: இந்த ஆறு ஒலி கேட்டு - இந்தப் பிரகாரம் அவ்வொலி களைக்கேட்டு,—இரு கண் தழல் சிந்த ஆகம் சிறு வெயர்ப்பு எய்திட அந்த மாறன் வெகுட்சி அண்ணலார் கண்டு - இரு கண்களும் அக்கினிப் பொறி சிதறச் சரீரம் குறுவெயர்வைகொள்ள அவ்வரிமர்த்தனபாண்டியன் பெருங் கோபமுறுதலைச் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருக்கண்சாத்தி,—மாயம்வந்த நரிப்படை மாற்றினர் - வனத்திநின்று மாயமாகவந்த நரிப்படைகளை மாற்றியருளினர். எ-று. (௫௬)

பொன்கொ ளுடன் புனைந்த நலந்திகழ்
மின்கொ ளாரம் விளங்கிய மார்பினன்
றன்க ணுகி நடப்பவர் தண்டல்செய்
வன்க ணுளரை வம்மெனக் கூவினன்.

இ—ள்: பொன் கொள் நாடன் புனைந்த நலம் திகழ் மின் கொள் ஆரம் விளங்கிய மார்பினன் - சுவர்க்கலோகாதிபனாகிய இந்திரன் ஓர் வினையம்பற்றிக் கொடுவந்து தரித்த அழகு விளங்கும் ஒளிசெறிந்த பதக்கம் அவ்வினையமற்றுப் பிரகாசியாநின்ற மார்பையுடைய பாண்டியனானவன்,—தன் கண் ஆகி நட்பவர் தண்டல் செய் வன்கணாளரை வம்மெனக் கூவினன் - தனக்குத் தன் கண்போன் றின்றியமையா தொழுகுபவராகிய வன் கண்மையையுடைய தண்டலாளரை ஈண்டு வம்மின்களென் றழைத்தான். எ-று. (நிஎ)

வேறு.

நரியினிற் றொகுதி யெல்லா நற்பரித் திரள்க ளாக்குஞ்
சரிதியைக் கொணர்தி ரென்னத் தாடொழு தவர்க ளோடி
யிருபிறப் புடைய ராகி யினிப்பிறப் பில்லார் தம்மை
விரைவினிற் குறுகி நும்மை யழைத்தனன் வேந்த னென்றார்.

இ—ள்: நரியினில் தொகுதி எல்லாம் நல் பரித்திரள்கள் ஆக்கும் சரிதியைக் கொணர்திர் என்ன - அவ்வரசன் அத்தண்டலாளரை நோக்கி நரியினது கூட்டங்களையெல்லாம் நல்ல குதிரைக்கூட்டங்களாகத் திரித்த படிற்றொழுக்கத்தையுடைய நம் முதன் மந்திரியை ஈண்டழைத்துக்கொடு வருகவென்று பணிப்ப,—அவர்கள் தாள் தொழுது ஓடி இரு பிறப்பு உடையர் ஆகி இனிப் பிறப்பு இல்லார் தம்மை விரைவினில் குறுகி-அவர்கள் அவ்வரசனது பாதங்களை வணங்கி விரைந்துசென்று, உபநயனத்துக்கு முன்னொரு பிறப்பும் பின்னொரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்புடையராகி இனி ஒரு பிறப்புமில்லாத திருவாதவூரடிகளை விரைவினடைந்து,—வேந்தன் நும்மை அழைத்தனன் என்றார் - நம்மரசன் நும்மை அழைக்கின்றானென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். எ-று. (நிஅ)

சித்தருக் கன்பு பூண்ட சித்தரு முறுவல் செய்து
நித்திலத் தொளிபோன் மின்னு நீறெனுஞ் சாந்து பூசிப்
பத்தருக் கேவல் செய்வார் பதமலர் முடியிற் சூடி
முத்தமிழ்ப் பொருநை நாடன் முன்பு சென்றருகு நின்றார்.

இ—ள்: சித்தருக்கு அன்பு பூண்ட சித்தரும் முறுவல்செய்து. எல்லாம்வல்ல சித்தராகிய சோமசுந்தரக்கடவுண்மாட் டன்புபொருந்துஞ் சித்தத்தையுடைய திருவாதவூரடிகளும் அதுகேட்டுத் திருப்புன்முறுவல்

செய்து,—நித்திலத்து ஒளி போல் மின்னும் நீறு எனும் சாந்து பூசி - முத்தின தொளியைப்போல வெண்ணிறம் பிரகாசிக்கும் விபூதியாகிய அங்காரகத்தைப்பூசி,—பத்தருக்கு ஏவல் செய்வார் பத மலர் முடியில் சூடி - தம் மெய்யன்பருக்கெளியராகி அவர் பணிசெய்வாராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளினுடைய பாததாமரைகளைச் சிரசில் வைத்து வணங்கி,—முத்தமிழ்ப் பொருநை நாடன் முன்பு சென்று அருகு நின்ருர் - முத்தமிழ் வழங்கும் தாமிரபர்ணிநதி பிரவாகிக்கும் நாட்டையுடைய அரிமர்த்தன பாண்டியனுக் கெதிர்சென்று பக்கத்தொதுங்கி நின்ருர். எ-று. (ருக)

மூட்டெழு மழல்போன் மன்னன் முனிவுடை முகத்த னுகி
யீட்டுநம் பொருள்க ளெல்லா மிரப்பவர் தமக்கு நல்கி
நாட்டுள நரிக ளெல்லா நற்பரி யாக்கி நம்முன்
காட்டின ரிவர்செய் மாயங் கண்டிரோ வமைச்ச ரென்ருன்.

இ—ள்: மன்னன் மூட்டு எழும் அழல்போல் முனிவு உடை முகத்தன் ஆகி - அப்பொழுது பாண்டியராசன் சுவாலித்தெழுகின்ற அக்கினிபோலக் கோபம்பொருந்திய முகத்தையுடையவனுகி,— ஈட்டு நம் பொருள்கள் எல்லாம் இரப்பவர் தமக்கு நல்கி - நாமும் நம்முன்னேரும் வருந்திச்சம்பாதித்த நந்திரவியங்களையெல்லாம் நங்கருத்திற்கு மாருகத் திருப்பெருந்துறையிலே யாசகர்க்குக் கொடுத்தொழித்து, நாட்டு உள நரிகள் எல்லாம் நல் பரி ஆக்கி நம்முன் காட்டினர் - இந்நாட்டின்கணுள்ள குறுநரிகளையெல்லாம் நல்ல குதிரைகளாக உருத்திரித்து நம்முன்கொடுவந் தின்று பகற்பொழுது வஞ்சித்துக் காட்டினர்,—அமைச்சர் இவர்செய் மாயம் கண்டிரோ என்ருன்-நம் மந்திரிகளே இவர்செய்த மாயவித்தையை நீங்கள் கண்டீர்களா என்று கடிந்து கூறினுன். எ-று. (௬௦)

தன்ரெழில் வழுவி ஞேர்க டமக்குறு துயரஞ் செய்தல்
வன்றிற லரசர் நீதி யாயினு மறைவல் லாளர்
சென்றுயர் தவத்தி னிற்பார் தெரிவையர் விருத்தர் பால
ரென்றிவர்க் குறுகண் செய்வ தெம்மனோ ரியல்பன் றென்று.

இ—ள்: தன் தொழில் வழுவினேர்கள் தமக்கு - தமதுத்தியோக தருமத்தினின்றும் தவறிய அதிகாரிகட்கு,—உறு துயரம் செய்தல் வன் திறல் அரசர் நீதி ஆயினும் - பெருந்தண்டஞ்செய்தல் மிக்கவலிமையை யுடைய அரசருக்கு நீதிதுற்றணிபாயினும்,—மறைவல்லாளர் சென்று

உயர் தவத்தில் நிற்பார் தெரிவையர் விருத்தர் பாலர் என்ற இவர்க்கு - வேதத்தில்வல்ல பிராமணரும் வனத்தின்கட்சென்றுயர்வாகியதவவொழுக்கத்தினிற்கும் முனிவரும் பெண்களும் சிறுவரும் என்று சொல்லப்படும் இவர்கட்கு,—உறுகண் செய்வது எம்மனோர் இயல்பு அன்று என்று - அப்பெருந்தண்டஞ்செய்வது நம்மனோர்க்குத் தகுதியன்றென் றவ்வரசன் விதந்துகூறி. எ-று. (௬௧)

தண்டல் செய் வன்க ணாளர் தங்களை நோக்கி நங்கண்
கண்டிட முன்னில் லாமற் கடிதினி லிவர்க்கொண் டேகி
மண்டழல் வெயிலி னூடு வளைப்பினி னிறுத்தி நம்பாற்
கொண்டுள தனங்க ளெல்லாங் குறைவற வாங்கு மென்றான்.

இ—ள்: தண்டல் செய் வன்கணாளர் தங்களை நோக்கி - வன்கண்மையையுடைய தண்டத்தலைவர்களை அரசனோக்கி,—நம் கண் கண்டிட முன் நில்லாமல் கடிதினில் இவர்க் கொண்டு ஏகி - நங் கண்காணுமாறு நம்முன்னில்லாமல் விரைவாக இவரை அப்பாற்கொடுசென்று,—மண்டு அழல் வெயிலின் ஊடு வளைப்பினில் நிறுத்தி - சுவாலிக்கின்ற அக்கினி போலும் வெய்யிலிலே கோட்டின்கணிறுத்தி,—நம்பால் கொண்டுள தனங்கள் எல்லாம் குறைவு அற வாங்கும் என்றான் - நம்மாட்டபகரித்த திரவியங்களையெல்லாம் முழுவதும் வாங்குங்களென் றுஞ்ஞாபித்தான். எ-று. (௬௨)

வன்றிற லேவ லாளர் மற்றவர் தமைக்கொண் டேகி
யொன்றிய வளைப்பி னூடு நிறுத்தலு முலகோர் போற்று
நன்றிகொள் வாத வூரர் நரியெலாம் பரிக ளாக்கித்
தென்றிசை நிருபற் கீந்த சித்தனை நினைந்து சொல்வார்.

இ—ள்: வன் திறல் ஏவலாளர் அவர்தமைக் கொண்டு ஏகி ஒன்றிய வளைப்பின் ஊடு நிறுத்தலும் - மிக்க வலியையுடைய ஏவலாளர்கள் அத்திருவாதவூரடிகளைக் கொடுசென்று இருதலையுந் தம்முளொன்றிய கோட்டினுண்ணிற்பச்செய்தலும்,— உலகோர் போற்றும் நன்றிகொள் வாதவூரர் - இந்நிலவுலகத்தவர் துதிக்கும் நன்மையையுடைய திருவாதவூரடிகள்.—நரி எலாம் பரிகள் ஆக்கித் தென் திசை நிருபற்கு ஈந்த சித்தனை நினைந்து சொல்வார் - வனத்தின்கணுள்ள நரிகளையெல்லாங்

குதிரைகளாக்கித் தென்றிசைக் கரசனுகிய அரிமர்த்தனபாண்டியனுக்குக் கொடுத்த மாயவித்தையையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தியானித்து இங்ஙனம் விண்ணப்பஞ்செய்வாராயினர். எ-று. (கூரு)

தொல்லையோ ரிருவர் தேடுஞ் சோதியே யாது செய்வேன்
றில்லையோர் பரவ நின்ற தெய்வமே யாது செய்வே
னில்லையோ கருணை நின்பா லின்றெனை யடிமை கொண்டா
யல்லையோ தமியே னின்ன லறிதியோ வறிந்தி லாயோ.

இ—ள்: தொல்லையோர் இருவர் தேடும் சோதியே யாது செய்வேன் - பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய பழையோரிருவராலுந் தேடியறியப்படாத செஞ்சோதிவடிவையுடையவரே தமியேனிதற்கு யாதுசெய்வேன்,—தில்லையோர் பரவநின்ற தெய்வமே யாது செய்வேன் - தில்லைவாழந்தணர் வழிபடச் சதாகாலமும் திருத்தரிசனங் கொடுத்துக் கனகசபையின்கணின்றருளுகின்ற சுவாமீ தமியே னிதற்கு யாதுசெய்வேன்,—கருணை இன்று நின்பால் இல்லையோ - தேவரீரோடு அபின்னமாகிய திருவருள் இன்று தேவரீர்மாட் டில்லாதொழிந்ததோ,—எனை அடிமைக்கொண்டாய் அல்லையோ - அல்லது தமியேனை அடிமைக்கொண்டீரல்லீரோ,—தமியேன் இன்னல் அறிதியோ அறிந்திலாயோ-சர்வஞ்ஞதையுடைய தேவரீர் தமியேனது இத்துன்பத்தை அறிந்தீரோ அல்லது அறியாதொழிந்தீரோ. எ-று, (கூச)

பரித்திர ணரியே யான பான்மைகண் டடியேன் றன்னை
வருத்தின ரிதனை மாற்ற வல்லநீ வாரா யென்னிற்
றரித்தனை விடத்தை யென்னுந் தன்மையும் புரங்கண் முன்னா
ளெரித்தது மென்கொ லோவென் றிரங்கின ரெவர்க்குமிக்கார்.

இ—ள்: பரித் திரள் நரியே ஆன பான்மை கண்டு அடியேன் தன்னை வருத்தினர் - தேவரீர் கொடுவந்து நல்கிய குதிரைக்கூட்டங்கள் பின்நரிகளாய்ப் பிறிதுபட்டதன்மையைக்கண் டரசனையுள்ளிட்டோர் தமியேனை வருத்துகின்றனர்,—இதனை நீக்க வல்ல நீ வாராய் என்னில் - இவ்வருத்தத்தை நீக்கவல்ல தேவரீர் எழுந்தருளிவந்து திருவருள்சுரவாதொழிதிராயின்,—விடத்தை முன்னாள் தரித்தனை என்னும் தன்மையும் புரங்கள் எரித்ததும் என்கொலோ என்று - ஆலகாலவிஷத்தைத் திருக்கண்டத்திலே முன் றரித்தருளினீரென்னும் விசேடமும் முப்புரதகனஞ்

செய்ததும் அடியாரைப் பாதுகாக்கும்பொருட் டல்லது வேறெதன்பொருட்டோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—எவர்க்கும் மிக்கார் இரங்கினர்-நால்வகைப் பக்குவிக ளெவரினுமிக்க திருவாதவூரடிகள் புலம்பினர். எ-று

நன்றிகொள் கடவுட் கங்கை நதியினை வைகை யூடு
சென்றெழில் வாத வூரர் பேரிடர் தீரென் றேவி
யன்றொரு மடந்தைக் காளா யடியவர்க் கெளியார் கொன்றை
துன்றிய முடியின் மேன்மண் சுமந்தது முரைத்தல் செய்வாம்.

இ—ள்: அடியவர்க்கு எளியார் - திருவாதவூரடிகளது பிரலாப சுரத்தைத் திருச்செவி சாத்தியருளிய அடியவர்க்கெளியவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளானவர்,—கடவுள் நன்றி கொள் கங்கை நதியினை வைகை ஊடு சென்று எழில் வாதவூரர் பேர் இடர் தீர் என்று ஏவி - தெய்வத் தன்மை பொருந்திய நன்மையினையுடைய கங்காநதியை வைகை நதியின்கட்சென்று திருவாதவூரடிகளது பெருந்துன்பத்தை நீக்கக்கடவையென்று முன்னர் அனுப்பிவிட்டு,—அன்று ஒரு மடந்தைக்கு ஆளாய் கொன்றை துன்றிய முடியின் மேல் மண் சுமந்ததும் உரைத்தல் செய்வாம் - அத்தினத்து வந்தியென்னு மொருபெண்ணுக்குக் கூலியாளாகிக் கொன்றைமாலைபொருந்திய திருமுடியின்மீது மண்சுமந்த சரித்திரத்தையும் யாமிங்ஙனங்கூறுவாம் எ-று (சுசு)

உ

மண்சுமந்தசருக்கம்.

தங்கிய வருளின் மிக்கார் தாம்படு மிடும்பை யுன்னி
யங்கண ரவன்பா லுற்ற வருந்துய ரகற்று கென்று
கங்கையை விடுப்ப வேகிக் கடும்பெருக் கெடுத்து வைகைப்
பொங்கலைப் புனலா யெங்கும் புரண்டது புணரி யேபோல்.

இ—ள்: அங்கணர் தங்கிய அருளின் மிக்கார் படும் இடும்பை உன்னி - அருட்கண்ணையுடைய சிவபெருமானனவர் பொதுத்தருமங்களு ளொன்றாகப்பொருந்திய கிருபையினுன் மேம்பட்ட திருவாதவூரடிகள்

அனுபவிக்குந் துன்பத்தைத் திருவுளத்தடைத்து,—அவன் பால் உற்ற அரும் துயர் அகற்று சென்று கங்கையை விடுப்ப - அத்திருவாதவூரனிடத்துப் பொருந்திய சகித்தற்கரிய பெருந்துன்பத்தை நீக்கக்கடவை யென்று பணித்துக் கங்காநதியையனுப்ப,—எகிக் கீடும் பெருக்கெடுத்து வைகைப் பொங்கு அலைப் புனலாய் - அதுசென்று மிகப் பெருக்கெடுத்துத் திரைமறிகின்ற நீரையுடைய வேகவதியாய்,—புணரிபோல் எங்கும் புரண்டது - முன்னொருஞான்று வருணன் மதுரைமேல்விட்ட கடலைப்போல எங்கும் புரட்டெடுத்தது. எ-று. (க)

சேர்ந்தவெண் முத்த மூரல் செய்துநீர்க் கலைமே லார்த்துக்
காந்தளஞ் செங்கை வீசிக் கனதனக் குரும்பை காட்டி
மாந்தளிர்ப் பதங்கண் மீது வருதிரை ஞெகிழ மார்ப்பப்
போந்துள கணிகை மாதர்ப் போன்றது வைகை யாறு.

இ—ள்: வைகை ஆறு-அவ்வேகவதிநதியானது,—சேர்ந்த வெள் முத்த மூரல் செய்து - தன்கட்சேர்ந்த வெள்ளிய முத்துக்களாகிய பற்கடோன்றச் சிரித்து,—நீர்க்கலை மேல் ஆர்த்து - நீராகிய வஸ்திரத்தை மேலேகட்டி,—காந்தள் அம் செங்கை வீசி - செங்காந்தண்மலராகிய அழகிய சிவந்தகைகளை வீசி,—குரும்பைக் கன தனம் காட்டி - தெங்கின் குரும்பைகளாகிய கனத்ததனங்களை இடையிடையே காட்டி,—மாந்தளிர்ப் பதங்கள் மீது வரு திரை ஞெகிழம் ஆர்ப்ப - மாந்தளிராகிய கால்களின் மீது ஒன்றன்பின்னொன்ருய் ஒழியாது வருந் திரைகளாகிய சிலம்புகள் சத்திக்க,—போந்துள கணிகை மாதர்ப் போன்றது - ஒய்யாரமாக நடக்கும் பொதுமகளிரை ஒத்தது. எ-று. (உ)

திரைப்பெரு மருப்பி னாலே செழுங்கரை யிருபாற் குத்தி
மரத்திரண் முறித்துச் சாலி வயலெலா மழித்து வாயா
னுரைத்திரள் சிந்தி மீதே நுண்மண லிறைத்து வண்டு
நிரைத்தவின் மதத்த வேழ நிகர்த்தது வைகை யாறு.

இ—ள்: திரைப் பெரு மருப்பினாலே செழும் இரு பால் கரை குத்தி - திரையாகிய பெரிய கொம்புகளினாலே செழுமையாகிய இருகரைகளினுங் குத்தி,—திரள் மரம் முறித்து - கூட்டமாகிய மரங்களை முறித்து,—வயல் சாலி எலாம் அழித்து-வயலின்கணுள்ள நெற்களையெல்லாம்அழித்து,—வாயால் நுரைத் திரள் சிந்தி-வாயினாலே நுரைக்கூட்டங்களைச் சிதறி,—மீதே நுண் மணல் இறைத்து - மேலே நுண்ணிய புழு

தியைத் தூற்றி,—வண்டு நிரைத்தலின் - வண்டுகள் வரிசையாக மொய்க் கவருதலின் —வைகை ஆறு மதத்த வேழம் நிகர்த்தது - வைகைநதி மத யானையை நிகர்த்தது. எ-று. (ங)

மைத்திகழ் குழலா ளந்த மலைமகண் முலையிற் றோய
வத்தனை வருத்து மேன்மை யனங்கவா யுதமென் றெண்ணி
யொத்தெழுந் தொளிருங் கன்ன லுயங்குசெங் கழுநீர் கஞ்சம்
புத்தவை யழிக்க வேண்டிப் புரண்டது பழன மெல்லாம்.

இ—ள்: மைத் திகழ் குழலாள் அந்த மலைமகள் முலையில் தோய அத்தனை வருத்தும் மேன்மை அநங்க ஆயுதம் என்று எண்ணி - கருமை விளங்குங் கூந்தலையுடைய அப்பார்ப்பதியினது தனங்களிற் புணரும்படி பரமபிதாவாகிய சிவபெருமானை வருத்தும் அம்மகிமையையுடைய மன் மதனது போர்க்கருவிகளென்று கருதி,—ஒத்து எழுந்து ஒளிரும் கன் னல் உயங்கு செங்கழுநீர் கஞ்சம் புத்தவை அழிக்க வேண்டி - தம்மு ளொன்றையொன்றொத்து வளர்ந்தொளிருங் கரும்பு காமுகரைவருத்தும் அழகிய நீலோற்பலம் தாமரைமலர்களாகிய இப்புதியவற்றை அழிக்க விரும்பி,—பழனம் எல்லாம் புரண்டது - வைகைநதி வயல்களினெல்லாம் புரட்டெடுத்தது. எ-று. (ச)

வடம்படைத் துடைய பார வனமுலை முகத்து மாத
ரிடுந்துகில் கடுகி வீழ்வ தென்னநின் றழகு செய்து
தடம்படக் கிடந்த தெங்கின் றயங்கு செங் குரும்பை மீது
நெடும்புனற் றிரைபோய் மீள நிவந்தது வைகையாறு.

இ—ள்: வடம் படைத்துடைய பார வன முலை முகத்து மாதர் இடும் துகில் கடுகி வீழ்வது என்ன - முத்துவடந் தங்கப்பெற்ற கனத்த சந்தனக்கோலமெழுதிய தமது முலைமுன்றில்களின்கண் மகளிரிடும் வஸ் திரங் கடுகிநழுவி விழுவதுபோல,—தடம் படக் கிடந்த தெங்கின் தயங்கு செம் குரும்பை மீது நெடும் புனல் திரை போய் மீள - தனது கரையிற் பொருந்த நிற்குந் தெங்குகளின் விளங்குகின்ற செவ்விய குரும்பைகளின் மீது நெடிய நீர்த்திரைகள்போய் மூடிக் கடுகி வடிய,—வைகை ஆறு அழகு செய்து நிவந்து நின்றது - வைகைநதி அலங்காரஞ்செய் துயர்ந்து நின்றது. எ-று. (டு)

மீதெழு பரிதி கையால் விடுங்கதிர் வெம்மை தீரப்
பூதல மடவாள் போர்க்கும் புதியவெண் டுகிலே போல
யாதலர் பழனஞ் சோலை யாதெனப் பாந்து கஞ்ச
மாதுறை மதுரை மூதூர் மதிற்புறஞ் சென்று சேர்ந்து.

இ—ள்: மீது எழு பரிதி கதிர்க் கையால் விடும் வெம்மை தீரப் பூதல மடவாள் போர்க்கும் புதிய வெண் துகிலே போல-மேலாகவெழுஞ் சூரியன் கிரணமாகிய கைகளால்வீசும் வெம்மை தன்மீதுதாக்காது நீங்கப் பூமிதேவியாகிய பெண் போர்க்கும் வெண்மையாகிய புதியவஸ்திரத்தையே போல,—அலர் பழனம் யாது சோலை யாது எனப் பாந்து - அகன்ற வயல் யாது சோலையாது என்றங்குள்ளார் வினவித் தடுமாற அவைகளை மூடிப் பாந்து,—கஞ்ச மாது உறை மதுரை மூது ஊர்சென்று மதிற் புறஞ் சேர்ந்து - செந்தாமரையாசனியாகிய இலக்குமி வசிக்கும் மதுரையாகிய பழைய இராசதானியிற் சென்று மதிலின் பக்கத்தையடைந்து. எ-று. (சு)

தாங்கிய துவச வாயிற் றடமதி லிடியத் தள்ளி
யாங்கெழின் மதுரை மூதூ ரழிப்பது போன்று செல்லப்
பாங்குள விடங்க ளெல்லாம் பாந்தது வைகை நன்னீ
ரீங்கினிச் செய்வ தென்னென் றியாவருங் கவற்சிகொண்டார்.

இ—ள்: துவசம் தாங்கிய வாயில் தட மதில் இடியத் தள்ளி ஆங்கு எழில் மதுரை மூதூர் அழிப்பது போன்று செல்ல - கொடிகளைத் தாங்கிய வாயிலையுடைய பெரிய மதிலிடியுமாறு அதனை மோதிச் சாய்த்து அப்பொழுதே அழகிய பழைய மதுரைமாநகரை நாசஞ்செய்வதுபோன்று வைகைநதி குதிகொண்டு பெருக,—பாங்கு உள இடங்கள் எல்லாம் வைகை நல் நீர் பாந்து இனி ஈங்குச் செய்வது என் என்று யாவரும் கவற்சி கொண்டார் - நம்பக்கத்துள்ள இடங்களினெல்லாம் வைகையினது நல்லநீர் பரவிற்று,—நாமிதற்கினி ஈண்டுச் செயற்பால தென்னையோ வென்று மதுரைமாநகரவாசிகளெல்லாம் மனக்கவலைகொண்டார். எ-று.

மைக்கடுங் களிற்றுத் தானை வழுதியுங் கடிது நண்ணித்
தொக்கபொன் மலரு முத்துந் துகின்மணிப் பணியு நல்கித்
தக்கவண் புவியி லுள்ளோர் தமக்குயி ரென்னு மன்னே
மிக்கநின் கோப மாறல் வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றான்.

இ—ள்: மைக் கடும் களிற்றுத் தானை வழுதியும் கடிது நண்ணித் தொக்க நன் மலரும் முத்தும் துகில் மணிப்பணியும் நல்கி - அப்பொழுது கொடுமையாகிய கரிய யானைச்சேனையையுடைய பாண்டியராசனும் விரைவாகச்சென்று தொகுதியாகிய நல்ல மலர்களையும் முத்துக்களையும் வஸ்திரங்களையும் இரத்நாபரணங்களையுமிட்டு,—தக்க வண் புவியில் உள்ளோர் தமக்கு உயிர் என்னும் அன்னை மிக்க நின் கோபம் ஆறல் வேண்டும் என்று இறைஞ்சி நின்றான் - தகுதியாகிய வளவிய பாண்டி நாட்டு மக்களுடம்புகட் குயிரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுந் தாயே மிகுதியாகிய நின்கோபந்தணிதல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வணங்கி நின்றான். எ-று. (அ)

கலைமதிக் குலத்து மன்னன் கன்னிநன் னாடன் கூறுந்
தலைமைமிக் குடைய சொல்லாற் றன்முனி வொழித லின்றி
மலையெனத் திரைகண் மேன்மேல் வருதல்கண் டிதுவென் னென்
னிலையுறச் சிந்தையுள்ளே நேடினு னேடிப் பின்னர். [னு

இ—ள்: கலை மதிக் குலத்து மன்னன் கூறும் தலைமை மிக்கு உடைய சொல்லால் - சோடசகலைகளையுடைய சந்திரகுலத்தரசனாகிய பாண்டியன் இங்ஙனம் இரந்து பிரார்த்தித்துக் கூறும் மிக்க தலைமைப் பாட்டையுடைய சொற்களினாற்றானும்,—தன் சினம் தணிதல் இன்றி மலை எனத் திரைகள் மேல் மேல் வருதல் கண்டு - தன்கோபந்தணியாது மலைப்பிரமாணமாகத் திரைகள் மேலுமேலும் அடர்ந்து வருதலைக் கண்டு,—நல்கன்னி நாடன் இது என் என்று சிந்தை உள் நிலை உற நேடினான் - நல்ல கன்னிநாட்டையுடைய அவ்வரசன் இது அடர்தற்குக் காரணமென்னையோவென்று தன்மனத்தின்கட்பதிய நெடிதுசிந்தித்தாராய்ந்தான்,—நேடிப் பின்னர் - அங்ஙனமாராய்ந்து அதன்பின்னர். எ-று.

ஆதியாங் கடவு ளெந்தை யாலவா யமலன் மங்கை
பாதியான் சிறந்த பூசை பண்டையிற் குறைந்த துண்டோ
நீதியாந் தவத்தின் மிக்கார் நெஞ்சகம் புழுங்க மண்மேற்
றீதியாஞ் செய்த துண்டோ செப்புமி னமைச்ச ரென்றான்.

இ—ள்: ஆதி ஆம் கடவுள் - முதற்கடவுளும்,—எந்தை - எம்பரமபிதாவும்,—ஆலவாய் அமலன் - திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கு மலவினைரும்,—மங்கை பாதியான் சிறந்த பூசை பண்டையில் குறைந்தது

உண்டோ - அர்த்தநாரீசுவரருமாகிய சொக்கநாதசுவாமிக்குச் சைவாகம விதிப்படி செய்யும் நித்திய மகாபூசை முன்னிலைமையிற் சுருங்கியதுண்டோ,—நீதி ஆம் தவத்தில் மிக்கார் நெஞ்சகம் புழுங்க மண் மேல் தீது யாம் செய்தது உண்டோ - அல்லது நீதியாகிய தவத்தான் மேம்பட்ட பெரியோர்களது மனம்புழுங்க ஈண்டவர்க்கு நாங் கொடுமைசெய்ததுண்டோ,—அமைச்சர் செப்புமின் என்றான் - மந்திரிகளே இவ்விரண்டனுள் இதற்குக் காரணம் யாது சொல்லுங்களென் றரசன் வினவினான், எ-று.

விளங்கிள மதிசேர் சென்னி வித்தகர் பத்த ரான
வளந்திகழ் வாதவூரர் வருந்திய வளைப்பி னீக்கி
யுளங்கொள மகிழ்ச்சி செய்யி னுறுபுன லூர்கொ ளாதென்
றளந்தறி வறிந்து கூறி யாங்கவர் தொழுது நின்றார்.

இ—ள்: விளங்கு இள மதி சேர் சென்னி வித்தகர் பத்தர் ஆன வளம் திகழ் வாதவூரர் வருந்திய வளைப்பின் நீக்கி - பிரகாசிக்கின்ற இளம் பிறைபொருந்திய திருமுடியையுடைய அகில சாதுரியராகிய சிவபெருமானுக் கன்பராயுள்ள அருட்செல்வம் விளங்குந் திருவாதவூரடிகளை அவர் துன்பமுறுங் கோட்டினின்று நீக்கி,—உளம் கொள மகிழ்ச்சி செய்யின் உறு புனல் ஊர் கொளாது என்று - மனங்கொள்ளுமாறவரை மகிழ்விக்கின் மிக்க நீர் நம் மதுரையை அழியாதென்று,—அளந்து அறிவு அறிந்து கூறி அமைச்சர் கை தொழுது நின்றார் - காரிய நிகழ்ச்சியாற் காரணத்தை யுள்ளவாறளவைசெய் தும்த்துணரு மறிவானறிந்து கூறி அம்மந்திரிகள் அஞ்சலிசெய்து நின்றனர். எ-று. (கக)

மன்னனு மவர்க டம்மேன் மகிழ்ந்தருட் பார்வை நல்கி
யென்னுள மதித்த வாறே யிங்கினி துரைத்தீ ரென்று
கொன்னுறு வளைப்பி னூடு நிற்குநற் குணத்தி னோரை
முன்னுற வழைத்து நட்பான் முகமலர்ந் திதுமொ ழிந்தான்.

இ—ள்: மன்னனும் மகிழ்ந்து அவர்கள் மேல் அருள் பார்வை நல்கி - பாண்டியராசனும் அதுகேட்டு மனமகிழ்ந்து தம் மந்திரிகண்மீது கிருபாநோக்கஞ்செய்து,—என் உளம் மதித்த ஆறே இங்கு இனிது உரைத்தீர் என்று - என் மன முத்தேசித்த பிரகாரமே நீங்களும் ஈண்டினிதாகக் கூறினீர்களென்று,—கொன் உறு வளைப்பின் ஊடு நிற்கு நல் குணத்தினோரை முன் உற அழைத்து நட்பால் முகமலர்ந்து இது மொழிந்தான் -

அச்சந்தருங் கோட்டின்கணிற்கும் குணக்குன்றாகிய திருவாதவூரடிகளைத் தன்முன் வருவித்துப் பழைய நட்புரிமைகளோடு முகமலர்ச்சி கொண்டிவனைக் கூறினன். எ-று. (கஉ)

பாம்பணி செய்ய வேணிப் பரம்பர னடியார் கையி
லாட்பொரு ணமதே யானு லறம்பிறர்க் காவ துண்டோ
தேம்படு மலங்கன் மார்பிர் செயலிதற் குமது மேனி
சாம்பிய தவமே யான்செய் தண்டமே தகவி லாமை.

இ—ள்: பாம்பு அணி செய்ய வேணிப் பரம் பரன் அடியார் கையில் ஆம் பொருள் நமதே ஆனல் - பாம்பையணிந்த சிவந்த சடையை யுடைய சுத்த மாயாதீதராகிய சிவபெருமானது உத்தமோத்தம சற்பாத்திரமாகிய அடியார் கையிற் கொடுக்கப்பட்ட திரவியம் நம்முடையதே யானல்,— அறம் பிறர்க்கு ஆவது உண்டோ-அக் கொடையால் வருஞ் சிவ புண்ணியம் அப்பொருட் கந்நியராகிய பிறர்க்காகுமோ ஆகாது,—தேம் படும் அலங்கல் மார்பிர் செயல் இதற்கு உமது மேனி அவமே சாம்பியது-வாசனைபொருந்திய தாமரைமலர் மாலையை அணிந்த மார்பையுடையவரே நீதியாகிய இச்சற்கருமத்தின்பொருட்டு உமது திருமேனி இதுகாறுங் கொன்னே வருந்திற்று —யான் செய் தண்டமே தகவு இலாமை - அங்ஙனம் வருந்தும்படி பொறியிலியாகிய யானுமக்கிழைத்த இத்தண்டமே அநீதியுடையது. எ-று. (கரு)

உற்றவித் தகைமை முன்னே யுணருமிவ் வுணர்வி லாமை
குற்றமித் துணையு நம்மேற் கொண்டனங் குறை கொளாமன்
மற்றினிப் புகலு மாறென் வைகைநம் மூர்கொ ளாது
நற்றவத் தலைவர் நீரே யடைப்பியு மெனந வின்றான்.

இ—ள்: உற்ற இத்தகைமை முன்னே உணரும் இவ் உணர்வு இலாமை குற்றம் இத்துணையும் நம் மேல் கொண்டனம் - நிகழ்ந்த இக் குறைகுணங்களை முன்னரே பகுத்தறியும் அறிவின்மை குற்றமே, அது முழுவதையும் நம்மேலதாகவே கொண்டனம்,— குறை கொளாமல் மற்று இனிப்புகலும் ஆறு என்-நீர் மனக்குறைகொள்ளா தொழியும்படி நாமினி அகலப் பேசவேண்டியதென்னை,—வைகை நம் ஊர் கொளாது நல் தவத்தலைவர் நீரே அடைப்பியும் என நவின்றான் - வைகைநதி நம் மதுரையை அழியாதபிரகாரம் நல்ல தவமுதல்வர் நீரே அதற்கு இனி அணைகட்டுவியுமென் றரசன் கூறினன். எ-று. (கச)

அருட்பெரு வழுதி யிவ்வா றன்புரை பகர்ந்த போதுந்
தரிப்பரி தென்ன முன்னந் தழலென வெகுண்ட போதும்
விருப்பொடு வெறுப்பிலாத மெய்ம்மையார் தம்மை யாண்ட
திருப்பத நினைந்தார் வைகைச் செழும்புன லூர்கொ ளாமல்.

இ—ள்: அருள் பெரு வழுதி இவ் ஆறு அன்பு உரை பகர்ந்த போதும் - அருளையுடைய நெடுநிலவரசனாகிய பாண்டியன் இந்தப்பிரகாரந் தன்னன்பை வெளிப்படுத்துங் கலப்புரைகளைக் கூறிய தருணத்தும்,—தரிப்பு அரிது என்ன முன்னம் தழல் என வெகுண்டபோதும் - இது சகித்தற்கரிதரிதென்று கண்டோர்கூற முன்னரே அக்கினிபோலக் கோபங்கொண்டதருணத்தும்,—விருப்பு ஓடு வெறுப்பு இலாத மெய்ம்மையார் வைகைச் செழும் புனல் ஊர் கொளாமல் தம்மை ஆண்ட திருப்பதம் நினைந்தார் - அவ்வரசன்மாட்டு முறையே விருப்பு வெறுப்புக்களில்லாத இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமாகிய உண்மை நிலையையடைந்த திருவாதவூரடிகள் வைகைநதியினது செழுமையாகிய நீர் அம்மதுரையைக் கவளீகரியா திருக்கும்பொருட்டுத் தம்மை அடிமைகொண்டருளிய திருவடிகளைத் தியானித்தார். எ-று. (கரு)

சுந்தரப் பரிமேல் வந்த தோற்றமே மனத்தி லுன்னி
யந்தரத் திறைஞ்ச நன்னீ ரடங்கியுள் வாங்கிச் செல்ல
வெந்துயர்ப் பிறவி யான விடங்கிளர் வேலை நீந்தி
வந்தருட் கரையிற் சேர்வார் வைகையங் கரையிற் சென்றார்.

இ—ள்: பரிமேல் வந்த சுந்தரத் தோற்றமே மனத்தில் உன்னி அந்தரத்து இறைஞ்ச - மேற்கூறிய பிரகாரம் சோமசுந்தரக்கடவுள் பரிமேலழகரா யெழுந்தருளிவந்த திருவுருவத்தையே தியானித்து அவர் அந்தரத்தானமாகிய ஆகாயத்தை நோக்கி மனத்தால்வணங்க,—நல் நீர் அடங்கி உள்வாங்கிச்செல்ல-அப்பொழுது நல்ல வைகைநதிநீர் பிரவாகங்குறைந்துள்வாங்கி வடிந்தடங்க,—பிறவி ஆன விடம் கிளர் வெந்துயர் வேலை நீந்தி வந்து அருள் கரையில் சேர்வார்-பிறவியாகிய நஞ்செழும் கொடிய துக்கசாகரத்தைத் திருவடிப்புணையா னீந்திவந்து முத்திக்கரை சேர்பவராகிய திருவாதவூரடிகள்,—வைகை அம் கரையில் சென்றார் - அழகிய வைகைநதிக்கரையின்கட் சென்றார். எ-று. (கசு)

முறைமுறை வணங்கி நின்ற வாரியர் முகத்தை நோக்கி
யறைதிரை நெடுநீர் வைகை யணைகடி தடைத்தல் வேண்டு

முறையுமிம் மாந்தரெல்லா மொல்லேயில் வம்மினென்று
பறையறை வித்து நம்மூர்க் கிவ்வுரை பரப்பு மென்றார்.

இ—ள்: முறை முறை வணங்கி நின்ற ஆரியர் முகத்தை நோக்கி-திருவாதவூரடிகள் தம்மைப் பலமுறை வணங்கியெழுந்து நிற்கின்ற காரியதரிசிகளது முகத்தைப்பார்த்து,—அறை திரை நெடுநீர் வைகை அணை கடிது அடைத்தல்வேண்டும்-கரையோடு மோதுகின்ற திரைகள் மறியுமிக்க நீரையுடைய வைகைநதி அணையை அதிசீக்கிரத்திற் கட்டுதல்வேண்டும், ஆகலின்,—உறையும் இம்மாந்தர் எல்லாம் ஒல்லேயில் வம்மின் என்று பறை அறைவித்து நம் ஊர்க்கு இவ்வுரை பரப்பும் என்றார்-ஈண்டு வசிக்கும் பிரசைகளெல்லாம் அதன்பொருட்டு விரைவாக அந்நதிக்கரையிலே கடுகவருகவென்று பறையறைவித்து நம்மதுராபுரிக் கிவ்வார்த்தையைப் பிரசித்திசெய்யுங்களென்று பணித்தருளினார். எ-று. (கஎ)

ஆரியர் கடிதி னோடி யகன்பறை யறைவித் தம்பொற்
றேரியல் வீதி தோறுஞ் சென்றுரை பரப்பு முன்னே
கூரிய கொட்டு மண்சேர் கூடையுங் கொண்டு வைகை
நீரியல் கரைமேல் வந்து நின்றனர் மதுரை யுள்ளார்.

இ—ள்: ஆரியர் கடிதின் ஓடி அம்பொன் தேர் இயல் வீதிதோறும் சென்று அகன்பறை அறைவித்து உரை பரப்பு முன்னே - காரியதரிசிகள் வல்விரைந்தோடி அழகிய பொற்பொடிசெறிந்த தேரோடும் வீதிகடோறுஞ் சென்று பெரிய பறையறைவித் திவ்வுரையைப் பிரசித்திசெய்யுமுன்னரே,—மதுரை உள்ளார் கூரிய கொட்டும் மண்சேர் கூடையும் கொண்டு வைகை நீர் இயல் கரை மேல் வந்து நின்றனர் - மதுரைமாநகரவாசிகளெல்லாம் வாய்கூரிய மண்வெட்டு கருவிகளையும் மண்சுமக்கும் கூடைகளையுங்கொண்டு வைகை நதியினது நீரையுடைய கரையின்கண் வந்து நின்றனர். எ-று. (கஅ)

நீறுகொண் டிலங்குமேனி மறையவர் நியமஞ் செய்த
வீறுகொண் டிடங்க டோறு மாரியர் விரைவிற் சென்று
கூறுகொண் டெவர்க்கும் வேறு கோலறை யளந்து செங்கை
மாறுகொண் டுறுக்கி வைகை வன்கரை யடைக்க லுற்றார்.

இ—ள்: ஆரியர் நீறு கொண்டு இலங்கும் மேனி மறையவர் நியமம் செய்த வீறு கொண்டு இடங்கள் தோறும் விரைவில் சென்று - காரிய

தரிசிகள் விபூதியைத் தன்கட்கொண்டு விளங்குந் திருமேனியையுடைய வேதபண்டிதராகிய திருவாதவூரடிகள் தமக்கு நியோகித்த அதிகாரத்தை மேற்கொண்டு, நதிதீரங்கடோறும் விரைவாகச் சென்று —கோல் அறை அளந்து எவர்க்கும் வேறு கூறு கொண்டு - கோலான் வரையறுத்தளந் தவனைவர்க்கும் தனித்தனி பகிர்ந்து கொடுத்து,—செங்கை மாறுகொண்டு உறுக்கி வன் வைகைக் கரை அடைக்கலுற்றார் - சிவந்த கைகளிற் பிரம்பைக்கொண் டுறுக்கி வலிய வைகைநதிக்கரைக் கணைகட்டுவிப்பா ராயினர். எ-று. (ககூ)

கண்பெறு கழையின் முத்துங் கடகரி மருப்பின் முத்தும்
வெண்பணி லத்தின் முத்து மேதகு கரும்பின் முத்தும்
வண்புனற் றிரைகள் வீச வரையெனக் குவைகள் செய்து
பண்படப் பொருத்தி நீருட் பதித்துயர் வரம்பு செய்வார்.

இ—ள்: கண் பெறு கழையின் முத்தும் - கணுக்களையுடைய மூங்கின் முத்துக்களையும்,—கடகரி மருப்பின் முத்தும்-மதத்தையுடைய யானைக் கோடுகளின் முத்துக்களையும்,—வெண் பணிலத்தின் முத்தும்-வெண்மையாகிய சங்கு முத்துக்களையும்,—மேதகு கரும்பின் முத்தும் - மாதுரியச்சுவையான் மேன்மைபொருந்திய கரும்பின் முத்துக்களையும்,—வண் புனல் திரைகள் வீச - அழகிய நீர்த்திரைகள் கொடுவந்தொதுக்க,—வரை எனக் குவைகள்செய்து - அவற்றை மலைபோல வாரிக்குவித்து,—பண் படப் பொருத்தி நீர் உள் பதித்து உயர் வரம்பு செய்வார்-தம் முளியைபுபடப் பொருத்தி நீரின் கீழ்ப்படுத்து உயர்ந்த அணை கட்டுவாரா யினர். எ-று. (உ0)

பரித்திர ணிறுத்து மென்பார் பாம்புக ளுருட்டு மென்பார்
திரைப்புனன் மிகுத்த தென்பார் தேவர்கட் கபய மென்பார்
நிரைப்படு மகிலோ டார நெறிப்பட வொதுக்கி நீடு
வரைப்பிடைக் குவித்து நிற்பாராயினர் மதுரை யுள்ளார்.

இ—ள்: மதுரை உள்ளார் - மதுரைமாநகர வாசிகளெல்லாம்,—பரித்திரள் நிறுத்தும் என்பார் - குதிரைப்பாய்ச்சலாக மரங்களை நிறுத்து மென்பாரும்,—பாம்புகள் உருட்டும் என்பார்-நீர்த்திரை அணையைக் கரைக் காதபிரகாரம் வைக்கோற்பழுதைகளை உருட்டுமென்பாரும்,—திரைப் புனல் மிகுத்தது என்பார் - திரைகளையுடைய நீர் அதிகரித்ததென்பா

ரும் —தேவர்கட்கு அபயம் என்பார்-நங்குலதெய்வங்கட்கு நாமடைக்கல மென்பாரும்,—நிரைப்படும் அகிலோடு ஆரம் நெறிப்பட ஒதுக்கி நீடு வரைப்பு இடைக் குவித்து நிற்பார் ஆயினர் - தொகுதியாகிய அகின்மரங்களோடு சந்தன மரங்கள் மேன்மேல் அள்ளுண்டொழுகிவர, அவற்றை ஒரு சாரொதுக்கி நெடிய கரையின்கட் குவித்து நிற்பாருமாயினர். எ-று.

ஏருடைப் புதுநீர் வைகை யிவ்வகை யடைக்கு மெல்லை
நீருடைப் பொலிந்த வேணி நின்மலற் கன்பு மிக்காள்
சீருடைத் தவத்தின் மிக்காள் செம்மனச் செல்வி யென்னும்
பேருடை நரைமூ தாட்டி பிட்டு விற்றுணவு கொள்வாள்.

இ—ள்: ஏர் நீர் உடைப் புது வைகை இவ்வகை அடைக்கும் எல்லை-அழகிய நீரையுடைய புதுப் பிரவாகமாகிய வைகைநதிக் கிந்தப் பிரகாரம் அணைகட்டும்பொழுது,--நீர் பொலிந்த வேணி உடை நின்மலற்கு அன்பு மிக்காள் - கங்காசலம் பொலிதற் கேதுவாகிய சடையையுடைய மலரகிதராகிய சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்புடையவள்,—சீருடைத் தவத்தின் மிக்காள் - புகழையுடைய தவத்தான் மேம்பட்டவள்,—செம்மனச்செல்வி என்னும் பேர் உடை நரை மூதாட்டி - செம்மனச்செல்வி யென்னும் காரணப்பெயரையுடைய மயிர் நரைத்த வயோதிகப் பெண்ணொருத்தி,—பிட்டு விற்று உணவு கொள்வாள் - பிட்டு விற்றுச் சீவனஞ் செய்பவள். எ-று. (௨௨)

ஆங்கவட் களந்து நீக்குங் கோலறை யடைப்ப தின்றி
யோங்கலைப் புதுநீர் வைகை யுடைப்பெலா மடைக்கு மெல்லை
தீங்குள தறுக ணாளர் சென்றவட் குறுகண் செய்ய
வீங்கெனக் குறுகி யாவார் யாவரோ வென்றிரங்கி.

இ—ள்: ஆங்கவட்கு அளந்து நீக்கும் கோல் அறை அடைப்பது இன்றி - அவ்வத்தியென்னும் வயோதிகப் பெண்ணுக்குக் கோலாலளந்து வரையறுத்துவிடப்பட்டபங்கொன்றுமாத்திரம் அடைக்கப்படுவதின்றி — ஓங்கு அலைப் புது நீர் வைகை உடைப்பு எலாம் அடைக்கும் எல்லை - உன்னதமாகிய திரைகளையுடைய புதியநீர் பிரவாகிக்கும் வைகைநதியின் ஏனையுடைகரைகளெல்லாம் அடைக்கப்படும்பொழுது,—தீங்கு உள தறுகணாளர் சென்று அவட்கு உறுகண்செய்ய - கொடுமையையுடைய வன்கண்ணர்களாகிய காரியதரிசிகள் சென்றவ்வம்மைக்குத் துன்பஞ்செய்ய,—

ஈங்கு எனக்கு உறுதி ஆவார் யாவரோ என்று இரங்கி - அவ்வம்மை இவ் வாபத்தின்கட் டடியேனுக் குறுதுணையாவார் யாவரோவென்று சிந்தித்து மனமிரங்கி. எ-று. (உக)

பிட்டினைக் கூலி கொண்டு பெருங்கரை யடைப்பா ரின்றி
நெட்டிலைச் சூல மேந்து நின்மலன் கோயி லெய்தி
மட்டறத் தளர்ந்த கொங்கை மார்பினிற் கண்ணீர் வார
வெட்டுருத் திரண்ட பாத மிறைஞ்சிநின் றிதனைக் கூறும்.

இ—ள்: பிட்டினைக் கூலி கொண்டு பெரும் கரை அடைப்பார் இன்றி-சிற்றுணவாகிய பிட்டினையே கூலியாக ஏற்றுக்கொண்டு பெரிய வைகைநதிக்கரைக்கு அணைகட்டுங் கூலியா ளொருவருமில்லாமையான்,— நெட்டு இலைச் சூலம் ஏந்தும் நின் மலன் கோயில் எய்தி - அவ்வந்தி இலை வடிவாகிய நெடிய சூலவேலைத்தாங்கும் நிருமலராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் வீற்றிருக்கும் விண்ணிழி விமானமென்னுங் கோயிலை அடைந்து,—மட்டு அறத் தளர்ந்த கொங்கை மார்பினில் கண் நீர் வார - அளவிறப்பச் சாய்ந்த தனங்களையுடைய தன் மார்பிலே கண்ணீரொழுக,— எட்டுருத் திரண்ட பாதம் இறைஞ்சி நின்று இதனைக் கூறும் - அஷ்டமூர்த்தந்திரண்ட அக்கடவுளுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கியெழுந்து நின் றிதனை விண்ணப்பஞ்செய்வாளாயினள். எ-று. (உச)

வேறு.

நெட்டரவக் கச்சுடையாய் நீலநிறத் திருமாதின்
வட்டமுலைத் தழும்புபட வந்தணையுந் திருமார்பா
கட்டியசெஞ் சடையாயுன் கண்ணருள்கொண் டெப்பொழுதும்
பிட்டினைவிற் றுண்பேற்கும் பேரிடும்பை யுளதாமோ.

இ—ள்: நெட்டு அரவக் கச்சு உடையாய்-நெடிய சர்ப்பக்கச்சை யுடையவரே,—நீல நிறத் திருமாது இன் வட்ட முலைத் தழும்பு பட வந்து அணையும் திருமார்பா-பசிய திருமேனியையுடைய காமாக்ஷியம்மை இனிமையாகிய பர அபர ஞானமாகும் வட்டவடிவையுடைய ஸ்தனங்களினலே தழும்புண்டாக வந்தணையுந் திருமார்பையுடையவரே, கட்டிய செம் சடையாய்-மகுடநீதியாகக் கட்டப்பட்ட சிவந்த சடையை யுடையவரே,— நின் கண் அருள் கொண்டு எப்பொழுதும் பிட்டினை விற்று உண்பேற்கும்-

தேவரீரது கிருபாநோக்கத்தைக் கொண்டு அன்றன்று பிட்டினைவிற் றாதியங்கொண்டு சீவிக்குந் தரித்திர சிரோமணியாகிய தமியேனுக்கும்.—பேரிடும்பை உளது ஆமோ-அரசனாற் பெருந்துன்பம் சம்பவிக்குமோ. எ-று

யாருட னினிப்புகல்வே னென்னுடையாய் வைகையினன்
னீருடையா தடைக்கும்வகை நீசிறிதின் றருளாயேற்
சீருடையா யுனக்கடிமை செய்யுமவர்க் கெளியையெனும்
பேருடையா யெனப்பலரும் பேசுமொழி பழுதாமே.

இ—ள்: என் உடையாய் நான் இனி யார் உடன் புகல்வேன்-என்னை யடிமையாகவுடையவரே தேவரீரோடல்லது தமியேன் வேறினி யாரோடு முறையிடுவேன்,—வைகையின் நல் நீர் உடையாது அடைக்கும் வகை நீ சிறிது இன்று அருளாயேல் - வைகைநதியின் நல்ல நீர் உடையா தடைக்கப்படும்வண்ணந் தேவரீர் சிறிதிப்பொழுது அடியேற் கநுக்கிரகஞ் செய்யா தொழிவீராயின்,—சீருடையாய்-சுத்தசாட்குண்ணியமாகிய சிறப்பியல்பையுடையவரே,—உனக்கு அடிமை செய்யும் அவர்க்கு எளியை எனும் பேர் உடையாய் எனப் பலரும் பேசும் மொழி பழுது ஆமே - தேவரீருக் காட்செய்யுந் திருத்தொண்டர்களுக்கெல்லாம் தேவரீ ரெளிவந் தருள்செய்விரென்னும் புகழுடையீரென்று நம்மவர் பலரும் பேசு முலோகவதந்தி இன்று என்னளவிற் பிழைபட்டுவிடுமன்றோ. எ-று. (உசு)

தாயுமிலை தந்தையிலை தமருமிலை தமியேனைப்
பேயினுட னின்றாலும் பிரித்தறிய வொண்ணாது
தீயதென திலம்பாடென் சிந்தையில்வெந் துயர்தீர
நீயருளா தொழியினுயிர் நீப்பேன்மற் றென்செய்கேன்.

இ—ள்: தாயும் இலை தந்தை இலை தமரும் இலை-எனக்கு மாதாவுமில்லை, பிதாவுமில்லை ஞாதிகளுமில்லை,—தமியேனைப் பேயினுடன் நின்றாலும் பிரித்து அறிய ஒண்ணாது-இவ்வாறு தனித்தவளாகிய யான் பேயோடொருங்கு நிற்பினும் பேய் இது, வந்தி இவள் என்று என்னை வேற்றுமைதெரித்துணர ஒருவர்க்குங் கூடாது,—எனது இலம்பாடு தீயது-என் வறுமை இங்ஙன மிகக்கொடியது,—என் சிந்தையில் வெம் துயர்தீர நீ அருளாது ஒழியின் உயிர் நீப்பேன் - இவ்வியல்புடைய நிராதாரசகிதையாகிய என் மிக்க மனத்துயர் என்னை விட்டகலக் கருணைநிதி

யாகிய தேவரீர் சிறிதநுக்கிரகஞ் செய்யாதொழியிற் பிராணத்தியாகஞ் செய்வேன்,—மற்று என் செய்கேன் - அஃதொழிந்து வேறியாது செய்வேன். எ-று. (உஎ)

இன்றெனக் குறுதியாகி யானிடும் பிட்டு வாங்கி
வன்றிறற் கூலி யாளாய் வன்கரை யடைப்பா ரில்லை
யுன்றனக் கபயம் யானென் றுரைப்பவ டன்மே லன்பு
சென்றவட் காளா மாறு துணிந்தனர் தேவ தேவர்,

இ—ள்: இன்று எனக்கு உறுதி ஆகி யான் இடும் பிட்டு வாங்கி- இத்தின மெனக் குறு துணையாகி யான் கொடுக்கும் பிட்டினையே கூலி யாகப்பெற்று,—வன் திறல் கூலி ஆளாய் வன் கரை அடைப்பார் இல்லை- மிக்க வலியையுடைய கூலியாளாகிப் பெரிய அணைகட்டுவார் ஒருவருமில்லை ஆகலான்,—யான் உன்றனுக்கு அபயம் என்று உரைப்பவள் மேல் அன்பு சென்று-தமியேன் இனித் தேவரீருக் கடைக்கலமென்று பிரார்த்திக்கும் வந்தியினிடத்துத் திருவருண்மிக்குச் சேறலான்,—தேவதேவர் அவட்கு ஆளாமாறு துணிந்தனர்-மகாதேவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் அவ்வந் திக்குத் தாங் கூலியாளாகும்படி திருவுளங்கொண்டருளினர். எ-று. (உஅ)

ஆடையுந் துணிந்த சீரை யாகியே கூலி யாளாய்க்
கூடையுந் தலைமேல் கொண்டு கொட்டுடைத் தோள ராகிப்
பீடைகொண் டயர்வாள் காணப் பெரும்பசி யுடையார் போல
வேடைகொண் டொல்லை வந்தார் வேண்டிய வடிவங்கொள்வார்.

இ—ள்: வேண்டிய வடிவம் கொள்வார் - ஆங்காங்குத் தமக்கு வேண்டிய திருவுருவங் கொண்டருளுஞ் சிவபெருமானனவர்,—கூலி ஆளாய்-ஈண்டுக் கூலிக்காரராகி,—ஆடையுந் துணிந்த சீரை ஆகி - வஸ்திரமுங் கந்தைவஸ்திரமாகப்பெற்று,—கூடையுந் தலைமேல் கொண்டு - மண்சுமக்குங் கூடையையுஞ் சிரமேற்கொண்டு,—கொட்டு உடை தோளர் ஆகி-மண்வெட்டி தங்குந் தோளையுடையவராகி,—பெரும் பசி உடையார் போல வேடைகொண்டு-மிக்க பசியுடையார்போல உணவின்மேல் வேணவாக்கொண்டு,—பீடை கொண்டு அயர்வாள் காண ஒல்லை வந்தார்- மேற்கூறிய பிரகாரந் துன்பங்கொண்டயரும் வந்தி காண விரைவாக வீதியின்கண் வந்தருளினர். எ-று. (உகூ)

வந்தெனை யேவல் கொள்வா ருளர்கொலோ மற்றிங் கென்று
புந்தியின் மகிழ்ந்து கோயில் வாயிலிற் புகன்ற போதி
லந்தநன் மொழியைக் கேளா வன்னை தன் னயர்ச்சி கூருஞ்
சிந்தனை யொழிந்து கூலி யாளரைச் சென்று சேர்ந்தாள்.

இ-ள்: வந்து எனைப் புந்தியின் மகிழ்ந்து ஏவல் கொள்வார் இங்கு உளர் கொலோ என்று கோயில் வாயிலின் புகன்றபோதில் - கூலியாளர் அங்ஙனம்வந்து என்னை மனமகிழ்ந்து வேலைகொள்வாரிங்குளரோவென்று கோயில்வாய்தலினின்று விளித்ததருணத்து,—அன்னை அந்த நல் மொழியைக் கேளா அயர்ச்சி கூரும் தன் சிந்தனை ஒழிந்து - அவ்வம்மை தன் செவிக்கினிய அவ்வசனத்தைக் கேட்டு மயக்கமிகும் பல தலையாய எண்ணங்களையெல்லாம் விட்டு,—கூலியாளரைச் சென்று சேர்ந்தாள் - அக்கூலியாளரை விரைந்துசென்று சமீபித்தனள். எ-று.

புடையின் மேலுலகோரின்றிப் புனைந்துள புலித்தோ லாடை
யுடையின்மே லசைக்குங் கச்சா யோங்குநச் சுரகமின்றிச்
சடையின்மேன் மதியமின்றித் தாங்கிய மழுமானின்றி
விடையின்மே லின்றி நின்ற வெளியனை வெயிற் கண்டாள்.

இ—ள்: புடையின் மேல் உலகோர் இன்றி - இருமருங்கினும் முறையேநின்று சேவிக்குமேலுலகவாசிகளாகிய அரிபிரமேந்திராதிதேவர்களென்னும் பரிசனங்களின்றியும்,—புனைந்துள புலித்தோல் ஆடை உடையின்மேல் அசைக்கும் நச்சு உரகமாய் ஓங்கு கச்சு இன்றி - திருவரையிலே புனையப்பெற்ற புலித்தோலாகிய வஸ்திரவுடையின்மீதே இறுகப்பிணிக்கு நஞ்சையுடைய பாம்பாய் விளங்கும் உதரபந்தனமின்றியும்,—சடையின் மேல் மதியம் இன்றி - திருச்சடையின்மீதே பாலசந்திரனாகிய தலைக்கோலமின்றியும்,—தாங்கிய மழு மான் இன்றி - திருக்கரங்களிலே தாங்கியருளிய மழுவு மானுமாகிய படைக்கலமும் புறகலவாத்தியமுமின்றியும்,—விடையின் மேல் இன்றி நின்ற வெளியனை - அறக்கடவுளாகிய இடபவாகனத்தின்மேல் இவர்தலின்றியும் வறிதே நிற்கின்ற சிதாகாசவடிவையுடைய சிவபெருமானாகிய கூலியாளரை,—வெளியில் கண்டாள் - வந்தி வாய்தலின் வெளியே நிற்பக் கண்டாள். எ-று. (௩௧)

மைந்தநீ யெனக்கிங் காளாய் வருகென முன்னர்க் கூலி
தந்தியேல் வருவ னென்று சாற்றனு நகா விப்போ

நிந்தவா ரமுதம் போலு மினியபிட் டளிப்பே னல்லா
லந்திவா யிதனை விற்றே யளிப்பனின் கூலி யென்றாள்.

இ—ள்: மைந்த நீ எனக்கு இந்த ஆளாய் வருகென - மகனே நீ யெனக் கிப்பொழுது கூலியாளாய் வரக்கடவையென்று வந்திகேட்ப,— முன்னர்க் கூலி தந்தியேல் வருவன் என்று சாற்றலும் - அதற்கவர் முற் கூலி தருவாயாயின் வருவேனென்று கூறுதலும்,—நகர ஆர் அமுதம் போலும் இனிய இந்தப் பிட்டு அளிப்பேன் - அதற் கவ்வம்மை நீ யுண் ணும்பொருட்டு அரிய அமிர்தம்போலு மினிய பிட்டை யுனக்கு முற்கூலி யாகத் தருவேன்,—அல்லால் இதனை விற்று அந்திவாய் நின் கூலி அளிப் பன் என்றாள் - அது நினக்குக் கருத்தன்றாயின் இப்பிட்டை விற்று அஸ்த மயனகாலத்தில் நின் கூலியைக் கைப்பொருளாகத் தருவேனென்று கூறி னாள். எ-று. (௯௨)

இரும்பசி யுடையே னன்னே யினியபிட் டளிப்பை யாகிற்
குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே கோலறை முழுது மென்னக்
கரும்புறத் துகின்மே லிட்ட பிட்டினைக் கரத்தா லள்ளி
விரும்பியிங் கிதனைக் கொள்வா யென்றனள் விருப்ப மிக்காள்.

இ—ள்: அன்னே இரும் பசி உடையேன் இனிய பிட்டு அளிப்பை ஆகில் - தாயே நான் இதுபொழுது பெரும்பசியுடையேன், ஆகலின் இனியபிட்டினைத் தருவாயானால் அதனையுண்டு பசிதீர்ந்து,—கோல் அறை முழுதும் யானே குரம்புகொண்டு அடைப்பன் என்ன - கோலால் வரை யறுக்கப்பட்ட நின்பாகமுழுவதையும் யானே வரம்புயர்த்துக் கட்டுவேன் என்றுகூற,—விருப்ப மிக்காள் விரும்பி - ஆதரவுமிக்க வந்திகேட்டு முன் னையிலும் மிகவிரும்பி,—கரும் புறத் துகில் மேல் இட்ட பிட்டினைக் கரத் தால் அள்ளி இங்கு இதனைக் கொள்வாய் என்றனள் - கறுத்த புறத்தை யுடைய வஸ்திரத்தை மேலே இட்டு மூடிய பிட்டைக் கைகளாலள்ளி மகனே நீ இதனை வாங்கிக்கொள்ளென்று கூறினாள். எ-று. (௯௩)

கூற்றமிங் கமல பாதர் குறுந்துணிக் கரிய சீரை
யேற்றிடும் பிட்டு வாங்கி யின்புற வமுது செய்து
மாற்றரும் பசியை யன்னே மாற்றினை யினிப்போய் வைகை
யாற்றினிற் கூற்றி லுண்டா மருங்கரை யடைப்ப னென்றார்.

இ—ள்: கூற்று அடும் கமல பாதர் - யமனைக் கொன்றருளுந் திருவடித் தாமரையினையுடைய சிவபெருமானாகிய கூலியாளர்,—குறும் கரிய துணிச்சீரை ஏற்று - குறுத்த கரிய கந்தைவஸ்திரத்தை விரித் தேந்தி,—இடும் பிட்டு வாங்கி இன்பு உற அமுது செய்து - வந்தி இடும் பிட்டை வாங்கி இன்பமிகத் திருவமுது செய்தருளி,—மாற்று அரும் பசியை அன்னே மாற்றினை-தன்னையுடையாரது மானமுதலிய பத்தையு மொருசேர மாற்றுகின்ற பொறுத்தற்கரிய பசியைத் தாயே நீ மாற்றி னாய்,—இனி வைகை ஆற்றிற் போய் நின் கூற்றில் உண்டாம் அரும்கரை அடைப்பன் என்றார் - இனி நான் வைகைநதிக்கரையிற் சென்று நின் பங்குக்குளதாகிய பெரிய அணையைக் கட்டுவேன் என்று கூறியருளி னார். எ-று. (௬௪)

நன்றுநன் றின்னு மன்னே நயந்துபிட் டளித்தல் வேண்டு
மென்றுதந் துணிந்த சீரை யேற்றது நிறைய வாங்கித்
தின்றுதின் றலைநீர் வைகைச் செழுங்கரை யதனிற் சென்று.
குன்றெனுந் தவத்தா யுன்றன் கோலறை காட்டு கென்றார்.

இ—ள்: அன்னே பிட்டு நன்று நன்று நயந்து இன்னும் அளித் தல்வேண்டும் என்று தம் துணிந்த சீரை ஏற்று அது நிறைய வாங்கி - தாயே இப்பிட்டு மிகவு நன்று. ஆகலின் என்மேல் விருப்பங்கொண் டின் னுந் தால்வேண்டுமென்று தமது கந்தை வஸ்திரத்தை விரித்தேந்தி அது நிறையவாங்கி,—தின்று தின்று அலைநீர் வைகைச் செழும் கரை அதனில் சென்று - அதனைத் தின்றுதின்று அலைமறிகின்ற நீரையுடைய வைகை நதியின தழகிய கரையின்கட் போய்,—குன்று எனுந் தவத்தாய் உன்றன் கோலறை காட்டு கென்றார்-மலையென்று சொல்லத்தகுந் தவத்தையுடைய தாயே இனி உன் பங்கைக் காட்டுக என்று கூறியருளினார். எ-று. (௬௫)

மெய்த்தவம் புரிவார் தம்மின் விழுப்பமிக் குடைய வன்னை
யித்தடங் கரையை வல்லே யெய்தி நீ யடைப்பாயென்னப்
பைத்தவெம் பகுவாய் நாகம் பனிமதிப் பாதிகொன்றைக்
கொத்துடன் முடிக்க வல்லார் கோலறை யடைக்கலுற்றார்.

இ—ள்: மெய்த் தவம் புரிவார் தம்மின் விழுப்பம் மிக்குடைய அன்னை-மெய்ம்மையாகிய தவத்தைச்செய்பவர்களுள் மிகவும் மகிமையை யுடைய நம்மாதாவாகிய வந்தியானவள்,—இத்தடம் கரையை வல்லே

எம்பி நீ அடைப்பாய் என்ன - இவ்விசாலமாகிய கரையினை விரைவாக என்றம்பி நீ யடைப்பாயாக வென்று கூற,—பைத்த வெம் பகுவாய் நாகம் பனி மதிப் பாதி கொன்றைக் கொத்து உடன் முடிக்க வல்லார் - படத்தையும் நஞ்சுகக்குங் கொடிய பகுவாயையுமுடைய பாம்பையும் குளிர்ச்சி பொருந்திய பாலசந்திரனையும் பகைதீர்த்துக் கொன்றைப்பூங்கொத்தோடொருதன்மையவாகச் சூட்ட வல்ல சிவபெருமானாகிய கூலியாளர்,—கோலறை அடைக்கலுற்றார் - அவ்வம்மையின் பங்கை அடைத்தல் செய்வாராயினர். எ-று. (சுசு)

பேர்ப்பர்மண் கூடை பெய்வர் பிறைமுடி மேற்சும் மாடு
சேர்ப்பர்பின் சுமந்து சென்றச் செய்கரை சிந்தி மீள்வர்
வேர்ப்பர்மெய் யிளைப்பார் போல மென்றுபிட் டிரத நாவிற்
பார்ப்பரவ் வன்னை தன்மேற் பரிந்தருட் பார்வை செய்வார்.

இ--ள்: மண்பேர்ப்பர்-மண்ணை வெட்டுவர்,—கூடை பெய்வர் - அதனைக் கூடையின்கணிடுவர்,—பிறை முடிமேல் சும்மாடு சேர்ப்பர் - பிறையையுடைய திருமுடியின்மேற் சுமையடைகோலி வைப்பர்,—பின் சுமந்து சென்று அச் செய் கரை சிந்தி மீள்வர்-பின்னர் அதனைச் சுமந்து சென்று கட்டப்படும் அவ்வுடைகரையிற் கொட்டித் திரும்புவர்,—மெய் இளைப்பார் போல வேர்ப்பர்-அவ்விடாமுயற்சியினற் சரீரம்வருந்தி இளைப்பார்போலக் குறு வெயர்வைகொள்வர்,—பிட்டு மென்று இரதம் நாவிற் பார்ப்பர் - அவ்விளைப்பு நீங்கும்வண்ணங் கந்தையிலுள்ள பிட்டை அள்ளி வாயிலிட்டு மென்று தின்று அதன்சுவையை நாவினலுணர்வர்,—அ அன்னை மேல் பரிந்து அருள் பார்வை செய்வார்-அப்பிட்டமுதைத் தமக்குக்கொடுத்த அவ்வம்மைமீது முன்னையினு மிக அன்புகூர்ந்து கிருபா நோக்கஞ் செய்வார். எ-று. (சுஎ)

பிட்டுநன் றென்று கூறிப் பிறைமுடி யசைப்பார் வேட
ளிட்டமென் றசையிற் சால வீசனுக் காமிதென்பார்
கொட்டுடன் கவிழ்த்த கூடை கொண்டுநின் றூடல் செய்வார்
வெட்டிமண் குவிப்பா ரோடி விரைதடிப் பாய்ந்து மீள்வார்.

இ—ள்: பிட்டு நன்று என்று கூறிப் பிறை முடி அசைப்பார் - இப்பிட்டு வரவர மிக நன்றாகவிருக்கின்றதென்று சற்காரங் கூறிப் பிறை

யையுடையசிரசை மகிழ்ச்சியினால் அசைப்பர்,—வேடன் இட்டமென் தசையின் ஈசனுக்கு இது சால ஆம் என்பார் - கண்ணப்பநாயனாராகிய வேடுவர் திருக்காளத்தி. யீசுரருக்குப் படைத்த மென் றசையமுதினும் இஃதிம்மதுரைச் சோமசுந்தரக்கடவுட்குப் பூரண பிரீதியாகுமென்பர்,—கொட்டு உடன் கவிழ்த்த கூடை கொண்டு நின்று ஆடல் செய்வார் - தோளின்கணிட்ட மண்டொடுகருவியுடன் சிரசிற் கவிழ்த்த கூடையையுங் கொண்டு நின்று ஆனந்தக் கூத்தாடுவர்,—மண் வெட்டிக் குவிப்பார் - மண்ணை வெட்டிக் குவித்து,—ஓடி விரைந்து அடிப் பாய்ந்து மீள்வார் - அடியளந் தெல்லை குறித்துவிட்டுப் பின்னுக்கோடிச்சென்று மீள முன்னுக்கு விரைந்தோடி வந்து அம்மணற்குன்றைக் கடந்து அவ்வெல்லைக் கப்பாற் குதித்துத் திரும்புவர். எ-று. (ருஅ)

பரிவுடை மனத்தி னாளும் பரமர்தஞ் செய்தி கண்டு
கரையினை அடைத்தல் வேண்டு மென்றுதன் கருமங் கூறா
ளுர னுடை வழுதி தூதர் காண்பரே லுறுகண் செய்வா
ரிருவினை யுடையேன் மற்றிங் கென்செய்வே னென நினைந்தாள்.

இ—ள்: பரிவு உடை மனத்தினாளும் பரமர் தம் செய்தி கண்டு - சீவகாருண்ணியம் பொருந்திய மனத்தையுடைய வந்தியுஞ் சோமசுந்தரக் கடவுளினது திருவிளையாடலைக் கண்டு,—கரையினை அடைத்தல் வேண்டும் என்று தன் கருமம் கூறாள் - அணைகட்டுதல் செய்யவேண்டுமென்று தன் காரியத்தைக் குறித் தொன்றும் பேசாதவளாய்,—உரன் உடை வழுதி தூதர் காண்பரேல் உறுகண் செய்வார் - வலியையுடைய பாண்டியனது தூதுவர் காண்பாராயின் எமக்குத் துன்பஞ்செய்வார்,—இரு வினை உடையேன் மற்றிங்கு என் செய்வேன் என நினைந்தாள் - இருவினையையுடைய பாவியாகிய தமியேன் இதற்கு யாது செய்வேனென்று பலவற்றையு மெண்ணினாள். எ-று. (ருகூ)

மற்றவ ணிலைமை வெள்ளி மன்றுணின் றாடு கின்ற
கொற்றவ ரறிந்து பின்னுங் கூடைமண் கரைமேற் கொட்டி
யுற்றவிக் கரையை யன்னே யொல்லையி லடைப்ப னின்னே
சற்றிதற் கிரங்கா தேகுன் றகவுடை மனையி லென்றார்.

இ—ள்: அவள் நிலைமை வெள்ளி மன்றுள் நின்று ஆடுகின்ற கொற்றவர் அறிந்து - அவ்வந்தியினது அந்நிலைமையை வெள்ளியம்பலத்

நின்சுணின்று திருநடனஞ்செய்தருளும் பசுபதியாகிய சோமசுந்தரக்கடவு ளென்னுங் கூலியாளர் திருவுளத்தடைத்து,—பின்னும் கூடை மண் கரை மேல் கொட்டி - பின்னரும் ஒரு கூடை மண்ணைக் கரையிலே கொட்டி விட்டு,—உற்ற இக்கரையை அன்னே யான் ஒல்லையில் அடைப்பன் - உனக் காக விடப்பட்ட இக்கரையை மாதாவே நான் விரைவாக அடைப்பேன் — நீ சற்று இதற்கு இரங்காது உன் தகவு உடை மனையில் இன்னே எகு என்றார் - நீ சிறிது மிதன் பொருட்டு மனமிரங்காது உன் றகுதியையு டைய வீட்டிற்கு இப்பொழுதே செல்வாயென்று கூறியருளினார். எ-று.

நீறணி புனித மேனி நின்மலன் விடுப்ப வேகித்
தோறிரை முகத்தி ளுடன் றொன்மனை புகுது மெல்லைக்
கூறருந் தவத்தின் மிக்காள் கோலறை யடைப்ப வஞ்சி
மாறிடு திரைக்கை தன்னாற் றொழுதனள் வைகை மங்கை.

இ—ள்: நீறு அணி புனித மேனி நின்மலன் விடுப்ப-விபூதியை யணிந்த நிஷ்களங்கமாகிய திருமேனியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் அனுப்ப,—தோல் திரை முகத்தினள் ஏகித் தன் தொல் மனை புகுதும் எல்லை - தோல்திரைந்த முகத்தையுடைய வந்தி சென்று தன் பழைய வீட்டிற் புகும்பொழுது,—கூறும் அரும் தவத்தின் மிக்காள் கோல் அறை அடைப்ப-விதந்து கூறுதற்கரிய தவத்தால் மேம்பட்ட வந்தியினது பாக மாகிய செய்கரையைச் சிவபெருமான் அடைக்கும் பொழுது,—வைகை மங்கை மாறிடு திரைக் கை ஆல் தொழுதனள் - வைகைநதியாகிய பெண் வேகந்தணிகின்ற திரைகளாகிய கைகளினாலே சுவாமியை அஞ்சலிசெய் தனள். எ-று. (சுக)

சிறந்தமண் கூடை வேணித் திருமுடிக் கொட்டை யாக
நிறந்திகழ் கொன்றை நீழ னிறைமண லணையதாக
வுறுந்தொழின் முயற்சி யாலே யுயங்கிமெய் யிளைத்தார்போல
மறைந்துல கெங்கு மான வள்ளலார் பள்ளி கொண்டார்.

இ—ள்: மண் கூடை வேணித் திருமுடிச் சிறந்த கொட்டை ஆக-மண்சுமக்குங் கூடை சடையையுடைய திருமுடிக்கழகிய தலையணை யாகவும்,—நிறம் திகழ் கொன்றை நீழல் நிறை மணல் அணை ஆக - பொன் னிறம் விளங்கும் பூவையுடைய கொன்றைமரநீழலிலே நிறைந்த மணல் சயனமாகவும்,—உறும் தொழில் முயற்சியால் உயங்கி மெய் இளைத்தார்

போல,—மிகுந் தொழின் முயற்சியாலே அறவருந்திச் சரீர மிளைத்தார் போன்று,—உலகு எங்கும் மறைந்து ஆன வள்ளலார் பள்ளிகொண்டார் - உலகெங்கும் விறகிற் றீயைப்போல வியாபித்து மறைந்துநிற்கும் வள்ளலாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் பள்ளிகொண்டருளினர். எ-று. (சஉ)

ஆங்கவர் துயி லு மெல்லை யருட்பெரு வாழ்வின் மிக்கா
ரோங்கிய கருமஞ் செய்வா ராகியொண் பிரம்பு தாங்கிப்
பாங்குநின் றவரை நாடிப் பகிர்ந்தகோ லறையி லுள்ள
தீங்குநன் குணர்வீ ரென்னச் சென்றகன் கரையிற் சேர்ந்தார்.

இ—ள்: ஆங்கு அவர் துயிலும் எல்லை - அங்ஙனமவர் ஆனந்த நித்திரை செய்தருளுஞ் சமயத்து,—அருள் பெரு வாழ்வின் மிக்கார்-திருவருளாகிய பேரானந்தப் பெருவாழ்வின் மிக மகிழ்பவராகிய திருவாதவூரடிகள்,—ஓங்கிய கருமம் செய்வார் ஆகி ஒண் பிரம்பு தாங்கிப் பாங்கு நின்றவரை நாடி - உயர்வாகிய இராசகாரியங்களைத் தங்கீழ்நின்று நடத்துபவராகிக் கையில் அழகிய பிரம்பைக்கொண்டு பக்கத்தே நிற்குங் காரியதரிசிகளைப் பார்த்து,—பகிர்ந்த கோலறையில் உள்ள நன்கு தீங்கு உணர்வீர் என்ன - அவரவர்க்கு வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட உடைகரைப்பாகங்களிலுள்ள குறைகுணங்களைப் பார்த்தறிமினென்று பணிக்க,—சென்று அகன் கரையில் சேர்ந்தார் - அவர்சென்று விசாலமாகிய அச்செய்கரையையடைந்தார். எ-று. (சங)

நன்குற வடைத்தல் செய்தா ரியாவரு மென நயந்து
சங்கர னடைக்கு நீடு தடங்கரை யவர்க ளெய்தி
யெங்கணு முயர்ந்து தாழ்ந்த திவ்விடம் யார்க்கு நேர்ந்த
பங்கிது மொழிமி னென்ன நின்றவ ரிவை பகர்ந்தார்.

இ—ள்: அவர்கள் யாவரும் நன்கு உற அடைத்தல் செய்தார் என நயந்து - அக்காரியதரிசிகள் பங்காளரனைவரும் உடைகரையைச் செவ்விதாகக் கட்டினர்களென்று மனமகிழ்ந்து,—சங்கரன் அடைக்கும் நீடு தடம் கரை எய்தி-சுந்தரேசராகிய கூலியாளர் நின்றடைக்கு நெடிய விசாலமாகிய கரையை யடைந்து,—எங்கணும் உயர்ந்து இவ்விடம் தாழ்ந்தது-இவ்வணை மற்றெவ்விடங்களு முயர்ந் திவ்விடமாத்திரந் தாழ்ந்திருக்கின்றது,—இது யார்க்கு நேர்ந்த பங்கு மொழிமின் என்ன - இஃது யார்க்கு வகுத்து விடப்பட்ட பங்கு சொல்லுங்களென்று வினவ,—நின்றவர் இவை பகர்ந்தார் - அங்கே நிற்கின்றவர்கள் இவைகளைக் கூறினர். எ-று. (சச)

பெருவள நீடு கூடற் பிட்டுவிற் றுணவு கொள்வா
ளொருமுது மடந்தைக் காளா யொருவன்வந் திங்ங னெய்தி
யிருநில மகழ்ந்து கூடை யுட்சொரிந் திரங்கி நிற்பன்
சிரமிசை யெடுப்பன் மீள்வன் சிந்துவ னகுதல் செய்வான்.

இ—ள்: பெரு வளம் நீடு கூடல் பிட்டுவிற்று உணவுகொள்வாள் ஒரு முது மடந்தைக்கு ஆளாய் ஒருவன் வந்து இங்ஙன் எய்தி - பெருஞ் செல்வம் அபிவிருத்தியடையும் இம் மதுரைமாநகரத்திலே பிட்டுவிற்றுண் பவளாகிய வந்தியென்னுமொரு வயோதிகப்பெண்ணுக்குக் கூலியாளாய் ஒரு காளைவந் திவ்விடத்தையடைந்து,—இரு நிலம் அகழ்ந்து கூடையுள் சொரிந்து இரங்கி நிற்பன் - பெருமை பொருந்திய மண்ணைவெட்டிக் கூடையின்கணிட்டு இதனைத் தனித்தெடுப்ப தெங்ஙனமென்று மனமிரங் கிச் சிறிது வாளா நிற்பன்,—சிரமிசை எடுத்து மீள்வன் - பின்பு தலைமீ தெடுத்துவைத்து மண்கொட்டப்படுமிடத்திற் கெதிர்ப்பக்கஞ் செல்வான்,- சிந்துவன் - அப்பக்கத்தனை காணப்படாமையினால் இஃது மிகுபாரமா யிருக்கின்றதென்று அம்மண்ணைக் சிதறுவான்,—நகுதல் செய்வான் - இஃதென்னை திசை மயக்கமாயிற்றென்று சிரிப்பான். எ-று. (சரு)

பாடுவ னாடல் செய்வன் பையவோர் கூடை மண்ணை
நீடுதிண் கரையி லேறச் சொரிகுவ னெடிது நிற்ப
னோடுவ னோடி மீள்வ னொரு கைமண் கரையி லேறப்
போடுவன் போக வென்னில் வருவன்வா வென்னிற் போவான்.

இ—ள்: பாடுவன் ஆடல் செய்வன் - பொழுது போக்குதற் பொருட்டுக் கொன்னேநின்று பாடுவான் கூத்தாடுவான்,—பைய ஓர் கூடை மண்ணை நீடு திண் கரையில் ஏறச் சொரிகுவன் - பின்பு மெல்ல நடந்து ஒரு கூடை மண்ணை நெடிய திண்ணிய கரையில் விழக் கொட்டு வான்,—நெடிது நிற்பன் - அதனான் மிக மெலிந்தவன் போன்று நெடுநே ரம் அசையாது நிற்பான்,—ஓடுவன் ஓடி மீள்வன் - பின்னர் விரைந் தோடுவான் ஓடிக் கடிது திரும்புவான்,—ஒருகை மண் கரையில் ஏறப் போடுவன்-ஒரு கைப்பிடிமண்ணை மறித்துக் கரையில் விழப் போடுவான்,- போக என்னில் வருவன் - நீ போவென்றால் வருவான்,—வா என்னில் போவன் - நீ வாவென்றாற் போவான். எ-று. (சசு)

பிட்டினை நுகர்வ னையா பெரிதுநன் றென்று கையைக்
கொட்டுவன் செய்கை காணி லரசிளங் குமர னொப்பா
னெட்டலர்க் கொன்றை நீழ னெடுந்துயில் கொள்கின் றானங்
கட்டுரை சிறிதுங் கேளா னவன்றனைக் காண்மி னென்றார்.

இ—ள்: பிட்டினை நுகர்வன் - பின்னர் வந்திபாகிய எசமாட்டி கொடுத்த பிட்டினையள்ளி உண்பான்,—ஐயா பெரிதும் நன்று என்று கையைக் கொட்டுவன் - ஐயா இப்பிட்டு மிகவு நன்றென்று கூறிக் கையோடு கையைக் கொட்டுவான்,—செய்கை காணில் அரசு இளம் குமரன் ஒப்பான் - அவனது இன்னோரன்ன செல்வச்செயல்களை நாமுற்று நோக்குமிடத்து அரசிளங்குமரனையே ஒக்கின்றான்,—நெட்டு அலர்க் கொன்றை நீழல் நெடும் துயில் கொள்கின்றான்-அவன் நெடிய பூங்கொத்துக்களையுடைய கொன்றைமரநிழலிலே நெடுநேரம் நித்திரை செய்கின்றான்,—நம் கட்டுரை சிறிதும் கேளான்-கூலியாளாகிய உனக்கு இவை நன்மையவல்லவென்று நாங்கூறுமுறுதிமொழிகளு ளொன்றையு மொரு சிறிதும் பொருட்படுத்துகின்றிலன்,—அவனைக் காண்மின் என்றார் - அவனை இதோ பாருங்களென்று சுட்டிக்காட்டிக் கூறினார். எ-று.

என்றலு மவனை யிங்கே கொணர்மினென் றவரு ணின்ற
வன்றிற லொருவன் கூற வாரியன் வல்லை யோடிச்
சென்றலு ஞான யோகச் செழுந்துயி லொழிந்து மூன்று
துன்றிய புரங்கள் செற்றார் துண்ணென விழித்தெ ழுந்தார்.

இ—ள்: என்றலும்-என்றிவ்வா றவர்கள் கூறுதலும்,—அவருள் நின்ற வன் திறல் ஒருவன் அவனை இங்கே கொணர்மின் என்று கூற - அக்காரியதரிசிகளுள் நிற்கின்ற மிக்க வலிமையுடைய ஒரு அதிகாரி அக்கூலியாளனை இங்கே எம்முன் கொடுவருகவென்று பணிக்க,—ஆரியன் வல்லை ஓடிச் சென்றலும்-அதுகேட்டகாரியதரிசிகளு ளொருவன் விரைந்தோடிச் சென்று சமீபித்தலும்,—மூன்று துன்றிய புரங்கள் செற்றார் ஞான யோகச் செழும் துயில் ஒழிந்து துண்ணென விழித்து எழுந்தார்-சிவபெருமானாகிய கூலியாளர் ஞானயோகமாகிய ஆனந்த நித்திரைசெய்தலை நீக்கித் திடுக்கெனக் கண்களைவிழித் தெழுந்தார். எ-று. (சஅ)

விழித்தலுங் கடிது சென்ற வாரியன் வெருவ நோக்கி
மொழிக்கனல் சிந்தி யந்த முன்னவன் றன்னை யெய்த

வழைத்தலும் வருதல் செய்யா தஞ்சிநின் றிரங்கல் கண்டு
பழித்தவர் செங்கை பற்றி யீர்த்தனன் பரிவி லாதான்.

இ—ள்: விழித்தலும்-மேற்கூறிய பிரகாரம் அவர் நித்திரைவிட்டெழுதலும்,—கடிது சென்ற ஆரியன் வெருவ நோக்கி - விரைந்து சென்ற அக்காரியதரிசி அவர் அஞ்சும்படி வெகுண்டு பார்த்து,—மொழிக் கனல் சிந்தி - கொடுஞ்சொற்களாகிய அக்கினியைச் சிதறி, அந்த முன்னவன் றன்னை எய்த அழைத்தலும் - அவ்வதிகாரியிடத்து வரும்படி அழைத்தலும்,—வருதல் செய்யாது அஞ்சி நின்று இரங்கல் கண்டு - அவரங்ஙனம் வாராது பயந்துநின் றழுதலைக்கண்டு,—பரிவு இலாதான் பழித்து அவர் செம் கை பற்றி ஈர்த்தனன் - சீவகாருண்ணியமில்லாத அக்காரியதரிசி இவ்வளவுதானு நின் குறும்பென்று இழிமொழிகளால் வைது அவருடைய சிவந்த கையைப் பிடித்திழுத்தான். எ-று. (சகூ)

ஆங்கவன் கடிதிற் றள்ளி யண்ணலை யெண்ணி லாத
தீங்கினன் முன்னர்க் கொண்டு சேறலும் வெகுட்சி யெய்திப்
பாங்குநின் றவரு ணின்ற பாவியைப் பாவி நோக்கி
யீங்குவெங் குருதி சோர வடித்திடிங் கிவனை யென்றான்.

இ—ள்: ஆங்கவன் அண்ணலை எண் இலாத தீங்கினன் முன்னர்க் கடிது தள்ளிக்கொண்டு சேறலும் - அக்காரியதரிசி கூலியாளாக எழுந்தருளிவந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை முடிவற்ற தீமையையுடைய அவ்வதிகாரிக்குமுன் விரைவாகப் பிடர்பிடித் துந்திக்கொடுசெல்லுதலும்,—பாவி வெகுட்சி எய்தி - பாவியாகிய அவ்வதிகாரி கண்டு கோபங்கொண்டு,—பாங்கு நின்றவருள் நின்ற பாவியை நோக்கி-தன்பக்கத்து நிற்பவர்களுள் ஒரு பெரும் பாவியைப் பார்த்து,—ஈங்கு வெம் குருதி சோர இங்கு இவனை அடித்திடு என்றான் - இங்கே கொடிய இரத்தமொழுகும்படி நீ இவனுக்குத் தப்பாது அடியென்றான். எ-று. (நிo)

கடுத்தசொல் வன்க ணாளன் கதத்துடன் மாறு கையி
லெடுத்தனன் முனிவர் விண்ணோ ரெடுத்தனர் தொழுது செங்கை
யடித்தன னடித்த போதி லன்புடை யரிவை பாகங்
கொடுத்திலர் துணுக்க மெய்த மறைந்தனர் குறைவி லாதார்.

இ—ள்: கடுத்த சொல் வண்கணாளன் கதத்துடன் மாறு கையில் எடுத்தனன் - கடுஞ்சொல்லைப் பேசும் அத்தறுகண்ணன் அடிக்கும்படி

கோபத்துடன் கையிற் பிரம்பை எடுத்தான்,—முனிவர் விண்ணோர் செம் கை எடுத்துத் தொழுதனர் - அத்துராகிருதத்தைக்கண்ட இருடிகளுந் தேவர்களுந் தமது சிவந்த கைகளை உயர்த்திக் கூப்பிச் சிரசில் வைத்துக் கும்பிட்டனர்,—அடித்தனன் - அப்பொழுது அத்துரான்மா கிஞ்சித்தும் கிருத கிருத்திய -பரியாலோசனையில்லாதவனாய் அடித்தான்,—அடித்த போதில் - அவ்வாறவ னடித்ததருணத்தில்,—குறைவு அலாதார் அன்பு உடை அரிவை பாகங் கொடுத்திலர் - அதனாற் றமக்கொரு குறைவுமில்லாத சிவபெருமானனவர் தம்மாட்டபரிமித அன்பையுடைய சத்தி பாகமாகிய வாமபாகத்தை அவ்வடி படும்படி கொடுத்தாரல்லர் —துணுக்கம் எய்த மறைந்தனர் - அங்குள்ளவரெல்லாந் திடுக்கிட அந்தர்த்தானமாயினார். எ-று.

தார்மேனின் றிலங்குபுய வழுதி மேலுந்
 தன்மனைமங் கையர்மேலு மமைச்சர் மேலு
மார்மேலுஞ் சென்றுபொருஞ் சேனை மேலு
 மயன்மேலு மான்மேலு மறவோர் மேலுந்
தேர்மேல்வெம் பகன்மேலு மதியின் மேலுஞ்
 சிறந்துளவிந் திரன்மேலுந் தேவர்மேலும்
பார்மேலுங் கடன்மேலு மரங்கண் மேலும்
 பட்டதான் மெய்யிலடி பட்ட போதே.

இ—ள்: அரன் மெய்யில் அடிபட்ட போது - சங்காரகருத்தாவாகிய சிவபெருமானது திருமேனியில் அடிபட்டதருணத்து, அவ்வடி,—தார் மேல் நின்று இலங்கு புய வழுதிமேலும் - மாலையானது மேனின்று விளங்குதற்குக் காரணமாகிய புயங்களையுடைய பாண்டியராசன்மீதும்,—தன் மனை மங்கையர் மேலும் - அவ்வரசனது இல்வாழ்க்கைத் தருமபத்தினிகண்மீதும்,—அமைச்சர் மேலும் - அவனது மந்திரிகண்மீதும்,—ஆர் மேலும் சென்று பொரும் சேனை மேலும் - எத்துணை வலிமையுடைய பகைவர்மாட்டு மஞ்சாது சென்று யுத்தஞ்செய்யு மவனுடைய சேனைகளின் மீதும்,—அயன் மேலும் - பிரமாவின்மீதும்,—மால் மேலும் - விஷ்ணுவின்மீதும்,—அறவோர் மேலும் - சகனர்முதலிய துறவிகண்மீதும்,—தேர் மேல் வெம் பகல் மேலும் - ஒருருளையினையுடைய தேரின்கணிவர்ந்துசெல்லும் உஷ்ணத்தையுடைய சூரியன்மீதும்,—மதியின் மேலும் - சந்திரன்மீதும்,—சிறந்துள இந்திரன் மேலும் - முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுக்கும் நாயகமாகிய சிறப்பையுடைய இந்திரன்மீதும்,—தேவர் மேலும்-

ஒழிந்த அத்தேவர்கண்மீதும்,—பார் மேலும் - பூமியின்மீதும்,—கடல் மேலும் - சமுத்திரத்தின்மீதும்,—மரங்கள் மேலும் பட்டது - மரங்களின்மீதும் ஒருங்கே பட்டது. எ-று. (ருஉ)

தந்தமுரு வொழிந்துபிறி துருவ மாகிச்
சதுர்முகனுஞ் சங்காழி தரித்த மாலு
மந்தமுத றறிவரிதாய் வெளியே நின்ற
வண்ணலார் வடிவிலடி பட்ட போதி
லெந்தவுல கங்களினு மிருந்து ளோர்க
ளெம்முடலி லடியுறைத்த தென்று கூற
முந்தியெழும் பன்மொழிக ளுகாந்த வெல்லை
மோகரிக்கு மெழுகடலின் முழக்கம் போன்ற.

இ—ள்: சதுர் முகனும் சங்கு ஆழி தரித்த மாலும் தம் தம் உரு ஒழிந்து பிறகு உருவம் ஆகி - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமாவுஞ் சங்கு சக்கரங்களைத் தாங்கும் விஷ்ணுவுந் தத்தம் நிசரூபங்களைவிட்டு முறையே அன்னமும் பன்றியுமாகிய வேற்றுருக்கொண்டு தேடி,—அந்தம் முதல் அறிவு அரிது ஆய் வெளியே நின்ற அண்ணலார் வடிவில் அடி பட்ட போது - முடிவு முதலு மறிதற்கரிதாகி மறைந்து நிற்பினும் தம்மெய்யடியார்க் கிங்ஙனம் வெளிப்பட்டு நின்றருளு மெப்பொருட்கு மிறைவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளினது திருமேனியில் அவ்வடிபட்டதருணத்து;— எந்த உலகங்களினும் இருந்துளோர்கள் எம் உடலில் அடி உறைத்தது என்று கூற முந்தி எழும் பல் மொழிகள் - எல்லாவுலகங்களினும் வசிப்பவர்களும் எங்கள் சரீரத்தில் அடி பட்டதென்று தனித்தனி ஒருங்கு கூறுதலான் முற்பட்டெழும் பலதிறச்சொற்களி னொலிகள்,—உக அந்த எல்லை மோகரிக்கும் எழு கடலின் முழக்கம்போன்ற - உகமுடிவின்கட் கொந்தளிக்குஞ் சத்த சமுத்திரங்களின் பேரொலிபோன்றன. எ-று. (ருக)

மாயையெனுங் கரும்பெரிய புனன்மேன் மொக்குள்
வண்ணமென மெண்ணிலா வண்டத் துள்ளு
மேயவகை யெண்பத்து நான்கு நூறு
பிரமாண பலயோனி யெவற்றி னுள்ளு

னாயவுயிர்க் குயிராகி நிற்குந் தன்மை
யவனிதலத் தஞ்ஞான ரறிந்து பாதச்
சேயமலர் வழுத்துதற்கோ கூலி யாளாய்ச்
சென்றுமுடி மண்சுமந்தார் தில்லைநாதர்.

இ—ள்: மாயை எனும் கரும் பெரிய புனல் மேல் மொக்குள் வண்ணம் எனும் எண் இலா அண்டத்து உள்ளும் எய - மாயையென்று சொல்லப்படுங் கருமையாகிய பெரிய கடலின்மேல் தோன்றும் குமிழிகள் போலும் அளவற்ற அண்டங்கடோறுமுள்ள,—பல் எண்பத்து நான்கு நூறுயிர யோனி வகை ஆன எவற்றின் உள்ளும் ஆய உயிர்க்கு உயிர் ஆகி நிற்குந் தன்மை-மிகுதியாகிய எண்பத்துநான்குநூறுயிர யோனிபேதத்தை யுடைய ஆன்மவர்க்கங்கட்கெல்லாம் பரமான்மாவாகி உண்ணின்றியக்குந் தமது சூக்குமத்தன்மையை —அவனி தலத்து அஞ்ஞானர் அறிந்து பாதச் சேய மலர் வழுத்துதற்கோ - இந்நிலவுலகத்துள்ள அஞ்ஞானிகளும் பிரத்தியக்ஷமாக அறிந்து தமது சிவந்த திருவடித்தாமரைகளை வணங்கித் துதித்துக் கடைத்தேறும்பொருட்டேயோ,—தில்லை நாதர் கூலியாளாய்ச் சென்று முடி மண் சுமந்தார் - சிதம்பரசபாநாயகர் வந்திக்குக் கூலியாளாகிச் சென்று தந்திருமுடியில் மண்சுமந்தருளினார். எ-று. (ருச)

மையணையுந் திருமிடற்றார் மெய்யிலடி வாதவூ
ரையருடம் பினுங்கடிது படுதலுமே யயர்வெய்தி
யுய்யவெனை யாட்கோள்வா னுவந்தொருவர்க் காளாகி
மெய்யரெழுந் தருளினரோ வென்றென்று மிகநொந்து.

இ—ள்: மை அணையும் திருமிடற்றார் மெய்யில் அடி வாதவூரையர் உடம்பினும் கடிது படுதலும் அயர்வு எய்தி - நஞ்சக்கறைபொருந்திய திருக்கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது திருமேனியின்கட்பட்ட அவ்வடி திருவாதவூரடிகளுடைய திருமேனியிலும் அப்பொழுதே படுதலும் அவர் அறிவழிந்து பின்னர்த் தேறி,—மெய்யர் உய்ய எனை ஆட்கொள்வான் உவந்து ஒருவர்க்கு ஆள் ஆகி எழுந்தருளினரோ என்று என்று மிக நொந்து-மெய்ப்பொருளாகிய சிவபெருமான் தமியேனுய்யும்பொருட்டு என்னை யாட்கொண்டருளும்படி நாயேனை யுவந்து தாமொருவர்க்குக் கூலியாளாகி எண்டெழுந்தருளினாராக வேண்டுமென்றென்று சிந்தித்து மனம் மிகவுமிரங்கி. எ-று. (ருரு)

தம்பெருமை யறியாத தம்மிறைவர் தமக்கிரங்கிக்
கம்பிதமுங் கண்ணீரும் வரக்கவற்சி யுறும்போதில்
வெம்பிறவி தொலைத்தார்முன் னரியர்கள் விரைந்தோடி
யும்பர்பிரான் றிருவிளையாட் டெல்லாமங் குரைத்தார்கள்.

இ—ள்: தம் பெருமை அறியாத தம் இறைவர் தமக்கு இரங்கி - திருவாதவூரடிகளானவர் தம்பெருமையைத் தாம் அறியாத தங்கடவுளாகிய சிவபெருமான்பொருட்டு மனமிரங்கி,—கம்பிதமும் கண்ணீரும் வரக் கவற்சி உறும் போதில்-அச்சத்தாற் சரீரநடுக்கமும் அப்பாற் கண்ணீருமுண்டாக மனம் கவலைமிகுந்தசமயத்தில்,—ஆரியர்கள் வெம் பிறவி தொலைத்தார்முன் விரைந்து ஓடி - காரியதரிசிகள் கொடிய பிறவியை நீக்குந் திருவாதவூரடிகளுக்கு முன் விரைந்தோடிச் சென்று,—உம்பர் பிரான் திருவிளையாட்டு எல்லாம் அங்கு உரைத்தார்கள் - தேவநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய திருவிளையாடல்களையெல்லாம் அங்கே ஒன்றொழியாது விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள், எ-று, (௬௬)

வேட்டுருகும் பெருங்காதல் வித்தகரித் தன்மையெலாங்
கேட்டுமனந் தளர்ந்துமிகக் கிளர்ந்துவிழிப் புனல்பெருக
வாட்டிகழுஞ் சடையண்ணன் மண்சுமந்தவிடங் கொடுபோய்க்
காட்டுமென மொழிந்தவரோ டவ்விடநேர் கடிதெய்தி.

இ—ள்: வேட்டு உருகும் பெரும் காதல் வித்தகர் இத் தன்மை எலாம் கேட்டு - தரிசிக்கவிரும்பி மனம் நெக்குநெக்குருகும் பேராசையையுடைய சாதுரியராகிய திருவாதவூரடிகள் இச்சம்பவங்களையெல்லாங் கேட்டு,—மனம் மிகத் தளர்ந்து விழிப் புனல் கிளர்ந்து பெருக - மன மிக மெலிந்து கண்ணீர் ததும்பிப் பெருக,—வாள் திகழும் சடை அண்ணல் மண் சுமந்த இடம் கொடு போய்க் காட்டும் என மொழிந்து-செவ்வொளி விளங்குஞ் சடையையுடைய சொக்கநாதசுவாமி தம தருமைத் திருமுடியில் வைத்து மண் சுமந்தருளிய பெரும்பேற்றையுடைய ஸ்தானத்தை என்னைக் கொடுசென்று நீவிர் காட்டுங்களென்று,—அவரோடு அவ்விடம் நேர் கடிது எய்தி - அக்காரியதரிசிகளோ டவ்விடத்து நேர் வழியால் அதி சீக்கிரத்திற் சென்று. எ-று. (௬௭)

அழுங்கியரும் பெருநரகி லடியேனும் வீழாம
லெழுந்தருளும் பெரியோனே யெங்கணுளா யென்றென்று

தொழுங்காழுங் கண்ணீருந் துளங்கியமெய்ப் புளகமுமாய்
விழுந்துபுரண் டிவ்வாறு புலம்பினர்மெய் யன்பாளர்.

இ—ள்: மெய் அன்பு ஆளர் - மெய்யன்பையாளுந் திருவாதவூரடிகள்,—அடியேனும் அரும் பெரு நரகில் அழுந்தி வீழாமல் எழுந்தருளும் பெரியோனே - புழுத்தநாயினும் கடையேனுகிய தமியேனும் எறுதற்கரிய பெரிய நிரயமாகிய படுகுழியின்கண் வீழ்ந்து வருந்தி அமிழ்ந்தா வண்ணம் முன்னர்க் குருமூர்த்தங்கொண்டெழுந்தருளிவந்த பெருந்தகைமையையுடைய சுவாமீ,—எங்கண் உளாய் என்றென்று-இப்பொழுது தமியேனுக்கெவ்விடத் தொளித்தருளினீரென்று பன்னிப்பன்னி,—தொழும் காழும் கண்ணீரும் துளங்கிய மெய்ப்புளகமும் ஆய் - கும்பிடுங் கைகளும் மார்பில் வண்டலாடுங் கண்ணீரும் நடுங்குகின்ற சரீரத்தில் அரும்பிய புளகமுமாகி,—விழுந்து புரண்டு இவ்வாறு புலம்பினர் - அந்தத் திவ்விய ஸ்தானத்தில் வீழ்ந்து தமது திருமேனியில் அப்புழுதி திவளும்படி பலதரம் புரண்டு கீழ்க்கூறும் இந்தப்பிரகாரம் வியாகுலங்கொண்டு புலம்புவாராயினர் எ-று

நீறுபடும் பொன்மேனி நின்மலனே நெடுங்கங்கை
யாறுபடுஞ் சடைமுடியா யடியவர்கட் கெளியானே
மாறுபடும் புரமெரித்தாய் மாறுபடும் போதுடலிற்
கூறுபடுஞ் சிவஞானக் கொம்பினுளங் குழையாதோ.

இ—ள்: நீறு படும் பொன் மேனி நின்மலனே - விபூதிதரிக்கப்படும் பொன்போலுந் திருமேனியையுடைய மலரகிதரே,—நெடும் கங்கை ஆறு படும் சடைமுடியாய் - நெடிய கங்காநதி பிரவாகிக்குஞ்சடாமுடியையுடையவரே,—அடியவர்கட்கு எளியானே - அடியவர்கட் கெளியவரே,—மாறு படும் புரம் எரித்தாய் - வேத நடையோடு மாறுபட்ட திரிபுரங்களை எரித்தவரே,—உடலில் மாறு படும் போது - தேவரீருடைய திருமேனியிற் பிரம்படிபடும்போது,—உடலில் கூறுபடும் சிவஞானக்கொம்பின் உளம் குழையாதோ - அத்திருமேனியின்கட் கூறுபட்ட சிவஞானக்கொம்பாகிய உமையம்மையினது திருவுளம் வருந்திற்றில்லையோ. எ-று. (ருக)

கொங்கையான் மணிமார்பிற் குறியிடுமவ் வீறுடைய
மங்கையாள் பெருமானை மண்சுமக்க மதித்தாளோ
கங்கையா ளலைக்கரத்தாற் கரைத்திலளோ புள்ளுருவாம்
பங்கையா சனனறியாப் பணிமுடியென் றறியாளோ.

இ—ள்: கொங்கையால் மணி மார்பில் குறி இடும் அவ் வீறு உடைய மங்கையாள் பெருமானை - தந்தனங்களான் மாணிக்கமணிபோலுந் திருமார்பிலே தழும்புபடுத்திய அவ்வெற்றிப்பாட்டையுடைய காமாக்ஷியம்மைக்குப் பிராணநாயகராகிய சிவபெருமானை,—கங்கையாள் மண் சுமக்க மதித்தாளோ - கங்கையாகிய மாற்றாண் மண்சுமப்பிக்கும்படி கருதினளோ,—அலைக் கரத்தால் கரைத்திலளோ - அக்கங்கை தான் வைகுமம் முடிமண்ணைத் திரையாகிய கைகளாற் பின்பு கரைத்தளித்தாளில்லையோ — புள் உருவாம் பங்கையாசனன் அறியாப் பணி முடி என்று அறியாளோ - அன்னப்புள் வடிவாகிய பிரமாவும் அறிந்துகோடற்கரிய அதிவிசேடத்தையுடைய திருமுடியென்று அவள் அறியாளோ. எ-று. (௬௦)

பிரமனுடன் றிருமாலும் பிறப்பகலப் பலகாலும்
பரிவினுடன் றருமலரோ பத்தரிடும் பச்சிலையோ
புரிதருசெஞ் சடையோநற் புதுமதியோ வாயிரவாய்
வரியரவின் பலபடமோ மண்சுமக்குஞ் சும்மாடு.

இ—ள்: மண் சுமக்கும் சும்மாடு-தேவரீர் மண்சுமந்தருளிய சுமையடையானது,—பிரமனுடன் திருமாலும் பிறப்பு அகலப் பலகாலும் பரிவு உடன் தரு மலரோ - பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய இருவருந் தம் பிறவியறும்படி பலமுறையு மன்போடு சாத்திய பூக்களோ,—பத்தர் இடும் பச்சிலையோ - அல்லது அன்பர்கள் அருச்சித்த பச்சிலைகளோ,—புரிதருசெம் சடையோ-அல்லது முறுக்கைத்தருஞ் சிவந்த சடையோ, நல் புது மதியோ- அல்லது நல்ல ஒரு கலையாகிய புதிய சந்திரனோ,—வரி அரவின் ஆயிர வாய்ப் பல படமோ - அல்லது ரேகையையுடைய சர்ப்பத்தினது ஆயிரம் வாய்களையுடைய பல படங்களோ. எ-று. (௬௧)

கலையறியும் புகழ்வைகைக் கரைதிருவம் பலமாக
வலையெறியும் புனலோசை யந்தராதுந் துபியாகத்
தலைவனடங் கண்டார்க ளரவமெனுந் தவமுனியுங்
கொலைதவிரும் புலியென்னுங் குலமுனியு மானோரோ.

இ—ள்: கலை அறியும் புகழ் வைகைக் கரை திரு அம்பலம் ஆக - நூல்களானறிந்து பேசப்படும் புகழையுடைய வைகைநதிக்கரை அழகிய வெள்ளியம்பலமாக,—அலை எறியும் புனல் ஓசை அந்தர துந்துபி ஆக -

திரைமறிகின்ற நீரினதொலி தேவதுந்துபிகளாக,—தலைவன் நடம் கண்டார்கள் - பசுபதியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளினுடைய மண்சுமக்குந் திருவிளையாட்டாகிய திருநடனத்தை நேரே தரிசித்த வினைக் கூலியாளர்களுங் காரியதரிசிகளும் பிறருமெல்லாம்,—அரவம் எனும் தவமுனியும் கொலை தவிரும் புலி என்னும் குல முனியும் ஆனுரோ-பதஞ்சலியென்னுந் தவத்தையுடைய முனிவரும், ஒருயிரையுங் கொலைசெய்யாத வியாக்கிரபாதரென்னும் உயர்ந்த முனிவருமாயினர்களோ. எ-று. (சுஉ)

மீனேறுங் கொடித்தென்னன் விழிக்கேற விரைதுரகந்
தானேறு வதுகண்டு தருங்கலைபொற் செண்டேறத்
தேனேறு மலர்க்கொன்றைத் திருமுடிமேன் மண்ணேற
யானேறுஞ் சிவபதமு மெனக்கேற வின்னுது.

இ—ள்: மீன் ஏறும் கொடித் தென்னன் விழிக்கு ஏற - மீனை எழுதும் கொடியையுடைய பாண்டியராசனது கண்களுக்குப் புலப்பட,—விரை துரகம் தான் ஏறுவது கண்டு தரும் கலை பொன் செண்டு ஏற - விரைந்துநடக்கு மியல்பையுடைய குதிரையின்மீது தாமிவருதலைக்கண்டு அவ்வரசன் பரிசாகக் கொடுக்கும் பீதாம்பரம் அழகிய சவுக்கின்மீது தங்குதலானும்,—தேன் ஏறு கொன்றைமலர்த் திருமுடிமேல் மண் ஏற - தேன் பொருந்திய கொன்றைப்பூமாலையைத் தரித்த திருமுடியின்மீதே மண்சுமையேறுதலானும்,—யான் ஏறும் சிவபதமும் எனக்கு ஏற இன்னுது - யான் எய்தக்கடவதாகிய இனிய சிவபதப்பேறும் இனி எனக்கின்னுமையையுடையதாயிற்று. எ-று. (சுங)

பொன்னுலகத் துள்ளோரும் புரந்தரனுந் திருமாலு
மன்னுமறைக் குரியோனும் வழியடிமைத் தொழில்செய்ய
வன்னைதனக் காளாகி யணிவைகை யடைத்தடியுண்
டென்னையருட் பணிகொள்ள விசைந்தனையோ விறையோனே.

இ—ள்: பொன் உலகத்து உள்ளோரும் - சுவர்க்கலோகவாசிகளாகிய தேவர்களும்,—புரந்தரனும் திருமாலும் மன்னும் மறைக்கு உரியோனும் வழி அடிமைத் தொழில் செய்ய - இந்திரனும் விஷ்ணுவும் நிலைபெறும் வேதங்கட்குரிய பிரமாவுந் தேவரீருக்கு வழித்தொண்டு செய்யாநிற்பவும்,—இறையோனே அன்னை தனக்கு ஆள் ஆகி அணி வைகை

அடைத்து அடி உண்டு என்னை அருள் பணி கொள்ள இசைந்தனையோ-சுவாமீ ஈண்டுத் தேவரீர் மாதாவாகிய வந்திக்குக் கூலியாளாகி அழகிய வைகைநதிக்கரையை மண்சுமந்தடைத்துப் பிரம்படியுண்டு, புழுத்த நாயினுங் கடையேனாகிய தமியேனையும் திருவுளத்து முகிழ்த்த பெருங் கருணைத்திறத்தினாலே புத்தடிமைகொண்டருளத் திருவுளம் பொருந்தினீரோ. எ-று. (கூச)

கட்டுமரைத் துணிச்சீரைக் கச்சையுமத் திருத்தோளிற்
கொட்டுமுடித் தலைமீது கவிழ்த்ததொரு கூடையுமாய்ப்
பிட்டிடுநற் றவமுடையாள் பின்புவருந் திருக்கோல
மிட்டமுறத் தொழும்படி நான் கண்டிலனேயிறையோனே.

இ—ள்: அரைக் கட்டும் துணிச் சீரைக் கச்சையும் - திருவரையிற் கட்டிய கந்தையாகிய வஸ்திரக்கச்சையும்,—அத் திருத் தோளில் கொட்டும்-அந்த அழகிய திருப்புயத்தின்கட்கொண்ட மண்வெட்டியும்,—முடித்தலை மீது கவிழ்த்தது ஒரு கூடையும் ஆய் - சடையே முடியாகக் கட்டிய சிரசின்மீது கவிழ்க்கப்பட்டதொரு கூடையுமாகி,—பிட்டு இடு நல் தவம் உடையாள் பின்பு வரும் திருக்கோலம் - பிட்டமுதுபடைத்த நல்ல தவத்தையுடைய வந்தியாகிய எசமாட்டியின்பின் வந்தருளிய கூலித் திருக்கோலத்தை,—இட்டம் உறத் தொழும்படி இறையோனே நான் கண்டிலனே - எனதிச்சைப்படியெல்லாம் தரிசித்து வணங்குதற்குச் சுவாமீ தமியேன் அத்தருணத்துத் தேவரீரைத் தரிசிக்கப்பெற்றேனில்லையே. எ-று. (கூரு)

தாரூருஞ் சடைமுடியாய் தவம்பெரிது முயன்றவர்க
ணீரூரும் புகழ்வைகை நெடுங்கரைமே னின்றாரோ
சீரூருங் கனகமுடித் தென்னவனோ மதுரையெனும்
பேரூரி லிருப்பவரோ பிட்டமுதிட் டருள்வாரோ.

இ—ள்: தார் ஊரும் சடைமுடியாய் - கொன்றைமாலைபெயருஞ் சடாமுடியையுடையவரே,—தவம் பெரிதும் முயன்றவர்கள் - தேவரீர் மண்சுமத்தலாகிய திருவிளையாட்டைச் செய்தருளுதற்குக் காரணமாகிய சிவபுண்ணியங்களைப் பூர்வசன்மங்களிலே மிகவுஞ்செய்தவர்கள்,—நீர் ஊரும் புகழ் வைகை நெடுங் கரைமேல் நின்றாரோ-நீர் பிரவாகிக்கும் புகழையுடைய இவ்வைகைநதியினது நெடிய கரையின்கண் எய்திநின்றவர்

களோ.—சீர் ஊரும் கனகமுடித் தென்னவனே - அழகொழுகும் பொன் முடியையுடைய பாண்டியராசனே,—மதுரை எனும் பேர் ஊரில் இருப்ப வரோ - மதுரையென்னும் பெயரையுடைய இவ்விராசதானியின்கணுள்ள வர்களோ.—பிட்டு அமுது இட்டருள்வாளோ - தேவரீருக்குப் பிட்டமு திட்டருளிய அவ்வம்மையோ, பணித்தருளுக. எ-று. (சுசு)

பொன்மௌலித் தலைமீது புண்ணியர்மண் சுமந்தேறுங்
கொன்மலியுங் கோலமறையுங் குளிர்வைகைப் பேராறுங்
கன்மமெனும் பகைநீங்கக் கண்ணுதல்வெம் பரியேறுந்
தென்மதுரை மூதூரு மல்லவோ சிவலோகம்.

இ—ள்: புண்ணியர் பொன் மௌலித் தலை மீது மண் சுமந்து ஏறும் கொன் மலியும் கோலமறையும் - அறவியல்பினராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் பொன்போலுஞ் சடாமுடியையுடைய திருமுடியின்மீது மண் சுமந்தேறியருளப்பெறும் பெருமைமிகுந்த வந்தியினது இப்பங்குநில மும்,—குளிர் வைகைப் பேர் ஆறும்-குளிர்ச்சிபொருந்திய வேகவதியென் னும் பெயரையுடைய இந்நதியும்,—கண்ணுதல் கன்மம் எனும் பகை நீங்க வெம் பரி ஏறும் தென் மதுரை மூதூரும் அல்லவோ சிவலோகம் - அக்கடவுளானவர் தரிசித்த தம்மெய்யன்பரைக் கன்மமுதலிய மும்மலங் களும் விட்டு நீங்கும்படி வெவ்விய குதிரையின்மீ திவர்ந்தருளப்பெறுந் தெற்கின்கணுள்ள மதுரையாகிய பழைய இந்நகரமுமன்றோ சிவலோக மாவது. எ-று. (சுஎ)

இன்னவகை யன்புடையா ரிரங்கினரா யிடைவைகைத்
துன்னுதிரைப் பேராறுந் தொலையவடிந் ததுபின்னர்த்
தென்னவனுஞ் சிவன்செயலா மெனத்தெளிந்து வாதவூர்
மன்னவர்தம் பால்வந்து வணங்கியிது கூறுவான்.

இ—ள்: இன்னவகை அன்பு உடையார் இரங்கினர் - இந்தப்பிர காரம் சிவபத்திமானாகிய திருவாதவூரடிகள் இரங்காநின்றனர்,—ஆயிடை துன்னு திரைப்பேர் வைகை ஆறும் தொலைய வடிந்தது - அப்பொழுது நெருங்கிய அலைகளையுடைய பெரிய வைகைநதியும் முழுதும் நீர்வடிந் தது,—பின்னர்த் தென்னவனும் சிவன் செயலாம் எனத் தெளிந்து - அதன்பின்னர்ப் பாண்டியராசனும் இவை சோமசுந்தரக்கடவுளினுடைய திருவிளையாடலேயாமென்று நிச்சயித்தறிந்து,—வாதவூர் மன்னவர் தம்

பால் எய்தி வணங்கி இது கூறுவான் - அத்திருவாதவூரடிகளை அடைந்து தான் அரசனும் அவர் அமைச்சருமென்னும் அபிமானபரித்தியாகனும் அவ்வடிகளை வணங்கி இதனை விண்ணப்பஞ்செய்வானாயினன். எ-று.

அந்தரார்தம் பதியினிழிந் தருள்புனைமாத் தியர்குலத்தில்
வந்தருளித் தமியேற்கு மந்திரியாய் மகிழ்வெய்தி
யெந்தைவயப் பரியேறல் காட்டியெனக் கொழியாத
பந்தமறத் திருவுள்ளம் பற்றினைநற் றவத்தோனே.

இ—ள்: நல் தவத்தோனே - நல்ல தவத்தையுடையவரே,—அந்தரர் தம்பதியின் வந்து-சிதாகாசரூபராகிய சிவபெருமானது முக்கியஸ்தானமாகிய கைலாசகிரியினின்றும் வந்து,—அருள் புனை மாத்தியர் குலத்தில் இழிந்தருளி - அருளையுடைய ஆமாத்தியரது குடியின்கண்ணே திருவவதாரஞ்செய்தருளி,—தமியேற்கு மந்திரி ஆய் மகிழ்வு எய்தி - தமியேனுக்குச் சிரேட்டமந்திரியாகி மகிழ்ச்சியைத்தந்து,—எந்தை வயப்பரி ஏறல் காட்டி - எம்பரமபிதாவாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் சின்மயமாகிய இடபத்தின்கணன்றி வேதமாகிய குதிரையின்மீ திவர்ந்தருளுதலைத் தரிசிப்பித்து, இவ்வாறெல்லாம்,—எனக்கு ஒழியாத பந்தம் அறத்திருவுள்ளம் பற்றினை - தமியேனுக் கிதுகாறுமறாத பாசக்கட்டறும்படி தேவரீர் திருவுள்ளம் பற்றியருளினீர். எ-று. (சுக)

கருமாளத் திருமேனி காட்டினனென் றுணராமற்
றிருமாலும் பாவரியான் றேவருடன் பரியேறு
மருமாயச் சூழலினு லழுக்காடை யண்டர்தொழும்
பெருமானுக் களித்தேனென் பிழைசெய்தேன் பெரியோனே.

இ—ள்: திருமாலும் பரவு அரியான் தேவர் உடன் பரி ஏறும் அருமாயச் சூழலினால் - விஷ்ணுவாலும் இத்தன்மையரென்றறிந்து துதித்தற்கரிய சிவபெருமான் தேவர்களோடு குதிரையின்மீதிவர்ந்தருளிவந்த அறிதற்கரிய மாயாசூழ்ச்சியினுன் மயங்கி,—கருமாளத் திருமேனி காட்டினன் என்று உணராமல் - தமியேனது பிறவியறும்படி உருவத்திருமேனி கொண்டு தம்மைத் தரிசிப்பித்தருளினரென் றறிந்துகொள்ளமாட்டாமை மேலும்,—அண்டர் தொழும் பெருமானுக்கு அழுக்கு ஆடை அளித்தேன்- தேவர்களுந் தொழும் பெருந்தகைமையினையுடைய அக்கடவுட்கு அழுக்கு

வஸ்திரமொன்றைப் பரிசுகொடுத்தேன்,—பெரியோனே என்பிழை செய்தேன்-எம்பெருமானே எத்துணைப்பெருங் குற்றத்தைச் செய்தேன். எ-று.

அப்பணிசெஞ் சடையானை யரும்பரிமே லாளாக்கு [டிச்
மெய்ப்பொருளென் றுணாரமல் வெய்யவினைப் பொருள்வேண்
செப்பருமித் தறுகண்மை செய்வித்தேன் சிறுமையுளே
னெப்பிழையும் பொறுத்தருளா யானரகிற் புகுதாமல்.

இ—ள்: அப்பு அணி செம் சடையானை அரும் பரிமேல் ஆள் ஆக்கும் மெய்ப் பொருள் என்று உணராமல்-கங்காசலத்தைத் தரித்த சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை அரிய குதிரையின்மேல் மனிதவடிவாக வரச்செய்யும் மெய்ப்பொருள்தேவரீரென்ப துணரமாட்டாமை மேலும்,—வெய்ய வினைப் பொருள் வேண்டி - கொடிய பொய்ப்பொருளையே விரும்பி,—சிறுமை உளேன் செப்பு அரும் இத்தறுகண்மை செய்வித்தேன் - சிறுமையையுடைய பாவியேன் வாயாற் சொல்லுதற்கரிய இக் கொடுந் தண்டங்களைச் செய்வித்தேன்,—யான் நரகில் புகுதாமல் எப்பிழையும் பொறுத்தருளாய்-அபுத்திபூர்வமாகச் செய்தமையின், யானிரயத்தின்கட் பிரவேசியாதொழியும்பொருட் டிந்த எவ்வகைக் குற்றங்களையுந் தேவரீர் பொறுத்தருளுவீர். எ-று. (எக)

தூநாக மணிந்தபிரான் றுங்கமிகும் பரியேறிப்
பூநாறுஞ் சடைமேன்மண் சுமந்தபுகழ் போதாதோ
யானாளு நின்பணியே செய்தொழுக விவ்வுலகந்
தானாள வேண்டுமினி யென்றிரந்தான் றமிழ்மாறன்.

இ—ள்: தூ நாகம் அணிந்த பிரான் துங்க மிகும் பரி ஏறி - சுத்தமாகிய பாம்பையணிந்த சிவபிரான் உத்துங்கமிகுங் குதிரையின்மீ திவர்ந்தருளி வரப்பெற்றதன்மேலும்,—பூ நாறும் சடைமேல் மண் சுமந்த புகழ் போதாதோ - கொன்றைப்பூமணங் கமழுஞ் சடாமுடியின்மேன் மண்சுமந்தருளிய கீர்த்தி ஒன்றும் எனக்குப் போதாதோ,—யான் நாளும் நின் பணியே செய்து ஒழுக - தமியேன் நாடோறுந் தேவரீரது பணிகளையே செய்துகொண்டுதிரிய,—இனி இவ்வுலகம் ஆள வேண்டும் என்று தமிழ் மாறன் இரந்தான். இனி இவ்வுலகத்தைத் தேவரீரே அரசாளுதல் வேண்டுமென்று தமிழையுடைய அரிமர்த்தனபாண்டியராசன் குறையிரந்து விண்ணப்பஞ்செய்தான் எ-று. (எஉ)

வேறு.

வன்றிறன் மன்ன னிவ்வா றிரத்தலும் வாத வூரர்
தென்றிசை புரக்கு நீதித் தென்னவன் றன்னை நோக்கிப்
பின்றிகழ் சடையான் மன்னும் பெருந்துறை நகரி லேக
வின்றெனை விடுப்ப தேமற் றிவ்வுல களிப்ப தென்றார்.

இ—ள்: வன் திறல் மன்னன் இவ்வாறு இரத்தலும் - மிக்க வலிமையையுடைய பாண்டியராசன் இவ்வாறு குறையிரந்துகூறுதலும்,—வாதவூரர் தென் திசை புரக்கும் நீதித் தென்னவன் தன்னை நோக்கி - திருவாதவூரடிகள் தென்றிசையைக்காக்கும் நீதியையுடைய பாண்டியராசனது முகத்தைப் பார்த்து,—பின் திகழ் சடையான் மன்னும் பெருந்துறை நகரில் ஏக - பின்றாங்கி விளங்காநிற்குஞ் சடையையுடைய கைலாசபதி வீற்றிருக்கப்பெறுந் திருப்பெருந்துறையாகிய ஸ்தலத்திற் செல்லுமாறு:—இன்று எனை விடுப்பதே மற்று இவ்வுலகு அளிப்பது என்றார் - இத்தினமிவ்வுத்தியோகத்தினின்று நெகிழ்த்தெனதிச்சைப்படி என்னைச் செல்லவிடுத்தலே இவ்வுலகைத் தருதலாமென்று கூறினார். எ-று. (௭௬)

தென்புலத் தலைவன் றானுஞ் சிந்தையி னொந்து முன்னோ
னன்பருக் கரசர் வாழ்வி லாசையிங் குளதோ வென்று
மென்பதத் திறைஞ்சி யையா வேண்டிய செய்க வென்று
தன்புகழ்க் கூடன் மூதூர் புகுந்தனன் றானை சூழ.

இ—ள்: தென்புலத் தலைவன் தானும் - தென்றிசைக்கரசனாகிய பாண்டியனும் அதுகேட்டு,—முன்னோன் அன்பருக்கு இங்கு அரசர் வாழ்வில் ஆசை உளதோ என்று சிந்தையில் நொந்து - சிவபத்தருக்கு இம்மைக்கண்ணதாகிய அரசர்வாழ்க்கையில் இன்பம் சனிக்குமோவென்று மனநொந்து,—மென் பதத்து இறைஞ்சி ஐயா வேண்டிய செய்க என்று - மெல்லிய திருவடிக்கீழ் வணங்கிச் சுவாமீ திருவுளப்பிரகாரம் செய்தருளுக என்று விண்ணப்பஞ்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு,—தானை சூழத் தன் புகழ்க் கூடல் மூதூர் புகுந்தனன் - சேனைகள் சூழத் தனது புகழையுடைய நான்மாடக்கூடலாகிய பழைய இராசதானியுட் பிரவேசித்தான். எ-று

சற்றவத் தொழில்செய் யாத தானைமன் போன பின்ன
ரற்றவர்க் கற்ற சோதி யருட்பெரு வாழ்வு வேண்டிக்

கொற்றவர்க் குற்ற கோலங் குறையென நீத்து மேலா
நற்றவக் கோலங் கொண்டார் நம்பனுக் கன்பு மிக்கார்.

இ—ள்: சற்று அவத் தொழில் செய்யாத தானை மன் போன பின்னர் - ஒருகான்மறந்துங் கேடுபயக்குமுயற்சிகளிற் சிறிதும் பயிறல் செய்யாத சேனைகளையுடைய பாண்டியராசன் தன்னகருட்சென்றபின்னர்,—நம்பனுக்கு அன்பு மிக்கார் - அதிபரமாத்தராகிய சிவபெருமானிடத்துச் சிரத்தையுடைய திருவாதவூரடிகள்,—அற்றவர்க்கு அற்ற சோதி அருள் பெரு வாழ்வு வேண்டி - இருவகைப் பற்றுமற்றவர்கட்கிரண்டற்ற சுயஞ்சோதியாகிய சிவபெருமானது திருவருளினாலே பேரின்பவாழ்வைப் பெற விரும்பி,—கொற்றவர்க்கு உற்ற கோலம் குறை என நீத்து - அரசர்கட்குரிய அமைச்சுவேடம் குற்றமுடையதென்றதனை ஒழித்து,—மேலாம் நல் தவக் கோலம் கொண்டார் - உயர்வாகிய நல்ல தவவேடத்தை மேற்கொண்டருளினார். எ-று. (எரு)

அத்தனை யால வாயி லண்ணலை யிறைஞ்சி யந்த
மைத்தவழ் சோலை நீடு மதுரையம் பதியை நீங்கி
வித்தகர் தம்மை யாண்ட மேனிகண் டிறைஞ்ச வேண்டும்
பித்தினர் கடிது சென்றார் பெருந்துறை பொருந்த வெண்ணி.

இ—ள்: அத்தனை ஆலவாயில் அண்ணலை இறைஞ்சி - திருவாதவூரடிகள் உயிர்கட்குப் பரமபிதாவும், திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருக்கும் சகலலோக நியந்தாவுமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கி அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு,—மைத் தவழ் சோலை நீடு அந்த மதுரையம் பதியை நீங்கி - முகில்கள்தவழுஞ் சோலைகளுயர்ந்த அம்மதுரையாகிய இராசதானியை விட்டு நீங்கி,—வித்தகர் தம்மை ஆண்ட மேனி கண்டு இறைஞ்ச வேண்டும் பித்தினர் - சர்வசாதுரியராகிய கைலாசபதி மார்ச்சாரசம்பந்தமாக வந்து தம்மை ஆட்கொண்டருளிய ஞானதேசிகத்திருமேனியைத் தரிசித்து வணங்கவேண்டுமென்னும் பிராந்தியையுடையவராய்,—பெருந்துறை பொருந்த எண்ணிக் கடிது சென்றார் - திருப்பெருந்துறையை அடையும்படி கருதி வல்விரைந்து சென்றனர். எ-று. (எசு)

மிடைகெட வைத்த பாத வித்தக ருரை நோக்கி
நடையிடு மெல்லை தன்னி னன்மன விசைவுங் காற்றுங்

தடைபடு கன்றை நாடுங் கபிலையுந் ததும்பி நின்று
மடையினை யுடைக்கு நீரு மாயினர் வாதவூரர்.

இ—ள்: வாதவூரர் மிடைகெட வைத்த பாத வித்தகர் ஊரை நோக்கி நடை இடும் எல்லை தன்னில் - திருவாதவூரடிகள் தமது முத்தி வறுமைகெடத் திருவடிதீக்ஷை செய்தருளிய பரமாசாரியர் வீற்றிருக்குந் திருப்பெருந்துறையைநோக்கி நடக்கும்பொழுது,—நல் மன விரைவும் காற்றும் தடைபடு கன்றை நாடும் கபிலையுந் ததும்பி நின்று மடையினை உடைக்கும் நீரும் ஆயினர் - நல்ல மனோவேகமும் வாயுவேகமும் பிறரா னெடிது தடையுண்டு காணுதுநின்ற தன்புனிற்றிளங்கன்றைப் பின்னர் நிற்புழியறிந்து நாடி யோடிச்செல்லுந் தலையீற்றுப் பசுவினது வேகமும் நிறைந்துநின்று பின் அணையை யுடைத்தோடும் நீர்வேகமும் போலாயி னர். எ-று. (எஎ)

கண்ணுழை யாத கானும் பதிகளுங் கடிது நீங்கி
யெண்ணறு முனிவர் மேவு மெழிற்பெருந் துறையி லெய்திப்
புண்ணிய வினத்தர் சூழ முன்புபோ லிருந்த போதில்
விண்ணவ ரதிபன் பொற்றாள் வீழ்ந்திது தாழ்ந்து சொல்வார்.

இ—ள்: கண் நுழையாத கானும் பதிகளும் கடிது நீங்கி எண் அறு முனிவர் மேவும் எழில் பெருந்துறையில் எய்தி - திருவாதவூரடிகள் கண்ணினது பார்வையும் நுழைதற்கரிய செறிவுபொருந்திய காடுகளையும் ஊர்களையும் அதிசீக்கிரத்திற் கடந்துபோய் அநேக இருடிகள் வசிக்கும் அழகியதிருப்பெருந்துறையையடைந்து,—விண்ணவர் அதிபன் புண்ணிய இனத்தர் சூழ முன்பு போல் இருந்த போதில் பொன் தாள் வீழ்ந்து தாழ்ந்து இது சொல்வார் - தேவநாயகராகிய சிவபெருமான் அப்புண்ணிய புருஷர்களாகிய தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மரென்னும் குழுவினர் பக்கத்தே சூழ்ந்து சேவிப்ப முன்னரேபோலச் சபாநாயகமாக மத்தியில் வீற்றிருந்தருளுஞ் சமயத்து, அவரது பொன்போலுந் திருவடிகளிலே சிரசுதோயும்படி சந்நிதியிலே வீழ்ந்து வணங்கி இங்ஙனம் விண்ணப்பஞ்செய்வாராயினர். எ-று. (எஅ)

தீண்டுதற் கரிய மார்பிற் சேயிழை தனத்தி னாலு
மீண்டொரு மாற்றி னாலு மெய்திய தழும்ப போற்றி

வேண்டிய வடிவ மாகி வெம்பரி மேல்கொண் டெம்மை
யாண்டருள் செய்ய வந்த வண்ணலே போற்றி போற்றி.

இ—ள்: நீண்டுதற்கு அரிய மார்பில் சேயிழை தனத்தினுலும் ஈண்டு ஒரு மாற்றினுலும் எய்திய தழும்ப போற்றி - முன்னொருஞான்று சத்தபுரிகளுள் ஒன்றுகிய காஞ்சீபுரத்தின்கண்ணே அகிலலோகஜெனனியாகிய காமாக்ஷியம்மை விசேடசுருதியாகிய ஆகமவிதிப்படி பரமாணுப்பிரமாணமேனும் வழுவாது சிவபூசைசெய்து வருகின்றுழி ஒருநாள் நித்த முத்த சுத்த சித்தாகிய ஏகாம்பரநாதசுவாமி அச்சிவபூசாபத்திமையினுறுதியை உலகினர்பொருட்டுப் பரீக்ஷித் தநுக்கிரகஞ்செய்யுமாறு கம்பாநதியிலே சர்வதீர்த்தங்களையும் வருவிக்க, அது ஆகாயத்தையளாவிப் பிரவாகித்து வருதலும் இஃதிச்சிவபூசைக் கிடையூறாய் வருகின்றதென் றஞ்சி அவ்வம்மை சிவலிங்கப்பெருமானை நெருங்கத் தழுவிக்கொள்ளுதலால் மற்றொருருவாலு மொருகாற் நீண்டுதற்குமரிய திருமார்பிலே செவ்விய இழையினையுடைய அவ்வம்மையினது இருதனங்களினுலும் இம்மதுராபுரியின்கணொரு பிரம்பினுலும் முதுகிற்பொருந்திய தழும்பையுடைய தேவரீர் தமியேனைப் பாதுகாத்தருளுக,—வேண்டிய வடிவம் ஆகி வெம் பரி மேல் கொண்டு எம்மை ஆண்டு அருள் செய்ய வந்த அண்ணலே போற்றி போற்றி - ஆங்காங்கு வேண்டியவேண்டிய வடிவங்கொள்ளுதலை மேற்கொண்டு ராவுத்தாகி வெவ்விய குதிரையின்மேலிவர்ந்து அடியேங்களை ஆட்கொண்டனுக்கிரகஞ்செய்யும்பொருட்டு எழுந்தருளிவந்த எப்பொருட்குமிறைவரே தமியேனைப் பாதுகாத்தருளுக, பாதுகாத்தருளுக. எ-று. (எக)

அண்டருக் கரியாய் போற்றி யடியவர்க் கெளியாய் போற்றி
வண்டமிழ்ப் பாண்டி நாடு வாழமண் சுமந்தாய் போற்றி
கண்டனக் கினிய மேனி காட்டியென் சென்னி மீது
முண்டகத் திருத்தாள் வைத்த முத்தனே போற்றி போற்றி.

இ—ள்: அண்டருக்கு அரியாய் போற்றி - தேவர்களுக்கரியவரே பாதுகாத்தருளுக,—அடியவர்க்கு எளியாய் போற்றி - அடியவர்கட்கெளியவரே பாதுகாத்தருளுக,—வண் தமிழ்ப் பாண்டிநாடுவாழ மண் சுமந்தாய் போற்றி - செந்தமிழையுடைய பாண்டிநாடு வாழும்படி திருமுடிமேல் மண்சுமந்தருளினவரே பாதுகாத்தருளுக,—என்கண் தனக்கு இனிய மேனி காட்டிச் சென்னி மீது முண்டகத் திருத்தாள் வைத்த முத்தனே

போற்றி போற்றி - என் கண்களுக்கினிய ஞானதேசிகத் திருமேனியைத் தரிசிப்பித்தென் புன்றலைமீது செந்தாமரைமலர்போலு முபயதிருவடிகளைச் சூட்டியருளிய அநாதிமலமுத்தரே தேவரீர் அடியேனைப்பாதுகாத்தருளுக, பாதுகாத்தருளுக. எ-று. (அ௦)

போற்றியென் றின்ன வாறு புகன்றவர் முடிமேற் செங்கை
யேற்றியங் கினிய கூறி யெழுகென வெழுந்த பின்னர்
நீற்றையும் புனைந்து ஞான நிறையருட் பார்வை நல்கி
வீற்றிருந் தன்பர் கூட்டம் விளங்கினர் களங்கமில்லார்.

இ—ள்: போற்றி என்று இன்னவாறு புகன்றவர் முடிமேல் செம்கை ஏற்றி - அடிமையைத் தேவரீர் பாதுகாத்தருளுகவென் றிந்தப் பிரகாரம் ஸ்தோத்திரஞ்செய்த திருவாதபுரேசராகிய சீடரது சிரசின்மீதே ஞானசாரியர் தமதருமைத்திருக்கரத்தை வைத்து அஸ்தமத்தக சம்யோகமாகிய பரிசதீக்ஷையுஞ் செய்தருளி,—நீற்றையும்புனைந்து ஞான நிறை அருள் பார்வை நல்கி - தமதருமைத்திருக்கரத்தினலே விபூதியையுந் தரித்து ஞானத்தை முறுகுவிக்கும் பூரண கிருபாநோக்கமுஞ்செய்து,—அங்கு இனிய கூறி எழுகென எழுந்த பின்னர் - அங்கே சற்காரவசனங்களைத் திருவாய்மலர்ந்து அன்பனே நீ எழுந்திரு என்று அருளிச்செய்ய எழுந்தபின்பு,—களங்கமில்லார் - நிர்த்தோஷராகிய திருவாதவூரடிகள்,—அன்பர் கூட்டம் வீற்றிருந்து விளங்கினர் - தொளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்பதின்மரொன்னுந் தொகையினையுடைய திருத்தொண்டர் கூட்டத்தினினிருந்து துலங்கினர். எ-று. (அக)

அந்தமு முதலு மில்லா ரடியவர் தம்மை நாடி
வந்துள கரும மெல்லா முடித்தன மகிழ்ச்சி கூர
நந்திகழ் வடிவங் காண வேண்டிநற் கயிலை யுள்ளார்
சிந்தனை செய்தார் வல்லே யாண்டுநாஞ் சேறல் வேண்டும்,

இ—ள்: முதலும் அந்தமும் இல்லார் அடியவர் தம்மை நாடி - ஆதிமத்தியாந்தரகிதராகிய பரமாசாரியர் அதன்பின்பு தம்மடியார்களை நோக்கி,—வந்துள கருமம் எல்லாம் முடித்தனம் - நாமுத்தேசித்துவந்த தீக்ஷாகருமங்களையெல்லா மினிது முடித்துக்கொண்டோம்,-நல் கயிலையுள்ளார் நம் திகழ் வடிவம் காண வேண்டிச் சிந்தனைசெய்தார் - நல்ல கைலாச

கிரியில் வசிக்கும் நம்மன்பர்களெல்லாம் நமது விளங்காநின்ற உருவத் திருமேனியை நேரே தரிசிக்கவிரும்பி நம்மை அன்போடு தியானிக்கின் றூர்கள் ஆகலின்,—மகிழ்ச்சி கூர நாம் ஆண்டு வல்லே சேறல் வேண்டும்-அவர்கட்கு மகிழ்ச்சிமிக நாமினி அவ்விடத்துத் தவறாது விரைந்துசெல்லு தல் வேண்டும். எ-று. (அஉ)

வாழ்ந்திரு மின்பின் யாமு மேகுவ மென்ன வந்து
சூழ்ந்தரு ளுருவா மன்பர் தோத்திரம் பலவுஞ் செய்து
தாழ்ந்தெதி ரிறைஞ்சி யையா தரிப்பரி தென்று மண்மேல்
வீழ்ந்தயர்ந் தழுதா ரெம்மை விடுதியோ வென்று நொந்தார்.

இ—ள்: இன்பின் வாழ்ந்து இரும் யாமும் ஏகுவம் என்ன - நீங் கள் இன்பத்தோடிங்ஙனம் வாழ்ந்திருங்கள் நாமும் கைலாசகிரிக்குச் செல் வேமென்று பரமாசாரியர் திருவாய்மலர்ந்தருள,—அருள் உருவாம் அன்பர் எதிர் வந்து தாழ்ந்து இறைஞ்சிச் சூழ்ந்து தோத்திரம் பலவும்செய்து - அன்புருவாகிய திருத்தொண்டர்கள் அதுகேட்டுச் சந்நிதியில் வந்து வீழ்ந்து வணங்கி வலம்வந்து பலதோத்திரங்களையுஞ் சொல்லித் துதித்து,—ஐயா தரிப்பு அரிது என்று மண்மேல் வீழ்ந்து அயர்ந்து அழுதார் - சுவாமீ அடி யேங்கள் தேவரீரது பிரிவைச்சகித்தீண்டிருப்பதரிதரிதென்று விண்ணப் பஞ்செய்து மறித்தும் பூமியில்வீழ்ந்தழுதறிவழிந்தார்,—எம்மை விடுதியோ என்று நொந்தார் - மீள அறிவுவந்துழித் தேவரீர் அடியேங்களைக் கைவிடு கின்றீரோவென்று வருந்தினர். எ-று. (அங)

பரிந்தழு மடியார் தம்மேற் பரமனு மன்பு கூர்ந்து
வருந்துவ தொழிமி னிந்த மணமலி குருந்த நீழற்
பொருந்திய தெய்வ பீடம் பொலிவொடு குயிற்றி மீதே
திருந்திய மறையுந் தேடு நம்பத மாகச் செய்து.

இ—ள்: பரிந்து அழும் அடியார் தம்மேல் பரமனும் அன்பு கூர் ந்து - இவ்வாறு மனம் வருந்தி மேலுமேலும் அழுந் தம்மடியார் மீதே பர மாசாரியரும் முன்னையினு மிக அன்புகூர்ந்து,—வருந்துவது ஒழிமின் - நீவிர் வருந்துதலை இனி ஒழியுங்கள்,—மணமலி இந்தக் குருந்த நீழல் தெய்வம் பொருந்திய பீடம் பொலிவு ஒடு குயிற்றி - மணமிகுந்த இந்தக் குருந்தமாநீழலிலே தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பீடிகையொன்றை அழ கோடுசெய்து,—மீதே திருந்திய மறையும் தேடும் நம்பதம் ஆகச் செய்து -

அப்பீடிகையின்மீதே திருத்தமாகிய வேதங்களு மின்னுந் தேடும் நம்மு டைய பாதங்களை நிருமித்து. எ-று. (அச)

தாங்கரு மரந்தை நீங்கி யாமெனுந் தன்மை கண்டு
நீங்கரு மன்பி னாலே நித்தலு நயந்தி றைஞ்சி
யீங்கருண் மனத்த ரெல்லா மமர்ந்திரு மொருநா ளிந்தத்
தீங்ககல் பொய்கை யூடு செழுந்தழல் வந்து தோன்றும்.

இ—ள்: தாங்கு அரும் அரந்தை நீங்கி - சகித்தற்கரிய இத்துன்பத்தினின்று நீங்கி,—யாம் எனுந் தன்மைகண்டு - அவற்றை நாமேயென்னும் பாவனைபண்ணி,—நீங்கு அரும் அன்பினாலே நித்தலும் நயந்து இறைஞ்சி - நீங்குதற்கரிய அன்பினாலே நாடோறும் விரும்பி வணங்கி,—அருள் மனத்தர் எல்லாம் ஈங்கு இனிது இரும் - நம்மாட்டன்புபொருந்திய மனத்தையுடைய நீவிரெல்லாம் இங்கே இனிதிருங்கள்,—தீங்கு அகல் பொய்கை ஊடு ஒருநாள் செழுந்தழல் வந்து தோன்றும் - தீங்கற்ற இப்பொய்கையின்கண்ணே ஒரு தினம் செம்மையாகிய அக்கினிவந்து தோன்றும். எ-று. (அரு)

எழுந்தழல் விளைந்த போதில் யாவருந் தடத்தி னூடு
விழுந்துபின் னெய்தி நம்பால் விடுகனுங் கவற்சி யென்று
தொழுந்தவ மியற்றுந் தொண்டர் சூழ்ந்துபின் செல்ல மெல்லச்
செழுந்திருக் கயிலை நாடிச் சென்றனர் தில்லை நாதர்.

இ—ள்: தடத்தின் ஊடு எழும் தழல் விளைந்த போதில் யாவரும் விழுந்து - அப்பொய்கையின்கண்ணே தோன்றும் அக்கினி சுவாலிக்கும் சமயத்தில் நீவிரெல்லாம் அதன்கண்வீழ்ந்து,—நம்பால் எய்தி - நம்மையடைந்து,—பின் நும் கவற்சி விடுக என்று - அதன்பின் நம்பிரிவானுயநுந் துன்பத்தை முழுவதும் விடக்கடவீர்களென்று திருவாய்மலர்ந்து,—தொழும் தவம் இயற்றும் தொண்டர்சூழ்ந்து பின் செல்ல-எவருந் தொழத்தகுந் தவத்தை இயற்றுந் திருத்தொண்டர்கள் ஒருங்குதிரண்டு தம்பின்னுகவர,—தில்லை நாதர் செழும் திருக் கயிலை நாடி மெல்லச் சென்றனர் - சபாநாயகர் செழுமையாகிய திருக்கைலாசகிரியை நோக்கி மெல்லச் சென்றருளினார். எ-று. (அசு)

நீங்கரு மன்ப ரெல்லா நில்லுமி னென்று கூற
வாங்கவ ரிறைஞ்சி யெந்நா ளையநிற் காண்ப தென்று
தாங்கரு மயக்க மெய்தித் தாயகன் மகவு போலப்
பூங்கழல் வணங்கி நின்றார் போயினர் மாயை வல்லார்.

இ—ள்: நீங்கு அரும் அன்பர் எல்லாம் நில்லுமின் என்று கூற - பிரிதற்கரிய நம்மன்பர்களெவரும் இனி நில்லுங்களென்று சிவபெருமான் பணித்தருள,—ஆங்கவர் இறைஞ்சி ஐய நின் காண்பது எந்நாள் என்று - அத்திருத்தொண்டர்கள் வணங்கிச் சுவாமீ அடியேங்கள் தேவரீரை இனிக் காணப்பெறுவது எந்நாளென்று பிரலாபித்து,—தாய் அகல் மகவுபோலத் தாங்கு அரும் மயக்கம் எய்தி - தாயைநீங்குங் குழந்தைகளைப்போலச் சகித்தற்கரிய மயக்கமடைந்து,—பூங் கழல் வணங்கி நின்றார் - அழகிய திருவடிகளை வணங்கி அவரது பணிமறுக்க அஞ்சிநின்றனர்,—மாயை வல்லார் போயினர் - அப்பொழுது மாயங்களில்வல்ல சிவபெருமான் சென்றருளினார். எ-று. (அஎ)

இங்கிவர் நின்ற பின்னு மின்னருள் வாத வூரர்
தங்கிளை வாழ வந்த தலைவர்பின் சென்ற போதிற்
பொங்கிள முலையாள் பாகர் புரிந்திவர் வரவு காணு
வங்கொரு கொன்றை நீழ லிருந்தன ரரந்தை நீக்க.

இ—ள்: இங்கு இவர் நின்றபின்னும் - இங்கே இவ்வடியார்கள் செல்லாது நின்றபின்னரும்,—இன் அருள் வாதவூரர் தம் கிளை வாழ வந்த தலைவர் பின் சென்ற போதில் - இனிய திருவருளையுடைய திருவாதவூரடிகளானவர் தமதுசுற்றம் வாழும்படி குருமூர்த்தங்கொண் டெழுந்தருளிவந்த சிவபெருமானுக்குப் பின்னுகச் செல்லின்றசமயத்தில்,—பொங்கு இள முலையாள் பாகர் புரிந்து இவர் வரவுகாணு - பொலிவு பொருந்திய இளையதனங்களையுடைய உமையம்மையினது வலப்பாகராகிய சிவபெருமான் திரும்பி இவரது வரவைக்கண்டு,—அரந்தை நீக்க அங்கு ஒரு கொன்றை நீழல் இருந்தனர் - இவரது துன்பத்தை நீக்கும் பொருட்டு அங்கே ஓர் கொன்றைமரநிழலிலே வீற்றிருந்தருளினார். எ-று.

தன்புடைக் கவடு கொண்டோர் தடங்கிரி நிரந்த மாலை
பொன்படைத் தனைய கொன்றை பொலிவுற விருந்த போதின்
மென்பதத் திறைஞ்சிக் கண்ணீர் விழவிழத் தொழுது நிற்கு
மன்பரைப் பரிவா லைய ரருகுவைத் தருளிச் செய்வார்.

இ—ள்: ஓர் தடம் கிரி தன்புடைக் கவடு கொண்டு - ஓர் பெரிய மலையானது தன்பக்கத்தே பெருங் கொம்பர்களைக்கொண்டு,—நிரந்த பொன்மாலை படைத்து அனைய கொன்றை பொலிவு உற இருந்தபோதில்- அக்கொம்பர்களிலே நிறைவுபொருந்தப் பொன்னரிமாலைகள் தூங்கப் பெற்று நின்றாற்போன்ற அக்கொன்றைமரமானது பொலிவுமிகப் பரமா சாரியர் அதன் நிழலிலே வீற்றிருக்குஞ் சமையத்தில்,—மெல் பதத்து இறைஞ்சிக் கண் நீர் விழ விழத் தொழுது நிற்கும் அன்பரை - மென்மை யாகிய திருவடிகளிலே சிரசு தோயும்படி சந்நிதியில் வீழ்ந்து வணங்கியெ ழுந்து கண்ணீரானது தைலதாரைபோல இடையறாதொழுக அஞ்சலி செய்துகொண்டு நிற்கும் மெய்யன்பராகிய திருவாதவூரடிகளை,—பரிவால் ஐயர் அருகு வைத்து அருளிச்செய்வார் - அவரது அன்புகாரணமாகப் பரமாசாரியர் தம்பக்கத்திருத்தி வைத்துக்கொண் டிங்ஙனந் திருவாய் மலர்ந்தருளுவாராயினர். எ-று. (அக)

அவ்விய மில்லார் தங்கட் கருடர முன்னு மன்னுந்
திவ்விய தலமா மிந்தச் சிறந்துள குருந்த நீழ
லெவ்வுல கெங்கு முள்ளே மாயினு மிங்கு ளோர்கள்
வெவ்வினை யகற்றி யாள வேண்டியீண் டுறைவோ மென்றும்.

இ—ள்: எவ் உலகு எங்கும் உள்ளேம் ஆயினும்-நாம் சர்வலோகங் களின் அகத்தும் புறத்தும் பாலின்கணெய்போல வியாபித்திருப்பினும்,— இங்கு உளோர்கள் வெவ்வினை அகற்றி ஆள வேண்டி - இத்திருப்பெருந் துறையின்க ணுள்ளவர்களது கொடிய இருவினைகளையு நீக்கி அவர்களை ஆட்கொள்ளும்படி கருதி,—அவ்வியம் இல்லார் கட்கு அருள் தர முன் நாம் மன்னும் இந்தத் திவ்விய தலம் ஆம் சிறந்துள குருந்த நீழல் ஈண்டு என்றும் உறைவோம் - சித்தசுத்தியையுடைய நன்மக்கட் கநுக்கிரகஞ் செய்யும்பொருட்டு முதற்கண் நாம் கோயில்கொள்ளப்பெறும் இந்தக்ஷேத் திரத்தின்கணுள்ள இக்குருந்தமர நீழலாகிய இவ்விடத்துத் தயிரின்க ணெய்போல எஞ்ஞான்றும் விசேட வியாபகமாக வசிப்பேம். எ-று.

பொங்கொளிச் சுழனை யூடு புலம்பிசைக் குறியே யான
மங்கல சங்க மல்லால் வாய்ந்தபல் லியங்கள் யாவு
மிங்கெமக் காகா வோசை யடங்கிட மாத லாலு
நங்குலக் கவுரி காண நடநவி லுதலி னாலும்.

இ—ள்: ஓசை அடங்கு இடம் ஆதலாலும் - இஃது நாதலயஸ்தானமாதலினாலும்,—நம் குலக் கவுரி காண நட நவிலுதலினாலும் - நங்குலமகளாகிய பார்ப்பதி காண நாம் பஞ்சகிருத்தியகிருத்தஞ்செய்யுமிடமாதலினாலும்,—பொங்கு ஒளிச் சுழுனை ஊடு புலம்பு இசைக்குறியே ஆனசங்கம் அல்லால் வாய்ந்த பல்லியங்கள் யாவும் இங்கு எமக்கு ஆகா - மேனோக்கிக் கிளராநிற்கு மொளியையுடைய சுழுமுனை நாடியிலே சத்திக்கும் சூக்குமநாதத்திற்குப் பிரதிநாதசின்னமாகிய சங்கவாத்தியமொன்றல்லது செவிப்புலன்கட் கின்பஞ்செய்து மனத்தைப் புறத்தேயிழுக்குமேனை வாத்திய வர்க்கங்கள் அனைத்தும் இந்த ஸ்தலத்தின்கண்ணே நமக்காகாவாம். எ-று. (கக)

ஒழுங்குட னின்ன வாறிங் குணர்ந்துநற் குருந்த நீழற்
செழுந்தவக் குழுவி னீயு நங்கழல் சேவை செய்தே
யெழுங்கனன் மடுவிற் காணில் யாவரு மதனிற் சென்று
விழும்பொழு துடன்வீ ழாம லவ்வுழை விரைவி னீங்கி.

இ—ள்: ஒழுங்கு உடன் இன்னவாறு உணர்ந்து - கிரமமாக இத்தன்மைகளை நீ யறிந்து,—இங்கு நல் குருந்த நீழல் செழும் தவக் குழுவில் நீயும் நம் கழல் சேவை செய்து - இங்கே நல்ல குருந்தமாநிழலிலே செழுமையாகிய தபோதனர் கூட்டத்தோடு நீயும் நம்முடைய பாதங்களை வழிபட்டுக்கொண்டிருந்து,—மடுவில் எழும் கனல் காணின் யாவரும் அதனில் சென்று விழும் பொழுது உடன் வீழாமல் - நாமேற்கூறிய பிரகாரம் பொய்கையின்கட் சுவாலிக்கும் அக்கினி நுங்கண்களுக்குப் புலப்பட்டுழி நம்மன்பர்களெல்லாம் அவ்வக்கினியிற் பிரவேசிக்கும்போது நீயுமவருடன தன்கட் பிரவேசியாமல்,—அவ் உழை விரைவின் நீக்கி - அவ்விடத்தை விரைவாக விட்டு நீங்கி. எ-று. (கஉ)

உத்தரகோச மங்கை யென்னுநம் மூரிற் சென்று
சித்தியங் கெவையு மெய்தித் தெய்விக லிங்க மேனி
வைத்தநம் பதிக டம்பி லிவையிவை வணங்கி லங்கே
யித்திகழ் வடிவே காண்டி காட்டுது மென வியம்பி.

இ—ள்: உத்தரகோசமங்கை என்னும் நம் ஊரில் சென்று அங்கு சித்தி எவையும் எய்தி - திருவுத்தரகோசமங்கையென்று தன்பெயர் கூறப்படும் நம்முடைய ஸ்தலத்திற்போய் அங்கே இட்ட சித்திகளெவைகளையும்

பெற்று,—தெய்விக லிங்க மேனி வைத்த நம்பதிகள் தம்மில் இவை இவை வணங்கில் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய நமது சகல நிஷ்கள வடிவாகிய மகாலிங்கப்பிரதிட்டை செயப்பெற்ற நம்முடைய ஸ்தலங்களுள் இன்ன இன்ன ஸ்தலங்களையடைந்து நீ நம்மைத் தரிசித்து வழிபடின்,—அங்கே திகழ் இவ்வடிவே காண்டி - அவ்வஸ்தலங்களினெல்லாம் விளங்காநின்ற இக்குருவடிவத்தையே நீ தரிசிப்பாய்,—காட்டுதும் - நாமுனக்குத் தரிசிப்பேம்,—என இயம்பி - என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி. எ-று. (கரு)

இந்நகர் வணங்கி நீங்கி யெழுங்கழுக் குன்ற மென்னு
மந்நெடும் பதியி றைஞ்சி யாண்டுநின் றீண்டுப் போந்து
பொன்னினம் பலத்தி லெய்திப் புத்தரை வாதில் வென்ற
பின்னரெம் பதமே யான பெரும்பதம் பெறுதி யென்றார்.

இ—ள்: இந்நகர்வணங்கி நீங்கி - நீ இந்த ஸ்தலங்களையெல்லாந் தரிசித்து வணங்கி நீங்கி,—எழும் கழுக்குன்றம் என்னும் அந் நெடும் பதி இறைஞ்சி - உயர்வாகிய திருக்கழுக்குன்றமென்னும் அந்தப் பழைய ஸ்தலத்தைத் தரிசித்துவணங்கி,—ஆண்டு நின்று ஈண்டுப் போந்து - அவ்விடத்தினின்றுந் தெற்குநோக்கி இங்கே மீண்டு வந்து,—பொன்னின் அம்பலத்தில் எய்திப் புத்தரை வாதில் வென்ற பின்னர் - சிதம்பரத்திலே கனக சபையையடைந்து புத்தர்களைத் தருக்கத்திற் செயித்தபின்னர், எம் பதமே ஆன பெரும்பதம் பெறுதி என்றார் - நம்பாதகலப்பாகிய சாயுச்சியத்தைப் பெறக்கடவையென்றருளிச்செய்தார். எ-று. (கசு)

மன்னுமன் புடையார் தெய்வ வாசகம் புகலு மாறும்
பன்னகம் புனைவோன் மேவும் பதிபல வணங்கு மாறும்
பொன்னினம் பலத்தி லெய்திப் புத்தரை வென்று மன்றன்
றன்னருங் கமல பாதஞ் சார்தலும் பகர்த லுற்றும்.

இ—ள்: மன்னும் அன்பு உடையார் தெய்வ வாசகம் புகலும் ஆறும் நிலைபெற்ற அன்பையுடைய திருவாதவூரடிகள் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருவாசகம் பாடியருளுந்திறத்தையும்,—பன்னகம் புனைவோன் மேவும் பதி பல வணங்கும் ஆறும் - சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத் தரித்த சிவபெருமானுடைய ஸ்தலங்கள் பலவற்றைத் தரிசித்து வணங்குந் திறத்தையும்,—பொன்னின் அம்பலத்தில் எய்திப் புத்தரை வென்று -

சிதம்பரத்திலே கனகசபையையடைந்து புத்தர்களைத் தருக்கத்திலே செயித்து,—மன்றன் அரும் பாத கமலம் சார்தலும் பகர்தல் உற்றும் - சபாநாயகரது அருமையாகிய திருவடித்தாமரைகளையடையுந் திறத்தையும் யாம் கூறத்தொடங்கினும். எ-று. (கூரு)

மண்சுமந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ருசஃ.

உ

திருவம்பலச்சருக்கம்.

வரந்தா விருந்தார் தம்மை வாதவூ ரிறைவர் போற்றிப்
பெருந்துறை நகரி லன்றிப் பிஞ்ஞகா புலியூர் மன்றிற்
பொருந்துவை முத்தி யென்று புகன்ற திங்கெவனோ வென்னத்
திருந்திய தவத்தாய் கேட்டி யென்றவர் செப்ப லுற்றார்.

இ—ள்: வரம் தர இருந்தார் தம்மை வாதவூர் இறைவர் போற்றி - அத்தருணத்துத் தமக்கு வரங்கொடுத்தருளும்பொருட் டங்ஙனம் வீற்றிருக்கும் பரமாசாரியரைத் திருவாதவூரடிகள் வணங்கித் துதித்து,—பிஞ்ஞகா - தலைக்கோலத்தையுடைய சுவாமீ,—பெருந்துறை நகரில் அன்றிப் புலியூர் மன்றில் முத்தி பொருந்துவை என்று இங்குப் புகன்றது எவனோ என்ன - திருப்பெருந்துறையாகிய இந்தப்புண்ணியக்ஷேத்திரத்தின்கண் தேவரீர் அடியேனுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளியதற்குக் காரணம் என்கொலோவென்று அதிவினயத்துடன்வினவ,—திருந்திய தவத்தாய் கேட்டி என்று அவர் செப்பல் உற்றார் - திருத்தமாகிய தவத்தையுடைய நம்மன்பனே அதனைக் கேட்கக்கடவையென்று பரமாசாரியர் இங்ஙனந் திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர். எ-று. (க)

இத்தலத் திடையே கீட மெடுத்துள விடத்தி லன்றி
வைத்துள விடத்தே யந்த வேட்டுவன் வடிவங்கொள்ளும்

வித்தக வுனக்கிங் கன்பான் மெய்யுணர் வுரைத்தே மேன்மை
யொத்திடுஞ் சிவாநு பூதி முத்தியம் பலத்தி லுண்டாம்.

இ—ள்: இத்தலத்து இடையே கீடம்எடுத்துள இடத்தில் அன்றி-இந்தப்பூமியின்கண்ணே புழுவானது தானெடுக்கப்பட்ட இடத்தின் கணன்றி,—வைத்துள இடத்தே அந்த வேட்டுவன் வடிவம் கொள்ளும் - வைக்கப்பட்ட இடத்தின்கண்ணேயே எடுத்த அவ்வேட்டுவனது வடிவத்தை அடையும்,—அதுபோல,—வித்தக - அநித்தியப்பொருளாகிய தனுகரணபுவனபோகமென்னும் பிரபஞ்சத்தானே நித்தியப்பொருளாகிய பாமுத்தியைச் சாதித்துப் பெறும் சதுரப்பாட்டையுடைய நன்மாணக்கனே.—இங்கு அன்பான் மெய்யுணர்வு உனக்கு உரைத்தேம் - நீ யெமக்கெதிர்ப்பட்ட இந்தஸ்தலத்தின்கண்ணே நின் அன்புகாரணமாக நாமுனக்கு மெய்ஞ்ஞானத்தை உபதேசித்தேம்,-மேன்மை ஒத்திடும் சிவாநுபூதி முத்தி அம்பலத்தில் உண்டாம் - மேன்மைபொருந்திய சிவாநுபூதியாகிய பாமுத்தி சிதம்பரத்தின்கணுள்ள கனகசபையிலே உனக்குளதாம். எ-று.

இடம்படு முடம்பின் மூலத் தெழுந்தநற் சுழுனை நாடி
யுடன்கிள ரொளியே யாகி யொளியிலஞ் செழுத்துமொன்றாய்
நெடுங்குழ லோசை யாகி நிலவுமவ் வோசை போயங்
கடங்கிய விடமே யென்று மாடுமம் பலம தாகும்.

இ—ள்: இடம் படும் உடம்பின் மூலத்து எழுந்த நல் சுழுனை நாடி உடன் கிளர் ஒளியே ஆகி - இடவிதாகிய இச்சரீரத்தின்கண் மூலாதாரத்தினின்று மெழுகின்ற நல்ல சுழுமுனாநாடியோ டொருங்கெழாநின்ற தேசோமயமாகியும்,—ஒளியில் அஞ்சு எழுத்தும் ஒன்றாய் - அவ்வொளியிலே ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமும் ஏகாக்ஷராகாரமாகியும்,—நெடும் குழல் ஓசை ஆகி - நெடிய நாததாரையினியங்குமொலியாகியும்,—நிலவும் அவ் ஓசை போய் அங்கு அடங்கிய இடமே - அதிசூக்குமமாய் விளங்கும் அவ்வோசை மேனோக்கிச் சென்றங்ஙனம் லயிக்குந்தானமே,—என்றும் ஆடும் அம்பலம் ஆகும் - நாம் அநவரததாண்டவஞ் செய்தருளுங் கனகசபையாகும். எ-று. (௫)

எண்டரும் பூத மைந்து மெய்திய நாடி மூன்று
மண்டல மூன்றுமாகி மன்னிய புணர்ப்பி னாலே

பிண்டமு மண்ட மாகும் பிரமனோ டைவ ராகக்
கண்டவர் நின்ற வாறு மிரண்டினுங் காண லாமே.

இ—ள்: எண் தரும் பூதம் ஐந்தும் - எண்ணத்தகு மைம்பூதங் களும்,—எய்திய நாடி மூன்றும் - பொருந்திய இடை பிங்கலை சுழுமுனை யென்னும் நாடிகண் மூன்றும்,—மண்டலம் மூன்றும் ஆகி மன்னிய புணர்ப் பினாலே - சோமசூரியாக்கினிக ளென்னும் மண்டலத்திரயங்களுமாகி ஈரி டமும் நிலைபெற்ற சம்பந்தத்தினாலே,—பிண்டமும் அண்டம் ஆகும் - பிண் டமும் அண்டமும் தம்முளொப்பனவாம்,—பிரமனோடு ஐவர் ஆகக்கண்ட வர் நின்ற ஆறும் இரண்டினும் காணலாம் - பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவனெனப் பகுக்கப்பட்ட பஞ்சகர்த்தாக்களும் நிற்கின்ற முறைமையும் இவ்விரண்டிடத்தினுமொப்பக் காணலாம். எ-று. (௪)

ஆதலா லிந்த வண்டத் தறிவரும் பொருளா மென்றுந்
தீதிலா மூல நாடிற் றிகழ்சிவ லிங்க மேனி
மீதிலா மந்த நாத வெளியின்மே லொளிமன் றங்குக்
காதலான் மடவாள் காணக் கருத்துற நிருத்தஞ் செய்வேம்.

இ—ள்: ஆதலால் - இங்ஙனமாகலான்,—இந்த அண்டத்து - இப் பிரமாண்டத்தின்கண்ணே,—என்றும் அறிவு அரும் பொருள் ஆய்த் தீது இலா மூலம் நாடில் - எஞ்ஞான்று மெளிதினறிந்துகோடற்கரிய பொரு ளாய்த் தீதற்ற மூலத்தை ஆராயுமிடத்து,—திகழ் சிவலிங்கமேனி - அது பிரகாசியாநிற்குஞ் சிவலிங்கவடிவமேயாம்,—மீதில் ஆம் அந்த நாதவெளி யின் மேல் ஒளி மன்று - மேலாகவுள்ள அந்தப்பரநாதவெளியிற் சுத்த மாயாமயமாகிய கனகசபை விளங்குகின்றது,—அங்குக் காதலான் மடவாள் காணக் கருத்து உற நிருத்தஞ் செய்வேம்.—அச்சபையின்கண்ணே ஆன்ம கோடிகளின்மீது முகிழ்த்த பெருங்கருணைத் திறத்தினாலே சிவகாமி தரிசிக்கப் பக்குவிகளது கருத்தின்கட் பதியுமாறு நாம் அநவரத நடனஞ் செய்வேம். எ-று. (௫)

அந்தகன் னடமே தென்னி னைந்தொழி னிகழ்த்த லாகும்
பந்தம தகற்று மிந்தப் படிவமு மதுவே யாகும்
வந்துல கத்தில் யாருங் காண்பரேல் வழுவா முத்தி
தந்தரு ளளிக்குந் தெய்வ தலமுமத் தலமே கண்டாய்.

இ—ள்: அந்த நல் நடம் எது என்னில் - அந்தத்திருநடனந்தான் யாதென்று நீ வினவின்,—ஐந்தொழில் நிகழ்த்தல் ஆகும் - சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிருத்தியமுஞ் செய்த லேயாம்,—பந்தம் அகற்றும் இந்தப் படிவமும் அதுவே ஆகும்-பக்குவான் மாக்களது பாசக்கட்டையவிழ்க்கும் இச்குருவடிவமும் அந்நடனகர்த்திருத் துவ வடிவமேயாம்,—உலகத்தில் யாரும் வந்து காண்பரேல் வழுவா முத்தி தந்து அருள் அளிக்கும் தெய்வ தலமும் அத்தலமே கண்டாய் - இவ்வுலகின்கட் பக்குவிகள் யாவராயினும் வந்துதரிசிக்கில்தவறாது முத்தியை அவர்கட்கீந்து திருவருள்சுரக்குந் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய மகாக்ஷேத்திரமும் அந்தச் சிதம்பரமேயென்றறிவாயாக. எ-று. (௬)

தாவரும் பணில நேமி தரிப்பவர் பிரம ரென்போர்
யாவரும் புலிபாம் பென்னு மிருவரும் புரத்தி லுள்ளார்
மூவருந் தெய்வ மூவா யிரவரு முனிவர் தாமுந்
தேவருந் தொழுது போற்று மெல்லையத் தில்லை மூதூர்.

இ—ள்: தா அரும் பணிலம் நேமி தரிப்பவர் பிரமர் என்போர் யாவரும் - கற்பங்கடோறுமுள்ள கேடற்ற சங்குசக்கரங்களைத் தாங்கிய விஷ்ணுபிரமாக்களனைவரும்,—புலி பாம்பு என்னும் இருவரும் - வியாக் கிரபாதர் பதஞ்சலியென்னு முனிவரிருவரும்,—புரத்தில் உள்ளார் மூவ ரும் - தாரகாக்கன், கமலாக்கன் வித்தியுன்மாலி என்னுந் திரிபுரத்தசுரர் மூவரும்,—தெய்வ மூவாயிரவரும் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய தில்லை வாழந்தணர் மூவாயிரவரும்,—முனிவர் தாமும் - நாற்பத்தெண்ணுயிரமிரு டிகளும்,—தேவரும் தொழுது போற்றும் எல்லை - முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் தரிசித்து வணங்கித் துதிக்கப்பெறும் மகாக்ஷேத்திரமாயுள் ளது,—அத் தில்லை மூதூர் - அந்தப் பழைய தில்லைமாநகரம். எ-று. (௭)

மற்றிவை தெளிவா யென்று பணிந்தெதிர் வணங்கி நிற்பார்
நெற்றியி னீறு சாத்தி நிற்றியென் றகல நில்லார்
சற்றிடஞ் சென்றார் பின்று மிங்கிவர் தன்மை கண்டு
கற்றையஞ் சடையார் நின்று கண்ணருள் செய்து போந்து.

இ—ள்: இவை தெளிவாய் என்று - இச்சிதம்பர மகான்மியங் களை நீ நிச்சயித்தறிந்து கொள்வாயாகவென்று போதித்து,—எதிர் பணிந் து வணங்கி நிற்பார் நெற்றியில் நீறு சாத்தி நிற்றி என்று அகல - தமது

சந்நிதியிலே வணங்கி யெழுந்தொல்கிநிற்குந் திருவாதவூரடிகளது நெற்றியில் விபூதி தரித்து நமது வாற்சல்லிய குழந்தாய் இனி ஈண்டு நில்லென்று பரமாசாரியர் அக்கொன்றைமர நீழலை விட்டு நீங்குதலும்,—பின்னும் நில்லார் சற்று இடம் சென்றார் - திருவாதவூரடிகள் பின்னரும் ஆண்டுப் பிரிந்து நிற்கமாட்டாதவராய்ச் சிறிது தூரம் பின்றொடர்ந்து சென்றனர்,—கற்றை அம் சடையார் இங்கிவர் தன்மை கண்டு நின்று கண் அருள் செய்து போந்து - அப்பொழுது தொகுதியாகிய சடையையுடைய சிவபெருமானனவர் இவரது தீவிரதரபக்குவத்தைக்கண்டு சிறிது தங்கிநின்று கிருபாநோக்கஞ்செய்துசென்று. எ-று. (அ)

கண்ணெதிர் நடக்கு மாறு கண்டுளங் களித்து நிற்கும்
புண்ணியர் காண முன்னர் மறைந்தனர் புலியூ ரையர்
தண்ணென விரக்க மெய்தித் தொழுதகை தலைமேற் கொண்டு
நண்ணரு மன்பர் கூட்ட நணுகினர் வாத வூரர்

இ—ள்: புலியூரையர் - சபாநாயகரானவர்,—கண் எதிர் நடக்கும் ஆறு கண்டு உளம் களித்து நிற்கும் புண்ணியர் காண முன்னர் மறைந்தனர்-தாம் அவரது கண்ணுக்கெதிரே நடந்தருளுமாற்றைக்கண்டு களித்துப் பின்றொடர்தலை மறந்து நிற்கும் புண்ணியபுருஷராகிய திருவாதவூரடிகள் காண எதிரே அந்தர்த்தானமாயினர்,—வாதவூரார் தண்ணென இரக்கம் எய்திக் கை தலைமேல் கொண்டு தொழுது - அப்பொழுது திருவாதவூரடிகள் விரைவாக மனமிரங்கிக் கைகளைக்கூப்பிச் சிரசில் வைத்துக் கும்பிட்டு,—நண் அரும் அன்பர் கூட்டம் நணுகினர் - நம்போலும் அசத்தர்களால் நணுகுதற்கரிய சிவபக்தர்களது திருக்கூட்டத்தையடைந்தருளினார். எ-று. (கூ)

அருந்தவ மகலா நெஞ்சத் தன்பருந் தாமு மந்தத்
திருந்திய குருந்தின் கீழோர் தெய்வபீ டிகையுஞ் செய்து
வரந்தரு செய்ய பாத மலர்வகுத் திறைஞ்சி யாங்க
ணிருந்தன ரிருந்த நாளி லெய்திய நியம்ப லுற்றும்.

இ—ள்: அருந் தவம் அகலா நெஞ்சத்து அன்பரும் தாமும் - அரிய தவவொழுக்கம்நீங்காத மனத்தையுடைய திருத்தொண்டர்களுந் தாமுமாக—திருந்திய அந்தக் குருந்தின்கீழ் ஓர் தெய்வ பீடிகையும்

செய்து - மேலே விசேடசம்பவங்களெல்லாந் தன்மாட்டு நிகழப்பெறுதற் கேதுவாகிய பூர்விகதவத்தாற் றிருந்திய அக்குருந்தமரத்தின்கீழே தெய் வத்தன்மைபொருந்திய ஒருயோகபீடமுஞ்செய்து,—வரம் தரு செய்ய பாத மலர் வகுத்து இறைஞ்சி ஆங்கண் இருந்தனர் - அதன்மீதேதமக்கு வரத்தைத்தருஞ் செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளை நிருமித்தருச்சனை செய்து வணங்கிக் கொண்டவ்விடத்தினிதிருந்தார்கள்,—இருந்த நாளில் எய்தியது இயம்பல் உற்றும் - அவ்வாறிருக்குங் காலத்து நிகழ்ந்த சரித்தி ரத்தையாம் கூறத்தொடங்கினும். எ-று. (கo)

வெண்பிறை முடித்த வேணி விண்ணவ ரன்பி லாத
பண்பின ரெனினுந் தம்மைப் பாடினர்க் கிரங்கு வாரென்
றெண்பெறு நமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்து நாதன்
வண்பதம் புகழ்ந்து ஞான வாசகம் புகல லுற்றார்.

இ—ள்: (திருவாதவூரடிகளானவர்) வெண்பிறை முடித்த வேணி விண்ணவர் - வெண்மையாகிய பிறையைப் பிஞ்ஞகமாக முடித்த சடை யையுடைய சிதாகாசரூபராகிய நமதிறைவர்,—அன்பு இலாத பண்பினர் எனினும் தம்மைப் பாடினர்க்கு இரங்குவார் என்று - தம்மிடத்தன்பற்ற அபக்குகர்களாயினும் தம்மைப் பாடித்துதிப்பவர்களுக்குத் திருவுளமிரங்கி யநுக்கிரகஞ் செய்தருளுவாரென்று கடைப்பிடித்து,—எண்பெறு நமச்சி வாய வாழ்கவென்றெடுத்து - பெரியோர்களால் நன்குமதிக்கப்படுகின்ற "நமச்சிவாய வாஅழ்க" என்று தொடங்கி,—நாதன் வண்பதம் புகழ்ந்து ஞான வாசகம் புகலல் உற்றார் - எப்பொருட்கு மிறைவராகிய சிவபெரு மானது வன்மையையுடைய திருவடிகளைத் துதித்து ஞானபாதப்பொ ருளையுடைய சிவபுராணமாகிய திருவாசகத்தைப் பாடியருளுவாராயினர். எ-று. (கக)

உ
சிவமயம்.

சிவபுராணம்.

சிவனதநாதிமுறைமையான பழமை.

(அஃதாவது சிவனது அருவநிலை கூறுதல்.)

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

கலிவெண்பா.

"நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன் றாள்வாழ்க
விமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றாள்வாழ்க
* * * * * * * * * * *
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து."

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொற்பதங் கடந்து நின்ற சோதிவந் தருளை நல்கு
மற்புத மறியே னென்று மதிசயங் கண்டாமென் று [றுஞ்
மெற்பொலி சடையாய் நெஞ்சங் குழைத்தனை யென்னையென்
சிற்பரன் றனது பாதஞ் சென்னியின் மன்னு மென்றும்.

இ—ள்: சொல் பதம் கடந்து நின்ற சோதி வந்து அருளை நல்கும் அற்புதமறியேன் என்றும் - சொல்லும்பொருளுமாகிய இருகூற்றுப் பிரபஞ்சங்கட்கும் அப்பாற்பட்டுச் சுத்த மாயாதீதமாய் நிற்கும் நின்மல வொளிவடிவாகியசிவம்தானேவந்து திருவருள்சுரந்த "அற்புதமறியேனே" என்று அற்புதப் பத்தும்,—அதிசயங்கண்டாம் என்றும் - "தன்னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே" என்று அதிசயப்பத்தும்,—எல் பொலி சடையாய் நெஞ்சம் என்னைக் குழைத்தனை என்றும் - செவ்வொளியாற் பொலிகின்ற சடையையுடையவரே மனம் "என்னைக் குழைத்தாயே" என்று குழைத்த பத்தும்,—சிற்பரன் தனது பாதம் சென்னியில் மன்னும் என்றும் - ஞானநீதராகிய சிவபெருமானுடைய "சேவடிக்கணஞ் சென்னி மன்னிச் சுடருமே" என்று சென்னிப்பத்தும். எ-று. (கஉ)

ஐயனே நின்னைக்காண வாசைப்பட் டேனு னென்று
முய்கிலேன் வாழே னென்று மூனக்கடைக் கலமே யென்றுஞ்
செய்யுமா றறியே னந்தோ செத்திலே னென்றும் பொய்யர்
பொய்யனே நின்பொற் பாதம் புணருநா ளெந்நா ளென்றும்.

இ—ள்: ஐயனே நின்னைக் காண நான் ஆசைப்பட்டேன் என்றும்—சுவாமீ தேவரீரைத் தரிசிக்க அடியேன் "ஆசைப்பட்டேன் கண்டா யம்மானே" என்று ஆசைப்பத்தும்;—உய்கிலேன் வாழேன் என்றும்-தமியேனுயிருய்யேனுய் "வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகவென் றருள்புரிவாயே" என்று வாழாப்பத்தும்,—உனக்கு அடைக்கலமே என்றும் - "அடியேனுன் னடைக்கலமே" என்றிறுதிதோறுந் தந்து அடைக்கலப்பத்தும்,—செய்யும் ஆறு அறியேன் செத்திலேனந்தோ என்றும் - இங்ஙனஞ் செயற்பாலது இன்னதென்றறியாது மயங்குகின்றேன் "செத்திலேனந்தோ" என்று செத்திலாப்பத்தும்;—பொய்யர் பொய்யனே நின் பொன்பாதம் புணரும் நாள் எந் நாள் என்றும் - நிரீச்சுரவாதிகட்கு நிரீச்சுரராய் நிற்பவரே தேவரீரது பொன்போலுந் திருவடிகளை அடியேன் "புணர்ந்து" இருப்பதினியெந்நாளோவென்று புணர்ச்சிப்பத்தும். எ-று. (கங)

ஆதரித் தழைக்கி லிங்கே யதெந்துவென் றருளா யென்றும்
போதமிக் குடைய பாட லிவையிவை புகன்ற பின்னர்
மாதிரத் தெவரும் போற்ற வருந்திரு வார்த்தை யெண்ணந்
தீதறச் சிறந்த வெண்பாத் திகழேழு நான்கு மோதி.

இ—ள்: இங்கே ஆதரித் தழைக்கி லதெந்துவென் றருளாய் என்றும் போதம் மிக்கு உடைய பாடல் இவை இவை புகன்ற பின்னர் - இவ்விடத்து "அடியே னாதரித்தழைத்தா லதெந்துவேயென் றருளாயே" என்றருட்பத்துமாகிய ஞானபாதப்பொருளை மிகவுமுடைய அத்தியற்புத அதிமதுர சத்தச் செந்தமிழ் வேதமாகிய இவ்விவற்றைப் பாடியருளிய பின்னர்;—மா திரத்து எவரும் போற்ற வரும் திருவார்த்தை - மிகத்திட்பத்துடன் அட்டதிக்கின்கணுள்ள எவருந் துதிக்கத்தகும் திருவார்த்தையும்;- எண்ணம் - எண்ணப்பதிகமும்,—தீது அறச் சிறந்த வெண்பா எழும் நான்கும் ஓதி - குற்றமறச் சிறந்த வெண்பாப் பதினொன்றுமாகிய திருவாசகங்களையும் பாடியருளி. எ-று. (கச)

இயல்புடன் மொழியும் பள்ளி யெழுச்சி யேசறவு நெஞ்சத்
தயர்வற வுரைக்கு மின்னே ரனைய பூங்கழல் களென்று
முயிருணி யெனுநற் செய்யுள் பிரார்த்தனை யோங்கு நீதி
வியனெடுங் கூடற் பாண்டி விருத்தமெய்த் தமிழுங் கூறி.

இ—ள்: இயல்பு உடன் மொழியும் பள்ளி எழுச்சி - விதிப்படி ஓதத்தகுந் திருப்பள்ளி யெழுச்சியும்,—ஏசறவு - திருவேசறவும்,—நெஞ்சத்து அயர்வு அற என்றும் உரைக்கும் மின்னேரனைய பூங்கழல்கள் - சிவபத்தர்களாயினோர் தம்மனத்தின்கணுள்ள பிறவித்துன்பநீங்க எப்பொழுதும் பாராயணஞ் செய்யத்தகும் "மின்னேரனையபூங்கழல்களடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம்" என்னும் சொற்றொடரை முதலாகவுடைய ஆனந்தமாலையும்,—நல் செய்யுள் எனும் உயிருணி-நல்ல பத்தியரூபமாகிய உயிருண்ணிப்பத்தும்,—பிரார்த்தனை பிரார்த்தனைப்பத்தும்,—ஓங்கு நீதி வியல் நெடும் கூடல் விருத்தம் பாண்டி மெய்த்தமிழும் கூறி - உயர்வாகிய நீதியினாலே வியக்கற்பாலதாகிய நெடிய மதுரையைக்குறிக்கும் விருத்தமாகிய திருப்பாண்டிப்பதிகமுமென்னும் மெய்ப்பொருளையுடைய திராவிடவேதமாகிய திருவாசகங்களையுந் திருப்பெருந்துறையின்கண்ணே திருவாய் மலர்ந்தருளி. எ-று. (கரு)

வேறு.

மருவுந் தொண்டருடன் கூடி வைகிச் சிலநாட் செல்லமுதற்
பரமன் சொல்லும் படியேபின் பயிலும் பொய்கைத் தழல்கண்டு
கருதுந் திருவஞ் செழுத்தோதிக் காணக் கிளருங் கனன்மீது
விரவும் பேரன் புடையார்க ளெல்லாஞ் சென்று வீழ்ந்தார்கள்.

இ—ள்: மருவும் தொண்டர் உடன் கூடி வைகிச் சிலநாள் செல்ல—மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அக்குருந்தின்கீழ்வசிக்குந் திருத்தொண்டர்களோடு கூடி வசிக்கப்பெற்றுச் சிலதினஞ்செல்ல,—முதல் பரமன் சொல்லும்படியே - முன்னரே பரமாசாரியர் அருளிச்செய்த பிரகாரமே,—பின் பொய்கைப் பயிலும் தழல் கண்டு - பின்பு தடாகத்திற் றோன்றும் ஞானக்கினியைக் கண்டு,—கருதும் திரு அஞ்செழுத்து ஓதி - உயிர்க்குறுதுணையாகக் கருதப்படும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்துக் கொண்டு,—காணக் கிளரும் கனல் மீதே - காணும்படி சுவாலிக்கும் அவ்

வக்கினியிலே,—விரவும் பேர் அன்பு உடையார்கள் எல்லாம் சென்று வீழ்ந்தார்கள் - அக்கடவுளிடத்துச் சென்று கலக்கும் பேரன்பையுடைய திருத்தொண்டர்களெல்லாருஞ் சென்று குதித்தார்கள். எ-று. (௧௬)

வீழ்ந்த போதிற் புலியூரர் விடைமே லேறிக் கவுரியுடன்
சூழ்ந்தங் கிமையோர் மலர்சிந்தித் தொழவிண் ணிடையே தோன்றுதலு
மாழ்ந்த தடத்துட் கனன்மூழ்கு மன்பரடங்கத் துயர் நீங்கி
வாழ்ந்து வணங்கிக் கணநாத வடிவாய்த் திருமுன் வந்தார்கள்.

இ—ள்: வீழ்ந்த போதில் - அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்தசமயத்தில்,—புலியூரர் கவுரி உடன் விடை மீது ஏறி - சபாநாயகர் சிவகாமியம்மையோடு இடபாரூடராகி,—அங்கு இமையோர் சூழ்ந்து மலர் சிந்தித் தொழ - அங்கே முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் தம்மைச் சூழ்ந்து புஷ்பாஞ்சலிசெய்து வணங்க,—விண்ணிடையே தோன்றுதலும் - ஆகாயத்திலே பிரசன்னமாதலும்,—ஆழ்ந்த தடத்துள் கனல் மூழ்கும் அன்பர் அடங்கத் துயர் நீங்கி வாழ்ந்து வணங்கி - ஆழமாகிய அத்தடாகத் தக்கினியிற் பிரவேசித்த திருத்தொண்டர்களெல்லாம் பிரிவாற்றாமையான் வந்த துன்பத்தை விட்டு நீங்கிப் பேரின்பவாழ்வையடைந்து நமஸ்கரித்து,—கணநாத வடிவாய்த் திருமுன் வந்தார்கள் - பழைய சிவகணநாதர்களாகிச் சந்நிதியிலே வந்து சேர்ந்தனர். எ-று. (௧௭)

துரியத் தலையிற் பயில்வாருந் தொழுதங் கெழுவார் முகநாடி
யொருசற் றகலா தமர்நீரிங் கொழியத் தனிநா மெய்தியதுங்
கரையிற் றிரைபோய் விழவீசுங் கழுநீர் வாசங் கமழ்வாவி
யெரியிற் புகுவீ ரென்றதுவும் யாதோ வெனினிங் கிதுவாகும்.

இ—ள்: துரியத் தலையில் பயில்வாரும் அங்குத் தொழுது எழுவார் தம்மை நோக்கி-நின்மலதுரியமுடிவில் விளங்குஞ் சிவபெருமானும் அங்கே தம்மை வணங்கி யெழுகின்ற திருத்தொண்டர்களைப் பார்த்து,—ஒரு சற்று அகலாது அமர் நீர் இங்கு ஒழியத் தனி நாம் எய்தியதும் - ஒரு சிறிது மெம்மை விட்டகலாத நீரிங்ககன்றிருப்பத் தனித்துநாங் கைலாசத்திற்குச் சென்றமையும்,—கரையில் திரை போய் விழ வீசும் கழுநீர் வாசம் கமழ் வாவி எரியில் புகுவீர் என்றதுவும்-கரையின்கண்ணே திரைபோய் விழும்படி வீசுகின்ற கழுநீரினது நறுமணங்கமழும் இத்தடாகத்திலே தோன்றும் அக்கினியிற் பிரவேசியுங்களென்று உமக்கு நாங்கூறியதும்,—

யாதோஎனின் - யாதுகாரணம்பற்றியெனின்;—இங்கு இது ஆகும் - அது கீழ்க்கூறும் இதுவாகும். எ-று. (கஅ)

வேறு.

உத்தம னென்னுந் திருவாத வூரனை மன்னும் புலியூரிற்
புத்தரை வெல்லும் படிநாமிப் புவிமிசை வைத்தோம் யாமேகிற்
சித்த மயர்ந்தே துயர்கூருஞ் செய்திய னாமென் பதுதோரா
வித்தல மீதே சின்னாளிங் கெம்முடன் வாராதிரு மென்றோம்.

இ—ள்: உத்தமன் என்னும் திருவாதவூரனை மன்னும் புலியூரில் புத்தரை வெல்லும்படி நாம் இப் புவி மிசை வைத்தோம் - உத்தமபுருஷனாகிய திருவாதவூரனை நிலைபெற்ற சிதம்பரத்தின்கண்ணே புத்தரை வாதில் வெல்லும்படி உம்முடன் வாராது தவிர்த்து நாம் இப்பூமியின்கணிருத்தினேம்,—சித்தம் அயர்ந்து துயர் கூரும் செய்தியன் ஆம் என்பது தோரா - அங்ஙனம் யாமெல்லாம் பிரியின், அவன் மனநொந்து துன்பமிகுந்தன்மையை யுடையனுமென்னு முண்மையையறிந்து,—எம்முடன் வாராது இத்தலமீதே சில் நாள் இங்கு இரும் என்றேம் - எம்முடன் கைலைக்குவாரா தவனேடித் திருப்பெருந்துறையின்கண்ணே சிலதினமிங் கிருங்களென்று நாமுங்கட்கு முன் பணித்தேம். எ-று. (கக)

மலமகல் பவரும் புவிமீதே மானுட வடிவந் தனையெய்திச்
சிலபக லெனினும் பயில்காலைச் சேர்தரு மலவா தனையென்றே
பலமலர் கமழுந் தடமீதிற் பரவரு ஞான வனல்சேர்வித்
திலதென நீடுஞ் சடம்வேவித் திவ்விட லீந்தோ மிந்நாளில்.

இ—ள்: மலம் அகல்பவரும் மானுட வடிவந்தனை எய்திச் சில பகல் எனினும் புவிமீது பயில் காலை - ஆணவம் மாயை கார்மியமென்னும் மலங்களும் நீங்கப்பெற்ற சிவஞானிகளும் எடுத்த மனித சரீரத்தோடு சிலதினமேனும் பூமியிற் சீவிக்கும்போது,—மலவாதனை சேர்தரும் என்று - அம்மலவாசனை மீளவந்து தாக்குமென்று கருதி,—பல மலர் கமழும்தடமீது பரவு அரு ஞான அனல் சேர்வித்து - பலவித மலர்கள் நறுமணங்கமழுமித்தடாகத்திலே சொல்லுதற்கரிய ஞானக்கினியை வருவித்து,—நீடும் சடம் இலது என வேவித்து இந்நாளில் இவ் உடல் ஈந்தோம் - மாயாகாரியமாகிய தூலசரீரத்தை இல்லையென்னும்படி தகித்து இப்பொழுது இத்தத்திவ்விய சரீரத்தை உமக்குத்தந்தேம். எ-று. (உ0)

என்று விளம்பிக் கணநாத ரெங்கணு மல்கப் புலியூரின்
மன்று விளங்கப் பயில்வாரும் வானின் மறைந்தா ரவ்வெல்லைத்
துன்றிய ஞானச் சிவநாமச் சொற்றமிழ் வல்லார் வேருகச்
சென்றொரு கொன்றைச் செழுநீழற் றிகழ விருந்தார் சிவயோகம்.

இ—ள்: என்று விளம்பிப் புலியூரின் மன்று விளங்கப்பயில் வாரும் கணநாதர் எங்கணும் மல்க வானின் மறைந்தார் - என்றிங்ஙன மருளிச்செய்து சிதம்பரத்திலே கனகசபையின்கண் வெளிப்படத் திரு நடனஞ் செய்தருளுஞ் சபாநாயகரும் அக்கணநாதர்கள் எவ்விடத்தும் பரவிவர ஆகாயத்தின்கண் மறைந்தருளினுர்,—அவ்வெல்லைத் துன்றிய ஞானச் சிவநாமச் சொற்றமிழ் வல்லார் வேருகச்சென்று - அப்பொழுது பூரண ஞானத்தைத்தரும் சிவநாமங்களினுலே திருவாசகமாகிய தமிழ் வேதத்தைப் பாடியருள வல்லவராகிய திருவாதவூரடிகள் தனியே சென்று,—ஒரு கொன்றைச் செழு நீழல் திகழச் சிவயோகம் இருந்தார் - ஒரு கொன்றைமரத்தினது செழுமையாகிய நிழலிலே விளக்கமுறச் சிவ யோகஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். எறு (உக)

அன்ப ரழற்கே புகுமாறு மையர் விடைக்கே வருமாறு
முன்பு தமக்கா முருவெய்து முன்னவ னற்றூடொழு மாறும்.
பொன்பொது விற்கே யன்பாளர் புகுவது மெல்லா மொருகாலத்
தின்புறு மெய்ப்போதக யோகத் தியல்பொடு கண்டா ரென்செய்தார்.

இ—ள்: அன்பாளர் - திருவாதவூரடிகள்,—அன்பர் அழற்கே புகும் ஆறும்-திருத்தொண்டர்கள் ஞாணுக்கினியிற் பிரவேசித்தமையும்,— ஐயர் விடைக்கே வரும் ஆறும் - அதுபொழுது சிவபெருமான் இடபாரூட ராயெழுந்தருளிக் காட்சி கொடுத்தமையும்,—முன்பு தமக்கு ஆம் உரு எய்தும் முன்னவன் நல்தாள் தொழும் ஆறும் - இனித்தம்மால் விரும்பப் படும் ஞானதேசிகத் திருமேனியை ஆங்காங்குக்கொள்ளும் முன்னேப் பழம்பொருட்கும் முன்னேப் பழம் பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய நல்ல திருவடிகளை ஃதலங்கடோறுஞ் சென்று தாம் தரிசித்து வணங்குந் தன்மையும்,—பொன் பொதுவிற்கே புகுவதும்,—கனகசபையிலே தாம் சபாநாயகரோ டத்துவிதமாயியைவதும்,—எல்லாம் - புத்தரை வாதில் வெல்லுதன் முதலியவுமாகிய இறந்தகால எதிர்கால வர்த்தமானங்களை யெல்லாம்,—ஒருகாலத்து - நிகழ்காலமொன்றிலே,—இன்பு உறு மெய்ப் போதகயோகத்து இயல்பு ஒடு கண்டார்,—இன்பமிகும் மெய்ஞ்ஞானத்

தைத்தரும் சிவயோகப்பிரத்தியக்ஷத்தின்கண் உள்ளபடி கண்டறிந்தார்,— என்செய்தார் - அவர்பின்யாதுசெய்தாரெனின். எ-று. (உஉ)

செங்கை குவித்தார் விழிநீரைச் சிந்தின ரெந்தாய் வந்தாய்பின்
னெங்க ணொளித்தா யெனமாலுற் றெய்தினர் பொய்கைக்கரைமீதே
கங்கை முடித்தார் விடையேறிக் கண்ணுற நண்ணுந் தலமோவென்
றங்க ணிலத்தே போய்வீழ்வுற் றழுதழு தந்தோவென நைந்தார்.

இ—ள்: செங்கை குவித்தார் - சிவந்த கைகளைக் கூப்பிக் கும்பிட்டார்,—விழி நீரைச் சிந்தினர் - கண்ணீர் சொரிந்தார்,—எந்தாய் வந்தாய் பின் எங்கண் ஒளித்தாய் என மால் உற்றுப் பொய்கைக் கரை மீது எய்தினர் - எம்பரமபிதாவே ஈண்டுவந்தருளினீர் பின்ன ரெங்கே யொளித்தீரென்று மனமயங்கி அத்தடாகக்கரையையடைந்தார்,—கங்கை முடித்தார் விடை ஏறிக் கண் உற நண்ணும் தலமோ என்று - கங்கையைத் தரித்த சிவபெருமான் இடபவாகனத்தின் மேலிவர்ந்து கண்களுக்குப் புலப்பட எழுந்தருளி வரப்பெறுந் தலமேயோவென்று விதந்து,—அங்கண் நிலத்தே போய் வீழ்வுற்று அழுது அழுது அந்தோ என நைந்தார் - அக் கீழ் நிலத்தின்கட்போய் விழுந்து தேம்பித்தேம்பி அழுதழுது அந்தோ அந்தோ வென்றிரங்கித் திருவாதவூரடிகள் வருந்தினார். எ-று. (உ௩)

வேறு.

அன்னை நிகர்ப்பீ ரென்னை யொழித்தே யன்பாளர்
பொன்னடி பெற்றே றபொய்கை யழற்கே புகலாமோ
மின்னுரு வத்தீர் நும்மருள் கூடா வினையேனுக்
கின்ன லளித்தீ ரெங்க ணொளித்தீ ரெனநொந்தார்

இ—ள்: அன்னை நிகர்ப்பீர்-எனக்கென் மாதாவை ஒத்தவரே,—அன்பாளர் என்னை ஒழித்துப் பொய்கை அழல் பெற்றுப் பொன் அடிக்கே புகல் ஆமோ - அன்பையாளுந் திருத்தொண்டர்கள் தமியேனை இங்கே நீக்கிவிட்டுத் தடாகத்தக்கினியின் மூழ்கித் தேவரீருடைய பொன்போலுந் திருவடிகளை அடையலாமா,—மின் உருவத்தீர் - மின்னலைப்போலச் செவ்வொளி விளங்குந் திருமேனியையுடையவரே,—நும் அருள் கூடா வினையேனுக்கு இன்னல் அளித்தீர் எங்கண் ஒளித்தீர் என நொந்தார் - தேவரீருடைய திருவருளோடு கூடவிடாது தடுத்த தீவினையையுடைய தமி

யேனுக்குத் துன்பத்தைத் தந்த நீரெங்கே மறைந்தருளினீரென்று திருவாதவூரடிகள் பிரலாபித்து வருந்தினார். எ-று. (உ௪)

வேறு.

அந்நிலை தெளிந்து பொய்கை யகன்றுயர் குருந்த நீழற்
பன்னரு மறைகள் காணுப் பதமலர் பற்றி வீழ்ந்து
மன்னிய நிலத்தி னுள்ளார் வல்வினைப் பிறவிமாள
வின்னருட் சதக மெய்தா னரும்பியென் றெடுத்துச் சொன்னார்.

இ—ள்: அந்நிலை தெளிந்து பொய்கை அகன்று-திருவாதவூரடிகள் அத்துக்க நிலையினின்று மொருபிரகாரம் மனந்தெளிந் தெழுந்து அத்தடாகக்கரையைவிட்டு நீங்கி;—உயர் குருந்த நீழல் பன் அரும் மறைகள் காணுப் பதமலர் வீழ்ந்து பற்றி-உயர்வாகிய குருந்தமரநிழலிலே துதித்தற்கரிய வேதங்களும் முடிவுகாண்டற்கரிய பாததாமரைமலர்களைக் கீழே வீழ்ந்திறுகப் பற்றிக்கொண்டு,—நிலத்திலுள்ளார் வல்வினை மன்னிய பிறவி மாள - இப்பூமியின்கணுள்ளாரதுவலியவினையால்வரும் நிலைபெற்ற பிறவிகெட்டொழிய,—இன் அருள் சதகம் மெய்தானரும்பி என்று எடுத்துச் சொன்னார் - இனிய திருவருளையுடைய திருச்சதகத்தை "மெய்தானரும்பி" என்று தொடங்கிப் பாடியருளினார். எ-று. (உ௫)

இத்திறங் கூறி யாங்கே புலம்பிநின் றிரங்கு மெல்லை
நித்தனன் றுரைத்த நீர்மை நெஞ்சினு ணினைந்து பின்னர்
அத்தலத் திறைஞ்சி யெங்கோ னருட்பெரு விடைபெற் றேகி
யுத்தர கோச மங்கை யூர்தனி னெல்லை புக்கார்.

இ—ள்: இத்திறம் கூறி ஆங்கே புலம்பி நின்று இரங்கும் எல்லை-திருவாதவூரடிகள் இந்தப்பிரகாரம் பாடியருளி அங்ஙனம் புலம்பி நின்றிரங்குகின்றுழி;—நித்தன் அன்று உரைத்த நீர்மை நெஞ்சினுள் நினைந்து - நித்தியராகிய சிவபெருமான் அன்றருளிச் செய்ததனைத் தம்மனத்தின்கணினைந்து,—பின்னர் - அதன்பின்னர்,—அத்தலத்து இறைஞ்சி எம்கோன் அருள் பெரு விடை பெற்று ஏகி - அத்திருப்பெருந்துறையின்கண் வணங்கி நம் பசுபதியினது அருளையுடைய பிரியாவிடைபெற்று நடந்து,—உத்தரகோசமங்கை ஊர்தனின் எல்லை புக்கார் - திருவுத்தரகோசமங்கையென்னும் ஸ்தலத்திலே விரைவிற்சென்றார். எ-று. (உ௬)

சடையவர் கோயி லெய்தித் தம்மைவந் தடிமைகொண்ட
வடிவது காணு ராகி மயங்கி வெய்துயிர்த்து வீழ்ந்து
விடுதிகொ லென்னை யென்று நீத்தல் விண்ணப்ப மென்னுந்
தொடை கெழு பாட லோதக் காட்டினர் தொல்லை மேனி.

இ—ள்: சடையவர் கோயில் எய்தித் தம்மை வந்தடிமைக் கொண்ட வடிவு காணார் ஆகி-திருவாதவூரடிகள் திருவுத்தரகோசமங்கையிலே சடையையுடைய சிவபெருமானது ஆலயத்தையடைந்து மார்ச்சாரசம்பந்தமாகத் தம்மை வலியவந்தடிமைக்கொண்ட பரமாசாரிய வடிவத்தைத் தரிசிக்கப் பெறாதவராகி,—மயங்கி வெய் துயிர்த்து வீழ்ந்து - மயக்கமடைந்து நெட்டுயிர்த்துக் கீழேவிழுந்து,—என்னை விடுதிகொல் என்று நீத்தல் விண்ணப்பம் என்னும் தொடை கெழு பாடல் ஓத - இரண்டாமடிகடோறும் "என்னை விடுதிகண்டாய்" என்று நீத்தல் விண்ணப்பமென்னுந் திருவாசகத்தைப் பாடித் துதிக்க,—தொல்லை மேனி காட்டினர் - சிவபெருமான் பழைய தேசிகத்திருமேனியை அவருக்குத் தரிசிப்பித்தருளினர். எ-று. (உஎ)

கன்னலை யமுதையங்கே கண்டுகொண் டிறைஞ்சிச் சின்னா
ளந்நக ரிருந்து தங்கோ னருண்மொழிப் படியே சென்று
தந்நிக ரில்லாத் தெய்வத் தலம்பல வணங்கி நீங்கிச்
சென்னிநன் னாட்டி லெய்தித் திருவிடை மருதூர் சேர் ந்தார்.

இ—ள்: கன்னலை அமுதை அங்கே கண்டு இறைஞ்சிக் கொண்டு சில் நாள் அந்நகர் இருந்து-திருவாதவூரடிகள் பரமாசாரியராகிய கரும்பை அமுதை அங்கே தரிசித்து வணங்கி வழிபட்டுக்கொண்டு அந்த ஸ்தலத்திலே சிலதினமிருந்து,—தம் கோன் அருள் மொழிப்படியே சென்று-அதன் பின்பு தம்மான்மநாயகராகிய சிவபெருமானருளிச்செய்த திருவாக்கின் படியே அப்பாற் சென்று,—தம் நிகர் இல்லாத் தெய்வத்தலம் பல வணங்கி நீங்கி - தமக்கொப்புயர்வில்லாத தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஸ்தலங்கள் பலவற்றையடைந்து தரிசித்து வணங்கி அவைகளையுங் கடந்து,—நல் சென்னி நாட்டில் எய்தித் திரு விடைமருதூர் சேர்ந்தார் - நல்ல சோழநாட்டிற்போய்த் திருவிடைமருதூரென்னும் ஸ்தலத்தை அடைந்தார். எ-று. (உஅ)

அப்பதி தொழுத பின்ன ரன்புட னாரூ ரெய்திச்
செப்பரு மலர்த்தாள் போற்றித் திகழ்திருப் புலம்பலோதி
யெய்ப்பற விறைஞ்சி யண்ண லியம்பிய பதிகளெல்லாந்
தப்பற வணங்கி நீங்கித் தடமதிற் புகலி சார்ந்தார்.

இ—ள்: அப்பதி தொழுத பின்னர் - திருவாதவூரடிகள் அந்த ஸ்தலத்தைத் தரிசித்து வணங்கிய பின்னர்,—அன்பு உடன் ஆரூர் எய்திச் செப்பு அரு மலர்த்தாள் போற்றித் திகழ் திருப்புலம்பல் ஓதி எய்ப்பு அற இறைஞ்சி - அன்போடு திருவாரூரையடைந்து அங்கே வீற்றிருந்தருளுந் தியாகராசசுவாமியினது துதித்தற்கரிய பொற்றாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து, "பூங்கமலத்தயனொடுமாலறியாதநெறியானே" என்னுஞ் சொற்றொடரை முதலாகவுடைய திருப்புலம்பலென்னுந் திருவாசகத்தைப் பாடியருளிச் சனனமரண இளைப்புநீங்கும்வண்ணமறித்தும் வணங்கிச்சென்று,—அண்ணல் இயம்பிய பதிகள் எல்லாம் தப்பு அற வணங்கி நீங்கி - முன் பரமாசாரியர் கூறியருளிய ஸ்தலங்களையெல்லாந் தவறறத் தரிசித்துவணங்கி நீங்கி அப்பாற் சென்று,—தட மதில் புகலி சார்ந்தார் - பெரிய மதில்சூழ்ந்த சீர்காழியையடைந்தார். எ-று. (உக)

குன்றெனு வயங்கு கோயிற் கோபுர வாயி னீங்கிச்
சென்றுயர் கயிலை யான செய்திகண் டிறைஞ்சு மெல்லை
மன்றிடை நடித்தபாத மலரடி பிடித்துக்கொண்டு
பின்றிகழ் சடையோன் முன்னர்ப் பிடித்தபத் தருளிச்செய் [தார்

இ—ள்: குன்று என வயங்கு கோயில் கோபுர வாயில் நீங்கிச் சென்று - திருவாதவூரடிகள் அங்கே மலையைப்போல விளங்காநிற்குஞ் சிவாலயத்தினது திருக்கோபுரவாயிலைக் கடந்துள்ளேசென்று,—உயர் கயிலை ஆன செய்தி கண்டு இறைஞ்சும் எல்லை - அஃதுயர்ச்சிபொருந்திய கைலாசகிரியாகிய பாவகம் பொருந்தக் கண்டு வீழ்ந்து வணங்குகின்றுழி,—மன்று இடை நடித்த பாத மலர் அடி பிடித்துக் கொண்டு - கனக சபையிலே திருநடனஞ் செய்தருளுகின்ற செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளை இறுகப்பற்றிக்கொண்டு,—பின் திகழ் சடையோன் முன்னர்ப் பிடித்தபத்து அருளிச்செய்தார் - பின்றூங்கி விளங்காநிற்குஞ் சடையையுடைய தோணியப்பரது சந்நிதியிலே "உம்பர்கட்கரசேயொழிவற நிறைந்

தயோகமே" என்று தொடங்கி "உன்னைச் சிக்கெனப்பிடித்தேனெங் கெழுந்தருளுவதினியே" என்றிறுதிதோறு முடித்துப் பிடித்த பத்தென் னுந் திருவாசகத்தைப் பாடியருளினார். எ-று. (கூo)

தொல்வினைப் பகைமை யுள்ளார் யாவருந் தொழுதா லிங்கு
வெல்வரப் பகையை யென்று விருப்புடன் சிலநாள் வைகி
மல்குமத் தலத்தை நீங்கி வண்கழுக் குன்றி லன்பாற்
செல்வதற் கிசைந்து தில்லைத் திசைகுறித் திறைஞ்சி யேகி.

இ—ள்: தொல் வினைப் பகைமை உள்ளார் யாவரும் இங்குத் தொழுதால்-அநாதியாகவரும் வினைப்பகையினையுடையார் யாவரு மீண்டு வந்து சுவாமியைத் தரிசித்துவணங்கினால்,—அப் பகையை வெல்வர் என்று - அப்பகைமையைத் தப்பாது வெல்வரென்று திருவாதவூரடிகள் சிந்தித்து,—விருப்பு உடன் சில நாள் வைகி - விருப்பத்தோடு சிலதின மங்கிருந்து,—மல்கும் அத்தலத்தை நீங்கி அன்பால் வண்கழுக்குன்றில் செல்வதற்கு இசைந்து - திருவருள்சுரக்கும் அச்சீர்காழியைவிட்டு நீங்கி அப்பாலுள்ள வளவிய திருக்கழுக்குன்றமென்னுஞ் சிவக்ஷேத்திரத்தில் அன்போடு செல்வதற்கபேக்ஷித்து,—தில்லைத் திசை குறித்து இறைஞ்சி ஏகி - அதிசமீபத்திலுள்ள சிதம்பரத்தைத் திக்குநோக்கி வணங்கிச் சென்று. எ-று. (கூக)

வேறு.

உத்தர நெடுந்திசையி லேகியொளி குன்று
முத்தநதி சூழுமுது குன்றினை வணங்கி
யத்தல மகன்றுய ரருட்டுறையி தென்றே
மெய்த்தவர்க ளெண்ணியுறை வெண்ணெயை யடைந்தார்.

இ—ள்: நெடும் உத்தர திசையில் ஏகி-திருவாதவூரடிகள் நெடிய உத்தரதிக்கின்கட்சென்று,—ஒளி குன்று முத்த நதி சூழும் முது குன்றினை வணங்கி - வெள்ளொளிமிக்க மணிமுத்தநதிசூழ்ந்த திரு முதுகுன்றினைத் தரிசித்துவணங்கி,—அத்தலம் அகன்று - அந்தஸ் தலத்தை விட்டு நீங்கி,—மெய்த்தவர்கள் இது உயர் அருட்டுறை என்று எண்ணி உறை வெண்ணெயை அடைந்தார் - சாமுசித்தராகிய மெய்கண்டதேவர்முதலிய மகான்கள் இது சிவபெருமானது திருவருட்

டுறையென் றுட்கொண்டு வீற்றிருக்கப்பெற்ற திருவெண்ணெய்நல்லூரை அடைந்தருளினர். எ-று. (கூஉ)

அந்நகர் வணங்கிய பினன்புட னகன்றே
நன்னர்வதி சென்றுநடு நாடுமுயர் காடுங்
கொன்னிப மடங்கலுறை குன்றமு மிகந்தே
மன்னுமரு ணபுரி மருங்கணைய வந்தார்.

இ—ள்: அன்பு உடன் அந்நகர் வணங்கிய பின் - திருவாதவூரடிகள் அன்போடு அத்திருவெண்ணெய்நல்லூரைத் தரிசித்து வணங்கியபின்னர்,—அகன்று நன்னர் வதி சென்று நடு நாடும் உயர் காடும் கொன்னிபம் மடங்கல் உறை குன்றமும் இகந்து - அந்தஸ்தலத்தைவிட்டகன்று நல்ல நெறியின்கட்போய் நடுநாட்டையும் உயர்ந்த காட்டையும் அச்சத்தைத்தரும் யானைகளும் சிங்கங்களும் வசிக்கும் மலைகளையுங் கடந்து,—மன்னும் அருணபுரி மருங்கு அணைய வந்தார் - விராட்புருடனுக்கு மணிபூரகஸ்தானமாகப்பொருந்திய திருவண்ணமலைக்கு அதிசமீபமாகச் சென்றருளினர். எ-று. (கூங)

மாடமொடு கோபுரமு மன்னுமணி முத்தஞ்
சூடுமதி லும்பெரிய தோரண முகப்பு
நீடுகமு காடவி நெருங்கியுள தண்கா
வூடுயர்தல் கண்டுவகை கொண்டுதொழு துய்ந்தார்.

இ—ள்: மன்னும் மணி முத்தம் சூடும் மாடம் ஒடு கோபுரமும்,—அங்கே நிலைபெற்ற அழகிய முத்துமாலைகளைத் தம்மேற்கொண்ட மண்டபங்களுங் கோபுரங்களும்,—மதிலும் - மதில்களும்,—பெரிய தோரண முகப்பும் - மகரதோரணங்களையுடைய பெரிய உபரிகைகளுமாகிய இவைகளெல்லாம்,—நீடு கமுக அடவி நெருங்கி உள தண் கா ஊடு உயர்தல் கண்டு - நெடிய கமுகங்காடு தம்முணெருங்கிய குளிர்ந்த சோலையின் மத்தியிலே உயர்ந்து தோன்றுதலைக் கண்டு,— உவகை கொண்டு தொழுது உய்ந்தார் - திருவாதவூரடிகள் மனமகிழ்ச்சிகொண்டு வணங்கிக் கும்பிட்டுய்ந்தார். எ-று. (கூச)

அன்றிருவர் தேடவழ லானதொரு வெற்பாய்
நின்றவடி வோமன நிறைந்தபெரு வாழ்வோ

வென்றுமலை யண்ணலை யிறைஞ்சியருள் கொண்டே
சென்றருணை யாகிய செழும்பதி புகுந்தார்.

இ—ள்: அன்று இருவர் தேட அழல் ஆனது ஒரு வெற்பு ஆய் நின்ற வடிவோ - அக்காலத்துப் பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய இருவரும் முடியையும் அடியையுந் தேட அகப்படா தக்கினிப்பிழம்பாகியதொரு மலையாய்நின்ற வடிவமோ அன்று,—மன நிறைந்தபெரு வாழ்வு என்று மலை அண்ணலை இறைஞ்சிச் சென்று - மனத்தின்கணிறைந்த பேரின்பவாழ்வேயாமென்று திருவாதவூரடிகள் துதித்துப் பெருமையிற்சிறந்த திருவண்ணமலையைத் தரிசித்து வணங்கிச்சென்று,—செழுமை ஆகிய அருணைப்பதி புகுந்தார் - செழுமையாகிய திருவருணைமாநகரத்திற் பிரவேசித்தார். எ-று. (௬௫)

வேறு.

சோலையு மதிலும் பல்பூந் தோரண மறுகுந் தெய்வ
சாலைகள் பலவு நீங்கிச் சந்நிதி மறுகிற் சென்று
மாலையும் பாம்புந் திங்கண் மத்தமு முடியில் வைத்தோ
னாலய மிறைஞ்சிக் கண்டார் தம்மையன் றுண்ட மேனி.

இ—ள்: சோலையும் மதிலும் பல் பூந் தோரண மறுகுந் தெய்வ சாலைகள் பலவும் நீங்கிச் சந்நிதி மறுகில் சென்று - திருவாதவூரடிகள் சோலைகளும் மதில்களும் அழகிய பலதோரணங்களையுடைய திருவீதிகளும் தேவாலயங்களுமாகிய இன்னோரன்ன பலவற்றையுங் கடந்துட் பிரகாரத்திற் போய்,—மாலையும் பாம்பும் திங்கள் மத்தமும் முடியில் வைத்தோன் ஆலயம் இறைஞ்சி - கொன்றைமாலையையுஞ் சர்ப்பத்தையும் பிறையையும் பொன்னூமத்தமலரையுந் திருமுடியின்கணொருங்குதரித்த அருணைசலேசுவரரது ஆலயத்தைத் தரிசித்துவணங்கி,—தம்மை அன்று ஆண்ட மேனி கண்டார் - தம்மை முன்னடிமைகொண்ட ஞானதேசிகத் திருமேனியைப் பின்பு தரிசிக்கப்பெற்றார். எ-று. (௬௬)

மாலுடன் பிரமன் றேவர் வந்துனக் கடிமை யென்றென்
றேலிடும் பொழுதி லால முண்டருள் கண்ட போற்றி
மேலிடும் பவநோய் தீர விண்ணவர் மண்ணோர் பச்சைப்
பாலுடன் கலந்துட் கொள்ளும் பனிமலை மருந்தே போற்றி.

இ—ள்: மால் உடன் பிரமன் தேவர் வந்து உனக்கு அடிமை என்று என்று ஓல் இடும் பொழுதில் - அரிபிரமேந்திராதிதேவர்கள்

வந்து தேவரீருக்கு நாம் வழியடிமைகளாகலின்,—இவ்விபத்துக்காலத்தின்கண் அடியேந் தேவரீருக் கடைக்கல மடைக்கலமென்று முறையிடுந்தருணத்து,—ஆலம் உண்டு இருள் கண்ட போற்றி-அவர்பொருட்டிரங்கி ஆலகாலவிஷத்தையுண்டு கறுத்த திருக்கண்டத்தையுடையவரே அடியேனைத் தேவரீர் பாதுகாக்க,—விண்ணவர் மண்ணோர் மேவிடும் பவநோய் தீர - தேவர்களும் மனிதர்களுந் தம்மையடர்த்து மீதூரும் பவரோகநிவிர்த்தியைப் பெறும் பொருட்டு,—பச்சைப் பால் உடன் கலந்து உட்கொள்ளும் பனிமலை மருந்தே போற்றி - பசுமையாகிய திருமேனியையுடைய வாமபாகமாகிய உண்ணுமுலையம்மையோடுசேரத் தியானிக்கப்படும் குளிர்ச்சிபொருந்திய இத்திருவண்ணுமலையிற் சாவாமருந்தாயுள்ளவரே அடியேனைத் தேவரீர் பாதுகாத்தருளுக எ-று. (கூஎ)

நெடியவன் கேழ லாகி நீணில மகழ்ந்துங் காணு
வடிகளென் றலைமேல் வைத்த வருட்பெருங் கடலே போற்றி
படியிடம் புரக்கு முண்ணு முலையெனும் பச்சை மேனிக்
கொடியிடங் கொண்டசெம்பொற் குன்றமே போற்றி போற்றி.

இ—ள்: நெடியவன் கேழல் ஆகி நீள் நிலம் அகழ்ந்தும் காணு அடிகள் என் தலைமேல் வைத்த பெரும் அருள் கடலே போற்றி - நெடியவடிவத்தையுடைய விஷ்ணு பன்றியாகி நீண்ட பூமியை அகழ்ந்தும் காணுதற்கரிய திருவடிகளை என்புன்றலைமீதுவைத்துத் தீக்ஷித்தருளிய பெரியகிருபாசமுத்திரமே தேவரீர் அடியேனைப் பாதுகாத்தருளுக,—இடம்படிபுரக்கும் உண்ணுமுலை எனும் பச்சை மேனிக் கொடி இடம் கொண்ட செம் பொன் குன்றமே போற்றி போற்றி - இடவிதாகிய பூமியை(த்தருமங்களைவளர்த்து)ப் பரிபாலனஞ்செய்யும் உண்ணுமுலையம்மை யென்னும் பசிய திருமேனியையுடைய கொடியை வாமபாகத்திற் கொண்ட மாற்றுயர்ந்த பொன்மலையாயுள்ளவரே தேவரீர் அடியேனைப் பாதுகாத்தருளுக பாதுகாத்தருளுக. எ-று. (கூஅ)

வென்றிடுங் கன்னி மேதிச் சென்னி விக்கிரமன் றன்னைக்
கொன்றதன் பாவந் தீரக் குறித்திட வருள்வாய் போற்றி
யன்றவட் கென்னை யாளு மணியண்ணு மலையாய் போற்றி
யென்றுதம் பரிவா லேத்தி யிறைஞ்சியங் குறையு நாளில்.

இ—ள்: வென்றிடும் கன்னி - சயமகளாகிய துர்க்கை,—மேதிச் சென்னி விக்கிரமன்றன்னைக் கொன்ற தன்பாவம் தீரக் குறித்து இட -

மகிடாசுரனைக் கொன்ற தன் கொலைப்பாவந் தவிரச் சங்கற்பித்து வழிபட,—அருள்வாய் போற்றி - அத்துர்க்கைக் கநுக்கிரகஞ் செய்தவரே தேவரீர் அடியேனைப் பாதுகாத்தருளுக,—அன்று வந்து என்னை ஆளும் அணி அண்ணுமலையாய் போற்றி என்று தம் பரிவால் இறைஞ்சி ஏத்தி - அன்று பரமாசாரியராகத் திருப்பெருந்துறையின் கணெழுந்தருளிவந்து தமியேனை அடிமைக்கொண்டருளிய அழகிய அனலாசலநாதரே தேவரீர் அடியேனைப் பாதுகாத்தருளுகவென்று திருவாதவூரடிகள் தம்மெய்யன்பினுலே வணங்கித் துதித்து,—அங்கு உறையும் நாளில் - அங்கேவசிக்குங் காலத்தில். எ-று. (நக)

மாதர்கொண் மாத ரெல்லா மார்கழித் திங்கடன்னி
லாதிரை முன்னீ ரைந்தே யாகிய தினங்க டம்மின்
மேதகு மனைக டோறு மழைத்திருள் வடிவ தான
போதிவர் தம்மிற் கூடிப் புனற்றட மாடல் செய்வார்.

இ—ள்: மாதர் கொள் மாதர் எல்லாம் மார்கழித் திங்கள் தன்னில் ஆதிரை முன் ஈரைந்து ஆகிய தினங்கள் தம்மில் - அழகையுடைய எழுவகைப் பருவ மகளிரும் மார்கழிமாசத்துத் திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்துக்கு முற்பத்துத்தினங்களினெல்லாம்,—இருள் விடிவது ஆன போது மேதகு மனைகள் தோறும் அழைத்து இவர் தம்மில் கூடிப் புனல் தடம் ஆடல் செய்வார் - இருள்புலருகின்ற விடியற்காலத்திலே மேன்மைபொருந்திய வீடுகடோறும்போய் ஒருவரை யொருவரழைத்துத் தம்முளொருங்குகூடி நீரையுடைய தடாகத்திலே ஸ்நானஞ்செய்வார்கள். எ-று. (சு0)

அன்னவ ரியல்பு கண்டா ராங்கவர் புகன்ற தாக
மன்னிய திருவெம் பாவை வாசகம் பேசிப் பின்னர்க்
கன்னியர் பாடி யாடுங் கவின்கொளம் மனைகண் டன்றோர்
பன்னிய பாட லாக வம்மனைப் பாடல் செய்தார்.

இ—ள்: அன்னவர் இயல்பு கண்டார் - அம்மகளிரது தன்மையைக் கண்ட திருவாதவூரடிகள்,—ஆங்கவர் புகன்றது ஆக மன்னிய திருவெம்பாவை வாசகம் பேசி - அவர்கூறிய கூற்றாக நிலைபெற்ற திரு

வெம்பாவையென்னுந் திருவாசகத்தை "ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ் சோதியை" என்றெடுத்துப் பாடி,—பின்னர் - அதன் பின்னர்.—கன்னியர் பாடி ஆடும் கவின் கொள் அம்மனை கண்டு - மங்கைப்பருவத்து மகளிர்பாடி விளையாடுகின்ற அழகையுடைய அம்மானை விளையாட்டைக் கண்டு,—அன்னார் பன்னிய பாடல் ஆக அம்மனைப் பாடல் செய்தார் - அம்மகளிர் கூறிய கூற்றாகத் திருவம்மானையென்னுந் திருவாசகத்தை "செங்கணெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய, பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி" என்றெடுத்துப் பாடியருளினார். எ-று. (சுக)

விரவுமன் புடையா ரந்த மேதகு தலத்தை நீங்கிப்
பரிவுடன் கச்சி யேகாம் பரந்தனிற் பரனை யேத்தித்
தெரிவருங் காமக் கோட்டி சீறடி வணங்கித் தேவர்
வரநினைந் திறைஞ்சுந் தெய்வ வண்கழுக் குன்றிற் சென்றார்.

இ—ள்: விரவும் அன்பு உடையார் மேதகு அந்தத் தலத்தை நீங்கி - பரமாசாரியர் மாட்டுச் சென்று கலக்கும் பேரன்பையுடைய திருவாதவூரடிகள் மாட்சிமைபொருந்திய அந்தத் திருவண்ணமலையென்னும் ஸ்தலத்தைவிட்டு நீங்கிச்சென்று,—கச்சி ஏகாம்பரந்தனில் பரனைப் பரிவு உடன் ஏத்தி - தொண்டைநாட்டிலே காஞ்சீபுரத்தை யடைந்து திருவேகம்பமென்னுமாலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற ஏகாம்பரநாதசுவாமியை அன்போடு தரிசித்து வணங்கித் துதித்து,—தெரிவு அரும் காமக்கோட்டி சீறு அடி வணங்கி - இத்தன்மையின ளென்றியாவராலு மறிந்து கோடற்கரிய காமக் கோட்டமென்னுமாலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற காமாக்ஷியம்மையினது சிறிய திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து,—தேவர் வரம் நினைந்து இறைஞ்சும் தெய்வ வண் கழுக்குன்றில் சென்றார் - அதன்பின்பு அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களெல்லாம் வரத்தைப்பெறும் பொருட்டெண்ணித் தம்பதங்களினின்றும் வந்தருச்சித்து வணங்கப் பெறும் தெய்வத்தன்மையையுடைய வளவிய திருக்கழுக்குன்றத்திற் சென்றருளினார். எ-று. (சுஉ)

கோட்டிதழ் கமழுங் கொன்றைச் சென்னியன் குலவு மன்பர்
சூட்டிய மலர்த்தாள் போற்றித் துணைவநின் செய்ய மேனி
காட்டினை கலங்கா வண்ண மிக்கழுக் குன்றி லென்று [ந்தார்.
பாட்டினைப் பொழிந்து சின்னாட் பயின்றுபின் பணிந்து போ

இ—ள்: கோட்டு இதழ் கமழும் கொன்றைச் சென்னியன் குலவும் அன்பர் - கொம்பர்களிலே இதழ்கள் நறுமணங்கமழும் கொன்றை மாலிகையைத் தரித்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு மெய்யன்பராகிய திருவாதவூரடிகள்,—சூட்டிய மலர்த்தாள் போற்றி - தஞ் சிரசின் முன்னரே சூட்டியருளிய செந்தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து,—துணைவ-உயிர்த்துணைவரே,—இக் கழுக் குன்றில் கலங்காவண்ணம் நின் செய்ய மேனி காட்டினை என்று பாட்டினைப் பொழிந்து - இத்திருக்கழுக்குன்றத்திலே தமியேன் மனங்கலங்காத பிரகாரம் சிவந்தபரமாசாரியத்திருமேனியை நன்கு தரிசிப்பித்தருளினீரென்று ; ‘ பிணக்கிலாத பெருந்துறைப் பெருமானுன் னுமங்கள் பேசுவார்’’ என்று தொடங்கி, ‘‘வந்துகாட்டினுய்கழுக்குன்றிலே’’ என்றிறுதிகடோறும் முடித்துத் திருக்கழுக்குன்றப் பதிகமென்னுந் திருவாசகமாகிய மழையை வருஷித்து,—சிலநாள் பயின்று - சிலதின மங்கே வசித்து,—பின் பணிந்து போந்தார் - அதன் பின்பு சுவாமியைவணங்கி அனுமதி பெற்றுத் தெற்கு நோக்கித் திரும்பிச்சென்றருளினர். எ-று. (சரு)

அத்தல முதலா நாப்ப ணடைந்துள தலமுங் கானு
மைத்தடங் கிரியுங் காவும் வாவியு நதியு நீங்கிப்
பைத்தவெம் பாம்பொ டாடி நரியெலாம் பரிக ளாக்குஞ்
சித்தர்தென் றில்லை மூன்று காவத மென்னச் சென்றார்.

இ—ள்: அத்தலம் முதலா நாப்பண் அடைந்துள தலமும் கானும் மைத்தடம் கிரியும் காவும் வாவியும் நதியும் நீங்கி - திருவாதவூரடிகள் அந்தஸ்தலம்முதலாக மத்தியிலெதிர்ப்படுகின்ற ஸ்தலங்களையும் காடுகளையும் கரிய விசாலமாகிய மலைகளையும் சோலைகளையும் தடாகங்களையும் நதிகளையுங் கடந்து,—பைத்த வெம் பாம்பு ஒடு ஆடி - படத்தையுடைய வெவ்விய சர்ப்பாபரணத்தோடு நடிப்பவரும்,—நரி எலாம் பரிகள் ஆக்கும் சித்தர் தென் தில்லை மூன்று காவதம் என்னச் சென்றார் - குறுநரிகளையெல்லாம் உத்தமலக்கணங்களையுடைய குதிரைகளாக உருத்திரித்த சித்துவித்தையையுடையவருமாகிய சபாநாயகரது தெற்கின்கணுள்ள தில்லைமாநகரம் இனி முக்காவத தூரத்திலதென்று கண்டோர் தம்முட் கூறச் சமீபமாகச் சென்றருளினர். எ-று. (சச)

வேறு.

தாழுூரன் மடப்பாவையர் தோளாசையி லாளா
மாழுூகரு மிட்டுண்டுயிர் வாழாதவர் தாழுந்
தீழுூள்கர வான்மேலருள் செய்யாதவர் பலரும்
போழுூர்வழி போகாதவர் புலியூர்வழி போனார்.

இ—ள்: தாழுூரல் மடப் பாவையர் தோள் ஆசையில் ஆள் ஆம் மாழுூகரும் - சுத்தமாகிய முறுவலையுடைய இளமைபொருந்திய மகளிரது தோள்களைத் தழுவு மாதா வொன்றனே அம்மகளிருக்குத் தாஞ் சதா காலமுமாட்படுகின்ற முழுமூடரும்,—இட்டு உண்டு உயிர் வாழாதவர் தாமும்-பிறருக்குக் கொடுத்துத் தாமு முண்டுயிர் வாழாத லோபிகளும்,—தீழுூள் கர அரன்மேல் அருள் செய்யாதவர் பலரும் போம் ஊர்வழி போகாதவர் - அக்கினி சுவாலிக்குங் கையையுடைய சிவபெருமான் மாட்டன்பு செய்யாத பொறியிலிகளுமாகிய பாவிகள் மறுமைக்கட் செல்லு நிரய நெறிக்கட் செல்லாத திருவாதவூரடிகள்,—புலியூர் வழி போனார் - வியாக்கிரபுரமாகிய சிதம்பரத்துக்குச் செல்லும் அந்நெறிகட்சென்றருளினார். எ-று. (சரு)

செல்லுஞ்சுர மிருபாலொளி திகழ்கொன்றைகண் மலரா
வெல்லொன்றிய விமையோருல கெனநின்றன வெங்கும்
புல்லுஞ்சிவ நாமத்தமிழ் போல்வண்டிசை பாடச்
சொல்லும்பொருள் வல்லார்தம கைபோன்றன தோன்றி.

இ—ள்: செல்லும் சுரம் இருபால் ஒளி திகழ் கொன்றைகள் மலரா எல் ஒன்றிய இமையோர் உலகு என எங்கும் நின்றன - இங்ஙனந் திருவாதவூரடிகள் செல்லும் வழியினிருமருங்கினும் செவ்வொளி விளங்காநின்ற பொற்கொன்றைகண் மலருதலினால் அவ்வனம் பொற்பிரகாசத்தையுடைய தேவருலகென்று சொல்லும்படி அவைகளெங்கும் பரந்து நின்றன,—சிவ நாமம் புல்லும் தமிழ் போல் வண்டு இசை பாட - சிவ நாமத்தோடு பொருந்துந் தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப்போல இனிதாக வண்டுகள் கீதம்பாட,—தோன்றி பொருள் சொல்லும் வல்லார் தமகை போன்றன - செங்காந்தண்மலர்கள் அவ்விசைப்பாட்டிற்குப் பொருள்சொல்லுஞ் சாதுரியத்தையுடைய நாடகமகளிரது அபிநயங்காட்டுங் கைகளையொத்தன. எ-று. (சசு)

தெள்ளுஞ்சிவ ஞானஞ்சிறி தில்லார்தவ வேடங்
கொள்ளுஞ்செய லெனவொண்மலர் குலவுங்கவி ரெல்லாம்
பள்ளம்படர் புனல்போற்புலன் வழியேபயில் சிறியோ
ருள்ளந்தமை யொக்குந்திகழ் மைக்கொண்டொளிர் காயா.

இ—ள்: தெள்ளும் சிவஞானம் சிறிது இல்லார் தவவேடம் கொள்ளும் செயல் என - தெளிவைத்தருஞ் சிவஞானஞ் சிறிதுமில்லாத கபடிகள் தவவேடத்தை மேற்கொள்ளுந் தன்மைபோல—கவிர் எல்லாம் ஒள் மலர் குலவும் - முருக்குக்களெல்லாம் வாசனையற்ற செவ்வொளி மிக்க மலர்களாற் சிறந்து விளங்கும்,—திகழ் மைக்கொண்டு ஒளிர் காயா - மிகவிளங்காநின்ற கருநிறத்தைக் கொண்டு பிரகாசிக்குங் காயாமலர்களானவை,—பள்ளம் படர் புனல் போல் புலன் வழியே பயில் சிறியோர் உள்ளம் தமை ஒக்கும்,—பள்ளத்தைநோக்கித் தானே செல்லும் நீரைப் போலச் சத்தாதி யைம்புலன்வழியே தடையற்றுச் செல்லுங் கீழ்மக்களது கரிய மனங்களை நிகர்க்கும். எ-று. (௬௭)

பாயுங்குல மந்தித்திரள் பயிலுந்தொறு மசையா
வீயின்குழு வெழுதேனி னிருல்சேர் மலர்நாக
மாயந்திகழ் தாராகண மகல்வான்மிளிர் மதிய
மேயும்படி கிளர்பொங்கரி னிடைநின்றன வெங்கும்.

இ—ள்: பாயும் குல மந்தித் திரள் பயிலும் தொறும் அசையா ஈயின் குழு எழு தேனின் இருல் மலர் சேர் நாகம் - பாயுமியல்பையுடைய மிருகசாதியாகிய குரங்குக்கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்குந்தோறு மசைதலான் ஈயினதுகூட்டங்கள் எழப்பெறுந் தேன்கூடும் மலர்களும் பொருந்தப் பெற்ற புன்னைமரங்கள்,—அகல் ஆயம் வான் திகழ் தாராகணம் மிளிர்மதியம் எயும்படி கிளர் பொங்கரின் இடை எங்கும் நின்றன - அகன்ற ஆகாயமும் அதன்கண் விளங்குகின்ற நட்சத்திரகூட்டமும் சோடசகலைகளோடு கூடி விளங்கும் பூரணசந்திரனு மொக்குமென்று கவிஞர்கூறும்படி கிளரா நின்ற சோலைகளின் எவ்விடத்தும் நின்றன. எ-று. (௬௮)

பக்கங்கிளர் கமுகின்றிரள் பலசாமரை வீசக்
கொக்கின்றளிர் போதும்பல குயில்காகள மூதத்
தொக்கன்பொடு விண்ணுதிபர் சொரியும்பல பொற்பூ
வொக்கும்படி மலர்சிந்தின வொண்சண்பக சோலை.

இ—ள்: பக்கம் கிளர் கமுகின் திரள் பல சாமரை வீச - திருவாதவூரடிகள் செல்லுநெறியின் இருபக்கங்களினுங் கிளராநிற்கும் கமுகுகளினது கூட்டங்கள் தம் பூம்பாளையாகிய பலசாமரங்களை அவ்வடிகட்கிரட்டவும்,—கொக்கின் தளிர் கோதும் பல குயில்கள் காகளம் ஊத - மாவினது இளந்தளிர்களைக் குடையும் பல குயில்கள் தம்மலகுகளாகிய சிறுசின்னங்களை ஊதவும்,—பல விண் ஆதிபர் தொக்கு அன்பு ஒடு சொரியும் பொன் பூ ஒக்கும்படி - பல தேவத்தலைவர்கள் ஒருங்குதிரண்டு அன்போடுமுகந்தவ்வடிகண்மீது சொரியும் சுவர்ணபுஷ்பாஞ்சாலியை யொக்குமென்று கூறும்படி,—சண்பக சோலை ஒண் மலர் சிந்தின - சண்பகச்சோலைகள் பொன்னிறம்பொருந்திய மலர்களைச் சிதறின. எ-று.

நீங்காவள மிவ்வாறுள நீள்சூத நரந்தந்
தேங்காரளி முரல்பாதிரி தெங்கின்றிரள் வகுளங்
கோங்காசினி கொந்தார்செழு மந்தார நெருங்கும்
பூங்காவை யகன்றூர் புலியூர்நன்னகர் கண்டார்.

இ—ள்: நீள் சூதம் நரந்தம் தேம் கார் அளி முரல் பாதிரி தெங்கு வகுளம் கோங்கு ஆசினி கொந்து ஆர் செழும் மந்தாரம் நெருங்கும் - நெடியமாவும் நாரத்தையும் மதுபானஞ்செய்யுங் கரிய வண்டுகள் சத்திக்கின்ற பாதிரியும் தெங்கும் மகிழும் கோங்கும் பலாவும் கொத்தார்ந்த செழிய மந்தாரமுமாகிய மரங்கணெருங்கப்பெறும்,—இவ்வாறு நீங்கா வளம் உள பூங்காவை அகன்றூர் நல் புலியூர் நகர் கண்டார் - மேலே கூறிய இந்தப்பிரகாரம் ஓர்காலும் நீங்காத வளங்களையுடைய பூஞ்சோலையைத் திருவாதவூரடிகணீங்கி நல்ல சிதம்பரமாகிய சிவக்ஷேத்திரதரிசனஞ் செய்தார். எ-று. (௫௦)

சேணொன்றிய மதிலும்பணி திகழ்கோபுர நிரையுஞ்
சோணந்தரு கும்பங்கிளர் துணைமாளிகை பலவுங்
காணுந்தொறு மெழில்செய்வது கண்டஞ்சலி கொண்டே
பூணுந்திரு வருளன்பர் புகழ்ந்தாருண் மகிழ்ந்தார்.

இ—ள்: சேண் ஒன்றிய மதிலும் - மேற்றளம் ஆகாயத்திலுயர்ந்த மதிலும்,—பணி திகழ் கோபுர நிரையும் - சிற்பத்தொழில் விளங்குந் திருக் கோபுரவரிசைகளும்,—சோணம் தரு கும்பம் கிளர் துணைமாளிகை பலவும் - பொற்கும்பங்கள் பிரகாசியாநின்ற இணைமாடங்கள் பலவும்,—

காணும் தொறும் எழில் செய்வது கண்டு அஞ்சலி கொண்டு - பார்க்குந்தோறுங் கண்களுக்கழகுசெய்வதைக்கண்டஞ்சலிசெய்து,—திரு அருள் பூணும் அன்பர் புகழ்ந்தார் உள் மகிழ்ந்தார் - சபாநாயகரது திருவருளைப் பெறத் தகுமன்பையுடைய திருவாதவூரடிகள் அவற்றைத் தம்வாக்காற் புகழ்ந்து மனமகிழ்ச்சியுடையராயினர். எ-று. (கூ௯)

வேதந்தரு மொலியுந்தொழும் விண்ணோர்தம தொலியுங்
கீதந்தரு மொலியுங்கிளர் முழுவங்களி னொலியும்
போதந்தரு சிவஞானிகள் புகலாகம வொலியு
மோதுந்தமி ழொலியுங்கட லொலிசெய்தன புலியூர்.

இ—ள்: புலியூர் - அந்தச்சிதம்பரத்திலே,—வேதம் தரும் ஒலியும் - வேதாத்தியயனஞ்செய்யுமொலியும்,—தொழும் விண்ணோர் தமது ஒலியும் - வழிபடுந் தேவர்களது தோத்திரவொலியும்,—கீதம் தரும் ஒலியும் - சங்கீதங்களினொலியும்,—கிளர் முழவங்களின் ஒலியும் - பெரிய மிருதங்கங்களி னொலியும்,—சிவஞானிகள் புகல் போதம் தரு ஆகம ஒலியும் - சிவஞானிகள் படனஞ்செய்கின்ற எம்போலிகட்கும் நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்துஞ் சைவாகமங்களி னொலியும்,—ஓதும் தமிழ் ஒலியும் கடல் ஒலிசெய்தன - ஓதுகின்ற தமிழ்ப்பிரபந்தங்களினொலியும் சமுத்திரம் போல வொலித்தன. எ-று. (௬௨)

நிரையொன்றிய மணிமாளிகை நெடுவீதிக ளகலா
வரையொன்றிய வுயர்கோபுர மணிவாயில் புகுந்தே
யுரையொன்றிய சிவஞான முணர்த்துஞ்சிவ நன்னூற்
கரைகண்டவர் மணிமன்றெதிர் கண்டாரருள் கொண்டார்.

இ—ள்: உரை ஒன்றிய சிவஞானம் உணர்த்தும் நல் சிவநூல் கரைகண்டவர் - உயர்ச்சிபொருந்திய சிவஞானத்தை விளக்கும் நல்ல சைவாகம சமுத்திரத்தைக் கரைகண்ட திருவாதவூரடிகள்,—நிரை ஒன்றிய மணிமாளிகை நெடுவீதிகள் அகலா - வரிசையாகப் பொருந்திய திருமாளிகைகளையுடைய நெடியதிருவீதிகளைக் கடந்து,—வரை ஒன்றிய உயர் மணி கோபுர வாயில் புகுந்து - மலைபோலவுயர்ந்த அழகிய திருக்கோபுரவாய்தலின் வழியாக ஆலயத்தினுட் பிரவேசித்து,—மணி மன்று எதிர்கண்டார் அருள் கொண்டார் - அழகிய கனகசபையைநேரே தரிசித்து முன்னையினும் பத்தி மிக்குடையராயினர். எ-று. (௬௩)

பொன்னார்பொது நின்றாடிய புனிதன்றனை முடிமே
லந்நாளடி வைக்கும்பர னாகும்படி கண்டார்
மன்னாவுயி ரன்னாய்மணி மன்றாசர ணென்றே
சொன்னார்பல காலன்பொடு தொழுதார்மிக வழுதார்.

இ—ள்: பொன் ஆர் பொது நின்று ஆடிய புனிதன்றனை முடி மேல் அந்நாள் அடி வைக்கும் பரன் ஆகும் படி கண்டார் - திருவாதவூரடிகள் கனகசபையின்கணின்று திருநடனஞ் செய்தருளுகின்ற நிருமலராகிய சபாநாயகரை முன்னமே தஞ்சிரசின்மீது திருவடிதீக்ஷை செய்தருளிய பரமாசாரியசுவாமிகளாகத் தரிசிக்கப்பெற்றார்,—பலகால் அன்பு ஒடு தொழுதார் - பலதரம் அன்போடுவணங்கினார்,—மிக அழுதார் - பின் மிகவும் பிரலாபித்தார்,—மன்னா - முழுமுதலே,—உயிர் அன்னாய் - எனக் கென்னையொப்பவரே,—மணிமன்றா சரண் என்று பலகால் சொன்னார் - அழகிய சபாநாயகரே அடியேன் தேவரீருக் கடைக்கல மடைக்கலமென்று பலமுறை தோத்திரஞ்செய்தார். எ-று. (ருச)

விண்டேயிரு கண்ணீர்விழ வீழ்ந்தின்னடி முடிமேற்
கொண்டேயி னெழுந்தன்பொடு குறையாவரு ணிறையா
வண்டேர்குழ லுமைபங்கனை வண்டில்லையு ளின்னே
கண்டேனென நற்பாடல் கருத்தார வுரைத்தார்.

இ—ள்: இரு கண் விண்டு நீர் விழப் பின் வீழ்ந்து இன் அடி முடி மேல் கொண்டு எழுந்து - திருவாதவூரடிகள் இருகண்களு மிமையாது ஆனந்தபாஷ்பம்பொழியப் பின்னருஞ் சந்நிதியில் வீழ்ந்து தமக்குத் தம்மினுமினிய திருவடிகளைச் சிரசில் வகித்துக்கொண்டு வணங்கியெழுந்து நின்று,—குறையா அன்பு ஒடு அருள் நிறையா - தம்பேரன்பினாலே திருவருள் நிறையப்பெற்று,—வண்டு ஏர் குழல் உமை பங்கனை - வண்டுகள் மொய்க்கப்பெறும் அழகிய கூந்தலையுடைய சிவகாமியம்மை சமேதராகிய சபாநாயகரை,—வண் தில்லை உள் இன்னே கண்டேன் என நல்பாடல் கருத்து ஆர உரைத்தார் -"இந்திரியவயமயங்கி" என்றெடுத்து வளவிய தில்லைமாநகரத்திதுபொழுது "கண்டேனே" என்றிறுதிகடோறும் பெய்து நல்ல பாடலாகிய கண்டபத்தென்னுந் திருவாசகத்தை மனங்கொளப் பாடியருளினார். எ-று. (ருரு)

குன்றருவருண் மூலந்திகழ் குறியாகிய சுடரு
மன்றுகிய வெளியூடு மகிழ்ந்தாடிய வொளியு
மொன்றுகிய வநுபூதியி னுற்றார்செய லற்றார்
நின்றாசை வில்லாவொரு நிலையோவிய மானார்.

இ—ள்: குன்று அருள் மூலந் திகழ் குறி ஆகிய சுடரும் மன்று ஆகிய வெளி ஊடு மகிழ்ந்து ஆடிய ஒளியும் ஒன்று ஆகிய அநுபூதியில் உற்றார் - திருவாதவூரடிகள் குறைவற்ற கிருபையையுடைய திருமூலஸ்தானத்தில் விளங்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானாகிய சோதியும்,—கனகசபையாகிய சிதாகாசத்திலே மகிழ்ந்து திருநிருத்தஞ்செய்தருளுஞ் சபாநாயகராகிய சோதியுந் தம்முளிரண்டற்ற சிவாநுபூதியையடைந்து,—செயல் அற்றார் - ஆன்மசேட்டைகளற்று,—அசைவு இல்லா ஒரு நிலை ஓவியம் ஆனார் நின்றார் - புருஷாகாரமாக எழுதிய ஒரு சித்திரம்போன்றவராய் அசைவறநின்றார். எ-று. (௫௬)

மைகால்குழ லுமைபங்கினன் வழிபாடு மறந்தே
கைகாலசை விலவாயின கண்ணுஞ்சிறி திமையா
செய்காரிய மென்னோவிது தெருளாமரு ளென்னு
மெய்காவலர் மணிமன்றை விடப்போமினி யென்றார்.

இ—ள்: மை கால் குழல் உமை பங்கினன் வழிபாடும் மறந்து - அத்தருணத்துக் கருமைவிளங்குங் கூந்தலையுடைய சிவகாமிசமேதராகிய சபாநாயகருக்கு மனவாக்குக் காயங்களினாற் செய்யும் வழிபாட்டையுமறந்தவினாலே,—கை கால் அசைவு இல ஆயின - காரசரணாதி அவயவங்களும் நிஷ்கம்பமாயின,—கண்ணும் சிறிது இமையா - கண்களுஞ் சிறிதுமிமைக்கின்றில,—செய் காரியம் என்னோ - இதற்குநாம் செய்யுங்காரியம் யாதோ,—இது தெருளா மருள் என்னு - இது மணி மந்திர ஔஷதங்களாலே தீராததொரு மயக்கமாமென்று கவலைகூர்ந்து,—மெய்காவலர் மணி மன்றை விடப் போம் இனி என்றார் - மெய்காப்பாளர் அழகிய கனகசபையைவிட்டினியகலப்போமென்று கடிந்துகூறினார். எ-று. (௫௭)

வேறு.

பூண்டருள் கொண்ட காவல் புரிபவ ருரைத்தல் கேளார்
தாண்டவ நிகழு ஞானத் தன்மையின் றென்மை நாடிக்

காண்டகு துரியா தீதக் கழிபரத் தொளியின் மூழ்கி
நீண்டதோர் தம்ப மாகி நின்றனர் நெடிது போது.

இ—ள்: பூண்டு கொண்ட அருள் காவல் புரிபவர் உரைத்தல் கேளார் - தம்மதிகாரிகண்மாட்டுத் தாம் பெற்றுக்கொண்ட ஏவலையுடைய மெய்காப்பாளர் கூறிய வார்த்தையைத் திருவாதவூரடிகள் கேட்கப்பெருதவராகி,—நிகழும் தாண்டவம் தொன்மைத் தன்மை ஞானத்தின் நாடி - அண்டத்தே சுத்தமாயாமயமாகிய கனகசபையினும் பிண்டத்தே தமது லலாடத்தானமாகிய புருவமத்தியினும் முறையே தூலசூக்குமமாக நிகழும் அநவரததாண்டவத்தைப் பழைய திவ்விய ஞானத்தாலே தம்முளொப்பத் தரிசித்து,—காண் தகு துரியாதீதக் கழிபரத்து ஒளியில் மூழ்கி - அவ்வழிக் காணத்தக்க துரியாதீதமாகிய சுத்தசிவநின்மலவொளியின்கட் புக்கழுந்தி,—நெடிது போது நீண்டது ஓர் தம்பம் ஆகி நின்றனர் - நெடுநேரம் நீண்டதொருஸ்தம்பம்போல அசைவற நின்ருர். எ-று. (௫௮)

போமெனப் போகா ரொன்றும் புகல்கிலர் பித்தங் கொண்டா
ராமெனக் காவ லாள ரஞ்சிநின் றழுங்கு மெல்லைச்
சாமுடற் குயிர்வந் தெய்துந் தன்மைபோற் குவிந்த கஞ்சத்
தேமலர்க் கரமேல் கொண்டு சிவசிவ போற்றி யென்ருர்.

இ—ள்: போம் எனப் போகார் ஒன்றும் புகல்கிலர் - நாம் போமென்றுசொல்லவும் போகின்றிலர்; அதன்மேல் ஒன்று பேசுவதுஞ் செய்கின்றிலர்,—பித்தம் கொண்டார் ஆம் எனக் காவலாளர் அஞ்சி நின்று அழுங்கும் எல்லை - இவர் பித்தாதிக்கரோகங்கொண்டார்போலுமென்று மெய்காப்பாளர் அச்சமுற்றுநின்று வருந்துகின்றுழி,—சாம் உடற்கு உயிர் வந்து எய்தும் தன்மை போல் குவிந்த தேம் கஞ்ச மலர் மேல் கொண்டு சிவசிவ போற்றி என்ருர் - இறந்தவுடம்பினுண் மீள அவ்வுயிர்வந்தெய்துமாறுபோலத் தாமே அஞ்சலியாகக் குவிந்த தேனையுடைய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருக்கரங்களைச் சிரசின்மேல்வைத்து, "சிவசிவபோற்றி" என்ருர். எ-று. (௫௯)

முன்னவன் செம்பொன் மன்றை மும்முறை வலங்கொண் டங்
தன்னிக ரில்லா மூலத் தலைவனை வணங்கிப் பின்ன [குத்
ரன்னையம் பிகைதன் பாத மன்புட னிறைஞ்சி யந்தப்
பொன்னவிர் கோயின் மேல்பாற் புலீச்சரஞ் சென்று சேர்ந்து.

இ—ள்: முன்னவன் செம்பொன் மன்றை மும்முறை வலம் கொண்டு - முழுமுதலாகிய சபாநாயகரது மாற்றுயர்ந்த கனகசபையை மூன்றுதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அதன்பின்பு,—அங்குத் தன் நிகர் இல்லா மூலத் தலைவனை வணங்கி - அங்கே தமக்கு நிகரில்லாத சிவலிங்கப் பெருமானாகிய திருமூலட்டானேசுரரைத் தரிசித்து வணங்கி,—அன்னை அம்பிகைதன் பாதம் அன்பு உடன் இறைஞ்சி - அகிலலோகசனனியாகிய உமையம்மையினது திருவடிகளை அன்போடு தரிசித்து வணங்கி,—பின்னர்ப் பொன் அவிர் அந்தக் கோவில் மேல் பால் புலீச்சரம் சென்று சேர்ந்து - அதன்பின்னர்ப் பொன்மயமாய் விளங்குகின்ற அவ்வாலயத்தின் மேலைத்திக்கிலுள்ள திருப்புலீச்சரத்திற் போய்ச்சேர்ந்து. எ-று. (௬0)

வரந்தர விருந்த நாதன் மலரடி வணங்கி நாகேச்
சரந்தனி லிருந்த வண்ண றன்பத மிறைஞ்சி நீங்கித்
திருந்திய மறையோர் வாழுந் தில்லையம் பலஞ்சூழ் வீதி
பொருந்துழி யமிர்த மான வாசகம் புகல லுற்றார்.

இ—ள்: வரம் தர இருந்த நாதன் மலர் அடி வணங்கி - அத்திருப் புலீச்சரத்திலே தம்மெய்யன்பர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைப் பிரசாதித் தருளும் பொருட்டுத் சிவலிங்கத்திருமேனிகொண்டு வெளிப்பட எழுந் தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானது செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடி களைத் தரிசித்து வணங்கி,—நாகேச்சரந்தனில் இருந்த அண்ணறன் பதம் இறைஞ்சி நீங்கி - திருநாகேச்சரத்தி லெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமா னுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கி அவ்விடத்தினின்று நீங்கி,— திருந்திய மறையோர் வாழும் தில்லையம்பலம் சூழ் வீதி பொருந்துழி - திருத்தமாகிய தில்லைவாழந்தணர் வசிக்கின்ற கனகசபையைச்சூழ்ந்த திரு வீதியிலே தாம் செல்லுகின்றுழி,—அமிர்தம் ஆன வாசகம் புகலல் உற் றார் - கேட்போரது செவிப்புலங்கட் கமிர்தமயமாகிய திருவாசகங்களைப் பாடியருளுவாராயினார். எ-று. (௬௧)

ஆடுமிக் குலாநற் றில்லை யாண்டவன் றனைக்கொண் டென்னும்
பாடலைப் புகன்று கோயி லிருவகைப் பதிகங் கூறி
நாடுமச் சிவ புராண மொழிந்தகல் லகவன் மூன்று
நீடுமெய்த் தமிழு மன்பா லோதினர் நீதி மிக்கார்.

இ—ள்: நீதி மிக்கார் - ஒழுக்கத்தின்மிக்க திருவாதவூரடிகள்,— ஆடும் குலாத் தில்லை ஆண்டவன் தனைக் கொண்டு என்னும் இந் நல் பாடலைப் புகன்று - "ஆடுங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே" என்னும் இந்நல்ல சொற்றொடரை ஈற்றடியாகவுடைய குலாப்பத்தென்னுந் திருவாசகத்தைப் பாடியருளி,— கோயில் இருவகைப் பதிகம் கூறி - கோயின் மூத்த திருப்பதிகம் கோயிற்றிருப்பதிகமென்னு மிவ்விருவகைத் திருவாசகங்களையும் பாடியருளி,—நாடும் அச் சிவபுராணம் ஒழிந்த நல் மூன்று அகவல் மெய் நீடு தமிழும் அன்பு ஆல் ஓதினர் - ஆராயத்தகும் அச்சிவபுராணமாகிய கலிவெண்பாவை யொழித்தொழிந்த நல்ல கீர்த்தித் திருவகவல்,—திருவண்டப்பகுதி, போற்றித்திருவகவலென்னும் ஆசிரியப்பா மூன்றுமாகிய உண்மைமிக்க தமிழ்வேதங்களையும் சிரத்தையோடு பாடியருளினர். எ-று. (கூஉ)

கைவளை சிலம்பச் செம்பொற் கிண்கிணி கறங்கச் சூழ்ந்து
மைவளர் குழன்மேல் வண்டு மருண்டிசை திரண்டு பாட
மெய்வியர் வரும்ப வெம்போர் விழிக்கயல் புரட்டி ஞாங்க
ரிவ்வகை நின்று சுண்ண மிடித்தனர் மடந்தை நல்லார்.

இ—ள்: மடந்தை நல்லார் - மடந்தைப்பருவத்தையுடைய மகளிர்கள்,—கைவளை சிலம்ப - கைகளிற்றரித்த வளையல்களொன்றோடொன்றுராய்ந்து சத்திக்கவும்,—செம்பொன் கிண்கிணி கறங்க - மாற்றுயர்ந்த பொன்னாலாகிய சதங்கைகளொலிக்கவும்,—மை வளர் குழன் மேல் வண்டு மருண்டு திரண்டு சூழ்ந்து இசை பாட - கருமைவளரா நின்ற கூந்தலின்மீது வண்டுகள் மயங்கி ஒருங்குதிரண்டு சூழ்ந்து கீதம்பாடவும்,— மெய் வியர்வு அரும்ப - சரீரத்திலே வெயர்வைபொடிக்கவும்,—வெம் போர் விழிக் கயல் புரட்டி - குழையோடுபொரும் வெவ்விய கண்களாகிய கயல்களைப் பிறழச்செய்து,—ஞாங்கர் இவ்வகை நின்று சுண்ணம் இடித்தனர் - அத்திருவீதியின்பக்கத்தே இந்தப்பிரகாரம் நின்று திருப்பொற் சுண்ணமிடித்தார்கள். எ-று. (கூரு)

அத்திரு வனையார் பாடல் கேட்டவ ரிசைத்த தாக
மெய்த்தமி ழுதனு னன்கு மிகுதிருச் சுண்ண மோதி
மைத்திகழ் காவி னூடு வருத்தனு மாங்கே பொய்த
றத்தமின் முயலுங் காதற் சிறுமியர் தம்மைக் கண்டார்.

இ—ள்: அத் திரு அனையார் பாடல் கேட்டு - திருவாதவூரடிகள் இலக்குமிபோலும் அம்மகளிர்பாடுகின்ற வள்ளைப்பாட்டைக்கேட்டு,— அவர் இசைத்தது ஆக - அம்மகளிர் கூறியகூற்றாக,—மெய்த் தமிழ் அதனால் நன்கு மிகு திருச் சுண்ணம் ஓதி - மெய்மையாகிய தமிழ்மொழியினாலே "முத்துநற்றாமம்பூமாலைதூக்கி" என்றெடுத்துப் "பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே" என்றிறுதிதோறுமுடித்துநன்மைமிக்கதிருப்பொற்சுண்ணமென்னுந் திருவாசகத்தைப்பாடியருளி,—மைத் திகழ் காவின் ஊடு வருதலும் - கருநிறம் விளங்காநிற்கும் சோலையின்கட் செல்கின்றுழி,—மருங்கே பொய்தல் தத்தமில் முயலும் காதல் சிறுமியர் தம்மைக் கண்டார் - தம்பக்கத்தே பொய்தல்விளையாட்டைத் தம்முட்கூடித் தனித்தனிமுயலும் விருப்பத்தையுடைய சிறுபெண்களைக் கண்டார். எ-று. (௬௪)

கண்டபின் வறிது கூறுங் கசட்டுரை சிறிது மற்றெ
மண்டனை யுரைமி னீரென் றவரவ ருரைத்த தாக
வெண்டரு திருத்தெள் ளேணந் திருவுந்தி யெழிற்றோ ணோக்கம்
பண்டிகழ் திருப்பூ வல்லிப் பாடல் பொன் னூசல் சொன்னார்.

இ—ள்: கண்ட பின் - திருவாதவூரடிகள் அச்சிறுமியர்களைக் கண்டருளியபின்னர்,—நீர் வறிது கூறும் கசட்டு உரை சிறிதும் அற்று எம் அண்டனை உரைமின் என்று ஆங்கு அவர் உரைத்தது ஆக - நீவிர் கொன்னேபாடும் நரஸ்துதியாகிய குற்றமுடைய இப்பாடல்களை முழுவதுங் கைவிட்டு அண்டவடிவினராகிய நஞ்சிவபெருமானையே பாடுங்களென்றம்மகளிர் ஒருவர்க்கொருவர்கூறிய கூற்றாக,—எண் தரு திருத் தெள்ளேணம் - "திருமாலும்பன்றியாய்ச்சென்று" என்றெடுத்து "நாந் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ" என்றிறுதிதோறுந் தந்து நன்குமதிப்பைத் தருந் திருத்தெள்ளேணமும்,—திருவுந்தி - "வளைந்ததுவில்லு" என்னும் சொற்றொடரை முதலாகவுடைய திருவுந்தியாரும், எழில் தோணோக்கம் - "பூத்தாரும்பொய்கைப்புனலிதுவேயெனக்கருதி" என்று தொடங்கித் திருத்தோணோக்கமும்,—பண் திகழ் திருப்பூ வல்லி -"இணையார் திருவடியென் றலைமேல்வைத்தலுமே" என்றுதொடங்கி, "பூவல்லிகொய்யாமோ" என்றிறுதிதோறும் பிரயோகித்துப் பண்விளங்காநிற்கும் திருப்பூவல்லியும்,—பொன்னூசல் பாட்ல் சொன்னார் - "சீரார்பவளங்கான்முத்தங்கயிறாக" என்று தொடங்கிப் "பொன்னூசலாடாமோ" என்றிறுதிதோறும் அந்தித்துத் திருப்பொன்னூசலுமாகிய திருவாசகங்களைப்பாடியருளினார். எ-று. (௬௫)

ஆங்கொரு சிறுமி தன்சீ ரன்னையை நோக்கிக் கூறுந்
தாங்கிசை மொழியே யாகத் தருமவை யீரைந்தோதி
ஞாங்கரின் முரலுந் தும்பி தன்னையு நயந்து நாதன்
பூங்கழல் வழுத்தென்று புனிதர்கோத் தும்பி சொன்னார்.

இ—ள்: புனிதர் - அதிசுத்தராகிய திருவாதவூரடிகள்,—ஆங்கு ஒரு சிறுமி தன் சீர் அன்னையை நோக்கிக் கூறும் மொழியே ஆக - அங் கனமொரு சிறுபெண் தன்னற்றாயைநோக்கிக் கூறுங்கூற்றாக,—தரு மவை ஈரைந்து ஓதி - "வேதமொழியர்வெண்ணீற்றர்செம்மேனியர்"என் றெடுத்துக் தருதியையுடைய அன்னைப்பத்தைப்பாடியருளி,—ஞாங்கரில் முரலும் தும்பி தன்னையும் (நோக்கி) - தம்பக்கத்தே மலர்மீதிருந்திப் பாடு கின்ற தும்பியையும் விளித்து,—நாதன் பூம் கழல் நயந்து வழுத்துக என்று - சிவபெருமானது பொலிவாகிய திருவடிகளை விரும்பிப் பாடக் கடவையென்று,—கோத் தும்பி சொன்னார்- "பூவேறுகோனும் புரந்தர னும் பொற்பமைந்த, நாவேறு செல்வியு நாரணனுநான்மறையு, மாவேறு சோதியும்வானவருந்தாமறியாச், சேவேறு சேவடிக்கே சென்றூதாய்கோத் தும்பீ" என்றெடுத்துத் திருக்கோத்தும்பி என்னுந் திருவாசகத்தைப்பா டியருளினார். எ-று. (௬௬)

பொங்கரி னிடையே வாழும் பொற்பிளங் குயிலே கூவி
யிங்கழை யெம்பிரானை யென்பதுங் கிளியை நோக்கித்
திங்களஞ் சடையான் பாதஞ் செப்பெனத் தசாங்க மென்னுந்
தங்கிசைத் தமிழுஞ் சொன்னார் தந்நிக ரொருவ ரில்லார்.

இ—ள்: தம் நிகர் ஒருவர் இல்லார் - தமக்குநிகரொருவருமில் லாத திருவாதவூரடிகள்,—பொங்கரின் இடையே வாழும் பொற்பு இளம் குயிலே - சோலையின்மத்தியில்வாழும் அழகையுடைய இளமையாகிய "கீதமினியகுயிலே",—கூவி எம்பிரானை இங்கு அழை என்பதும் - நீ கூவி எம்முடைய சிவபெருமானை இங்கே அழையென்பதாகிய குயிற்பத் தும்,—கிளியை நோக்கித் திங்கள் அம் சடையான் பாதம் செப்பு என - அவ்வியல்பிற்றாகிய கிளியை "ஏராரிளங்கிளியே" எனவிளித்து நீ பிறை தவழும் அழகியசடையையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதி யென்று,—தசாங்கம் என்னும் தமிழும் சொன்னார் - திருத்தசாங்கமென் னும் திருவாசகமும் பாடியருளினார். எ-று. (௬௭)

மண்ணிடத் தெம்மையாண்ட வாழ்வினை யன்றி மற்றோ
ரண்ணலைக் கடவு ளென்பார்க் கஞ்சுதும் வினையே மென்றும்
பண்ணுறச் சிறந்த பாடல் பகர்ந்துநற் பன்ன சாலை
யொண்ணகர்ப் புறம்பு செய்தாங் கிருந்தன ருண்மை மிக்கார்.

இ—ள்: உண்மை மிக்கார் - மெய்யுணர்வின்மிக்க திருவாதவூரடிகள்,—மண்ணிடத்து எம்மை ஆண்ட வாழ்வினை அன்றி - இம்மண்ணுலகின்கண் வந்தெம்மை யடிமைக்கொண்ட பேரானந்தப் பெருவாழ்வாகிய சிவபெருமானையல்லது,—மற்று ஓர் அண்ணலைக் கடவுள் என்பார்க்கு வினையேம் அஞ்சுதும் என்று - மற்றொரு விசேடபுருடனைப் பதியென்னும் பாவிகட்கே தீவினையையுடைய தமியேமஞ்சுதல்செய்வேமென்று,—பண் உறச் சிறந்த பாடல் பகர்ந்து - "புற்றில்வாழரவுமஞ்சேன்" என்று தொடங்கி இறுதிதோறும் "அஞ்சுமாறே" என்று முடித்துப் பண்பொருந்தச் சிறந்த அச்சப்பத்தாகிய திருவாசகமும் பாடியருளி,— நல் பன்ன சாலை ஒள் நகர்ப் புறம்பு செய்து ஆங்கு இருந்தனர் - நல்ல பன்ன சாலையை அழகிய அந்நகரின்புறத்தே அமைத்து அதன்கண் வீற்றிருந்தருளினார். எ-று. (சுஅ)

பரம்பரப் பொருளா மிந்தப் பைந்தமி ழோதி வையம்
பெரும்பிறப் பகல வந்து பிறந்தவர் செய்தி யெல்லா
மிருந்தநற் றொகுதி தோறு மியம்பிநன் மகிழ்ச்சி யெய்தி
யரும்புகழ்த் தில்லை யுள்ளா ரியாவரு மதிச யித்தார்.

இ—ள்: வையம் பரம்பரப் பொருள் ஆம் இந்தப் பைந்தமிழ் ஓதிப் பெரும் பிறப்பு அகல வந்து பிறந்தவர் செய்தி எல்லாம்-உலகமானது முதனூல்களாகிய வேதசிவாகமங்களின் பாரம்பரியப் பொருளையுடைய இத்திருவாசகத்தைப் பாராயணஞ்செய்து அநாதியாயுள்ளபிறவி நீங்கவந்து திருவவதாரஞ்செய்த சென்மசாபல்லியராகிய திருவாதவூரடிகளது இவ்வத்தியற்புத சமாசாரங்களையெல்லாம்,—அரும் புகழ்த் தில்லை உள்ளார் யாவரும் இருந்த நல் தொகுதி தோறும் இயம்பி நல் மகிழ்ச்சி எய்தி அதிசயித்தார் - அரியபுகழையுடைய தில்லைமாநகரவாசிகளெல்லாம் தாமொருங்குகுழீஇயிருக்குஞ் சபைகடோறுமெடுத் தினிதுபாராட்டி நல்ல மனமகிழ்ச்சியோடதிசயமடைந்தார்கள். எ-று. (சுகூ)

தத்துத முடிவி லாடுந் தாண்டவந் தம்முட் கண்டு
நித்தலுஞ் சென்று மன்றி னிமலனை யிறைஞ்சி யன்பா
லித்திற மையர் தில்லை யெல்லையி லிருந்தா ரிப்பாற்
புத்தரை வாதில் வென்ற புகழினை யுரைத்தல் செய்வாம்.

இ—ள்: தத்துவ முடிவில் ஆடும் தாண்டவம் தம் உள் கண்டு-முப்பத்தாறு தத்துவங்களின்முடிவில் நிகழும் சூக்குமநடனத்தைத் தம்முளே தரிசித்தும்,—நித்தலும் சென்று மன்றில் நிமலனை அன்பு ஆல் இறைஞ்சி-நாடோறுஞ்சென்று புறத்தே கனகசபையின்கணிகழும் நிருமலராகிய சபாநாயகரது தூலநடனத்தையுந் தரிசித்து அன்பினாலே வணங்கித் துதித்தும்,—இத்திறம் ஐயர் தில்லை எல்லையில் இருந்தார் - இந்தப்பிரகாரம் திருவாதவூரடிகள் சிதம்பரத்தினது திருவெல்லையின்மருங்கே வில்வாரணியத்து வீற்றிருந்தருளினார், அதுநிற்க,— இப்பால் புத்தரை வாதில் வென்ற புகழினை உரைத்தல் செய்வாம் - இனி இவ்வடிகள் புத்தரை வாதில்வென்ற புகழையுடைய சரித்திரத்தை யாங் கூறுவாம். எ-று. (எ0)

திருவம்பலச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் சசக.

உ

புத்தரை வாதில்வென்ற சருக்கம்.

தாழுநீடு வேணியண்ண றாள்விடாதவொர் மாதவ
னூழிஞால வண்மையுண்மை யாயுநேய நெஞ்சினான்
சோழநாடு கண்டுதில்லை தொழுதபின்பு பழுதிலா
வீழநாடு தன்னைநாட வெண்ணியங்கு நண்ணினான்.

இ—ள்: தாழு நீடு வேணி அண்ணல் தாள் விடா ஓர் மாதவன் - தாழ்ந்த நெடிய சடையையுடைய முழுமுதலாகிய சிவபெருமானது திருவடிகளை ஒருபோதும் மறவாத பெருமைபொருந்திய ஒருதபோதனர்,—

ஆழி ஞால வண்மை உண்மை ஆயும் சேய நெஞ்சினன் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியின்கண் நானுதேசவளவிகற்பங்களை ஆராய்ந்தறியும் விருப்பம் பொருந்திய மனத்தையுடையவர்;—சோழ நாடு கண்டு தில்லை தொழுத பின்பு - அவர், சோழநாட்டுவளங்களைக் கண்டறிந்து தில்லைமாநகரைத் தரிசித்து வணங்கியபின்னர்,—பழுது இலா ஈழ நாடு தன்னை நாட எண்ணி அங்கு நண்ணினன் - குற்றமற்ற ஈழநாட்டுவளங்களைக் கண்டறியும்படி கருதி அந்நாட்டையடைந்தார். எ-று. (க)

நண்ணுமாதி மாதவ னலங்கொளீழ நாடனு
மண்ணரு ளிருந்தவூ ரடைந்துசே ரிடந்தொறு
மெண்ணிலாத காலம்வாழி தில்லைமன்ற மென்றுகூ
ருண்ணிலாவு மன்பினு லுரைக்குமா தொடங்கினன்.

இ—ள்: நண்ணும் ஆதி மாதவன் - அங்ஙனம் வந்தடைந்த அத்தபோதனர்,—நலம் கொள் ஈழ நாடன் ஆம் அண்ணல் இருந்த ஊர் அடைந்து - பலதிறநன்மைகள்பொருந்திய ஈழநாட்டையுடைய அரசனிருக்கும் இராசதானியையடைந்து,—சேர் இடம் தொறும் தில்லை மன்றம் எண் இலாத காலம் வாழி என்று கூர் உள் நிலவும் அன்பினுல் உரைக்குமா தொடங்கினன் - தாம்போயிருக்கு மிடங்கடோறும் சிதம்பரத்துள்ள பொன்னம்பலம் நீடூழிவாழுக என்று மிகத் தம்மனத்தின் கணிகழும் பேரன்பினுலே சொல்லும்படி தொடங்கினர். எ-று. (உ)

சென்றுசேரி டந்தொறுஞ் சிறந்தசெம்பொ னம்பல
மென்றுகூறி வைகுநாளி லீழநாடன் முன்புபோய்
நன்றிலாத மூகர்தா நயந்திறைஞ்சி மன்னகே
ளொன்றியா முரைத்துமென் றுவந்திவ்வாறு கூறினர்.

இ—ள்: சென்று சேர் இடம் தொறும் சிறந்த செம் பொன்னம் பலம் என்று கூறி வைகு நாளில் - அத்தபோதனர் தாம்போயிருக்கு மிடங்கடோறும் அழகிய மாற்றுயர்ந்த "பொன்னம்பலம் நீடூழிவாழுக" வென்றிங்ஙன முச்சரித்துக்கொண் டிருக்கப்பெறு மிந்நாட்களில் ஒருநாள்;—நன்று இலாத மூகர் ஈழ நாடன் முன்பு போய் நயந்து இறைஞ்சி - நல்வாக்குக்கு ஊமர்களாகிய புத்தர்கள் சிலர் அவ்வீழதேயத்தரசன்முன்னரே போய் அவனைவிரும்பிவணங்கி,—மன்ன யாம் ஒன்று உரைத்தும்

உவந்து கேள் என்று இவ்வாறு கூறினர் - நம்மரசனே யாமொன்று கூறு தும் அதனை நீ மனமகிழ்ந்து கேட்பாயாகவென்று இவ்வாறு கூறுவாராயி னர். எ-று. (௩)

ஒற்கமில்க ருத்தனு மொருத்தனிந் நகர்க்குளா
னற்கலன்க ளக்குமாலை நாளுமுண்ப தையமே
நிற்கினும்மி ருக்கினுந் நிலாவுசெம்பொன் மன்றெனுஞ்
சொற்கிளர்ந்து ரைக்குமென்று சொல்லிமுன் வணங்கினர்.

இ—ள்: ஒற்கம் இல் கருத்தனும் ஒருத்தன் இந் நகர்க்கு உளான்- மிக்க வொழுக்கத்தையுடைய ஒருசைவன் இந்நகரத்தின்கண் வந்திருக் கின்றான்,—நல் கலன்கள் அக்குமாலை - அவனுக்கு நல்ல ஆபரணங்கள் உருத்திராக்ஷமாலிகைகள், நாளும் உண்பது ஐயமே - அவன்நாடோறு முண்பது பிக்ஷையே,—நிற்கினும் இருக்கினும் நிலாவு செம் பொன்மன்று எனும் சொல்கிளர்ந்து உரைக்குமென்று முன் சொல்லி வணங்கினர் - அவன் நிற்கும்போதுமிருக்கும்போதும் விளங்காநின்ற "பொன்னம்பலம் நீடூழிவாழுக" என்னுஞ்சொல்லை விதந்துரைக்குமென்றெதிரேகூறி மறித் தும் வணங்கினர். எ-று. (௪)

வேறு.

இன்றிங் கவனைக் கொணர்வீரென் றிசைத்தா னிருப னுங்கவருஞ், சென்றன் புடையாய் வருகவுனை யழைத்தான் றிறன்மன் னவனென்ன, நன்றென் பதுவுந் தீதுமின்றி நாளும் பலியேற் றுண்பதொழிந், தொன்றுங் கருதா ரொடுங்கரும முளதோ வேந்தற் கெனவுரைத்தான்.

இ—ள்: நிருபன் இன்று அவனை இங்குக் கொணர்வீர் என்று இசைத்தான் - அரசனதுகேட்டு இத்தினமவனை இங்கே அழைத்துக் கொடுவருகவென்று பணித்தான்,—ஆங்கு அவரும் சென்று அன்பு உடை யாய் திறன் மன்னவன் உனை அழைத்தான் வருக என்ன - அவ்விடத்த வர்களும் சென்றுஅன்பையுடையவரே வலிமையுடைய நம்மரசன் உம்மை அழைக்கின்றான் வருக என்று கூற,—நன்று என்பதுவும் தீதும் இன்றி நாளும் பலி ஏற்று உண்பது ஒழிந்து ஒன்றும் கருதார் ஒடும் வேந்தற்குக் கருமம் உளதோ என உரைத்தான் - அதற்கவர் இது நல்லது இது தீயது

என விஷயங்களில்வரும் விருப்புவெறுப்புக்கள் சிறிதுமின்றி நாடோறும் பிச்சையேற்றுண்ணு மிஃதொன்றல்லது பிறிதொன்றுஞ் சிந்தியாத சர்வ சங்கபரித்தியாகிகண்மாட்டும் நம்மாசனுக்கு லௌகீகசம்பவமுண்டோ என்று கூறினர். எ-று. (ரு)

ஊரிற் பலிகொண் டுண்கினுமற் றொன்றுங் கரும மில்லெனினு
பாரிற் பயில்வா ருயிர்புரத்தல் பரமா நிருபர்க் காதலினல் [ம்
வேரிற் கமழ்தா ரெம்மாசன் றன்பால் வருதல் வேண்டுமெனச்
சீரிற் றிகழ்வேற் றாதருடன் சென்ற னொன்றுந் தீமையிலான்.

இ—ள்: ஊரில் பலி கொண்டு உண்கினும் - ஊரிலே பிக்ஷையேற்றுண்கினும்,—மற்று ஒன்றும் கருமம் இல் எனினும் - உலகத்துப் பிறிதோர் காரியமுமில்லையெனினும்,—பாரில் பயில் வார் உயிர் புரத்தல் நிருபர்க்குப் பரம் ஆம் ஆதலினல் - தமது நாட்டின்கட் சஞ்சரிக்கும் பிரசைகளதுயிரைப் பாதுகாத்தல் அதனையாளும் அரசருக்கு முக்கியகடன்மையாமாதலினலே,—வேரில் கமழ் தார் எம் அரசன் தன் பால் வருதல் வேண்டும் என - வெட்டிவேரினற் கட்டப்பட்டு நறுமணங்கமழு மாலையையுடைய நம்மரசன் மாட்டு நீர் தப்பாது வருதல்வேண்டுமென்று தூதுவர் கடிந்துகூற,—ஒன்றும் தீமை இலான் சீரில் திகழ் வேல் தூதர் உடன் சென்றன் - ஒருதீமையுமில்லாத அத்தபோதனர் அழகுடன் விளங்கும் வேலையுடைய அத்தூதுவரோடு சென்றார். எ-று. (சு)

முந்தும் பிடக மூன்றுணர்ந்து செயிர்நான் கொழிந்து
முதுசீல, மைந்தும் புனைந்து பாரமிதை யாறைந் தடக்கு மியல்
புடையோன், கந்தங் கெடுதன் முத்தியெனக் காட்டுங் குரவ
னுடனிருப்பச், சந்தஞ் சிறந்த புயநிருப னிருந்தான் றனை
புடைசூழ.

இ—ள்: முந்தும் பிடகம் மூன்று உணர்ந்து - ஆதியான பிடக நூன்மூன்றையுஞ் சந்தேகவிபரீதமறக் கற்றுத் தெளிந்து,—செயிர் நான்கு ஒழிந்து - குற்றங்களுன்கையுந் தவிர்ந்து,—முது சீலம் ஐந்தும் புனைந்து - பழைய சீலங்களைந்தையும் மேற்கொண்டு,—பாரமிதை ஆறைந்து அடக்கும் இயல்புஉடையோன் - பாரமிதைமுப்பதையுமடக்கும் இயல்புடையனகிய,—கந்தம் கெடுதல் முத்தி எனக்காட்டும் குரவன் உடன் இருப்ப -

பஞ்சகந்தமும் தீரக்கெடுவதே முத்தியெனச் சாதிக்கும் பௌத்தாசாரிய ஞொருங்கிருப்பவும்,—தானை புடைசூழ - சேனைகள் பக்கத்தே சூழவும்,—சந்தம் சிறந்த புய நிருபன் இருந்தான் - உத்தமலக்கணஞ்சிறந்த புயங்களையுடைய புத்தராசா வீற்றிருந்தான். எ-று. (எ)

உடுக்குந் தனிவெண் கோவணமு மொளிர்பொக் கணமு மாத்திரையு, மெடுக்குஞ் சதங்கை நெடும்பிரம்பு மிலகுந் திலதத் திருமுகமு, மடுக்குஞ் சிறுபுன் முறுவலுநின் றசையுஞ் சடையுங்கண் டரசன், றிடுக்கங் கொளவந் தருகாக விருந்தான் றிருவம் பலமென்று.

இ—ள்: உடுக்கும் தனி வெண் கோவணமும் - அப்பொழுது அத்தபோதனர் அரையிற்கட்டிய சுத்தவெண்மையாகிய ஒரு கௌபீனமும்,—ஒளிர் பொக்கணமும் - தோண்மேல் விளங்காநின்ற பிக்ஷைப்பையும்,—மாத்திரையும் - காதுகளிலேதூங்கும் ஆறுகட்டிசுந்தரவேடமும்,—எடுக்கும் சதங்கை நெடும் பிரம்பும் - கையிலேதாங்கும் சதங்கை ஒலிக்கும் நெடியபிரம்பும்,—இலகும் திலதத் திருமுகமும் - நெற்றியிலே பிரகாசிக்குந் திலதப்பொட்டையுடைய திருமுகமும்,—அடுக்கும் சிறு புன் முறுவலும் - பதிப்பொருட்டியான சுகத்தால் இடையிடையே வாயின் கணரும்புங் குறுமுறுவலும்,—நின்று அசையும் சடையும் கண்டு அரசன் திடுக்கம்கொள வந்து - பின்றூழ்ந்துநின்றசையுஞ் சடையுமாகிய இவைகளைப் புத்தராசன்கண்டு மனமுஞ் சரீரமு மொருங்கே அஞ்சிக் கம்பிக்கும்படி வந்து,—திருவம்பலம் என்று அருகாக இருந்தான் - "பொன்னம்பலம் நீடூழிவாழ்க" என்றுச்சரித்துக்கொண்டு சமீபமாக இருந்தார். எ-று.

இருக்குந் தலைவன் றனைநோக்கி யிப்போ தேயம் பலமென்றிங், குரைக்குந் தகைமை யெவன்கொலென வுலகாள் பவனுக்க வனுரைப்பான், பெருக்கும் புகழாற் றிகழ்வளவன் பிரியா விருகட் போருளாற், புரக்குந் திருநாட் டறந்தழைக்கும் புலியூ ரென்ப தொன்றுளதால்.

இ—ள்: இருக்கும் தலைவன்றனை நோக்கி-இங்ஙனம் வந்திருக்குஞ் சைவதபோதனரை அரசன் நேர்நோக்கி,—இப்போது அம்பலம் என்று இங்கு உரைக்கும் தகைமை எவன் கொல் என - இத்தருணத்து நீர் "பொன்னம்பலம்" என்றிங்குச்சரித்தமை என்கொலோவென்று

வினவ,—உலகாள்பவனுக்கு அவன் உரைப்பான் - அவ்வரசனுக்கவர் விடைகூறுவாராயினர்,—பெருக்கும் புகழால் திகழ் வளவன் பிரியா இரு கண் பேர் அருளால் புரக்கும் திரு நாட்டு அறம் தழைக்கும் புலி யூர் என் பது ஒன்று உளது - தன் குலத்தோர் பெருகச்செய்த புகழான்விளங்குஞ் சோழராசா தம்மினின்று மெஞ்ஞான்றும் பிரிதலில்லாத இருகண்களின் பூரணகிருபாநோக்கத்தாற் பாதுகாக்கின்றகாவிரிநாட்டின்கண்ணே தன் கண்வாழ்வார்செய்யுந் தருமம் ஒன்று பலவாக விருத்தியெய்தப்பெறும் சிதம்பரமென்றொரு சிவஸ்தலம் இருக்கின்றது. எ-று. (க)

அந்தப் பதிமுன் றில்லைவன மஃதே புவன மனைத்தினுக்கு
முந்தக் கிளருந் தெய்வதல மதனான் மூலத் தானமதா
மிந்தப் புவிக்கு நாப்பணெண விலங்கும் பொதுவா மிடமதனிற்
சந்தத் தனத்தா ளுமைகாணத் தலைவன் றிருத்தாண்டவம்புரியும்

இ—ள்: அந்தப்பதி முன் தில்லை வனம்-அந்தஸ்தலம் முன்னரே தில்லைவனம்,—அதுவே புவனம் அனைத்தினுக்கும் முந்தக்கிளரும் தெய்வ தலம் - அதுவே சகலபுவனங்களுக்கும் முதற்கணுண்டாகிய சிவஸ் தலம்,—அதனால் அது மூலத்தானம் ஆம் - அந்தக்காரணத்தால் அது மூலஸ்தானமென்று சொல்லப்படும்,—இந்தப் புவிக்கு நாப்பண் எனப் பொது இலங்கும்-இப்பூமிக்குநடுவாகக் கனகசபை அங்கே விளங்குகின் றது.—அதனில் சந்தத் தனத்தாள் உமை இடம் காணத் தலைவன் திருத் தாண்டவம் புரியும் - அந்தக் கனகசபையிலே சந்தனக்குழம்புதிமிர்ந்த ஸ்த னங்களையுடைய சிவகாமியம்மை வாமபாகத்தினின்று தரிசிக்கச் சபா நாயகர் பஞ்சகிருத்தியத்துக்குக் காரணமாகிய அநவரததாண்டவஞ் செய் தருளுவர். எ-று. (கo)

மன்னுந் திறலான் மனுமைந்தன் வடிவிற் றொழுநோய்
மாற்றிநெடும், பொன்னங் கிரிபோ லுருநல்கும் புனிதத் தட
முண் டதின்மூழ்கி, முன்னம்புவியிற் றவமொன்று முயலாத
வரு மைந்துதொழி, லென்னுந் திருத்தாண் டவம்புரிதல்
கண்டா லுலகி லினிப்பிறவார்.

இ—ள்: மன்னும் திறலான் மனுமைந்தன் வடிவில்தொழு நோய் மாற்றி நெடும் பொன்னம் கிரிபோல் உரு நல்கும் புனிதத் தடம் உண்டு - நிலைபெற்றவலியையுடைய சிங்கவன்மனென்னுமனுகுமாரனது சரீரத்

தின்கணுள்ள குட்டரோயைநீக்கி நெடியமேருவைப்போலும் பொன்மயமாகிய திருமேனியைக்கொடுத்து அவரை இரணியவன்மன் ஆக்கிய பரிசுத்தம்பொருந்திய சிவகங்கையென்னும் ஒரு தீர்த்தமங்கே இருக்கின்றது,—முன்னம் புவியில் தவம் ஒன்றும் முயலாதவரும் அதில் மூழ்கி ஐந்து தொழில் என்னும் திருத்தாண்டவம் புரிதல் கண்டால் - பூர்வசன்மங்களிலே இப்புண்ணியபூமியில் ஒருசிறிதுக் தவஞ்செய்யாத பாவிகளும் அத்தீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து பஞ்சகிருத்தியத்துக்கு நிமித்தமாகிய திருநிருத்தத்தை அங்கே தரிசிக்கப்பெற்றால்,—உலகில் இனிப் பிறவார் - அவர்களிவ்வுலகின்கண் வந்தினியொருபோதும் பிறவார்கள். எ-று. (கக)

நண்ணும் பிறவி யொழித்துயிர்க்கு நலஞ்சேர் முத்தி கொடுப்பதற்கிங், கெண்ணுஞ் சமயக் கடவுளரில் யானேவல்ல னெனப் பதமேல், வண்ணந் திகழ்பொற் கழலணிந்து மதுகைக் கொடியுங் கட்டியருட், பெண்ணம் பிகைகண் காணநடஞ் செய் வானந்தப் பெருந்தருக்கால்.

இ—ள்: நண்ணும் பிறவி ஒழித்து உயிர்க்கு நலம் சேர் முத்தி கொடுப்பதற்கு இங்கு எண்ணும் சமயக் கடவுளரில் யானே வல்லன் என - அநாதியாகவரும்பிறவியைநீக்கி ஆன்மாக்கட்குப்பாமுத்தியைக் கொடுத்தற் கீண்டு நன்குமதிக்கப்படும் பலசமயகருத்தாக்களுள் நாமேவல்லேமென்பதற் கறிகுறியாக,—பதமேல் வண்ணம் திகழ் பொன் கழல் அணிந்து மதுகைக்கொடியும் கட்டி - தந்திருவடியின்மீதழகு விளங்காநின்ற பொன்னாலாகிய வீரக்கழலைத்தரித்து விருதுக்கொடியையுங் கட்டி,—அந்தப் பெரும் தருக்கால் - அவ்வதுல சாமர்த்தியத்தினால்,—அருள் பெண் அம்பிகை கண் காண நடம் செய்வான் - அருட்சத்தியாகிய சிவகாமியம்மை தரிசிக்க அங்ஙனஞ் சபாநாயகர் பஞ்சகிருத்திய திருத்தஞ்செய்தருளுவார். எ-று. (கஉ)

தேக்குஞ் சடில முடிக்கட வுளிருதாள் கருதாத் தீமனமும், வாக்குஞ் செயலுங் கொடியோரு மொருகாற் பொன்னம் பலமென்னி, லாக்கந் தருமஞ் செழுத்திருபத் தோராயிரத்தோ டறுநூறு, நாக்கொண் டுரைக்கு மதற்குநிக ரென்றான் குன்றாநற்புகழான்.

இ—ள்: தேக்கும் சடில முடிக் கடவுள் இருதாள் கருதாத் தீமனமும் வாக்கும் செயலும் கொடியோரும் ஒருகால் பொன்னம்பலம் என்னில் - கங்காசலநிறையப்பெற்ற சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானது உபயதிருவடிகளைத் தியானியாத நன்மையற்ற மனமும் வாக்குஞ் செய்கையும் கொடியபாவிகளும் ஒருதரம் "பொன்னம்பலம்" என்றுச்சரிக்கப்பெறின்,—நாக் கொண்டு ஆக்கம் தரும் அஞ்செழுத்து இருபத்தோராயிரத்தோடு அறுநூறு உரைக்கும் அதற்கு நிகர் என்றான்-நாக்கினாலேமோக்ஷசாம்பிராச்சியத்தைத்தரும் சிவமூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை இருபத்தோராயிரத்தறுநூறுதரம் செபிப்பதற்கு நிகராகுமென்றார்,—குன்றா நல்புகழான் - இன்றுங்குறையாத நல்ல கீர்த்தியையுடைய அத்தபோதனர். எ-று. (௧௩)

நீறுந் திருவஞ் செழுத்துமிலா நிருபா திருவம் பலமென்று,
கூறும்பொருளிங் கிதுவாகு மென்றான் குன்றுமெனுங் குணத்
தான், றேறும் பிடக மூன்றுமுறை செய்யுந் தலைவ னல்லாது,
வேறுங் கடவு ளொன்றுளதோ வென்றே புத்தன் வெகுண்
டுரைப்பான்.

இ—ள்: குன்று ஆம் எனும் குணத்தான் - மலையென்றுசொல்லத்தருங் குணத்தையுடையதபோதனர்,—நீறும் திரு அஞ்செழுத்தும் இலா நிருபா - மகிமைபொருந்திய விபூதி பஞ்சாக்ஷரங்களில்லாத புத்தராசனே,—திருவம்பலம் என்று இங்குக் கூறும் பொருள் இது ஆகும் என்றான் - பொன்னம்பலம் என்றிங்கே நாங்கூறியபொருள் இதுவேயாகுமென்றனர்,—புத்தன் வெகுண்டு - அப்போதநசனேடொருங்கிருந்து இது கேட்ட புத்தகுருகோபங்கொண்டு,—தேறும் பிடகம் மூன்றும் உரைசெய்யும் தலைவன் அல்லாது வேறும் கடவுள் ஒன்று உளதோ என்று உரைப்பான் - தெளிவுபொருந்திய பிடகநூன்மூன்றையுமருளிச்செய்த நங்கடவுளே யல்லது உலகத்திற்கு வேறொருகடவுளுண்டோவென்றிங்ஙனங் கூறுவானாயின். எ-று. (௧௪)

சென்றே தில்லை யெனும்பதியிற் சேர்வேன்வாது செய்தவன்று
னின்றே நடிக்குங் கழலீடு கீடுங் கொடியு மீங்கறுப்பே
னென்றே கடவுள் புத்தனென வுலகோ ரறியவுரைத்தந்த
மன்றேபோதிநிழற்பெருமான் பள்ளியென்னவழங்குவிப்பேன்.

இ—ள்: சென்றே தில்லை எனும் பதியில் சேர்வேன் -நானிது பொழுதே சென்று சிதம்பரமென்னும் ஸ்தலத்தையடைவேன்,—வாது செய்து அவன்றான் நின்றே நடிக்கும் கழலீடும் நீடும் கொடியும் ஈங்கு அறுப்பேன் - அங்குள்ள சைவர்களோடு வாதஞ்செய்து அக்கடவுளானவர் அனவரதநடனஞ்செய்கின்ற பாதத்திற் பிணித்த வீரக்கழலையும் உயர்த்துப்பிடிக்கின்ற விருதுக்கொடியையும் விரைந்தறுப்பேன்,—கடவுள் ஒன்றே-உலகத்துக்குப் பதி ஒன்றே,—புத்தன் என உலகோர் அறிய உரைத்து-அப்பதியும் புத்தகடவுளே என எவருமறியப் பிரதிபாதித்துத்தாபித்து,—அந்த மன்றே போதி நிழல் பெருமான் பள்ளி என்ன வழங்குவிப்பேன் - அக்கனகசபையினையே அரசமரநீழலிலிருக்கும் நம்புத்தகடவுளது பள்ளியென்று சொல்லும்படி வழங்கச்செய்வேன். எ-று (கரு)

இந்தக் கருமந் தினமூன்றில் யானே முடிப்ப னெனவெழுந்து
தந்தச் சிவிகை மேல்கொண்டு தன்றாள் வணங்குங் கணஞ்சூழ
நந்தக் கிளருந் திரைக்கடலு நாடுங் காடு மகன்றேகிப்
புந்தித் துயரங் கொண்டொல்லை சென்றான் புத்தன் புலியூரில்.

இ—ள்: புத்தன் இந்தக் கருமம் தினம் மூன்றில் யானே முடிப்பன் என எழுந்து - புத்தகுருவானவன் இக்காரியத்தை இன்றுமுதன் மூன்றுதினங்களுள் யானே முடிப்பேனென்று பிரதிஞ்ஞைசெய்தெழுந்து,— தந்தச் சிவிகை மேல்கொண்டு தன் தாள் வணங்கும் கணம் சூழ ஏகி - யானைத்தந்தத்தினுற்செய்த சிவிகைமேலிவர்ந்து தன்பாதங்களை வழிபடும் சீடவர்க்கம் சூழச்சென்று,—நந்தக் கிளரும் திரைக் கடலும் நாடும் காடும் அகன்று - ஒன்றடங்க ஒன்றெழுந் திரைகளையுடைய கடலையும் நாட்டையுங் காட்டையுங் கடந்து,—புந்தித் துயரம் கொண்டு ஒல்லை புலியூரில் சென்றான் - என்சமயத்தைச் சிதம்பரமுதலிய இடங்களில் இது காறும் பரப்பாது வாளா இருந்தேனே என்று மனவியாகுலங் கொண்டு விரைவாகச் சிதம்பரத்திற் சென்றான். எ-று. (கசு)

வேறு.

மன்னனுந் தனது செல்வ மகட்குள மூகை நீங்கப்
பொன்னினம் பலத்தி லேக வெண்பது பொருந்த வுன்னித்
தன்னெடுந் தானை சூழத் தனிப்பெருஞ் சிவிகை யேறிச்
சென்னிநன் ஞடுசேர்ந்து தில்லையி னெல்லை புக்கான்.

இ—ள்: மன்னனும் தனது செல்வ மகட்கு உள மூகை நீங்கப் பொன்னின் அம்பலத்தில் ஏக என்பது பொருந்த உன்னி - புத்தராசனுந் தனது செல்வமகட்குளதாகிய ஊமைத்தன்மைநீங்கச் சிதம்பரயாத்திரை செய்க என்று சைவநூல்கள் விதிப்பதை யுத்தியினும் பொருந்த நினைந்து போலும்,—தன் நெடும் தானை சூழத் தனிப் பெரும் சிவிகை ஏறி நல் சென்னி நாடு சேர்ந்து தில்லையின் எல்லை புக்கான் - தனது மிக்க சேனைகள்சூழ ஒப்பற்ற பெரிய சிவிகையின்மீதிவர்ந்து நல்ல சோழநாட்டிற் சென்று சிதம்பரத்தினெல்லையை யடைந்தான். எ-று. (கஎ)

இங்கிவன் செல்லு முன்ன ரெய்திய புத்த னங்கிச்
செங்கரன் றில்லை யெல்லைச் சிவிகையி னிழிந்து சென்று [யிற்
பொங்குதண் புனல்சேர் சென்னிப் புலீச்சர வரன்பொற் கோ
றங்குசெங் கனக சாலந் தயங்குமண் டபத்தி லானான்.

இ—ள்: இங்கிவன் செல்லு முன்னர் எய்திய புத்தன் - இப்புத்த ராசன் செல்லுவதற்குமுன் சென்ற புத்தகுருவானவன்,—அங்கிச் செங் கரன் தில்லை எல்லைச் சிவிகையின் இழிந்து சென்று - அக்கினியைத் தரித்த சிவந்த திருக்கரத்தையுடைய சிவபிரானது தில்லைமாநகரத்தெல்லை யிலே சிவிகையைவிட்டிறங்கிச்சென்று,—பொங்கு தண் புனல் சேர் சென்னி அரன் புலீச்சரப் பொன் கோயில் தங்கு செம் கனக சாலம் தயங்கு மண்டபத்தில் ஆனான் - தீர்த்தங்களுண்மிக்க தண்ணியகங்காநதி பொருந்திய திருமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருப்புலீச்சுரமாகிய அழகிய ஆலயத்துள்ள நானாவிதமாகிய செம்பொன்மயமாகி விளங்கும் ஓர் மண்டபத்தை யடைந்திருந்தான். எ-று. (கஅ)

ஆங்கவ னிருப்பச் சென்ற வரசனு மிறைஞ்சி யேத்தி
யோக்கிய மகிழ்ச்சி யெய்தி யமர்ந்துழி யுரக ராசி
தாங்கிய சடிலன் கோயி றன்னினுட் கருமஞ் செய்வோ
ரீங்கிவர் வரவு கண்டே யாவரு மொருங்கு சேர்ந்தார்.

இ—ள்: ஆங்கு அவன் இருப்பச் சென்ற அரசனும் இறைஞ்சி ஏத்தி ஓங்கிய மகிழ்ச்சி எய்தி இருந்துழி - அங்ஙனம் புத்தகுருவிருப்பப் பின்சென்ற புத்தராசனும் அவனைச் சமீபித்து வணங்கித் துதித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கின்றுழி,—உரக ராசி தாங்கிய சடிலன் கோயிறன்

ணில் உட் கருமம் செய்வோர் ஈங்கு இவர் வரவு கண்டு யாவரும் ஓருங்கு சேர்ந்தார் - சர்ப்பக்கொத்தைத் தாங்கிய சடையையுடைய சிவபெருமானது ஆலயத்திலே உட்பணிசெய்பவர்களாகிய திருத்தொண்டர்கள் ஈண்டிவர்களது வரவைக்கண்டு அனைவரு மொருங்குதிரண்டார்கள். எ-று.

வேறு.

தத்தமன நொந்துகன றானென வெகுண்டே
சித்தமயர் வெய்தும்வகை சின்மொழிகள் கூறு
வத்தனுறை தில்லைநக ரெல்லையை யகன்றே
புத்தகடி தேகிது பொறேமென வுரைத்தார்.

இ—ள்: தத்தம் மனம் நொந்து கனல்தானென வெகுண்டு - அங்ஙனந்திரண்ட சைவர்களெல்லாந் தங்கள் தங்கள் மனம்வருந்தி அக்கினியென்றுசொல்லும்படி மகாகோபங்கொண்டு,—சித்தம் அயர்வு எய்தும் வகை சில் மொழிகள் கூறு - அப்புத்தர்கள்கேட்டு மனந்திகைக்கும்படி சில குரூரவார்த்தைகளைப் பேசி,—அத்தன்உறை தில்லை நகர் எல்லையை அகன்றே புத்த கடிது ஏகு - நம்பரமபிதாவாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கப்பெறுகின்ற இத்தில்லைமாநகரினெல்லையைவிட்டுப் புத்தகுருவே நீ சீக்கிரம் ஓடிப்போய்விடு,—இது பொறேம் என உரைத்தார் - இவ்வபசாரத்தை நாம் எவ்வாற்றானும் சகிக்கமாட்டோமென்று கூறினார். எ-று. (உ௦)

தார்வளவன் முன்னருயர் தர்க்கவுரை கொண்டே
நீர்பரவு சைவநிலை யன்றென மறுத்துச்
சீர்மருவு புத்தனுயர் தெய்வமென விப்போ
தேர்பெற நிறுத்தியல தேகுவதி லென்றான்.

இ—ள்: தார் வளவன் முன்னர் உயர் தர்க்க உரை கொண்டு-வெற்றிமாலையைத்தரித்த சோழராசாவுக்கெதிரே உயர்வாகிய தர்க்கஞ்செய்து,—நீர் பரவு சைவம் நிலை யன்று என மறுத்து-நீவிர் அநுசரிக்கும் சைவசமயம் பொய்ச்சமயமென்றுஅதனை நிராகரித்து,—சீர் மருவு புத்தன் உயர் தெய்வம் என இப்போது ஏர் பெற நிறுத்தி அலது-புகழையுடைய நம்புத்தனேஉலகத்துக்கு முதற்கடவுளென்றிந்தக்ஷணமேதர்க்கரீதிபொருந்தத் தாபித்தல்லது,—ஏகுவது இல் என்றான் -யாமிவ்விடத்தைவிட்டுப் போவதில்லையென்று கூறினான். எ-று. (உ௧)

புத்தகுரு வின்னன புகன்றபி னெவர்க்கு
மித்திற முரைக்குவ மெனக்கடி தகன்றே

கருத்தில் ஆய்ந்து மகிழ்ச்சி கொண்டனர் - கனகசபையின்கண்ணே திரு நிருத்தஞ்செய்தருளும் ஒளிபொருந்திய வளையலைத்தரித்த சிவகாமியம் மைசமேதராகிய சபாநாயகர் தம்மாட்டு முகிழ்த்த பெருங்கருணைத்திறத் தாற்றுமாகவே வந்து திருவாய்மலர்ந்தருளிய தர்க்கஜயோபாயத்தைத் தம்முள்ளத்தின்கட் பலகாற் சிந்தித்துத் தெளிந்து மனமகிழ்ச்சிகொண் டார்கள்,—முடியில் செம் கை குவித்தனர் - சிரசிலே சிவந்தகைகளைக் கூப்பிவைத்தஞ்சலிசெய்தார்கள்,—கோயில் மண்டப மிசையே எல்லா மாந்தரும் வந்து தொக்கார் - பின்னர் அவ்வாலயத்தின் பேரம்பலமாகிய திருமண்டபத்தின்கண் அவரனைவரும் வந்தொருங்குகூடினார்கள். எ-று.

புல்லறி வுடைய புத்தன் புகன்றதற் கிரங்கிப் பின்ன
ரெல்லையில் கருணை யான்வந் திருங்கன வதனி லெய்தச்
சொல்லிய மொழியி னாலே சோதிகொண் முகத்த ராகி
வல்லிருட் கொடுங்கி வெய்யோன் வரவிரி கமல மொத்தார்.

இ—ள்: புல் அறிவு உடைய புத்தன் புகன்றதற்கு இரங்கி-மேற் கூறிய பிரகாரம் பேரம்பலத்தின்கண்வந் தொருங்கு கூடிய தில்லைவாழந் தணர்கள் அற்பவறிவையுடைய புத்தகுரு முன்னர், "எங்கடவுளேகடவு ளென்றுநவில்வேன் யான்" எனக் கூறிய அக்கூற்றிற்குத் தம்முகமொளி குன்றி வாடப்பெற்று,—பின்னர் எல்லை இல் கருணையான் இரும் கனவத னின் வந்து எய்தச் சொல்லிய மொழியினாலே சோதிகொள் முகத்தர் ஆகி - அதன்பின்னர் முடிவற்ற பேரருளையுடைய சபாநாயகர் பெரிய சொப்பனவத்தையின்கண்வந்து வாதவூரடிகளிடத்துத் தம்மைச் சென்று சொல்லும்படி பணித்தருளிய திருவாக்கினாலே அவ்வொளி நிறையப் பெற்று மலருமுகத்தையுடையவராகி,—வல் இருட்கு ஒடுங்கி வெய்யோன் வர விரி கமலம் ஒத்தார் - செறிந்த இருளையுடைய இராக்காலத்திற் குவிந்து சூரியனுதிக்க விகசிக்கும் தாமரைமலரை ஒத்தனர். எ-று.

தெய்விக மான மன்றிற் றிருநடம் புரியு நாதன்
றைவரு நீறுஞ் செய்ய சடையுநற் பிரம்புந் தாங்கி
மைவிரி கங்குற் காலை வந்துநன் மகிழ்ச்சி யெய்த
விவ்வகை மொழிந்தா ரென்றே யாவருங் கனவு சொன்னார்.

இ—ள்: தெய்விகம் ஆன மன்றில் திரு நடம் புரியும் நாதன் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய கனகசபையின்கண்ணே திருநடனஞ்செய் தருளுஞ் சபாநாயகர்,—தைவரு நீறும் செய்ய சடையும் நல் பிரம்பும் தாங்கி மைவிரி கங்குல் காலை வந்து - பரவப்பூசிய விபூதியும் சிவந்த சடா முடியும் பொற்பிரம்புங்கொண்டு இருள் விரிந்த இவ்விராக்காலத்தின்கண் நமது சொப்பனவத்தையில் வந்து,—இவ்வகை மொழிந்தார் என்று யாவரும் கனவு சொன்னார் - இந்தப்பிரகாரந் திருவாய்மலர்ந் தருளினு ரென்று அவரனைவருந் தாங்கண்ட கனவுநிலையைத் தனித்தனி ஒருவர்க் கொருவர் மாறின்றிக் கூறினர். எ-று (௩எ)

அத்தனை மன்று ளாடு மையனை வியந்து கூறித்
தத்தமி லன்பு கூர்ந்து தரித்துள வருத்த நீங்கி
மெய்த்தவ வாத வூரர் மேவிடத் தணுகு வோமென்
றுத்தம பன்ன சாலை யொல்லையிற் குறுகி னார்கள்.

இ—ள்: அத்தனை மன்றுள் ஆடும் ஐயனை வியந்து கூறி - பரமபி தாவும் கனகசபையின்க ணடிக்கும் பூசிதையுடையவருமாகிய சபாநாயக ரது திருவருட்டிறத்தை எடுத்துத்தோத்திரஞ்செய்து,—தத்தமில் அன்பு கூர்ந்து தரித்துள வருத்தம் நீங்கி - தங்கடங்களுள் அன்பு மிக்குத் தாங் கொண்ட சமயவாதத்தைச் சுட்டிய மனவருத்தத்தினின்றுநீங்கி,—மெய்த் தவ வாதவூரர் மேவு இடத்து அணுகுவோம் என்று - மெய்ம்மையாகிய தவத்தையுடைய திருவாதவூரடிகள் வீற்றிருக்குமிடத்தை அடைவோ மென்று கருதி,—உத்தம பன்னசாலை ஒல்லையில் குறுகினார்கள் - அவரது நல்ல பன்னசாலையை அதிசீக்கிரத்திலடைந்தார்கள். எ-று. (௩அ)

கூடினர் பன்ன சாலை கூரருட் குன்றை யன்பா
னாடின ருவந்து கண்டார் நளினவா சனத்தின் மீது
பீடின ரிருந்த யோகம் பெயர்ந்தனர் வியந்து மன்றி
லாடின ருரைத்த வெல்லா மாங்கவர்க் கியம்பி னார்கள்.

இ—ள்: பன்னசாலை கூடினர் - இங்ஙனம் வில்வவனத்துள்ள பன்னசாலையையடைந்த தில்லைவாழந்தணர்கள்,—கூர் அருள் குன்றை அன் பால் நாடினர் உவந்து கண்டார் - ஒருகாலைக்கொருகான் மிக்கோங்குந் திரு வருட்குன்றாகிய வாதவூரடிகளைப் பேரன்போடுநாடி மனமுவந்து தரிசிக்

ழிந்து இனிப் பிறிதொருவார்த்தையை நின்னோடு கூறுமக்கூற்று,—சேற்றின் எதிர் கல் எறிதல் செய்வது அலது உண்டோ - சேற்றின்மீது கல்லு விட்டெறிந்தவழி அச்சேறு எறிந்தார்மீது தெறித்தல்போல அவப்பிரயோசனமாவதல்லது சற்பிரயோசனமாவதுண்டோ. எ-று. (௨௬)

நன்றிதரு வாருமொரு ஞாளிகுரை செய்தா
னின்றதன் வெகுட்சியை நிறுத்தல் கடனாமா
லின்றிழியு நின்னுட னிகழ்ச்சியெனி னுஞ்சீ
ரொன்றுமிலை யானவுனை யோருரையில் வெல்வேம்

இ—ள்: நன்றி தருவார் ஒரு ஞாளி குரை செய்தாலும் நின்று அதன் வெகுட்சியை நிறுத்தல் கடனாம் - தமக்கும் பிறர்க்கும் நன்மையை ஈட்டும் புருஷோத்தமர் ஒருநாய் குரைக்கினும் அங்ஙனந் தங்கிநின்று அதன்வெகுளியைத் தணித்தல் அவருக்கு முக்கியகடமையாகும், அதுபோல,—இன்று இழியும் நின் உடன் இகழ்ச்சி எனினும்-இத்தின மிழிவு பொருந்திய நின்னோடு வாதஞ்செய்தல் எமக்கிழிவாயினும்,—சீர் ஒன்றும் இலை ஆன உனை ஓர் உரையில் வெல்வேம் - சமயவாதஞ் செய்தற்கு வேண்டப்படுஞ் சிறப்பிரண்டினுள் ஒருசிறப்புமில்லாத உன்னை ஓராக்ஷேபத்தில் வெல்வேம். எ-று. (௨௭)

மிக்கதிறன் மன்னவரு மெய்யுணர்வி னோருந்
தொக்கசபை முன்னர்நம தர்க்கவுரை சொன்னாற்
றக்கதென லாமிது தகாததிது வென்றா
லெக்கலக முமிலை யிதேதகரும மாமால்

இ—ள்: மிக்க திறல் மன்னவரும் மெய் உணர்வினோரும் தொக்கசபை முன்னர் நம தர்க்க உரை சொன்னால் - மிக்க வலிமையையுடைய அரசர்களும் மெய்யுணர்வையுடைய சகலகலா பண்டிதர்களுமொருங்கு திரண்ட மகாசபைக்கெதிரே நாமிருதிறத்தேமும் நம்முடைய பக்க சுபக்கவிபக்கங்களைக்கொண்டு சுட்டிவாதித்தால்,—இது தக்கது இது தகாதது எனலாம் - இதுகுணம் இதுதோஷம் என்று அவர்களே வாதசித்தாந்தஞ் செய்துவிடலாம்,—என்றால் - அங்ஙனஞ் சித்தாந்தஞ் செயப்படின்,—எக்கலகமும் இலை - ஒருகலகமுமில்லை ஆகலின்,—இதேதகருமம் ஆம் - இதுவே ஈண்டுச் செயற்பாலதாகியகாரியமாம். எ-று. (௨௮)

உத்தர முரைக்கவறி யாதுபுலி யூரர்
புத்தனை முனிந்தனர் புடைத்தனர்க ளென்றே
யித்தல முரைத்துவிடு மென்றுவள வன்பான்
மெய்த்தவர் விரித்தெழுது மோலையை விடுத்தார்

இ—ள்: மெய்த்தவர்- மெய்ம்மையாகிய தவத்தையுடைய தில்லை வாழந்தணர்கள்,—புலியூரர் உத்தரம் உரைக்க அறியாது புத்தனை முனிந்தனர் புடைத்தனர்கள் என்று இத்தலம் உரைத்துவிடும் என்று - சிதம்பர தலவாசிகள் புத்தகுருவின் வினக்கட்கு விடைகூற வகையறியாமல் அப் புத்தகுருவை வெகுண்டு புடைத்தார்களென் றிவ்வுலகந் தப்பாது தம்மை அபவாதஞ்சொல்லுமென் றுலோசித்து,—வளவன் பால் விரித்து எழுதும் ஓலையை விடுத்தார் - சோளராசாவினிடத்துச் சம்பவங்களைக் கூறுபட விரித்தெழுதி, அவனதுவரவை அபேக்ஷிக்கும் ஒரு திருமுகமனுப்பினுர் கள். எ-று. (உக)

அந்தணர் பெருந்தவ ரருங்கலை யுணர்ந்தோர்
வந்தணுகு நாளைமணி மன்றுதொழ வென்றே
புந்திமகி ழோலைபல போக்கியபின் வெய்யோன்
முந்துற வொளித்தனன் முளைத்தன னிராவோன்

இ—ள்: அந்தணர் பெருந்தவர் அரும் கலை உணர்ந்தோர் - பிராமணர்களும் பெரிய தபோதனர்களும் அரியசகலகலாபண்டிதர்களும்,—மணி மன்று தொழ நாளை வந்து அணுகும் என்று புந்தி மகிழ் ஓலை பல போக்கிய பின் - அழகிய கனகசபையைத் தரிசித்துவணங்க நாளை இங்ஙனம் வந்துசேருங்களென்று வாசிப்பவர் கேட்பவரது மனம்மகிழுதற் கேதுவாகிய திருமுகங்கள் பலவற்றை எழுதியனுப்பியபின்னர்,—வெய்யோன் முந்துற ஒளித்தனன்- சூரியன் முன்னர் அஸ்தமயனமாயினன்,—இராவோன் முளைத்தனன் - சந்திரன் பின்புதயஞ்செய்தான். எ.று.(௩0)

வேறு.

தூங்கவா னென்னு மாதின் சுடர்நுதற் றிலக மென்னக்
கங்குலா மடந்தை பார்க்குங் கவின் கொள்கண் ணடி யென்னச்
சங்கவார் குழையார்க் கிட்ட தாளவெண் கவிகை யென்னத்
திங்கண்மா கடவு டோன்றச் சிறந்தது ஞால மெல்லாம்

இ—ள்: தூங்க வான் என்னும் மாதின் சுடர் நுதல் திலகம் என்ன - உயர்ச்சிபொருந்திய ஆகாயமென்னும் பெண்ணினதொளியை யுடைய நெற்றியின்கண் விளங்குஞ் சிந்தூரதிலகம்போலவும்,—கங்குல் ஆம் மடந்தை பார்க்கும் கவின் கொள் கண்ணடி என்ன - இராக்கால மாகிய பெண் தன்வடிவழகைநோக்குமழகிய கண்ணடியைப்போலவும்,— சங்கவார் குழையார்க்கு இட்ட தாள வெண் கவிகை என்ன - நெடியசங் கக்குண்டலத்தையுடைய சிவபெருமானுக் கிந்திரன்கவித்த வெண்மை யாகிய முத்துக்குடையைப்போலவும்,—திங்கள் மா கடவுள் தோன்ற - தெய்வத்தன்மையையுடைய சந்திரனுதிக்க,—ஞாலம் எல்லாம் சிறந்தது - இவ்வுலகமுழுதுஞ்சிறப்படைந்தது. எ-று. (௬௧)

இன்றொரு தினமுந் தேரா விங்கிரு நாளை யாங்க
ளுன்றனா துயர்ச்சி யின்மை காட்டுது முலகிற் கென்று
நன்றிகொண் மனையிற் சென்றே யாருநல் லுணவு மாந்தி
யன்றிருண் மேன்மை யாழ ரருந்துயில் பயிலுங் காலை.

இ—ள்: மேன்மையாளர் - மகிமையையுடைய தில்லைவாழந் தணர்கள்,—தேரா இன்றொரு தினமும் இங்கு இரு - புத்தகுருவே இவ் வொருதினமாத்திரம் நீயிங்கிரு,—நாளை யாங்கள் உன்றனது உயர்ச்சி யின்மை உலகிற்குக் காட்டுதும் என்று - நாளை நாமுன்னுடைய இழிவை உலகிற்கு நேரே காட்டுதுமென்று கூறி,—நன்றி கொள் மனையில் சென்று யாரும் நல் உணவு மாந்தி - நன்மையையுடைய தம்மில்லங்களிற் சென் றனைவரும் நல்ல உணவுகளையுட்கொண்டு,—அன்று இருள் அரும் துயில் பயிலும்காலை - அவ்விராக்காலத்தின்கண் அரியநித்திரை செய்யும்போது. எ-று. (௬௨)

அழகுற மன்றி லாடு மையர்கைப் பிரம்பு தாங்கித்
தழைசடை முடியு மேனி சாத்திய நீறு மாகி
விழைதரு வடிவங் கொண்டு வெளிப்படக் கனவில் வெய்யோ
னொழுவதன் முன்னரெய்தி யாவர்க்கு மிதுபு கன்றார்.

இ—ள்: அழகு உற மன்றில் ஆடும் ஐயர் - தரிசித்தபக்குவான் மாக்கள் பரமுத்தியடையும்படி கனகசபையின்கண்ணே ஞானநடனஞ் செய்தருளும் பரமபிதாவாகிய சபாநாயகர்,—கைப் பிரம்பு தாங்கி - தம

தருமைத்திருக்கரத்திற் பொற்பிரம்பைத்தாங்கி,—தழை சடை முடியும் மேனி சாத்திய நீறும் ஆகி - தழைத்தசடாமுடியையும் திருமேனியிலே தரித்த விபூதியையுமுடையவராகி,—விழைதரு வடிவம் கொண்டு - எவரும் விரும்பத்தகும் பேரழகுபொருந்திய ஒரு சித்தவடிவங்கொண்டு,—கனவில் வெய்யோன் எழுவதன் முன்னர் வெளிப்பட எய்தி - அவ்வந்தணரது சொப்பனவத்தையிற் சூரியோதயத்துக்குமுன்னர் நான்காஞ்சாமத்தில் வெளிப்படவந்தருளி,—யாவர்க்கும் இது புகன்றார் - அவரனைவர்க்கு மிதனைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (௩௩)

வருந்துவ தொழிமி னம்மூ ரெல்லையின் வைகி யன்பா
லிருந்தனன் வாத வூர னிவ்வுரை கேட்ட போதே
பொருந்திய தர்க்க நூலாற் புத்தரை வெல்வா னின்னே
யருந்தவ முடைய நீர்போ யழைத்திடு மவனை யென்றார்.

இ—ள்: வாதவூரன் அன்பால் நம் ஊர் எல்லையில் வைகி இருந்தனன் - திருவாதவூரன் உண்மையன்பினுன் நமது தில்லைமாநகரின் புறவெல்லையிற் சிவயோகஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றனன்,—இவ்வுரை கேட்டபோதே பொருந்திய தர்க்க நூலால் புத்தரை வெல்வான் - இவ்வார்த்தையை நீவிர் சொல்லக் கேட்டதுணையானே சித்தாந்தத்திற் பொருந்திய தர்க்கநூல்விதிப்படி பௌத்தர்களைத் தவறாது வாதித்து வெல்வான்,—அரும் தவம் உடைய நீர் இன்னே போய் அவனை அழைத்திடும் - அரியதவத்தையுடைய நீவிர் இப்பொழுதேபோய் அவனை தப்பாதழையுங்கள்,—வருந்துவது ஒழிமின் என்றார் - இஃதன்றி வெல்லுதற்கண் ஐயுற்றுமனம்வருந்துதலை இனி நீக்கிவிடுங்களென்றருளிச்செய்தார். எ-று. (௩௪)

கண்டனர் கனவு தன்னில் விழித்தனர் கனக மன்றி
லொண்டொடி பாக னன்பா லுரைத்தது கருத்தி லாய்ந்து
கொண்டனர் மகிழ்ச்சி செங்கை குவித்தனர் முடியிற் கோயின்
மண்டப மிசையே யெல்லா மாந்தரும் வந்து தொக்கார்.

இ—ள்: கனவுதன்னில் கண்டனர் விழித்தனர் - சொப்பனவத்தையின்கணிங்ஙனங்கண்ட தில்லைவாழந்தணர்கள் நித்திரைவிட்டெழுந்து,—கனக மன்றில் ஒண் தொடி பாகன் அன்பால் உரைத்தது

மெய்த்தவர்கள் வேதமுத லோர்பரி கலத்தோர்
தத்தமனை தோறுமிது சாற்றினர்க ளன்னோர்

இ—ள்: புத்தகுரு இன்னன புகன்றபின் - புத்தகுரு இன்னோரன்னவார்த்தைகளைக் கூறியபின்னர்,—அன்னோர் எவர்க்கும் இத்திறம் உரைக்குவம் எனக் கடிது அகன்று - அச்சைவர்கள் சிதம்பரதலவாசிகளெவர் கட்கு மிச்சமாசாரத்தைச் சொல்வேமென் றவ்விடத்தைவிட்டகன்று,—மெய்த்தவர்கள் வேதமுதலோர் பரிகலத்தோர் தத்தமனை தோறும் இது சாற்றினர்கள் - உண்மையாகிய தபோதனர்களுக்கும் வேதவித்துக்களாகிய தில்லைவாழந்தணர்களுக்கும் ஏனைப் பரிகலத்தோர் கட்கும் அவ்வவரில்லங்கடோறுஞ் சென்றிதனைக் கூறினார்கள். எ-று,

புண்ணுழையுப் வேனிகர் புகன்றமொழி கேளா
வண்ண லுறை கோயிலிடை யாவரு மடைந்தே
வண்ணமணி மண்டபம தெய்திவரு புத்த
னெண்ணமது கேட்குவ மெனக்கடிது சென்றார்.

இ—ள்: புண் நுழையும் வேல் நிகர் புகன்ற மொழி கேளா - புண்ணின்கணுழையும் வேற்படைபோலும் அவ்வார்த்தையை அவர்களனைவருங்கேட்டு,—அண்ணல் உறை கோயில் இடை யாவரும் அடைந்து-எப்பொருட்கு மிறைவராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற பேரம்பலத்தின்கண் வந்தனைவருமொருங்குதிரண்டு,—வண்ண மணி மண்டபம் அது எய்தி - இனி நாம் புலீச்சரத்திலுள்ள அழகிய அவ்விரத்தினமண்டபத்தின் கட்போய்,—வரு புத்தன் எண்ணம் அது கேட்குவம் எனக் கடிது சென்றார் - அம்மண்டபத்தின்கண் வந்திருக்கும் புத்தகுருவினது மனக்கருத்தென்னையென்று கேட்டறிவோமென்று அங்ஙனம் விரைந்துசென்றார்கள். எ-று. (உரு)

தெய்வநா ரானவர்கள் செல்லவெதிர் வாரா
மெய்யுணர்வில் புத்தனை வெகுண்டுபல சொல்லா
வுய்வதறி யாதவொரு தீயமு றூதே
யிவ்வகை யிருந்தமதி யாமையெது வென்றார்.

இ—ள்: தெய்வ நரரானவர்கள் செல்ல - பூசுரர்களாகிய தில்லை வாழந்தணர்கள் அங்கேசெல்ல,—எதிர் வாரா மெய் உணர்வு இல் புத்தனை வெகுண்டு பல சொல்லா - எதிர்கொண்டுவாராத மெய்யறிவற்ற புத்தகுருவைக் கோபித்துப் பலவற்றைப் பேசி,—உய்வது அறியாத ஒரு நீ பயம் உறுது இவ்வகை இருந்த மதியாமை எது என்றூர் - உய்யுநெறியறியாத மூழமகனாகிய நீ ஒருசிறிதும் அச்சமின்றி இங்ஙன மிறுமாந்திருந்த அவமதிப்புக்குக் காரணமென்னையென்று வினவினர். எ-று. (உச)

அங்கமறை யாகம புராணமவை யாலே
நுங்கடவு ளேகடவு ளென்றுநுவல் வீரே
லெங்கடவு ளேகடவு ளென்றுநவில் வேன்யா
னிங்கெனெதிர் கூறுமென வேயவ னிசைத்தான்

இ—ள்: அங்கம் மறை ஆகம புராணம் அவையாலே நும் கடவுளே கடவுள் என்று நுவல் வீரேல்,—ஆறங்கம் நால்வேதம் இருபத்தெட்டாகமம் பதினெண்புராணமாகிய நுஞ்சமயசாத்திரங்களினுலே உமது சிவனே உலகத்துக்கு முதற்கடவுளென்று நீவிர் பிரதிபாதித்தல் கூடுமாயின் அதனைநிராகரித்து,—எம் கடவுளே கடவுள் என்று யான் நவில் வேன் - நஞ்சமய சாத்திரங்களைக்கொண்டு எம்புத்தகடவுளே உலகத்துக்கு முதற்கடவுளென்று யான்பிரதிபாதிப்பேன்,—இங்கு என் எதிர் கூறும் எனவே அவன் இசைத்தான் - ஆதலின், இங்கெனக்கெதிரே நீவிர் வாதஞ் செய்யுங்களென்று அப் புத்தகுரு கூறினன். எ-று. (உரு)

போற்றுமறை யந்தணர்கள் புத்தனை வெகுண்டே
தோற்றனை யெனக்கலைஞர் சொல்லவுனை வெல்வோ
மாற்றமினி யுன்னுட னுரைக்குமது மற்றோர்
சேற்றினெதிர் கல்லெறிதல் செய்வதல துண்டே

இ—ள்: போற்றும் மறை அந்தணர்கள் புத்தனை வெகுண்டு-யாவராலுந் துதிக்கத்தகும் வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்யுந் தில்லைவாழந்தணர்கள் இங்ஙனங்கூறிய புத்தகுருவைக்கோபித்துப்பார்த்துக் கூறுவாராயினர்,—தோற்றனை எனக் கலைஞர் சொல்ல உனை வெல்வோம் - நீ தோற்றனையென்று தார்க்கிகர்சொல்லும்படி நாம் உன்னைத் தப்பாது வெல்வோம்,—இனி மற்று ஓர் மாற்றம் நின்னுடன் உரைக்கும் அது - அஃதொ

கப்பெற்றுக்கொண்டனர்,—பீடினர் நளின ஆசனத்தின்மீது இருந்தயோகம் பெயர்ந்தனர் - அப்பொழுது சிவபத்தசிரோமணியாகிய எம்பெருமான் பதுமாசனமாக வீற்றிருந்து சாதித்த சிவயோகங் குலேந்தெழுந்தனர், அங்ஙனமெழுதலும்,—பிறங்கு மன்றில் ஆடினர் உரைத்த எல்லாம் ஆங்கவர்க்கு இயம்பினர்கள் - பஞ்சசபைகளுள் மேம்பட்டு விளங்குங் கனகசபையின்கட் பஞ்சகிருத்திய நிருத்தஞ்செய்தருளுகின்ற சபாநாயகர் தமக்குச் சொப்பனுவத்தையின்கண் வெளிப்பட்டுத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மங்கல சமாசாரங்களையெல்லாம் அவ்வடிகட் கவ்வந்தணர் விரித்து விண்ணப்பஞ்செய்தனர். எ-று. (கக)

வேறு.

அந்தமொழி யன்பினர் செவிப்புல னிலங்குதலு
மன்றிறை பணித்த துணரா
வந்தவரு டன் கடிது சென்றுதிரு மன்றனை
வணங்கியருள் பெற்று மயலாஞ்
சிந்தைய ரிருந்தமணி மண்டபம தெய்தியவர்
தீயமுக நாடி லிடரே
நந்துமென வேயெழினி கொண்டுமறை வித்தெதி
ரிருந்தனர் நலங்கொ ளணைமேல்.

இ—ள்: அந்த மொழி அன்பினர் செவிப்புலன் இலங்குதலும் - அவ்விண்ணப்பவாசகம் சிவபத்திமானுகிய திருவாதவூரடிகளது செவிப்புலங்கட்கு விடயமாதலும்,—அன்று இறை பணித்தது உணரா - திருப்பெருந்துறையின்கண் ஞானோபதேசஞ் செய்த அக்காலத்துப் பரமாசாரியர் தமக்காஞ்ஞாபித்தருளிய அவ் வாஞ்ஞையை நினைந்து,—வந்தவர் உடன் கடிது சென்று திரு மன்றனை வணங்கி அருள் பெற்று-தம்மிடத்து வந்த தில்லைவாழந்தணர்களோடு விரைந்து சென்று அழகிய சபாநாயகரைத் தரிசித்து வணங்கித் திருவருள்பெற்று,—மயல் ஆம் சிந்தையர் இருந்த மணிமண்டபம் எய்தி - ஐயந்திரிபறியாமையாகிய மயக்கங்கள் பொருந்திய மனத்தையுடைய புத்தர்களிருக்கும் இரத்தினமண்டபத்தையடைந்து—அவர் தீய முகம் நாடில் இடரே நந்தும் எனவே எழினி கொண்டு மறைவித்து -அப்புத்தர்களது துர்முகத்தை நாம் நேரேநோக்கிற் பாவமே மிகுமென்று இடுதிரைகொண்டு அவர்களைத் தமக்கு வெளிப்படாதிருக்கும்படி மறையச்செய்து,—எதிர் நலம் கொள் அணைமேல்

இருந்தனர் - அவர்கட் கெதிரே அழகுபொருந்திய ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருந்தருளினர். எ-று. (௬௦)

மன்னுமறை யந்தணர் புராணிக ரருங்கலைகள்
வல்லவர்நல் லோர்க ளுடனே
சென்னிவள வன்கடிது வந்துதிரு மன்றனெதிர்
சென்றுதொழு தங்க ணகலா
மின்னுமணி மண்டபம தெய்தியரு ளன்பரை
வியந்தடி வணங்கி யருகா
நன்னரணை யின்புற மிருந்தனன் விரிந்தகலை
நாணிறைவு கொண்ட மதிபோல்.

இ—ள்: சென்னி வளவன் - தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருள்ளும் சிரஸ்தானமாகவைத்து நன்குமதிக்கற் பாலனாகிய சோழமகாராசா,— மன்னும் மறை அந்தணர் புராணிகர் அரும் கலைகள் வல்லவர் நல்லோர்கள் உடனேகடிது வந்து - நிலைபெற்ற வேதசிவாகமங்களிலே மகாபாண்டித்தியமுடைய பிராமணர்களும் பௌராணிகர்களும் அரியகலைஞானங்களில்வல்ல விற்பன்னர்களுமாகிய இந்நல்லவர்களுடனே விரைந்து சிதம்பரத்திற்கு வந்து,—திரு மன்றன் எதிர் சென்று தொழுது அங்கண் அகலா மின்னு மணி மண்டபம் எய்தி - அழகிய சபாநாயகரது சந்நிதியையடைந்து தரிசித்து வணங்கி அவ்விடத்தைவிட்டகன்று திருப்புலீச்சரத்துள்ள இரத்தினமண்டபத்தையடைந்து,—அருள் அன்பரை அடி வணங்கி வியந்து - திருவருளையுடைய மெய்யன்பராகிய திருவாதவூரடிகளது திருவடிகளை வணங்கி ஸ்தோத்திரஞ்செய்து,—விரிந்தகலை நாள் நிறைவு கொண்டமதிபோல் அருகா நன்னர் அணையின்புறம் இருந்தனன் - சோடசகலைகணிறைந்த பூரணசந்திரனைப்போல அவ்வடிகளதொரு திருமருங்காக இடப்பட்ட நல்ல ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருந்தனன். எ-று (௬௧)

ஈழவள நாட்னு மெழுந்தடி பணிந்துதிறை
யிட்டகுறை நல்கி யிறைவா
வாழிமிக வாழியென நின்றபொழு தங்கவனை
மன்னர்பெரு மானு மகிழா
வேழமிவை நல்லவிலை யில்லையிம் மணிக்கென
வியந்தரு கிருத்தி யெவருஞ்

சூழுமவை தங்குதலு மங்கய லிருந்தனர்கள்
  சூழ்ந்துகரி செல்லு மயலோர்.

இ—ள்: ஈழ வள நாடனும் எழுந்து அடி பணிந்து திறை இட்டகுறை நல்கி - வளம் பெருந்திய ஈழமண்டலாதிபதியும் சோழமண்டலாதிபதியைக்கண்டு விரைந்தெழுந்து பாதங்களைவணங்கி முன்கொடுத்தெஞ்சிய திறைப்பொருட்குறையைக்கொடுத்து,—இறைவா வாழி மிக வாழி என நின்றபொழுது - மகாராசாவே நீடூழிவாழுக வாழுக வென்று துதித்து நிற்குந்தருணத்து,—அங்கவனை மன்னர் பெருமானும் மகிழா - அப்புத்தராசாவைச் சோழராசாவும் மனமுவந்துநோக்கி,—வேழம் இவை நல்ல - நீதந்த இவ்வியானைகள் மிகவும் நல்லன,—இம்மணிக்கு விலை இல்லை என வியந்து அருகு இருத்தி - இவ்விரத்தினங்கட்கு விலைமதிப்பென்பதொன்றிலையெனப்புகழ்ந்து தன்பக்கத்திருத்தி,—எவரும் சூழும் அவைதங்குதலும் - அனைவரும் சூழ்ந்திருக்கு மச்சபையின்கட்டானு மிங்ஙனம் நடுநாயகமாக வீற்றிருத்தலும்,—சூழ்ந்து கரிசொல்லும் அயலோர் அங்கு அயல் இருந்தனர்கள் - வாதி பிரதிவாதிகளது விக்ஷேப ஆக்ஷேபங்களை ஆராய்ந்துணர்ந்து செயஅபசெயங்களை நடுநின்று வரையறுத்து நிச்சயித்துக்கூறும் மத்தியஸ்தர்களாகிய நொதுமலர் அவ்வரசனுக்குப் பக்கத்தே இருந்தார்கள். எ-று. (சஉ)

தில்லைநக ரந்தணர் தபோதனர் சிறந்தினி
  திருந்துழி விரிந்த சிவநூல்
வல்லவ ரிழிந்தகுண புத்தனுடன் வாதுசெயு
  மன்னுசபை காண வருவோர்
தொல்லைமறை தந்தவன் முகுந்தன்முனி வோரெழுவர்
  சூழுமிரு நான்கு திசைமே
லெல்லையி லிருப்பவ ருருத்திரர்கள் விஞ்சைய
  ரிராப்பக விலங்கு கதிரோர்.

இ—ள்: தில்லை நகர் அந்தணர் தபோதனர் சிறந்து இனிது இருந்துழி - இவ்வாற்றானே தில்லைவாழந்தணர்கள் தபோதனர்களோடு மனமகிழ் சிறந்தினிதாக வீற்றிருக்கும்பொழுது,—விரிந்த சிவ நூல் வல்லவர் இழிந்தகுண புத்தன் உடன் வாது செயும் மன்னு சபை காணவருவோர் - பரந்த சிவாகமங்களில் வல்ல திருவாதவூரடிகள் இழிகுணம்

பொருந்திய புத்தகுருவோடு சமயவாதஞ்செய்யும் நிலைபெற்ற சபையைக் காணும்படி இன்னும்வந்தவர்கள் யாரெனின்,—தொல்லை மறை தந்தவன்-பழைய வேதங்களை இந்நிலவுலகிற்றந்து பரப்பிய பிரமாவும்,—முகுந்தன்-விஷ்ணுவும்,—முனிவோர் எழுவர் - சத்த விருடிகளும்,—சூழும் இரு நான்கு திசை மேல் எல்லையில் இருப்பவர்,—இவ்வுலகைச் சூழ்ந்த அட்ட திக்கின் முடிவுகடோறும் வசிக்குமிந்திரன் முதலிய திக்குப்பாலகரெண்மரும்,—உருத்திரர்-உருத்திரர்களும்,—விஞ்சையர் -வித்தியாதரர்களும்,—இராப் பகல் இலங்கு கதிரோர் - சந்திரசூரியர்களும் பிறருமாம். எ-று.

வேறு.

தன்பெருந் தானை சூழ விருந்ததண் பொன்னி நாடன்
றென்பெருந் துறைசூழ் நாடன் றிருவடி வணங்கி நின்று
நின்பரஞ் சைவ ஞான நிலைமையை நிறுத்தல் பின்ன
ரென்பரம் புத்தர் தம்மை யீங்குயிர் செகுப்ப தென்றான்.

இ—ள்: தன் பெரும் தானை சூழ இருந்த தண் பொன்னி நாடன் - தன்மிக்க சேனைகள்சூழச் சபாநாயகமாக வீற்றிருந்த தண்ணிய காவிரி நாட்டையுடைய சோழமகாராசா அப்பொழுதெழுந்து,—தென் பெருந் துறைசூழ் நாடன் திருவடி வணங்கி நின்று - தெற்கின்கணுள்ள திருப்பெருந்துறையைச்சூழ்ந்த பாண்டிநாட்டையுடைய திருவாதவூரடிகளது திருவடிகளை வணங்கிநின்று,—சைவ ஞான நிலைமையை நிறுத்தல் நின் பரம் - சிவஞான நீர்மையையுடைய நமது சித்தாந்த சைவத்தைத் தாபித்தல் தேவரீரது கடமையாகும்,—புத்தர்தம்மை ஈங்கு உயிர் செகுப்பது என் பரம் என்றான் - அதனைத் தாமே நிராகரிக்க ஈண்டுவந்த இப்புத்தர்களைத் தப்பாதுயிர்வதைசெய்வது தமியேனது கடமையென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான். எ-று. (சச)

வளவனிவ் வகையிற் கூற வந்தபொய்ப் புத்த ரெல்லா
முளமயர்வெய்த வாத வூரருண் மகிழ்ச்சி யெய்திக்
களவுரை பகர்வோய் வந்த காரண முரைநீ யென்னக்
கிளர்செவி நுழைவே லென்னக் கேட்டவ னிதனைச் சொல்வான்

இ—ள்: வளவன் இவ்வகையில் கூற - சோழமகாராச இந்தப்பிரகாரம் வாதவூரடிகளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய,—வந்த பொய்ப்புத்தர் எல்

லாம் உளம் அயர்வு எய்த - இலங்கையினின்றும் வந்த பொய்ச் சமயிகளாகிய பௌத்தர்களெல்லாம் அது கேட்டு மனமயர்ச்சியடைய —வாதவூரர் உள் மகிழ்ச்சி எய்தி - திருவாதவூரடிகள் மனமகிழ்ச்சியடைந்து,—களவு உரை பகர்வோய் நீ வந்த காரணம் உரை என்ன - மயக்கவார்த்தைகளைப் பேசும் புத்தகுருவே நீ ஈண்டுவந்த காரணமென்னை சொல்லென்று வினவ,—கிளர் செவி நுழை வேல் என்னக் கேட்டவன் இதனைச்சொல்வான் - கிளரா நின்ற செவித்துவாரங்களில் நுழையும் பழுக்கக்காய்ச்சிய வேலைப்போல அவ்விளியுரை விஞவுரைகளைக் கேட்ட புத்தகுரு இதனைச் சொல்வான். எ-று. (சரு)

மன்னுமெங் கடவு ளல்லான் மற்றிலை கடவு ளென்றே
யிந்நெடும் பதியி லெய்தி யியம்பியிங் கெவருங் காணப்
பொன்னினம் பலத்தே யெங்கள் புத்தரை வைத்தல் வேண்டி
நென்னல்வந் திருந்தே னிங்கு வேறிலை நினைந்த தென்றான்.

இ—ள்: இந் நெடும் பதியில் எய்தி - இப்பெரும்பதியின் கண் வந்து,—மன்னும் எம் கடவுள் அல்லால் மற்றுக் கடவுள் இலை என்று இயம்பி - நிலைபெற்ற நம் புத்தகடவுளல்லது உலகிற்கு வேறுகடவுளில்லையென்று நம்மோடு வாதித்து வென்று,—இங்கு எவரும் காணப் பொன்னின் அம்பலத்தே எங்கள் புத்தரை வைத்தல் வேண்டி - இங்கே நீவிரெல்லீருங்காணக் கனகசபையின் கண்ணே நம்புத்தகடவுளைத் தாபனஞ்செய்யும்படி கருதி,—நென்னல் வந்து இருந்தேன் - முன்னைநாளின் கண் வந்திருந்தேன்,—இங்கு நினைந்தது வேறு இலை என்றான் - இங்கே நான் எண்ணி வந்தகாரியம்பிறிதொன்றில்லை என்றுகூறினான். எ-று (சசு)

என்றலும் வாத வூரெம் மிறைவர்புன் முறுவ லெய்தி
முன்றவ மொன்று மில்லாய் முயலிய மாவ துண்டோ
நன்றது நிற்க வுன்ற னற்பெருங் கடவு டானுஞ்
சென்றவ னடியிற் சேருஞ் செய்தியுஞ் செப்பு கென்றார்.

இ—ள்: என்றலும் - என்றிங்ஙனம் புத்தகுரு கூறுதலும்,—வாதவூர் எம்மிறைவர் புன்முறுவல் எய்தி - நஞ்சமயகுரவராகிய திருவாதவூரடிகள் திருப்புன்னகைசெய்து,—முன் தவம் ஒன்றும் இல்லாய் - பூர்வசன்மதவம் ஒருசிறிதுமில்லாத புத்தகுருவே,—முயல் இயம் ஆவது உண்டோ - எவ்வாற்றானும் முயல் யானையாவதுமுளதோ,—நன்று - நீ கூறிய இது

மிகவும் நன்று,—அது நிற்க - அஃதவ்வளவினிற்க,—உன்றன் நல்பெரும் கடவுடானும் அவன் அடியில் சென்று சேரும் செய்தியும் செப்புக என்றார் - உனது நல்ல பெரிய கடவுளினது இலக்கணத்தையும் உயிர்கள் அக் கடவுளதடியிற் சென்றடையு முத்தி இலக்கணத்தையும் இங்கே சொல்லு கவென்று வினவியருளினார். எ-று. (௪எ)

அண்ணலா ருரைத்த போதி லாங்கவன் வெகுட்சி யெய்திக்
கண்ணிலா தவற்கு வெய்யோன் கதிரொளி காட்ட லாமோ
நண்ணலா வெங்க ணாத னற்புக ழுரைக்கி னன்னு
வெண்ணிலா யிரங்கள் வேண்டு மென்றுபி னிதுபு கன்றான்.

இ—ள்: அண்ணலார் உரைத்த போதில் - பெருமையிற் சிறந்த திருவாதவூரடிகள் இவ்வாறு வினவியசமயத்தில்,—ஆங்கவன் வெகுட்சி எய்தி - அப்புத்தகுரு கோபங்கொண்டு,—கண் இலாதவற்கு வெய்யோன் கதிர் ஒளி காட்டல் ஆமோ - பிறவிக்குருடனுக்குச் சூரியகிரணத்தினொ ளியைக் காட்டுதல்கூடுமோ, கூடாதன்றே,—அது போல,—நண்ணலா எங்கள் நாதன் நல் புகழ் உரைக்கின் - நும்மறிவு சென்றறிதற்கரிய நங் கடவுளது உத்தமலக்கணத்தைச்சொல்லப்புகின்,—நல் நா எண் இல் ஆயி ரங்கள் வேண்டும் என்று - அஃதிவ்வொருநாக்கிற் கமையுமோ நல்ல பல் லாயிரம் நாக்குக்கள்வேண்டுமென்று முன்னர்ப்பொதுவகையாற்கூறி,— பின் இது புகன்றான் - பின் சிறப்புவகையால் இதனைக்கூறத் தொடங் கினன். எ-று. (௪அ)

அறந்திகழ் பிடக நன்னூ லோதியன் புடையனாகிப்
பிறங்குபல் யோனி தோறும் பிறந்துயிர்க் குறுதி செய்து
மறந்தரு கோற லாதி நால்வகை யொழித்து மாண்பு
சிறந்துள போதி நீழற் சேர்வனெம் மிறைவ னாவான்.

இ—ள்: எம் இறைவன் ஆவான் - நங்கடவுளாவார்,—அறம் திகழ் நல் பிடக நூல் ஓதி - கொல்லாமைமுதலிய தருமங்களை விதித்து விளங்கும் நல்ல பிடகநூல்களைக் கூறி,—அன்பு உடையன் ஆகிப் பிறங்கு பல் யோனி தோறும் பிறந்து - உயிர்களிடத்தன் புடையவராகி விளங் காநின்ற பலயோனிகடோறும் பிறந்து,—உயிர்க்கு உறுதி செய்து - அவ் வுயிர்கட்கு நன்மைகளைச்செய்து,—மறம் தரு கோறல் ஆதி நால்வகை

ஒழித்து - வன்கண்மையையுடைய ஜராத்மவாதமுதலிய குற்றங்களுடன் கையுநீக்கி,—மாண்பு சிறந்துள போதி நீழல் சேர்வன் - மகிமைசிறந்த துள்வ அரசமர நிழலில் உருவத்திருமேனிகொண்டு வீற்றிருப்பர். எ-று.

மேவிய கருவிற் சேரு முருவம்வே தனைகு றிப்புப்
பாவனை யுடன்விஞ் ஞானப் பஞ்சகந் தங்கள் கூடி
யோவில்பல் லுணர்வுண்டாகி யொழிவது பிறவித் துன்ப
மாவது பொன்றக் கேடா யழிவது முத்தி யென்றான்.

இ—ள்: மேவிய கருவில் சேரும் உருவம் வேதனை குறிப்புப் பாவனை உடன் விஞ்ஞானம் பஞ்ச கந்தங்கள் கூடி - உதரத்திற் பொருந்திய கருப்பத்தின்கட்சேரும் உருவம் வேதனை குறிப்புப் பாவனை விஞ்ஞானமாகிய இப்பஞ்சகந்தங்களுங் கூடித் தேகஞ் ஜனித்து,—ஓவில் பல் உணர்வு உண்டாகி ஒழிவது பிறவித் துன்பம் - ஒழிவற்ற பலதிற அறிவுகளுமுதித்துப் பின்பு தாங் கூடியவாறே அக்கந்தங்களின் கூட்டம் ஒவ்வொன்றாக அழிவைப்பொருந்துவதே பிறவித் துன்பமாம்,—ஆவது பொன்றக் கேடாய் அழிவது முத்தி என்றான் - அங்ஙனங்கூடிய அப் பஞ்சகந்தக்கூட்டமும் இல்லையென்னும்படி நாசமாயழிவதே நமது முத்தியென்று புத்தகுரு கூறினன். எ-று. (௩௦)

வாதவூ ரண்ண லாரும் வண்புனற் பொன்னிநாடன்
றீதிலா முகத்தி னூடு சிறந்தருட் பார்வை நல்கிப்
பேதையா யறிமால் கொண்டு பித்துரை பகரும் புத்தற்
கேதியா மின்று சொல்வ தென்றுபின் னிதுபு கன்றார்.

இ—ள்: வாதவூர் அண்ணலாரும் பொன்னி வண் புனல் நாடன் - பெருமையிற்சிறந்த திருவாதவூரடிகளும் காவிரிநதி வளஞ்சுரக்கும் புனனாட்டையுடைய சோழமகாராசாவினது,—தீது இலா முகத்தின் ஊடு சிறந்த அருள் பார்வை நல்கி - நன்முகத்தின்கட் பொருந்தத் திவ்விய கிருபாநோக்கஞ்செய்து,—பேதையாய் அறிமால் கொண்டு பித்து உரை பகரும் புத்தற்கு - முழுமகனுய் அறிமடம்பூண்டு ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமற்ற பித்துரைகளை வசனிக்கும் இப்புத்தகுருவுக்கு,—யாம் இன்று சொல்வது எது என்று - யாமின்று சொல்லற்பால தென்னையோவென்று சிறிது சிந்தித்து,—பின் இது புகன்றார் - பின்னர் இதனைக் கூறியருளுவாராயினர். எ-று. (௩௧)

தருமமுண் டென்று நன்னூல் சாற்றினன் றலைவ னென்னை
மருவிய வுணர்வுண் டாகி மறைந்திடுங் கணத்தி னென்னை
பொருளுட னுரை நீ தேடிப் புகலுமுன் னுணர்வு போனு
லிருடரு நின்னூல் சொல்வ தெப்படி யியம்பல் வேண்டும்.

இ—ள்: தருமம் உண்டு என்று நல் நூல் தலைவன் சாற்றினன் என்னை - கொல்லாமை முதலிய அறங்களுண்டென்று நல்ல பிடகநூல்களை நங்கடவுள் கூறினுரென்று முற்கூறினை,—மருவிய உணர்வு உண்டாகிக் கணத்தில் மாய்ந்திடும் என்னை - பொருந்திய அறிவுண்டாகிப் பின்னர் அது கணப்பொழுதிற் கெடுமென்று பிற்கூறினை,—உரை உடன் பொருள் தேடிப் புகலும் முன் உணர்வு போனுல் - சொல்லையும் பொருளையுந் தேடி நூல் செய்தவன் முன்னமே இவ்வறிவு க்ஷணபங்கமுறுமேயானுல்,—இருள் தரும் நின் நூல் சொல்வது எப்படி நீ இயம்பல் வேண்டும் - மயக்கத்தைத்தரும் நின் பிடகநூல்களை நுங்கடவுள்கூறிய தெங்ஙனம் நீ சொல்வாயாக. எ-று. (௫௨)

ஆதலா லறநூ லென்ப துனக்கிலை யுயிர்கட் காகப்
பேதமாம் யோனி தோறும் பிறந்தன னிறைவ னென்றாய்
தீதுசே ரொருவர் மாலைத் தீர்க்கவந் தவர்க டாமும்
போதமால் கொள்ளி னம்மால் போவதங் குள்ள தாமோ.

இ—ள்: ஆதலால் அற நூல் என்பது உனக்கு இலை - ஆதலினுலே தருமசாஸ்திரமென்பதொன் றுனக்கில்லை, அதுநிற்க,—உயிர்கட்கு ஆகப் பேதம் ஆம் யோனி தோறும் இறைவன் பிறந்தனன் என்றாய் - உயிர்கண்மாட்டன்புபூண்டு அவைகட்காக நாலுபேதமாகிய யோனிகடோறும் நங்கடவுள் பிறந்தாரென்றனை, (சனனமானது மயக்கந்தருவது சரதமேயாகலின்),—தீது சேர் ஒருவர் மாலைத் தீர்க்க வந்தவர்கள் தாமும் போத மால் கொள்ளின் - தீமைபொருந்திய ஒருவரது மயக்கத்தை நீக்கும்படி வந்தவர்கள் தாமும் அவரினும் மிகமயக்கத்தைக் கொள்ளின்,—அம் மால் அங்குப் போவது உள்ளது ஆமோ - அம்மயக்கம் அந்நீக்கப்படுபவரினின்றும் நீங்குவது உண்மையாகுமோ. எ-று. (௫௩)

கொல்வது கருதானெங்கள் கோவென வுரைத்தாய் முன்னம்
பல்வகை யோனி தோறும் பார்மிசைப் பிறக்கு நாளில்

வெல்புலி நரியே யாகி வெம்பசி யுற்றான் மற்றுப்
புல்லொடு தழையோ தின்பா னின்பெரும் போதிநாதன்.

இ—ள்: எங்கள் கோ கொல்வது கருதான் என முன்னம் உரைத்தாய் - நங்கடவுள் உயிர்க்கொலைசெய்ய நினைக்கவுமாட்டாரென்று முன்னர்க் கூறினாய்,—நின் பெரும் போதி நாதன் பல்வகை யோனி தோறும் பார்மிசைப் பிறக்கும் நாளில் - அதற்குமுன்னர்க் கூறியபிரகாரம் அக்கடவுள் நானாவிதயோனிகடோறும் பூமியிற் பிறந்துதிரியுங் காலத்தில்,—வெல் புலி நரி ஏ ஆகி வெம் பசி உற்றால் - தன்பகையைவெல்லும் மாமிசபக்ஷணிகளாகிய புலியும் நரியுமாய்ப்பிறந்து கொடும்பசி பொருந்தப்பெறின்,—மற்றுப் புல் ஒடு தழையோ தின்பான் - அவ்வுயிர்க் கொலைக்கேதுவும் பயனுமாய ஊன்றின்பதைவிட்டுப் புல்லையும் பச்சிலைகளையுமா தின்பார், சொல்வாயாக. எ-று. (௫௪)

காவெனு முன்ற னூலிற் கந்தமைந் துடனே கூடி
யுருவமு மழியு மென்றா யுன்னிறைக் குருவ மெங்கே
விரவிய யோனி தோறு முயிர்க்கருள் செய்ய வேண்டி
மருவொரு வடிவங் கொண்டா னென்பதே மதியி லாதாய்.

இ—ள்: காவு எனும் உன்றன் நூலிற் கந்தம் ஐந்து உடனே கூடி உருவமும் அழியும் என்றாய் - பொய்யென்று சொல்லப்படும் நின் பிடகநூலிற் கூறியபிரகாரம் பஞ்சகந்த சகிதமாகி உருவமும் பங்கமுறுமென்றனை,—உன் இறைக்கு உருவம் எங்கே - இதுவே நின்மதசித்தாந்தமாயின், நின் கடவுட்கு நின் பிடகநூல் உண்டென்று கூறுமுருவம் பின்னர் யாண்டையதோ,—மதி இலாதாய் - இங்ஙனம் கொள்கின்ற கழிமடவோனே,—விரவிய யோனி தோறும் உயிர்க்கு அருள் செய்ய வேண்டி மருவு ஒருவடிவம் கொண்டான் என்பதே - பொருந்திய பல யோனிகடோறும் ஆன்மாக்கட் கருள்செய்யவிரும்பி நங்கடவுள் அதற்கிசைந்தவடிவங் கொண்டு பிறந்தாரென்று நீ கூறலாமா! அங்ஙனங்கூறின் அத்திருட்டாந்தங்கள் பரஸ்பரவிரோதமுறுகின்றனவன்றோ. எ-று.

காரண வுயிரிற் கூடுங் காரிய வுருவின் றேனுன்
சீரணி போதி நீழற் சேரிறைக் குருவ மில்லை
பூரண ஞான மில்லாய் பொன்றுதன் முத்தி யென்னும்
பேருணர் வில்லா வுன்றன் பிடகநூல் யாவர் சொன்னார்.

இ—ள்: காரண உயிரில் கூடும் காரிய உரு இன்றேல் - காரண வஸ்துவாகிய ஆன்மாவோடு கூடும் காரியமாகிய உருவம் இவ்வாற்ற னில்லையாயின்,—சீர் அணி போதி நீழல் சேர் நின் இறைக்கு உருவம் இல்லை-அழகுபொருந்திய அரசமர நீழலிலிருக்கும் நின்புத்த கடவுட் குரு வந்தான் இல்லையே,—பூரண ஞானம் இல்லாய் - அற்பவறிவையுடைய புத்தகுருவே,—பொன்றுதல் முத்தி என்னும் பேர் உணர்வு இல்லா உன்றன் பிடக நூல் யாவர் சொன்னர் - பஞ்சகந்தமுங் கெடுதலே முத்தி யென்றுகூறும் பேரறிவற்ற நின் பிடகநூலை வேறுயாவர் கூறினர், சொல் வாயாக. எ-று. (ருகூ)

இருபதிற் றொருவ ராக வெண்ணுமுன் புத்த ரெல்லாம்
வருவது சிறந்த தாயர் வயிற்றினைப் பீறி யென்பை
பரிவொடு சுமந்து பெற்ற ருயிர் கெடப் பழுது செய்தே
யருநர கத்தில் வீழ மவர்களோ கடவு ளாவார்.

இ—ள்: இருபதிற்று ஒருவர் ஆக எண்ணும் உன் புத்தர் எல்லாம் வருவது சிறந்த தாயர் வயிற்றினைப் பீறி என்பை - தண்ணங்கரன், மகாவீரன் முதலாக இருபதிற் றொருவராகச் சொல்லப்படும் நின் புத்த கடவுளரெல்லாம் பிறப்பது ஐவகைத்தாயருட் சிறந்த தமது நற்றாயரது வயிற்றைப் பிளந்தென்று கூறுவை,—பரிவு ஒடு சுமந்து பெற்றார் உயிர்கெடப் பழுது செய்து அரு நரகத்தில் வீழும் அவர்களோ கடவுளாவார் - வருத்தத்தோடு பத்துத்திங்கள்சுமந்து தம்மைப்பெற்ற நற்றாயரை உயிர்து றக்கும் வண்ணங் கொன்று முடிவில் அப்பாவத்தாற் பிறப்புக்கழுந்து தற்கரிய நரகக்குழியின்கண் வீழ்ந்தழுந்தும் அவ்வதிபாதகர்களோ கட வுளரென்று கொள்ளத்தக்கவர், இது சாலவும் நன்று. எ-று. (ருஎ)

காவுடைப் பூத நான்கின் கலப்பினிற் பேத மல்லா
தாருவினுக்குயிர் வேறின்றென் றுரைப்பைநின் பொய்ம்மைநூலி
லாவினிற் றயிலுங் காலுன் முகத்தினி லேறிப் போகு
மாவினைப் பூத பேத மறிந்ததோ வறிவி லாதாய்.

இ—ள்: காவு உடைப் பூதம் நான்கின் கலப்பினில் பேதம் அல் லாது உருவினுக்கு உயிர் வேறு இன்று என்று நின் பொய்ம்மை நூலில் உரைப்பை - தத்தங்காரணதன்மாத்திரைகளுள்ளே அடங்கி மறைதலையு

டைய பிருதிவிமுதலிய சாதுர்ப்பூத சம்மிச்சிரத்தானுய ஓர் வேறுபாடே யல்லது இவ்வுருவத்தின் கண் இதற்கு அந்நியமாக உயிரென்றொருபதார்த் தமில்லையென்று நின் பொய்யாகிய பிடகநூற் கோட்பாடுபற்றிக் கூறு வை,—இரவினில் துயிலும் கால் உன் முகத்தினில் எறிப் போகும் அர விளைப் பூத பேதம் அறிந்ததோ அறிவு இலாதாய் - இராக்காலத்து நீ நித்திரைசெய்யும்போது அச்சாதுர்ப்பூத சம்மிச்சிரத்தானுய வேறுபாடு நின்மாட்டுளதேயாகவும் நின் முகமுதலிய உறுப்புக்களினேறிச் செல்லும் பாம்பை அப்பூதபேதம் அறியாததென்னையோ முழுமகனே நீ சொல்வா யாக. எ-று. (௫அ)

உருவமு முயிருங் கூடு முணர்வுனக் கில்லை யிந்த
வுருவமிங் கிறந்தகாலை யுயிர்கடி தகன்று போகு
முருவமு முயிருங் கூடிப் பிறக்குமே லிதனு லுன்ற
னுருவமு முயிரும் வேறு மென்றுரை யுன்றன் வாயால்.

இ—ள்: உருவமும் உயிரும் கூடும் உணர்வு உனக்கு இல்லை - மேற்கூறியவாறல்லது உடம்பு முயிரும் தம்முட் கூடுதலானே அறிவு நிகழு மென்னும் உண்மையறிவு நின்மதத்திற்கில்லை, அற்றேல், அங்ங னங்கூடிய உடம்பு முயிரும் பின் யாதுசெய்யுமெனின்?—உருவம் இங்கு இறந்த காலை உயிர் கடிது அகன்று போகும் - இவ்வுடம்பு இங்ஙனம் இறந்தவழி அவ்வுயிர் சூக்குமதேகத்தோடு தன் வினைகாட்டும் கதிநிமித் தம்பற்றி விரைந்துசெல்லும், சென்றபின் யாதுசெய்யுமெனின்? மேல் உருவமும் உயிரும் கூடிப் பிறக்கும் - மேலும் அவ்வாறே தன் வினைக் கீடாகப் பொருந்துவதோர் தூலதேகமும் அவ்வுயிருங்கூடிப் பிறக்கும்,— இதனுல் - இவ்வாற்றுன் உடம்புமுயிருங் கூடியவழியே அறிவுநிகழக்கா ணும் இவ்வனுமானவளவையால்,—உன்றன் உருவமும் உயிரும் வேறும் என்று உன்றன் வாயால் உரை - உன் உடம்புமுயிரும் தம்முள் வேறு மென்னும் நமது சித்தாந்தமே கொள்ளற்பாலதென்று நீயே உன் வாயால் இட்டபங்கஞ் சொல்லக்கடவை. எ-று. (௫௯)

வானமு மில்லை வானத் தோசையு மில்லை வானு
மானதில் வழக்க தாமென் றாற்றுவை யுன்ற னூலிற்
கானிலம் புனறீ நான்குங் கலப்பதற் கிடம தாகு
நீநவி லோசை வானி னிகழ்ந்துள செய்தி யென்பாய்.

இ—ள்: வானமும் இல்லை வானத்து ஒசையும் இல்லை வானமானது இல் வழக்காம் என்று உன்றன் நூலில் அரற்றுவை - ஆகாயமென்ெருரு திரவியமுமில்லை அதன்கட் சத்தமென்ெருரு குணமுமில்லை அவ்வாகாயமென்பது இல்வழக்காமென்று நின் பிடகநூற் கோட்பாடுபற்றிப் பிதற்றுவாய்,—நீ நவில் ஒசை - நீ வானமுமில்லை வானத்தோசையுமில்லை வானமான தில்வழக்கதாம் என்றிங்ஙனம் தன்னை மறுத்துக்கூறிய இச் சத்தகுணத்தானும்,—நிலம் புனல் தீ கால் நான்கும் கலப்பதற்கு இடம் ஆகும் வானின் நிகழ்ந்துள செய்தி என்பாய் - பிருதிவி முதலியநான்கு பூதமுங் கூடிப் பரிணமித்துத் தொழிற்படுதற்குத் தான் இன்றியமையாது வேண்டப்படும் இடமாயிருக்கும் அவ்வாகாயத்தின்கட் சம்பவித்த காரியமேயென்று நீயே உடம்பட்டுக் கூறக்கடவாய். எ-று. (சுo)

இடமிகுந் திசைதா னென்ப தில்வழக் கென்னு நீயே
வடநெடுந் திசையிற் போதி மரமென வணக்கஞ் செய்வை
புடவியி லறிவி லாரும் பித்தரும் பொய்ம்மை யோரு
முடனிக ழவையிற் கூறி னொக்கு நீ யுரைப்ப வெல்லாம்.

இ—ள்: இடம் மிகும் திசை என்பது தான் இல்வழக்கு என்னும் நீயே நெடும் வட திசையில் போதி மரம் என வணக்கம் செய்வை - மிகவும் விசாலமாகிய திசையென்ப தொருதிரவியமானது இல்வழக்கென்று கூறும் நீயே அதனோடு மாறுபட உயர்வாகிய உத்தரதிக்கின்கணுள்ள அரசமரமென அதனைக்குறித் தீண்டிருந்து நமஸ்காரஞ்செய்வாய்,—புடவியில் அறிவு இலாரும் பித்தரும் பொய்ம்மையோரும் உடன் நிகழ் அவையில் கூறின்-இப்பூமியிகண் மந்தமதிகளும் பித்தாதிக்கரோகிகளும் குதர்க்கிகளும் ஒருங்கிருக்கும் அவைக்களத்தின்மாத்திரம் கூறப்படின்,—நீ உரைப்ப எல்லாம் ஒக்கும் - நீ கூறுவனவெல்லாம் பொருந்தும். எ-று. (சுக)

மரமுயி ரல்ல வென்னை மன்னுமைம் பூத மான
வுருவினர் போல நன்னீ ருணவினாற் கிளைகொண் டோங்குஞ்
சருகெழு முணவின் முயி ருதலாற் சனன பேதத்
தருவினை யருத்த வெங்கோ னுருயிர்க் கமைத்த தென்பாய்.

இ—ள்: மரம் உயிர் அல்ல என்னை - புன்மர முதலியவற்றை உயிரில்லாத சடப்பொருளென்று சொல்வாய்,—மன்னும் ஐம்பூதம் ஆன உருவினர் போல நல் நீர் உணவினால் கிளை கொண்டு ஓங்கும் - அவையிலே

பெற்ற பஞ்சபூதகாரியமாகிய சரீரத்தையுடைய நம்மனோர் உணவுள்வழி அங்கவிருத்தியும் அஃதில்வழி அங்கக்ஷீணமும் அடைவதுபோல நல்ல நீராகிய உணவுண்டாயிற் கவடுகோடு கொம்பு வளார் முதலிய கிளைகளை நன்று செழித்தோங்கி வளராநிற்கும்,—உணவு இன்று ஆயின் சருகெழும் - அவ்வுணவில்லையாயிற் சருகாய் உலர்ந்தழியும்,—ஆதலால் - இங்ஙனமாதலினாலே,—சனன பேதத்து அருவினை அருத்த எங்கோன் ஆருயிர்க்கு அமைத்தது என்பாய் - பலதிறத்தனவாகிய பூர்வசன்மங்களிற் செய்துகொண்ட அனுபவித்தற்கரிய தீவினைப்பயன்களை நுகர்வித்தற்கு நங்கடவுள் அரிய ஆன்மாக்கட் கியற்றியது அப்புன்மரமுதலிய அசரவடிவமென்று நீயே சொல்வாயாக. எ-று. (௬௨)

வன்பெரும் பழுது கோறன் மண்மிசைப் பிறர் செகுத்த
புன்புலா றின்ன னன்றென் றுரைப்பைநின் பொய்ம்மைநூலிற்
றின்னையென் றுனக்கு நல்லூ னுடலுயிர் செகுத்தே யூட்டி
யுன்பசி தணித்தார் பாவ மெய்தவ துனக்கு நன்றே.

இ—ள்: கோறல் வன் பெரும் பழுது - யாதானுமோருயிரை அதற்கு நிலைக்களமாகிய உடம்பினின்றும் தாமாகவே கொன்று நீக்கி அவ்வூனை உண்ணுதலே ஒருவர்க்குப் பெருங்கொடும்பாவமாம்,—மண் மிசைப் பிறர் செகுத்த புன் புலால் றின்னல் நன்று என்று நின் பொய்ம்மை நூலில் உரைப்பை - அஃதன்றி இவ்வுலகத்து ஒருவர்கொன்ற புல்லிய ஊனை மற்றொருவர் உண்ணுதல் பாவமாகாதென்று நின் பொய்ம்மையாகிய பிடகநூற்கோட்பாடுபற்றிப் பேசுவை,—உடல் உயிர் செகுத்து நல் ஊன் தின்னை என்று உனக்கு ஊட்டி பசி தணித்தார் - உயிரை உடம்பினின்றுங் கொன்று நீக்கி இந்நல்ல ஊனை உண்பாயென்று உபசாரத்தோடுனக்கூட்டி இங்ஙனமுன்பசியைத் தணித்தவர்,—பாவம் எய்துவது உனக்கு நன்றே - அக்கொலைப்பாவத்தை அடைவது அவ்வூனை மகிழ்ந்துண்ட உனக்கு நல்லதோ. எ-று. (௬௩)

காரண நிற்க வென்றுங் காரியங் கெடுதல் வீடென்
றாரணம் பரவு மெங்கோ னாகமம் புகல்வார் சொல்வார்
போரணங் குயிருஞ் சேரப் பொன்றுதன் முத்தி யென்று
பேரணங் குற்ற நீயே பிறிவறி யாது சொன்னாய்.

இ—ள்: காரணம் (என்றும்) நிற்க என்றும் காரியம் கெடுதல் வீடு என்று - காரணமாகிய ஆன்மா நித்தியப்பொருளாய் நிற்க எஞ்ஞான்

றும் காரியப்பொருளாகிய சரீரம் கேடடைதலே முத்தியென்று,—ஆரணம் பரவும் எங்கோன் ஆகமம் புகல்வார் சொல்வார் - வேதங்களுந் துதிக்கும் பசுபதியாகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த ஆகமங்களை ஓதியுணர்ந்த மகான்கள் கூறுவர்,—போர் அணங்கு உயிரும் சேரப் பொன்றுதல் முத்தி என்று - ஐம்புலன்களாகிய வேட்டுவராணிகளும் பிரபஞ்சப் போரால் வருந்துமுயிரும் அச்சரீரத்தோடு தீரக்கெடுதலே முத்தியென்று,—பேர் அணங்கு உற்ற நீயே பிறிவு அறியாது சொன்னாய் - கழிமடச் செயலையுடைய நீயே அவற்றின் வேறுபாடுகளை யுணராது இங்ஙனம் கூறினாய். எ-று. (சுசு)

அழிந்திடி னைந்து கந்த முத்தியென் றுரைத்தா யைந்து
மழிந்திடின் முத்தி பெற்றா ரரரென வினவுங் காலை
யழிந்திடு மைந்தி னுண்டா முணர்வென வுரைக்கி னைந்து
மழிந்தன விலையா முத்தி யாவது மில்லை யென்றார்.

இ—ள்: ஐந்து கந்தம் அழிந்திடின் முத்தி என்று உரைத்தாய் - பஞ்சகந்தங்களுந் தீரக்கெடின் அதுவே முத்தியென்று நீ கூறினாய்,—ஐந்தும் அழிந்திடின் முத்தி பெற்றார் ஆர் என வினவும் காலை - அவ்வைந்துமங்ஙன மழிந்தவழி ஆண்டு முத்திபெற்றவர்தாம் யாவரென்று வினவுமிடத்து,—அழிந்திடும் ஐந்தின் உண்டாம் உணர்வு என உரைக்கின் - அழிந்த அப்பஞ்சகந்தங்களினுமுளதாகிய அறிவென நீ விடை கொடுக்கின்,—ஐந்தும் அழிந்தன இலையாம் - அப்பஞ்சகந்தங்களும் அழிந்தன வல்லவாகும்,—முத்தி ஆவதும் இல்லை என்றார் - ஆகவே, அம்முத்தியுமொன்றில்லையெனத் திருவாதவூரடிகள் புத்தமத ஆபாசங்களை எடுத்து விளக்கி இங்ஙனம் பரமதகண்டனஞ் செய்தருளினார். எ-று.

வேறு.

பொங்கு புகழ் மங்கியுள புத்தனும் வெகுண்டே
யெங்கடவு ளேதுபெறு முத்தியெது வென்றீ
ருங்கடவுள் யாதுமது முத்தியெது வென்னத்
தங்குசிவ ஞானமுணர் சைவரிது சொல்வார்.

இ—ள்: பொங்கு புகழ் மங்கி உள புத்தனும் வெகுண்டு - இதுகாறும் மேன்மேற்கிளரும் தன் புகழாகிய தீபம் சண்டமாருதம் அகப்பட்ட தீபம் போல் மழுங்கப்

பெற்ற புத்தகுருவும் அது கேட்டுக்கோபங்கொண்டு,—எம் கடவுள் எது பெறு முத்தி எது என்றீர் - நீர் நமக்குக்கடவுளும் நம்மாற் பெறப்படும் முத்தியுமில்லையென் றித்துணையுஞ் சாதித்தீர், அது நிற்க,—உம் கடவுள் யாது உமது முத்தி எது என்ன - நுங்கடவுளிலக்கணம் யாது ? நீர் பெறும் முத்தியாவதென்னை ? சொல்லுமென்று வினவ,—தங்கு சிவ ஞானம் உணர் சைவர் இது சொல்வார் - சைவாகமங்களிற் கூறப்படும் சிவஞானத்தை அநுபூதியில் வைத்துணர்ந்த சைவாசாரியராகிய திருவாத ஆரடிகள் அவ்வினுக்கட் கிங்ஙனம் விடைகொடுத்தருளுவாராயினர். எ-று. (௬௬)

ஆலமணி நீழலி லிருந்தற முரைக்குங்
கோலமது கண்டுபலர் கும்பிட நடிப்போன்
மேலணியு நீறனுமை கூறனருண் மேவுஞ்
சீலனவ னற்பெருமை செப்பவெளி தாமோ.

இ—ள்: மணி ஆல நீழலில் இருந்து அறம் உரைக்கும் - நங் கடவுள் அழகிய கல்லாலவிருக்ஷநிழலிலே தக்ஷிணாமூர்த்தியாயிருந்து சன கர் முதலிய முனீந்திரர்களுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்பவர்,—கோலம் பலர் கண்டு கும்பிட நடிப்போன் - தந்திருமேனியைத் தம்மடியவர் பலரும் தரிசித்து வழிபடும்பொருட்டு இங்கே கனகசபையின்கண் அநவரததாண்டவஞ் செய்தருளுபவர்,—மேல் அணியும் நீறன் - திரு மேனியிலணிந்த விபூதியையுடையவர்,—உமை கூறன் - உமாதேவியை வாமபாகமகாகவுடையவர்,—அருள் மேவும் சீலன் அவன் நல் பெருமை செப்ப எளிது ஆமோ - திருவருணிரம்பும் சுபாவகுணத்தை யுடையவ ராகிய அக்கடவுளது நல்லமகிமை இவ்வியல்பிற்றென்று நாஞ் சொல்வ தற்கு அது எளியதோ. எ-று. (௬எ)

தில்லைமணி மன்றிலுறை திங்களணி யெங்கோ
னெல்லையுள ஞெமொழிய வென்றருள் புரிந்தே
சொல்லுமள விற்பல தொடுத்துமுய லாதே
நில்லுமிது கூறுமென நீசனி துரைத்தான்.

இ—ள்: தில்லை மணி மன்றில் உறை திங்கள் அணி எம் கோன் - இத்தில்லைமாநகரின்கணுள்ள அழகிய கனகசபையில் வீற்றிருக்கும் வாக்கு மனாதீத கோசரப்பொருளாகிய நங்கடவுளானவர்,—மொழிய எல்லை

உளனோ என்று அருள் புரிந்து சொல்லும் அளவில் - இவ்வியல்பினை ரொன்று வரையறுத்துக்கூறி நாம் நினக்கு விளக்குதற்கு அவர் ஓர்வரைய றையுள் அகப்பட்டவரோ அல்லராகலான் நினக்கெங்ஙனம் விளக்குது மெனத் திருவாதவூரடிகள் கூறியருளி, அப்பாலும் ஒருவாறு தூலநிலை யில்வைத்து விளக்கத் தொடங்குகின்றுழி,—பல தொடுத்து முயலாது நில்லும் - நீர் மேலும் நாநாவித சொற்பிரயோகஞ் செய்து பரக்கச்சொல் லாது நுங்கூற்றை இவ்வளவினிறுத்தும்,—இது கூறும் என நீசன் இது உரைத்தான் - இவ்வினாவிற்கு விடைகூறுமென்று பதிதனாகிய புத்தகுரு இதனைக் கூறுவானாயினான். எ-று. (சுஅ)

முன்னர்வட நீழலி லிருந்தற மொழிந்தா
னென்னிறைவ னென்னுமுரை யென்னெதி ருரைத்தீர்
மன்னுசெப மாலைகொ டிருக்குமது மற்றோ
ருன்னரிய நற்கடவு ளுண்டென நினைந்தோ.

இ—ள்: என் இறைவன் - நங்கடவுளானவர்,—வட நீழலில் இருந்து அறம் மொழிந்தான் என்னும் உரை என் எதிர் முன்னர் உரைத்தீர் - கல்லால விருக்ஷநிழலிலிருந்து தருமோபதேசஞ் செய்தா ரென்னும் வார்த்தையை நீர் எனக்கெதிரே முன்னர்க்கூறினீர்,—மன்னு செபமாலை கொடு இருக்குமது - அக்கடவுள் செபமாலை கையிற்கொண்டி ருக்கு மத்தன்மை,—மற்று ஓர் உன்னரிய நல் கடவுள் உண்டு என நினைந் தோ - தமக்குத் பிறிதோர் தியாகனித்தற்கரியமுதற்கடவுள் உண்டென்று கருதிப்போலும். எ-று. (சுகூ)

மல்லலுல கத்தவர் வணங்கிட நடிப்பன்
றில்லையிறை யென்னவுரை செப்பினிர் செகத்தே
நல்லறிவி னோர்கள்சிலர் நாடுபவ ருண்டா
யல்லதுத மிச்சைதனி லாடுபவ ருண்டோ.

இ—ள்: தில்லை இறை - நஞ்சிதம்பர சபாநாயகர்,—மல்லல் உல கத்தவர் வணங்கிட நடிப்பன் என்ன உரை செப்பினர் - வளவிய இவ்வுல கத்தவர் தரிசித்து வணங்கி வழிபட அனவரததாண்டவஞ்செய்தருளுவா ரென்று கூறினீர்,—செகத்தே நல் அறிவினோர்கள் சிலர் நாடுபவர் உண் டாய் அல்லது தம் இச்சைதனில் ஆடுபவர் உண்டோ - இவ்வுலகின்கண்ணே

தம்மினும் நல்லறிவை உடையோர் ஒருசிலராயினும் காண்போர் உள்ளவிடத்தல்லது சுவேச்சையான் நடனஞ்செய்பவருமுண்டோ, இல்லையே. எ-று. (எ0)

வையமுழு துய்யமணி மன்றினு ணடிப்போன்
மெய்யணியு நீறனென மேன்மைகொ டுரைத்தீர்
செய்யவொளி தங்குதிரு மேனிதனி னீறே
துய்யதென வோவுமது தொல்லிறை புனைந்தான்.

இ—ள்: வையம் முழுது உய்ய மணி மன்றினுள் நடிப்போன் - உலகமுழுவது முய்யும்வண்ணம் அழகிய கனகசபையின்கண்ணே திருநடனஞ்செய்தருளும் நங்கடவுளானவர்,—மெய் அணியும் நீறன் என மேன்மை கொடு உரைத்தீர் - திருமேனியிலணியும் விபூதியையுடையவரென அதனை நமக்கோர் மேம்பாடாகக்கொண்டு கூறினீர்,—உமது தொல் இறை - நம் பழையகடவுள்,—செய்ய ஒளி தங்கு திருமேனி தனின் நீறு துய்யது எனவோ புனைந்தான் - செவ்வொளிபொருந்திய திருமேனியிலே விபூதி அதிபாவநமென்று கருதிக்கொல்லோ தரித்தார். எ-று. (எக)

மங்கையொரு பங்கனென வண்மைகொ டுரைத்தீர்
பங்குபடு பெண்வடிவு பாரின்மிசை யுண்டோ
வங்கமொரு பாதிமட மாதினுரு வானு
லுங்களிறை நீர்துறவி லுற்றதவ மன்றோ.

இ—ள்: மங்கை ஒரு பங்கன் என வண்மை கொடு உரைத்தீர் - நங்கடவுள் என்ஞான்றும் மங்கைப்பருவத்தையுடைய உமாதேவியை வாமபாகமாக வுடையவரென்று அதனையுமோர் மேம்பாடாகக் கொண்டு கூறினீர்,—பெண் பங்கு படு வடிவு பாரின் மிசை உண்டோ - ஸ்திரீபுருஷரூபமாய்ப் பங்குபட்ட வடிவமொன் றிவ்வுலகத்தின்கண்ணுள்ளதோ இல்லையே, ஆதலான் அஸம்பாவிதமே, அது நிற்க,—உங்கள் இறை அங்கம் ஒரு பாதி மட மாதின் உருவு ஆனால் - நுங்கடவுள் தந்திருமேனியிற் செம்பாதி ஸ்திரீரூபமாயின்,— நீர் துறவில் உற்றது அவம் அன்றோ - நீர் இல்லறத்தை யொழித்துத் துறவறத்தை மேற்கொண்டநுட்டிப்பது பயனின்முயற்சியாய் முடியுமன்றோ. எ-று (எஉ)

என்றவன் மொழிந்தபி னிகழ்ச்சிநகை செய்தே
மன்றனடி யார்கள்பெரு வாழ்வுபெற வந்தார்
நன்றியுப தேசமிது நற்றவ மிலாதா
யுன்றனெதிர் சொல்வதல வென்றிதுரை செய்வார்.

இ—ள்: என்று அவன் மொழிந்த பின் - என்றிங்ஙனம் அப்புத்த குரு கூறியபின்னர்,—மன்றன் அடியார்கள் பெரு வாழ்வு பெற வந்தார் இகழ்ச்சி நகை செய்து - சிவனடியார்கள் பேரானந்தப்பெருவாழ்வு பெற் றுய்யும்வண்ணம் ஈண்டவதாரஞ்செய்த திருவாதவூரடிகள் அவனதறிவின் மையைக்குறித்து அவமதிபயப்பச்சிரித்து,—இது நன்றி உபதேசம் - நின் ஞக்ஷேபங்கட்கு நம்மாற் கூறத்தகும் சமாதானங்களாகிய இவை வேத சிவாகமங்களிலே உள்ள நல்லரகசிய வுபதேசப் பொருள்களாம், ஆக லான்,—நல் தவம் இலாதாய் உன்றன் எதிர் சொல்வது அல என்று - நல்ல பூர்வசன்ம தவமில்லாத புத்தகுருவே பதிதனுகிய உனக்கெதிரே சொல்லற்பாலனவல்லவென்று மறுத்து,—இது உரைசெய்வார் - மற்றிஃ தொரு சமாதானஞ்செய்யத் தொடங்கியருளினார். எ-று. (எரு)

ஓங்குசெப மாலைகொ டிருத்தலுல கெல்லா
மீங்குயர் தவங்கள்செய வென்றினிது கொள்ளாய்
தாங்கிய படைத்தொழில்கள் சார்பொடு பழக்கும்
பாங்குள பணிக்கர்கர பத்திரம தாகும்.

இ—ள்: ஓங்கு செப மாலை கொடு இருத்தல் - நங்கடவுள் உயர்ந்த செபமணிமாலையைத் திருக்கரத்திற்கொண்டு கல்லாலவிருக்ஷநீழலில் வீற் றிருத்தல்,—ஈங்கு உலகு எல்லாம் உயர் தவங்கள் செய என்று இனிது கொள்ளாய் - இவ்வுலகத்தவர்களெல்லாம் உயர்ந்த தவங்கள் செய்யும் பொருட்டென்று நன்கறிந்துகொள்ளக்கடவாய்,—தாங்கிய படைத் தொ ழில்கள் சார்பொடு பழக்கும் பாங்கு உள பணிக்கர் கரபத்திரம் ஆகும் - அது, கைகளிலே தாங்குகின்ற படைக்கலவித்தைகளை மாணுக்கர்க்கன் போடு பயிற்றும் கடப்பாட்டையுடைய ஆசிரியர்களது கையின் கணுள்ள வாட்படைபோலாகும் என்றறிந்துகொள்ளக்கடவாய். எ-று. (எச)

ஈட்டிய தவப்பய னிலாதவர்கள் போலூ
ஞட்டமுடை யாரெதிர் நடித்திடுவ னென்றாய்

காட்டவனல் போலுடல் கலந்துயிரை யெல்லா
மாட்டுமொரு நட்டுவனெம் மண்ணலென வெண்ணாய்.

இ—ள்: ஈட்டிய தவப் பயன் இலாதவர்கள் போல் ஊன் நாட்டம் உடையார் எதிர் நடித்திடுவன் என்றாய் - சனனங்கடோறு மீட்டிய புண்ணியப்பயனாகிய அனுபவப்பொருளில்லாத இவ்வுலகத்து நாடகர்களைப்போல நங்கடவுள் ஊனக்கண்ணையுடைய இவ்வுலகத்துப் பேதைகள் காண அவர்கட்கெதிரே ஊனநடனஞ்செய்வாரென்று கூறினாய்,—எம் அண்ணல் - நங்கடவுள்,—காட்ட அனல் 'போல் உடல் கலந்து உயிரை எல்லாம் ஆட்டும் ஒரு நட்டுவன் என எண்ணாய் - விறகின்கண்ணே தீயைப் போல உடம்பின்கண் வியாபித்துநின்று உயிர்களையெல்லாம் பஞ்சகிருத்தியத்துள் அகப்படுத்தியக்கி இகபரங்களில் விட்டாட்டி ஞானக்கண்ணையுடையார்க்குமாத்திரம் ஒருவாறு புலப்படும் ஓர் ஞானநாடகவாசிரியரென்று அறிந்துகொள்ளக்கடவாய். எ-று. (எகு)

நீற்றினை யணிந்ததுவெ னின்னிறைவ னென்றே
சாற்றினை யுயிர்க்கிடர் தணிக்கவென வெண்ணாய்
தோற்றியுள தம்புதல்வர் துன்பமுறும் வெந்நோய்
மாற்றும்வகை யன்னைய ருந்திய மருந்தாம்.

இ—ள்: நின் இறைவன் நீற்றினை அணிந்தது என் என்று சாற்றினை - நங்கடவுள் தமது செம்பவளத்திருமேனியின்மீது விபூதிதாரணஞ் செய்ததென்னையென்று முன்னர் ஆக்ஷேபித்தனை,—உயிர்க்கு இடர்தணிக்க என எண்ணாய் - அது, ஆன்மாக்களது பிறவித்துன்பத்தை நீக்கியருளும்பொருட்டென் றறியக்கடவாய்,—தோற்றி உள தம் புதல்வர் துன்பம் உறும் வெம் நோய் மாற்றும் வகை அன்னையர் அருந்திய மருந்து ஆம் - அஃது, தங்கணவராற் றம்மாட்டே தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள தம் குழந்தைகளது துன்பமிக்க கொடிய நோயை நீக்கும்பொருட்டு நற்றாயர் உட்கொண்ட மருந்துபோல்வதாம். எ-று. (எசு)

புல்லறிவு கொண்டுபல பொத்துமொழி புத்தா
நில்லவன லாலொருவர் நீறணிவ துண்டோ
நல்லதிரு நீற்றினுள நன்குமறை தானே
சொல்லுமத லாலொருவர் சொல்லவெளி தாமோ.

இ—ள்: புல் அறிவு கொண்டு பல பொத்து மொழி புத்தா நில் - அற்பவறிவைக்கொண்டு பலபொய்வார்த்தைகளைக்கற்பித்துக்கூறும் புத்த குருவே இனி அவ்வளவினின் குதர்க்கத்தைநிறுத்து,—அவன் அலால் ஒருவர் நீறு அணிவது உண்டோ - அக்கடவுளல்லது மற்றொருவர் பிறர் துன்பத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டுத் தந்திருமேனியில் விபூதிதரிப்பது முண்டோ, இல்லையே,— நல்ல திருநீற்றின் உள நன்கு மறை தானே சொல்லும் - நல்லவிபூதியினிடத்துள்ள மகிமையை வேதசிவாகமங்களே பிரசங்கிக்கும்,—அது அலால் ஒருவர் சொல்ல எளிது ஆமோ - அம்முத னூல்களல்லது மற்றொருவர்சொல்ல அஃதெளியதோ. எ-று. (எஎ)

பாகமதி லுத்தமியை வைத்தல்பழு தென்றாய்
போகமுல குக்கருள் புரிந்தருள வென்றே
மாகமுகி லொத்தகுழன் மங்கையொ டிருந்தான்
யோகமுயிர் கட்குதவ யோகவுரு வானான்.

இ—ள்: பாகமதில் உத்தமியை வைத்தல் பழுது என்றாய் - நங் கடவுள் தம்பாகத்தே உமாதேவியை இருத்தியருளியது குற்றமென்று கூறினாய்,—உலகுக்குப் போகம் புரிந்தருள என்றே மாக முகில் ஒத்த குழன் மங்கை ஒடு இருந்தான் - அபக்குவான்மாக்கட்குப் போகமூட்டித் தொலைத்துப் பாகம்வருவித்தற் பொருட்டன்றே ஆகாயத்தின்கட்சஞ் சரிக்கும் முகிலையொத்த கரியகூந்தலையுடைய உமாதேவியோடுகூடிப் போகவடிவாயிருந்தனர்,—உயிர்கட்கு யோகம் உதவ யோக உருவு ஆனான்- பக்குவான்மாக்கட்கு யோகமுத்தி யுதவுதற்பொருட்டு யோகவடிவாயிருந் தருளினர். எ-று. (எஅ)

அந்தர்கர முற்றதடி யன்றியறி யார்போ
லிந்தமொழி கற்றனை யினிப்பிறிது தேராய்
மைந்துபுனை சந்தவிடை யான்மலரின் மன்னுங்
கந்தமென நின்றநிலை கண்டிலைக ணில்லாய்.

இ—ள்: அந்தர் கரம் உற்ற தடி அன்றி அறியார் போல் -குருடர் தங்கையிலகப்பட்ட ஊன்று கோலையல்லது பிறிதொன்றை அறிய மாட் டார் அது போல,—இந்த மொழி கற்றனை - இவ்வாக்ஷேபங்களை மாத் திரம் வினவக்கற்றுக்கொண்டனை,—இனிப் பிறிது தேராய் - இனி இவ்

வாக்கேஷபசமாதானமின்னதென் றறியமாட்டாய்,—கண் இல்லாய் - அறிவில்லாதவனே,—மைந்து புனை சந்த விடையான் மலரின் மன்னும் கந்தம் என நின்ற நிலை கண்டிலை-வலிமைபொருந்திய அழகிய விஷ்ணுவாகிய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட நஞ்சிவபிரான் மலரின்கண் மணம்போல உலகெங்கும் வியாபித்து மறைந்து நிற்கும் அகண்டபரிபூரணசச்சிதானந்த நிலையை நீ சிறிதுமறிந்தாயில்லை. எ-று. (எக)

ஆதிசிவ யோகிமிகு போகியரு வாகுஞ்
சோதிவெகு ரூபிசுக வாரிதுய ரில்லா
நீதிமணி மன்றதனி னின்றநிலை யல்லால்
யாதுமுடி யாதுபதம் யாரறிவ ரென்றார்.

இ—ள்: சிவயோகி - தக்ஷிணாமூர்த்தியும்,—மிகுபோகி - அர்த்தநாரீசுவரரும்,—அரு ஆகும் சோதி - விந்து நாத சத்தி சிவங்களும்,—வெகுரூபி - பிரம விஷ்ணு உருத்திர மகேசுவரர்களும்,—சுகவாரி - சதாசிவ மூர்த்தியும்,—துயர் இல்லா நீதி - இந்நவந்தருபேதங்களையுங்கடந்த நிராமயநீதியுமாகிய,—ஆதி - அதிசயநிலையையுடைய நங்கடவுள்,—மணி மன்றதனில் நின்ற நிலை அல்லால் - அழகிய கனகசபையின்கட் சகளீகரித்து நிற்கும் அநவரததாண்டவநிலையை ஒருசிறிதறிவதல்லது,—முடியாது பதம் யாது - அவருக்குத் திருமுடியாதுதிருவடியாது,—யார் அறிவர் என்றார் - அவரை யாவர்தாம் அறிய வல்லுநரென்று திருவாதவூரடிகள் சுவமதஸ்தாபனஞ்செய்தருளினர். எ-று. (அo)

மைந்தர்மட வார்தமது வாக்கிறைவி நீயே
யிந்தவகை பொய்ம்மொழி யியம்புவதெ னென்றே
யந்தமில வாகிய வருங்கலைகள் வல்லார்
முந்துகலை மாதினை முனிந்திது மொழிந்தார்.

இ—ள்: அந்தம் இல ஆகிய அரும் கலைகள் வல்லார் - முடிவற்ற அரிய கலைஞானங்களில் வல்ல திருவாதவூரடிகள்,—மைந்தர் மடவார் தமது வாக்கு இறைவி நீயே - ஆடவர்மகளிரது வாக்கிலிருந்து வசனிப்பிக்கும் தலைவியாகிய நாமகணீயே,—இந்தவகை பொய்மொழி இயம்புவது என் என்றே கலை மாதினை முந்து முனிந்து - இந்தப் புத்தகுருமுதலிய புத்தர்களது வாக்கிலிருந்து இந்தப்பிரகாரம் பொய்வார்த்தைகளைக்

கூறுவிப்பதென்னையென்று முன்னர்க் கோபித்து,—இது மொழிந்தார் - பின்னர் இதனைக் கூறியருளுவாராயினர். எ-று. (அக)

வேறு.

தொக்கநான்மறைசொல்லுநீயிவைசொல்வதென்கலைமாதராய்
தக்கன் வேள்வி யிலுன்ற னாசி தடிந்த தின்று மறப்பதே
முக்க ணனரு ளில்லை யென்றிடு மூகர் நாவை யகன்றுநீ
நற்க ணர்திரு வாணை யேஎன நாம டந்தையு மஞ்சினள்.

இ—ள்: கலைமாதராய் - கலைமகளே,—தொக்க நால் மறை சொல்லும் நீ இவை சொல்வது என் - தொகுதியாகிய சதுர்வேதங்களைச் சிவபிரானே பரமபதியென்று பிரமாவின் வாக்கிலிருந்துண்மைகூறிய நீ ஈண்டதற்குமாறாக இப்புத்தகுரு முதலாயினர் வாக்கிலிருந்து அவர் பரமபதியல்லரென்றற்றொடக்கத்துப் பொய்ம்மொழிகளாகிய இன்னோரன்னவற்றைக் கற்பித்துக் கூறுகின்றதென்னையோ,—தக்கன் வேள்வியில் உன்றன் நாசி தடிந்தது இன்று மறப்பதே - சிவபிரானை நிந்தித்தியற்றிய தக்கனது யாகத்தில் உடம்பட்டிருந்த நின்மூக்கை வீரபத்திர ருத்திரர் துணித்த தண்டத்தை நீ இப்பொழுது மறந்துவிடலாமா,—முக்கணன் அருள் இல்லை என்றிடு மூகர் நாவை அகன்று நீ நக்கனார் திருவாணை ஏஎன - சோமசூரியாக்கினிகளாகிய மூன்று திருக்கண்களையுடைய சிவபிரானது திருவருள் உலகிற்கில்லையென்று மறுக்கும் இப்பதிதர்களது நாக்கைவிட்டகன்று நீ சிவாஞ்ஞைப்படி போய்விடென்று கடிந்துகழற,—நாமடந்தையும் அஞ்சினள் - அதற்கு நாமகளுமச்சங்கொண்டனள். எ-று.

அஞ்சி வஞ்சகர் நாவி னின்று மகன்ற பின்பவர் தாமெலா
நஞ்ச யின்றவர் போலொ டுங்கி நடுங்கி மூகர்க ளாயினர்
நெஞ்ச நொந்துபி னீழ நாட னிறைந்தி டுஞ்சிவ ஞானநா
லெஞ்ச லின்றிய செல்வர் பாத மிறைஞ்சி நின்றிது கூறுவான்.

இ—ள்: அஞ்சி வஞ்சகர் நாவில் நின்றும் அகன்ற பின்பு - நாமகள் அதற்கச்சங்கொண்டு கபடிகளாகிய புத்தர்களது வாக்கினின்று நீங்கியபின்னர்,—அவர் எலாம் நஞ்சு அயின்றவர் போல் ஒடுங்கி நடுங்கி மூகர்கள் ஆயினர் - அப்புத்தர்களனைவரும் விஷத்தை உண்டவர்களைப்போல மனமொடுங்கிச் சரீரநடுங்கி ஊமைகளாயினர்,—பின் ஈழ நாடன் நெஞ்

சம் சொர்ந்து - அதன்பின்னர் ஈழமண்டலாதிபதி கண்டு மனம்வருந்தி,— நிறைந்திடும் சிவஞான நூல் எஞ்சல் இன்றிய செல்வர் பாதம் இறைஞ்சி நின்று இது கூறுவான்- திரிபதார்த்த லக்ஷணங்கணிறைந்த சிவஞான நூல்களில் ஒருசிறிதுங் குறைவற்ற அருட்செல்வராகிய திருவாதவூரடிக ளது திருவடிகளை வணங்கி எழுந்துநின்று இதனை விண்ணப்பஞ்செய் வான். எ-று. (அரு)

சொல்ல வல்லவர் மூகையாயினர்சொல்லிலாவொருமூகையாம்
வல்லி யென்புதல் விக்கு மூகை மறைந்து நல்லுரை கூடினு
னல்ல தொண்ட னுமக்கு நானென நாய னூரவ டன்னை நீ
யொல்லை யிங்கழை யென்ன வந்தவ ளுண்மை சேரவை நண்
[ணினள்.

இ—ள்: சொல்ல வல்லவர் மூகை ஆயினர் - பிறவிதொடுத்துப் பேசவல்ல புத்தர்கள் இதுபொழுது ஊமைகளாயினார்கள்,—சொல் இலா ஒரு மூகை ஆம் வல்லி என் புதல்விக்கு - பிறவிதொடுத்துப் பேசுஞ்சத்தி யற்ற ஒரு ஊமைப்பெண்ணாகிய காமவல்லிபோலும் என்மகளுக்கு,— மூகை மறைந்து நல் உரை கூடினுல் - அவ்வூமைத்தன்மை நீங்கி நல்ல சொற்களை வசனிக்கும் வாக்குவன்மை கைகூடுமாயின்,—நான் உமக்கு நல்ல தொண்டன் என - தமியேன் தேவரீருக்கு நல்ல அடிமையென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,—நாயனூர் அவடன்னை நீ இங்கு ஒல்லை அழை என்ன - திருவாதவூரடிகள் அப்புதல்வியை நீ இங்கே விரைவாக அழை யென்று பணித்தருள,—அவள் (ஒல்லை) வந்து உண்மை சேர் அவை நண் ணினள் - அப்பெண் பிதாவாகிய பௌத்தராசனுல் விரைவாக அழைக்கப் பட்டு வந்து உண்மைபொருந்திய அச்சபையை அடைந்தாள். எ-று.

நண்ணி யங்குமு னின்ற கன்னியை நன்மை யாளரு நாடியே
கண்ணினின்னருள் செய்துபின்னர் கரைத்துமுன்னரி ருத்தியே
யுண்ண டுங்கியி ருந்த புத்த னுரைத்த தர்க்க மவைக்கெலாம்
தண்ண றுங்குழல் வல்லி நல்லுரைசாற்றுகென்றுவிளம்பினார்.

இ—ள்: அங்கு நண்ணி முன் நின்ற கன்னியை நன்மையாளரும் கண்ணின் நாடி இன் அருள் செய்து - அங்ஙனம்வந்து தமக்கெதிரே சிறிது சேய்மைக்கண்ணிற்கும் அக்கன்னிகையை எல்லாநன்மைகளையும்

ஒருங்கு கடைப்பிடித்தொழுகும் அத்திருவாதவூரடிகளும் கிருபாகடாக்ஷ வீக்ஷணஞ்செய்து,—பின்னர் கரைத்து முன்னர் இருத்தியே - அதன்பின்னர் இங்ஙனம் வருகவென்று அதிசமீபத்தழைத்துத் தமதபிமுகத்திருக்க வைத்துக்கொண்டு,—தண் நறும் குழல் வல்லி - தண்ணிய நறியகூந்தலையுடைய பெண்ணே,—உள் நடுங்கி இருந்த புத்தன் உரைத்த தர்க்கம் அவைக்கெலாம் நல் உரை சாற்றுக என்று விளம்பினர் - அச்சத்தான் மனம்நடுங்கி ஈண்டிருக்கும் புத்தகுரு நங்கடவுண்மீது தோஷாரோபணை நிமித்தம் வினவிய தருக்கவினக்கட்கெல்லாம் இனி நீயே நியாயசல்லாபங்களைச் சொல்லுகவென்று பணித்தருளினர். எ-று (அரு)

பற்று நன்குண ராத புத்தர் பகர்ந்த தர்க்க மவைக்கெலாங்
கற்று ணர்ந்தவர் போல மன்னிய கன்னி மாறுரை கூறினள்
மற்று மங்கையர் சாழ லாம்விளை யாட லாக மகிழ்ச்சியா
லுற்ற தன்பொரு டன்னை வாசக மாக வுண்மைய ரோதினர்.

இ—ள்: பற்று நன்கு உணராத புத்தர் பகர்ந்த தர்க்கம் அவைக்கு எலாம் - தம்மாற் பற்றப்படும் சற்சமய மின்னதென் றிதுகாறு மறிந்து கொள்ளமாட்டாத புத்தர்கள் வினவிய தருக்க வினக்கட்கெல்லாம்,—மன்னிய கன்னி கற்று உணர்ந்தவர்போல மாறு உரை கூறினள் - ஈண்டும் நிலைபெற்ற அக்கன்னிகை வேதசிவாகமங்களை ஓதியுணர்ந்த மகா பண்டிதர்களைப்போல எதிருத்தரம் கூறினள்,—உண்மையர் - அப்பொழுது மெய்யுணர்வையுடைய திருவாதவூரடிகள்,—அதன் பொருடன்னை உற்று - அவ்வினவுத்தரங்களின் முடிந்தபொருளை எதிர்காலத்தவர்க் குணர்த்தும்படி திருவுளங்கொண்டு,—மற்றும் மங்கையர் சாழல் ஆம் விளையாடல் ஆக மகிழ்ச்சியால் வாசகமாக ஓதினர் - அக்கன்னியர்கள் தம்முட்கூடிக் கைகொட்டி விளையாடும் சாழல்விளையாட்டின் பயத்ததாக மனமகிழ்ச்சியோடு "பூசுவதும்வெண்ணீறு" என்றெடுத்துத் திருச்சாழலென்னும் திருவாசகமாகப் பாடியருளினர். எ-று. (அசு)

ஈழ மன்னனு மஞ்செ ழுத்து மியம்பி நீறு புனைந்தபின்
றூழ நின்றடி மைத்தி றந்தவ ருத தொண்டின ருயினன்
சோழ னும்புலி யூரின் மன்னிய தொன்மை யாளரு மம்பலம்
வாழ்க வென்று துதித்து நின்றெழில் வாத வூரரை யேத்தினர்.

இ—ள்: ஈழ மன்னனும் அஞ்செழுத்தும் இயம்பி நீறு புனைந்து-ஈழமண்டலாதிபதியாகிய புத்தராசனும் தான் முன்செய்துகொண்ட வாக்குத்தத்தத்தின்படி சிவமூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்து விபூதியைத் தரித்து,—பின் தாழ நின்று அடிமைத்திறம் தவறாத தொண்டினன் ஆயினன் - அதன்பின்னர் நாயனாரை வணங்கிநின் றெத்திறத்தடிமைத்தொழில்களினும் வழுவாததாசத்துவ முடையனாயினன்,—சோழனும் புலியூரின் மன்னிய தொன்மையாளரும் அம்பலம் வாழ்க என்று துதித்து நின்று - சோழமண்டலாதிபதியாகிய நஞ்சைவ அரசனும் பழைய தில்லைவாழந்தணர்களும் பிறரும் பொன்னம்பலம் நீடூழி வாழுக வென்று நெடிது வணங்கித்துதித்துப் பின்னர்,—எழில் வாதவூரரை ஏத்தினர் - பாமததிமிரபானுவாகிய திருவாதவூரடிகளை வணங்கித் துதித்தனர். எ-று. (அஎ)

தக்க சீர்பயி லீழ மன்னுயர் சைவனா ரெதிர் நின்றுநன்
கக்க மாலை புனைந்து நீறு மணிந்து தொண்டின னானபின்
றுக்க மாகிய சீவ ரத்துவ ராடை மூடு முடம்பினர்
மிக்க காதர மூகை தீர்ந்திட வேண்டு மென்று வணங்கினான்.

இ—ள்: தக்க சீர் பயில் ஈழ மன் உயர் சைவனார் எதிர் நின்று அக்கமாலை புனைந்து நீறும் அணிந்து நன்கு தொண்டினன் ஆன பின் - கொடையோடுபட்ட செல்வத்தையுடைய ஈழநாட்டரசன் மேனுங்கூறிய பிரகாரம் சைவாசாரியராகிய திருவாதவூரடிகளுக் கெதிரே நின்றுருத்திராக்கமணிமாலைகளையும் விபூதியையும் விதிப்படி தரித்து மிகவுந் திருத்தொண்டையுடைய சைவனாகியபின்னர்,—துவர் துக்கம் ஆகிய சீவர ஆடை மூடும் உடம்பினர் மிக்க காதர மூகை தீர்ந்திடவேண்டும் என்று வணங்கினான் - மருதந்துவர்தோய்த்த துக்கமயமாகிய சீவரவஸ்திரத்தினாலே போர்க்கப்படு முடம்பையுடைய இப்புத்தர்களெல்லாம் மிக அச்சத்தைத்தரும் மூகத்துவத்தினின்றும் நீங்கவேண்டுமென்று அதிவிநயத்தோடு பிரார்த்தித்து அவ்வரசன் வணங்கினான். எ-று. (அஅ)

இன்ன வாறருள் செய்கு வாயினி யெம்பி ரானென வன்புடன்
பொன்னி சூழ்வள நாட னும்புலி யூருளாரு மிறைஞ்சினர்
மன்னு சீர்புனை வாத வூரர் மகிழ்ந்து பார்வையை நல்கவே
முன்ன ராக வணங்கி யேயவர் மூகை தீர்ந்தது கூறினர்.

இ—ள்: பொன்னி வளம் சூழ் நாடனும் புலியூர் உளாரும் - அப்பொழுது காவிரிநதி வளஞ்சுரக்கும் நாட்டையுடைய சோழமகாராசாவும் தில்லைவாழந்தணர்களும் பிறரும்,—இனி எம்பிரான் இன்ன ஆறு அருள் செய்குவாய் என அன்பு உடன் இறைஞ்சினர் - இனி யெம்பெருமானே புத்தராசா வேண்டிக்கொள்கின்ற இந்தப்பிரகாரந் தேவரீர் திருவருள் செய்கவென்று அன்போடு வணங்கினர்,—மன்னு சீர்புனை வாதவூரர் மகிழ்ந்து பார்வையை நல்க - நிலைபெற்ற புகழையுடைய திருவாதவூரடிகள் அதற்கு மனமகிழ்ந்து கிருபாநோக்கஞ் செய்தருள,—அவர் மூகை தீர்ந்து முன்னர் ஆக வணங்கி இது கூறினர் - அவர்கண் மூகத்துவம் நீங்கப்பெற்றுச் சந்நிதியிலே வணங்கி இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வாராயினர். எ-று. (அக)

மாசி லாத மனத் திறைய்முன மன்னு தீவினை செய்தலா
லாசி லாதவெ ணீற ணிந்துந லஞ்செ ழுத்துரை செய்திலேம்
பூச லாகிய நீறு டன்புனை யக்க மாலைகள் காவியாந்
தூசு தாதுவ ராடை யைச்சுடு வென்று துன்றி வணங்கினர்.

இ—ள்: மாசு இலாத மனத்திறைய் - களங்கமற்ற மனத்தையுடைய சைவாசாரிய மூர்த்தியே,—முனம் மன்னு தீவினை செய்தலால் - நாம் பூர்வசன்மங்களிலே மிகத் தீவினைகள் செய்திருந்தமையினால்,—ஆசு இலாத வெண் நீறு அணிந்து நல் அஞ்செழுத்து உரை செய்திலேம் - குற்றமற்ற வெண்மையாகிய விபூதியைத்தரித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபிக்கப் பெற்றிலேம், ஆயினும்,—பூசல் ஆகிய நீறு உடன் புனை அக்க மாலைகள் காவி ஆம் தூசு தா - பூசத்தகும்விபூதியோடு புனையத்தகும் உருத்திராக்கமணி மாலைகளையும் காவிவஸ்திரத்தையு மெமக்கினித் தந்தருளும்,—துவர் ஆடையைச் சுடு என்று துன்றி வணங்கினர் - மருதந்துவர் தோய்த்த எமது சீவர வஸ்திரங்களை அக்கினியிலிட்டுத் தகித்துவிடு மென்று மிகச் சமீபித்து வணங்கினர். எ-று. (௬௦)

கோட்ட மின்றிய வுண்மை யார்நகை கோட்டுகின்ற முகத்தரா
யீட்டு முன்செய் தவத்தி னரிவ ரென்றுசிந்தையிலெண்ணியே
வாட்ட ருந்திரு நீற ணிந்து வயங் குருத்திர சாதனம்
பூட்டி யங்கவர் சீவ ரங்களர் பொங்கு தீக்கிரை யாக்கினர்.

இ—ள்: கோட்டம்இன்றிய உண்மையார் - எஞ்ஞான்றும் தன்னிலையினின்றுங் கோணுதலில்லாத மெய்யுணர்வையுடைய திருவாதவூரடிகள்,—இவர் முன் செய் ஈட்டு தவத்தினர் என்று சிந்தையில் எண்ணி - இவர்கள் பூர்வசன்மங்களிற் செய்தீட்டிய தவத்தையுடையவரென்று தந்திருவுள்ளத்திற் சிந்தித்து,—நகை கோட்டுகின்ற முகத்தர் ஆய்,—அதுபற்றித் திருப்புன்முறுவல் செய்கின்ற முகத்தையுடையவராய், —வாட்டு அரும் திரு நீறு அணிந்து - விதிப்படி தரிப்பவாது மலவலியை வாட்டுகின்ற அரிய விபூதியைத் தந்திருக்கரத்தினல் அவர்கட்கணிந்து,—வயங்கு உருத்திர சாதனம் பூட்டி,—விளங்காநின்ற உருத்திராக்கமணி மாலைகளை அவர்கட்குப் பூட்டி,—அங்கவர் சீவரம் கிளர் பொங்கு தீக்கு இரை ஆக்கினர் - அவரது மருதந்துவர்தோய்த்த சீவரவஸ்திரங்களை மிகவுஞ் சுவாலிக்கின்ற அக்கினிக் கிரையாகக் கொடுத்தருளினர். எ-று.

பொய்யி லாவரு ளைய ரும்புலி யூரு ளார்களு முன்புசேர்
மைய லாகிய வேட மின்றி வயங்கு நீறணி வார்களுந்
துய்ய காவிரி நாட னுந்துக டரு மீழர்த மன்னனுஞ்
செய்ய மாமணி மன்று ளார்திரு முன்பு சென்று வணங்கினர்.

இ—ள்: பொய் இலா அருள் ஐயரும் - மெய்ம்மையாகிய சீவ காருண்ணியத்தையுடைய திருவாதவூரடிகளும்,—புலியூர் உளார்களும் - தில்லைவாழந்தணர்களும் பிறரும்,—முன்பு சேர் மையல் ஆகிய வேடம் இன்றி வயங்கு நீறு அணிவார்களும்,—முன்னரேபொருந்திய மயக்கத்தைத்தரும் புத்தசமயவேடத்தை யொழித்துப் பிரகாசிக்கின்ற விபூதியையணிந்த அந்தியசைவர்களும்,—துய்யகாவிரி நாடனும் - சுத்தமாகிய காவிரிநதி வளஞ்சுரக்கும் நாட்டையுடைய சோழமகாராசாவும்,—துகள் தீரும் ஈழர்தம் மன்னனும் - புத்தசமயானுசாரமாகிய குற்றமற்ற ஈழதேயத்தாசனும்,—செய்ய மாமணி மன்றுளார் திருமுன்பு சென்று வணங்கினர் - அழகிய மாணிக்கமணிகொண்டு குயிற்றிய சபையையுடைய நங்கடவுளை அவரது சந்நிதியிற் சென்று வணங்கினர்கள். எ-று. (கஉ)

பொன்று கின்றதமுத்தி யென்றுபுகன்றுநின்றுழல் புத்தர்தா
மன்று கண்டு வணங்கி யன்புடன் மாபெ ருந்தவ ராவதே
யின்றி தன்பொரு ளாவ தென்பல வாறுடன்கடன் மீதிலே
சென்ற தண்புன லல்ல ரோவுயர் தில்லையெல்லையைநண்ணினர்.

இ—ள்: பொன்றுகின்றது முத்தி என்று புகன்று நின்று உழல் புத்தர்தாம் மன்று கண்டு அன்பு உடன் வணங்கி மா பெரும் தவர் ஆவதே - பஞ்சகந்தங்களு முற்றக்கெடுகின்றதனையே முத்தியென்று கூறி நின்றுழலும் புத்தர்களா மிங்ஙனம் சுத்தமாயாரூபமாகிய கனகசபையைத் தரிசித் தன்போடுவணங்கி மிகவும் பெரிய சைவர்களாகியதென்னை பேரற்புதம்,—இதன்பொருள் ஆவது என் - இதனதுதாற்பரியமென்னை யெனின்,—உயர் தில்லை எல்லையை நண்ணினர் - உயர்ந்த தில்லைமா நகரினெல்லையயடைந்தவர்கள்,—பல ஆறு உடன் கடல் மீதில் சென்ற தண் புனல் அல்லரோ - பலநதிகளாய் ஒருசேரச் சமுத்திரத்தின்கட் சென்ற நீரினியல்பையுடையரல்லரோ. எ-று. (கக)

மன்ற கன்றபின் யாவ ருஞ்செல வாத வூருறை வள்ளலார்
சென்றி லங்கு திருப்பு லீசர் சிறந்த பாதம் வணங்கியே
நன்றி துன்றிய வங்கண் வைகினர் நல்ல தில்லையு ளாரெலா
மென்று மிங்கிரு மையர் நீரினி யென்று தம்மனை யேகினர்.

இ—ள்: மன்று அகன்றபின் யாவரும் செல - கனகசபையை விட்டு நீங்கிய பின்னர் மற்றையனைவரும் தத்தமுறைவிடங்கட்குச் செல்ல,—வாதவூர் உறை வள்ளலார் - வரையாதுகொடுக்கும் உதாரகுண சீலராகிய திருவாதவூரடிகள்,—சென்று இலங்கு திருப்புலீசர் சிறந்த பாதம் வணங்கி - மறித்துஞ் சென்று விளங்காநின்ற திருப்புலீச்சரத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளை வணங்கி, —நன்றி துன்றிய அங்கண் வைகினர் - தமக்கும் பிறர்க்கும் நன்மை மிகும்படி அங்கே சிவயோகத்தில் வீற்றிருந்தருளினர்,—நல்ல தில்லையுளார் எலாம் ஐயர் நீர் இனி என்றும் இங்கு இரும் என்று தம்மனை ஏகினர் - நல்ல தில்லைவாழந்தணர்களும் பிறரும் சுவாமீ நீர் இனி வில்வாரணியத்துக்குச்செல்லாது எம்பொருட் டெப்பொழுதுமிங்கே சேவைசீர் சிவயோகம் பயின்றிருமென்று கூறித் தம்மில்லங்களிற் சென்றார். எ-று. (கச)

பொன்னி நாட னு மீழநாடு புரந்த மன்னனு முன்புசேர்
மன்னு தீவினை தீர மன்று வணங்கி நீறணி வார்களு
முன்ன ராக விறைஞ்சி ஞானமுதிர்ந்த கோவையகன்றுபோய்
மின்னு மாமணி மாட மாளிகை தம்மி லன்புடன் மேவினர்.

இ—ள்: பொன்னி நாடனும் - காவிரிநதி வளஞ்சுரக்கும் நாட்டையுடைய சோழமகாராசாவும்,—ஈழ நாடு புரந்த மன்னனும் - ஈழதேயத்தரசனும்,—முன்பு சேர் மன்னு தீவினை தீர மன்று வணங்கி நீறு அணிவார்களும் - பூர்வசன்மங்களில் ஆர்ச்சித்த நிலைபெற்ற பாவம் நீங்கக் கனகசபையைத் தரிசித்து வணங்கி விபூதியை அணிந்த புத்தர்களாகிய அந்தியசைவர்களும்,—ஞானம் முதிர்ந்த கோவை முன்னர் ஆக இறைஞ்சி அகன்று போய் - சிவஞானத்தின்மிக்க சமயகுரவராகிய திருவாதவூரடிகளைச் சந்நிதியில் வணங்கி அநுமதிபெற் றவ்விடத்தைவிட்டகன்று போய்,—மின்னு மா மணி மாட மாளிகை தம்மில் அன்பு உடன் மேவினார் - பிரகாசிக்கின்ற ரத்தினங்கள் குயிற்றிய மேன்மாடங்களினும் திருமாளிகைகளினும் குருலிங்கசங்கமபத்தியோ டங்கிருந்தனர். எ-று.

புன்மை வேட மகன்று நீறு புனைந்த வளார்களு மன்னனுந்
தொன்மை யார்திரு வாத வூரர் துலங்கு பாதம் வணங்கியே
நன்மை யார்மணி மன்றி றைஞ்சிநயந்துநெஞ்சினில்வஞ்சமாம்
வன்மை யான தொழிந்து தில்லைத மன்னு மூரென வைகினார்.

இ—ள்: புன்மை வேடம் அகன்று நீறு புனைந்துளார்களும் மன்னனும் - புல்லிய புத்தசமயவேடத்தைக் களைந்து விபூதியைத்தரித்த அந்தியசைவர்களும் அவர்கட்கரசனும்,—தொன்மை ஆர் திரு வாதவூரர் துலங்கு பாதம் வணங்கி - பழைய திருவாதவூரடிகளது விளங்காநின்ற திருவடிகளை நாடோறும் போய் முன்னர்த் தரிசித்து வணங்கி,—நன்மை ஆர் மணி மன்று இறைஞ்சி - அதன்பின்னர் நன்மைபொருந்திய அழகிய கனகசபையையடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசித்துவணங்கி,—நெஞ்சினில் வஞ்சம் ஆம் வன்மை ஆனது ஒழிந்து - அவ்வழிபாடு வாயிலாகத் தம் மனத்தின்கட் புத்தசமய வாதனுபலம் பற்றியுள்ள கபடமாகிய முரண் தானே நீங்கப்பெற்று,—தில்லை நயந்து தம் மன்னும் ஊர் என வைகினர் - தில்லைமாநகரை விரும்பித் தமது சனனவூராகக்கொண்டு அங்கிருந்தனர். எ- று. (௬௬)

புத்தரை வாதில்வென்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம், ௯௪௦.

திருவடிபெற்ற சருக்கம்.

உடம்படப் பொய்யை மெய்யா வுரைத்திடு சமய மென்னுந்
தடங்கயத் திரளை வெல்லுந் தனிப்பெரு மடங்க லன்னார்
நெடுந்தவப் பெருமை யாலே நினைப்பருஞ் சைவ ஞான
மிடம்படப் புகல்வார் பின்ன ரெய்திய செய்தி சொல்வாம்.

இ—ள்: பொய்யை மெய் ஆ உடம்பட உரைத்திடு சமயம் என்னும் தடம் கயத் திரளைத் தனி வெல்லும் பெரு மடங்கல் அன்னார் - தமது பொய்ச்சமயத்தை நமது மெய்ச்சமயம்போலத் தார்க்கீகர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வண்ணம் வாதிக்கவல்ல பௌத்தசமயமாகிய பெரிய காட்டின்கண் வாழும் புத்தர்களாகிய யானைக்கூட்டங்களைத் தனிநின்று வென்ற ஒரு சிங்கவேறுபோல்பவரும்,—நெடும் தவப் பெருமையாலே நினைப்பு அரும் சைவஞானம் இடம்படப் புகல்வார் - அனந்தகோடி பூர்வசன்மங்களிற் செய்துகொண்ட சிவபுண்ணியவிசேடத்தினாலே நம்மனோர் இவ்வியல்பிற்றென்று நினைத்தற்குமரிய சிவஞானத்தை அத்தியற்புத அதிமதுர சுத்தச்செந்தமிழ்மொழியினாலே திருவாசகமாக அகலவிரித்துப் பிரசங்கிக்குஞ் சமயகுரவருமாகிய திருவாதவூரடிகள்,—பின்னர் - இங்ஙனம் புத்தரை வாதில் வென்றருளியபின்னர்,— எய்தியசெய்தி சொல்வாம் - சபாநாயகரது திருவடிபெற்ற சரித்திரத்தை இனியாங் கூறுவாம். எ-று. (௧)

ஆடல்வெம் படையி னாட்சி யெழுச்சியோ டச்சோ வென்னும்
பாடலுந் தெய்வ லோக யாத்திரைப் பத்து மோதித்
தேடலுந் திகைப்பு மீளத் தெளிதலுஞ் சிறுமை கொண்டு
வாடலுங் களிப்பு மில்லா நற்பெரு வாழ்வி லானார்.

இ—ள்: ஆடல் வெம் படையின் ஆட்சி எழுச்சி ஓடு - திருவாதவூரடிகள் விரும்பத்தகும் ஞானவெற்றியினையுடைய, "கண்களிரண்டுமவன்கழல் கண்டுகளிப்பனவாகாதே" என்பதை முதலாகவுடைய திருப்

படையாட்சியும், "ஞானவாளேந் துமையர் நாதப்பறையறைமின்" என்பதை முதலாகவுடைய திருப்படையெழுச்சியும்,—அச்சோ என்னும் பாடலும் - "அச்சோ" என்பதனை இறுதியாகவும், "முத்திநெறியறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனை" என்பதை முதலாகவுடைய அச்சோப் பதிகமும்,—தெய்வலோக யாத்திரைப்பத்தும் ஓதி,—"பூவார்சென்னி மன்னனெம்புயங்கப் பெருமான்சிறியோமை" என்பதை முதலாகவுடைய சிவலோக யாத்திரைப்பத்துமாகிய திருவாசகங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி,—தேடலும் திகைப்பும் மீளத் தெளிதலும் சிறுமைகொண்டு - தமது அகதரிசனத்துக் ககப்படும் அறிவுருவாகிய சிவத்தை ஒரொருகால் மறந்துதேடுதலும் தேடியவழிக் காணாது திகைத்தலும் பின்பு கண்டு தெளிதலுமாகிய ஆன்மபோதச்சேட்டைகளென்னும் சிறுமைகளைப் பொருந்தி,—வாடலும் களிப்பும் இல்லா நல் பெரு வாழ்வில் ஆனார் - அவற்றாற் றுன்புறுதலுமின்புறுதலுமாகிய சேஷ்டாபாதிகளில்லாத சதா தரிசனமெனப் படும் நல்ல பேரின்பவாழ்வையுடைய சிவஞானச்செல்வ ராயினார். எ-று. (உ)

போற்றுமஞ் செழுத்து நீறும் புவிமிசை விளங்கத் துன்ப
மாற்றிடுஞ் சைவ ஞான வாசகம் புகல வந்தார்
சீற்றமில் புலியும் பாம்புஞ் சீர்பெற விளங்கு மன்றி
லேற்றினன் புலியூர் மேலைச் சிவபத மென்று கண்டார்.

இ—ள்: போற்றும் அஞ்செழுத்தும் நீறும் புவிமிசை விளங்க - விதிப்படி அன்போடு செபிப்பவரையும் தரிப்பவரையுஞ் சனனசாகரத் தமிழ்ந்தாது காக்கும் சிவமூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமும் சிவசின்னங்களாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷங்களும் இந்நிலவுலகெங்கும் பிரகாசிக்கும்படி,—துன்பம் மாற்றிடும் சைவ ஞானவாசகம் புகல வந்தார் - ஆன்மாக்கட்குப் பாகம்வருவித்துப் பிறவித்துன்பத்தைத் தப்பாது நீக்கவல்ல சிவ ஞானத்தையே பொருளாகவுடைய திருவாசகத்தைப் பாடியருளும்வண்ணந் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய சமயகுரவராகிய திருவாதவூரடிகள்,—சீற்றம் இல் புலியும் பாம்பும் சீர் பெற விளங்கும் மன்றில் ஏற்றினன் புலியூர் - வியாக்கிரபாதமுனிவரும் பதஞ்சலிமுனிவரும் பரமுத்திபெற்றுய்யும் பொருட்டுப் பராசத்தியால் அதிட்டிக்கப்பட்ட சுத்த மாயாமயமாய் விளங்கும் கனகசபையையுடைய சிவபெருமானது சிதம்பரத்தை,—மேலைச் சிவபதம் என்று கண்டார் - எவ்வுலகங்கட்கு மேலாகிய சிவலோகமென்று தம்மநுபூதியிற் கண்டு தெளிந்தார். எ-று. (௩)

அய்யரங் குறையு நாளி லாடக மன்றி லாடு
மெய்யர்தங் கருணை யாலோர் வேதிய வடிவங் கொண்டு
துய்யமுப் புரிநூன் மார்புந் துலங்குபுத் தகமுந் தோன்றச்
செய்யமென் பாத நோவச் சென்றுமுன் னாக நின்றார்.

இ—ள்: அய்யர் அங்கு உறையும் நாளில் - திருவாதவூரடிகள் அங்ஙனம் சிவயோகஞ்செய்துகொண்டிருக்குங் காலத்தில் ஒருநாள்,— ஆடக மன்றில் ஆடும் மெய்யர் - கனகசபையிலே பஞ்சகிருத்திய நிருத்தஞ் செய்தருளும் அருட்டிருமேனியையுடைய சபாநாயகர்,—நம்கருணையால் - தந் திருவுள்ளத்துமுகிழ்த்த கைம்மாறற்ற பெருங்கருணைத்திறத்தினலே,—மார்பு துய்ய முப்புரிநூலும் துலங்கு புத்தகமும் தோன்ற ஓர் வேதியவடிவம் கொண்டு - திருமார்பிலே சுத்தமாகிய உபவீதமும் திருக்கரத்திலே வெண்மைவிளங்கும் புத்தகமும் வெளிப்படுமாறோர் பிராமண வடிவங்கொண்டு,—செய்ய மெல் பாதம் நோவச் சென்று முன் ஆக நின்றார் - சிவந்த மெல்லிய திருவடிகள் கன்றிவருந்த நடந்து திருப்புலீச்சரத்திற் சென்று அவ்வடிகட்கெதிராக நின்றருளினர். எ-று. (ச)

முன்புற நின்ற வேத முதல்வரை முகத்தி னோக்கி
யின்புற வாத வூர ரிருமென விருந்த பின்னர்க்
கொன்புனை மறையின் மிக்கீ ரெங்குளீர் கூறு மென்ன
மன்பெரு வளஞ்சேர் பாண்டி மண்டலத் திருப்பே மென்றார்,

இ—ள்: முன்பு உற நின்ற வேத முதல்வரை - இங்ஙனம்தமக்கெதிருறவந்து நிற்கின்ற வேதவித்தாகிய சிவபெருமானை,—வாதவூரர் இன்புற முகத்தில் நோக்கி இருமென - திருவாதவூரடிகள் இனிதாக முகத்திற்பொருந்த நோக்கி இங்கே இருமென்றுசொல்ல,—இருந்த பின்னர் - அவரிருந்தருளியபின்னர்,—கொன் புனை மறையின் மிக்கீர் எங்கு உளீர் கூறும் என்ன - பெருமைபொருந்திய வேதத்தில்வல்ல அந்தணரே உமது சனனதேயம் யாது சொல்லுமென்று வினவ,—மன் பெரு வளம் சேர் பாண்டி மண்டலத்து இருப்பேம் என்றார் - அதற்கவர் நிலைபெற்ற பெரிய வளம்பொருந்திய பாண்டிமண்டலத்தின்கண்ணேமிருப்பேமென்று கூறியருளினர். எ-று. (ரு)

பாண்டிநா டென்ற பின்னர்ப் பரிவுடன் செறிவு கூறி
யீண்டுநீர் வருதல் வேண்டுங் காரிய மியம்பு மென்ன

வாண்டநா யகன்ற னாணை யாகிய கரும நம்மைக்
காண்டலே யென்று பின்னுங் கருத்துற விதனைச் சொன்னார்.

இ—ள்: பாண்டி நாடு என்ற பின்னர் - அவ்வந்தணர் நந்தேயம் பாண்டிதேயமென் றருளிச்செய்தபின்னர்,—பரிவு உடன் செறிவு கூறி - அதுகேட்ட திருவாதவூரடிகள் முன்னையினும் அன்போடு கலப்புவார்த்தைகளைக் கூறி,—ஈண்டு நீர் வருதல் வேண்டும் காரியம் இயம்பும் என்ன - இங்கே நீர் வரவேண்டுங் காரியமென்னை சொல்லுமென்று வினவ,—ஆண்ட நாயகன்றன் ஆணை ஆகிய கருமம் - அது, உம்மைத் திருப்பெருந்துறையின்கண் அடிமைக்கொண்ட ஆன்மநாதராகிய சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையாகிய காரியமே,—நம்மைக் காண்டலே என்று - அது, நம்மைக் காணுதலான் முடிவதாமென்று முன்னர்ப் பொதுவகையாற் கூறி,—பின்னும் கருத்து உற இதனைச் சொன்னார் - பின்னரும் அவரது மனத்திற் பதியுமாறு சிறப்புவகையான் இதனைக் கூறியருளினார். எ.று.

மண்ணிடைப் புகுந்து மேலை வானிடைப் பறந்து முன்னர்க்
கண்ணனு மயனுந் தேடிக் காண்பதற் கரியார் தம்மைப்
புண்ணிய மன்றி லாடும் புனிதரைப் பரியி லேறப்
பண்ணுநம் பெருமை யாலே வாழ்ந்தது பாண்டி நாடு.

இ—ள்: முன்னர்க் கண்ணனும் அயனும் - முன்னொருஞான்று விஷ்ணுவும் பிரமாவும்,—மண் இடைப் புகுந்தும் மேலை வான் இடைப் பறந்தும் - மண்ணின்கட் பன்றியாகி அகழ்ந்துநுழைந்தும் மேலாகிய ஆகாயத்தின்கண் அன்னமாகிப் பறந்தும்,—தேடிக் காண்பதற்கு அரியார் தம்மை - முறையே அடிமுடிகளைத் தேடிக் காணுதற்கரியவரும்,—புண்ணிய மன்றில் ஆடும் புனிதரை - சுத்தமாகிய வெள்ளியம்பலத்தின்கண்ணே பதஞ்சலி வியாக்கிரபாத முனிவர்கள்பொருட்டுத் திருநடனஞ் செய்தருளுபவருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை,—பரியில் ஏறப் பண்ணும் நம் பெருமையாலே - இடபத்தின்கணன்றிக் குதிரையிலிவர்ந்தெழுந்தருளும் படி செய்த உம்முடைய விசேடமகிமையினாலே,—பாண்டிநாடு வாழ்ந்தது - பாண்டிநாடு மற்றைச் சேர சோழ நாடுகளினும் பெருவாழ்வடைந்தது. எ-று (எ)

தென்பெருந் துறையி லையன் றிருவடி சேவை செய்து
துன்பமொன் றின்றி வாவி சூழ்கழுக் குன்றிற் சென்று

பொன்பொலி மன்றி லெய்திப் புத்தரைவாதில் வென்றீ
ரென்பது கேட்டுப் பின்னர் யாவரு மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

இ—ள்: தென் பெருந்துறையில் ஐயன் திருவடி சேவைசெய்து-நீர் மதுரையை விட்டுநீங்கியபின்பு தெற்கின்கணுள்ள திருப்பெருந்துறையிலே பரமாசாரியரையடைந்து அவருடைய திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து.—துன்பம் ஒன்று இன்றி வாவி சூழ் கழுக் குன்றில் சென்று - வழிவருத்தஞ் சிறிதுமின்றித் தடாகங்கள்சூழ்ந்த திருக்கழுக்குன்றத்தையடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து.—பொன் பொலி மன்றில் எய்தி - அதன்பின்னர் மீண்டுவந்து இச்சிதம்பரத்திலே கனகசபையையடைந்து;—புத்தரை வாதில் வென்றீர் என்பது கேட்டு - இலங்கையினின்றும் வந்த புத்தர்களைத் தருக்கத்திற் செயித்தீர் என்பதனைக் கேட்டறிந்து,—பின்னர் யாவரும் மகிழ்ச்சி கொண்டார் - அதன்பின்னர் நமது பாண்டிநாட்டின்கணுள்ளவர்கள் அனைவரும் உம்மிடத்து மிகப் பிரீதி கொண்டனர். எ-று. (அ)

ஆதியை மன்று ளாடு மையனை யன்பி னாலே
யோதிய தமிழின் பாட லுள்ளவை யோத வெண்ணி
மாதுய ரகல வின்னே வந்தன மெழுதல் வேண்டும்
வேதியர் பெருமா னின்று விளம்பிடும் விளங்க வென்றார்.

இ—ள்: வேதியர் பெருமான் - பிராமணோத்தமரே;—ஆதியை - முதல்வரும்,—மன்றுள் ஆடும் ஐயனை - சபையின்கட் பஞ்சகிருத்திய நிருத்தஞ் செய்தருளும் பரமபிதாவுமாகிய சிவபெருமானைத் துதித்து,—அன்பினாலே ஓதிய தமிழின் பாடல் உள்ளவை - மெய்யன்புகாரணமாக நீர் பாடிய அருட்பாக்களனைத்தையும்,—மாதுயர் அகல ஓத எண்ணி இன்னே வந்தனம் - பெரிய பிறவித்துன்பம் நீங்கப் பாராயணஞ்செய்யும்படி கருதி இங்கே வந்தேம்.—எழுதல் வேண்டும் - யாமவற்றை எழுதல் வேண்டும்.—விளங்க இன்று விளம்பிடும் என்றார் - அவைகளை ஈண்டுத் தெளிவாகச் சொல்லுமென்றனர். எ-று. (கூ)

விண்ணகம் பரவு நாத னிவ்வகை விளம்பச் சிந்தை
நண்ணுமன் புடைய ராகி நற்சடை முடியார் தம்மை
யெண்ணருந் தமிழின் பாட்டா லியம்பிய வைய ரப்போ
துண்ணெகிழ்ந் துளமெஞ் ஞான வாசக முவந்து சொன்னார்.

இ—ள்: விண்ணகம் பரவும் நாதன் இவ்வகை விளம்ப - விண்ணுலகவாசிகளாகிய தேவர்களுந் துதிக்கும் சிவபெருமானாகிய அவ்வந்தணர் இந்தப்பிரகாரம் சொல்லியருள,—நல் சடை முடியார் தம்மை - நல்ல சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானை,—சிந்தை நண்ணும் அன்பு உடையர் ஆகிய எண் அரும் தமிழின் பாட்டால் இயம்பிய ஐயர் - மனத்தின்கட் பொருந்தும் அன்பையுடையவராகி மதித்தற்கரிய தமிழ்ப்பாக்களினாலே முன்பு துதிசெய்த துறவியாகிய திருவாதவூரடிகள்,—அப்போது உள் நெகிழ்ந்து - அதுகேட்டவுடன் மனம் நெக்குநெக்குருகி —மெய்ஞ்ஞானம் உள வாசகம் உவந்து சொன்னார் - மெய்ஞ்ஞானமாகிய பொருளையுடைய திருவாசகங்களை மனமுவந்து அடைவே சொல்லியருளினார். எ-று. (௯௦)

அங்கவ ருரைத்த வெல்லா மம்பலத் தாடு மையர்
செங்கையி லேடு வாங்கித் தெளிவுற வரைந்த பின்னர்ப்
பொங்கிய வருளி னாரும் புகன்றிட ரகலத் தையல்
பங்கினர் தம்மைக் கோவை பாடுதல் வேண்டு மென்றார்.

இ—ள்: அங்கு அவர் உரைத்த எல்லாம் - அங்கே அத்திருவாதவூரடிகள் சொல்லிய திருவாசகங்களை யெல்லாம்,—அம்பலத்து ஆடும் ஐயர் செம் கையில் ஏடு வாங்கித் தெளிவு உற வரைந்த பின்னர் - கனகசபையிலே திருநடனஞ் செய்தருளுகின்ற சிவபெருமானானவர் தமது சிவந்த அருமைத்திருக்கரத்தினாலே ஏட்டை எடுத்துத் தெளிவாக எழுதி முடித்தபின்னர்,—பொங்கிய அருளின் ஆரும் புகன்று இடர் அகல - பேரன்பினாலே எதிர்காலத்துள்ள சைவர்களைவருமோதித் தமதுபிறவித் துன்பத்தினின்று நீங்குமாறு.—தையல் பங்கினர் தம்மைக் கோவை பாடுதல்வேண்டும் என்றார் - சிவகாமியம்மை சமேதராகிய சபாநாயகரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு ஒருகோவை பாடுதல்வேண்டு மென்றனர். எ-று. (௯௧)

மன்னிய தவத்தின் மிக்கா ரதற்குள மகிழ்ந்து கூற
முன்னுற விருந்து கோவை யெழுதினர் முடிந்த பின்னர்ப்
பொன்னவிர் வேணி யார்தாம் புத்தகஞ் சேமித் தங்கண்
மின்னென மறைந்தார் சொன்ன வித்தகரயர்ச்சி கொண்டார்.

இ—ள்: மன்னிய தவத்தின் மிக்கார் அதற்கு உளம் மகிழ்ந்து கூற - நிலைபெற்ற தவத்தான் மேம்பட்ட திருவாதவூரடிகள் அக்கேள்

விக்கிசைந்து மனமுவந்து, "திருவளர்தாமரை" என்றெடுத்துத் திருக்கோவை பாடியருள;—பொன் அவிர் வேணியார் தாம் முன் உற இருந்து கோவை எழுதினர் - பொன்போல விளங்கும் சிவந்த சடையையுடைய சபாநாயகர் தாம் அவ்வடிகட் கெதிரேயிருந்து திருக்கோவையாரை எழுதினர்.—முடிந்த பின்னர் - அஃதெழுதி முடிந்தபின்னர்,—புத்தகம் சேமித்து அங்கண் மின் என மறைந்தார் - அத்திருமுறையைத் திருக்காப்புச் செய்துகொண்டு அங்கே மின்னலைப்போல மறைந்தருளினர்;—சொன்ன வித்தகர் அயர்ச்சி கொண்டார் - அவைகளைச் சொல்லியருளிய செந்தமிழ்க் கொருவராகிய திருவாதவூரடிகள் அது கண்டு இவர் நம்பராமாசாரியார் போலுமென்று பிரமித்துத் தம்வசமழிந்தார். எ.று. (கஉ)

எழுந்தன ரெங்கு மோடி நாடின ரென்கொ லென்னு
வழிந்தனர் மன்று ளாடு மாதியென் றறிந்த பின்னர்ப்
பொழிந்தனர் கண்ணீ ரெங்கே போயினை யென்று மண்மேல்
விழுந்தனர் பரமா னந்த வேலை வெள்ளத்து ளானார்.

இ—ள்: எழுந்தனர் - அங்ஙன மயர்ச்சியடைந்த திருவாதவூரடிகள் பின்னரவ்வயர்ச்சினீங்கி விரைந்தெழுந்தனர்,—எங்கும் ஓடி நாடினர் - அவரை எவ்விடங்களினு மோடித்தேடினர்,—என் கொல் என்னு அழிந்தனர் - ஓரிடத்துங் காணாமையால் இஃதென்னை அற்புதமென்று மறித்து மனமழிந்தனர்,—மன்றுள்ள ஆடும் ஆதி என்று அறிந்தபின்னர் - பின்னு மொருபிரகாரந் தெளிந்து அவ்வாதிவருண வடிவங்கொண் டெழுந்தருளிவந்தவர் கனகசபையின்கண்ணே பஞ்சகிருத்திய நிருத்தஞ் செய்தருளும் சபாநாயகரேயாமென்று பலவேதுக்களினான் நிச்சயித்தறிந்தபின்னர்;—கண்ணீர் பொழிந்தனர் - அன்புகூர்ந்து கண்களினின்று மிகவுமானந்தவருவிசொரிந்தனர்,—எங்கே போயினை என்று மண்மேல் விழுந்தனர் - என்னுயிர்த்துணைவரே தேவரீர் இதுபொழுதெங்கே மறைந்தருளினீரென்று மறித்துஞ் செயலற்று விழுந்தனர்,—பரம ஆனந்த வெளி வெள்ளத்துள் ஆனார் - முடிவிற் சிவானந்தமாகிய சமுத்திரமத்தியிற் படிவாராயினார். எ - று. (கரு)

செந்தமிழ்க் கன்பு மிக்கார் சென்றுதம் மன்றி லெய்தி
யந்தரத் தவரை மாலை யயனைநன் முகத்து நாடி
நந்தமக் கடிமை பூண்டு நடந்தவ னொருவன் சொன்ன
விந்தநற் பாடல் கேண்மி னென்றவர்க் கெடுத்துச் சொன்னார்.

இ—ள்: செந்தமிழுக்கு அன்பு மிக்கார் - செந்தமிழ்மொழியினாலே செய்யப்படுந் தோத்திரங்களில் அன்புமிக்க நஞ்சிவபெருமானானவர்,— சென்று தம் மன்றில் எய்தி - அங்ஙனந் திருமுறையுடன் மறைந்துசென்று தங்கனகசபையையடைந்து,—மாலை அயனை அந்தரத்தவரை நல்முகத்து நாடி - அரிபிரமேந்திராதிதேவர்களைத் திருமுகமலர்ச்சியோடு பார்த்து - நந்தமக்கு அடிமை பூண்டு நயந்தவன் ஒருவன் சொன்ன - நம்மைக் காதலித்து நமக்குத் தாசத்துவம்பூண்ட ஒரு அன்பன் பாடிய,— இந்த நல் பாடல் கேண்மின் என்று எடுத்து அவர்க்குச் சொன்னார் - இந்த நல்ல செந்தமிழ்ப்பிரபந்தங்களைக் கேளுங்களென் றவர்கட்குத் தமதருமைத்திருவாக்கினாலே விதந்து வாசித்துக் காட்டியருளினார். எ-று.

மெய்த்தவ வாத வூரன் விளம்பிட வெழுது மிந்தப்
புத்தக மன்று ளாடல் புரிந்தவ னெழுத்தா மென்று
முத்தியை யுதவுங் கோவை முடிவிடத் தெழுதிப் பின்னர்ச்
சித்திர மலர்க்கை யாலே திருந்தமைக் காப்புஞ் செய்தார்.

இ—ள்: பின்னர் - அதன்பின்பு சபாநாயகர்,—மெய்த் தவ வாதவூரன் விளம்பிட - மெய்ம்மையாகிய தவத்தையுடைய வாதவூரன்கூற,— எழுதும் இந்தப் புத்தகம் - எழுதிய இப்புத்தகம்,—மன்றுள் ஆடல் புரிந்தவன் எழுத்தாம் என்று-கனகசபையின்கட் பஞ்சகிருத்தியநடனஞ்செய்யும் அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையானது கையெழுத்தாமென்று,—முத்தியை உதவும் கோவை முடிவு இடத்து எழுதி - பாராயணஞ் செய்யும் பக்குவிகட்கு முத்தியைக்கொடுக்கவல்ல திருக்கோவையார் முடிவிடமாகிய, "ஊரன்மற்றியாவர்க்குமூதியமே" என்பதன்பின்னர் எழுதி,— சித்திர மலர்க் கையாலே திருந்த மைக்காப்பும் செய்தார் - சித்திரமாகிய தாமரைமலர்போலும் அருமைத்திருக்கரங்களினாலே திருத்தமுற மைக்காப்புஞ்செய்தருளினார். எ-று. (௫)

வெண்பிறை முடித்த வேணி வித்தக ருலகுக் கெல்லா
நண்புடை வாத வூரர் நற்றவ முணர்த்த வெண்ணி
யெண்பெறு முனிவர் விண்ணோ ரிறைஞ்சுமம் பலத்து வாயில்
வண்படி மீதே யுண்மை வாசக முறையை வைத்தார்.

இ—ள்: வெண் பிறை முடித்த வேணி வித்தகர் - வெண்மையாகிய பாலசந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சர்வகர்த்திருத்துவ சாதுர்

யராகிய சிவபெருமானுனவர்,—உலகுக்கு எல்லாம் நண்பு உடை வாதவூ ரர் நல் தவம் உணர்த்த எண்ணி - இவ்வுலகிற்கெல்லாம் நட்பையுடைய திருவாதவூரடிகளது நல்லதவத்தை உணர்த்தி உய்விக்கத் திருவுளங் கொண்டு;—எண் பெறு முனிவர் விண்ணோர் இறைஞ்சும் அம்பலத்து வாயில் வண்படி மீதே - மூவாயிரமென்னுந் தொகைபெறுந் தில்லைவாழந் தணர்களும் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களும் தம்மைவணங்கி வழிபடும் சிற்சபையின் வாய்தலிலுள்ள வளவிய பஞ்சாக்ஷரப்படியின்மீதே,—உண் மைவாசக முறையை வைத்தார் - சத்தியநின்மலஞானத்தையே பொரு ளாகவுடைய திருவாசகபுத்தகத்தை வைத்தருளினுர். எ-று. (கசு)

வைத்தபின் பூசை செய்யு மந்தணர் வந்து கண்டிப்
புத்தக மிங்கு நண்ணும் புதுமை தைவிகமா மென்று
சித்தமங் குருகி நின்று தில்லையுள் ளார்கட் கெல்லா
மித்திறங் கூறல் வேண்டு மென்றுமன் றகன்று போந்து.

இ—ள்: வைத்தபின் - திருமுறையை நடராசர் அங்ஙனம் வைத் தருளியபின்னர்,—பூசை செய்யும் அந்தணர் வந்து கண்டு - சுவாமிக்கருச் சனைசெய்யும் தில்லைவாழந்தணராகிய ஆதிசைவரொருவர் வந்து அதனைக் கண்டு,—இப்புத்தம் இங்கு நண்ணும் புதுமை தைவிகம் ஆம் என்று - நாம் அர்த்தயாமபூசை முடித்துத் திருக்கதவந் திருக்காப்புச் செய்துழி கண்டில்லாத இம்புத்தகம் இப்பொழுதிங்கிருக்குமற்புதம் தேவச்செய லேயாமென்று நிச்சயித்து —அங்குச் சித்தம் உருகி நின்று - அங்ஙனம் தம்மனம் நெக்குநெக்குருகிச் சிறிதுபோது தம்வயமின்றிநின்று,—தில்லை உள்ளார்கட்கு எல்லாம் இத்திறம் கூறல் வேண்டும் என்று - பின்னர் இச் சிதம்பரதலவாசிகட்கெல்லாம் இவ்வத்தியற்புத சமாசாரத்தை விரைந்து சொல்லுதல்வேண்டுமென்று கருதி,—மன்று அகன்று போந்து - அக்கன கசபையைவிட்டரிதினீங்கிச்சென்று. எ-று. (கஎ)

செந்திரு மருவுந் தொல்லைத் தில்லைநன் னகரி லுள்ளார்
தந்திரு முன்பு சென்று சாற்றினு ரிந்த நீர்மை
யந்தணர் மொழிந்த பின்ன ரதிசய மிதுவென் றோடி
வந்தவர் படிமே லண்ணல் வைத்த புத்தகங் கண்டார்கள்.

இ—ள்: செந்திரு மருவுந் தொல்லைத் தில்லை நல்நகரில் உள்ளார் தம் திரு முன்பு சென்று - இலக்குமி வசிக்கும் பழைய தில்லைமாநகரவா

சிகளது சமீபத்திற்போய்.—இந்த சீர்மை சாற்றினர் - இவ்வத்தியற்புத சமாசாரத்தைக் கூறினர்,—அந்தணர் மொழிந்த பின்னர் - அவ்வந்தண ரங்ஙனங் கூறியவுடன்,—இது அதிசயம் என்று ஓடி வந்தவர் - இது பேரற்புதமென்று வல்விரைந்து வந்தவர்களெல்லாம்,—அண்ணல் படிமேல் வைத்த புத்தகம் கண்டார்கள் - சபாநாயகர் பஞ்சாக்ஷரப் படியின்மீது வைத்தருளிய திருமுறையை நேரேகண்டார்கள். எ-று. (கஅ)

யாவருந் தம்மு ளாடி யெம்மிறை யுறையு மன்றுட்
டேவரும் புகுத வொண்ணு தெய்விக மிதுவென் றெண்ணி
மேவுமன் பதனு லண்ணல் விளம்பிய சைவ நூலோ
நாவுசெந் தமிழோ வென்று பார்ப்பது தக்க தென்றூர்.

இ—ள்: யாவரும் தம்முள் நாடி - அவரனைவரும் தம்முளா ராய்ந்து,—எம் இறை உறையும் மன்றுள் தேவரும் புகுத ஒண்ணு - நம் முழுமுதலாகிய சபாநாயகர் வீற்றிருக்கும் கனகசபையின்கண்ணே அர்த்த யாம பூசைமுடித்துத் திருக்கதவந் திருக்காப்பிட்டபின்னர் அரிபிரமேந்தி ராதி தேவர்களும் உட்பிரவேசிக்கக் கூடாது.—இது தெய்விகம் என்று எண்ணி - ஆதலான் இது நங்கடவுள் செயலேயாமென்று தீர்க்கநிச்சயம் செய்து,—மேவும் அன்பு அதனுல் அண்ணல் விளம்பிய சைவநூலோ - இத்திருமுறை ஆன்மாக்களாகிய நம்மாட்டுத் திருவுள்ளத்து முகிழ்த்த கைமாறற்ற பெருங்கருணைத் திறத்தினுலே சதாசிவநாயனர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வடமொழிச் சைவாகமமோ,—நாவு செந்தமிழோ என்று பார்ப்பது தக்கது என்றூர் - அல்லது முச்சங்கத்திலும்பரவிய செந்தமிழ் நூலோவென்று நாம் பார்ப்பதுவே இனிச் செயற்பாலதென் றெருங்கு கூறினர்கள். எ-று. (கக)

தேக்கிய வருளு மன்புஞ் சிறந்தவ ரெல்லாஞ் சொல்லும்
வாக்கினி லொருவர் சென்று மலர் கொடு வணக்கஞ் செய்து
பூக்கமழ் சடையோன் வைத்த புத்தகம் தன்னைச் சேம
நீக்கின ரோதி னர்முன் னீறிகொ ளகவ லென்கும்.

இ—ள்: தேக்கிய அருளும் அன்பும் சிறந்தவர் எல்லாம் சொல் லும் வாக்கினில் - நிறைந்த சீவகாருண்ணியத்தினுலும் சிரத்தையினுலும் விசேடித்த தில்லைவாழந்தணர்களெல்லா மொருங்கொப்பச் சொல்லிய

சொல்லின் வண்ணமே,—ஒருவர் சென்று மலர் கொடு வணக்கம் செய்து - அவ்வந்தணருட் சிறந்தவரொருவர் திருமுறைக்குச் சமீபத்திற் சென்று மலர்களைக்கொண் டருச்சித்து வணங்கி,—பூக் கமழ் சடையோன் வைத்த புத்தகந் தன்னைச் சேமம் நீக்கினர் - கொன்றைமாலை நறுமணம் கமழும் சடையையுடைய சபாநாயகர் பஞ்சாக்ஷரப்படியின்மீது வைத்தருளிய அப்புத்தகத்தைக் கட்டவிழ்த்து,—முன் நீதி கொள் அகவல் நான்கும் ஓதினர் - முதற்கண் நீதியையுடையசிவபுராணம், கீர்த்தித்திருவகவல், திருவண்டப்பகுதி, போற்றித்திருவகவலென்னும் ஆசிரியப்பா நான்கையும் வாசித்தனர். எ-று. (உ௦)

வேறு.

திருச்சதக முதலாகச் சிறந்ததமி ழறுநூறும்
விரித்தவகப் பொருட்கோவை விளங்கவொரு நானூறு
முரைத்தனர்பின் முடிந்தவிடத் துயர்வாத வூரன்மொழி
தரித்தெழுது மம்பலவ னெழுத்தென்று சாற்றினர்.

இ—ள்: திருச்சதகம் முதலாகச் சிறந்த தமிழ் அறுநூறும் - திருச்சதகம் முதலாக அச்சோப்பதிக மீறாகவுள்ள சீரிய தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகம் அறுநூறும்,—அகப்பொருள்விளங்க விரித்த கோவை ஒரு நானூறும் உரைத்தனர் - காட்சிமுதல் ஊதியமெடுத்துரைத்தூடறீர்த்தலீறாகிய அகப்பொருட்டுறைகளைத் தெளிவுற விரித்துக்கூறிய திருக்கோவையார் நானூறுமாகிய அருட்பாக்களை வாசித்தனர்,—பின் முடிந்த இடத்து - பின்னர் அது முடிந்த முடிவின்கண்,—உயர் வாதவூரன் மொழி - இப்பிரபந்தங்களை உயர்ந்த வாதவூரன் பாட,—தரித்து எழுதும் (எழுத்து) அம்பலவன் எழுத்து என்று சாற்றினர் - ஏட்டையுமெழுத்தாணியையுந் தாங்கி எழுதிய இவ்வெழுத்தானது அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையானது கையெழுத்தென்று கெட்டெழுத்தையும் அவ்வந்தணர் வாசித்தனர். எ-று

கேட்டவர்க ளெல்லோருங் கிளர்புளகங் குறுவேர்வு
காட்டிடவொண் கண்ணீருங் கசிந்துருகு சிந்தையுமா
யீட்டியமெய்த் தவமுடையோ ரியம்பியவித் தமிழன்றி
வீட்டுநெறிக் கினிச்செவ நூல் வேறுளதோ வென்றார்கள்.

இ—ள்: கேட்டவர்கள் எல்லோரும் - இப்பிரபந்தங்களையும் கெட்டெழுத்தையும் அவ்வந்தணர் வாசிக்கக்கேட்ட சிதம்பரதலவாசிக

ளனைவரும்,—கிளர் புளகம் குறுவேர்வு காட்டிட - தங்கட் கிளராநின்ற புளகமும் குறுவேர்வையுமாகிய மெய்ப்பாடுகளைப் பிறர்க்குத் தஞ்சரீரம் காட்டாநிற்ப,—ஒண் கண்ணீரும் கசிந்து உருகு சிந்தையும் ஆய் - ஆனந்தபாஷ்பமும் நெக்குநெக்குருகும் மனமுமாய்,— ஈட்டியமெய்த்தவம் உடையோர் இயம்பிய இத்தமிழ் அன்றி - அனந்தகோடி பூர்வசன்மங்களிலே அறிஞர்ச்சித்த மெய்ம்மையாகிய தவத்தையுடைய திருவாதவூரடிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்களல்லது,—வீட்டுநெறிக்குச் சிவநூல் இனி வேறு உளதோ என்றார்கள் - மோக்ஷவழிக்குச்சிவசாத்திரம் இனி வேறுமொன்றுளதோவென மிகவும் வியந்து பேசினார்கள். எ-று.

பூணரவன் றிருநாமம் புகழுமருந் தவர்சொல்ல
யாணரிதன் பொருட்டேனை யின்றுணர்வோ மென்றெண்ணி
மாணுடைமன் றகன்றேகி மறைவல்லார் போதிநிழல்
வீணருடன் பெருவாது வென்றவர்முன் சென்றார்கள்.

இ—ள்: மறை வல்லார் - அதன்பின்பு வேதத்தில் வல்ல தில்லைவாழந்தணர்கள்,—இதன்பொருள் யாணர்த்தேனை -இந்நூற்பொருளாகிய புதிய தேனை,—பூணரவன் திருநாமம் புகழும் அருந்தவர் சொல்ல - சர்ப்பாபரணத்தையுடைய சிவபெருமானை நமச்சிவாய நாமம் முதலிய அளவிறந்த திருநாமங்களாலே துதிசெய்த அரிய தவத்தையுடைய திருவாதவூரடிகளாகிய ஆக்கியோரே சொல்லியருள,—இன்று உணர்வோம் என்று எண்ணி - நாமின்றறியக்கடவோமென்று சிந்தித்து,—மாண் உடை மன்று அகன்று ஏகி - மாட்சிமைபொருந்திய கனகசபையைவிட்டு நீங்கி,—போதி நிழல் வீணருடன் பெரு வாது வென்றவர் முன் சென்றார்கள் - அரசமரநிழலை நன்குமதிக்கும் பொறியிலிகளாகிய புத்தர்களோடு சமயவாதஞ்செய்து வென்ற ஆசாரியசுவாமிகளாகிய திருவாதவூரடிகள் சந்நிதியில் ஒருங்குசென்றனர். எ-று. (உ௱)

சென்றவர்தந் திருமுன்பு திருமுறைவைத் தண்டர்பிரா
னின்றுசெய்யுஞ் செயலிதுவென் றியம்பினர்நின் றெல்லோரு
மொன்றுறுமென் புன்பாட லுவந்தருளப் புவிமீதி
லன்றுசெயுந் தவமறியே னென்றழுதா ரன்பாளர்.

இ—ள்: எல்லோரும் சென்று - தில்லைவாழந்தணரனைவரும் வில்வவனத்துச்சென்று,—அவர் தம் திரு முன்பு திரு முறை வைத்து - அவ்

வடிகளது சந்நிதியிலே அத்திருமுறையைப் பீடத்தோடு வைத்து - த் தொண்டர் பிரான் இன்று செயும் செயல் இது என்று நின்று இயம்பினர் - தேவநாயகராகிய சிவபெருமான் இத்தினஞ் செய்தருளிய திருவிளையாடல் இதுவேயாமென்று வணங்கி யெழுந்துநின்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர்,—அன்பு ஆளர் - அப்பொழுது அன்பையாளுந் திருவாதவூரடிகள்,—புன் (மை) ஒன்றறும் என் பாடல் உவந்தருள - எளிமைபொருந்தமென் பிரபந்தங்களை நமதான்மநாயகர் திருவுளமுவந்து தமதருமைத்திருக்கரங்களினாலே எழுதியருள,—புவி மீது அன்றுசெயும் தவம் அறியேன் என்று அழுதார் - பூர்வசன்மங்களில் இக் கன்மபூமியிற்செய்த தவத்தைத் தமியேன் இன்னதென்றறியேனென்றழுதார். எ-று. (உச)

புண்ணியரிங் கிவ்வாறு புலம்பினர்பின் புலியூரி
லெண்ணருமன் புடையார்க ளிதமுடனஞ் சலிசெய்து
பண்ணுலவுஞ் சிவஞானப் பாடல்கொளும் படிநம்பா
லண்ணுமரன் செய்ததென்னீர் நவிலுமெனச் சொன்னார்கள்.

இ—ள்: புண்ணியர் இங்கு இவ்வாறு புலம்பினர் - புண்ணிய புருஷராகிய திருவாதவூரடிகள் இங்ஙனம் பிரலாபித்தனர்,—பின் - அதன் பின்பு,—புலியூரில் எண் அரும் அன்பு உடையார்கள் - சபாநாயகர்மாட்டெல்லையற்ற அன்பையுடைய தில்லைவாழந்தணர்கள்,—இதம் உடன் அஞ்சலிசெய்து - பிரீதியோடு கைகுவித்துக் கும்பிட்டு வணங்கி,—பண் உலவும் சிவ ஞானப் பாடல் கொளும்படி நம்பால் நண்ணும் அரன் - பண்பொருந்துஞ் சிவஞானப்பொருளையுடைய இவ்வருட்பாக்களைப் பாடுவித்துக்கொள்ளும்பொருட்டுத் தேவரீர்மாட்டெழுந்தருளிய அரசப்தத்தையுடைய சபாநாயகர்,—செய்தது என் - செய்தருளிய அற்புதம்யாது,—நீர் நவிலும் எனச் சொன்னார்கள் - தேவரீர் சொல்லியருளுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். எ-று. (உரு)

அல்லலெனும் பிறவியிலா ரண்ணல்செயுஞ் செயல்யாவுஞ்
சொல்லினர்பின் புலியூரர் தொழுதுமனங் களிகூர்ந்து
தில்லையிலெம் பெருமானைச் செப்பியவித் தமிழ்மாலை
நல்லவரும் பொருள்கேட்க வேண்டுமென நவின்றார்கள்.

இ—ள்: அல்லல் எனும் பிறவி இலார் - முழுதுந் துன்பத்திற் கேதுவாகிய பிறப்பிறப்பற்ற திருவாதவூரடிகள்,—அண்ணல் செயும்

செயல் யாவும் சொல்லினர் - சர்வலோகைகநாயகராகிய சிவபெருமான் தம்மாட்டெழுந்தருளிவந்து செய்தருளிய அற்புதசமாசாரங்கள் அனைத்தையும் சொல்லியருளினார்,—பின் - அங்ஙனஞ் சொல்லியருளியபின்னர் —புலியூரார் மனம் களி கூர்ந்து தொழுது - தில்லைவாழந்தணர்கள் அதுகேட்டு மனம் மிக மகிழ்ச்சியடைந்து அவ்வடிகளைவணங்கி,—எம் தில்லையில் பெருமானைச் செப்பிய இத்தமிழ் மாலை நல்ல அரும்பொருள் - நஞ் சிதம்பரசபாநாயகரையே பாட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்டு தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இத்தமிழ்ப்பிரபந்தங்களுதலியு நன்மையாகிய அரிய அர்த்தத்தை,—கேட்கவேண்டும் என நவின்றார்கள் - தமியேம் தேவரீரிடம் கேட்கவேண்டுமென்று அதிவினயத்துடன் பிரார்த்தித்தார்கள். எ-று. (உகூ)

ஓங்குபுகழ்த் திருவாத வூருறையெம் பெருமானுந்
தேங்கியமெய்ச் சிவஞான சிந்தையுடன் களிகூர்ந்து
பூங்கனகப் பொதுவெதிரே போய்ப்புகல்வே னெனப்போக
வாங்கவர்முன் சென்றுரு மன்பொடுபின் சென்றார்கள்.

இ—ள்: ஓங்கு புகழ்த் திருவாதவூர் உறை எம் பெருமானும் ஒரு-காலைக்கொருகால் மிக்கோங்கித் தழைக்கும் பெரும்புகழையுடைய திருவாதவூரிலே திருவவதாரஞ்செய்து வசித்த நஞ்சமயகுரவராகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகளும்,—களி கூர்ந்து - அதுகேட்டு மனம் மிகக்களிப்படைந்து,—மெய்ச் சிவ ஞானம் தேங்கிய சிந்தை உடன் - மெய்மையாகிய சிவஞானம் பொங்கிவழிகின்ற இருதயத்துடன்,—பூம் கனகப் பொது எதிரே போய்ப் புகல்வேன் எனப் போக - பொலிவாகிய கனகசபைக்கெதிரே போய் இவைகளின் பொருளை உங்கட்குச் சொல்வேனென்று கூறிச் சென்றருள,—ஆங்கு அவர் முன் சென்றாரும் அன்பு ஒடு பின் சென்றார்கள் -அவ்வில்வவனத்து அவர்மாட்டு முன்சென்ற தில்லைவாழந்தணர்களும் அவர்மீதன்புகூர்ந்து அவ்வடிகட்குப் பின்னாகச் சென்றனர். எ-று.

நின்றபுகழ்ப் புலியூரர் நேயமுடன் புடைசூழச்
சென்றருளுக் கிடமான செப்பொனினம் பலமெய்தி
யொன்றியவித் தமிழ்மாலைப் பொருளிவரொன் றுரைசெய்து
மன்றதனிற் கடிதேகி மறைந்தனரங் கவர்காண.

இ—ள்: வாதவூர் உறை எம் பெருமான் - நஞ்சமயாசாரிய சுவாமிகளாகிய திருவாதவூரடிகள்,—நின்ற புகழ்ப் புலியூரர் நேயம் உடன் புடைசூழச் சென்று - திரிகாலத்தும் நிலைபெற்ற கீர்த்தியையுடைய சிதம்பரதலவாசிகளெல்லாம் பத்திமையோடு பக்கத்தேசூழ்ந்து சேவித்துவரச் சென்று,—அருளுக்கு இடம் ஆன செம்பொனின் அம்பலம் எய்தி - பராசத்தியால் அதிட்டிக்கப்பட்ட சுத்த மயாரூபமாகிய கனகசபையையடைந்து,—இத்தமிழ் மாலை ஒன்றிய பொருள் இவர் என்று உரை செய்து - இத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்கணுதலிய பொருள் இச்சிற்சபாமத்தியில் விளங்கும் சபாநாயகரேயாமென்று திருவாய்மலர்ந்து,—மன்றதனில் கடிது ஏகி அவர் காண அங்கு மறைந்தனர் - அச்சிற்சபையின்கண் விரைந்து சென்று அவர்கள் சமஸ்தரும் நேரேகாண அங்கே மறைந்தருளினார். எ-று. (உஅ)

செய்காட்டுங் கமுகடவித் தில்லையுளார் பொருள்கேட்கக்
கைகாட்டித் தம்முருவங் காட்டாமன் மறைந்தாரைப்
பைகாட்டும் பேரரவப் பணியுடையார் தமக்கன்பு
மெய்காட்டிப் பாலுடனே மேவியநீ ராக்கினார்.

இ—ள்: செய்காட்டும் கமுகு அடவித் தில்லை உளார் பொருள் கேட்க - வயல்கள் தம்மிடத்துக்கொண்டு சேய்மைக்கட்காட்டும் கமுகங்காடுசூழ்ந்த தில்லைவாழந்தணர்கள் இப்பிரபந்தங்கட்குப் பொருள் என்னையென்றுவினவ,—கை காட்டித் தம் உருவம் கட்டாமல் மறைந்தாரை - அதற்குத் தங்கையினாலே சபாநாயகரைச் சுட்டிக் காட்டிவிட்டுத் தந்திருமேனியைக் காட்டாது மறைந்தருளிய திருவாதவூரடிகளை,—பை காட்டும் பேர் அரவப் பணி உடையார் - படத்தைவிரித்துக் காட்டும் பெரிய சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகவுடைய சபாநாயகர்,—தமக்கு மெய் அன்பு காட்டி - தம்மிடத்தவர்கொண்ட மெய்யன்பை நம்மனோர்க்கு இந்நிகழ்ச்சிகளாற் காட்டிவிட்டு,—பால் உடனே மேவிய நீர் ஆக்கினார் - பாலோடு கலந்த நீர் அப்பாலாமாறுபோலத் தம்மோடுகலந்து தாமாந்தன்மைப் பேரின்பப் பெருவாழ்வடையும்படி செய்தருளினார். எ-று. (உகூ)

வேறு.

அண்டனை யண்டர் கோனை யன்பின ரடையு மாறு
கண்டனர் புளக மெய்திக் கம்பித மாகி நின்று

விண்டனர் கசிந்து சிந்தை வேர்த்தனர் மேனி யெங்குங்
கொண்டனர் மகிழ்ச்சி செங்கை குவித்தனர் தில்லை யுள்ளார்.

இ—ள்: தில்லையுள்ளார் - அப்பொழுது சிதம்பரதலவாசிகளெல்லாம்,—அண்டனை-சிதாகாசரூபரை,—அண்டர்கோனை - மகாதேவரை—அன்பினர் அடையும் ஆறு கண்டனர் - சிவபத்திமானாகிய திருவாதவூரடிகள் சித்தாந்தசைவ சுத்தாத்துவிதமுத்தியடையுந்தன்மையைக் கண்டார்கள்,—புளகம் எய்திக் கம்பிதம் ஆகி நின்று சிந்தை கசிந்து விண்டனர் - குதூகலங்கொண்டு சரீரம்விதிர்விதிர்த்துநின்று மனம் நெக்குநெக்குருகினார்கள்,—மேனி எங்கும் வேர்த்தனர் - சரீரமெங்கும் வியர்வை கொண்டார்கள்,—மகிழ்ச்சி கொண்டனர் - பரமானந்தமடைந்தார்கள்,—செங்கை குவித்தனர் - சிவந்தகைகளைக் கூப்பிக் கும்பிட்டு வணங்கினார்கள். எ-று. (௯௦)

வேறு.

பூத நடங்க டொடங்கின போத மகிழ்ந்தணு குங்கண
நாதர் புகழ்ந்தனர் தும்புரு நாரத ரங்கிசை கொண்டனர்
வேதமொ டந்தர துந்துபி மீது முழங்கி யெழுந்தன
மாதவ ரிந்திர ரைந்தரு மாமலர் சிந்தி வணங்கினர்.

இ—ள்: அணுகும் பூதங்கள் போத மகிழ்ந்து நடம் தொடங்கின - அப்பொழுதாகாயமார்க்கமாக வந்த பூதங்கள் மிகமகிழ்ந்து ஆனந்தக் கூத்தாடின,—கணநாதர் புகழ்ந்தனர் - சிவகணநாதர்கள் துதித்தார்கள்,—தும்புரு நாரதர் அங்கு இசை கொண்டனர் - தும்புருவும் நாரதரும் அவ்வாகாயத்திலே சாமவேத கீதம்பாடினார்,—வேதம் ஒடு அந்தர துந்துபி மீது எழுந்து முழங்கின - வேதங்களும் தேவதுந்துபிகளும் ஆகாயத்திலே யெழுந்து மிக்கொலித்தன,—மாதவர் இந்திரர் ஐந்தரு மாமலர் சிந்தி வணங்கினர் - பெரிய தபோதனர்களும் இந்திராதிதேவர்களும் பஞ்சதருக்களின் சுவர்ண புஷ்பாஞ்சலிசெய்து அவ்விருவரையும் வணங்கித் துதித்தார்கள். எ-று. (௯௧)

ஞான நடம்பயில் சங்கர னுமை யிருந்துள நெஞ்சினர்
மோனசுகந்த முடன்சிவ பூசை முயன்று நயந்தவ

ரூனமி லன்பொடு தென்புலி யூரி லுறைந்து சிறைந்தவர்
வானக முமபர வுந்திரு வாசக வின்ப நுகர்ந்தனர்.

இ—ள்: ஞான நடம் பயில் சங்கரன் நாமம் இருந்துள நெஞ்சினர் - சூக்கும நடனஞ்செய்தருளும் சிவபெருமானது திருநாமமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் குடிகொண்டிருக்கும் மனத்தையுடைய யோகிகளும்,— மோன சுகந்தம் உடன் சிவபூசை முயன்று நயந்தவர் - மௌனத்தோடும் சுகந்தவர்க்கங்களோடும் சிவபூசையைவிடாது முயன்றுசெய்து நன்மையையடைந்த கிரியாவான்களும்,—ஊனம் இல் அன்பு ஒடு தென் புலியூரில் உறைந்து சிறந்தவர் - குற்றமற்ற அன்பினுடனே தெற்கின்கணுள்ள சிதம்பரத்தில் வசித்தலான் முன்னையிருவரோடொப்பச் சிறந்த சரியாவான்களும்,—வானகமும் பரவும் திருவாசக இன்பம் நுகர்ந்தனர் - விண்ணுலகவாசிகளாகிய தேவர்களும் துதிக்கத்தகும் திருவாசகந் திருக்கோவையாரென்னும் தமிழ்வேதங்களின் சொற்சுவை பொருட்சுவைகளை நன்கனுபவித்தனர். எ-று. (கூஉ)

வேறு.

ஈனமிகுந் தோளதோலு மென்புநரம் புஞ்சீயு
மானவுடல் சிவரூப மாமிதனைத் தெளியாம
லூனுடலுக் கிரைதேடி யுழன்றுலகிற் றடுமாறி
மாநரகிற் புகுதுமதோ மாயவலைப் படுவார்கள்.

இ—ள்: மாயவலைப் படுவார்கள் - மாயாகாரியமாகிய பிரபஞ்ச வலையிற் சிக்குண்ணும் நம்மவர்கள்,—ஈனம் மிகுந்துள தோலும் என்பும் நரம்பும் சீயும் ஆன உடல் - இழிவுமிகுந்துள்ள தோலு மெலும்பும் நரம்பும் சீயு முதலிய சத்ததாதுக்கண்மயமாகிய திருவாதவூரடிகளது உடம்பும்,—சிவரூபம் ஆம் இதனைத் தெளியாமல் - ஈண்டுச் சிவரூபமாகிய இதற்குக் காரணமென்னையென ஆராய்ந்து, அது சிரத்தையன்பேயாமெனத்தெளிந்து, தாமு மவ்வன்பைச்செய் துய்யாமல்,—ஊன் உடலுக்கு இரை தேடி உலகில் உழன்று தடுமாறி - தசைப்பொதியாகிய இவ்வுடம்பிற் றுணவைத்தேடி அதுகிமித்தம் உலகெங்கும் சுழன்று தடுமாறித்திரிந்து,—மா நரகில் புகுதும் அது ஓ - முடிவிற் பெரியநரகத்தின்கண்

வீழ்ந்தழுந்தும் அதுவோ தெளிந்து செய்யத்தக்கது ! ஐயையோ இஃ தென்னே தகவின்மை !! எ-று. (கக)

வேறு.

வாதவூ ரந்தணர் தந்திரு வாய்மை விளங்கு திருக்கதை
யோதினா ரன்புட னொண்செவி யூடு முகந்தது கேட்டவர்
போதமெய்ஞ் ஞான முறுஞ்சுக போக முடன்புகழ் பெறுவர்க
ளேதில் பவங்க டொலைந்துபின் சேர்குவர் வண்சிவ லோகமே.

இ—ள்: திருவாதவூர் அந்தணர் தம் வாய்மை விளங்கு திருக் கதை - அழகிய தண்ணளியையுடைய திருவாதவூரடிகளது சரித்திரவுண் மையை விளக்கும் இத்திருப்புராணத்தை,—அன்பு உடன் ஓதினர் -அன் போடு வாசித்தவர் பொருள்சொன்னவர்களும்,—ஒண் செவி ஊடு முகந் து அது கேட்டவர் - அழகிய செவிகளான் முகந்து அதனை உற்றுக் கேட் டவர்களும்,—போத மெய்ஞ் ஞானம் உறும் சுக போகம் உடன் புகழ் பெறுவர்கள் - இறப்பவும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் தகுதியாகிய சுகபோக வாழ்வையும் புகழையும் இம்மைக்கட் பெறுவார்கள்.—பின் பவங்கள் தொலைந்து தீதில் வண் சிவலோகம் சேர்குவர் - தேகாந்தத்திற் பிறவிக் கேதுவாகிய இருவினைகடொலையுமாறு தீதற்ற வளவிய சிவலோகத்தை அடைவார்கள். எ-று. (கஉ)

வேறு.

பூதல மாதும் வாழ்க பொன்மழை பொழிந்து வாழ்க
வேதவா கமமும் வாழ்க வேந்தர்செங் கோலும் வாழ்க
நீதிஐந் தெழுத்து நீறுஞ் சிவனடி யாரும் வாழ்க
வாதவூ ரிறைபு ராணம் படித்தவர் கேட்டோர் வாழ்க.

இ—ள்: வேந்தர் செங்கோலும் வாழ்க - அரசரது செங்கோலும் நீடூழிவாழுக,—பொன் மழை பொழிந்து வாழ்க - பொன் போலும் மழை யும் மாத மும்மாரிபொழிந்து நீடூழிவாழுக,—பூதல மாதும் வாழ்க - பூமி தேவியும் நீடூழிவாழுக,—நீதில் ஐந்தெழுத்தும் நீறும் சிவன் அடியாரும்

வாழ்க - தீதற்ற சிவமூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமும் சிவசின்னங்களாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷங்களும் சிவபத்தர்களும் நீடூழிவாழ்க,—வாதவூரிறை புராணம் படித்தவர் கேட்டோர் வாழ்க - இத்திருவாதவூரடிகள் புராணத்தை நியமமாக அன்போடு வாசித்தவர் பொருள் சொன்னவர்களும் கேட்டவர்களும் நீடூழிவாழுக. எ-று. (௯௫)

திருவடிபெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம், ௫௬௯.

திருவாதவூரடிகள் புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருவாதவூரடிகள் திருவடிவாழ்க.

மெய்கண்ட தேசிகன் றிருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாத வூரடிகள் சரிதையே சிவசரிதை
திருவாத வூரடிகண் ஞானமே சிவஞானந்
திருவாத வூரடிக டிருவாக்கே சிவவாக்குந்
திருவாத வூரடிகள் சிவமிஃதென் சிந்திதமே.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவை.

திருச்சிற்றம்பலம்,

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ் சோதியையாம்பாடக்கேட்டே யும்வாட்டடங்கண், மாதேவளருதியோவன்செவியோநின்செவிதான் மா தேவன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோய், வீதிவாய்க்கேட்டலு மேவிம்மிவிம்மிமெய்ம்மறந்து போதாரமளியின்மேனின்றும்புரண்டிங்ஙன், னேதேனுமாகாள்கிடந்தாளென்னேயென்னே யீதேயெந்தோழிபரிசேலோ ரெம்பாவாய். (க)

பாசம்பரஞ்சோதிக்கென்பாயிராப்பகனும் பேசும்போதெப்போதிப் போதாரமளிக்கே, நேசமும்வைத்தனையோநேரிழையாய்நேரிழையீர், சீசீயி வையுஞ்சிலவோவிளையாடி, யேசுமிடமீதோவிண்ணோர்களேத்துதற்குக், கூசுமலர்ப்பாதந்தந்தருளவந்தருளுந், தேசன்சிவலோகன்றில்லைச்சிற்றம்ப லத்து ளீசனார்க்கன்பார்யாமாரேலோரெம்பாவாய். (உ)

முத்தன்னவெண்ணகையாய்முன்வந்தெதிரெழுந்தென், னத்தனானந்த னமுதனென்றள்ளூறித், தித்திக்கப்பேசுவாய்வந்துன்கடைதிறவாய் பத்து டையீரீசன்பழவடியீர்பாங்குடையீர், புத்தடியேம்புன்மைதீர்த்தாட்கொண் டாற்பொல்லாதோ, வெத்தோநின்னன்புடைமையெல்லாமறியோமோ, சித்தமழகியார்பாடாரோநஞ்சிவனை, யித்தனையும்வேண்டுமெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். (௩)

ஒண்ணித்திலநகையாயின்னம்புலர்ந்தின்றோ வண்ணக்கிளிமொழி யாரெல்லாரும்வந்தாரோ, வெண்ணிக்கொடுள்ளவா[illegible]வ்வள வுங், கண்ணைத்துயின்றவமேகாலத்தைப்போக்காதே, விண்ணுக்கொரும ருந்தைவேதவிழுப்பொருளைக், கண்ணுக்கினியானைப்பாடிக்கசிந்துள்ள முண்ணெக்குநின்றுருகயாமாட்டோநீயேவந், தெண்ணிக்குறையிற்றுயிலே லோரெம்பவாய். (௪)

மாலறியாநான்முகனுங்காணாமலையினைநாம், போலறிவோமென் றுள்ளபொக்கங்களேபேசும், பாலூறுதேன்வாய்ப்படிறீகடைதிறவாய், ஞாலமேவிண்ணேபிறவேயறிவரியான், கோலமுநம்மையாட்கொண்ட ருளிக்கோதாட்டஞ், சீலமும்பாடிச்சிவனேசிவனேயென், றோலமிடினு முணராயுணராய்கா, ணேலக்குழலிபரிசேலோரெம்பாவாய். (ரு)

மானேநீநென்னலைநாளைவந் துங்களை நானேயெழுப்புவனென்றலு
நாணாமே, போனதிசைபகராயின்னம்புலர்ந்தின்றோ வானேநிலனேபிற
வேயறிவரியான், றானேவந்தெம்மைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்
வான்வார்கழல்பாடிவந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய், ஊனேயுருகாயுனக்கேயுறு
மெமக்கு மேனோர்க்குந்தங்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய். (௬)

அன்னேயிவையுஞ்சிலவோபலவமர ருன்னற்கரியானொருவ னிருஞ்
சீரான், சின்னங்கள்கேட்பச்சிவனென்றேவாய்திறப்பாய் தென்னாவென்
னாமுன்னந்தீசேர்மெழுகொப்பாய், என்னானையென்னரையனின்னமு
தென்றெல்லோமுஞ் சொன்னோங்கேள்வெவ்வேறாயின்னந்துயிலுதியோ.
வன்னெஞ்சப்பேதையர்போல்வாளாகிடத்தியா லென்னே துயிலின்பரிசே
லோரெம்பாவாய். (௭)

கோழிசிலம்பச்சிலம்புங்குருகெங்கு மேழிலியம்பவியம்பும்வெண்
சங்கெங்கும், கேழில்பரஞ்சோதிகேழில்பரங்கருணை கேழில்விழுப்பொருள்
கள்பாடினோங்கேட்டிலையோ, வாழியீதென்னவுறக்கமோவாய்திறவா யாழி
யானன்புடைமையாமாறுமிவ்வாறோ, ஊழிமுதல்வனாய்நின்றவொருவனை
யேழைபங்காளனையேபாடேலோரெம்பாவாய். (௮)

முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே பின்னைப்புது
மைக்கும்பேர்த்துமப்பெற்றியனே, யுன்னைப்பிரானாகப்பெற்றவுன்சீரடியோ
முன்னடியார்தாள்பணிவோமாங்கவர்க்கேபாங்காவோ, மன்னவரே யெங்
கணவராவாரவருகந்து சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோ. மின்
னவகையேயெமக்கெங்கோனல்குதியே லென்னகுறையுமிலோமேலோ
ரெம்பாவாய். (௯)

பாதாளமேழினுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர் போதார்புனைமுடியு
மெல்லாப்பொருண்முடிவே, பேதையொருபாற்றிருமேனி யொன்றல்லன்
வேதமுதல்விண்ணோருமண்ணுந்துதித்தாலு, மோதவுலவாவொருதோழன்
றொண்டருளன் கோதில்குலத்தரன்றன்கோயிற்பிணாப்பிள்ளைகா. ளேதவ
னூரேதவன்பேராருற்றாராரயலா, ரேதவனைப்பாடும்பரிசேலோரெம்பா
வாய். (௧௦)

மொய்யார்தடம்பொய்கைபுக்குமுகேரென்னக் கையாற்குடைந்து
குடைந்துன்கழல்பாடி, ஐயாவழியடியோம்வாழ்ந்தோங்காணாரழல்போற்
செய்யாவெண்ணீறாடிசெல்வாசிறுமருங்குன், மையார்தடங்கண்மடந்தைம
ணவாளா, ஐயாநீயாட்கொண்டருளும்விளையாட்டி னுய்வார்களுய்யும்வ
கையெல்லாமுய்ந்தொழிந்தோ, மெய்யாமற்காப்பாயெமையேலோரெம்பா
வாய். (௧௧)

ஆர்த்தபிறவித்துயர்கெடநாமார்த்தாடுந் தீர்த்தனற்றில்லைச்சிற்றம்
பலத்தேதீயாடுங், கூத்தனிவ்வானுங்குவலயமுமெல்லோமுங் காத்தும்ப

டைத்துங்கரந்தும்விளையாடி, வார்த்தையும்பேசிவளைசிலம்பவார்கலைக ளா ரிப்பரவஞ்செய்யவணிகுழன்மேல்வண்டார்ப்பப், பூத்திகழும்பொய்கைகு டைந்துடையான்பொற்பாத மேத்தியிருஞ்சுனைநீராடே லோரெம்பா வாய். (௧௨)

பைங்குவளைக்கார்மலராற்செங்கமலப்பைம்போதா லங்கங்குருகினத் தாற்பி ன்னுமரவத்தாற், றங்கண்மலங்கழுவுவார்வந்துசார்தலினு லெங்கள்பி ராட்டி யெங்கோனும்போன்றிசைந்த, பொங்குமடுவிற்புகப்பாய்ந்துபாய்ந் சங்கஞ்சிலம்பச்சிலம்புகலந்தார்ப்பக், கொங்கைகள்பொங்கக்குடை யும்புனல்பொங்கப் பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (௧௩)

காதார்குழையாடப்பைம்பூண்கலனாடக் கோதைகுழலாடவண்டின் குழாமாடச், சீதப்புனலாடிச்சிற்றம்பலம்பாடி வேதப்பொருள்பாடியப் பொருளாமாபாடிச், சோதிதிறம்பாடிச்சூழ்கொன்றைத்தார்பாடி யாதிதி றம்பாடியந்தமாமாபாடிப், பேதித்துநம்மைவளர்த்தெடுத்தபெய்வளை தன் பாதத்திறம்பாடியாடேலோரெம்பாவாய். (௧௪)

ஓரொருகாலெம்பெருமானென்றென்றேநம்பெருமான் சீரொருகா ல்வாயோவாள்சித்தங்களிகூர, நீரொருகாலோவாநெடுந்தாரைகண்பனிப் ப்பாரொருகால்வந்தனையாள்விண்ணோரைத்தான்பணியாள், பேரரையற் கிங்ஙனேபித்தொருவராமாறு மாரொருவரிவ்வண்ணமாட்கொள்ளும்வித் தகர்தாள், வாருருவப்பூண்முலையீர் வாயாரநாம்பாடி யேருருவப்பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (௧௫)

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுந்துடையா ளென்னத்திகழ்ந்தெம் மையாளுடையாளிட்டிடையின், மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டி திருவடி மேற் பொன்னஞ்சிலம்பிற்சிலம்பித்திருப்புருவ, மென்னச்சிலைகுலவிநந் தம்மையாளுடையா டன்னிற்பிரிவிலாவெங்கோமானன்பர்க்கு, முன்னிய வணமக்குமுன்சுரக்குமின்னருளே யென்னப்பொழியாய்மழையேலோரெம் பாவாய். (௧௬)

செங்கணவன்பாற்றிசைமுகன்பாற்றேவர்கள்பா லெங்குமிலாத தோரின்பநம்பாலதாக், கொங்குண்கருங்குழலிநந்தம்மைக்கோதாட்டியிங்கு நம்மில்லங்கடோறுமெழுந்தருளிச், செங்கமலப்பொற்பாதந்தருஞ்சேவ கனை யங்கணரசையடியேங்கட்காரமுதை, நங்கள்பெருமானைப்பாடி நலந்திகழப் பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (௧௭)

அண்ணாமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சும் விண்ணோர்முடி யின்மணித்தொகைவீறற்றாற்போற், கண்ணாரிரவிகதிர்வந்துகார்கரப்பத் தண்ணாரொளிமழுங்கித்தாரகைகடாமகலப், பெண்ணாகியாணயலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர் விண்ணாகிமண்ணாகியித்தனையும்வேறாகிக், கண்ணாரமுத முமாய் நின்றான்கழல்பாடி பெண்ணேயிப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம் பாவாய். (௧௮)

உங்கையிற்பிள்ளையுமக்கேயடைக்கலமென் றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக் குமெம்மச்சத்தா, லெங்கள்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கே ளெங் கொங்கைநின் னன்பரல்லார்தோள்சேரற்க, வெங்கையுனக்கல்லாதெப்பணி யுஞ்செய்யற்க கங்குல்பகலெங்கண் மற்றொன் றுங்காணற்க, விங்கிப்பரிசே யெமக்கெங்கோனல்குதியே லெங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கேலோரெம்பா வாய்.

போற்றியருளுகநின் னாதியாம்பாதமலர் போற்றியருளுக[illegible]ளாஞ் செந்தளிர்கள், போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந்தோற்றமாம்பொற்பாதம் போற் றியெல்லாவுயிர்க்கும்போகமாம்பூங்கழல்கள், போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீறு மிணையடிகள் போற்றிமாலுன் முகனுங்காணாதபுண்டரிகம், போற்றியா முய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள் போற்றியாமார்கழிநீராடேலோ ரெம்பாவாய். (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

போற்றியென்வாழ்முதலாகியபொருளே புலர்ந்ததுபூங்கழற்கிணை துணைமலர்கொண், டேற்றிநின் றிருமுகத்தெமக்கருண்மலரு மெழினகை கொண்டுநின்றிருவடிதொழுகோஞ் சேற்றிதழ்க்கமலங்கண் மலருந்தண் வ யல்சூழ் திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே, யேற்றுயர்கொடியுடை யாயெனையுடையா யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (க)

அருணனிந்திரன்றிசையணுகினனிருள்போ யகன்றதுவுதயநின்ம லர்த்[illegible]தின், கருணையின்சூரியனெழவெழநயனக்கடிமலர்மலரமற்ற ண்ண[illegible]ந், திரணிறையறுபதமுரல்வனவிவையோர் திருப்பெருந் துறையுறைசிவபெருமானே, யருணிதிதரவருமானந்தமலையே யலைகடலே பள்ளியெழு[illegible]ளாயே. (உ)

கூவினபூங்குயில்கூவினகோழி குருகுகளியம்பினவியம்பினசங்க, மோ[illegible]தார[illegible]கயொளியொளியுதயத் தொருப்படுகின்றதுவிருப்பொடுநம க்குத், [illegible]வநற்[illegible]கழற்றாளிணைகாட்டாய் திருப்பெருந்துறையுறைசிவ பெருமானே, யா[illegible]மறிவரியாயெமக்கெளியா யெம்பெருமான்பள்ளி யெழுந்த[illegible]ளாயே. (௩)

இ[illegible]சைவ[illegible]யர்யாழினரொருப[illegible] விருக்கொடுதோத்திரமியம் பினரொருபாற், [illegible]ளியபிணைமலர்க்கை[illegible]னரொருபாற் றொழுகையா

ழுகையர் துவள்கையரொருபாற், சென்னியிலஞ்சலிகூப்பினரொருபாற்றி ருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே, யென்னையுமாண்டுகொண்டின்ன ருள்புரி[illegible]யு மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௪)

பூதங்கடோறுநின்றாயெனினல்லாற் போக்கிலன்வரவிலனெனநி னை[illegible]லவோர், கீதங்கள்பாடுதலாடுதலல்லாற் கேட்டறியோமுனைக்கண்ட [illegible]ரைச, சீதங்கொள்வயற்றிருப்பெருந்துறைமன்னா சிந்தனைக்குமரி யாயெங்கண்முன்வந், தேதங்களறுத்தெம்மையாண்டருள்புரியு மெம்பெரு மான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௫)

பப்பறவீட்டிருந்துணருநின்னடியார் பந்தனைவந்தறுத்தாரவர்பலரு, மைப்புறுகண்ணியர்மானுடத்தியல்பின் வணங்குகின்றாரணங்கின்மணவா ளா, செப்புறுகமலங்கண்மலருந்தண்வயல்சூழ் திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெருமானே, யிப்பிறப்பறுத்தெமையாண்டருள்புரியு மெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௬)

அதுபழச்சுவையெனவமுதெனவறிதற் கரிதெனவெளிதெனவமரரு மறியா, ரிதுவவன்றிருவுருவிவனவனெனவே யெங்களையாண்டுகொண் டிங்கெழுந்தருளு, மதுவளர்பொழிற்றிருவுத்தரகோச மங்கையுள்ளா[illegible]தி ருப்பெருந்துறைமன்ன, வெதுவெமைப்பணிகொளுமாறதுகேட்[illegible] மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௭)

முந்தியமுதனடுவிறுதியுமானாய் மூவருமறிகிலர்யாவர்மற்றறிவார், பந்தணைவிரலியுநீயுநின்னடியார் பழங்குடிதொறுமெழுந்தருளியபரனே, செ ந்தழல்புரைதிருமேனியுங்காட்டித் திருப்பெருந்துறையுறைகோயிலுங்கா ட்டி, யந்தணனாவதுங்காட்டிவந்தாண்டா யாரமுதேபள்ளியெழுந்[illegible]ரு ளாயே. (௮)

விண்ணகத்தேவருநண்ணவுமாட்டா விழுப்பொருளே[illegible]னதொழுப் படியோங்கண், மண்ணகத்தேவந்துவாழச்செய்தானே [illegible]பெருந் துறையாய்வழியடியோங், கண்ணகத்தேநின்றுகளிதர[illegible]முதே கரும்பேவிரும்படியா, ரெண்ணகத்தாயுலகுக்குயிரானா யெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே. ([illegible])

புவனியிற்போய்ப்பிறவாமையினாணாம் போக்கு[illegible]மேயிந் தப்பூமி, சிவனுய்யக்கொள்கின்றவாறென்றுநோக்கித் திருப்பெருந்துறை யுறைவாய்திருமாலா, மவன்விருப்பெய்தவுமலரவ[illegible]சைப் படவு[illegible]னலர்ந் தமெய்க்கருணையுநீயு, மவனி[illegible]புகுந்தெமையாட்கொள்ளவல்[illegible]யா[illegible]முதே பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௧0)

[illegible]திருச்சிற்றம்பலம்.